

ئالىي مەكتەپلەر، ئۆز لۈكۈىدىن ئۆگەنگۈچىلەر ۋە كەسپىي
مەكتەپلەر ئۈچۈن دەرسلىك

جەمئىيەت شۇناسلىق

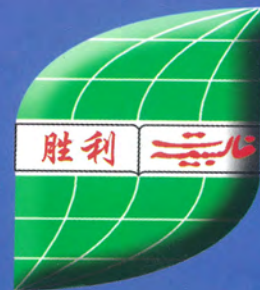
تەخمىنەن يەھيا

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى

جەمئىيەت شۇناسلىق

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى

封面设计：艾克拜尔·沙力



بۇ دەرسلىك تۆۋەندىكى كەسىپلەر دە ئورتاق قوللىنىدۇ.

- خەنزۇ تىلى تەرجىمانلىق (تولۇق كۆرۈش)
- مەمۇرىي باشقۇرۇش (تولۇق كۆرۈش)
- ئاخباراتچىلىق (تولۇق كۆرۈش)
- مەمۇرىي باشقۇرۇش (تولۇق كۆرۈش)

ISBN 7-228-06726-6
C·99 (民文) 定价：24.00元

ISBN 7-228-06726-6



9 787228 067268 >

ئالىي مەكتەپلەر، ئۆزلۈكىدىن ئۆگەنگۈچىلەر
ۋە كەسپىي مەكتەپلەر ئۈچۈن دەرسلىك

جەمئىيەتشۇناسلىق

باش تۈزگۈچى: ئەخمەت يەھيا

تۈزگۈچىلەر: ئەخمەت يەھيا، غوپۇر ئىسمائىل
سەمەت ئابلىكىم، شېرىن قۇربان
ئابدۇشكۈر روزى، ئىسمائىل ھاجى
تۇرسۇن ساۋۇت

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى

图书在版编目(CIP)数据

社会学/艾合买提·亚克亚编著. —乌鲁木齐:新疆
人民出版社, 2001. 10
ISBN 7-228-06726-6

I. 社… I. 艾… III. 社会学—维吾尔文(中国
少数民族语言) IV. C91

中国版本图书馆 CIP 数据核字(2001)第 071070 号

责任编辑:阿布里米提·伊明
责任校对:赛纳瓦尔,扎米拉
封面设计:艾克拜尔·萨里

新疆人民出版社出版
(乌鲁木齐市解放南路 348 号 邮政编码: 830001)
新疆新华书店发行
新疆新都实业总公司印刷厂印刷
850×1168 毫米 32 开本 15.625 印张 2 插
2001 年 10 月第 1 版 2001 年 10 月第 1 次印刷
印数: 1—3000

ISBN7-228-06726-6/C. 99 定价:24.00 元

كىرىش سۆز

«جەمئىيەتشۇناسلىق» ھەرقايسى ئالىي مەكتەپلەردە، رادىئو - تېلېۋىزىيە ئۇنىۋېرسىتېتىدا، ئۆزلۈكىدىن ئۆگىنىپ ئىمتىھان بېرىشتە تەسىس قىلىنغان ئاساسىي دەرىجىلىك بىرى. بۇ دەرىجىلىك ئالىي مەكتەپلەرنىڭ تولۇق كۇرس ۋە مەخسۇس كۇرس ئوقۇغۇچىلىرىنىڭ، رادىئو - تېلېۋىزىيە ئۇنىۋېرسىتېتى ئوقۇغۇچىلىرىنىڭ، ئۆزلۈكىدىن ئۆگىنىپ ئىمتىھان بەرگۈچىلەر- نىڭ، جەمئىيەتتىكى سىياسىي - قانۇن ساھەسىدىكى تەربىيەلەش كۇرسلىرىنىڭ، شۇنىڭدەك ئىجتىمائىي خىزمەت ۋە تەتقىقات بە- لەن شۇغۇللىنىۋاتقان خادىملارنىڭ جىددىي ئېھتىياجىنى كۆزدە تۇتۇپ تۈزۈپ چىقىلغان بولۇپ، ئۇلارنى «جەمئىيەتشۇناسلىق» بويىچە بىرقەدەر سىستېمىلىق بىلىمگە ئىگە قىلالايدۇ.

بۇ دەرىجىلىكتە «جەمئىيەتشۇناسلىق» نىڭ ئاساسىي نەزەرىيە- سى، ئاساسىي كاتېگورىيىلىرى ۋە بىلىملىرى بىرقەدەر سىستې- مىلىق ئەكس ئەتتۈرۈلگەن.

«جەمئىيەتشۇناسلىق» جەمئىيەتنى بىر پۈتۈن گەۋدە سۈپىتىدە دە قاراپ، ئىجتىمائىي قۇرۇلما بىلەن ئىجتىمائىي جەرياننى تەت- قىق قىلىدىغان ئۇنىۋېرسال پەن. ئۇ ئىنسانلارنىڭ ئىجتىمائىي تۇرمۇشىدىكى تۈرلۈك ئىجتىمائىي مۇناسىۋەتلەرنىڭ، ئىجتىما- ئىي مەسىلىلەرنىڭ پەيدا بولۇشى، ئۆزگىرىشى ۋە ئۇنىڭ ئويىپىك- تىپ مېخانىزمى ئۈستىدە كونكرېت تەتقىقات ئېلىپ بارىدۇ. بو- لۇپمۇ ھازىرقى ۋاقىتتا جەمئىيەت تەرەققىياتىغا ۋە جەمئىيەتشۇ- ناسلىق تەتقىقاتىدىكى مۇۋەپپەقىيەتلەرنىڭ ئۆزلۈكىسىز بېيىشىغا

ئەگشپ، «جەمئىيەتشۇناسلىق» بارغانسېرى ھازىرقى زامان جەمئىيىتىنى يورۇتۇپ بېرىدىغان زۆرۈر بىلىمگە ئايلىنىپ قالدى. «جەمئىيەتشۇناسلىق» جۇڭگودا 1979 - يىلى قايتا ئەسلىگە كېلىپ، ئۇنىڭ ئىجتىمائىي پەن سىستېمىسىدىكى ئورنى تولىقلانغاندىن كېيىن، خەنزۇ تىلىدا خېلى كۆپ دەرسلىك ۋە مەخسۇس تەتقىقات ئەسەرلىرى يېزىلىپ «جەمئىيەتشۇناسلىق» پېنىنى قايتا بەرپا قىلىش ۋە «جەمئىيەتشۇناسلىق» بىلىملىرىنى ئومۇملاشتۇرۇش جەھەتتە ئاكتىپ رول ئوينىدى. ئەپسۇسكى، ھازىرقىغا قەدەر ئۇيغۇر تىلىدا جەمئىيەتشۇناسلىققا ئائىت سىستېمىلىق بىرەر ئەسەر ياكى دەرسلىك يېزىلىپ باققىنى يوق. بۇ تۇنجى دەرسلىك بولۇپ، تۈزۈش جەريانىدا ئېلىمىزدە نەشر قىلىنغان «جەمئىيەتشۇناسلىق» قا دائىر دەرسلىك ۋە ئەسەرلەردىكى ئاساسىي نەزەرىيىۋى قاراش ۋە نۇقتىئىنەزەرلەردىن تولۇق پايدىلاندى. ئوقۇرمەنلەرنىڭ «جەمئىيەتشۇناسلىق» تىن ئىبارەت بۇ پەن توغرىسىدا دەسلەپكى قەدەمدە چۈشەنچە ھاسىل قىلىشىغا ئاسان بولۇشى ئۈچۈن، بۇ دەرسلىك مەزمۇنىنى جەمئىيەت قۇرۇلمىسىنىڭ مۇئەييەن لوگىكىلىق تەرتىپى بويىچە بايان قىلىشقا تىرىشتۇق.

بۇ دەرسلىكنى تۈزۈپ چىقىشتا ئاپتونوم رايونلۇق ئۆزلۈكىدىن ئۆگەنگۈچىلەردىن ئىمتىھان ئېلىش ئىشخانىسى، شىنجاڭ ئۇنىۋېرسىتېتى ئوقۇتۇش باشقارمىسى ۋە ئۈرۈمچى غالىبىيەت كىتابخانىسى قاتارلىق ئورۇنلارنىڭ زور كۈچ بىلەن قوللاپ - قۇۋۋەتلىشى ۋە ياردىمىگە ئىگە بولدى. بىز ئۇلارغا ئالاھىدە رەھمەت ئېيتىمىز.

ئەخمەت بەھيا (شىنجاڭ ئۇنىۋېرسىتېتى دوتسېنتى) كىتابنى تۈزۈشكە مەسئۇل بولۇپ، تۈزۈش پروگراممىسىنى يېزىپ چىقتى ۋە كىتابنىڭ دەسلەپكى ئورگىنىلىنى تەكشۈرۈپ - بېكىتىپ چىقىپ، پۈتۈن كىتابنىڭ سىستېمىسى، ئۇسلۇبى ۋە سۆز ئاتالغۇلى.

رىنى بىرلىككە كەلتۈردى. شۇنىڭدەك كىتابنىڭ 1 - ، 2 - ، 3 - ، 5 - ، 6 - ، 8 - ، 12 - بابلىرىنى؛ غوپۇر ئىسمائىل (شىنجاڭ پېداگوگىكا ئۇنىۋېرسىتېتى پروفېسسورى)، سەمەت ئابلىكىم (شىنجاڭ پېداگوگىكا ئۇنىۋېرسىتېتى لېكتورى) 4 - ، 7 - ، 9 - ، 11 - بابلىرىنى؛ شېرىن قۇربان (شىنجاڭ ئۇنىۋېرسىتېتى پروفېسسورى) 10 - بابىنى؛ ئابدۇشكۈر روزى (شىنجاڭ ئۇنىۋېرسىتېتى لېكتورى) 4 - بابىنىڭ 2 - پاراگرافىنى يېزىپ چىقتى. ئىسمائىل ھاجى (شىنجاڭ ئۇنىۋېرسىتېتى دوختىپىتى)، تۇرسۇن ساۋۇت (شىنجاڭ ئۇنىۋېرسىتېتى لېكتورى) قاتارلىق يولداشلار مۇناسىۋەتلىك بابلارنىڭ مەزمۇنىنى يېزىشقا قاتناشتى.

«جەمئىيەتشۇناسلىق» دەرسلىكىنى تۈزۈش بىزنىڭ تۇنجى ئەمگىكىمىز. نەجرىبىمىزنىڭ يوقلۇقى، سەۋىيىمىزنىڭ چەكلىك بولغانلىقى ۋە ۋاقىتنىڭ قىسقا بولۇشى تۈپەيلىدىن بەزى خاتالىقلارنىڭ بولۇپ قېلىشى تەبىئىي. كەسىپداشلارنىڭ ۋە ئوقۇغۇچى - ئوقۇرمەنلەرنىڭ دەرسلىكىنىڭ بۇنىڭدىن كېيىن تېخىمۇ مۇكەممەل بولۇشى ۋە تولۇقلىنىشى ئۈچۈن تەنقىدى تۈزۈش پىكرى بېرىشىنى سەمىمىي ئۈمىد قىلىمىز.

تۈزگۈچىدىن
2001 . 7 . 28

مۇندەرىجە

بىرىنچى باب جەمئىيەتشۇناسلىق ھەققىدە قىسقىچە چۈشەنچە 1

بىرىنچى پاراگراف جەمئىيەتشۇناسلىقنىڭ كېلىپ چىقىشى ۋە ئۇنىڭ تارىخىي تەرەققىياتى 1

1. جەمئىيەتشۇناسلىقنىڭ كېلىپ چىقىشى ۋە تەرەققىيات تارىخى 1

2. جەمئىيەتشۇناسلىقنىڭ بارلىققا كېلىشىدىكى تارىخىي ئارقا كۆرۈنۈش 11

ئىككىنچى پاراگراف جەمئىيەتشۇناسلىقنىڭ تەتقىقات ئوبيېكتى ۋە ئالاھىدىلىكى 16

1. جەمئىيەتشۇناسلىقنىڭ تەبىرى 16

2. جەمئىيەتشۇناسلىقنىڭ تەتقىقات ئوبيېكتى 20

3. جەمئىيەتشۇناسلىقنىڭ ئالاھىدىلىكى 26

4. جەمئىيەتشۇناسلىقنى تەتقىق قىلىشنىڭ ئەھمىيىتى 29

ئۈچىنچى پاراگراف جەمئىيەتشۇناسلىقنىڭ ئىجتىمائىي پەندىكى ئورنى 39

1. جەمئىيەتشۇناسلىق بىلەن باشقا ئىجتىمائىي پەندىلەرنىڭ مۇناسىۋىتى 39

2. جەمئىيەتشۇناسلىق بىلەن تارىخىي ماتېرىيالنىم 45

نىڭ مۇناسىۋىتى 45

	تۆتىنچى پاراگراف جەمئىيەتشۇناسلىقنىڭ تەتقىقات
48	ئۇسۇلى
	1. جەمئىيەتشۇناسلىق تەتقىقاتىنىڭ ئاساسىي ئۇسۇلى.
48	سۇلى
	2. جەمئىيەتشۇناسلىق تەتقىقاتىدىكى ئاساسىي
55	باشقۇچىلار
	ئىككىنچى باب جەمئىيەت ۋە ئۇنىڭ ئاساسىي
61	ئامىللىرى
61	بىرىنچى پاراگراف جەمئىيەت دېگەن نېمە؟
61	1. جەمئىيەت چۈشەنچىسى
64	2. ماركسىزىملىق جەمئىيەت قارىشى
69	ئىككىنچى پاراگراف نوپۇس
69	1. نوپۇس قۇرۇلمىسى
70	2. نوپۇسنىڭ تەبىئىي قۇرۇلمىسى
75	3. نوپۇسنىڭ ئىجتىمائىي قۇرۇلمىسى
77	4. نوپۇسنىڭ ماكان جەھەتتە تارقىلىشى
78	5. نوپۇس جەريانى ۋە ئۇنىڭ ئىپادىلىنىشى
82	6. نوپۇس جەريانىنىڭ خاراكتېرى ۋە قانۇنىيىتى
89	ئۈچىنچى پاراگراف تەبىئىي مۇھىت
89	1. تەبىئىي مۇھىت چۈشەنچىسى
	2. تەبىئىي بايلىقلاردىن پايدىلىنىش ۋە ئۇنى
94	قوغداش
99	تۆتىنچى پاراگراف مەدەنىيەت
100	1. مەدەنىيەت چۈشەنچىسى
102	2. ئىجتىمائىي مەدەنىيەتنىڭ مەزمۇنى

- 3. ئىجتىمائىي مەدەنىيەتنىڭ ئالاھىدىلىكى 105
- 4. مەدەنىيەتنىڭ جەمئىيەتتىكى رولى 108
- ئۈچىنچى باب جەمئىيەتنىڭ ئاساسىي قۇرۇلمىسى... 111
- بىرىنچى پاراگراف ئىجتىمائىي جامائە 112
- 1. ئىجتىمائىي جامائە چۈشەنچىسى 112
- 2. ئىجتىمائىي جامائەنىڭ رولى 116
- 3. ئىجتىمائىي جامائەنىڭ تۈرلىرى 119
- ئىككىنچى پاراگراف دەسلەپكى ئىجتىمائىي جامائە ... 125
- 1. دەسلەپكى ئىجتىمائىي جامائە چۈشەنچىسى 125
- 2. دەسلەپكى ئىجتىمائىي جامائە ۋە كېيىنكى
ئىجتىمائىي جامائە 127
- 3. دەسلەپكى ئىجتىمائىي جامائەنىڭ ئالاھىدىلىكى ... 130
- ئۈچىنچى پاراگراف ئائىلە 132
- 1. ئائىلە، نىكاھ ۋە ئۇنىڭ خاراكتېرى 132
- 2. ئائىلىنىڭ تارىخىي ئۆزگىرىشى ۋە تىپلىرى ... 136
- 3. ئائىلىنىڭ رولى 139
- 4. ئىجتىمائىي تەربىيە بېرىش رولى 143
- 5. مەنىۋى تۇرمۇشنى قامداش رولى 143
- تۆتىنچى پاراگراف ئىجتىمائىي تەشكىلىي ئورگانلار ... 144
- 1. ئىجتىمائىي تەشكىلىي ئورگان ۋە ئۇنىڭ
تىپلىرى 144
- 2. ئىجتىمائىي تەشكىلىي ئورگانلارنىڭ ئالاھىدىلىكى 148
- 3. تەشكىلىي ئورگان قۇرۇلمىسى 150
- 4. ئىجتىمائىي تەشكىلىي ئورگان باشقۇرۇشى 152

- بەشىنچى پاراگراف ئىجتىمائىي رايون 156
1. ئىجتىمائىي رايون چۈشەنچىسى 156
2. ئىجتىمائىي رايونلارنىڭ ئۆزگىرىش جەريانى ... 161
3. ئىجتىمائىي رايونلارنى تۈرگە ئايرىش 164
4. شەھەر ۋە يېزا ئىجتىمائىي رايونى 167
5. ئىجتىمائىي رايون تەتقىقاتىنىڭ ئۈسۈلى 169
- تۆتىنچى باب جەمئىيەتنىڭ سىنىپى قۇرۇلمىسى ... 172
- بىرىنچى پاراگراف ئىجتىمائىي سىنىپ ۋە قاتلام ... 172
1. ماركسىزىم سىنىپ كۆزقارىشى 172
2. سىنىپ ۋە ئىجتىمائىي سالاھىيەت 177
3. سىنىپ ۋە ئىجتىمائىي ئورۇن 178
4. سىنىپ ۋە ئىجتىمائىي كەسىپ 180
5. سىنىپ ۋە دەرىجە 181
- ئىككىنچى پاراگراف ئىجتىمائىي تەبىقە 182
1. سىنىپ بىلەن تەبىقەنىڭ مۇناسىۋىتى 182
2. ئىجتىمائىي تەبىقەگە ئايرىش ئۈسۈلى ۋە ئۆل-
چىمى 183
3. ئىجتىمائىي تەبىقە تۈرلىرى 186
- ئۈچىنچى پاراگراف ئىجتىمائىي يۆتكىلىش 188
1. ئىجتىمائىي يۆتكىلىش دېگەن نېمە؟ 188
2. ئىجتىمائىي يۆتكىلىشنىڭ شەكلى 189
3. ئىجتىمائىي يۆتكىلىشنىڭ سەۋەبى ۋە شەرتى ... 191
4. جۇڭگونىڭ سوتسىيالىزم دەۋرىدىكى ئىجتىمائىي
يۆتكىلىشنىڭ ئالاھىدىلىكى ۋە ساقلانغان
مەسىلىلەر 197

- بەشىنچى باب ئادەمنىڭ ئىجتىمائىيلىشىشى ۋە
- 200 خاسلىقى
- 200 بىرىنچى پاراگراف ئادەمنىڭ جەمئىيەتتىكى ئورنى ...
- 200 1. ئادەم ۋە ئادەم بىلەن جەمئىيەتنىڭ مۇناسىۋىتى ...
- 200 2. ئادەمنىڭ تەبىئىي خۇسۇسىيىتى ۋە ئىجتىمائىي
- 204 خۇسۇسىيىتى
- 208 ئىككىنچى پاراگراف ئادەمنىڭ ئىجتىمائىيلىشىشى ...
- 208 1. ئىجتىمائىيلىشىش چۈشەنچىسى
- 209 2. ئىجتىمائىيلىشىشنىڭ زۆرۈرىيىتى
- 209 3. ئادەمنىڭ ئىجتىمائىيلىشىشنىڭ ئىمكانىيىتى ۋە
- 212 شەرت - شارائىتى
- 219 ئۈچىنچى پاراگراف ئىجتىمائىيلىشىشنىڭ جەريانى ...
- 219 1. بالىلار ۋە ياشلار - ئۆسمۈرلەرنىڭ ئىجتىمائىي-
 219 لىشىشى
- 219 2. ياش قۇرامىغا يەتكەن كىشىلەرنىڭ ئۈزلۈكسىز
 ئىجتىمائىيلىشىشى ۋە تەكرار ئىجتىمائىي-
 225 لىشىشى
- 228 3. قايتا ئىجتىمائىيلاشتۇرۇش
- 229 تۆتىنچى پاراگراف خاسلىق
- 229 1. خاسلىقنىڭ شەكىللىنىشى ۋە تەرەققىياتى
- 231 2. ئادەمنىڭ خاسلىق پەرقى ۋە ئىپادىسى
- 239 3. خاسلىق، مىللىيەتلىك ۋە سىنىپچىلىك
- 242 ئالتىنچى باب ئىجتىمائىي ئالاقە ھەرىكىتى
- 242 بىرىنچى پاراگراف ئىجتىمائىي ئالاقە ھەرىكىتى-
 243 نىڭ ئومۇمىي ئالاھىدىلىكى

1. ئىجتىمائىي ئالاقە ھەرىكەت چۈشەنچىسى 243
2. ئىجتىمائىي ئالاقە ھەرىكەت تۈرلىرى 246
3. ئىجتىمائىي ئالاقە ھەرىكەت قۇرۇلمىسى 249
- ئىككىنچى پاراگراف ئىجتىمائىي ئالاقە ھەرىكەت شە-
كىللىرى 254
1. ھەمكارلىق 254
2. رىقابەت 257
3. توقۇنۇش 259
4. ماسلىشىش 261
5. ئاسسىمىلياتسىيە 263
- ئۈچىنچى پاراگراف كولىكتىپ ھەرىكەت 266
1. كولىكتىپ ھەرىكەت چۈشەنچىسى 266
2. كولىكتىپ ھەرىكەتنىڭ يۈز بېرىشىنىڭ سەۋەبى
ۋە شەرتلىرى 268
3. كولىكتىپ ھەرىكەتنىڭ ئالاھىدىلىكى 271
- يەتتىنچى باب ئىجتىمائىي تۈزۈم 273
- بىرىنچى پاراگراف ئىجتىمائىي تۈزۈم ۋە ئۇنىڭ
تىپلىرى 274
1. ئىجتىمائىي تۈزۈم چۈشەنچىسى ۋە ئۇنىڭ ئالا-
ھىدىلىكى 274
2. ئىجتىمائىي تۈزۈمنىڭ تىپلىرى 277
- ئىككىنچى پاراگراف ئىجتىمائىي تۈزۈم قۇرۇلمىسى
ۋە فۇنكسىيىسى 279
1. ئىجتىمائىي تۈزۈم قۇرۇلمىسى 279
2. ئىجتىمائىي تۈزۈمنىڭ فۇنكسىيىسى 280

3. ئېلىمىزنىڭ ئىجتىمائىي تۈزۈم ئىسلاھاتى 284
- سەككىزىنچى باب ئىجتىمائىي تىزگىنلەش 289
- بىرىنچى پاراگراف ئىجتىمائىي تىزگىنلەش ھەققىدە
 چۈشەنچە 289
1. ئىجتىمائىي تىزگىنلەشنىڭ ئومۇمىي مەنىسى ... 289
2. ئىجتىمائىي تىزگىنلەشنىڭ رولى 293
3. ئىجتىمائىي تىزگىنلەش ۋە شەخسىي ئەركىنلىك ... 296
- ئىككىنچى پاراگراف ئىجتىمائىي تىزگىنلەش ۋاسىتىسى
 لىرى 300
1. ئىجتىمائىي تىزگىنلەشنىڭ ئۈسۈلى 300
2. ئىجتىمائىي تىزگىنلەشنىڭ ئاساسىي ۋاسىتىسى
 تىلىرى 304
- ئۈچىنچى پاراگراف ئىجتىمائىي جامائەت پىكرى ... 313
1. ئىجتىمائىي جامائەت پىكرىنىڭ مەنبەسى ۋە
 شەكىللىنىشى 313
2. ئىجتىمائىي جامائەت پىكرىنىڭ ئالاھىدىلىكى ... 315
3. مەملىكىتىمىزدىكى ئىجتىمائىي جامائەت پىكرى
 نىڭ رولى 318
- توققۇزىنچى باب ئىجتىمائىي ئۆزگىرىش 321
- بىرىنچى پاراگراف ئىجتىمائىي ئۆزگىرىش ھەققىدە
 چۈشەنچە 322
1. ئىجتىمائىي ئۆزگىرىش چۈشەنچىسى 322
2. ئىجتىمائىي ئۆزگىرىشنىڭ سەۋەبلىرى 326
3. ھازىرقى دەۋردىكى ئىجتىمائىي ئۆزگىرىشنىڭ
 ئالاھىدىلىكى 330

ئىككىنچى پاراگراف ئىجتىمائىي ئۆزگىرىشنىڭ

شەكىللىرى 333

1. جەمئىيەتنىڭ تەدرىجىي تەرەققىياتى 333

2. ئىجتىمائىي ئىسلاھات 334

3. ئىجتىمائىي ئىنقىلاب 335

4. ئىجتىمائىي چېكىنىش 336

ئۈچىنچى پاراگراف ئىجتىمائىي ئۆزگىرىش توغرىسىدە

دىكى بىرقانچە خىل نەزەرىيەلەر 338

1. تارىخىي دەۋرىيلىك نەزەرىيىسى 338

2. ئىجتىمائىي تەدرىجىي تەرەققىيات نەزەرىيىسى 339

3. ئىجتىمائىي مۇۋازىنەت نەزەرىيىسى 340

4. ئىجتىمائىي توقۇنۇش نەزەرىيىسى 341

تۆتىنچى باب ئىجتىمائىي مەسىلە 344

بىرىنچى پاراگراف ئىجتىمائىي مەسىلە ھەققىدە قىسقا

قىچە چۈشەنچە 345

1. ئىجتىمائىي مەسىلە دېگەن نېمە؟ 345

2. ئىجتىمائىي مەسىلەنىڭ ئالاھىدىلىكى 348

3. جەمئىيەتشۇناسلىق بىلەن ئىجتىمائىي مەسىلىلەر 350

نىڭ مۇناسىۋىتى 350

4. ئىجتىمائىي مەسىلىلەر ھەققىدىكى نەزەرىيە تەتقىقاتى 352

ئىككىنچى پاراگراف ئېلىمىزدىكى ئاساسىي ئىجتىمائىي

ئى مەسىلىلەر 354

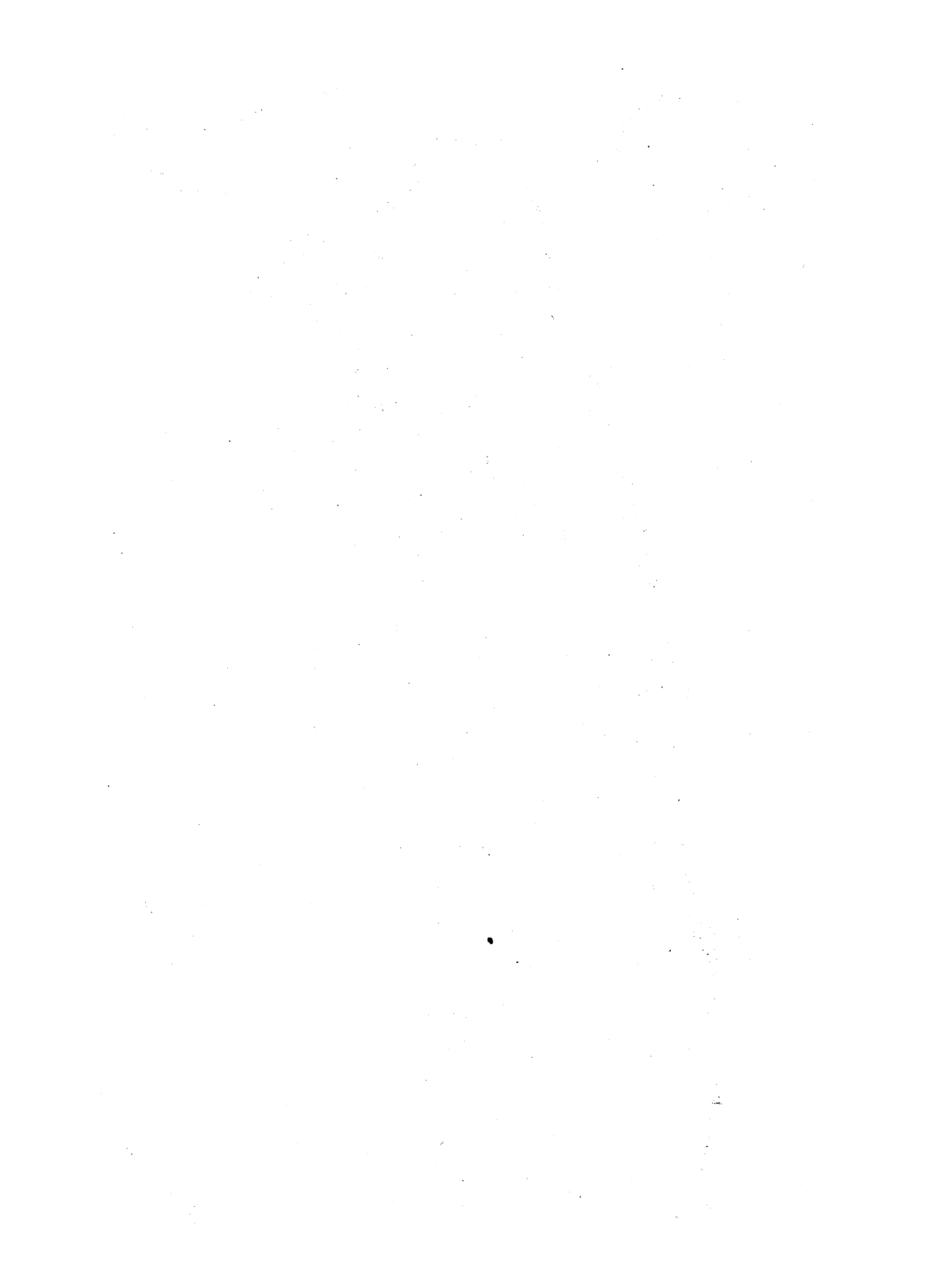
1. نوپۇس مەسىلىسى 355

2. ئېكولوگىيەلىك مۇھىت مەسىلىسى 362

- 3. ئەمگەك - ئىشقا ئورۇنلىشىش مەسىلىسى 373
- 4. ياشانغانلار مەسىلىسى 379
- 5. جەمئىيەت ئامانلىقى مەسىلىسى 382
- 6. ناتوغرا ئىستىل مەسىلىسى 390
- 7. نامراتلىق مەسىلىسى 398
- 8. ياشلار - ئۆسمۈرلەرنىڭ جىنايەت ئۆتكۈزۈش مەسىلىسى 404
- ئىون بىرىنچى باب جەمئىيەتنى زامانداشلاش تۇرۇش 415
- بىرىنچى پاراگراف جەمئىيەتنى زامانداشلاشتۇرۇش ئۇقۇمى 415
- 1. زامانداشلاشتۇرۇش دېگەن نېمە 415
- 2. جەمئىيەتنى زامانداشلاشتۇرۇش ئۈزلۈكسىز داۋام- 416
- لىشىدىغان تارىخىي جەريان 416
- 3. جەمئىيەتنى زامانداشلاشتۇرۇش - تارىخىي ئەنئە- نىلەرگە قارىتا ھەم تەنقىد قىلىش، ھەم ۋارىس- لىق قىلىش جەريانىدۇر 418
- 4. جەمئىيەتنى زامانداشلاشتۇرۇش - ئىجتىمائىي سىستېمىنىڭ ماسلىشىپ تەرەققىي قىلىش جەريانىدۇر 422
- ئىككىنچى پاراگراف جەمئىيەتنى زامانداشلاشتۇرۇش جەريانىنىڭ ئاساسىي ئالاھىدىلىكلىرى 425
- 1. پەن - تېخنىكا تەرەققىياتىنىڭ پۈتكۈل ئىقتىد- سادىي تەرەققىياتتا يېتەكچى ئورۇنغا ئۆتۈشى ... 425
- 2. ئىقتىسادنىڭ سىجىل ھەم تېز سۈرئەتتە تەرەق- قىشى 425

- 428 قى قىلىشى
3. ئىجتىمائىي قۇرۇلمىنىڭ مۇكەممەللىشىشى ۋە
- 432 سىياسىيىنىڭ دېموكراتىيىلىشىشى
4. ئىجتىمائىي قىممەت قارىشى ۋە تۇرمۇش ئۇسۇلى-
- 433 نىڭ زامانىۋىلىشىشى
- ئۈچىنچى پاراگراف تەرەققىي قىلىۋاتقان دۆلەتلەر-
- 436 نىڭ زامانىۋىلاشتۇرۇش ئالاھىدىلىكى
1. تەرەققىي قىلىۋاتقان دۆلەتلەرنىڭ زامانىۋىلىشى-
- 436 شىدىكى تارىخىي شارائىتلىرى
2. مەقسەتلىك، پىلانلىق ئېلىپ بېرىلىدىغان
- «سەكرەش» شەكلىدىكى زامانىۋىلاشتۇرۇش ... 437
3. چەت ئەلنىڭ ئىلغار مەدەنىيىتى ۋە تەرەققىيات
- ئەندىزىسىنى كىرگۈزۈش ۋە قوبۇل قىلىش ... 439
4. «ئىككى مەنبە» لىك جەمئىيەت قۇرۇلمىسىنىڭ
- ئۇزۇن مۇددەت بىرلىكتە مەۋجۇت بولۇپ
- تۇرۇشى 440
- تۆتىنچى پاراگراف ئېلىمىزنىڭ سوتسىيالىستىك
- زامانىۋىلاشتۇرۇش يولى 442
1. ئېلىمىزنىڭ سوتسىيالىستىك زامانىۋىلاشتۇرۇش
- تارىخى 442
2. ئېلىمىز سوتسىيالىستىك زامانىۋىلاشتۇرۇشنىڭ
- ئالاھىدىلىكى 444
- ئون ئىككىنچى باب ئىجتىمائىي كاپالەت ۋە
- ئىجتىمائىي خىزمەت 449
- بىرىنچى پاراگراف ئىجتىمائىي كاپالەت ۋە ئۇنىڭ

- 449 مەزمۇنى
- 1. ئىجتىمائىي كاپالەت چۈشەنچىسى 449
- 2. ئىجتىمائىي كاپالەتنىڭ ئاساسىي مەزمۇنى 457
- 3. ئىجتىمائىي كاپالەت تۈزۈمىنىڭ رولى 461
- ئىككىنچى پاراگراف ئىجتىمائىي خىزمەت 465
- 1. ئىجتىمائىي خىزمەت چۈشەنچىسى 465
- 2. ئوخشاش بولمىغان ئىجتىمائىي تۈزۈمدىكى ئىجتى-
مائىي خىزمەتلەرنىڭ ئالاھىدىلىكى 470
- 3. ئىجتىمائىي خىزمەتنىڭ ئەھمىيىتى ۋە رولى ... 473
- 4. ئېلىمىزدىكى ئىجتىمائىي خىزمەتلەرنى مەزمۇنى ... 476



بىرىنچى باب

جەمئىيەتشۇناسلىق ھەققىدە قىسقىچە چۈشەنچە

جەمئىيەتشۇناسلىق — ئىنسانلارنىڭ تارىخىي تەرەققىيات جەريانىدىكى ئىجتىمائىي پىكىرلىرىنىڭ تەرەققىي قىلىپ مۇئەييەن ئىلمىي سىستېمىغا كىرگەنلىكىنىڭ مەھسۇلى. ئۇ جەمئىيەتكە قارىتا بىر پۈتۈنلۈك نۇقتىسىدا تۇرۇپ، ئۇنىڭ بىر تەرەپىدىن قات ئېلىپ بارىدۇ ۋە ئىجتىمائىي سىستېما ئىچىدىكى ئىجتىمائىي فۇنكسىيە ئالاھىدىلىكىگە ئىگە ئىجتىمائىي بىرلىكلەرنى تەتقىقات ئوبيېكتى قىلىدۇ. جەمئىيەت تەرەققىي قىلىپ تۇرغاچقا، جەمئىيەتشۇناسلىقنىڭ تەتقىقات ئوبيېكتى ۋە دائىرىسىمۇ ئۆزگىرىپ تۇرىدۇ.

بىرىنچى پاراگراف جەمئىيەتشۇناسلىقنىڭ كېلىپ چىقىشى ۋە ئۇنىڭ تارىخىي تەرەققىياتى

1. جەمئىيەتشۇناسلىقنىڭ كېلىپ چىقىشى ۋە تەرەققىيات تارىخى

جەمئىيەتشۇناسلىق — ھازىرقى زامان تەپەككۈر ئۇسۇلى ۋە تېخنىكىلىق ۋاسىتىلەرنى قوللىنىپ ئىجتىمائىي قۇرۇلما ۋە ئىجتىمائىي جەرياننى تەتقىق قىلىدىغان پەن. ئۇ ئىنسانلارنىڭ ئىجتىمائىي تۇرمۇشىدىكى تۈرلۈك مۇناسىۋەتلەرنىڭ پەيدا بولۇشى،

راۋاجلىنىشى ۋە ئۇنىڭ ئوبيېكتىپ مېخانىزمى ئۈستىدە ئىنچىكە، توغرا تەھلىل ئېلىپ بارىدۇ ۋە قىياس قىلىدۇ. جەمئىيەت - شۇناسلىق - جەمئىيەت توغرىسىدىكى بىر خىل بىلىم سىستېمىسى بولسىمۇ، ئەمما ئۇنى «جەمئىيەت توغرىسىدىكى تەلىمات» دەپ قاراشقا بولمايدۇ. چۈنكى بىرىنچىدىن، جەمئىيەتنى تەتقىقات ئوبيېكتى قىلغان پەنلەر ناھايىتى كۆپ، جەمئىيەت شۇناسلىق بولسا پەقەت بۇنىڭ ئىچىدىكى كونكرېت بىر پەن. ئىككىنچىدىن، پۈتۈن كۈل جەمئىيەت بىلەن جەمئىيەتنىڭ مەلۇم بىر ساھەسىنى تەتقىق قىلىدىغان ئىجتىمائىي پىكىرلەر جەمئىيەت شۇناسلىق پەيدا بولۇش - تىن ئىلگىرىلا مەۋجۇت بولغاچقا، جەمئىيەت شۇناسلىقنى ئىجتىمائىي ئىپىكىرلەرنىڭ تەرەققىي قىلىپ ئىلمىي باسقۇچقا كۆتۈرۈلگەندە، لىكىننىڭ مەھسۇلى دېيىشكە بولىدۇ.

جەمئىيەت تەرەققىياتىغا ۋە جەمئىيەت شۇناسلىق تەتقىقاتىدىكى مۇۋەپپەقىيەتلەرنىڭ ئۈزلۈكسىز بېيىشىغا ئەگىشىپ، جەمئىيەت - شۇناسلىق بارغانسېرى ھازىرقى زامان جەمئىيىتىنى يورۇتۇپ بېرىدىغان زور بىلىمگە ئايلىنىپ قالدى. ئۇ كىشىلەرنىڭ ئىچىدە، ھاىي تۇرمۇش قانۇنىيىتىنى بىلىش ۋە ئىگىلىشىدە، ئىجتىمائىي مۇناسىۋەتتىكى تۈرلۈك ئامىللارنى گارمونىيىلىك تەرەققىياتقا ئىگە قىلدۇرۇشىدا ناھايىتى زور ئىلمىي رول ئوينىماقتا. جەمئىيەت شۇناسلىق ئىجتىمائىي پەنلەر ئىچىدىكى ياش بىر پەن. ئۇنىڭ مۇستەقىل بىر پەن بولۇپ شەكىللەنگىنىگە تېخى بىر يېرىم ئەسىرگە يېقىن ۋاقىت بولدى.

جەمئىيەت شۇناسلىق ئىلمىي بەرپا بولۇشتىن ئىلگىرى، يەنى ئىنسانلار جەمئىيىتى پەيدا بولغاندىن تارتىپلا كىشىلەردە جەمئىيەت توغرىسىدا تۈرلۈك پىكىرلەر ۋە تەلىماتلار مەيدانغا كەلگەن. مەسىلەن، ئېلىمىزنىڭ قەدىمكى دەۋرىدىكى كۇڭزى، مېڭزىلار - نىڭ ئىجتىمائىي، ئېتىكا ئىدىيىلىرى، قەدىمكى يۇناندىكى پىلا - توننىڭ «غايىۋى دۆلەت» توغرىسىدىكى تەسەۋۋۇرلىرى بىلەن

ئارىستوتىلنىڭ جەمئىيەت توغرىسىدىكى تەلىماتلىرى؛ ياۋروپا ئوتتۇرا ئەسىردىكى توماس. ئاكۋىنىيا، ماكىياۋىلى قاتارلىقلار. نىڭ ئىجتىمائىي پىكىرلىرى؛ ئوتتۇرا ئاسىيادىكى مۇتەپەككۈر. لاردىن ئەل. فارابى ۋە يۈسۈپ خاس ھاجىپنىڭ تۈرلۈك ئىجتىما. ئىي قاراشلىرى ۋە يېقىنقى زاماندىكى ياۋروپا بۇرژۇئا مۇتەپەك. كۈرلىرىنىڭ ئىجتىمائىي پىكىرلىرىنىڭ ھەممىسى مۇشۇ دائىرە. گە كىرىدۇ. بۇ مۇتەپەككۈر، ئالىملار ئۆز زامانىسىدا، ئۆزلىرى ياشاۋاتقان رېئال جەمئىيەتنى ۋە تۈرلۈك ھادىسىلەرنى ئۈزلۈكسىز كۆزىتىش ئارقىلىق ئىنسانىيەتنىڭ ئىجتىمائىي ھاياتىغا مۇناسىد. ۋەتلىك بولغان مەسىلىلەر ئۈستىدە تۈرلۈك كۆز قاراشلارنى ۋە تەسەۋۋۇرلارنى ئوتتۇرىغا قويغان. شۈبھىسىزكى، بۇ پىكىرلەر. نىڭ كۆپ قىسمى ئىنسانلار جەمئىيىتىگە قارىتا توغرا ۋە ئەتراپ. لىق چۈشەنچىلەرنى ئۆز ئىچىگە ئالغان بولۇپ، ھازىرقى زامان جەمئىيەتشۇناسلىقىنىڭ ئەڭ دەسلەپكى ئۈندۈرمىسى ھېسابلىنىد. دۇ.

بىراق، ئەينى دەۋرلەردە بۇ خىل ئىجتىمائىي پىكىر ۋە قاراشلار كۆپىنچە پەلسەپە، ئېتىكا، تارىخ، ئىقتىساد، سىياسىي ۋە دىنىي چۈشەنچىلەردىن ئايرىلىپ كېتەلمەيتتى. پىكىرلەرنىڭ مەزمۇنىدىمۇ غايىۋى تەسەۋۋۇرلار ئويىپىكتىپ تەھلىلدىن، ئىددى. راكى ئەقلىي يەكۈن تەجرىبە ماتېرىياللىرى ئاساسىدىكى ئىسپات. لاشتىن كۆپرەك ئىدى. ئېتىقاد پەندىن ئۈستۈن تۇراتتى، بۇ رېئال جەمئىيەتنى ئالاھىدە بىر ئويىپىكت قىلىپ، ئىلمىي ئۇسۇل. دا، سىستېمىلىق تەھلىل قىلىۋاتقان ھازىرقى زامان جەمئىيەت. شۇناسلىقى بىلەن ئەلۋەتتە ئوخشاشمايدۇ. شۇڭا، ئىجتىمائىي ئىدىيە قەدىمدىن تارتىپ بار بولغان بولسىمۇ، ئەمما جەمئىيەتشۇ. ناسلىق يەنىلا XIX ئەسىردە شەكىللەنگەن پەن.

جەمئىيەتشۇناسلىق ساھەسىدىكىلەر، جەمئىيەتشۇناسلىق دې. گەن بۇ ئاتالغۇنى ئەڭ دەسلەپتە فرانسىيىلىك پەيلاسوف ئاۋ.

غۇست. كونت (1798 — 1857) XIX ئەسىرنىڭ 30 - يىللىرىدا ئوتتۇرىغا قويغان دەپ قارايدۇ. شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا ئۇنى ماتېرىيالنىم بىلەن ئىدىئالىزىمدىن ھالقىغان دەلىلچىلىك پەلسەپىسىنىڭ ئاساسچىسى ۋە ھامىيىسى دەپ ھېسابلايدۇ.

ئەينى دەۋردە، مەشھۇر خىيالىي سوتسىيالىزىمچى سىن. سىمون (1760 — 1825)، فوري (1772 — 1837)، ئوۋىن (1771 — 1858) قاتارلىقلار پۈتۈن كۈچى بىلەن جەمئىيەتنى ئۆزگەرتىش پىلانىنى تۈزۈپ، ھەرقايسى ئۆز ئالدىغا ئىجتىمائىي قۇرۇلمىنىڭ سىستېمىسىنى كۆڭۈل قويۇپ لايىھىلىگەن. سىن. سىمون تارىخنىڭ قانۇنىيەتلىك ھالدا تەرەققىي قىلىش تەلىماتىنى ئىسپاتلاشقا ئۇرۇنۇپ باققان. ئۇ ئەينى ۋاقىتتا تەبىئىي پەندە ئالدىنقى قاتاردا تۇرۇۋاتقان فىزىكىنى تەتقىق قىلىپ، فىزىكىدىكى كۆزىتىش، سېلىشتۇرۇش، تەجرىبە قىلىش ئۇسۇلىنى جەمئىيەتنى تەتقىق قىلىشقا تەتبىقلىماقچى بولغان ھەمدە ئۇنى قىياسەن «سوتسىئال فىزىكا» دەپ ئاتاپ، دەلىللەش ئۇسۇلى بويىچە ئىجتىمائىي مەۋجۇدىيەتنى چۈشەندۈرمەكچى بولغان. كونت ئەسلىدە سىن. سىمونغا ئالتە يىل كاتىپ بولغان. ئۇ سىن. سىموننىڭ جەمئىيەتنى ئىلمىي ئۇسۇل ئارقىلىق تەتقىق قىلغاندىلا، جەمئىيەتنى ياخشىلىغىلى بولىدۇ، دېگەن كۆزقارىد. شىنى قوبۇل قىلىپ، ئۇنىڭ بىلەن بىرلىكتە ئەينى چاغدىكى جەمئىيەتنى قانداق قىلىپ ئۆزگەرتىش، ياخشىلاش توغرىسىدا پىلان تۈزگەن. ئەمما، كېيىنكى چاغلاردا ئۇلار ئوتتۇرىسىدا نەزەرىيەۋى ۋە سىياسىي مەسىلىلەردە جىددىي پىكىر ئىختىلاپى تۇغۇلغانلىقتىن كونت سىن. سىموندىن ئايرىلىپ چىقىپ، ئۆزىنىڭ ئىدىيە سىستېمىسىنى تىكلەگەن.

كونتنىڭ ئەڭ ئاساسلىق ئەسەرلىرىدىن «دەلىللەنگەن سىياسىي سىستېما» ۋە ئالتە توملۇق «دەلىلچىلىك پەلسەپە دەرسلىكى» دېگەنلەر بار. ئۇمۇ «دەلىلچىلىك پەلسەپە دەرسلىكى» نىڭ

3 - تومدا ئىجتىمائىي مەسىلىلەرنى تەتقىق قىلىدىغان مەخسۇس پەننى «سوتسىئال فىزىكا» دەپ ئاتىغان بولسىمۇ، لېكىن 4 - تومنى نەشر قىلغان چاغدا ئۇ، «سوتسىئال فىزىكا» دېگەن بۇ ئاتالغۇنى ئۆزگەرتىپ، تۇنجى قېتىم «سوتسىئالوگىيە» دېگەن بۇ يېڭى ئاتالغۇنى ئىشلەتكەن ۋە مۇشۇنداق بىر خىل يېڭى پەننى بەرپا قىلىش توغرىسىدا ئۆزىنىڭ دەلىسەپكى تەسەۋۋۇرىنى ئوتتۇرىغا قويغان. شۇڭا كېيىنكى ۋاقىتتىكى جەمئىيەتشۇناسلار جەمئىيەتشۇناسلىق ئىلمى كۈنت تەتقىقاتىدىن ئېتىبارەن مەيدانغا كەلگەن دەپ قاراپ كەلمەكتە.

كۈنت جەمئىيەتشۇناسلىق دېگەن بۇ ئاتالغۇنى قوللىنىپ جەمئىيەتشۇناسلىق ئىلمىنى بەرپا قىلىش توغرىسىدا دەلىسەپكى تەسەۋۋۇرىنى ئوتتۇرىغا قويغان بولسىمۇ، ئەمما ئۇنىڭ بۇ ساھەدە ئېلىپ بارغان تەتقىقاتى ئانچە كۆپ ئەمەس. ئەمەلىيەتتە ئۇنىڭ ئوتتۇرىغا قويغان جەمئىيەتشۇناسلىقىمۇ بىر خىل تارىخىي ئىدىيە-لىزمىلىق ئىجتىمائىي تەلىمات بولۇپ، دەلىلچىلىكىنى ئۆزىنىڭ پەلسەپە ئاساسى قىلغان. ئۇنىڭ مەقسىتىمۇ ئەينى چاغدىكى كاپىتالىزم جەمئىيىتىنى ئۆزگەرتىپ، يېڭىچە بىر خىل ئىجتىمائىي تەرتىپنى تىكلەشتىن ئىبارەت.

كۈنت كىشىلەرنىڭ تەبىئەت ۋە جەمئىيەت توغرىسىدىكى ئاساسىي بىلىملىرىنى ماتېماتىكا، ئاسترونومىيە، فىزىكا، خىمىيە، بىئولوگىيە ۋە جەمئىيەتشۇناسلىق دەپ ئالتە خىلغا بۆلگەن. ئۇ بۇنىڭ ئىچىدىكى جەمئىيەتشۇناسلىقنى مۇشۇ ئالتە خىل پەننىڭ ئەڭ يۇقىرى قاتلىمى دەپ ھېسابلىغان. شۇڭا كۈنت ئوتتۇرىغا قويغان جەمئىيەتشۇناسلىق پۈتكۈل ئىجتىمائىي پەنلەر بىلەن ئوخشاش مەنىدە قارالغان. ئۇنىڭ تەتقىقات ئوبيېكتىمۇ جەمئىيەتتىكى بارلىق ئىجتىمائىي ساھەلەرنى ئۆز ئىچىگە ئالغان. كۈنت جەمئىيەتشۇناسلىقىنىڭ تەتقىقات تېمىسىنى ئىجتىمائىي-ئىستاتىكا (تۇرغۇنلۇق ھالىتى) ۋە ئىجتىمائىي دىنامىكا (ھە-

رىكەت ھالىتى) دەپ ئىككى چوڭ دائىرىگە بۆلىدۇ. كونت ئوتتۇرىغا قويغان ئىجتىمائىي ستاتىكا — ئىجتىمائىي تەرتىپ توغرىسىدىكى نەزەرىيە بولۇپ، ئۇ ئىجتىمائىي قۇرۇلما ۋە ئۇنىڭ ئىچىدىكى ھەرقايسى بۆلەكلەرنىڭ ماسلىشىش مۇناسىۋىتىنى تەتقىق قىلىدۇ. كونت «ئىجتىمائىي سىستېمىنىڭ پۈتكۈل گەۋدىسى بىلەن ھەرقايسى بۆلەكلىرى ئوتتۇرىسىدا چوقۇم تەبىئىي مۇرەسسە بولۇش كېرەك. ئۇنىڭ ھەر خىل فاكىتورلىرى ھامان مەلۇم بىر چاغقا كەلگەندە بىرلىشىپ، ئۇنىڭ خاراكتېرىگە ماس كېلىدۇ. ئىجتىمائىي ئىگە بولىدۇ. مەيلى ئىجتىمائىي تۈزۈم بولسۇن، مەيلى ئىجتىمائىي ئەخلاق بولسۇن، ھامان شۇنداق بولىدۇ. ئەخلاق بىلەن ئىدىيە ئۆزئارا باغلانغان بولىدۇ. شۇنداقلا بۇ خىل باغلىنىشتىن ھاسىل بولغان بىر پۈتۈن گەۋدە، مۇقەررەر ھالدا ئىنسانلارنىڭ ئەقلى، ئەخلاقى، جىسمانىي جەھەتلەردىكى ئومۇميۈزلۈك تەرەققىياتى بىلەن ئۆزئارا ماسلىشىدۇ» (دەلىلچە-لىك پەلسەپە دەرسلىكى) دەپ چۈشەندۈرىدۇ. ئۇ «ئىنسان تەبىئىتى — بارلىق ئىجتىمائىي تۈزۈملەرنىڭ كېلىپ چىقىش مەنبەسى»، «بارلىق ئىجتىمائىي پاراكەندىچىلىكنىڭ سەۋەبى ئۆز مەنبەئىتىنى كۆزلەشنىڭ ئۆزگىنىڭ مەنبەئىتىنى كۆزلەشتىن ئېشىپ كەتكەنلىكىدە» دېگەننى ئوتتۇرىغا قويۇپ، سوتسىيالىزم تەلىماتىغا ۋە ئىنقىلابقا قارشى چىقىدۇ.

كونت ئوتتۇرىغا قويغان ئىجتىمائىي دىنامىكا — ئىجتىمائىي تەرەققىيات توغرىسىدىكى نەزەرىيە بولۇپ، ئىجتىمائىي سىستېمىنىڭ تەرەققىياتى ۋە ئۆزگىرىشىنى تەتقىق قىلىدۇ. كونت كاپىتالىزم دائىرىسىدىكى تەرەققىياتنىلا ئېتىراپ قىلىدۇ. ئۇ تارىخنى ئىدىئالىستىك ھالدا ئىدىيە تەرەققىياتىنىڭ مەھسۇلى دەپ چۈشىنىدۇ. شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا جەمئىيەت تەرەققىياتى باسقۇچىنى ئىلاھىيەت باسقۇچى (خۇدانىڭ ئىرادىسى بويىچە كائىناتنى چۈشەندۈرۈش)، مېتافىزىكا باسقۇچى (ئابىستىراكت پىكىرگە تا-

يېنىپ شەيئىلەرنى چۈشەندۈرۈش) ، دەلىللەش باسقۇچى (كۆزد-
تىش، سېلىشتۇرۇش ۋە تەجرىبە قىلىش ئارقىلىق دەلىللەش) دەپ
ئۈچ باسقۇچقا بۆلىدۇ. ئۇ ئەينى چاغدىكى قالايمىقانچىلىق
ھالىتىنى ئىلاھىيەت سىياسىتى بىلەن مۇناسىۋەتلىك سىياسەت
پەيدا قىلغان دەپ قارىغان. شۇڭا ئۇ دەلىللەش پەلسەپىسى ئارقى-
لىق يېڭى ئىجتىمائىي تەرتىپنى قۇرۇپ، جەمئىيەتنى ئوڭشاشنى
تەشەببۇس قىلغان. ئۇنىڭ مۇشۇنداق دەلىلچىلىكىنى ئۆزىگە ئىدد-
يىۋى بايراق قىلغان جەمئىيەتشۇناسلىق نەزەرىيىسى بىر خىل
ئىسلاھاتچىلىق خاراكتېرىگە ئىگە بولسىمۇ، ئەمما ئۇ يەنىلا بۇر-
ژۇئا جەمئىيىتىنىڭ مەۋجۇت ئىجتىمائىي تەرتىپنى قوغداپ قې-
لىشنى مەقسەت قىلىدۇ.

كونت گەرچە ئىنسانلار جەمئىيىتىنى تەتقىق قىلىشنى جەم-
ئىيەتشۇناسلىق دېگەن بۇ پەنگە يىغىنچاقلاپ، بۇ پەننىڭ مۇستە-
قىل ئورنى بولۇش تەلىپىنى ئوتتۇرىغا قويغان بولسىمۇ، ئەمما
ئۇ بۇ جەھەتتە سىستېمىلىق بىر نەزەرىيە يارىتالمىغان. لېكىن
ئۇ جەمئىيەتشۇناسلىق دېگەن بۇ ئاتالغۇنى ئىجاد قىلىپ، بۇ
پەننىڭ نەزەرىيە سىستېمىسى توغرىسىدىكى دەسلەپكى تەسەۋۋۇر-
نى ئوتتۇرىغا قويغان ھەمدە تەبىئىي پەن ئۇسۇلىنى جەمئىيەت
تەتقىقاتىغا تەتبىق قىلىشنى تەشەببۇس قىلغان. دەرۋەقە، بۇ
ھازىرقى زامان جەمئىيەتشۇناسلىقىنىڭ شەكىللىنىشىگە زور ئا-
ساس بولۇپ قالدى، ئەمما ئۇنىڭ جەمئىيەتشۇناسلىق ھەممىنى
ئۆز ئىچىگە ئالغان پەن دەپ قارىشى ھەم ئۇنى ئىجتىمائىي ستاتىكا
ۋە ئىجتىمائىي دىنامىكا دەپ بۆلۈشى، گەرچە جەمئىيەتشۇناسلىق
تارىخدا ئۇزۇن مەزگىلگىچە تەسىر كۆرسەتكەن بولسىمۇ، ئەمما
ئۇ ھازىرقى كۈندە كىشىلەر تەرىپىدىن ناھايىتى ئاز قوللىنىلىدۇ.
ئۇ بولدى. ئۇنىڭ جەمئىيەت تەرەققىياتى توغرىسىدىكى ئۈچ
باسقۇچلۇق تەلىماتىنىمۇ كىشىلەر ئاللىقاچان تاشلىۋەتتى.
كونتتىن كېيىن جەمئىيەتشۇناسلىق تەتقىقاتى بىلەن كۆپ-

رەك شۇغۇللانغان كىشى ئەنگلىيەلىك ھېرىپىرت. سېپىنسىپەر (1821 — 1903) دۇر. ئۇ پەلسەپە ۋە جەمئىيەتشۇناسلىقتا كوتىننىڭ ئىدىيىسىنى قوبۇل قىلغان. ئۇ جەمئىيەتشۇناسلىقنى كونكرېتلاشتۇرۇش ۋە تېخىمۇ ئىلگىرىلىگەن ھالدا ئۇنىڭ بىر نەزەرىيە سىستېمىسىنى بەرپا قىلىش ئۈچۈن تىرىشقان. ئۇ دار-ۋىننىڭ تەدرىجىي تەرەققىيات نەزەرىيىسىنى ئىنسانلار جەمئىيەتىدىكى ئىجتىمائىي ھادىسىلەرگە تەتبىقلىغان. شۇڭا ئۇ غەرب جەمئىيەتشۇناسلىقىدىكى ئىجتىمائىي ئورگانىزم نەزەرىيىسى (سوتسىئال دارۋىنىزم) نىڭ ئاساسچىلىرىدىن بىرى ھېسابلىنىدۇ. سېپىنسىپەر بارلىق نەزەرىيىۋى پەنلەرنى بىرلەشتۈرۈپ ئۇنى ۋېرسال پەلسەپە سىستېمىسىنى بەرپا قىلىش ئۈچۈن 10 توملۇق «ئۇنىۋېرسال پەلسەپە» دېگەن كىتابنى يېزىپ چىققان. ئۇنىڭ بۇ زور ھەجىملىك ئەسىرى «بىرىنچى پرىنسىپ»، «بىئولوگىيە پرىنسىپلىرى»، «پسخولوگىيە پرىنسىپلىرى»، «جەمئىيەت-شۇناسلىق پرىنسىپلىرى» ۋە «ئېتىكا پرىنسىپلىرى» دېگەن قىسىملاردىن تەركىب تاپقان. ئۇنىڭ يەنە مەخسۇس جەمئىيەتشۇناسلىق توغرىسىدا يازغان «ئىجتىمائىي ستاتىكا»، «جەمئىيەت-شۇناسلىق تەتقىقاتى» دېگەن ئەسەرلىرى بار.

سېپىنسىپەر جەمئىيەتشۇناسلىقنىڭ ئالاھىدىلىكى سوتسىئال دارۋىنىزمىدىن ئىبارەت. ئۇ ئىجتىمائىي ھادىسىلەرنى بىئولوگىيەلىك ھادىسىلەرگە ئوخشاتقان. ئۇ ئىنسانلار جەمئىيەتىنىڭ تەشكىلىي تۈزۈلمىسى خۇددى جانلىقلار ئورگانىزمىغا ئوخشاش بىئولوگىيەلىك قانۇنىيەتلەرگە بويسۇنىدۇ، ھايۋانلار ئورگانىزمىدا ئۈچ ئەزا سىستېمىسى، يەنى ئوزۇقلىنىش، ھەزىم قىلىش تەڭشەش سىستېمىسى بولغىنىغا ئوخشاش جەمئىيەتنىڭ تۈزۈلمە ئىقتىدارىدىمۇ ئۈچ سىنىپ، يەنى ئوزۇقلاندۇرۇش رولىنى ئۆتەيدىغان ئىشچىلار سىنىپى، تەقسىم قىلىش ياكى ئالماشتۇرۇش رولىنى ئۆتەيدىغان سودىگەرلەر سىنىپى، ئىشلەپچىقىرىشنى تەڭ-

شەيدىغان سانائەت كاپىتالىستلىرى سىنىپى بولىدۇ دەپ قارايدۇ. دېمەك، ئۇ جەمئىيەتنىڭ تۈزۈلمە ئىقتىدارىنى مۇشۇنداق ئورگا- نىك ھالدا ماسلاشقان بىر پۈتۈن گەۋدە دەپ قارايدۇ. جەمئىيەت- نىڭ تەرەققىياتىنىمۇ رىقابەت، ئۇيغۇنلىشىش، ئۇيغۇنلىشالمى- ھانلىرى شاللىنىپ كېتىش، تەبىئىي ھالدا تەدرىجىي تەرەققىي قىلىش دېگەن بىئولوگىيىلىك قانۇنىيەتلەر بويىچە چۈشەندۈرد- دۇ، شۇڭا ئۇ جەمئىيەتشۇناسلىقنىڭ نىشانى ئىجتىمائىي مەسىلە- لەرنى ھەل قىلىشقا تەكىلپ بېرىش ئەمەس، بەلكى جەمئىيەتنىڭ ئۇزاق مەزگىللىك تەدرىجىي تەرەققىي قىلىش نەتىجىسىنى سەۋر- چانلىق بىلەن كۈتۈپ تۇرۇش دېگەننى تەشەببۇس قىلىپ، ھەر- قانداق خىلدىكى ئىجتىمائىي ئىسلاھاتقا قارشى تۇرىدۇ ۋە ئۇنى «ئىجتىمائىي مۇۋازىنەت» نى بۇزغانلىق دەپ قارايدۇ. سېپىند- سېرنىڭ جەمئىيەتشۇناسلىق ئىدىيىسى ماھىيەتتە كاپىتالىزمنىڭ ئەركىن رىقابىتىنى ساقلاپ قېلىشنى مەقسەت قىلىدۇ.

XIX ئەسىرنىڭ كېيىنكى يېرىمىدىكى جەمئىيەتشۇناسلىققا نىسبەتەن سېپىنسېر نەزەرىيىسىنىڭ تەسىرى بىر قەدەر چوڭ بولغان بولسىمۇ، ئەمما ئۇنىڭ ئىجتىمائىي ھادىسىلەرنى بىئولو- گىيىلىك ھادىسىلەرگە ئاددىي، مېخانىكىلىق ھالدا سېلىشتۇ- رۇشتەك ئۇسۇلنى كىشىلەر خېلى بۇرۇنلا ئىنكار قىلغانىدى. سېپىنسېر ئىجتىمائىي تۈزۈمنى ئاساسىي تەتقىقات ئوبيېكتى قى- لىشىنى تەكىتلەش بىلەن بىر ۋاقىتتا، يەنە بىۋاسىتە ھالدا ئائىلە، سىياسىي، دىن، سانائەت ۋە ئىجتىمائىي تىزگىنلەش قاتارلىق تۈزۈملەرنى تەتقىق قىلغان ھەمدە جامائەت، ئىش تەقسىماتى، ئىجتىمائىي بۆلۈنۈش قاتارلىق ھادىسىلەرنى تەتقىق قىلىشنى ئوت- تۇرغا قويغان. كېيىن مۇشۇلارنىڭ ھەممىسى تەرەققىي قىلدۇ- رۇلۇپ، ھازىرقى زامان جەمئىيەتشۇناسلىقنىڭ ئاساسىي مەز- مۇنلىرى بولۇپ قالدى.

كونت جەمئىيەتشۇناسلىق دېگەن بۇ ئۇقۇمنى ئوتتۇرىغا قويد-

خاندىن تارتىپ ھازىرغا قەدەر بىر يېرىم ئەسىرگە يېقىن ۋاقىت ئۆتتى. مۇشۇ بىر يېرىم ئەسىر داۋامىدا جەمئىيەتشۇناسلىق تە- رەققىي قىلىپ، سىستېمىلىق نەزەرىيىگە ۋە ئىلمىي مېتودقا ئىگە بىر مۇستەقىل پەنگە ئايلاندى ھەمدە ئۇ نۇرغۇنلىغان تارماق پەنلەرنى ئۆز ئىچىگە ئالغان مۇھىم ئىجتىمائىي پەندىن بىرى بولۇپ قالدى. جەمئىيەتشۇناسلىقنىڭ تارماق پەنلىرى ۋە ئارىلىق پەنلىرى ھازىر 100 خىلغا يېتىدۇ. ھازىر ھەرقايسى دۆلەتلەردە جەمئىيەتشۇناسلىق مۇھىم بىر ئىجتىمائىي پەن سۈپىتىدە تەتقىق قىلىنماقتا. ئالىي مەكتەپلەردە جەمئىيەتشۇناسلىق فاكۇلتېتلىرى قۇرۇلۇپ، مەخسۇس خادىملار يېتىشتۈرۈلمەكتە. ئوخشاش بول- مىغان دۆلەتلەردە جەمئىيەتشۇناسلىقنىڭ بېسىپ ئۆتكەن يولى، تەرەققىيات شەكلى ئوخشاش بولمىسىمۇ، ئەمما جەمئىيەتشۇناس- لىق ئىنسانلار جەمئىيىتىنىڭ تۇرمۇشى بىلەن بارغانسېرى باغلى- نىشلىق بولماقتا ۋە ئۇنىڭغا مۇھىم تەسىر كۆرسەتمەكتە.

ئېلىمىز جەمئىيەتشۇناسلىقنىڭ قايسى ۋاقىتتىن باشلاپ مەيدانغا كەلگەنلىكىگە كەلسەك، بۇ ھەقتە ئەڭ بۇرۇن سۆزلىگەن كىشى كاڭ يۇۋى (1858 — 1927) ھېسابلىنىدۇ. كاڭ يۇۋى گۇاڭدۇڭ ئۆلكىسىنىڭ نەنخەي دېگەن يېرىدىن بولۇپ، ئۇ جۇڭگو يېقىنقى زامان تارىخىدا ئۆتكەن مەشھۇر ئەرباب، ئۇ چىڭ سۇلالى- سىنىڭ ئاخىرقى يىللىرىدىكى بۇرژۇئا ئىسلاھاتچىلىق پىكىر ئېقىمىنىڭ ۋەكىلى، شۇنداقلا ئۇلۇغ ۋە تەنپەرۋەر زات. كاڭ يۇۋى 1891 - يىلى گۇاڭجۇنىڭ چاڭ شىڭلى دېگەن يېرىدە بىر مەكتەپ ئاچقان. بۇ مەكتەپنىڭ ئوقۇتۇش پروگراممىسىدا «يۇرتنى ئىدارە قىلىش ئىلمى» دېگەن بىر پەن تەسىس قىلىنغان. بۇنىڭدا سىيا- سى ئىلىم، جامائە ئىلمى قاتارلىق دەرىسلەر سۆزلەنگەن، بۇ يەردىكى جامائە ئىلمى ئەمەلىيەتتە جەمئىيەتشۇناسلىق ئىدى. كاڭ يۇۋىدىن كېيىن، 1903 - يىلى يەن فۇ ئەنگلىيە جەمئىيەتشۇناسى سېپىنسىرنىڭ «جەمئىيەتشۇناسلىق تەتقىقاتى» دېگەن كىتابىنى

تەرجىمە قىلىپ نەشر قىلدۇرغان. بۇ كىتاب جۇڭگودا غەرب جەمئىيەتشۇناسلىقىنى تونۇشتۇرغان تۇنجى كىتاب بولۇپ، دۆلەت ئىچىدە چوڭقۇر تەسىر قوزغىغان ۋە جۇڭگو جەمئىيەتشۇناسلىقىنىڭ پەيدا بولۇشىغا تۈرتكە بولغان. كېيىنكى چاغدا جالڭ تەبىئەت ئەپەندى جەمئىيەتشۇناسلىق (社会学) دېگەن بۇ ئاتالغۇنى ياپون تىلىدىن قوبۇل قىلىپ ئىشلەتكەن. شىنخەي ئىنقىلابىدىن كېيىن، جەمئىيەتشۇناسلىق دەسلەپكى قەدەمدە شەكىللەندى، چەت ئەللىكلەر باشقۇرغان مەكتەپلەردە جەمئىيەتشۇناسلىق دەرسى ئۆتۈلگەن. 20 - يىللاردىن كېيىنلا چەت ئەللەردە جەمئىيەتشۇناسلىق ئۆتكەن ۋە جەمئىيەتشۇناسلىق فاكولتېتلىرى قۇرۇلغان. جۇڭگو-دا بۇ ساھەدىكى كەسىپى خادىملارنىڭ كۆپىيىشىگە ئەگىشىپ، جەمئىيەتشۇناسلىقمۇ زور تەرەققىياتلارغا ئېرىشتى. 1952 - يىلى ئالىي مەكتەپلەرنى رەتكە سالغان چاغدا تۈرلۈك سەۋەبلەر تۈپەيلىدىن جەمئىيەتشۇناسلىق كەسىپى ئەمەلدىن قالدۇرۇلغان. 1979 - يىلىغا كەلگەندە، جەمئىيەتشۇناسلىق تەتقىقاتى ۋە ئوقۇتۇش خىزمىتى ئەسلىگە كەلگەن.

2. جەمئىيەتشۇناسلىقنىڭ بارلىققا كېلىشىدىكى تا-

رىخىي ئارقا كۆرۈنۈش

ھەرقانداق بىر پەننىڭ پەيدا بولۇشى ۋە تەرەققىي قىلىشى پۈتكۈل ئىنسانىيەت تارىخى جەريانىدىكى مەلۇم بىر مۇئەييەن تارىخىي شارائىت بىلەن باغلىنىدۇ ھەمدە ئۆزىگە مۇناسىۋەتلىك بولغان باشقا پەنلەرنىڭ تەرەققىيات سەۋىيىسىنى شەرت قىلىدۇ. كۈنتىنىڭ جەمئىيەتشۇناسلىق دېگەن بۇ ئاتالغۇنى ئوتتۇرىغا قويۇپ، ئۇنى مۇستەقىل بىر پەنگە ئايلاندۇرۇش تەسەۋۋۇرىنىڭ بارلىققا كېلىشىمۇ ھەرگىز تاسادىپىي ئەمەس. بەلكى ئەينى دەۋر-

دىكى ئىجتىمائىي تارىخىي شارائىت ۋە ئىلىم - پەن تەرەققىياتىدە -
نىڭ مۇئەييەن سەۋىيىسى بەلگىلىگەن مۇقەررەر نەتىجە.
ئىجتىمائىي شارائىتتىن قارىغاندا، كونت ياشىغان دەۋر كا-
پىتالىزم زور دەرىجىدە تەرەققىي قىلغان شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتە -
تا يەنە كاپىتالىزمنىڭ خىلمۇ خىل ئىجتىمائىي ئىللەتلەرى ئاش-
كارلىنىپ چىقىشقا باشلىغان مەزگىل ئىدى. 18 - ئەسىرنىڭ
كېيىنكى يېرىمىدىن 19 - ئەسىرنىڭ ئالدىنقى يېرىمىغىچە يۈز
يىلغا يەتمىگەن ۋاقىت ئىچىدە غەربىي ياۋروپادا يۈز بەرگەن ئەنگ-
لىيە سانائەت ئىنقىلابى، فرانسىيە چوڭ ئىنقىلابى غەربىي ياۋرو-
پادا بىرنەچچە ئەسىر داۋام قىلغان ئوتتۇرا ئەسىرنىڭ غەپلەت
باسقان ھالىتىگە خاتىمە بېرىپ، جەمئىيەتتە جىددىي ئۆزگىرىش-
لەرنى بەرپا قىلدى. كاپىتالىستىك جەمئىيەتنىڭ غايەت زور
تەرەققىياتىنى بارلىققا كەلتۈردى. پەن - تېخنىكا كەشپىياتلى-
رى، زور تىپتىكى ماشىنا - ئۈسكۈنىلەرنىڭ ئىشلىتىلىشى،
ئىشلەپچىقىرىش كۈچلىرىنىڭ مىسلىسىز تەرەققىياتى مانا بۇلار -
نىڭ ھەممىسى ئىنسانلار جەمئىيىتىدە ئەزەلدىن بولۇپ باقمىغان
ئىشلار ئىدى. كاپىتالىستىك ئىشلەپچىقىرىش كۈچلىرىنىڭ بۇ
خىل مىسلىسىز تەرەققىياتى جەمئىيەتنىڭ ھەممىلا ساھەلىرىدە
چوڭ ئۆزگىرىشلەرنى پەيدا قىلدى. جايلارنىڭ ۋە مىللەتلەرنىڭ
بۇرۇنقىدەك بېكىنىمچىلىك ھالىتى ۋە ئۆزىنى - ئۆزى قامداپ
ئۆتۈشتەك ئىجتىمائىي تۇرمۇش ھالىتى تەدرىجىي تۈگەپ، ئۆز ئا-
را ئالاقە قىلىدىغان، بىر - بىرىگە تايىنىدىغان يېڭىچە ئىقتىسادىي
مۇناسىۋەت شەكىللەندى. كاپىتالىزم غايەت زور شەھەرلەرنى پەي-
دا قىلدى ۋە تەرەققىي قىلدۇردى. بۇنىڭ بىلەن زور تۈركۈمدىكى
يېزا ئاھالىسى نادان يېزا تۇرمۇشىدىن قۇتۇلۇپ، شەھەر ئاھالە-
سىگە ئايلاندى.

ئەمما يەنە بىر تەرەپتىن، كاپىتالىستىك جەمئىيەتنىڭ تە-
رەققىي قىلىشىغا ئەگىشىپ ئۇنىڭ ئۆزىگە خاس ئىجتىمائىي زىد-

دېيەتلىرى ئاشكارىلىنىپ، بىرمۇنچە ئىجتىمائىي مەسىلىلەر بار. لىققا كەلدى. شۇ چاغدا شەھەرلەرگە نەچچە ئون مىڭلىغان دېھقانلار يىغىلغان بولۇپ، ئۇلار زاۋۇت - فابرىكىلارغا بېرىپ ئىش ئىزلەيتتى. ئەمما ئۇ جايلارنىڭ ئەمگەك شارائىتى ئېغىر - مۇشكۈل بولۇپ، ئىشچىلارنىڭ ھاياتى دائىم خەۋپ ئىچىدە تۇتەتتى. سېسىق، بۇلغانغان ھاۋادا، ئاددىي، قوپال سېخلاردا، شاۋقۇنلۇق ماشىنا ئاۋازى ئىچىدە، ئەر - ئايال ئىشچىلار ۋە بالا ئىشچىلار ئون نەچچە سائەت ئىشلىسىمۇ ئىنتايىن تۆۋەن مائاشقا ئېرىشەلەيتتى. ماشىنىلارنى بۇزۇش، نامايىش قىلىش، ئىش تاشلاش، ئىشسىزلىق ئارقىسىدا كاپىتالىستىك ھاكىمىيەت گۇمران بولۇش، يىمىرىلىش ياكى ئاغدۇرۇلۇش ھالىتىدە تۇراتتى. كىشىلەرنىڭ ئەنئەنىۋى قىممەت كۆز قارىشى ئۆزگىرىشكە باشلىدى. ئىجتىمائىي بايلىق تېزدىن مەركەزلىشىپ باي - كەمبەغەللىك ئىككى قۇتۇپقا ئايرىلىشقا باشلىدى. نەتىجىدە ئىشسىزلىق، جىنايەت ئۆتكۈزۈش قاتارلىق تۈرلۈك ئىجتىمائىي مەسىلىلەر كەينى - كەينىدىن پەيدا بولۇشقا باشلىدى. ئەمەلىيەتتە بۇ بىر چوڭ داۋالغۇش، ئۆزگىرىش ۋە ئىنقىلاب دەۋرى بولۇپ، كاپىتالىزم دەۋرىنىڭ ئۆتكەنكى ھەرقانداق دەۋرلەرگە ئوخشىمايدىغان ئالاھىدىلىكى ئىدى.

مۇشۇ ۋاقىتتا كىشىلەر ئاخىرى ئۆزلىرىنىڭ تۇرمۇش ئەھۋالىغا ۋە ئۆزئارا مۇناسىۋىتىگە سوغۇق نەزەر بىلەن قارايدىغان بولدى. بۇرۇن كىشىلەر دائىم ئۇزۇن مۇددەتكىچە ئۆزگەرمەيدىغان ئىشلەپچىقىرىش ئۇسۇلى ۋە ئۆزىنىڭ مەدەنىيەت ئەنئەنىسى بويىچە تۇرمۇش كەچۈرۈپ كەلگەچكە، ئۇنى باشقىچە چۈشىنىشنى ئويلىمايتتى. مۇشۇنداق تۇرمۇش يوللۇق دەپ قارايتتى. فېئوداللىق جەمئىيەتتە، ئەنئەنىۋى ئىشلەپچىقىرىش ئۇسۇلى بىلەن ھەرىكەت قائىدىسىگە قارىتا نېمە ئۈچۈن مۇشۇنداق بولۇپ قالغان؟ دېگەن سوئالنىڭ ئوتتۇرىغا چىقىشىنى تەسەۋۋۇر قىلغىلى

بولمايتتى ھەم ئۇنىڭغا يول قويۇلمايتتى. ئەمدى فېئودال، مۇس-
تەبىت تۈزۈم بىلەن دىنىي مەھكىمىنىڭ مۇقەددەس ھوقۇقى ئال-
لىقچان گۇمران بولغان ئەھۋالدا كىشىلەر ئەنئەنىۋى ئىلاھىيەت
ئەقىدىلىرىگە ئىشەنمەيدىغان بولۇپ قالدى. كىشىلەر بۇرۇن خۇ-
دانىڭ ئىرادىسى ۋە چوڭ تەبىئەتنىڭ ئىرادىسى دەپ قاراپ ئىش-
ىنىپ كەلگەن ئىجتىمائىي مۇناسىۋەتلەرنى ئۆزگەرتىشكە بولىدۇ-
غانلىقىنى تونۇپ يەتتى. شۇنىڭ بىلەن كىشىلەرنىڭ جەمئىيەتتە
يۈز بەرگەن ئىشلارغا قارىتا، نېمە ئۈچۈن؟ دەپ سوئال قويۇشى
ھەتتا نېمە ئۈچۈن مۇشۇنداق بولىدىغانلىقىنى ئېنىق بىلىشنى
جىددىي تەلەپ قىلىشى مۇمكىن بولۇپ قالدى.

ئىلىم - پەن تەرەققىيات سەۋىيىسىدىن ئېلىپ ئېيتقاندا،
ئوتتۇرا ئەسىردىكى ئىلاھىيەتنىڭ ھۆكۈمرانلىقى ئاستىدا، تەبى-
ئىي پەن ئۇزۇن مەزگىل ئىلاھىيەتنىڭ بوغۇشى ۋە چەكلىمىسىگە
ئۇچراپ كەلگەندى. پەقەت ياۋروپا ئەدەبىيات - سەنئەت گۈللى-
نىش دەۋرىگە كەلگەندىلا، تەبىئىي پەن گۈللەپ - ياشناش مەز-
گىلىگە قەدەم قويدى. مۇشۇ دەۋردە ئاسترونومىيە، ماتېماتىكا،
جۇغراپىيە، فىزىكا، دىنامىكا، بىئولوگىيە قاتارلىقلاردا ناھايىتى
چوڭ ئىلگىرىلەشلەر بولدى. كۈنت دەۋرىگە كەلگەندە، تەبىئىي
پەنلەر تېخىمۇ زور مۇۋەپپەقىيەتلەرگە ئېرىشتى. مەسىلەن، قارا-
دى ئېلېكترونلۇق قانۇنىنى كەشىپ قىلدى. نېمىس ئاسترونومى
گالىلىي ماتېماتىكا ياردىمى بىلەن ئورنى ئالدىن ھېسابلاپ چىقىل-
غان سەييارە نېپتوننى تېلېسكوپ ئارقىلىق تاپتى. بولۇپمۇ نيۇ-
توننىڭ مېخانىكا نەزەرىيىسى پۈتكۈل كائىناتنى مۇكەممەل سۈ-
رەتلەپ بەردى. بۇ مۇۋەپپەقىيەتلەرنىڭ ھەممىسى ئىلمىي تەجرىبە
بىلەن ئىنچىكە ماتېماتىكىلىق ھېسابلاش بىرلەشتۈرۈلگەن ئۇسۇل
تەبىئەت ھادىسىلىرى ئۈستىدىكى تەتقىقاتتا قوللىنىلغانلىقتىن
ۋۇجۇدقا كەلگەندى. شۇڭا ئەينى زاماندا تەبىئىي پەن ئۇسۇلى
ئۆزىنىڭ غايەت زور قۇدرىتىنى نامايان قىلدى. بۇ ئىش ئىجتىما-

ئىي ئىسلاھاتچى ۋە مۇتەپەككۇرلارنىڭ چوڭقۇر دىققىتىنى قوزغىدى. خان ھەمدە ئۇلاردا، تەبىئىي پەن ئۇسۇلى تەبىئەت ھادىسىلىرى تەتقىقاتىدا بۇنچىلىك زور نەتىجە ياراتقاندىن كېيىن، ئۇنداقتا ئۇنى جەمئىيەتنى تەتقىق قىلىشتىمۇ پايدىلانسا بولامدۇ - قانداق؟ دەپ. كەن ئوي تۇغۇلىدۇ. شۇنداق قىلىپ، تەبىئىي پەننىڭ چوڭ تەبىئەت دۇنياسىنى بىلگىنىگە ئوخشاش جەمئىيەتنىمۇ بىلىش ئېھتىياجى ۋە ئىمكانىيىتى تۇغۇلىدۇ.

ئەينى دەۋردە، مەشھۇر خىيالى سوتسىيالىزمچى سېن. سى. مون (1760 - 1825)، فۇرى (1772 - 1837)، ئوۋىن (1771 - 1858) قاتارلىقلار پۈتۈن كۈچى بىلەن جەمئىيەتنى ئۆزگەرتىش پىلانىنى تۈزۈپ، ھەرقايسى ئۆز ئالدىغا ئىجتىمائىي ئىي قۇرۇلمىنىڭ يېڭى سىستېمىسىنى كۆڭۈل قويۇپ لايىھىلەيدۇ. سېن. سىمون تارىخنىڭ قانۇنىيەتلىك ھالدا تەرەققىي قىلىشى تەلىماتىنى ئىسپاتلاشقا ئۇرۇنۇپ باقىدۇ. ئۇ ئەينى ۋاقىتتا تەبىئىي پەندە ئالدىنقى ئورۇندا تۇرغان فىزىكىنى تەتقىق قىلىپ، فىزىكىدىكى كۆزىتىش، تەجرىبە قىلىش ئۇسۇلىنى جەمئىيەتنى تەتقىق قىلىشقا تەتبىقلىماقچى بولىدۇ ھەمدە ئۇنى قىياسەن «سوتسىئال فىزىكا» دەپ ئاتاى، دەلىللەش ئۇسۇلى بويىچە ئىجتىمائىي مەۋجۇدىيەتنى چۈشەندۈرمەكچى بولىدۇ. دەل سېن. سىموننىڭ ئىجتىمائىي تەلىماتى ۋە ئىدىيىسى تەسىرى ئارقىسىدا كۈنتەبىئىي پەننىڭ ئۇسۇلىنى قوللىنىپ، (كونت ماتېماتىكا ۋە فىزىكا ئالىمى ئىدى) جەمئىيەتنى تەتقىق قىلىدىغان مۇستەقىل بىر پەننى تىكلەش گاڭلىكىنى ئوتتۇرىغا قويىدۇ ھەمدە ئۇنى سوتسىئالوگىيە دېگەن پەنگە يىغىنچاقلايدۇ.

بۇ بىر قىسىم مۇتەپەككۇرلەر جەمئىيەتنى ئىسلاھ قىلىش توغرىسىدا تۈرلۈك لايىھىلەرنى ئوتتۇرىغا قويۇۋاتقان بىر ۋاقىتتا، يەنە بىر تۈركۈم كىشىلەر جەمئىيەتتە يۈز بېرىۋاتقان مەسىلىلەرگە قارىتا ئەمەلىي تەكشۈرۈش ئېلىپ بارىدۇ. بولۇپمۇ ئىشىسىز.

لىق، كەمبەغەللىك، بايلىق سەۋىيىسى، نوپۇس، تۇرالغۇ ئۆي، ئىش ھەققى، بالا ئىشچى، يېمەك - ئىچمەك باھاسى ۋە جىنايەت ئۆتكۈزۈش قاتارلىق مەسىلىلەرنى تەكشۈرۈپ چىقىپ، بۇ ھەقتە كى سانلىق مەلۇماتلارنى جامائەتكە ئېلان قىلىدۇ. مەخسۇس تېمىلار بويىچە جەمئىيەتنى تەكشۈرۈش ۋە تەكشۈرۈپ ستاتىستىكا قىلىش ئۇسۇلىنىڭ مەيدانغا كېلىشى ئىجتىمائىي تەتقىقات بىلەن شۇغۇللانغۇچىلارنى تېخىمۇ ئىشەنچلىك ماتېرىياللارغا ۋە جەمئىيەت پەننى كۆزىتىش ئۇسۇلىغا ئىگە قىلدى. بۇنىڭ بىلەن جەمئىيەت شۇناسلىق ئىلمى تەبىئىي ھالدا دۇنياغا كېلىدۇ.

ئىككىنچى پاراگرافى جەمئىيەتشۇناسلىقنىڭ تەتقىقات ئوبيېكتى ۋە ئالاھىدىلىكى

1. جەمئىيەتشۇناسلىقنىڭ تەبىرى

ئومۇمەن ھەرقانداق بىر پەننى تونۇشتۇرۇشتىن ئاۋۋال شۇ پەننىڭ نېمىنى تەتقىق قىلىدىغانلىقى، خاراكتېرىنىڭ نېمە ئىكەنلىكى توغرىسىدا بىرلىككە كەلگەن، ئېنىق، يىغىنچاق بىر تەبىرىنى ئوتتۇرىغا قويۇشقا توغرا كېلىدۇ. بىراق جەمئىيەتشۇناسلىق ھەققىدە مۇشۇنداق بىر تەبىرىنى ئوتتۇرىغا قويۇش تەس، چۈنكى جەمئىيەتشۇناسلىق دېگەن بۇ ئۇقۇمغا قارىتا ئۇزۇندىن بۇيان جەمئىيەتشۇناسلار تۈرلۈكچە تەبىرلەرنى ئوتتۇرىغا قويۇپ كەلدى. شۇڭا بۇ مەسىلە جەمئىيەتشۇناسلار ئوتتۇرىسىدا تېخى تالاش - تارتىشتا كېتىۋاتقان مەسىلە دېيىشكە بولىدۇ.

ئوخشاش بولمىغان دەۋرلەردە، ئوخشاش بولمىغان دۆلەتلەر - دە جەمئىيەتشۇناسلارنىڭ جەمئىيەتشۇناسلىققا بەرگەن تەبىرى ئوخشاش ئەمەس، ئېلىمىز جەمئىيەتشۇناسى سۈن بېنۇن يازغان «جەمئىيەتشۇناسلىق ئاساسلىرى» دېگەن كىتابتا جەمئىيەتشۇناس -

لىق توغرىسىدا تۆۋەندىكىدەك توققۇز خىل تەبىر تونۇشتۇرۇلدى.
دۇ: (1) ئامېرىكىلىق جەمئىيەتشۇناس رۇس (Ross) نىڭ قارىد-
شىچە: جەمئىيەتشۇناسلىق ئىجتىمائىي ھادىسىلەرنى ئىلمىي ئۇ-
سۇلدا تەتقىق قىلىدىغان پەن. (2) گېرمانىيىلىك جەمئىيەتشۇ-
ناس سىمېل (simmel) نىڭ قارىشىچە، جەمئىيەتشۇناسلىق جەم-
ئىيەت شەكلىنى تەتقىق قىلىدۇ. (3) ئامېرىكىلىق مەي-
(Mayo) بىلەن توماس (Thomas) نىڭ قارىشىچە، جەمئىيەتشۇ-
ناسلىق جەمئىيەت تۈزۈلمىسىنى تەتقىق قىلىدۇ. (4) ئامېرىكا-
لىق ۋورت (Ward) نىڭ قارىشىچە، جەمئىيەتشۇناسلىق ئىنسان-
لار مەدەنىيىتىنى تەتقىق قىلىدۇ. (5) ئامېرىكىلىق كاۋۋور
(Kavvor) نىڭ قارىشىچە، جەمئىيەتشۇناسلىق جەمئىيەتنىڭ
ئالغا بېسىشىنى تەتقىق قىلىدۇ. (6) ئامېرىكىلىق ۋارىت
(Wright) بىلەن خارىت (Hart) نىڭ قارىشىچە، جەمئىيەتشۇناس-
لىق ئىجتىمائىي مۇناسىۋەتنى تەتقىق قىلىدۇ. (7) ئامېرىكىلىق
سىمېر (small) نىڭ قارىشىچە، جەمئىيەتشۇناسلىق جەمئىيەت-
تىكى ئۆزئارا ئالاقە جەرياننى تەتقىق قىلىدۇ. (8) رۇسىيىلىك
جەمئىيەتشۇناس سوروكىن (Sorokin) نىڭ قارىشىچە، جەمئىيەت-
شۇناسلىق ئىجتىمائىي ھادىسىلەر ئوتتۇرىسىدىكى مۇناسىۋەتنى
تەتقىق قىلىدۇ. (9) ئامېرىكىلىق پاك (park) نىڭ قارىشىچە،
جەمئىيەتشۇناسلىق ئىجتىمائىي ھەرىكەتنى تەتقىق قىلىدۇ. سۇن
بېنۇن يۇقىرىدىكى قاراشلارنىڭ ھېچقايسىسىنىڭ خاتاسى يوق.
پەقەت پىكىرنىڭ كەڭ-تارلىقى ئوخشىمايدۇ دەپ قارايدۇ. ئۇ
ئۆزى توققۇزىنچى قاراشقا قوشۇلىدىغانلىقىنى ئېيتىدۇ.
دەۋر تەرەققىياتىغا ۋە جەمئىيەتشۇناسلىق تەتقىقاتىنىڭ چوڭ-
قۇرلىشىشىغا ئەگىشىپ، ھازىر دۆلەت سىرتى ۋە ئىچىدە جەمئى-
يەتشۇناسلىقنىڭ تەبىرى ھەققىدە يېڭى چۈشەنچىلەر بارلىققا كەل-
مەكتە. ئامېرىكىنىڭ ھازىرقى زاماندىكى مەشھۇر جەمئىيەتشۇنا-
سى ئىنكېروس (Inkeles) ئۆزىنىڭ «جەمئىيەتشۇناسلىق دېگەن

نېمە» دېگەن كىتابىدا «ئەگەر سىلەر بىزدىن جەمئىيەتشۇناسلىق شۇغۇللىنىدىغان ئاساسىي مەسىلىلەرنى بىر ئېغىز سۆز بىلەن شەرھلەپ بېرىشنى سورىساڭلار، ئۇ ھالدا بىز، جەمئىيەتشۇناس-لىق ئىجتىمائىي تەرتىپ بىلەن ئىجتىمائىي پاراگەندىچىلىكنىڭ ماھىيىتىنى چۈشەندۈرۈپ بېرىشكە ئىنتىلىدۇ»، «قىسقىسى، جەمئىيەتشۇناسلىق ئىجتىمائىي تەرتىپنى تەتقىق قىلىدۇ يەنى ئىنسانلارنىڭ ئىجتىمائىي ھەرىكىتىنىڭ قانۇنىيىتىنى تەتقىق قىلىدۇ دەپ ئېيتالايمىز» دەپ بايان قىلىدۇ. سابىق سوۋېت ئىتتىپاقىدا پاقىدىكى جەمئىيەتشۇناسلار جەمئىيەتشۇناسلىق دېگەن بۇ ئۇقۇمغا قارىتا مۇنداق تەبىر بېرىدۇ: «جەمئىيەت سىستېمىسىنىڭ تەرەققىياتى ۋە ئىجتىمائىي رولىنى جارى قىلدۇرۇشنىڭ قانۇنىيىتى»، «تۈرلۈك ئىجتىمائىي ھادىسىلەرنىڭ ئۆزئارا مۇناسىۋىتى ۋە كىشىلەرنىڭ ئىجتىمائىي ھەرىكىتىنىڭ ئومۇمىيۈزلۈك قانۇنىيىتى توغرىسىدىكى پەن». يېقىنقى يىللاردىن بۇيان، ئېلىمىز جەمئىيەتشۇناسلىرى جەمئىيەتشۇناسلىققا قارىتا ئوخشاش بولمىغان تەدبىرلەرنى ئوتتۇرىغا قويدى. بۇنى نۆۋەندىكى ئالتە نۇقتىغا يىغىنچاقلىغىلى بولىدۇ: (1) جەمئىيەتشۇناسلىق كىشىلەرنىڭ ئىجتىمائىي ھەرىكەت قانۇنىيىتىنى تەتقىق قىلىدىغان پەن. (2) جەمئىيەتشۇناسلىق ئىجتىمائىي پۈتۈنلۈكنىڭ گارمۇنىيىلىك ماسلىشىپ تەرەققىي قىلىش شەرتلىرى ئۈستىدە ئىزدىنىدىغان بىر پەن. (3) جەمئىيەتشۇناسلىق ئىجتىمائىي بىر پۈتۈنلىشىش جەريانى ۋە ئىجتىمائىي قاتلاملارنىڭ ھەرقايسى تەرەپلەرنىڭ ئۆزئارا ماسلىشىشى ئارقىسىدا كېلىپ چىققان بىر پۈتۈن ھەرىكەت قانۇنىيىتىنى تەتقىق قىلىدىغان پەن. (4) جەمئىيەتشۇناسلىق مۇئەييەن ئىجتىمائىي مۇناسىۋەتلەر ۋە بۇ مۇناسىۋەتلەرنىڭ تەرەققىيات قانۇنىيىتىنى تەتقىق قىلىدىغان پەن. (5) جەمئىيەتشۇناسلىق ئىجتىمائىي ھادىسىلەر ۋە ئۇلارنىڭ ئۆزئارا مۇناسىۋىتىنى بىر پۈتۈنلۈك نۇقتىسىدا تۇرۇپ ئۈنۈپرسال تەتقىقاتى.

قىق قىلىدىغان بىر پەن. (6) جەمئىيەتشۇناسلىق جەمئىيەتنى بىر پۈتۈن گەۋدە سۈپىتىدە قاراپ تەتقىق قىلىدىغان ئۈنۈپرسال پەن. ئۇ ئىنسانىيەت جەمئىيىتىنىڭ تۈزۈلمە فورماتسىيىسىنى، ئىجتىمائىي قۇرۇلما شەكلىنى ۋە جامائەت پائالىيەت قانۇنىيىتىنى ئىلمىي ئۇسۇلدا تونۇش ئارقىسىدا يېقىنقى زاماندا بەرپا بولغان پەن. ئۇ ئىجتىمائىي ھادىسىلەر، ئىجتىمائىي مۇناسىۋەتلەر، ئىجتىمائىي تۇرمۇش، ئىجتىمائىي مەسىلىلەر ئۈستىدە ئىزدىنىدۇ. دۇبۇلۇپمۇ ئىجتىمائىي مەسىلىلەرنى تەتقىق قىلىشنى مۇھىم ئورۇنغا قويىدۇ.

يۇقىرىقى كۆز قاراشلارنىڭ ھەممىسى جەمئىيەتشۇناسلار ئۆز-لىرىنىڭ ئىجتىمائىي تەتقىقات چۈشەنچىسى ئاساسىدا جەمئىيەت-شۇناسلىققا بەرگەن تەبىرلىرى. بۇلارنىڭ بەزىلىرى كەڭرەك مەنىدە ئېيتىلغان بولسا، بەزىلىرى تارراق مەنىدە ئېيتىلغان. بەزىلىرى ئابستراكتتىكى ئوتتۇرىغا قويۇلغان بولسا، بەزىلىرى كۈندۈز-تۈننى ئوتتۇرىغا قويۇلغان. مەيلى قانداقلا بولمىسۇن بۇلارنىڭ ئىچىدىكى ھەرقانداق بىر خىلى جەمئىيەتشۇناسلار تەرىپىدىن ئومۇميۈزلۈك بىردەك ئېتىراپ قىلىنغانمۇ ئەمەس. لېكىن ھەرقانداق بىر خىلىمۇ جەمئىيەتشۇناسلار تەرىپىدىن تەتقىق قىلىنغانمۇ ئەمەس.

نېمە ئۈچۈن جەمئىيەتشۇناسلىققا قارىتا مۇنداق خىلمۇخىل تەبىرلەر ئوتتۇرىغا قويۇلدى؟ بۇنىڭ سەۋەبىگە كەلسەك، بىرىندىن چىقىدىغان ئىجتىمائىي ھادىسىلەر ناھايىتى كەڭ ۋە مۇرەككەپ بولۇپ، جەمئىيەتتىن ئىبارەت بۇ بىر پۈتۈن گەۋدىنى ئومۇملاشقان كۆز قاراش بويىچە تەتقىق قىلىش دائىم دېگۈدەك تارىخىي شارائىت-ئىمكانىيەتكە چەكلىمىسىگە ئۇچراپ تۇرىدۇ. ئىككىنچىدىن، بۇ پەننىڭ ۋۇجۇدقا كەلگەنلىكىگە تېخى بىر يېرىم ئەسىرگە يېقىنلا ۋاقىت ئۆتتى، تېخى مۇكەممەللىشىش دەرىجىسىگە يەتكىنى يوق. ئۇنىڭ ئۈستىگە بۇ پەننىڭ تەتقىقات ئوبيېكتى بىلەن دائىرىسى جەمئىيەت

ۋە ئىجتىمائىي پەنلەرنىڭ تەرەققىياتىغا ئەگىشىپ يەنىلا داۋاملىق ئۆزگەرمەكتە.

لېكىن بىز دەرسلىك مەزمۇنىنى بايان قىلىشقا قولايلىق بولۇش ھەمدە ئوقۇغۇچىلارنىڭ دەرسلىكتىكى ئاساسىي كۆزىتىش-راشلىقنى ئىگىلىشى ئۈچۈن، يۇقىرىقى تەبىرلەرگە ئاساسەن جەمئىيەتشۇناسلىق ئۇقۇمىغا قارىتا قىسقىچە بىر تەبىرنى ئوتتۇرىغا قويىمىز. جەمئىيەتشۇناسلىق ئىجتىمائىي سىستېمىنىڭ بىر پۈتۈنلۈكىنى نەزەردە تۇتقان ھالدا، ئىجتىمائىي قۇرۇلمىنى، ئىجتىمائىي جەرياندىكى ئىجتىمائىي مۇناسىۋەتنى، ئىجتىمائىي ھەرىكەتنى ۋە ئۇنىڭ ئۆزگىرىش قانۇنىيەتلىرىنى تەتقىق قىلىدىغان بىر پەن. بۇنى جەمئىيەتشۇناسلىققا قارىتا ئېنىق، مۇقىم بىر تەبىر دەپ كېتىشىمۇ بولمايدۇ، لېكىن قانداقلا بولمىسۇن، بۇ نۇرغۇنلىغان جەمئىيەتشۇناسلارنىڭ بەزى ئورتاق قاراشلىرىنى ئەكس ئەتتۈرۈپ بېرەلەيدۇ.

مەلۇم بىر پەنگە تەبىر بېرىشتىكى مەقسەتمۇ شۇ پەننىڭ تەتقىقات ئوبيېكتىنىڭ نېمە ئىكەنلىكىنى كۆرسىتىپ بېرىش ئار-قىلىق ئاشۇ پەن تەتقىقاتىنىڭ يۆنىلىشىگە توغرا يېتەكچىلىك قىلىشتىن ئىبارەت. لېكىن بىز يۇقىرىدا بايان قىلىپ ئۆتكىنىدە مەزكۇر جەمئىيەتشۇناسلىقنىڭ تەتقىقات ساھەسى ناھايىتى كەڭ بولغىنى ئۈچۈن، ئۇنى بىرنەچچە ئېغىز سۆز بىلەنلا يىغىنچاقلاپ كېتىش تەس. شۇڭا تەبىر ئۈستىدە تالاش-تارتىش قىلغاندىن كۆرە، ئەڭ ياخشىسى بىز جەمئىيەتشۇناسلىقنىڭ تەتقىقات ئوبيېكتىنىڭ نېمە ئىكەنلىكىنى كۆپرەك چۈشەنسەكلا بىزنىڭ بۇ جەھەتتىكى چۈشەنچىمىز تېخىمۇ ئايدىڭلىشىشى مۇمكىن.

2. جەمئىيەتشۇناسلىقنىڭ تەتقىقات ئوبيېكتى

ھەرقانداق بىر پەننىڭ ئۆزىگە خاس تەتقىقات ئوبيېكتى بول-غىنىغا ئوخشاش، جەمئىيەتشۇناسلىقمۇ ئۆزىگە خاس تەتقىقات

ئوبېيېكتىگە ئىگە. جەمئىيەتشۇناسلىقنىڭ تەتقىقات ئوبېيېكتى مە- سلىسى ھەققىدە جەمئىيەتشۇناسلار ئىچىدە تۈرلۈك كۆزقاراش ۋە پىكىرلەر مەۋجۇت. يېقىنقى يىللاردىن بۇيان ئېلىمىز جەمئى- يەتشۇناسلىرىمۇ بۇ ھەقتە ئۈزلۈكسىز ئىزدىنىش ۋە تەتقىقاتلارنى ئېلىپ بارماقتا. بۇ خىل ئىزدىنىش ۋە تەتقىقاتلار ئەمەلىيەتتە، كىشىلەرنىڭ جەمئىيەتشۇناسلىققا بولغان تونۇشى ۋە چۈشەنچىسى- نى تېخىمۇ چوڭقۇرلاشتۇردى ۋە جەمئىيەتشۇناسلىقنىڭ تەرەققى- ياتىنى ئىلگىرى سۈردى.

ئۇنداقتا جەمئىيەتشۇناسلىقنىڭ تەتقىقات ئوبېيېكتى نېمە؟ ئەڭ ئومۇمىي مەنىدىن ئېلىپ ئېيتقاندا، جەمئىيەتشۇناسلىق جەمئىيەتنى تەتقىق قىلىدۇ، يەنى جەمئىيەتنى ئوبېيېكت قىلغان پەن. جەمئىيەتشۇناسلىق دېگەن بۇ ئاتالغۇ غەربىي ياۋروپا تىلىدە- رىدا Sociology (سوتسىئولوگىيە) دەپ ئاتىلىدۇ. ياۋروپا تىلىدە- رىدىكى بۇ ئاتالغۇنىڭ كېلىپ چىقىشىمۇ لاتىن تىلىدىكى Societas (جەمئىيەت) بىلەن يۇنان تىلىدىكى Logos (تەلىمات. بىلىم) دېگەن ئىككى سۆزنىڭ بىرىكىشىدىن ھاسىل بولغان. مۇشۇ مەنى- دىن ئېيتقاندىمۇ، ئۇ جەمئىيەت توغرىسىدىكى بىلىم ياكى تەلى- مات دېگەنلىك بولىدۇ. ئەينى ۋاقىتتا كۈنت جەمئىيەتشۇناسلىق دېگەن بۇ ئاتالغۇنى دەل مۇشۇ مەنىدىن ئوتتۇرىغا قويغان ۋە ئىشلەتكەندى.

لېكىن، جەمئىيەتشۇناسلىقنىڭ تەدرىجىي شەكىللىنىشى ۋە تەرەققىياتىغا ئەگىشىپ جەمئىيەتشۇناسلىق باشقا پەنلەر بىلەن بىر قاتار تۇرىدىغان مۇستەقىل پەنگە ئايلانغاندىن كېيىن، جەمئىيەت- شۇناسلار جەمئىيەتشۇناسلىقنىڭ تەتقىقات ئوبېيېكتىغا قارىتا ئۆز- شاش بولمىغان كۆزقاراشلارنى ئوتتۇرىغا قويدى. بىر قىسىم جەمئىيەتشۇناسلار جەمئىيەتشۇناسلىق جەمئىيەتنىڭ مەلۇم بىر ساھەسىنى ياكى ئايرىم بىرقانچە ساھەسىنى تەتقىق قىلىدىغان پەن. ئۇ ئاساسەن ئىجتىمائىي تۈزۈم، ئىجتىمائىي مۇناسىۋەت،

ئىجتىمائىي تۇرمۇش ياكى ئىجتىمائىي ھەرىكەت قاتارلىقلارنى تەتقىق قىلىدۇ، دەپ قارايدۇ. يەنە بىر قىسىم جەمئىيەتشۇناسلار جەمئىيەتشۇناسلىق ئومۇمىي جەھەتتە پۈتكۈل جەمئىيەتنى تەتقىق قىلىدۇ. شۇڭا ئۇ جەمئىيەتتىن ئىبارەت بىر پۈتۈن گەۋدە ۋە ئۇنىڭ ھەرقايسى ساھەلىرىنى تەتقىق قىلىدىغان پەن دەپ قارايدۇ. يەنە بەزى جەمئىيەتشۇناسلار بولۇپمۇ غەرب جەمئىيەتشۇناسلىرى جەمئىيەتشۇناسلىقنىڭ تەتقىقات دائىرىسى باشقا ئىجتىمائىي پەنلەر تەتقىق قىلمايدىغان «قالدۇق ساھە» لەر بولۇپ، ئۇ بىر خىل «قالدۇق ئىجتىمائىي پەن» دەپ قارايدۇ. جەمئىيەتشۇناسلىقنىڭ تەتقىقات ئوبيېكتى مەسىلىسىدە بۇنداق خىلمۇخىل كۆز-قاراش ۋە پىكىر - ئېقىملارنىڭ پەيدا بولۇشى جەمئىيەتشۇناسلارنىڭ مەيدانى، كۆز قارىشى ۋە تەتقىقات نۇقتىسى، ئۇسۇلغا مۇناسىۋەتلىك بولۇپ قالماي، يەنە جەمئىيەتشۇناسلىق تەتقىقات ئوبيېكتىنىڭ ئۆزىدىكى بىر قىسىم ئالاھىدىلىكلەرگىمۇ زىچ مۇناسىۋەتلىكتۇر.

جەمئىيەتشۇناسلىقنىڭ تەتقىقات ئوبيېكتى جەمئىيەت، لېكىن جەمئىيەتشۇناسلىقنىڭ تەتقىقات ئوبيېكتىنى ناھايىتى ئاددىي ھالدا «جەمئىيەت» دېگەن بۇ ئۇقۇمغا يىغىنچاقلاپ قويۇشقا بولمايدۇ. چۈنكى جەمئىيەتنىڭ كونكرېت ھادىسىلىرى ۋە جەريانلىرىنى ئوخشاش بولمىغان تۈرلۈك پەنلەر تەتقىق قىلىدۇ. تۈرلۈك كونكرېت پەنلەر ئايرىم - ئايرىم ھالدا جەمئىيەت ھاياتىدىكى مەلۇم بىر تەرەپنى، مەلۇم بىر ئىجتىمائىي مۇناسىۋەت ياكى ھادىسىلەرنى (ئىقتىسادىي، سىياسىي، ئىدىيىۋى مۇناسىۋەت ياكى كى ھادىسىلەرنى) تەتقىق قىلىدۇ. شۇڭا جەمئىيەتشۇناسلىقنىڭ تەتقىقات ئوبيېكتىنى ئوچۇق نامايان قىلىش ۋە توغرا ئىگىلەش ئۈچۈن جەمئىيەتنىڭ ماھىيەتلىك مەزمۇنى ۋە ئالاھىدىلىكىنى ئوبدان چۈشىنىشكە توغرا كېلىدۇ.

جەمئىيەت ماھىيەت جەھەتتە تۈرلۈك مۇناسىۋەتلەر (ماددىي

ۋە مەنئى مۇناسىۋەتلەر) نىڭ ئومۇمىي گەۋدىسى، بۇ ئىجتىمائىي مۇناسىۋەتلەر بولسا يەنە ئىجتىمائىي پائالىيەتلەردىن تەركىب تاپىدۇ. ئىجتىمائىي پائالىيەتلەر جەمئىيەتنىڭ سۈبېيىكىتى بىلەن ئوبېيىكتىنىڭ بىر - بىرىگە كۆرسەتكەن تەسىرنىڭ تۈرلۈك ئىپادىلىرىدىن ئىبارەت. قانداق جەھەتلەردىن بولۇشىدىن قەتئىينەزەر، جەمئىيەت ئۆز مەقسىتىنى ئىشقا ئاشۇرۇشقا ئىنتىلگەن كىشىلەرنىڭ پائالىيىتىدىن باشقا نەرسە ئەمەس. بىرىنچىدىن، پائالىيەت جەمئىيەت سۈبېيىكتىنىڭ ئاڭلىق پائالىيەتچانلىقىنىڭ ئىپادىسى يەنى ئادەمدىن ئىبارەت بۇ ئىجتىمائىي مەخلۇقنىڭ ئومۇمىيلىقىنىڭ ئىپادىسى. جەمئىيەت سۈبېيىكىتى ھېسابلانغان ئادەم تەبىئەت ساھەسىگە تەئەللۇق بولغان ھايۋاندىن پەرق قىلىدۇ. يەنى ئۇ باشقا نەرسىلەرنى ۋە ئۆزىنى ئوبېيىكت قىلالايدۇ ۋە ئۇلار بىلەن ئۆزئارا تەسىر كۆرسىتەلەيدۇ. بۇنداق تەسىر كونكرېتى ھالدا سۈبېيىكتىنىڭ ئوبېيىكتىنى بىلىش ۋە ئۆزگەرتىش پائالىيىتى بولۇپ ئىپادىلىنىدۇ. ئىككىنچىدىن، پائالىيەت ئىجتىمائىي مەۋجۇدىيەتنىڭ رېئال شەكلى يەنى ئۇ «ئادەملەرنىڭ ھايات كەچۈرۈش پائالىيىتىنىڭ شەكلى (نەتىجىسى)»^① بولۇپ، بۇنداق شەكىل ھەرىكەت ھالىتىدە بولىدۇ، پائالىيەتنىڭ نەتىجىسى ھەر خىل ئىجتىمائىي مۇناسىۋەتلەرنى شەكىللەندۈرىدۇ. شۇڭا ئىجتىمائىي مۇناسىۋەت ئىجتىمائىي مەۋجۇدىيەتنىڭ ئاساسى شەكلى بولۇپ قالىدۇ. دېمەك جەمئىيەت تۈپ مەنىدىن ئېلىپ ئېيتقاندا ئادەملەر پائالىيىتىنىڭ نېۋاسىتە نەتىجىسىدىن شەكىللەنگەن ئىجتىمائىي مۇناسىۋەت تورىدىن ئىبارەت. شۇڭا ئۇ ئىجتىمائىي مەۋجۇدىيەتنىڭ تۇرغۇن ھالەتتىكى شەكلى ھېسابلىنىدۇ.

جەمئىيەت — ئومۇمىي گەۋدە جەھەتتىن ئالغاندا، ئۆزىنىڭ قۇرۇلمىسىغا ئىگە ئورگانىك سىستېما بولۇپ، ئۇنىڭ تۇرغۇن

① «لېنىن ئەسەرلىرى» 1 - توم، خەنزۇچە نەشرى، 131 - بەت.

ھالەتتىكى قۇرۇلمىسى بىلەن ھەرىكەت ھالىتىدىكى قۇرۇلمىسى جەمئىيەتشۇناسلىق تەتقىقاتىنىڭ ھەم بىر پۈتۈن گەۋدە، ھەم كۆپ تەرەپلىملىك، كۆپ ماھىيەتلىك ئوبيېكتى ھېسابلىنىدۇ. جەمئىيەتشۇناسلىق نەزەرىيىسىنىڭ ۋەزىپىسى ھەم جەمئىيەتنىڭ بىر پۈتۈنلۈكىنى ئەكس ئەتتۈرۈش، ھەم جەمئىيەتنى ھەرقايسى ساھە، ھەر خىل كۆرۈنۈشلەردىن تەتقىق قىلىپ، جەمئىيەتنى ئىلمىي، ئەقىلغا مۇۋاپىق قىلىپ لايىھىلەپ، جەمئىيەتنىڭ ئۆز ئىقتىدارىنى جارى قىلدۇرۇشى ھەم راۋاجلىنىشىغا ھەقىقىي كاپالەتلىك قىلىدىغان ئەڭ ياخشى باشقۇرۇش پروگراممىسىنى ئوتتۇرىغا قويۇشتىن ئىبارەت.

جەمئىيەتنىڭ ئاساسى مۇناسىۋەتلىرى جەھەتتىن قارىغاندا، جەمئىيەت ماددىي مۇناسىۋەت بىلەن مەنىۋى مۇناسىۋەتتىن تەركىب تاپقان ئومۇمىي مۇناسىۋەت سىستېمىسىدىن ئىبارەت. جەمئىيەت سۈبېكتى بولغان ئادەم ئەمەلىي پائالىيەت جەريانىدا، بىر تەرەپتىن ماددىي كۈچتىن پايدىلىنىپ ئوبيېكتىنى ئۆزگەرتىدۇ ۋە شۇ ئارقىلىق ماددىي مۇناسىۋەت تورىنى شەكىللەندۈرىدۇ. يەنە بىر تەرەپتىن، مەنىۋى كۈچتىن پايدىلىنىپ ئوبيېكتىنى بىلىدۇ. ۋە شۇ ئارقىلىق مەنىۋى مۇناسىۋەت تورىنى بارلىققا كەلتۈرىدۇ. جەمئىيەتشۇناسلىقنىڭ ۋەزىپىسىمۇ مۇئەييەن ئىجتىمائىي فورماتسىيە ئىچىدىكى كىشىلەردە شەكىللەنگەن تۈرلۈك ئىجتىمائىي مۇناسىۋەت ۋە ئۇنىڭ تەرەققىيات قانۇنىيىتىنى تەتقىق قىلىشىدىن ئىبارەت.

جەمئىيەتنىڭ ئاساسىي ئامىللىرى جەھەتتىن قارىغاندا، جەمئىيەت ئادەم، نەرسە ۋە ئىدىيىلەردىن تەركىب تاپقان سىستېمىدىن ئىبارەت. ئادەم جەمئىيەتنىڭ سۈبېكتىنى يەنى يەككە ئادەمنى ۋە دۆلەت، مىللەت، سىنىپ، ئائىلە بولۇپ ئۇيۇشقان ئادەملەر توپىنى (ئىجتىمائىي جامائەتنى) كۆرسىتىدۇ. نەرسە جەمئىيەتنىڭ تەبىئىي مۇھىتى ياكى ئېكولوگىيىلىك مۇھىتىنى

ماددىي بايلىقنى ۋە ماددىي ئەشيا لارنىڭ ئىشلەپچىقىرىلىش ئۇسۇلىنى ئۆز ئىچىگە ئالغان ماددىي تۇرمۇش شارائىتىنى كۆرسىتىدۇ. ئىدىيە كىشىلەرنىڭ ئىجتىمائىي پائالىيەتتە شەكىللەنگەن روھىي ھالىتىنى، مەدەنىيىتىنى، ئاڭ شەكلىنى كۆرسىتىدۇ. ھەرقانداق جەمئىيەت ئاشۇ ئۈچ ئامىلدىن تەركىب تاپىدۇ. بۇ ئامىللارنىڭ ھەرقايسىسىمۇ ئۆزىنىڭ ئىچكى قۇرۇلمىسىغا ئىگە بولغان بولىدۇ. نوپۇس قۇرۇلمىسى، مۇھىت قۇرۇلمىسى ۋە مەدەنىيەت قۇرۇلمىسى ئىچكى جەھەتتە بىر خىل مۇقەررەر باغلىنىشقا ئىگە بولۇپ، ئۇلار ئۆزئارا ئۇيغۇنلاشقان، ماسلاشقان ھالدا تەرەققىي قىلىدۇ.

جەمئىيەتشۇناسلىق جەمئىيەتنى چوڭ بىر ئانا سىستېما ياكى چوڭ بىر ئورگانىك قۇرۇلما سۈپىتىدە تەتقىق قىلىدۇ. بۇنىڭدا ئۇ ئالدى بىلەن جەمئىيەتنىڭ ئىچكى قۇرۇلمىسىنى ئېچىپ بېرىپ، ئۇنىڭ ھەرقايسى بالا سىستېمىلىرى ئوتتۇرىسىدىكى مۇناسىۋەتتىن، ئۇلارنىڭ ماھىيىتىنى، خۇسۇسىيىتىنى، ئىقتىدارى ۋە تەرەققىيات ئۆزگىرىشىنىڭ قانۇنىيەتلىرىنى تەھلىل قىلىش ئاساسىدا رەتلەپ، ئاندىن ئومۇملاشتۇرۇش تەتقىقاتى ئېلىپ بېرىپ، ھەرقايسى بالا سىستېمىلارنىڭ ئانا سىستېمىدىكى ئورنى ۋە رولىنى مۇئەييەنلەشتۈرىدۇ. شۇ ئارقىلىق جەمئىيەتنىڭ ئومۇمىي ماھىيىتى، ئومۇمىي ئىقتىدارى، ئومۇمىي قۇرۇلمىسى ۋە ئومۇمىي قانۇنىيىتىنى ئېچىپ بېرىدۇ.

دېمەك، جەمئىيەتشۇناسلىقنىڭ تەتقىقات ئوبيېكتى ئىجتىمائىي تۇرمۇشنىڭ مەلۇم بىر ساھەسى، مەلۇم بىر قاتلىمى ئىچىدە مەۋجۇت بولماستىن، بەلكى ئىجتىمائىي تۇرمۇشنىڭ ھەرقايسى ساھەلىرى ئوتتۇرىسىدىكى تۈرلۈك مۇناسىۋەت ۋە تۈرلۈك ئىجتىمائىي مۇناسىۋەتلەردىن شەكىللەنگەن ئورگانىك بىر پۈتۈن گەۋدە سۈپىتىدە تۇرۇۋاتقان جەمئىيەت ئىچىدە مەۋجۇت. شۇڭا جەمئىيەتشۇناسلىق پۈتكۈل ئىنسانىيەت جەمئىيىتىگە قارىتا بىر پۈتۈن.

لۈك نۇقتىسىدا تۇرۇپ ئۈنۈپرسال تەتقىقات ئېلىپ بارىدىغان بىر خىل ئىجتىمائىي پەن بولۇپ، ئۇنىڭ تەتقىقات ئوبيېكتىمۇ ئىجتىمائىي سىستېما ئىچىدىكى ئىجتىمائىي فۇنكسىيە ئالاھىدە. لىكىگە ئىگە بولغان ئىجتىمائىي بىرلىكلەر ھېسابلىنىدۇ.

3. جەمئىيەتشۇناسلىقنىڭ ئالاھىدىلىكى

جەمئىيەتشۇناسلىقنى باشقا پەنلەر بىلەن سېلىشتۇرغاندا، ئۇ تۆۋەندىكىچە بىر قانچە ئالاھىدىلىكلەرگە ئىگە.

1) جەمئىيەتكە بىر پۈتۈنلۈك نۇقتىسىدا قاراش ئالاھىدىلىكى

كى

جەمئىيەتشۇناسلىق نۇقتىسىدا ئېيتقاندا، جەمئىيەتنى پەقەت ئورگانىك بىر پۈتۈن گەۋدە سۈپىتىدە تەھلىل قىلغاندىلا، ئاندىن ئۇنىڭ تۈرلۈك تەركىبىي بۆلەكلىرىنى ۋە ئالاھىدە ئىجتىمائىي ھادىسىلەر ئوتتۇرىسىدىكى تۈرلۈك مۇناسىۋەتلىرىنى ئومۇميۈز-لۈك توغرا چۈشەنگىلى بولىدۇ. مانا بۇ جەمئىيەتشۇناسلىقنىڭ باشقا ئىجتىمائىي پەنلەردىن ئالاھىدە پەرق قىلىپ تۇرىدىغان تۈپكى ئالاھىدىلىكى.

جەمئىيەت ئۆزىگە تەۋە بولغان ھەرقايسى قىسىملاردىن بىرىككەن ئورگانىك سىستېما. شۇڭا جەمئىيەتنى ياكى جەمئىيەت قۇرۇلمىسىنىڭ مەلۇم بىر قىسمىنى (ساھەسىنى) تەتقىق قىلغان چاغدا، مۇشۇ قىسىمنىڭ پۈتكۈل جەمئىيەت ۋە ئۇنىڭ ئۆزگىرىش ئىچىدە تۇرۇۋاتقان ئورنى بىلەن ئويىنايدىغان رولىنى، جەمئىيەتنىڭ بۇ قىسمى بىلەن باشقا قىسىملىرى ئوتتۇرىسىدىكى ئۆزئارا باغلىنىشىنى ۋە تەسىرىنى بىرلا ۋاقىتتا تەتقىق قىلىش كېرەك. مۇشۇنداق تەتقىق قىلغاندىلا جەمئىيەتنىڭ پۈتۈن گەۋدەسىنى تونۇش مەقسىتىگە يەتكىلى بولىدۇ.

ئىجتىمائىي بىر پۈتۈنلۈك ئىدىيىسى، جەمئىيەتشۇناسلىق تەرەققىيات تارىخىدا خېلى ئۇزاقتىن بېرى داۋاملىشىپ كېلىۋاتىدۇ.

قان كۆز قاراش. 19 - ئەسىرنىڭ ئوتتۇرىلىرىدىلا غەرب جەمئىيەتتە تەشۋىشى مۇناسى سېپىنەر «ئىجتىمائىي ئورگانىزم نەزەرىيىسى» نى ئوتتۇرىغا قويغانىدى. ئۇ بىئولوگىيەلىك ھادىسىلەر قانۇنىيىتىدىكى نى ناھايىتى ئاددىي، مېخانىكىلىق ھالدا ئىجتىمائىي ھادىسىلەر قانۇنىيىتىگە يۆتكەيدۇ، ئۇنىڭ نەزەرىيىسى گەرچە ناھايىتى قىيىن بولۇپ «سوتسىئال دارۋىنىزم» تۈسىنى ئالغان بولسىمۇ، ئەمما ئۇنىڭ پۈتكۈل جەمئىيەتنى ئورگانىك بىر پۈتۈن گەۋدە سۈپىتىدە چۈشىنىش ئىدىيىسىنى ئەلۋەتتە مۇئەييەنلەشتۈرۈشكە بولىدۇ.

2) كەڭ دائىرىلىك بولۇش ئالاھىدىلىكى

جەمئىيەتتە تەشۋىشلىق كىشىلەرنىڭ ئىجتىمائىي تۇرمۇشتىكى ئۆزئارا ئىجتىمائىي مۇناسىۋىتىنى ۋە ئىجتىمائىي ھەرىكىتىنى كەڭ دائىرىدە تەتقىق قىلىدۇ. ئەڭ كىچىكى بىر ئادەم ئويىناپ چىققان رول. ئىككى ئادەم ئوتتۇرىسىدىكى ئالاقىسى، مۇناسىۋىتى، ئائىلە مۇناسىۋىتىدىن تارتىپ چوڭى ئىجتىمائىي ئورگانلارنىڭ مۇناسىۋىتى، سىنىپى مۇناسىۋەت، مىللىي مۇناسىۋەت شۇنىڭدەك تۇرمۇش ئۇسۇلى مەسىلىسى، ئىجتىمائىي تۈزۈم مەسىلىسى، يېزىلار مەسىلىسى، شەھەرلىشىش مەسىلىسى، ئېكولوگىيە مەسىلىسى، ئىجتىمائىي قۇرۇلما مەسىلىسى، ئىجتىمائىي ئۆزگىرىش مەسىلىسى، جىنايەت مەسىلىسى ۋە ئىجتىمائىي تىزىمگە كىرىش مەسىلىسى، ئىجتىمائىي زامانىۋىلاشتۇرۇش مەسىلىسى قاتارلىقلارنىڭ ھەممىسى جەمئىيەتتە تەشۋىشلىقنىڭ تەتقىقات دائىرىسى ھېسابلىنىدۇ. مانا بۇ جەمئىيەتتە تەشۋىشلىقنىڭ كەڭ دائىرىلىك بولۇش ئالاھىدىلىكىنى كۆرسىتىدۇ.

3) ئۈنۈنۈر سەل بولۇش ئالاھىدىلىكى

جەمئىيەت بىرلىككە كەلگەن بىر پۈتۈن گەۋدە ۋە كۆپ قەۋەتلىك، كۆپ قۇرۇلمىلىق، كۆپ سۈستاپلىق مۇكەممەل بىر سىستېما. بۇ ئەلۋەتتە، جەمئىيەتنى تەتقىقات ئويىپكىتى قىلغان جەمئىيەتتە تەشۋىشلىق ئۇسۇلىنىڭ ئۈنۈنۈر سەل ئالاھىدىلىكى.

لىككە ئىگە بولۇش لازىملىقىنى بەلگىلىگەن. بولۇپمۇ ئۇنىڭ بۇ خىل ئۈنۈپرسال ئالاھىدىلىكى ئۇنىڭ ھەرقانداق بىر ئىجتىمائىي ھادىسە ياكى ئىجتىمائىي مەسىلىنى تەتقىق قىلغان چاغدا ھامان مۇناسىۋەتلىك كۆپ خىل ئىجتىمائىي ئامىللارغا، ھەتتا تەبىئىي مۇھىتقىچە باغلاپ كۆزىتىدىغانلىقىدا گەۋدىلىك ئىپادىلىنىدۇ. مەسىلەن، جەمئىيەتشۇناسلىق جەمئىيەت ئىقتىسادىي تەرەققىياتىنى تەتقىق قىلغان چاغدا، ماددىي ئىشلەپچىقىرىشنىڭ ئۆزىدىكى تەرەققىيات بىلەن پەن - تېخنىكا مۇۋەپپەقىيەت نەتىجىلىرىنى تەتبىق قىلىنىشىنى ئويلىشىپلا قالماستىن، بەلكى يەنە كىشىلەرنىڭ ئىجتىمائىي پائالىيەتنىڭ مەزمۇنى بىلەن خاراكتېرىنى، ئۇلارنىڭ مەدەنىيەت تەربىيىسى بىلەن كەسپىي تەربىيىلىنىش سەۋىيىسىنى، ئۇلارنىڭ ئۆزلىرى دۇچ كېلىۋاتقان ۋەزىپىسىنى چۈشىنىش دەرىجىسى بىلەن ۋەزىپىسىنى ئورۇنلاشقا بولغان ئىد- شەنچىنى ھەمدە تەبىئىي بايلىق بىلەن ئېكولوگىيەلىك مۇھىت قاتارلىقلارنىڭ ئوينىدىغان رولىنىمۇ ئويلىشىدۇ. شۇڭا جەمئىيەتشۇناسلىق ھەرقانداق بىر خىل ئىجتىمائىي مەسىلە ئۈستىدە تەتقىقات ئېلىپ بارغاندا، دائىم باشقا ئىجتىمائىي پەنلەرنىڭ ھەتتا تەبىئىي پەنلەرنىڭ ئىلمىي مۇۋەپپەقىيەتلىرىدىن پايدىلىنىپ ئۈنىدۇ. ۋېرسال خاراكتېردىكى تەكشۈرۈش ئېلىپ بارىدۇ. مۇشۇ مەنىدە ئىجتىمائىي پەنلەرنىڭ جەمئىيەتشۇناسلىق ئۈنۈپرسال خاراكتېرلىك بىر پەن.

(4) ئەمەلىيەتچىلىك ئالاھىدىلىكى

تەتقىقات مەزمۇنىدىن ئېيتقاندا، جەمئىيەتشۇناسلىقنىڭ تەتقىقات تېمىلىرى دائىم كىشىلەر جىددىي ھەل قىلىش زۆرۈر دەپ قاراۋاتقان بىر قىسىم مەسىلىلەردۇر يەنى كىشىلەر ئىجتىمائىي تۇرمۇشتا جىددىي دۇچ كېلىۋاتقان ئەمەلىي ئىجتىمائىي مەسىلىلەر. مەسىلەن، ياشلارنىڭ ئىشقا ئورۇنلىشىش مەسىلىسى، ئۆسمۈرلەرنىڭ جىنايەت ئۆتكۈزۈش مەسىلىسى، نوپۇس مەسىلىسى.

سى، ئېكولوگىيە مەسىلىسى قاتارلىقلار. تەتقىقات ئىش تەرتىپىدىن ئېيتقاندا، جەمئىيەتشۇناسلىق تەتقىقات ماتېرىياللىرى ئەڭ ئەۋۋەل ئىجتىمائىي تۇرمۇشتىن بىۋاسىتە كېلىدۇ. مەيلى نەزەردە. يەنە تەتقىقاتتا بولسۇن ياكى كونكرېتنى ئىجتىمائىي مەسىلىلەر تەتقىقاتتا بولسۇن، ئەڭ ئاۋۋال ئىجتىمائىي ئەمەلىيەت ئىچىگە بېرىپ بىرىنچى قول ماتېرىيال توپلاش كېرەك. مۇشۇ ماتېرىياللارنى تەھلىل قىلىش ئاساسىدا يەكۈن چىقىرىش كېرەك، يېڭىچە پىكىرلەرنى ئوتتۇرىغا قويۇش لازىم. تەتقىقات ئۇسۇلىدىن ئېيتىپ قاندىمۇ، جەمئىيەتشۇناسلىق جەمئىيەت ئۈستىدىن ئەمەلىيەتكە شۇرۇپ - تەتقىق قىلىشقا ناھايىتى ئەھمىيەت بېرىدۇ. ئۇ ئۇزاق مەزگىل تەرەققىي قىلىش جەريانىدا، كۆپ مىقداردىكى تەكشۈرۈپ - تەتقىق قىلىش ماتېرىياللىرىنى توپلاپلا قالماستىن، بەلكى ئوخشىمىغان مەقسەت، ئوخشىمىغان ئەھۋالغا ئۇيغۇن كېلىدۇ. خان، ئىشەنچلىك ماتېرىيالغا ئىگە بولىدىغان تەكشۈرۈپ - تەتقىق قىلىش نەزەرىيىسىنى بارلىققا كەلتۈردى.

شۇڭا جەمئىيەتشۇناسلىق دائىم بەزى جەمئىيەتشۇناسلار ۋە باشقا پەندىكى ئالىملار تەرىپىدىن تەكشۈرۈپ - تەتقىق قىلىش ئۇسۇل يېنى دەپ قارالماقتا.

4. جەمئىيەتشۇناسلىقنى تەتقىق قىلىشنىڭ ئەھمىيىتى

جەمئىيەتشۇناسلىقنى تەتقىق قىلىش ئىككى تەرەپلىمە ئەھمىيەتكە ئىگە. بىرى، نەزەرىيىۋى ئەھمىيەتكە؛ يەنە بىرى، ئەمەلىي ئەھمىيەتكە ئىگە. نەزەرىيىۋى ئەھمىيىتى، ئىجتىمائىي ھەقىقەت ئۈستىدە ئىزدىنىش يەنى ئىجتىمائىي ساھەلەر ئىچىدىكى ئوبيېكتىپ قانۇنىيەتلەرنى تەتقىق قىلىپ، ئىلمىي جەمئىيەتشۇناسلىقنى بەرپا قىلىش. ئەمەلىي ئەھمىيىتى، ئىجتىمائىي ھەقىقەتنى قوللىنىش ئارقىلىق جەمئىيەتنى ياخشىلاش، ئىجتىمائىي

مەسىلىلەرنى تەتقىق قىلىپ، نۆۋەتتىكى ئەمەلىي مەسىلىلەرنى
ھەل قىلىش ئۈچۈن خىزمەت قىلىش.

(1) نەزەرىيىۋى ئەھمىيىتى

ئىجتىمائىي پەنلەرنىڭ ھەرقانداق بىر تۈرى مەلۇم بىر تەرەپ-
تىكى ئىجتىمائىي ھەقىقەت ئۈستىدە ئىزدىنىپ، شۇ ساھەدىكى
ئىجتىمائىي ھادىسىلەرنى ئىلمىي ھالدا چۈشەندۈرۈشنى مەقسەت
قىلىدۇ. جەمئىيەتشۇناسلىق كىشىلەرنىڭ ئىجتىمائىي ھەرىكەت
پائالىيىتىنى تەتقىق قىلىدىغان ئىلىم بولغاچقا، ئۇنىڭ نەزەرىيىدە
ۋى جەھەتتىن ھەل قىلىدىغان مەسىلىسىمۇ تۈرلۈك ئىجتىمائىي
ھادىسىلەرنىڭ كەينىگە يوشۇرۇنغان ئادەملەر ئىجتىمائىي ھەردە-
كەتنىڭ قانۇنىيىتىنى تېپىپ چىقىپ، مەلۇم بىر خىل ئىجتىما-
ئىي ھەرىكەت پەيدا قىلغان سەۋەب بىلەن نەتىجىنى ۋە تۈرلۈك
ئىجتىمائىي ھەرىكەتلەر ئوتتۇرىسىدىكى ئىچكى باغلىنىشىنى يەنى
ئىجتىمائىي ھەرىكەت قانۇنىيىتىنى ئىلمى ھالدا چۈشەندۈرۈشتىن
ئىبارەت.

ئىجتىمائىي ھادىسە ۋە ئىجتىمائىي جەريانلارنىڭ ھەممىسى
كىشىلەرنىڭ ئىجتىمائىي ھەرىكىتىدىن كېلىپ چىقىدۇ. ئىجتىدە-
مائىي ھادىسىلەرنى ئىلمىي ھالدا چۈشەندۈرۈپ بېرىشنىڭ ئۆزى،
بۇ ئىجتىمائىي ھادىسىلەرنى پەيدا قىلغان ئىجتىمائىي ھەرىكەتلەر-
نىڭ قانۇنىيىتىنى ئېچىپ بەرگەنلىك بولىدۇ. قانداق ئاسىل ۋە
شەرتنىڭ رولى ئاستىدا قانداق ئىجتىمائىي ھەرىكەت كېلىپ
چىقىدىغانلىقىنى ياكى مەلۇم بىر خىل ئىجتىمائىي ھەرىكەت
قانداق ئىجتىمائىي ئاقىۋەتنى كەلتۈرۈپ چىقىدىغانلىقىنى چۈشەند-
دۈرۈپ بەرگەندىلا، ئاندىن ئىجتىمائىي مەسىلىلەر توغرىسىدا بىر
قەدەر ئېنىق چۈشەنچە ھاسىل قىلغىلى بولىدۇ ھەمدە ئۇلارنىڭ
تەرەققىيات يۈزلىنىشىگە قارىتا ئىلمىي ھۆكۈم چىقارغىلى بولىد-
دۇ. مەسىلەن، بىز ئىجتىمائىي ئورگانلار تەتقىقاتىدا كىشىلەر
نېمە ئۈچۈن ئىجتىمائىي ئورگانلارنىڭ بولۇشىغا موھتاج بولىدۇ.

قانداق ئېھتىياج قانداق ئىجتىمائىي ئورگاننى كەلتۈرۈپ چىقىرىدۇ. ئىجتىمائىي ئورگانلارنىڭ خىزمەت ئۈنۈمدارلىقى قانداق ئامىللارنىڭ تەسىرىگە ئۇچرايدۇ. قانداق باشقۇرغاندا ئىجتىمائىي ئورگانلارنىڭ خىزمەت ئۈنۈمدارلىقىنى ئاشۇرغىلى بولىدۇ ۋە ئورگانلار قۇرۇلمىسى بىلەن ئۇنىڭ فۇنكسىيىسى نېمە ئۈچۈن ئۆزگىرىپ بارىدۇ، دېگەن مەسىلىلەرنى چۈشەندۈرۈشكە توغرا كېلىدۇ. جىنايەت ۋە قانداق خىلاپ ھەرىكەتلەرنى تەتقىق قىلغاندەيمۇ، جىنايەتنىڭ كېلىپ چىقىشىدىكى ئىجتىمائىي سەۋەب نېمە؟ قانداق ئامىل جىنايەتچى ئۇنسۇرلاردا ئىجتىمائىي ھەرىكەت ئۆلچىمىنىڭ تىزگىنلەش رولىنى ئاجىزلاشتۇرۇۋېتىدۇ ياكى يوقىتىۋېتىدۇ. جىنايەت ھەرىكەت قابىلىتى خىل ئىجتىمائىي ھەرىكەتلەر بىلەن مۇقەررەر ئىچكى باغلىنىشقا ئىگە بولىدۇ، دېگەن مەسىلىلەرنى چۈشەندۈرۈشكە توغرا كېلىدۇ. پەقەت كىشىلەرنىڭ ئىجتىمائىي ھەرىكەت قانۇنىيىتىنى ئىگىلىگەندىلا، ئاندىن كىشىلەرنىڭ ھەرىكەت پائالىيىتىنىڭ ئىجتىمائىي تۈرمۇشقا پايدىلىق يۆنىلىشكە قاراپ مېڭىشىغا شەرت ھازىرلىغىلى ۋە ئۇنى يېتەكلىگىلى بولىدۇ. كىشىلەرنىڭ ئاڭلىق، ئاكتىپ ئىجتىمائىي ھەرىكەت كىتىنى قوزغاتقىلى ھەمدە ئىجتىمائىي ئورتاق تۈرمۇشقا پايدىسىز بولغان پاسسىپ ئىجتىمائىي ھەرىكەتنىڭ كېلىپ چىقىشىدىن ئۈنۈملۈك ساقلانغىلى بولىدۇ.

قىسقىسى، جەمئىيەتشۇناسلىقنىڭ نەزەرىيىۋى ئەھمىيىتى ئىنسانلارنى ئىجتىمائىي تۇرمۇش توغرىسىدىكى ئىلمىي بىلىملەر بىلەن تەمىن ئېتىپ، ئىجتىمائىي باشقۇرۇش ۋە جەمئىيەتنى ياخشىلاشنىڭ ئىلمىي ئاساسىنى تىكلەشتە. كىشىلەر جەمئىيەتتە ياشىغانىكەن، ئەلۋەتتە. ئۇلار جەمئىيەتنى باشقۇرۇشى ۋە ياخشىلىشى كېرەك. بۇنىڭ ئۈچۈن جەمئىيەتنى چۈشىنىش، ئىجتىمائىي ئىش تۈرمۇشنىڭ ھەرقايسى تەرەپلىرىنىڭ قانۇنىيىتىنى ئىگىلەش لازىم بولىدۇ. باشقا ئىجتىمائىي پەنلەرمۇ جەمئىيەتكە مۇناسىۋەتلىك.

لىك بىلىملەرنى ئۆگىتىدۇ. ئەمما جەمئىيەتشۇناسلىق نەزەرىيەسى تۈرلۈك ئىجتىمائىي ھادىسىلەرنى ئومۇملاشتۇرۇپ تەتقىق قىلىپ، كىشىلەرگە ھەرقايسى تەرەپلەردىكى ئىجتىمائىي ھەرىكەت قانۇنىيىتىنى ئۆگىتىدۇ ھەمدە كىشىلەرنى ئىجتىمائىي تۈر-مۇشنى ئاڭلىق باشقۇرۇش ۋە ياخشىلاش، جەمئىيەت تەرەققىياتىدىكى ئىلگىرى سۈرۈش ئىمكانىيىتىگە ئىگە قىلىدۇ.

2) ئەمەلىي ئەھمىيىتى

جەمئىيەتشۇناسلىقنىڭ ئەمەلىي ئەھمىيىتى دېگەننىمىز، جەمئىيەتشۇناسلىقنىڭ قوللىنىلىش ئورنىنى كۆرسىتىدۇ. بۇ ئەمەلىيەتتە تەتقىق جەمئىيەتشۇناسلىقى يەنى كونكرېتنى ئىجتىمائىي تەتقىقات رول ئوينايدىغان دائىرىنى كۆرسىتىدۇ.

پەلسەپە ئىلمىدىن باشقا ھەرقانداق بىر ئىجتىمائىي پەننىڭ قوللىنىلىش ئورنى جەمئىيەتشۇناسلىقتەك مۇنداق كەڭ دائىرىدە بولىشى مۇمكىن. جەمئىيەتشۇناسلىق تەتقىقاتى ئىجتىمائىي تۈرمۇشنىڭ ھەممە ساھەلىرىگە، ھەممە تەرەپلىرىگە چوڭقۇرلاپ كىرىدۇ. لېكىن بولۇپمۇ كونكرېتنى جەمئىيەتشۇناسلىقنىڭ ھەر بىر تۈردىكى نىڭ ئېنىق مەقسىتى ۋە ئەمەلىي قوللىنىلىش ئورنى بولىدۇ. شۇ سەۋەبتىن جەمئىيەتشۇناسلىقنىڭ قوللىنىلىش ئورنىنى بىر - بىرلەپ تەپسىلىي چۈشەندۈرۈپ كېتىش دېگەندەك ئاسان ئەمەس. بىز پەقەت بۇنى تۆۋەندىكى بىر قانچە تەرەپكە يىغىنچاقلاپ چۈشەندۈرۈپ ئۆتىمىز.

(1) جەمئىيەت توغرىسىدىكى بىلىملەرنى ئومۇملاشتۇرۇش

رولىنى ئوينايدۇ.

جەمئىيەتشۇناسلىق ئوتتۇرىغا قويغان جەمئىيەتكە ئائىت ئاساسىي بىلىملەر ئەمەلىيەتتە ھازىرقى زامان دۆلەتلىرىدىكى پۇقرالار بىلىشىگە تېگىشلىك ساۋاتتۇر. يۈكسەك دېموكراتىيىگە ئىگە، يۇقىرى دەرىجىدە مەدەنىيەتلىك مەملىكەتلەرنىڭ پۇقراسى داۋاملىق ئۆزگىرىپ بېرىۋاتقان ھازىرقى زامان جەمئىيىتىنىڭ

مۇھىتىغا ئاڭلىق ھالدا ماسلىشالايدىغان ئىقتىدارغا ئىگە بولۇشى كېرەك. ئۇلار ئۆز جەمئىيىتىدىكى ئائىلە، ئىجتىمائىي جامائە، ئىجتىمائىي قۇرۇلما، نوپۇس، شەھەر - يېزا قاتارلىق جەھەتلەر-دىكى ئاساسىي تۈزۈلمە ۋە ئۇلارنىڭ ئۆزگىرىش يۈزلىنىشىگە قارىتا يېتەرلىك تونۇشقا ئىگە بولۇشى، نېمىنىڭ ئائىلە، نېمى-نىڭ نىكاھ، نېمىنىڭ ئىجتىمائىي كەسىپ ئىكەنلىكىنى بىلىشى زۆرۈر بولۇپمۇ بىزنىڭ سوتسىيالىستىك مەملىكىتىمىزنىڭ پۇق-راللىرىدا، ئەگەردە ئېلىمىز جەمئىيىتىگە قارىتا مۇشۇنداق بىلىم-لىرى بولمىسا، ئۇ ھالدا ئۆز - ئۆزىنى ئىدارە قىلىشتىن ئىبارەت دېموكراتىك تۇرمۇشنى يولغا قويۇشتىن ئېغىز ئاچقىلى بولمايدۇ. ھازىر زامانىۋىلاشقان دۆلەتلەردە، جەمئىيەتشۇناسلىق دەل مۇشۇنداق ئاساسى بىلىملەرنى ئۆگىتىش ۋەزىپىسىنى ئۆز ئۈستى-گە ئالغاچقا، جەمئىيەتشۇناسلىق تەربىيىسىگە ۋە ئىلمىي تەتقىقاتقا ناھايىتى ئەھمىيەت بېرىلمەكتە. چەت ئەللەردىكى نۇرغۇنلىغان مەملىكەتلەردە جەمئىيەتشۇناسلىق دەرسى ئالىي مەكتەپلەردە تە-سىس قىلىنىپلا قالماستىن، بەلكى ئوتتۇرا مەكتەپلەردىمۇ تە-سىس قىلىنىپ، جەمئىيەتشۇناسلىق بىلىمى ئومۇملاشتۇرۇل-ماقتا. پارتىيىمىز ئەزەلدىن ئاممىغا بولغان سىياسىي - ئىدىيە-ۋى تەربىيىگە ئەھمىيەت بېرىپ كەلگەن ھەمدە بۇ جەھەتتە ياخشى ئەنئەنە ۋە تەجرىبىلەرگە ئىگە. ئەمما، سىياسىي ئىدىيىۋى تەربى-يە بىلەن جەمئىيەت تەربىيىسىنى پۈتۈنلەي ئوخشاش دەپ كەتكە-لى بولمايدۇ. جەمئىيەت تەربىيىسى كەڭ دائىرىلىك مەزمۇنى ئۆز ئىچىگە ئالغان بولىدۇ. مەسىلەن، جەمئىيەتنىڭ رولى، تۇرمۇش ئۇسۇلى، شەخس بىلەن كۈللېكتىپ، ئىجتىمائىي مۇنا-سىۋەت، ئىجتىمائىي چەكلىمە ۋە ئىجتىمائىي ئېتىكا، ئەخلاق ئۆلچەملىرى، ئىجتىمائىي تىزگىنلەش، ئىجتىمائىي مەسىلە قا-تارلىقلار. پۇقرالارغا مۇشۇ جەھەتلەردىن سىستېمىلىق تەربىيە ئېلىپ بېرىش ناھايىتى زۆرۈر. جەمئىيەتشۇناسلىق دەل مۇشۇ

جەھەتتىكى يېتەرلىك بىلىم ۋە ماتېرىيال بىلەن تەمىنلەپ بېرە-
لەيدۇ.

(2) ئىجتىمائىي خىزمەت ۋە ئىجتىمائىي باشقۇرۇش جە-

ھەتلەردىكى بىلىملەر بىلەن تەمىنلەيدۇ.

ھازىرقى زامان جەمئىيىتىدە كىشىلەرنىڭ كىيىم - كې-

چەك، يېمەك - ئىچمەك، ئۆي - جاي، يۈرۈش - تۇرۇش

(قاتناش) ئىشلىرى، تۇغۇش، قېرىش، كېسەل بولۇش،

ئۆلۈم - يېتىم قاتارلىق مەسىلىلىرىنى فېئوداللىق جەمئىيەتتە-

كىگە ئوخشاش خۇسۇسىي ئائىلىگە ۋە ئۇرۇق - تۇغقان، يار -

بۇرادەرلىرىگىلا تايىنىپ ھەل قىلىپ كەتكىلى بولمايدۇ. ھازىر-

قى زامان ئىشلەپچىقىرىشنىڭ ئىجتىمائىيلىشىشى تۈرمۈشنىڭ

ئىجتىمائىيلىشىشىنى ۋۇجۇدقا كەلتۈردى. جەمئىيەت تەرىپىدىن

تەمىنلەش زۆرۈر بولغان ئاممىۋى ئىجتىمائىي مۇلازىمەت ۋە ئىج-

تىمائىي سۇغۇرتا ئىشلىرى بارغانسېرى كۆپەيدى. ئۇ بولسىمۇ

تۈرلۈك ئىجتىمائىي پاراۋانلىق ئىشلىرى مەسىلەن، ئىجتىمائىي

سۇغۇرتا، ئىجتىمائىي قۇتقۇزۇش - ياردەم بېرىش، ياش ئۆس-

مۈرلەر پاراۋانلىقى، ئاممىۋى تازىلىق ۋە مەدەنىيەت - كۆڭۈل

ئېچىش ئەسلىھەلىرى قاتارلىقلاردىن ئىبارەت مۇشۇ ساھەلەردە

ئىشلەنگەن خىزمەت ۋە باشقۇرۇش ئومۇملاشتۇرۇلۇپ ئىجتىمائىي

خىزمەت دەپ ئاتىلىدۇ. ئىجتىمائىي باشقۇرۇش ئىنتايىن مۇ-

رەككەپ، ئۈنۈپرسال بىر خىزمەت. ئۇ ھۆكۈمەتنىڭ مەمۇرىي

باشقۇرۇشى بىلەن كارخانىلارنىڭ ئىگىلىك باشقۇرۇشى،

ئىلىم - پەن، مائارىپ، مەدەنىيەت ئىشلىرىنىڭ باشقۇرۇلۇشى،

ئىجتىمائىي خىزمەت ۋە ئىجتىمائىي پاراۋانلىق ئىشلىرىنىڭ باش-

قۇرۇلۇشى قاتارلىقلارنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. تۈرلۈك ئىجتىما-

ئىي باشقۇرۇش ئىشلىرىنىڭ مەزمۇنى ئوخشاش بولمايدۇ. ئەمما،

تۈپ ماھىيەتتىن ئېيتقاندا، ئۇلارنىڭ ھەممىسى ئوخشاشلا ئادەم

باشقۇرۇش ئىشى. كونكرېتنى ئېيتساق، ئادەملەرنىڭ ئىجتىما-

ئىي ھەرىكىتىنى باشقۇرۇش بولىدۇ. يەنى تۈرلۈك ستىياسەت ۋە قائىدە - تۈزۈملەرنى تۈزۈپ، ئىجتىمائىي تەدبىرلەر ئارقىلىق كىشىلەرنىڭ ئىجتىمائىي ھەرىكىتىنى قېلىپلاشتۇرۇش ۋە يېتەك- لەش، كىشىلەرنىڭ نېمىنى قىلىش، نېمىنى قىلماسلىق كېرەك- لىكىنى كۆرسىتىپ بېرىشتىن ئىبارەت. قىسقىسى ئۇ، ئىجتىما- ئىي ھەرىكەت بىلەن ئىجتىمائىي ئۈنۈمنى ماسلاشتۇرىدىغان رەھ- بەرلىك سەنئىتى. مۇشۇنداق ئىكەن ئىجتىمائىي ستىياسەتلەرنى تۈزىگەن ۋە ئىجتىمائىي تەدبىرلەرنى قوللانغان چاغدا كىشىلەرنىڭ ئىجتىمائىي ئېھتىياجى ۋە ئىجتىمائىي ھەرىكەت قانۇنىيىتىنى بىلىشكە توغرا كېلىدۇ.

چەت ئەللەردە نۇرغۇنلىغان ئىجتىمائىي مەمۇرىي ئورگانلار بىلەن زامانىۋىلاشقان كارخانىلارنىڭ ھەممىسى جەمئىيەتشۇناس- لىق تەربىيىسىنى ئالغان مەخسۇس خادىملارنى قوبۇل قىلىپ باشقۇرۇش ئىشلىرىغا قاتناشتۇرماقتا. جەمئىيەتشۇناسلىقنىڭ بە- زەرىيىسى ۋە ئۇسۇلى، ئۇنىڭ ھەرقايسى ساھەلەر بويىچە ئېلىپ بارغان ئىجتىمائىي تەكشۈرۈش نەتىجىلىرى ھازىرقى زامان جەم- ئىيىتىدىكى ئىجتىمائىي ئىشلەپچىقىرىش ۋە تۈرلۈك ئىجتىمائىي خىزمەتلەرنى باشقۇرۇشتىكى زۆرۈر بىلىمگە ئايلىنىپ قالدى. بولۇپمۇ جەمئىيەتشۇناسلىقنىڭ ئىجتىمائىي ئورگان توغرىسىدىكى تەتقىقاتى ئىجتىمائىي خىزمەت توغرىسىدىكى تەتقىقاتى ھەمدە ئىج- تىمائىي تۇرمۇشنىڭ ھەرقايسى ساھەلىرىدىكى كونكرېتنى تەك- شۈرۈش - تەتقىق قىلىشى ئىجتىمائىي باشقۇرۇش خىزمىتىدە بىۋاسىتە رېئال ئەھمىيەتكە ئىگە.

(3) ئىجتىمائىي تەرەققىيات پىلاننى تۈزۈشكە ئىلمىي ئا- ساس تەييارلاپ بېرىدۇ.

سوتسىيالىستىك جەمئىيەت پىلانلىق تەرەققىي قىلىدۇ. بە- رەر دۆلەت، بىرەر ئىجتىمائىي رايون، بىرەر ئورۇن ۋە ھەرقاي- سى ساھەلەرنىڭ ھەممىسىنىڭلا تەرەققىيات پىلانى بولىدۇ. ئىج-

تىمائىي تەرەققىيات پىلانى جەمئىيەتنىڭ لايىھىلىنىشى بولۇپ، ئۇ ھەرقايسى تەرەپلەردىن ئېلىپ بېرىلىدىغان قۇرۇلۇشنىڭ ئاساسى ۋە ئۆلچىمى بولۇپ ھېسابلىنىدۇ، شۇڭا ئۇ ئىلمىي ئاساس ئۈستىگە قۇرۇلۇشى كېرەك. ئىلمىي ئاساس دېگەنمىز، ئىجتىدىيەتتىكى تەرەققىيات پىلانىنىڭ ھەقىقەتنى ئەمەلىيەتتىن ئىزدىگەن ھالدا تۈزۈلۈشىنى، ئۆزبېكتىن ئەمەلىيەتكە ئۇيغۇن كېلىشىنى كۆرسىتىدۇ. ئەقىلغا ئۇيغۇن كېلىدىغان ئىجتىمائىي تەرەققىيات پىلانى ھەرقايسى پەنلەرنىڭ تەتقىقات نەتىجىلىرىنى ئۆز ئىچىگە ئالغان، جەمئىيەتنى ئومۇميۈزلۈك ئىدارە قىلىش، ئۈنۈپرسال تەرەققىي قىلدۇرۇشنى مەقسەت قىلغان سىستېمىلىق پىلان بولۇپ شى كېرەك.

بۇرۇن بىز ئىقتىسادىي تەرەققىيات پىلانىغا ئەھمىيەت بېرىپ، ئىقتىسادىي تەرەققىيات قانۇنىيىتىنى كۆپرەك تەكىتلەپ كەلگەن. ئەمەلىيەتتە جەمئىيەت تەرەققىياتى بىر ئۈنۈپرسال جەريان، ئۇ خىلمۇخىل مۇرەككەپ ئىجتىمائىي ئامىللارغا چېتىلىدۇ. مۇشۇ ئامىللار ئىچىدە ئىقتىسادىي ئامىل دەۋرۋەقە ھەل قىلغۇچ رول ئوينىسىمۇ، ئەمما پۈتكۈل جەمئىيەت تەرەققىياتىغا نىسبەتەن ئېيتقاندا، ئىقتىسادىي تەرەققىيات يەنىلا ئۇنىڭ ئىچىدەكى بىر تەركىبىي قىسمىدىنلا ئىبارەت. جەمئىيەت تەرەققىياتىدا ئىقتىسادىي تەرەققىيات ئامىلىدىن باشقا يەنە سىياسىي - ئىدىيە، پەن - تېخنىكا، مەدەنىيەت، مائارىپ، سەنئەت ۋە ئىدىئولوگىيە قاتارلىق ئامىللارنىڭ تەرەققىياتى بولىدۇ. بۇ ئامىللار ھەرگىز يەككە - يېگانە تۇرىدىغان ۋە تەرەققىي قىلىدىغان ئامىللار ئەمەس، بەلكى ئۆزئارا بېقىنغان ھالدا بىر - بىرىگە ماسلىشىپ تەرەققىي قىلىدۇ. شۇڭا ئىجتىمائىي تەرەققىيات پىلانى ئىجتىمائىي ئىتتىپاقىنىڭ ھەممە ساھەلىرىنى ئۆز ئىچىگە ئالغان بولۇشى كېرەك. بىزنىڭ ئىقتىسادىي تەرەققىيات پىلانىمىز 1982 - يىلىدىن باشلاپ ئىقتىسادىي ۋە ئىجتىمائىي تەرەققىيات پىلانى قىلىپ

ئۆزگەرتىلدى. ئەلۋەتتە، بۇ خەتتىكىلا ئۆزگىرىش ئەمەس. بەلكى پىلاننىڭ مەزمۇنى، كۆلىمى، دائىرىسىنىڭ چوڭقۇرلىشىشى ۋە بىزنىڭ ئوبيېكتىپ قانۇنىيەتنى تونۇشىمىزنىڭ يۇقىرى سەۋىيىگە كۆتۈرۈلگەنلىكى.

جەمئىيەتشۇناسلار ئۆزلىرىنىڭ بىر يۈرۈش نەزەرىيە ۋە ئۇ- سۇللىرىنى قوللىنىپ، تەكشۈرۈش، تەتقىق قىلىش ئارقىلىق جەمئىيەت قۇرۇلمىسىنىڭ ھالىتى ۋە ئۆزگىرىش يۈزلىنىشى، كىشىلەرنىڭ ئېھتىياجى، پوزىتسىيىسى، قىممەت چۈشەنچىسى ۋە ھەرىكەت يۈزلىنىشىنى ئىگىلىيەلەيدۇ. جەمئىيەتنىڭ ھەرقايسى تەرەپلىرىدىن تەكشۈرۈلگەن ئەمەلىي ماتېرىياللار ۋە سانلىق رە- قەملەردىن پايدىلىنىپ، ئىجتىمائىي تەرەققىياتنىڭ بىر يۈرۈش ئىجتىمائىي كۆرسەتكۈچ سىستېمىسىنى ئوتتۇرىغا قويۇپ، جە- مئىيەتنى ئالدىن مولچەرلەش بىلەن خەلق ئىگىلىكى ئىقتىسادىي ۋە ئىجتىمائىي تەرەققىيات پىلاننى تۈزۈشكە ئىشتىراك قىلالايدۇ.

(4) جەمئىيەتشۇناسلىق ھۆكۈمەتنىڭ ئىجتىمائىي مەسىلە- لەرنى ھەل قىلىشىغا ياردەم بېرەلەيدۇ.

ئىجتىمائىي مەسىلە — ئىجتىمائىي زىددىيەتلەرنىڭ مەھسۇ- لى بولۇپ، ئىجتىمائىي تەڭپۇڭسىزلىقنىڭ ئىپادىسى.

ھەرقانداق جەمئىيەتتە خاراكتېرى، شەكلى ئوخشاش بولمى- غان ئىجتىمائىي مەسىلىلەر مەۋجۇت. ئىجتىمائىي مەسىلىلەرنىڭ مەۋجۇت بولۇشى ئىجتىمائىي تەرتىپكە توسالغۇ بولۇپ، نورمالنى ئىجتىمائىي تۇرمۇشقا تەسىر يەتكۈزىدۇ، جەمئىيەتنىڭ تەرەققىيا- تى ۋە ئۆزگىرىشى قانچە تېز بولسا، جەمئىيەت تەرەققىياتىدا تەڭپۇڭسىزلىق، ماسلاشماسلىق ھادىسىلىرى قانچە كۆپ بولسا، ئىجتىمائىي مەسىلىلەر شۇنچە كۆپ بولىدۇ.

كاپىتالىزم، فېئوداللىق تۈزۈمنىڭ ئورنىنى باسقاندىن كې- يىن جەمئىيەت تەرەققىياتىنىڭ ئۆزگىرىش سۈرئىتى ناھايىتى

تېز بولدى. بۇنىڭ بىلەن مىسلى كۆرۈلۈپ باقمىغان بىر مۇنچە ئېغىر ئىجتىمائىي مەسىلىلەر كېلىپ چىقتى. مەسىلەن، دېھقانلارنىڭ ۋەيران بولۇشى، ئىشچىلارنىڭ ئىشىز قېلىشى، كەمبەغەللىك مەسىلىسى، شەھەر مەسىلىسى، جىنايىتىلەر مەسىلىسى قاتارلىقلار. بۇ خىل ئىجتىمائىي مەسىلىلەرنىڭ مەۋجۇت بولۇشى ئەينى چاغدا، جەمئىيەتشۇناسلارنىڭ تەتقىق قىلىشىغا تۈرتكە بولغان. ئۇلار بۇ خىل ئىجتىمائىي مەسىلىلەرنى ھەل قىلىشنىڭ ئۇسۇلىنى تېپىپ چىقىشقا ئورۇنغان. شۇڭا تەتقىق جەمئىيەتشۇناسلىقى مۇشۇ خىل ئىجتىمائىي مەسىلىلەرنى تەكشۈرۈش، تەتقىق قىلىش جەريانىدا بارلىققا كەلدى ۋە راۋاجلاندى دەپ ئېيتىشقا بولىدۇ.

سوتسىيالىستىك جەمئىيەتتىمۇ ئوخشاشلا ئىجتىمائىي مەسىلىلەر مەۋجۇت بولىدۇ. مەسىلەن، ئېلىمىزدا ھازىر ساقلىنىۋاتقان ئىجتىمائىي مەسىلىلەر نوپوس مەسىلىسى، ياش - ئۆسمۈرلەرنىڭ تەربىيىلىنىش ۋە ئىشقا ئورۇنلىشىش مەسىلىسى، جەمئىيەت ئامانلىقى مەسىلىسى، ئېكولوگىيەلىك تەڭپۇڭلۇق مەسىلىسى، شەھەر ئولتۇراق ئۆي مەسىلىسى، قانناش، مۇھىتنى ئاسراش، يېمەك - ئىچمەك، تەمىنلەش ۋە مۇلازىمەت مەسىلىسى، يېزا مەسىلىسى، ئىجتىمائىي ئەخلاق مەسىلىسى قاتارلىقلار. بۇ خىل مەسىلىلەر كاپىتالىستىك جەمئىيەتتىكى شۇ خىلدىكى مەسىلىلەر بىلەن خاراكتېر جەھەتتىن پەرقلىنىشىمۇ، ئەمما بۇلار سوتسىيالىستىك قۇرۇلۇشقا ۋە كىشىلەرنىڭ نورمال ئىجتىمائىي تۇرمۇشىغا تەسىر يەتكۈزۈمەكتە. بۇ خىل مەسىلىلەرنى ۋاقتىدا ھەل قىلغاندىلا، ئاندىن زامانىۋىلاشتۇرۇش قۇرۇلۇشىنى ئوڭۇشلۇق ئېلىپ بارغىلى بولىدۇ. ھالبۇكى، كونا مەسىلىلەر ھەل بولغاندىن كېيىنمۇ، يېڭى مەسىلىلەر چىقىپ تۇرىدۇ. ئىجتىمائىي مەسىلىدىن خالى بولغان زامان ۋە جەمئىيەت مەۋجۇت ئەمەس. شۇڭا ئىجتىمائىي مەسىلىلەرگە قارىتا تەكشۈرۈش -

تەتقىق قىلىش، ئۇنىڭ ھالىتى ۋە دەرىجىسىنى توغرا قىياس قىلىش، كېلىپ چىقىش سەۋەبىنى تەھلىل قىلىپ ھەل قىلىشتە. كى پىكىر ۋە چارىلەرنى ئوتتۇرىغا قويۇش دەل جەمئىيەتشۇناسلىقنىڭ زىممىسىگە چۈشكەن ۋەزىپە. جەمئىيەتشۇناسلار ئۆزلىرىنىڭ مۇشۇ جەھەتتىكى تەتقىقاتى بىلەن سوتسىيالىستىك زاماندا. ۋىلاشتۇرۇش قۇرۇلۇش ئىشلىرىنىڭ ئوڭۇشلۇق راۋاجلىنىشىغا تۆھپە قوشالايدۇ.

ئۈچىنچى پاراگراف جەمئىيەتشۇناسلىقنىڭ ئىجتىمائىي پەندىكى ئورنى

1. جەمئىيەتشۇناسلىق بىلەن باشقا ئىجتىمائىي پەندىلەرنىڭ مۇناسىۋىتى

بىزگە مەلۇم، ئىلىم - پەن - تەبىئەت، جەمئىيەت ۋە تەبىئەت ئارىسىدا توغرىسىدىكى بىلىملەر سىستېمىسىدىن ئىبارەت. ئۇنىڭ ۋەزىپىسى ئىنسانلار ۋە ئىنسانلار جەمئىيىتىنىڭ مەۋجۇت بولۇشى ۋە تەرەققىي قىلىشى ئۈچۈن شەيئىلەر تەرەققىياتىنىڭ ئوبيېكتى قانۇنىيىتىنى ئېچىپ بېرىپ، كىشىلەرنىڭ دۇنيانى بىلىشىگە، دۇنيانى ئۆزگەرتىشىگە دۇنيادىن پايدىلىنىشقا يېتەكچىلىك قىلىش. ئادەتتە ئۇ چوڭ جەھەتتىن ئىككى ئاساسىي تۈرگە بۆلۈنىدۇ: بىرى، تەبىئەت ھادىسىلىرىنى تەتقىقات ئوبيېكتى قىلىش. قىلغان تەبىئىي پەن. يەنە بىرى، ئىجتىمائىي ھادىسىلەرنى تەتقىقات ئوبيېكتى قىلغان ئىجتىمائىي پەن. مۇشۇ ئىككى تۈر ئۆز ئالدىغا يەنە بىرقانچە تۈرلەرگە بۆلۈنىدۇ. يۇقىرىدا سۆزلەپ ئۆتكىنىمىزدەك، جەمئىيەتشۇناسلىق ئىجتىمائىي پەنلەر ئىچىدە. كى مۇھىم بىر تارماق پەن. ئۇ پۈتكۈل جەمئىيەتنى بىر پۈتۈن گەۋدە سۈپىتىدە ئۈنۈپرسال تەتقىق قىلىدىغان بولغاچقا، ئۇنىڭ

تەتقىقات ئوبىيېكتى ۋە دائىرىسى ناھايىتى كەڭ بولىدۇ. ئۇنداقتا جەمئىيەتشۇناسلىقنىڭ باشقا ئىجتىمائىي پەنلەر بىلەن بولغان پەرقى ۋە باغلىنىشى قانداق بولىدۇ؟

جەمئىيەتشۇناسلىقنىڭ باشقا ئىجتىمائىي پەنلەر بىلەن بولغان مۇناسىۋىتى ئىنتايىن مۇرەككەپ بىر مەسىلە. خۇددى ئامېرىكىلىق داڭلىق جەمئىيەتشۇناس ئالكس. ئېنكېلېس «جەمئىيەتشۇناسلىق دېگەن نېمە؟» دېگەن كىتابىدا ئېيتقىنىدەك: «ئىلمىي ساھە — سۇ كىرمەيدىغان كېمە ئەمەس. ئۇ ناھايىتى رەتلىك ھالدا، ئۆز ئالدىغا مۇستەقىل بىرقانچە بۆلەكلەرگە ئايرىلغان، بىر — بىرىگە ئۆتۈشمەيدىغان بىلىم كاپىتسىمۇ ئەمەس» . جەمئىيەتشۇناسلىق ۋە باشقا ئىجتىمائىي پەنلەرنىڭ ھەممىسى ئىنسانىيەت جەمئىيىتىنى تەتقىق قىلىش ئۈچۈن تىرىشىدۇ، شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا ئىلىم — پەن تەرەققىياتىغا ۋە بىلىمنىڭ راۋاجلىنىشىغا ئەگىشىپ، ھەرقايسى ئىجتىمائىي پەنلەرنىڭ تەتقىقات دائىرىسى ۋە يۆنىلىشى ئۈزلۈكسىز ئۆزگىرىپ تۇرىدۇ. شۇ سەۋەبتىن جەمئىيەتشۇناسلىق بىلەن باشقا ئىجتىمائىي پەنلەرنى بىر — بىرىدىن پۈتۈنلەي ئايرىۋېتىش مۇمكىن ئەمەس. مۇنداق قىلىشنىڭمۇ زۆرۈرىيىتى يوق، لېكىن جەمئىيەتشۇناسلىقنىڭ پۈتكۈل ئىجتىمائىي پەندىكى مۇستەقىل ئورنى ۋە رولىنى چۈشەندۈرۈش ئۈچۈن، ئۇلارنىڭ مۇناسىۋىتىنى ئومۇمىي جەھەتتىن بايان قىلىشقا توغرا كېلىدۇ.

چۈشەندۈرۈشكە ئوڭاي بولسۇن ئۈچۈن، بىز ئاۋۋال جەمئىيەتشۇناسلىقتىن باشقا ئىجتىمائىي پەنلەرنى تۆۋەندىكىچە ئۈچ خىل ئاساسىي تۈرگە ئايرىۋالغىمىز، ئاندىن كېيىن جەمئىيەتشۇناسلىق بىلەن مۇشۇ تۈرلەر ئىچىدىكى ئىجتىمائىي پەنلەرنىڭ پەرقى ۋە باغلىنىشىنى كۆنكرېتىن تەھلىل قىلىپ ئۆتىمىز. بىرىنچى تۈر: ئىجتىمائىي تۇرمۇشنى ساھەلەرگە بۆلۈپ، ئالاھىدە تەتقىق قىلىدىغان ئىجتىمائىي پەنلەر. سىياسىي شۇناس-

لىق، قانۇنشۇناسلىق، ئىقتىسادشۇناسلىق قاتارلىقلارنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ.

ئىككىنچى تۈر: ئىنسانلار جەمئىيىتىنى ياكى ئىنسانلار ھەرىكىتىنى ئۈنۈپرسال تەتقىق قىلىدىغان ئىجتىمائىي پەنلەر تارىخ، پسخولوگىيە، ئانتروپولوگىيە قاتارلىقلارنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ.

ئۈچىنچى تۈر: تارىخىي ماتېرىياللار (ئېنىقراق مەنىدىن ئېيتقاندا، تارىخىي ماتېرىياللار پەلسەپە دائىرىسىگە مەنسۇپ بولۇپ، كونا كىتابنى ئىجتىمائىي پەن دائىرىسىگە كىرمەيدۇ. ئەمما ما بىز ئۇنىڭ جەمئىيەتشۇناسلىق بىلەن بولغان ئالاھىدە مۇناسىۋىتىنى كۆزدە تۇتۇپ، ئۇنى يەنىلا ئىجتىمائىي پەن ساھەسى ئىچىگە قويۇپ تەھلىل قىلىمىز).

تۆۋەندە جەمئىيەتشۇناسلىق بىلەن بۇ ئۈچ تۈردىكى ئىجتىمائىي پەنلەرنىڭ مۇناسىۋىتىنى ئايرىم - ئايرىم مۇھاكىمە قىلىمىز.

1) جەمئىيەتشۇناسلىق بىلەن سىياسىي شۇناسلىق، ئىقتىسادشۇناسلىق، قانۇنشۇناسلىق قاتارلىق ئىجتىمائىي پەنلەرنىڭ مۇناسىۋىتى.

جەمئىيەتشۇناسلىق بىلەن مۇشۇ تۈردىكى ئىجتىمائىي پەنلەرنىڭ پەرقى، ئۇلارنىڭ تەتقىقات ئوبيېكتلىرىنىڭ ئوخشاش بولماسلىقىدا. سىياسىي شۇناسلىق، ئىقتىسادشۇناسلىق، قانۇنشۇناسلىقلاردا ئىجتىمائىي تۇرمۇشنىڭ مەلۇم بىر تەرىپى، مەلۇم بىر ساھەسى ئۈستىدىلا كونا كىتاب، ئالاھىدە تەتقىق ئېلىپ بېرىلىدۇ. ئۇلارنىڭ تەتقىقات ئوبيېكتلىرى ئىجتىمائىي تۇرمۇشنىڭ ئايرىم ساھەلىرى. جەمئىيەتشۇناسلىق بولسا، ئىجتىمائىي بىر پۈتۈن گەۋدىنى تەتقىق قىلىدۇ، ئۇنىڭ ئوبيېكتى — پۈتكۈل جەمئىيەت.

ئەلۋەتتە، جەمئىيەتشۇناسلىق تەتقىقاتى سىياسىي، ئىقتىساد

ۋە قانۇنى تەتقىق قىلىشقىمۇ چېتىلىدۇ. مەسىلەن، سىياسىي جەمئىيەت شۇناسلىق، ئىقتىسادىي جەمئىيەت شۇناسلىق، قانۇن جەمئىيەت شۇناسلىق دېگەنلىرىمىز. لېكىن، جەمئىيەت شۇناسلىق كۆپ ھاللاردا بۇ ساھەلەرنى پۈتكۈل ئىجتىمائىي تۇرمۇشنىڭ بىر قىسمى دەپ قاراپ، ئۇلارنىڭ باشقا ساھەلەر بىلەن بولغان مۇناسىۋىتىنى ئۈستىدە ئۈنۈپرسال تەتقىقات ئېلىپ بارىدۇ. ئالايلۇق، ئىقتىساد شۇناسلىقىنىڭ تەتقىق قىلىدىغىنى پەقەت ئىقتىسادىي پائالىيەتلەرنىڭ ئىچكى قانۇنىيىتى، مەسىلەن، ئىشلەپچىقىرىش، ئوبوروت، تەقسىمات ۋە ئىستېمال، قىممەت قانۇنىيىتى، تەمىنلەش - ئېھتىياج قانۇنىيىتى قاتارلىقلار. ئىقتىسادىي جەمئىيەت شۇناسلىقىنىڭ تەتقىق قىلىدىغىنى بولسا، ئىقتىسادىي تەرەققىيات - نىڭ ئىجتىمائىي شەرت - شارائىتى ھەمدە ئىقتىسادىي تەرەققىيات - ياتنىڭ ئىجتىمائىي تۇرمۇشنىڭ باشقا ساھەلىرىگە كۆرسىتىدىغان تەسىرى، ئىقتىساد بىلەن پۈتكۈل جەمئىيەتنىڭ مۇناسىۋىتى بولسا ئۇنىڭ تەتقىقات مۇھىم نۇقتىسى ھېسابلىنىدۇ.

(2) جەمئىيەت شۇناسلىق بىلەن تارىخ، ئانتروپولوگىيە، پىسخولوگىيە قاتارلىق ئىجتىمائىي پەنلەرنىڭ مۇناسىۋىتى. جەمئىيەت شۇناسلىق بىلەن تارىخ، ئانتروپولوگىيە، پىسخولوگىيەلەرنىڭ پەرقى تەتقىقات نۇقتىسىنىڭ ئوخشاش بولماسلىقىدا. گەرچە بۇ تۆت پەننىڭ ھەممىسى ئىنسانلارنىڭ پۈتكۈل تۇرمۇشىغا چېتىلىشىمۇ، لېكىن ئۇلارنىڭ تەتقىقات نۇقتىسى، چىقىرىش نۇقتىسى ۋە ئاخىرقى خۇلاسسىسى روشەن پەرقلىق بولىدۇ. جەمئىيەت شۇناسلىق بىلەن تارىخ ئىلمىنىڭ مۇناسىۋىتى. جەمئىيەت شۇناسلىق بىلەن سېلىشتۇرغاندا، تارىخ ئىلمىنىڭ ئەڭ زور ئالاھىدىلىكى، پۈتكۈل ئىنسانلار جەمئىيىتىنىڭ ھازىرقى ھالىتى ۋە كەلگۈسىنى تەتقىق قىلىش ئەمەس، بەلكى ئىنسانىيەتنىڭ نىڭ ئىلگىرىكى پائالىيەتلىرىنى ۋە بۇرۇن يۈز بەرگەن ۋەقەلەرنى تەتقىق قىلىش. تارىخ ئىلمىدا تارىخىي ماتېرىياللار تەپسىلىي

توپلىنىش ۋە رەتلىنىش ئارقىلىق تارىخىي ۋەقەلەر ئىلگىرى - كېيىنلىك رېتى ۋە جەرياننى بويىچە ئېنىق بايان قىلىنىدۇ. ئەمما، جەمئىيەتشۇناسلىقنىڭ كۆڭۈل بۆلىدىغىنى، مەلۇم بىر ئالاھىدە تارىخىي ۋەقە ياكى بەزى ۋەقەلەرنىڭ ئەمەلىي جەريانى ئەمەس، بەلكى بۇ كۆنكرېتنى ۋەقەلەرنى يىغىنچاقلاش ۋە ئومۇم-لاشتۇرۇپ تەھلىل قىلىش ھەمدە ئۇلارنىڭ راۋاجلىنىشىنى ھە-رىكەت قانۇنىيىتىنى ئېچىپ بېرىش. شۇڭا جەمئىيەتشۇناسلارنىڭ نەزىرى كۆپ ھاللاردا ئۆتمۈشكە چۈشمەستىن، ھازىرغا ۋە كەلگۈ-سىگە چۈشىدۇ.

جەمئىيەتشۇناسلىق بىلەن ئانتروپولوگىيىنىڭ مۇناسىۋىتى. ئانتروپولوگىيە ئىنسانلارنىڭ تەن سۈپىتى، مەدەنىيەت ئالاھىدە-لىكى، ئىرقى، مىللىتى ۋە ئۇلارنىڭ ئۆزگىرىش قانۇنىيەتلىرى-نى تەتقىق قىلىدىغان پەن. ئۇ ئادەتتە بەدەن ئانتروپولوگىيىسى ۋە مەدەنىيەت ئانتروپولوگىيىسى دەپ ئىككى قىسىمغا بۆلۈنىدۇ. ئالدىنقىسى، ھەر خىل ئىرىقلارنى فىزىئولوگىيە نۇقتىسىدىن تەتقىق قىلىدۇ. كېيىنكىسى، ئاساسەن ئىنسانلارنىڭ ئىپتىدائىي مەدەنىيىتىنى تەتقىق قىلىدۇ. ئانتروپولوگىيىنىڭ بۇ ئالاھىدىلى-كى ئۇ پايدا بولغان دەۋر ئارقا كۆرۈنۈشى بىلەن مۇناسىۋەتلىك. يېقىنقى زاماندا كاپىتالىزمنىڭ راۋاجلىنىشىغا ئەگىشىپ غەرب جاھانگىرلىرى ئاسىيا، ئامېرىكا ۋە لاتىن ئامېرىكىسىدىكى كەڭ رايونلارنى ئۆز مۇستەملىكىسىگە ئايلاندۇردى. بۇ جەرياندا ئۇلار بىر تۈركۈم ئىپتىدائىي قەبىلىلەر ۋە يېزىقى يوق مىللەتلەرنىڭ بارلىقىنى بايقىغان. شۇنىڭ بىلەن بۇ مۇستەملىكىلەرگە بولغان ھۆكۈمرانلىقنى كۈچەيتىش ئۈچۈن، بۇ قەبىلىلەر ۋە مىللەتلەر ئۈستىدىن تەتقىقات ئېلىپ بارغان. شۇنىڭ بىلەن ئانتروپولوگىيە دۇنياغا كەلگەن. ئۇلار ئاساسەن كۆزىتىش ئۇسۇلىنى قوللىنىپ، بۇ قەبىلە ۋە مىللەتلەرنىڭ تۇرمۇش، ئۆرپ - ئادەتلىرى، تىل مەدەنىيىتىنى تەتقىق قىلىپ، بۇ ئىپتىدائىي جەمئىيەتنىڭ راۋاج-

لىنىش مېخانىزمىنى ئىگىلىدى. لېكىن ھازىرقى زاماندا، بۇ-
رۇنقى نۇرغۇن مۇستەملىكىلەر ئارقا - ئارقىدىن مۇستەقىللىققا
ئېرىشتى. ئىپتىدائىي جەمئىيەت ھالىتىدە تۇرۇۋاتقان نۇرغۇن
قەبىلە ۋە مىللەتلەردىمۇ ھازىرقى زامان مەدەنىيىتىنىڭ تەسىرىدە
ناھايىتى زور ئۆزگىرىش بولدى. بۇنداق ئەھۋالدا نۇرغۇن ئانترو-
پولوگىيە ئالىملىرى ئۆزلىرىنىڭ تەتقىقات يۆنىلىشىنى ئىنسانلار-
نىڭ ھازىرقى تۇرمۇشى ۋە مەدەنىيىتىگە يۆتكىدى. نەتىجىدە،
ئانتروپولوگىيە بىلەن جەمئىيەتشۇناسلىق بىرلىشىپ كېتىشتەك
يۈزلىنىش بارلىققا كەلدى. نۆۋەتتىكى ئەھۋالدىن قارىغاندا، گەر-
چە بۇ ئىككىسى تامامەن بىرلىشىپ بىر پەنگە ئايلانمىغان بولسى-
مۇ، ئەمما تەتقىقات ئوبيېكتى ۋە يۆنىلىشى خېلى يېقىنلاشتى.
شۇڭا غەرب ئانتروپولوگىيە ئالىملىرى ۋە جەمئىيەتشۇناسلىرى
يېقىن كەلگۈسىدە، ئانتروپولوگىيە مۇستەقىل مەۋجۇت بولۇپ
تۇرالامدۇ - يوق، دېگەن مەسىلە ئۈستىدە مۇھاكىمە ئېلىپ
بېرىۋاتىدۇ. مەسىلەن، ئالىكس. ئېنكېلېس ئۆزىنىڭ «جەمئى-
يەتشۇناسلىق دېگەن نېمە» دېگەن كىتابىدا مۇنداق ئوتتۇرىغا
قويغان: «ئانتروپولوگىيەنىڭ ئەنئەنىۋى تەتقىقات ئوبيېكتلىرى
يېڭى مەدەنىيەتنىڭ تەسىرىگە ئۇچرىدى ھەمدە چوڭراق جەمئىيەت-
نىڭ ھەرقايسى جايلىرىغا تارقالدى. چوڭراق جەمئىيەت تەرىپى-
دىن قوبۇل قىلىندى، شۇڭا ئانتروپولوگىيە بۇنىڭدىن كېيىن
بىر مۇستەقىل پەن سۈپىتىدە مەۋجۇت بولۇپ تۇرالماسلىقى مۇم-
كىن. ئۇ جەمئىيەتشۇناسلىقنىڭ قىسمەن ۋە كىچىك ئىجتىمائىي
رايونلارنى تەتقىق قىلىدىغان بىر تارمىقىغا ئايلاندى ياكى جەم-
ئىيەتشۇناسلىق بىلەن بىللە بىر ئومۇمىي ئىجتىمائىي پەنگە پۈ-
تۈنلەي قوشۇلۇپ كېتىشى مۇمكىن».

جەمئىيەتشۇناسلىق بىلەن پسخولوگىيەنىڭ مۇناسىۋىتى.
پسخولوگىيە كۆپ ھاللاردا ئادەملەرنىڭ روھىي ھالەت قانۇنىيى-
تىنى تەتقىق قىلىدىغان پەن دەپ قارىلىدۇ، پسخولوگىيەنىڭ

ئاساسلىق تەتقىقات مەزمۇنى سەزگۈ، بىلىش ۋە ئۆگىنىش، تۈي-
غۇ، كەيپىيات ۋە مۇددىئا قاتارلىق روھىي ھالەت جەريانى ھەمدە
بۇ روھىي ھالەتلەردىن تەركىب تاپقان ئىندىۋىدۇئاللىقنى ئۆز
ئىچىگە ئالىدۇ. جەمئىيەتشۇناسلىقنىڭ تەتقىق قىلىدىغىنى ئىند-
سانلار جەمئىيىتى، ئىنسانلارنىڭ ئىجتىمائىيلىشىش جەريانى ۋە
بۇ ئىجتىمائىيلىشىش جەريانىدا شەكىللەنگەن ئىجتىمائىي خاراك-
تېرى. ھەر ئىككىلا پەن ئادەمگە قىزىقسىمۇ، لېكىن پىسخولو-
گىيىنىڭ قىزىقىدىغىنى يەككە ھالەتتە تۇرۇۋاتقان ئادەم، بولۇپمۇ
ئادەمنىڭ پىسخىك خۇسۇسىيەتلىرى (مىڭنىڭ ئىنكاس مېخانىزمى-
مىنى تەتقىق قىلىش جەھەتتىن ئالغاندا، پىسخولوگىيىنى بىر
تەبىئىي پەن دېيىشكىمۇ بولىدۇ) جەمئىيەتشۇناسلىقنىڭ قىزىقىد-
ىغىنى ئادەملەردىن تەشكىل تاپقان جەمئىيەت، ئادەملەرنىڭ
ئىجتىمائىي خۇسۇسىيەتلىرى.

2. جەمئىيەتشۇناسلىق بىلەن تارىخىي ماتېرىيال- لارنىڭ مۇناسىۋىتى

تارىخىي ماتېرىياللار — جەمئىيەت تەرەققىياتىنىڭ ئومۇمىي
مىقياسىنى تونۇشقا يول كۆرسىتىدىغان بولۇپ، ماركسىستىك پەلسەپە-
نىڭ مۇھىم تەركىبىي قىسمى شۇنداقلا ئۇ ماركسىزم تەلىماتىنىڭ
ئاساسى. جەمئىيەتشۇناسلىق — ئىجتىمائىي ھادىسىلەرنى تەتقىق
قىلىدىغان كۈنكۈنچى بىر پەن بولۇپ، ئۇ ئىجتىمائىي پەنلەر
ئىچىدىكى مۇھىم بىر تارماق پەن. ئۇلارنىڭ ھەر ئىككىسىنىڭلا
ئۆز ئالدىغا تەتقىقات ئوبيېكتى، تەتقىقات دائىرىسى، تەتقىقات
مەزمۇنى ۋە تەتقىقات ئۇسۇلى بولۇپ، ئۆز ئالدىغا ئايرىم - ئايرىم
سىستېما بولۇپ شەكىللەنگەن. ماركسىزم - لېنىنىزم نەزەرىيە-
سىنى يېتەكچى قىلغان سوتسىيالىستىك دۆلەتلەردە بۇ ئىككى پەن
مەزمۇن جەھەتتە بىر - بىرىگە ناھايىتى زىچ مۇناسىۋەتلىك.
تارىخىي ماتېرىياللار جەمئىيەت توغرىسىدىكى ئىلمىي تارىخىي

قاراش بولۇش سۈپىتى بىلەن ئىجتىمائىي تۇرمۇش ھادىسىلىرىنى ۋە ئۇنىڭ تەرەققىيات قانۇنىيىتىنى تەتقىق قىلىشتا بىزنى تۈپكى كۆز قاراش ۋە پىرىنسىپلار بىلەن تەمىنلەيدۇ. شۇڭا ئۇ بىزنىڭ جۇڭگو ھازىرقى زامان جەمئىيەتشۇناسلىقىنى بەرپا قىلىشىمىزدە. كى يېتەكچى ئىدىيە بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. مەزمۇن جەھەتتىن قارىغاندا، تارىخىي ماتېرىيالنىم ھەرقايسى ئىجتىمائىي پەنلەر تەتقىقاتىدىكى ئومۇمىي يېتەكچى نەزەرىيە ھېسابلىنسا، ھازىرقى زامان جەمئىيەتشۇناسلىقى پەقەت بىر كونكرېتنى پەن ھېسابلىنىدۇ. ئەمما، ھەرقايسى ئىجتىمائىي پەنلەر تەتقىقاتىدىكى ئومۇمىي نەزەرىيىنى، ھەرقايسى ئىجتىمائىي پەنلەر تەتقىقاتىنىڭ ئومۇمىي مەزمۇنى پاكى ھەممە مەزمۇنى دەپ قاراشقىمۇ بولمايدۇ. شۇڭا تارىخىي ماتېرىيالنىم ئىجتىمائىي ھادىسىلەر ئۈستىدە كونك-رېتنى تەتقىقات ئېلىپ بارىدىغان ھەرقايسى ئىجتىمائىي پەنلەر-نىڭ ئورنىغا قويۇشقىمۇ بولمايدۇ. تارىخىي ماتېرىيالنىم پەقەت يېتەكچى نەزەرىيە بولۇش سۈپىتى بىلەنلا كىشىلەرنىڭ ھەرقايسى ئىجتىمائىي پەنلەر ئۈستىدە ئىلمىي تەتقىقات ئېلىپ بېرىشقا يار-دەم بېرىدۇ. ھەرگىز ئۇنىڭ ئورنىنى دەسسەمەيدۇ. چۈنكى بۇ خىل كونكرېتنى پەنلەرنىڭ ھەممىسىلا ئۆزىگە خاس تەتقىقات ئوبيېكتىگە ئىگە.

جەمئىيەتشۇناسلىق تەتقىقاتىنىڭ مەزمۇنىدىن ئېلىپ ئېيت-ساق، ئۇنىڭ تەتقىقات مەزمۇنى تارىخىي ماتېرىيالنىمغا قارىغاندا تېخىمۇ كونكرېتنى، كەڭ بولىدۇ. مەسىلەن، ئىجتىمائىي مۇنا-سۋەت تەتقىقاتىدا تارىخىي ماتېرىيالنىم ئاساسلىق ھالدا ئىجتىما-ئىي مۇناسىۋەتلەر ئىچىدىكى يادىرولۇق ۋە ئاساسىي بۆلەك بولغان ئىشلەپچىقىرىش مۇناسىۋىتىنى تەتقىق قىلىدۇ. جەمئىيەتشۇناس-لىق ئىشلەپچىقىرىش مۇناسىۋىتىنى تەتقىق قىلىشتىن باشقا نۇق-تىلىق ھالدا ئائىلىۋى مۇناسىۋەت، ئۇرۇق - تۇغقان، ئەل - ئاغىنە مۇناسىۋىتى، ساۋاقداشلىق مۇناسىۋەت، كەسپداشلىق

مۇناسىۋەت، دىنىي مۇناسىۋەت قاتارلىقلارنى تەتقىق قىلىدۇ. ئىجتىمائىي مەسىلىلەرنى تەتقىق قىلىشتا تارىخىي ماتېرىيالنىم ئاساسەن ئىشلەپچىقىرىش مۇناسىۋەتلىرىنىڭ ئىشلەپچىقىرىش كۈچلىرىگە ئۇيغۇن كەلگەن - كەلمىگەنلىكى، ئۈستۈرۈلمىنىڭ ئىقتىسادىي بازىسىغا ئۇيغۇن كەلگەن - كەلمىگەنلىكىدىن ئىبارەت مۇشۇنداق تۈپكى مەسىلىلەرنى تەتقىق قىلسا، جەمئىيەتشۇناسلىق مۇشۇ تۈپكى مەسىلىلەر بىلەن ئۆزئارا مۇناسىۋەتلىك بولغان ھەم ئۆزئارا پەرقى بولغان باشقا كونكرېتنى مەسىلىلەرنى يەنى ئەم- گەك - ئىشقا ئورۇنلىشىش مەسىلىسى، نۇپۇس مەسىلىسى، مەدەنىيەت مەسىلىسى، ئەخلاق مەسىلىسى، مىللىي ئۆرپ - ئادەت مەسىلىسى، مىللەت مەسىلىسى، شەھەر مەسىلىسى، يېزا مەسىلىسى، بۇلغىنىش مەسىلىسى قاتارلىقلارنى تەتقىق قىلىدۇ. يەنە شۇنداقلا ئادەملەرنى تۈرگە ئايرىپ تەتقىق قىلغاندا، تارىخىي ماتېرىيالنىم نۇقتىلىق ھالدا سىنىپ ۋە سىنىپى قاتلامنى (تەبى- قە) تەتقىق قىلسا، جەمئىيەتشۇناسلىق بۇنىڭدىن باشقا يەنە ياش تۈرى (بالىلار، ئۆسمۈرلەر، ئوتتۇرا ياشلىقلار، ياشانغانلار)، جنس تۈرى (ئەر-ئايال)، ساغلاملىق تۈرى (ئەقلى نورمال- نورمالسىزلار، ساق - مەجرۇھلار)، مىللەت تۈرى، ئىرق تۈرى قاتارلىقلارنى تەتقىق قىلىدۇ. يەنە جەمئىيەتشۇناسلىقنىڭ تەتقى- قات ئۇسۇلىدىن قارىغاندا، جەمئىيەتشۇناسلىقنىڭ ئۆزىگە خاس بىر يۈرۈش تەتقىقات ئۇسۇلى بار. تارىخىي ماتېرىيالنىم بىر قىسىم تۈپكى مەسىلىلەردە بىزنى بىر قىسىم تۈپكى مېتود بىلەن تەمىنلەيدۇ. جەمئىيەتشۇناسلىق تەتقىقاتىدا ئەلۋەتتە بۇ خىل تۈپ- كى مېتودقا تايىنىشقا توغرا كېلىدۇ. لېكىن جەمئىيەت ئۈستىدە كونكرېتنى تەتقىقات ئېلىپ بارغان چاغدا، بۇنىڭدىن باشقا يەنە جەمئىيەتشۇناسلىق تەتقىقاتىدىكى جەمئىيەت تەكشۈرۈش ئۇسۇلى، ئەۋرىشكە ئېلىش ئۇسۇلى، ئىجتىمائىي ستاتىستىكا ئۇسۇلى قاتارلىق بىر قىسىم كونكرېتنى ئۇسۇللاردىن پايدىلىنىمىز.

تەبىئەت دىئالېكتىكىسىنى تەبىئىي پەنلەرنىڭ ئورنىغا دەس-
سەتكىلى بولمىغىنىدەك، تارىخىي ماتېرىيالزىمىمۇ تۈرلۈك
ئىجتىمائىي پەنلەرنىڭ كونكرېتنى تەتقىقاتىنىڭ ئورنىغا دەس-
كىلى بولمايدۇ. جۈملىدىن جەمئىيەتشۇناسلىق تەتقىقاتىنىڭ ئور-
نىغا دەس-سەتكىلى بولمايدۇ. قىسقىسى، تارىخىي ماتېرىيالزىم
ھەرقايسى ئىجتىمائىي پەن مەزمۇنلىرىنىڭ مېخانىكىلىق ھالدا
قوشۇلۇپ قىلىشىمۇ ئەمەس، بەلكى ھەرقايسى ئىجتىمائىي پەن
بىلىملىرىدىكى ئومۇمىي مۇۋەپپەقىيەتلەرنىڭ يىغىنچاقلىنىشى ۋە
خۇلاسىلىنىشى. ھەرقايسى كونكرېتنى ئىجتىمائىي پەنلەرنىڭ
تەتقىقاتى ۋە تەرەققىياتى تارىخىي ماتېرىيالزىمنىڭ پەيدا بولۇشى
ۋە تەرەققىي قىلىشى ئۈچۈن مول ماتېرىيال ۋە ئىلمىي ئاساس
تەييارلاپ بەرسە، تارىخىي ماتېرىيالزىم ھەرقايسى كونكرېتنى
ئىجتىمائىي پەنلەر ئۈچۈن توغرا دۇنيا قاراش ۋە مېتود يارىتىپ
بېرىدۇ.

تۆتىنچى پاراگراف جەمئىيەتشۇناسلىقنىڭ تەتقىقات ئۇسۇلى

1. جەمئىيەتشۇناسلىق تەتقىقاتىنىڭ ئاساسىي ئۇسۇلى

جەمئىيەتشۇناسلىق تەتقىقاتىنىڭ ئۇسۇللىرى ناھايىتى كۆپ
بولۇپمۇ ھازىرقى زامان پەن - تېخنىكىسىنىڭ تەرەققىياتى ۋە
ھەرقايسى پەنلەرنىڭ بىر - بىرىگە گىرەلىشىپ كېتىشىگە ئەگى-
شىپ، جەمئىيەتشۇناسلىقنىڭ تەتقىقات ئۇسۇلىمۇ ئۈزلۈكسىز
ياخشىلانماقتا ۋە يۇقىرى كۆتۈرۈلمەكتە. ھازىر جەمئىيەتشۇناس-
لىق تەتقىقاتىدا دائىم قوللىنىۋاتقان ئاساسىي ئۇسۇللار - كۆزد-
تىش ئۇسۇلى، تارىخىي ئۇسۇل، ستاتىستىكىلىق ئۇسۇل ۋە

جەمئىيەت تەكشۈرۈش ئۇسۇلىدىن ئىبارەت.

1) كۆزىتىش ئۇسۇلى

كۆزىتىش ئۇسۇلى — تەكشۈرۈش ئېلىپ بارغۇچى تەكشۈرۈش ئوبيېكتىگە ئاساسەن، ئۆزىنىڭ بىۋاسىتە سېزىمى ياكى باشقا تېخنىكىلىق ۋاسىتىلەر ۋە ئۈسكۈنىلەرگە تايىنىپ، تەكشۈرۈش ئوبيېكتىنى مەقسەتلىك كۆزىتىش ئارقىلىق بىرىنچى قول ھېسسى ماتېرىياللارنى بىۋاسىتە ئىگىلەشنى كۆرسىتىدۇ. تەكشۈرۈش ئېلىپ بارغۇچى بىلەن تەكشۈرۈش ئوبيېكتىنىڭ مۇناسىۋىتىگە ئاساسەن، كۆزىتىش ئۇسۇلىنى بىۋاسىتە قاتنىشىپ كۆزىتىش ئۇسۇلى ۋە سىرتتىن كۆزىتىش ئۇسۇلى دەپ ئىككىگە بۆلۈشكە بولىدۇ.

بىۋاسىتە كۆزىتىش ئۇسۇلىدا، تەكشۈرگۈچى تەكشۈرۈش ئوبيېكتىگە چوڭقۇر چۆكۈپ، ئۇنىڭ بىر ئەزاسى سۈپىتىدە تەكشۈرۈش ئوبيېكتىنىڭ پائالىيىتىگە بىۋاسىتە قاتنىشىپ، بىرىنچى قول ماتېرىيال يىغىدۇ ۋە خاتىرىلەيدۇ. بۇ خىل ئۇسۇلدا توپلانغان ماتېرىيال كونكرېتنى، ئىشەنچلىك ۋە بىۋاسىتە بولىدۇ. شۇڭا بۇ خىل ئۇسۇلنىڭ قوللىنىلىش دائىرىسى بىرقەدەر كەڭ بولىدۇ. لېكىن، تەتقىق قىلغۇچىنىڭ تەتقىقاتچىلىق ساپاسى ياخشى بولمىسا، ناھايىتى ئاسانلا ئاسمىلياتسىيىگە ياكى تەسىردىگە ئۇچراپ كېتىپ، تەكشۈرۈش نەتىجىسىدە بىر تەرەپلىملىك ئېغىش كېلىپ چىقىدۇ.

سىرتتىن كۆزىتىش ئۇسۇلىدا، تەكشۈرگۈچى ياكى تەتقىق قىلغۇچى سىرتتىن كۆزەتكۈچى سالاھىيىتىدە تۇرۇپ، تەكشۈرۈش ئوبيېكتىنىڭ پائالىيىتىگە ئارىلاشمايدۇ. تەكشۈرۈش ئوبيېكتىنى سىرتتىن كۆزىتىش ئارقىلىق ماتېرىيالغا ئىگە بولىدۇ. سىرتتىن كۆزىتىش ئۇسۇلى ئادەتتە بىۋاسىتە قاتنىشىپ كۆزىتىش قۇلايسىز بولغان ياكى بىۋاسىتە قاتنىشىپ كۆزىتىشنىڭ زۆرۈرىيىتى بولمىغان ئەھۋالدا قوللىنىلىدۇ. سىرتتىن

كۆزىتىش ئارقىلىقىمۇ تەكشۈرۈش ئوبيېكتىنىڭ ئومۇمىي ئەھۋال-
لىنى ئاسان ئىگىلىگىلى بولىدۇ. ئەمما بۇ خىل ئۇسۇل بىرقەدەر
چەكلىمىلىككە ئىگە بولۇپ، بۇنىڭدا چوڭقۇر ۋە ئىنچىكىلىك
بىلەن تەكشۈرۈش ئېلىپ بارغىلى بولمايدۇ.

(2) تارىخىي ئۇسۇل

تارىخىي ئۇسۇل يەنە ھۆججەت ئۇسۇلى دەپمۇ ئاتىلىدۇ. ئۇ
ۋاستىلىك ھالدا ئاخبارات ماتېرىيالىنى توپلايدىغان ئۇسۇل بو-
لۇپ، ھۆججەت - ئارخىپ، گېزىت - ژۇرنال ھەم تارىخىي
ماتېرىيال قاتارلىق ھەر خىل جەمئىيەت ئۇچۇرلىرىدىن پايدىلى-
نىپ، ئۆز تەتقىقاتىغا زۆرۈر بولغان ماتېرىياللارنى يىغىدۇ. ئۇ
ئىككىنچى قول ماتېرىيالدىن پايدىلىنىدىغان بىر خىل ئۇسۇل
بولۇپ، بىرقەدەر ئۇزۇنراق بولغان مەزگىل ئىچىدە بىر قەدەر
مۇقىم بولغان جەمئىيەت ھادىسىلىرىنى تەتقىق قىلىشقا مۇۋاپىق
كېلىدۇ. مەسىلەن، ھۆكۈمەت تەرەپىنىڭ ستاتىستىكا ماتېرىيال-
لىرىنى تەكشۈرۈش - يىغىش، نوپۇسنى تىزىملاش ۋە ئومۇميۈز-
لۈك تەكشۈرۈش ئەھۋالىنى ئىگىلەش قاتارلىقلار. بۇ ئۇسۇل
ئادەم كۈچى، مالىيە كۈچى ۋە ماددىي كۈچ جەھەتتە بىرقەدەر
تېجەشلىك بولىدۇ. ئەمما بەزى تارىخىي ماتېرىياللارنىڭ توغرا
بولۇشىغا ئەھمىيەت بېرىپ ھەر خىل تارىخىي مەنبەلەر بىلەن
سېلىشتۈرۈپ، ساختا ماتېرىياللارنىڭ كىرىپ قېلىنىشىدىن
ساقلىنىش كېرەك.

(3) ستاتىستىكىلىق ئۇسۇل

ستاتىستىكىلىق ئۇسۇل - ستاتىستىكا ئىلمىنى قوللىنىدۇ.
غان ئۇسۇلنى كۆرسىتىدۇ. بۇنىڭدا ئىجتىمائىي ھادىسىلەر ئۈس-
تىدىكى سانلىق ماتېرىياللارنى توپلاش - رەتلەش ۋە تەھلىل
قىلىش ئارقىلىق زور مىقداردىكى سانلىق ماتېرىياللارغا ئىگە
بولغىلى بولىدۇ. بۇنىڭ بىلەن ئىجتىمائىي ھادىسىلەرنىڭ خۇسۇ-
سىيىتى ۋە ھەرىكەت قانۇنىيىتى ۋە ئۇنىڭ تەرەققىيات يۈزلىنىشى

توغرىشىدا ئەقلىي خۇلاسە چىقارغىلى ۋە ئالدىن پەرەزنى ئوتتۇرىغا قويغىلى بولىدۇ. ستاتىستىكا ئۇسۇل جەمئىيەتشۇناسلىق تەتقىقا- تىدىكى مۇھىم ئۇسۇللارنىڭ بىرى، جەمئىيەت تەتقىقاتىنىڭ ھەر- قايسى ساھەلىرىدە، كۆپىنچە ئىستاتىستىكا ئۇسۇلى قوللىنىد- لىپ، ئىجتىمائىي ھادىسىلەرگە قارىتا مىقدارلىق تەھلىل يۈر- گۈزۈلىدۇ بولۇپمۇ يېقىنقى بىرنەچچە ئون يىلدىن بېرى ستاتىس- تىكا ئىلمىنىڭ تەرەققىي قىلىشىغا بولۇپمۇ ئېلېكترونلۇق ھې- سابلاش تېخنىكىسىنىڭ ئۇچقاندەك ئىلگىرىلىشىگە ئەگىشىپ، سانلىق تەھلىل جەمئىيەتشۇناسلىق تەتقىقاتىدىكى بىرقانچە ئۇ- سۇللار ئىچىدە ئالدىنقى قاتاردىكى مۇھىم ئۇسۇلغا ئايلاندى ھەمدە ئىجتىمائىي ستاتىستىكا، نوپۇس ستاتىستىكىسى، ئىجتىمائىي ئۆلچەش - پىلانلاش ۋە ئىجتىمائىي ئالدىن مۆلچەرلەش قاتارلىق جەمئىيەتشۇناسلىقنىڭ بىرمۇنچە تارماق پەنلىرىنىڭ تەرەققىياتى ئۈچۈن ئاساس سېلىپ بەردى.

4) جەمئىيەت تەكشۈرۈش

جەمئىيەتنى تەكشۈرۈش - تەتبىق پەنلىرىنىڭ ۋاسىتىسى ۋە قورالى بولۇپ، بۇنىڭدا جەمئىيەتتىكى ھەر خىل ھادىسىلەر باسقۇچلۇق ھالدا كۆزىتىلىپ، زۆرۈر بولغان ئىجتىمائىي ماتېرى- چالار توپلىنىدۇ ھەمدە ھەر خىل ئىجتىمائىي ئامىللار ۋە ئۇلار- نىڭ ئۆزئارا مۇناسىۋىتىنى تېخىمۇ ئىلگىرىلىگەن ھالدا ئۇنىۋېر- سال تەھلىل قىلىش ئارقىلىق جەمئىيەتنىڭ ھەقىقىي ئەھۋالى ئىگىلىنىدۇ. بۇنىڭ بىلەن ئىجتىمائىي مەسىلىلەرنى ھەل قىلىش ۋە جەمئىيەت تەرەققىياتىنى ئىلگىرى سۈرۈش مەقسىتىگە يەتكىلى بولىدۇ.

جەمئىيەتنى تەكشۈرۈش تەكشۈرۈش ئۇسۇلىنىڭ ئوخشىماس- لىقىغا قاراپ ئومۇميۈزلۈك تەكشۈرۈش، ئۈلگە ئېلىپ تەكشۈ- رۈش، تىپىك تەكشۈرۈش، ئايرىم دېلو بويىچە تەكشۈرۈش دەپ بىر قانچە تۈرگە بۆلۈنىدۇ.

(1) ئومۇميۈزلۈك تەكشۈرۈش. تەكشۈرمە كىچى بولغان بىر پۈتۈنلۈككە نىسبەتەن بىرىنىمۇ قالدۇرماي تەكشۈرۈش دېگەنلىك. تۈر. شۇڭا ئۇ يەنە ئەتراپلىق تەكشۈرۈش دەپمۇ ئاتىلىدۇ. ئېلىد. مىزدە بۇرۇن بىرقانچە قېتىم پۈتۈن مەملىكەت خاراكتېرلىك ئومۇميۈزلۈك تەكشۈرۈش ئېلىپ بېرىلغانىدى. مەسىلەن، مەملىكەت بويىچە نوپۇسنى ئومۇميۈزلۈك ئېنىقلاش، ئاساسىي قۇرۇلۇش تۈرلىرىنى ئومۇميۈزلۈك تەكشۈرۈش، پەن - تېخنىكا خادىملىرىنى ئومۇميۈزلۈك تەكشۈرۈش قاتارلىقلار. ئومۇميۈز-لۈك تەكشۈرۈش چېتىلىدىغان دائىرىسى كەڭ، ۋاقىت خاراكتېرى كۈچلۈك، خىزمەت مىقدارى كۆپ بولۇشتەك ئالاھىدىلىككە ئىگە. شۇڭا ھەرقايسى ئورۇنلار بىرلا ۋاقىتتا تۇتۇش قىلىش ھەم ئەڭ قىسقا مۇددەت ئىچىدە، كەم بولسا بولمايدىغان ئاساسىي ئەھۋالنى ئىگىلەش تەلەپ قىلىنىدۇ. ئىگىلىگەن ماتېرىيال توغرا، ئىشەنچلىك بولۇشى كېرەك. چۈنكى بۇ ماتېرىياللار ھەر دەرىجىلىك ھۆكۈمەت ئورۇنلىرىنىڭ تۈرلۈك سىياسەتلەرنى تۈزۈشتىكى مۇھىم ئاساسى بولۇپ قالدۇ ھەمدە جەمئىيەت شۇناسلىق تەتقىقاتىدا كەم بولسا بولمايدىغان قىممەتلىك ماتېرىيال ھېسابلىنىدۇ. ئومۇميۈزلۈك تەكشۈرۈش جەريانى يۈكسەك مەركەزلەشكەن ھالدا بىر تۇتاش ئېلىپ بېرىلىدۇ. ئادەتتە بۇ ئىشنى ھۆكۈمەت تەشكىللەيدۇ. زور تۈركۈمدىكى مۇتەخەسسسلەر قاتنىشىدۇ. شۇڭا ئىگىلەنگەن ماتېرىياللارمۇ بەلگىلىك نوبۇزغا ئىگە بولىدۇ. مەملىكەت دائىرىسىدىكى بىر قېتىملىق ئومۇميۈزلۈك تەكشۈرۈشنىڭ خىراجىتى ناھايىتى زور بولىدۇ. نۇرغۇن ۋاقىت ۋە خىزمەت مىقدارى سەرپ بولىدۇ. شۇڭا بىرەر شەخسى ياكى ئاز سانلىق كىشىلەر بۇ ئىشنىڭ ھۆددىسىدىن چىقالمايدۇ ھەم بۇنداق ئۇسۇلنى قوللىنالمىدۇ.

(2) ئۈلگە ئېلىپ تەكشۈرۈش. تەتقىق قىلىنماقچى بولغان بىر پۈتۈنلۈك ئىچىدىن مەلۇم ئۇسۇل بويىچە قىسمەن ئوبيېكتىنى

تاللاپ تەكشۈرۈش ئېلىپ بېرىش ھەمدە مۇشۇ قىسمەن ئوبيېكتنى تەكشۈرۈش نەتىجىسىنى ئەقلىي خۇلاسە ئارقىلىق ئەسلىدىكى بىر پۈتۈنلۈككە تەتبىقلاشتىن ئىبارەت. تاللانغان قىسمەن ئوبيېكتىپ ئۈلگە دەپ ئاتىلىدۇ. ئۈلگە ئېلىپ تەكشۈرۈشتە، ھەم تەتقىقات خىراجىتىنى تېجەپ قالغىلى بولىدۇ، ھەم يەكۈننى بەلگىلەنگەن ۋاقىت ئىچىدە كۈچكە ئىگە قىلغىلى بولىدۇ. بۇ خىل ئۇسۇل مۇشۇنداق ئارتۇقچىلىققا ئىگە بولغاچقا، جەمئىيەتشۇناسلىق تەتقىقاتىدا بىرقەدەر ئومۇميۈزلۈك قوللىنىلىدۇ. لېكىن، ئۈلگە ئېلىپ تەكشۈرۈشتە ئۈلگىنىڭ بىر پۈتۈنلۈككە بولغان ۋەكىللىك خاراكتېرىگە كاپالەتلىك قىلىش كېرەك. ئۈلگىنى ۋەكىللىك خاراكتېرىگە ئىگە قىلىدىغان ئامىللار ئۈستىدە ئەتراپلىق ئويلىنىش كېرەك. ئۇنداق قىلمىساق ئۈلگىنىڭ خاتالىق پەرقى چوڭىيىپ كېتىپ، تەكشۈرۈش نەتىجىسىنىڭ توغرىلىقىغا تەسىر يېتىدۇ.

(3) تىپىك تەكشۈرۈش، تەتقىق قىلىنماقچى بولغان ئوب- يېكتنى دەسلەپكى قەدەمدە ئىگىلەش ئاساسىدا، پىلانلىق، مەق- سەتلىك ھالدا ۋەكىللىك خاراكتېرىگە ئىگە بولغان بىرقانچە ئو- رۇن ياكى شەخسىنى تاللاپ، ئۇنى تىپ قىلىپ ئەتراپلىق، سىس- تېمىلىق تەكشۈرۈشنى كۆرسىتىدۇ. بۇ ئارقىلىق ناھايىتى ئەمە- لىي جانلىق ماتېرىياللارنى يىغىقلى بولىدۇ. رەھبەرلىكنىڭ تۆ- ۋەنگە چۈشۈپ تىپلارنى تۇتۇشمۇ مۇشۇ خىل ئۇسۇلغا ياتىدۇ. تىپىك تەكشۈرۈشنىڭ نەزەرىيە ئاساسىي دىئالېكتىكا ماتېرىيا- لىزىمىدىكى ئايرىملىق بىلەن ئومۇملۇقىدىن ئىبارەت قارىمۇ قار- شىلىقنىڭ بىرلىكى قائىدىسىدىن ئىبارەت. تىپىك ۋەكىللىك خاراكتېرى شۇ شەيئىنىڭ ئەڭ ئومۇمىي، ماھىيەتلىك، قانۇن- يەتكە ئۇيغۇن بولغان ئالاھىدىلىكىنى گەۋدىلەندۈرۈشتىن كېلىد- دۇ. ئۇ ئۆزى ۋەكىللىك قىلغان شەيئىنىڭ ھەممە مۇھىم خۇسۇ- سىيەتلىرىنى ئەڭ تولۇق، گەۋدىلىك، مەركەزلىك ھالدا ئىپادد-

لەپ بېرىدۇ. تىپىك تەكشۈرۈش ئېلىمىز دە جەمئىيەت تەكشۈ-
رۈشتە بىرقەدەر ئومۇميۈزلۈك قوللىنىلىدىغان ئەڭ مۇھىم تەك-
شۈرۈپ تەتقىق قىلىش ئۇسۇلىدۇر. شەيئىلەرنىڭ تەرەققىياتى
دائىم بىر خىل تەكشى بولۇپمەيدۇ. بەزىسى ئىلغار، بەزىسى
قالاق بولىدۇ. بەزىسى تولۇق تەرەققىي قىلغان بولۇپ، ئەكس
ئەتتۈرىدىغان ئالاھىدىلىكى كۆپ ۋە مەركەزلىك بولىدۇ. بەزىلى-
رى بۇنىڭ ئەكسىچە بولىدۇ. شەيئىلەرنىڭ تەرەققىيات يۈزلىنى-
شى ۋە ماھىيىتىنى ئىگىلەش ئۈچۈن ئوخشاش خىلدىكى شەيئىلەر
ئىچىدىن ئەڭ ئىلغار، تولۇق تەرەققىي قىلغان، ئەكس ئەتتۈرىدە-
غان ئالاھىدىلىكى ئەڭ گەۋدىلىك، ئەڭ مەركەزلىك بولغان شەي-
ئى تاللاپ تەكشۈرۈلىدۇ. مۇشۇنداق تىپىك شەيئى ئۈستىدە ئې-
لىپ بېرىلغان تەتقىقات، تىپىك تەتقىقات ئۇسۇلى دەپ ئاتىلىدۇ.
(4) ئايرىم دېلو بويىچە تەكشۈرۈش. بۇنىڭدا مەلۇم بىر
ئىجتىمائىي ئورۇن ياكى شەخسى ئايرىم بىر دېلو سۈپىتىدە،
ئۇنىڭ ئىچىدىكى بىرقانچە ھادىسە، خۇسۇسىيەت ۋە جەريان ئۇ-
زۇن مۇددەت چوڭقۇر تەكشۈرۈلىدۇ. ئۇنىڭ بۇرۇنقى ۋە ھازىرقى
ئەھۋالى تەپسىلىي ئېنىقلاپ چىقىلىدۇ. ئايرىم دېلو ئوبيېكتى
(دېلو ئىگىسى) مەلۇم بىر شەخسى، مەلۇم بىر ئائىلە ياكى
زاۋۇت، مەكتەپ بولۇشىمۇ مۇمكىن. ئايرىم دېلو بويىچە تەكشۈ-
رۈش سۈپەت خاراكتېرلىك تەتقىقات ئۇسۇلىدۇر. بۇنىڭدا ئايرىم
دېلونى ئۈزۈل - كېسىل چۈشىنىش ئارقىلىق پۈتكۈل ئومۇمىي
گەۋدىنى بىلىش مەقسىتىگە يەتكىلى بولىدۇ. شۇڭا ئۇ جەمئىيەت-
شۇناسلىق تەتقىقاتىدا كەڭ قوللىنىلىدىغان مۇھىم ئۇسۇللارنىڭ
بىرى. لېكىن، ئايرىم دېلو بويىچە تەكشۈرۈشتىن چىققان يەكۈند-
نى، ئۇنىڭغا مۇناسىۋەتلىك بولغان ئومۇمىي گەۋدىگە بىۋاسىتە
تەتبىقلاشقا بولمايدۇ.

جەمئىيەتشۇناسلىق تەجرىبە تەتقىقاتىنىڭ كونكرېتىنى جەريا-
ندا يەنە بۇنىڭدىن باشقىمۇ بىرمۇنچە ئۇسۇللارنى قوللىنىشقا

بولدۇ. مەسىلەن، زىيارەت قىلىش ئۇسۇلى، سوئال تىزىس ئۇسۇلى، رايونلاشتۇرۇش ئۇسۇلى، ئۆلچەش ئۇسۇلى، سىستېما - قورۇلۇش ئۇسۇلى قاتارلىقلار. لېكىن شۇنى كۆرسىتىش كېرەككى، ھەرقانداق بىر خىل ئۇسۇلنىڭ ھەم ئارتۇقچىلىقى، ھەم كەمچىلىكى بولىدۇ. جەمئىيەتتىكى ئىجتىمائىي ھا-دېسىلەرنىڭ مۇرەككەپ بولغانلىقى، جەمئىيەتشۇناسلىق تەتقىقاتى ئۈنۈپرسال ئالاھىدىلىككە ئىگە بولغانلىقى ئۈچۈن، ھەرقانداق بىر مەسىلىنى تەتقىق قىلىشتا، ھەرقانداق بىر ئەمەلىي تەكشۈ-رۈش جەريانىدا بىرلا خىل ئۇسۇلنى ئايرىم - ئايرىم قوللىنىپ كۆڭۈلدىكىدەك نەتىجىگە ئېرىشىش ناھايىتى تەس. شۇڭا زور كۆپ ساندىكى تەتقىقات خىزمىتىدە ئەمەلىي ئېھتىياجغا ئاساسەن، بىرلا ۋاقىتتا كۆپ خىل ئۇسۇلنى قوللىنىش، ئۆزئارا سېلىشتۇرۇش، بىر - بىرىگە تولۇقلىما قىلىش، تەكشۈرۈش، تەتقىق قىلىش خىزمىتىدىكى خاتالىق پەرقىنى تۈگىتىدۇ ياكى ئەڭ تۆۋەن دەرىجىگە چۈشۈرىدۇ.

2. جەمئىيەتشۇناسلىق تەتقىقاتىدىكى ئاساسىي باس-مىلەتلەر

قۇچلار

جەمئىيەتشۇناسلىق تەتقىقاتى جەريانىدا بەلگىلىك تەتقىقات نەتىجىسىگە چوقۇم ئەمەل قىلىش لازىم. جەمئىيەتشۇناسلىقنىڭ ھەرقانداق بىر تەتقىقات تېمىسى تېما تاللاش، پىلان تۈزۈش، تەكشۈرۈش ۋە تەھلىل قىلىشتىن ئىبارەت تۆت باسقۇچنى بېسىپ ئۆتۈشى كېرەك.

1) تېما تاللاش

تېما تاللاش جەمئىيەتشۇناسلىق تەتقىقاتى جەريانىدىكى ئەڭ دەسلەپكى باسقۇچ ھېسابلىنىدۇ. تېمىنىڭ مۇۋاپىق تاللىنىشى - تاللانمىسى پۈتكۈل تەتقىقاتنىڭ مۇۋەپپەقىيەت قازىنىشى - قازىدە - خالىمىسىنى بەلگىلەيدۇ. تېما نامۇۋاپىق تاللىنىپ قالسا، بىز -

نىڭ سىڭدۈرگەن پۈتكۈل ئەجرىمىز يوققا چىقىدۇ. شۇڭا تېما تاللاش ئادەتتە جەمئىيەتشۇناسلىق تەتقىقاتىدىكى ئەڭ مۇھىم باس-قۇچ دەپ قارىلىدۇ. تېما تاللىغاندا ئادەتتە تۆۋەندىكى ئىككى تەرەپكە ئالاھىدە دىققەت قىلىش كېرەك.

بىرىنچى، ئالدى بىلەن تەتقىقات تېمىسىنىڭ ئەھمىيىتىنى ئويلىنىش كېرەك. يەنى تېما جەمئىيەتشۇناسلىق نەزەرىيىسىنى تىكلەشتە، تەجرىبە يەكۈنى ۋە ئەمەلىي ئىجتىمائىي خىزمەتكە نىسبەتەن مۇھىملىقى ۋە قارائىملىقى بولۇشى كېرەك. مۇھىملىقى ۋە قارائىملىقى دېگىنىمىزدە، ئۆۋەتتىكى سوتسىيالىستىك زامانىۋىلاشتۇرۇش قۇرۇلۇشىغا پايدىلىقمۇ - يوق؟ ئۆز ئورنى، ئۆز رايونىدىكى ئىجتىمائىي ھاياتنىڭ خۇسۇسىيىتىنى گەۋدىلەندۈرگەنمۇ - يوق؟ دېگەننى ئۆلچەم قىلىمىز. ھازىر تەتقىق قىلىشقا تېگىشلىك تېما ئىنتايىن كۆپ. بىز ئېھتىياجنىڭ جىددىيلىك دەرىجىسىگە ئاساسەن تەتقىقات پىلاننى تۈزۈپ ئىلگىرى - كېيىن، تەرتىپلىك ھالدا تەتقىق قىلىشىمىز لازىم. ئىككىنچى، تاللانغان تېمىنىڭ قوللىنىشقا بولىدىغانلىقىدىن ئىبارەت ئويلىنىش كېرەك. يەنى پارتىيە بىلەن ھۆكۈمەتنىڭ قائىدە - نىزامى، سىياسىي، قانۇنى ھەمدە ئۆز رايونىدىكى خەلقنىڭ تۇرمۇش ئادىتى، دىنىي ئېتىقادى قاتارلىقلارغا ئاساسەن تېما تاللاش كېرەك. شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا يەنە تەتقىق قىلغۇچىنىڭ قابىلىيىتى، بىلىم قۇرۇلمىسى، ۋاقتى ۋە تەتقىقات خىراجىتى قاتارلىق شارائىتلارغا ئاساسەن چوڭ - كىچىكلىكى مۇۋاپىق بولغان تېمىلارنى تاللاش كېرەك. ئادەتتە تەتقىق قىلغۇچىنىڭ سەۋىيىسى، قابىلىيىتى، ۋاقتى ۋە تەتقىقات خىراجىتىگە ئاساسەن ئېلىمىزنىڭ زامانىۋىلاشتۇرۇش قۇرۇلۇشىدا جىددىي ئېھتىياجلىق بولغان، خەلق ئاممىسى جىددىي كۆڭۈل بۆلۈۋاتقان تېمىلارنى تاللاشقا ئالاھىدە ئەھمىيەت بېرىش كېرەك.

(2) پىلان باسقۇچى

تېما بېكىتىلىپ بولغاندىن كېيىنلا، پىلان تۈزۈش باسقۇچىدا -
غا كىرىدۇ. ناھايىتى ئەتراپلىق تۈزۈلگەن تەتقىقات پىلانى تەكشۈ-
رۇپ تەتقىق قىلىشنىڭ ئوڭۇشلۇق ئېلىپ بېرىلىشىنىڭ مۇھىم
كاپالىتى. پىلان باسقۇچى ئادەتتە تۆۋەندىكى تەرتىپ بويىچە ئې-
لىپ بېرىلىدۇ.

(1) دەسلەپكى ئىزدىنىش. تېما بەلگىلىنىپ بولغاندىن كې-
يىن، تېما توغرىسىدا دەسلەپكى چۈشەنچىنى ھاسىل قىلىش ۋە
بۇ توغرىلۇق ئىزدىنىش. مەسىلەن، ماتېرىيال كۆرۈش، مۇنا-
سەۋەتلىك ئورۇن ياكى شەخسلەردىن مەسلىھەت سوراڭ، تەكشۈ-
رۈش ئوبيېكتى بىلەن دەسلەپكى قەدەمدە ئۇچرىشىش قاتارلىقلار.
بۇ ئالدىنقىلارنىڭ تەجرىبىسىنى قوبۇل قىلىپ، تەتقىقات تېمىسىدا -
غا بولغان چۈشەنچىسىنى تېخىمۇ چوڭقۇرلاشتۇرىدۇ ۋە تەتقىقاتىدا -
كى بۆسۈش نۇقتىسىنى ئىگىلىيەلەيدۇ.

(2) تەتقىقات پەرىزىنى ئوتتۇرىغا قويۇش. تەتقىقات پەرىزى
پۈتكۈل تەتقىقاتنىڭ چىقىش نۇقتىسى بولۇپ، ئۇ ئەمەلىيەتتە
دەسلەپكى قەدەمدىكى ئىزدىنىش ئاساسىدا شەكىللىنىدۇ. پەرىز
ئادەتتە ئىجتىمائىي ئۆزگىرىشچان مىقدارلار ئوتتۇرىسىدىكى ھەر
خىل باغلىنىشلارنى كۆرسىتىدۇ. ئۇ تېخى پاكىت ئارقىلىق ئىس-
پاتلانمىغان نەزەرىيە تەسەۋۋۇرى، ئۇ تەتقىقات ئوبيېكتىگە قارىتا
قىسمەن ھالدا، ھېسسىي بىلىش ئاساسىدا چىقىرىلغان ھۆكۈم -
دۇر.

(3) نەزەرىيە جەھەتتىن شەرھلەش. بۇ ئوتتۇرىغا قويۇلغان
تەتقىقات تەسەۋۋۇرىنى نەزەرىيە جەھەتتىن چۈشەندۈرۈش ۋە
شەرھلەشنى كۆرسىتىدۇ. نەزەرىيە تەييارلىقىنىڭ تولۇق بو-
لۇش - بولماسلىقى، ئىلمىي تەتقىقات سەۋىيىسىنىڭ يۇقىرى -
تۆۋەنلىكىنى بەلگىلىك دەرىجىدە ئەكس ئەتتۈرىدۇ. شۇنداقلا تە-
تقىقاتنىڭ ئىجتىمائىي ئۈنۈمىنىڭ يۇقىرى - تۆۋەن بولۇشىنى
بەلگىلەيدۇ.

(4) تەكشۈرۈش تېزىسى تۈزۈش. بۇ ئىككى تەرەپتىكى مەزمۇنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. بىرى، تەكشۈرۈش تۈرلىرىنى بېكىتىش. يەنە بىرى، پەرەزدىكى ئۇقۇم ۋە تەكشۈرۈش تۈرلىرىدە گە قارىتا قاتتىق ئىلمىي بەلگىلىمە چىقىرىش، جەمئىيەتشۇناسلىقنىڭ تەتقىقاتىنىڭ ئىلمىي قىممىتىنىڭ ياكى ئىقتىسادىي ۋە ئىجتىمائىي ئۈنۈمىنىڭ يۇقىرى بولۇش - بولماسلىقى ئاساسەن تېزىس تۈزۈش سەۋىيىسىگە باغلىق بولۇپ قالىدۇ.

(5) تەكشۈرۈش جەدۋىلىنى لايىھىلەش. تەكشۈرۈش جەدۋىلى نۇرغۇنلىغان كونكرېتنى مەسىلىلەردىن تەركىب تاپىدۇ. مۇشۇ مەسىلىلەرنى ئىمكانىيەتنىڭ بارىچە لوگىكىلىق ھەم ئەمەلىي تەكشۈرۈش تەرتىپىگە قۇلايلىق بولۇش ئاساسىدا تىزىپ چىقىش كېرەك.

(6) تەتقىقاتنىڭ مەقسىتى ۋە تەلپىگە ئاساسەن تەتقىقات ئۇسۇلىنى بېكىتىش كېرەك.

(7) پۈتكۈل تەتقىقاتنى تەشكىللەش پىلانى. تەتقىقات ۋاقتىنى بېكىتىش، خادىملار سەپلەش ۋە تەربىيەلەش، ئىقتىسادىي خامچوت، ھەمكارلىشىدىغان ئورۇنلار بىلەن ئالاقىلىشىش قاتارلىقلارنىڭ ھەممىسىنى بىر تۇتاش ئورۇنلاشتۇرۇش كېرەك ۋە ئېنىق ئىش تەقسىماتى بولۇشى كېرەك.

(8) تەجرىبە باسقۇچى. تەتقىقات پىلانىنى ھەقىقىي يولغا قويۇشقا بولىدىغان - بولمايدىغانلىقىنى تەكشۈرۈش ئۈچۈن، كىچىك دائىرە ئىچىدە سىناپ تەكشۈرۈپ كۆرۈپ، تەجرىبىنى يەكۈنلەش، مەسىلە كۆرۈلسە، پىلانغا تۈزىتىش كىرگۈزۈش كېرەك.

(3) يولغا قويۇش باسقۇچى

يولغا قويۇش باسقۇچى ئاساسەن، ماتېرىيال توپلاش ۋە ماتېرىيال رەتلەشنى ئۆز ئىچىگە ئالغان ئەمەلىي تەكشۈرۈش جەريانىدۇر. ماتېرىيال توپلىغاندا تەكشۈرۈش تېزىسىگە ئاساسەن كۆزدە

تىش، زىيارەت قىلىش، تارىخىي ماتېرىياللارنى توپلاش، سوئال سوراش قاتارلىق ھەر خىل تۇتاشتۇرۇش ۋاسىتىلىرىنى قوللانغاندا توپلىغان ماتېرىيالسىز توغرا، ئەينەن، ئىشەنچلىك ۋە ئەتراپلىق بولىدۇ. بۇ ماتېرىياللارنى سېلىشتۇرۇش، تولۇقلاش، خۇلاسىلاش، تۈرگە ئايرىش ۋە تىزىملاش ئارقىلىق تېخىمۇ سىستېمىلىق قىلىپ چىقالايمىز.

ئادەتتە پىلاننى يولغا قويۇش باسقۇچىدا قىلىدىغان ئىشلار بەك كۆپ بولغاچقا، ئاسانلار خاتالىق سادىر بولىدۇ. شۇڭا بۇ خىزمەتنى ئەستايىدىل تەشكىللەپ، ياخشى ئورۇنلاشتۇرۇش كېرەك.

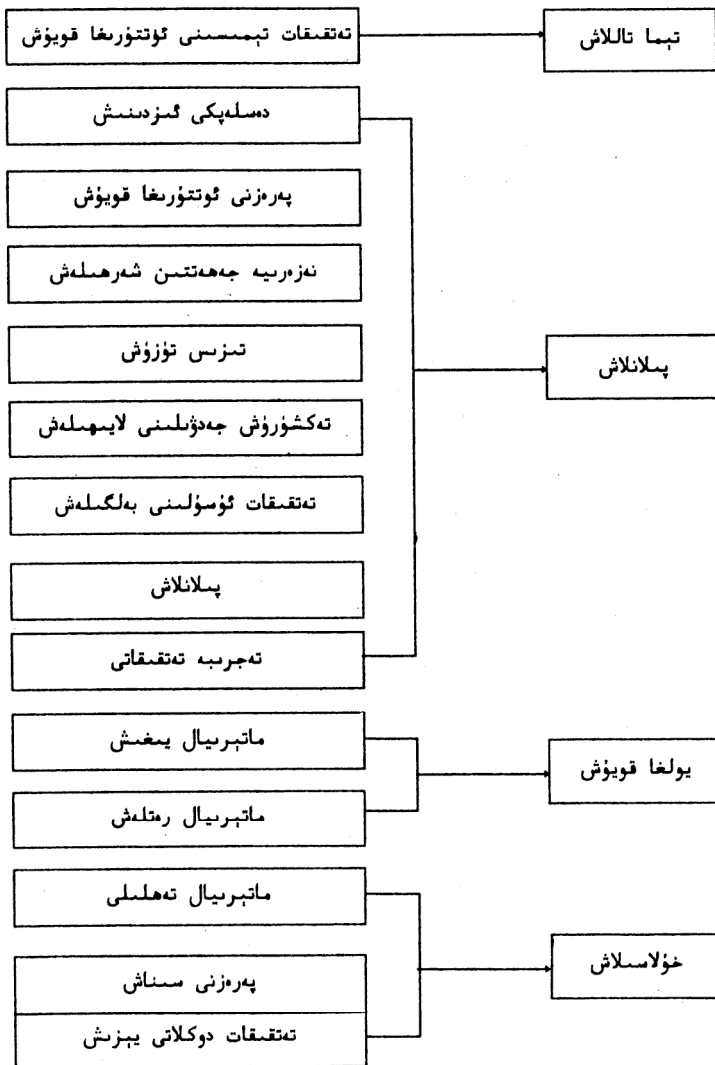
4) خۇلاسەلەش باسقۇچى

خۇلاسەلەش باسقۇچىدا يۇقىرىدا ئېرىشكەن ئۇچۇر - ماتېرىياللارغا قارىتا تەھلىل قىلىپ ئېلىپ بېرىلىدۇ. ئادەتتە بۇ ئۇچ باسقۇچتا ئېلىپ بېرىلىدۇ.

بىرىنچى، تەتقىقات ئېھتىياجىنىڭ ئوخشىماسلىقى ۋە ماتېرىيال خاراكتېرىنىڭ ئوخشىماسلىقىغا ئاساسەن گۇرۇپپىلاش ئۇسۇلى، ئۈنۈم بېرىش كۆرسەتكۈچلۈك ئۇسۇل، دىنامىكا تەھلىل ئۇسۇلى، ئىندۇكسىيەلىك تەھلىل ئۇسۇلى ۋە جەدۋەل ئۇسۇلى، خەرىتىلەشتۈرۈش ئۇسۇلى قاتارلىق تەھلىل ئۇسۇلى ۋە تېخنىكىلىق ۋاسىتىلەر قوللىنىلىپ، ماتېرىيال ئۈستىدىن تەھلىل ئېلىپ بېرىلىدۇ.

ئىككىنچى، ئەسلىدىكى تەتقىقات پەرىزىنى ئىسپاتلاش ئارقىلىق، تەجرىبە ماتېرىيالى نەزەرىيە دەرىجىسىگە كۆتۈرۈلىدۇ. ئەڭ ئاخىرىدا تەتقىقات دوكلاتى يېزىپ چىقىلىپ، يېڭى نەزەرىيە ياكى پايدىلىنىش پىكرى ئوتتۇرىغا قويۇلىدۇ ھەمدە تەتقىقات جەريانىدا يېڭى تەتقىقات تېمىسىنى بايقىغان - بايقىمىغانلىقى چۈشەندۈرۈلىدۇ. مۇشۇ يەرگىچە بىر قېتىملىق تەكشۈرۈپ، تەتقىق قىلىش جەريانى تاماملىنىدۇ. (جەدۋەلگە قاراڭ)

جەمئىيەتشۇناسلىق تەتقىقاتىنىڭ تەرتىپى



ئىككىنچى باب

جەمئىيەت ۋە ئۇنىڭ ئاساسىي ئامىللىرى

تۈپ ماھىيەتتىن ئېيتقاندا، جەمئىيەت — كىشىلەرنىڭ ئۆز-ئارا ئالاقىسىنىڭ مەھسۇلى، ئىشلەپچىقىرىش مۇناسىۋەتلىرىنىڭ يىغىندىسى. جەمئىيەتنىڭ ماھىيىتى توغرىسىدىكى تەتقىقات ئەڭ يۇقىرى قاتلاملىق نەزەرىيە تەتقىقاتى بولغاچقا، ئۇنى تەتقىق قىلىش تارىخى ماتېرىيالزىمنىڭ ۋەزىپىسى. ئىشلەپچىقىرىش مۇناسىۋەتلىرىنىڭ ئۆزگىرىشى ۋە تەرەققىي قىلىشى توغرىسىدىكى قانۇنىيەتلەرنى تەتقىق قىلىش سىياسىي - ئىقتىسادنىڭ تەتقىقات ئوبيېكتىگە مەنسۇپ. جەمئىيەتشۇناسلىقنىڭ تەتقىقاتى جەمئىيەت ئۈستىدىكى كونكرېت تەتقىقات بولۇپ، ئۇنىڭ ئوبيېكتى جەمئىيەت ۋە ئۇنىڭ قانداق ئامىللاردىن تەركىب تاپقانلىقى ھەمدە ئۇلار ئوتتۇرىسىدىكى مۇناسىۋەتنىڭ قانداق بولىدىغانلىقى بولغاچقا، بىز تۆۋەندە جەمئىيەت ۋە ئۇنى ھاسىل قىلغۇچى ئاساسىي ئامىللار ئۈستىدە توختىلىمىز. جەمئىيەت — نوپۇس، ئېكولوگىيەلىك مۇھىت ۋە مەدەنىيەتتىن ئىبارەت ئۈچ خىل ئامىلدىن تەركىب تاپقان بولىدۇ.

بىرىنچى پاراگراف جەمئىيەت دېگەن نېمە؟

1. جەمئىيەت چۈشەنچىسى
ھەرقانداق ئادەم مۇئەييەن بىر جەمئىيەتتە ياشاپ تۇرغاچقا،

جەمئىيەت بىلەن دائىم ئۇچرىشىپ تۇرىدۇ. شۇڭا جەمئىيەت دېگەن بۇ سۆزمۇ كىشىلەر ئىجتىمائىي تۇرمۇشتا ناھايىتى كەڭ قوللىنىدىغان ئاممىباب بىر ئىبارىگە ئايلىنىپ قالدى دېيىشكە بولىدۇ. ئەمما، بۇ ئىبارىنى تەتقىقات نۇقتىسىغا قويۇپ تۇرۇپ، ئىزاھلاشقا توغرا كەلگەندە، نۇرغۇنلىغان ئادەملەرنىڭ جەمئىيەت دېگەننىڭ زادى نېمە ئىكەنلىكىنى، ئۇنىڭ قانداق ئاساسىي مەز- مۇنلارنى ئۆز ئىچىگە ئالدىغانلىقىنى، ماھىيەتلىك ئالاھىدىلىكى نېمە ئىكەنلىكىنى ئېنىق شەرھلەپ بېرەلىشى ناتايىن. جەمئىيەت- شۇناسلىق جەمئىيەتنى ئومۇملاشتۇرۇپ تەتقىق قىلىدىغان بىر پەن بولغاچقا، ئالدى بىلەن نېمىنىڭ جەمئىيەت ئىكەنلىكىنى ئېنىقلىۋېلىشقا توغرا كېلىدۇ.

خەنزۇ تىلىدىكى « 社会 » دېگەن سۆزنىڭ ئېتىمولوگىيە- لىك مەنىسىنى سۈرۈشتۈرسەكمۇ، « 社 » دېگەن خەت ئەرۋاھلار- غا نەزىر - چىراق ئۆتكۈزىدىغان جايىنى كۆرسىتىدۇ. مەسىلەن، ئېلىمىزنىڭ قەدىمىي كىتابى « ۋاپادارلىق تەزكىرى. ۋي » دە، « 社 دېگەنلىك يەر - زېمىننىڭ خۇداسى دېگەنلىك، يەر - زېمىن كەڭ بولغاچقا، ئۇنىڭ ھەممىسىگە تاۋاپ قىلىپ كەتكىلى بولماي- دۇ، شۇڭا تاۋاپ قىلىدىغان ئايرىم جايىنى تاللىۋېلىپ، ئۇنى « 社 دەپ بېكىتكەن » دەپ خاتىرىلەنگەن. ㊦ خېتى يىغىلىشىنى كۆرسىتىدۇ. بۇ ئىككى خەتنى بىرلەشتۈرۈپ قوللانغاندا « 社会 » بىر توپ كىشىلەرنىڭ مەلۇم بىر جايغا يىغىلىپ پائالىيەت ئېلىپ بارغانلىقىنى بىلدۈرىدۇ. يەنە مەسىلەن، سۇڭ سۇلالىسى دەۋرىدىكى مىڭ يۈەن لاۋ « دۇڭ جىڭ مىڭ خۇالۇ، كۈز » دېگەن كىتابىدا « سەككىزىنچى ئاي كۈزدە... مەكتەپ ئەپەندە- دىلىرى ئالدىن پۇل يىغىپ يىغىلىش (社会) ئۆتكۈزىدۇ، ... ئەتىيازدا، بەشىنچى ئايلاردا، توققۇزىنچى ئايلاردا شۇنداق قى- لىشىدۇ » دەپ يازغان. بۇ يەردە جەمئىيەتنىڭ ئىككىنچى بىر مەنىسى كېلىپ چىققان بولۇپ، ئۇ قىزىقىشى ئوخشاش بولغان

كىشىلەرنىڭ بىرلىشىپ توپ بولغانلىقىنى كۆرسىتىدۇ . يەنە
ماڭ سۇلالىسىدىكى فىڭ مىڭ لۇڭ يازغان «شىڭ شى فېڭخېن»
دېگەن كىتابتا «ئەسلىدە خوجدار جاك يۈەن ۋەي دەۋرىدە جامائەت
(社会) دوستلاردىن ئون ئادەم بار ئىدى . يېقىندا بۇ ئىككىسى
ئۆلگەندىن كېيىن ، جامائەت بولماي قالدى» دېيىلگەن . ئۇيغۇر
تىلىدىكى «جەمئىيەت» سۆزىنىڭ ئېتىمولوگىيىلىك مەنىسىنى
يەشەكمۇ ئۇ «جەم بولۇش» ، «ئويۇشۇش» ، «ئۆملۈشۈش»
دېگەن مەنىلەرنى ئىپادىلەيدۇ . دېمەك مەيلى خەنزۇ تىلىدا بول-
سۇن ، ياكى ئۇيغۇر تىلىدا بولسۇن ، جەمئىيەت دېگەن بۇ سۆزنىڭ
ئەسلىي مەنىسى نۇرغۇنلىغان ئادەملەرنىڭ بىر ئورتاق مەقسەت
ئۈچۈن بىر جايغا توپلىنىپ مەلۇم بىر خىل پائالىيەت ئېلىپ
بارغانلىقىنى كۆرسەتكەن .

ئەمدى بۇ ئاتالغۇنىڭ ھازىرقى زاماندىكى ئىستېمال مەنىسىد-
نى ئالساق ، ئۇ ئاساسەن مۇنداق بىرنەچچە خىل مەنىلەردە قوللى-
نىلىدۇ: (1) پۈتكۈل ئىنسانلارنىڭ ئىجتىمائىي تۇرمۇش شەك-
لىنى كۆرسىتىدۇ . مەسىلەن ، ئىنسانىيەت جەمئىيىتى ، بۇ ئەڭ
ئابستراكت ، ئومۇمىي مەنىدە قوللىنىشى . (2) مۇئەييەن ئىچ-
تىمائىي تۈزۈم ئاستىدىكى كىشىلەرنىڭ ئىجتىمائىي تۇرمۇش
شەكلىنى كۆرسىتىدۇ . مەسىلەن ، كاپىتالىزم جەمئىيىتى ، سوت-
سىيالىزم جەمئىيىتى قاتارلىقلار . (3) مۇئەييەن ئىجتىمائىي
رايون ياكى دائىرە ئىچىدىكى كىشىلەر توپىنى كۆرسىتىدۇ .
مەسىلەن ، يېزا جەمئىيىتى ، شەھەر جەمئىيىتى ، بۇ جەمئىيەت-
شۇناسلىقتىكى «ئىجتىمائىي رايون» دېگەن سۆزنىڭ مەنىسىگە
ئوخشاپ كېتىدۇ . (4) مۇئەييەن ئىجتىمائىي ئاممىۋى تەشكىلات-
لارنى كۆرسىتىدۇ . مەسىلەن ، يازغۇچىلار جەمئىيىتى ، تەرجىم-
مانلار جەمئىيىتى ، ئىشچىلار ئۇيۇشمىسى قاتارلىقلار . يۇقىرىقىد-
لارنىڭ ھەممىسى جەمئىيەت سۆزىنىڭ قەدىمكى ۋە ھازىرقى زا-
ماندىكى ئىستېمال مەنىلىرى . بۇ ئاتالغۇنىڭ بۇرۇنقى مەنىسى بىز

ھازىر دەۋاتقان جەمئىيەتكە ئاساسەن ئۇيغۇن كەلسىمۇ، ئەمما ئۇنىڭ ئاساسلىق ئەھمىيەتلىك بەلگىسىنى ئېچىپ بېرەلمەيدۇ. غەرب جەمئىيەتشۇناسلىرى ئىچىدە جەمئىيەت دېگەن بۇ ئۇ-قۇمغا قارىتا ئوخشاش بولمىغان چۈشەنچىلەر مەۋجۇت. بەزىلىرى جەمئىيەتنى ئادەملەر توپى، بىر توپ ئادەملەرنىڭ ئومۇمىي ئاتى-لىشى ياكى نامى دەپسە، بەزىلىرى جەمئىيەت دېگەن ئادەمدىن تەشكىللەنگەن مۇستەقىل سۇبىستانسىيە دەپ قارايدۇ. بۇلارنىڭ ھەممىسى پەقەت جەمئىيەتكە بولغان بىر خىل ھادىسىلىك تەسۋىر-لەش بولۇپ، جەمئىيەتنىڭ ماھىيىتىنى چۈشەندۈرەلمەيدۇ. گەر-چە ئۇلار جەمئىيەتنىڭ ئادەملەر توپىدىن تەشكىل تاپقانلىقىنى كۆرسىتىپ بەرگەن بولسىمۇ، لېكىن قانداق بىر كۈچنىڭ ئادەم-لەرنى يىغىپ، بىرلىككە كەلتۈرۈپ جەمئىيەت قىلىپ تەشكىل-لەيدىغانلىقىنى كۆرسىتىپ بېرەلمىگەن. شۇڭا جەمئىيەت — ئادەملەر توپى، بىر توپ ئادەملەرنىڭ ئومۇمىي ئاتىلىشى ياكى ئادەمدىن تەشكىللەنگەن مۇستەقىل سۇبىستانسىيە دەپ ئېيتىشلار-نىڭ ھەممىسى جەمئىيەتكە بولغان ئىلمىي چۈشەندۈرۈش ئەمەس.

2. ماركسىزىملىق جەمئىيەت قارىشى

ماركسىزىمنىڭ قارىشىچە، جەمئىيەت — كىشىلەرنىڭ ئۆز-ئارا ئالاقىسىنىڭ مەھسۇلى، تۈرلۈك ئىجتىمائىي مۇناسىۋەتلەر-نىڭ يىغىندىسى. ماركس مۇنداق دەيدۇ: «جەمئىيەت — مەيلى ئۇنىڭ شەكلىنىڭ قانداق بولۇشىدىن قەتئىينەزەر — ئۇ زادى نېمە؟ ئۇ كىشىلەرنىڭ ئۆزئارا رولىنىڭ مەھسۇلى»^①. ئۇ يەنە مۇنداق دەيدۇ: «ئىشلەپچىقىرىش مۇناسىۋەتلىرىنىڭ يىغىندىسى ئىجتىمائىي مۇناسىۋەت دېگەن نېمىنى ۋۇجۇدقا كەلتۈرىدۇ. جەمئىيەت دېگەن نېمىنى ۋۇجۇدقا كەلتۈرىدۇ يەنە كېلىپ مۇئەييەن

① «ماركس، ئېنگېلىس ئاللانما ئەسەرلىرى»، خەنزۇچە، 1 - توم، 320 - بەت.

تارىخىي تەرەققىيات باسقۇچىدا تۇرغان جەمئىيەتنى، ئۆزىگە خاس خۇسۇسىيەتكە ئىگە بولغان جەمئىيەتنى ۋە جۇدقا كەلتۈرۈپ بېرىدۇ»^① ماركسنىڭ جەمئىيەتكە بەرگەن تەبىرى جەمئىيەتنىڭ ماھىيەتلىك ئالاھىدىلىكىنى ئېچىپ بەرگەن. شۇڭا بىز جەمئىيەتنى چۈشەنگەن چاغدا تۆۋەندىكى بىرقانچە ئالاھىدىلىكلىرى بولمىسىمۇ چۈشىنىشىمىز لازىم.

(1) جەمئىيەت — ماددىي ئىشلەپچىقىرىشتىن ئىبارەت ئورمان تۇرمۇش پائالىيىتى ئاساسىدا، ئۆزئارا ئالاقىدار بولغان كىشىلەردىن تەركىب تاپقان ئىنسانىيەت تۇرمۇشىدىكى ئورتاق گەۋدەدۇر. جەمئىيەت بولۇش ئۈچۈن چوقۇم كىشىلەر ئوتتۇرىسىدا ئالاقە بولۇشى كېرەك. كىشىلەر ئوتتۇرىسىدا ئالاقە بولمىسا، جەمئىيەت مەۋجۇت بولمايدۇ. ۋەھالەنكى كىشىلەرنىڭ ئالاقىسى ئالدى بىلەن ئىشلەپچىقىرىش، تەقسىمات ۋە ئالماشتۇرۇش جەريانىدا پەيدا بولىدىغان ئىقتىسادىي ئالاقىدىن ئىبارەت بولىدۇ. ئىقتىسادىي ئالاقە ئىشلەپچىقىرىش مۇناسىۋىتىنى تىكلەيدۇ، كىشىلەرنىڭ ئىشلەپچىقىرىش جەريانىدىكى ئالاقىسى يەنىلا باشقا ھەر قانداق بىر خىل ئالاقىنىڭ ئاساسى بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. شۇ سەۋەبتىن ئىقتىسادىي ئالاقە ئاساسىدا باشقا تۈرلۈك ئالاقە ۋە پىكىر ئالماشتۇرۇش ھاسىل بولىدۇ. بۇنىڭ بىلەن ئىشلەپچىقىرىشقا ماس كېلىدىغان ئۈستى قۇرۇلما ۋە ئىدىئولوگىيە شەكىللىنىدۇ. دېمەك يۇقىرىدا بايان قىلىنغان بارلىق مۇناسىۋەتلەر ئىشلىنىش ئومۇمىي ئىشلىنىشى ئاندىن جەمئىيەتنى شەكىللەندۈرىدۇ. شۇڭا ئىشلەپچىقىرىش مۇناسىۋىتىنى جەمئىيەتنىڭ ئاساسىي ۋە ماھىيىتى دەپ ئاتايمىز.

(2) جەمئىيەت — تارىخنىڭ مەھسۇلى يەنى مۇئەييەن تارىخىي تەرەققىيات باسقۇچىدا تۇرغان جەمئىيەت ئۆزىگە خاس خۇ-

① «ماركس، ئېنگېلس ئاللانما ئەسەرلىرى»، خەنزۇچە، 1 - توم، 363 - بەت.

سۈسيەتكە ئىگە جەمئىيەتتۇر. خۇددى ماركس ئېيتقاندەك: قەدىمكى جەمئىيەت، فېئوداللىق جەمئىيەتتىكى ۋە كاپىتالىستىك جەمئىيەت دەل مۇشۇنداق ئىشلەپچىقىرىش مۇناسىۋەتلىرىنىڭ بىر خىلىدۇر. ئۇنىڭ ئىچىدىكى ھەربىر ئىشلەپچىقىرىش مۇناسىۋەتلىرىنىڭ يىغىندىسى بىرلا ۋاقىتتا يەنە ئىنسانىيەت تەرەققىيات تارىخىدىكى بىر ئالاھىدە باسقۇچنى كۆرسىتىپ بېرىدۇ.

(3) جەمئىيەت — مۇئەييەن مۇناسىۋەتتە بولغان كىشىلەرنىڭ بىرلىشىشىدىن شەكىللەنگەن توپ ياكى جامائەدۇر.

بەزى غەرب جەمئىيەتشۇناسلىرىمۇ جەمئىيەتنى دائىم ئادەم-لەر توپى ياكى ئادەملەرنىڭ يىغىلىشى دەپ چۈشەندۈرىدۇ. لېكىن بۇ بىر خىل ھادىسىلىك تەسۋىرلەش، «جەمئىيەت» دېگەن بۇ ئۇقۇمنى پەقەت «ئادەملەر توپى» دەپلا چۈشەندۈرۈش ناھايىتى ئاددىي، يۈزەكى چۈشەندۈرۈش ھېسابلىنىدۇ.

دەرۋەقە، جەمئىيەت بىر توپ ئادەملەردىن تەشكىل تاپىدۇ، بۇ بىر توپ ئادەم كولىكتىپ تۇرمۇش كەچۈرىدۇ. بۇ كولىكتىپ تۇرمۇش بولسا، ئۇلارنىڭ ئۆزئارا ھەرىكىتىدىن شەكىللەنىدۇ. ئەمما بىر توپ ئادەملەردىن تەشكىللەنگەن جەمئىيەت نۇرغۇنلىغان كىشىلەرنىڭ تاسادىپىي ھالدا بىر يەرگە جەم بولۇپ قېلىشىمۇ ئەمەس ياكى شەخسلەرنىڭ ئاددىي يىغىندىسىمۇ ئەمەس. ئۇ كىشىلەرنىڭ مۇئەييەن مۇناسىۋەت بويىچە ئۆزئارا بىرلىشىشىدىن شەكىللەنگەن تۇرمۇش كۆچۈرگۈچى ئورتاق گەۋدەدۇر. بۇ مۇناسىۋەت ئۇلارنىڭ ماددىي ئەشيا لارنى ئىشلەپچىقىرىش ئورتاق پائالىيەتى جەريانىدا شەكىللەنگەن بولىدۇ.

جەمئىيەت مۇئەييەن مۇناسىۋەتتە بولغان كىشىلەرنىڭ بىرلىشىشىدىن شەكىللەنگەن توپ بولغاچقا، ئۇنىڭ بىلەن باشقا ھېچقانداق ئورتاق توپى ئوتتۇرىسىدا ناھايىتى چوڭ پەرق مەۋجۇت بولىدۇ. توپلىشىپ ياشاش ئالاھىدىلىكىدىن ئېلىپ ئېيتقاندا، ئادەملەرنىڭ توپلىشىپ ياشاشى تۇغما قابىلىيەتتىن ھالقىپ كەتكەن بىر خىل

ئىجتىمائىي ھادىسە بولسا، ھايۋاناتلارنىڭ توپلىشىپ-ياشىشى تۇغ-
ما قابىلىيەتتىن بولغان بىر خىل ئېرسىيەتلىك ھەرىكەتتۇر.
مەسىلەن، تۇخۇمدىن تۇغۇلىدىغان ھايۋاناتلارنى تەجرىبە قىلىپ،
ئۇلارنىڭ ئىككى ئەۋلادىنى ئايرىۋەتسەك، كېيىنكى ئەۋلاد ئۆسۈپ
چوڭ بولغاندىمۇ يەنىلا ئالدىنقى ئەۋلادقا ئوخشاشلا توپلىشىپ
ياشاۋېرىدۇ. مانا بۇ ھايۋاناتلارنىڭ توپلىشىپ ياشىشى ئىجتىمائىي
ھادىسە بولماستىن، بەلكى بىئولوگىيەلىك ھادىسە ئىكەنلىكىنى
چۈشەندۈرىدۇ. ئادەملەرنىڭ توپلىشىپ ياشىشى ئاساسلىقى، ئى-
رسىيەت ھەرىكەتتىگە ياتىدىغان تۇغما قابىلىيەتتىن بولمايدۇ،
بەلكى ئىنسانلار بىئولوگىيەلىك قابىلىيەت ئاساسىدا ئۆزلىرى
ياراتقان شۇنداقلا بىئولوگىيەلىك قابىلىيەتتىن ھالقىپ كەتكەن
بىر خىل ئىجتىمائىي ھادىسەدۇر. تىرىكچىلىك قىلىش ۋاستى-
سىدىن ئېلىپ ئېيتقاندا، ھايۋاناتلار تىرىكچىلىك قىلىشتا پۈتۈن-
لەي ئۆز ئورگانىزىمىنىڭ ئىقتىدارىغا تايىنىدۇ. ئۆز تۇغما قابى-
لىيىتىگە تايىنىپ تەبىئەت دۇنياسىدا تەييار مەۋجۇت بولۇپ تۇر-
غان نەرسىلەرنى ئىزدەيدۇ. شۇڭا ئادەمدىن باشقا جانلىقلار مەيلى
يەككە تىرىكچىلىك قىلسۇن، ياكى كۆپلىكتىن تىرىكچىلىك قىل-
سۇن، ھامان تەبىئەت كۈچلىرىنىڭ باشقۇرۇشىغا ئۇچرايدۇ.
ئىنسانلار تىرىكچىلىك قىلىشتا بىرى تەبىئەتتىن ئىزدەيدۇ، يەنە
بىرى تەبىئەتتىن ئالىدۇ يەنى ئەمگەك ئىشلەپچىقىرىشى ئارقىلىق
تەبىئەتنى ئۆزگەرتىپ، ماددىي تۇرمۇش ۋاستىلىرىنى يارىتىدۇ.
مانا بۇ ئىنسانلارنىڭ تىرىكچىلىك قىلىشتىكى ئاساسىي ۋاستى-
سى. قۇدرەتلىك تەبىئەت كۈچلىرى ئالدىدا، مەيلى ئىزدەش
بولسۇن، ياكى ئېلىش بولسۇن، يەككە ئادەمنىڭ كۈچى بىلەن
ئۆز ھاياتلىقىنى ساقلاپ قالغىلى بولمايدۇ. شۇڭا كىشىلەر ئۆز-
لىرىگە زۆرۈر بولغان ماددىي تۇرمۇش ۋاستىلىرىنى ئىشلەپچىقىد-
رىشقا باشلىغان چاغدا باشقىلار بىلەن ھەمكارلىشىدۇ. شۇنىڭ
بىلەن باشقا ھايۋاناتلار توپىغا ئوخشىمايدىغان توپلىشىپ ياشاش

شەكلى بارلىققا كېلىدۇ.

توپلىشىپ ياشاشنى تىزگىنلەپ تۇرغان ۋاسىتىلەردىن بىرى - لىپ ئېيتقاندا، ھايۋانلارنىڭ توپلىشىپ ياشاشى ئىرسىيەتتىن بولغان توپلىشىپ ياشاش ئادەتىنىڭ تىزگىنلىشىگە تايىنىدۇ. ئىدىئە سانلارنىڭ توپلىشىپ تۇرمۇش كەچۈرۈشى ئىجتىمائىي ھەرىكەت قائىدىسىنىڭ تىزگىنلىشىدە ئېلىپ بېرىلىدۇ. ئىجتىمائىي ھەرىكەت قائىدىسى كىشىلەر توپلىشىپ تۇرمۇش كەچۈرگەندە، ئۆزئارا ھەرىكىتىنى ماسلاشتۇرۇش ئۈچۈن، ئورتاق ياراتقان ھەم ئادىلىق ھالدا بويىسۇنىدىغان ھەرىكەت ئۇسۇلىدۇر. ئۇ ئوخشاش بىر خىل كولىكتىپ تۇرمۇش ئىچىدە ياشاۋاتقان كىشىلەرنىڭ ئەۋلادى مۇئەۋلاد توپلىشىپ تۇرمۇش كەچۈرۈشتىكى تەجرىبىلىرىنى تاللاش ئاساسىدا توپلىنىپ شەكىللەنگەن بولىدۇ. شەخسكە نىسبەتەن ئېيتقاندا، ئۇ توپتا ئورتاق بولىدىغان، ئۇنى ئۆگىنىشكە ۋە بويىسۇنۇشقا مەجبۇرلايدىغان قائىدىلەردۇر. قائىدىسىنىڭ ئۆزىنى ئېلىپ ئېيتقاندا، ئۇ كىشىلەر ئورتاق ياراتقان، ھەربىر شەخسنىڭ ھەرىكىتى ئارقىلىق ئىپادىلىنىدىغان نەرسىدۇر. ئۇ كىشىلەرنىڭ ئەۋلادىمۇ ئەۋلاد ئۆگىنىشى، ئىجاد قىلىشىغا تايىنىپ ساقلىنىدۇ ۋە تارقىلىدۇ. ھەرقانداق بىر شەخس ھەرىكەت قائىدىسىنى ئۇققاندىلا ئاندىن ئىنسانلار توپىدا نورمال تۇرمۇش كەچۈرەلەيدۇ. باشقىلارنىڭ ھەرىكىتىگە ماسلىشىپ ئورتاق تەلەپنى قاندۇرالايدۇ. بۇ ھەرىكەت قائىدىلىرى بولسا تىل، تەپەككۈر، يېزىق ۋاسىتىلىرى بىلەنلا ئەمەلگە ئاشىدۇ. دېمەك ھەرىكەت قائىدىسى كىشىلەرنىڭ ھەرىكىتىنى تىزگىنلەپ، ئىنسانلارنىڭ توپلىشىپ تۇرمۇش كەچۈرۈشىنى تەشكىللەش ۋە ماسلاشتۇرۇشتا مۇھىم رول ئوينايدۇ. ھەرىكەت قائىدىسىمۇ جەمئىيەتنىڭ تەرەققىياتىغا ئەگىشىپ ئۆزگىرىپ تۇرىدۇ. كونا ھەرىكەت قائىدىسى ئۆزگەرگەن جەمئىيەتنىڭ ئېھتىياجىغا ماس كەلمىگەندە، ئۇ جەمئىيەت تەرەققىياتىنىڭ توسالغۇسىغا ئايلىنىپ قالىدۇ. دە، كى-

شىلەر تەرىپىدىن ئۆزگەرتىلىدۇ.
قىسقىسى، جەمئىيەت — كىشىلەرنىڭ ئۆزئارا ئالاقىسىنىڭ مەھسۇلى بولۇپ، ماددىي ئىشلەپچىقىرىش مۇناسىۋەتلىرىنى ئاساس قىلغان. مۇئەييەن ھەرىكەت قائىدىسى، تەشكىلى قۇرۇلمىسى ۋە مەدەنىيەت تۈزۈمى بولغان ئىنسانلارنىڭ ئورتاق ياشايدىغان جامائەسىدۇر.

ئىككىنچى پاراگراف نوپۇس

نوپۇس — ئالاھىدە ئىجتىمائىي تۈزۈم، ئالاھىدە رايون، ئالاھىدە دەۋردە ياشاۋاتقان مۇئەييەن ساندىكى كىشىلەرنىڭ ئومۇمىي نامى بولۇپ، ئۇ ئوخشاش بولمىغان سۈپەتلەرگە ئىگە نۇرغۇن كىشىلەرنىڭ قوشۇلۇشىدىن ھاسىل بولىدۇ. نوپۇس جەمئىيەتنىڭ مەۋجۇت بولۇشى ۋە تەرەققىي قىلىشىدىكى بىرىنچى ئاساسىي ئامىل شۇنداقلا پۈتكۈل ئىجتىمائىي پائالىيەتلەرنىڭ ئاساسىي گەۋدىسى ھېسابلىنىدۇ. مۇئەييەن سانغا ئىگە نوپۇس بولمىسا، جەمئىيەت مەۋجۇت بولۇپ تۇرالمايدۇ.

1. نوپۇس قۇرۇلمىسى

ھەرقانداق جەمئىيەتنىڭ نوپۇسى مۇئەييەن سانغا ۋە ئوخشاش بولمىغان سۈپەتلەرگە ئىگە ئىنسانلار يەككىلىكىدىن تەركىب تاپىدۇ. قاچىدا، ئۇ ھامان بەلگىلىك قۇرۇلما شەكلىدە ئىپادىلىنىدۇ. ئوخشاش بولمىغان نوپۇس قۇرۇلمىسى جەمئىيەتنىڭ مەۋجۇت بولۇپ تۇرۇشى ۋە تەرەققىي قىلىشىغا ئوخشاش بولمىغان دەرىجىدە تەسىر كۆرسىتىدۇ. شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا ئۇ جەمئىيەت تەرەققىياتىنىڭ سەۋىيىسىنى ۋە ئۇنىڭدىكى ئەمەلىي مەۋجۇت مەسىلىلەرنى ئەكس ئەتتۈرىدۇ. شۇڭا بىز جەمئىيەتنى ھەقىقىي

تۈردە چۈشىنىش ئۈچۈن ئالدى بىلەن مۇئەييەن سان ۋە سۈپەتكە ئىگە بولغان نوپۇسنىڭ كونكرېتىنى قۇرۇلمىسىنى بىلىشىمىز زۆرۈر. شۇنداقلا ئۇنىڭ جەمئىيەت تەرەققىياتىغا بولغان تەسىرى ۋە رول مېخانىزمىنى تەتقىق قىلىشىمىز لازىم.

جەمئىيەت نوپۇس قۇرۇلمىسىنى ئادەتتە نوپۇسنىڭ تەبىئىي قۇرۇلمىسى، ئىجتىمائىي قۇرۇلمىسى ۋە نوپۇس جەريانى قاتارلىق جەھەتلەردە تەھلىل قىلىشقا بولىدۇ.

2. نوپۇسنىڭ تەبىئىي قۇرۇلمىسى

نوپۇسنىڭ تەبىئىي قۇرۇلمىسى دېگەنمىز، ئادەملەرنىڭ جىنسى ۋە يېشى قاتارلىق تۇغما ياكى بىئولوگىيەلىك ئامىللىرىدىن شەكىللەنگەن ئوخشاش بولمىغان سۈپەتتىكى كىشىلەرنىڭ جەمئىيەتتىكى تارقىلىشى ۋە بىرىكىشىنى كۆرسىتىدۇ. مەسىلەن، ئەر - ئايالدىن ئىبارەت ئوخشاش بولمىغان جىنستىكى ئادەملەرنىڭ جەمئىيەت ئومۇمىي نوپۇسىدا ئىگىلىگەن نىسبىتى ۋە ئۇلارنىڭ ئوخشاش بولمىغان ياش گۇرۇپپىسى ئىچىدە تارقىلىشى؛ بالىلار، ئۆسمۈرلەر، ياشلار، قىرانلار، قېرىلار نوپۇسنىڭ جەمئىيەت ئومۇمىي نوپۇسى ئىچىدە ئىگىلىگەن سالمىقى ۋە ئۇلار ئوتتۇرىسىدىكى نىسبەت مۇناسىۋىتى قاتارلىقلار.

جەمئىيەت نوپۇسنىڭ تەبىئىي قۇرۇلمىسىنى تەتقىق قىلغاندا، ئەڭ ئاۋۋال جەمئىيەت نوپۇسى ئىچىدىكى كىشىلەرنىڭ يېشى، جىنسىي پەرقى ئۈستىدە ئەمەلىي تەكشۈرۈش ئېلىپ بېرىپ، ئېنىق، توغرا ستاتىستىكىلىق مەلۇمات ئېلىش كېرەك ۋە بۇ ستاتىستىكىلىق مەلۇماتلار ئاساسىدا نوپۇسنىڭ تەبىئىي قۇرۇلمىسىنى كۆرسىتىپ بېرىدىغان جەدۋەل تۈزۈش كېرەك. بۇنىڭ ئەندىزىسى تۆۋەندىكىچە بولىدۇ.

ياش گۇرۇپپىسى	ئومۇمىي ئادەم سانى		قەدەر		ئايال	
	ئادەم سانى	ئومۇمىي نوپۇستا ئىگىلىگەن %	ئادەم سانى	مۇشۇ ياش گۇرۇپپىسىدا ئىگىلىگەن %	ئادەم سانى	مۇشۇ ياش گۇرۇپپىسىدا ئىگىلىگەن %
0-4	-	-	-	-	-	-
5-9	-	-	-	-	-	-
10-14	-	-	-	-	-	-
	↑ ↓	↑ ↓	↑ ↓	↑ ↓	↑ ↓	↑ ↓
80 ياش ۋە ئۇنىڭدىن يۇقىرىدا بولغانلار	-	-	-	-	-	-

بۇ جەدۋەل پۈتكەندىن كېيىن، نوپۇسنىڭ تەبىئىي قۇرۇلمىسىدىكى ستاتىستىكىلىق ماتېرىياللاردىن پايدىلىنىپ يەنە نوپۇس پىرامىداسىنى تۈزۈپ چىقىشقا بولىدۇ.

نوپۇس پىرامىداسىنى تۈزۈپ چىقىشنىڭ ئۇسۇلى:

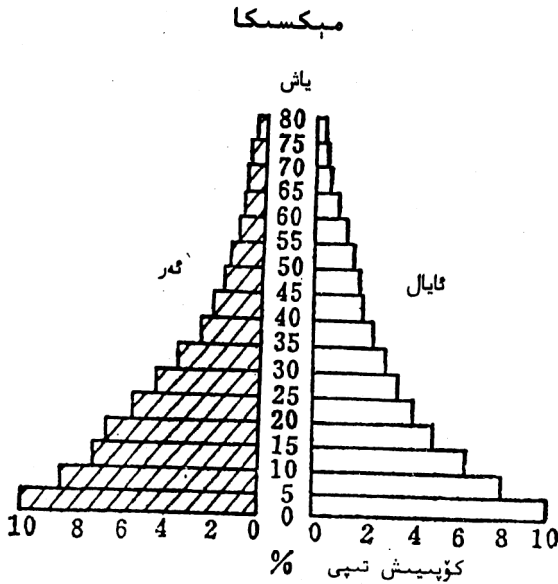
(1) پىرامىدانىڭ ئاستى بىر تال توغرا سىزىق بولۇپ، ئۇنىڭ دەل ئوتتۇرىسى 0 قىلىپ بېكىتىلىدۇ. 0 نۇقتىدىن ئوڭ ۋە سول تەرەپكە قارىتىپ ئۆزئارا ماس بولغان تەڭ ئارىلىقتىكى بىرقانچە نۇقتىلار سىزىلىدۇ. ھەر بىر نۇقتا بەلگىلىك ئادەم سانىغا (پىرسەنتكە) ۋەكىللىك قىلىدۇ.

(2) پىرامىدانىڭ ئاساسى بولغان توغرا سىزىقتىكى 0 نۇقتىدىن ئۈستىگە قارىتىپ بىر تىك سىزىق سىزىلىدۇ. بۇنىڭ كوردىناتى ئوڭ ۋە سول قىسمىدىن ئىبارەت ئىككى بۆلەككە ئايرىلىدۇ. سول تەرەپ ئەلرەرنى كۆرسەتسە، ئوڭ تەرەپ ئايال-لارنى كۆرسىتىدۇ. تىك سىزىق ئۈستىدىن ئاستىدىن ئۈستىگە قارىتىپ، ھەر بىر بەش ياش بىر ياش ئۆلچىمى قىلىنغان تەڭ نۇقتىلارغا ئاجرىتىلىدۇ. بۇنىڭ بىلەن 0 ياشتىن 80 ياش ياكى

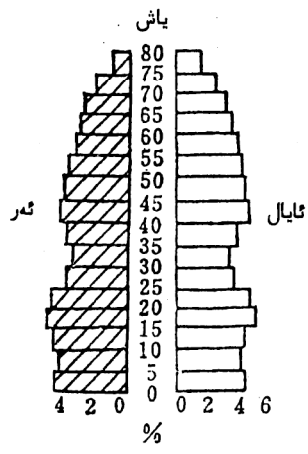
80 ياشتىن يۇقىرى بولغانلار تەڭ ئارىلىقتىكى نۇقتىلار بويىچە بۆلەكلەرگە ئايرىلىدۇ.

(3) ئەمەلىي ئىستاتىستىكا قىلىش ئارقىلىق، ئىگىلەنگەن نوپۇس تەبىئىي قۇرۇلما سانلىق جەدۋىلىدىكى سانلىق مەلۇماتلارنى كىرگۈزۈمىز.

تۆۋەندە بىز مېكسىكا، ئامېرىكا، شىۋېتسىيە ئۈچ دۆلەتنىڭ نوپۇس پىرامىداسىغا قاراپ باقايلى:

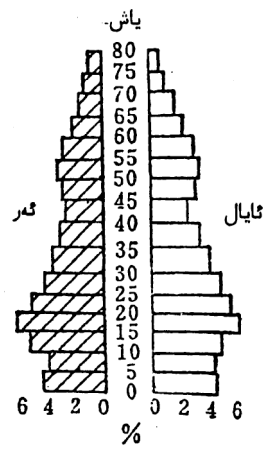


شۋېتسىيە



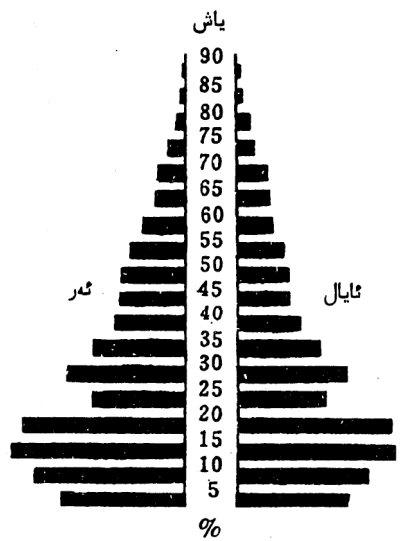
كېمىيىش تىپى

ئامېرىكا



تۇرغۇنلۇق تىپى

جۇڭگونىڭ 1982 - يىلىدىكى نوپۇس پىرامىداسى



ئوخشاش بولمىغان جەمئىيەت ياكى ئىجتىمائىي رايونلارنىڭ نوپۇس پىرامىداسىنىڭ شەكلى ئوخشاش بولمايدۇ. نوپۇس پىرامىداسىنىڭ شەكلىنىڭ ئوخشاش بولماسلىقى ئوخشاش بولمىغان جەمئىيەت ياكى ئىجتىمائىي رايون نوپۇسىنىڭ ئوخشاش بولمىغان تەبىئىي قۇرۇلمىسى ۋە نوپۇس مەسىلىسىنى ئەكس ئەتتۈرىدۇ. نوپۇس پىرامىداسىنىڭ ئاساسى شەكلى ئۈچ خىل بولۇپ، ئۇ جەمئىيەت نوپۇسى تەبىئىي قۇرۇلمىسىنىڭ ئۈچ خىل ئاساسىي تىپىگە ۋەكىللىك قىلىدۇ.

(1) ئۈستى تار، ئاستى كەڭ. ئۈستىدىن ئاستىغا قاراپ تەدرىجىي كېڭىيىپ بارىدىغان شەكىل. بۇ خىل پىرامىدا شەكلىدە ئىپادىلەنگەن نوپۇس كېڭىيىدىغان نوپۇس تىپىگە كىرىدۇ.

(2) نىسپىي ھالدا ئۈستى كەڭ، ئاستى تار، ئوتتۇرىسى بىرقەدەر كەڭ بولغان شەكىل. بۇ خىل پىرامىدا شەكلىدە ئىپادىلەنگەن نوپۇس كېمىيىدىغان نوپۇس تىپىگە كىرىدۇ.

(3) ئۈستى بىلەن ئاستى ئاساسەن تەڭ، ئوتتۇرىسىدا ئازراق ئۆزگىرىش بولىدىغان شەكىل. بۇ خىل پىرامىدا شەكلىدە ئىپادىلەنگەن نوپۇس تۇرغۇن ھالەتلىك نوپۇس تىپىگە كىرىدۇ. يۇقىرىدىكى ئۈچ دۆلەتنىڭ نوپۇس پىرامىداسىنى ئالساق، شۇنىسى ناھايىتى ئېنىقكى، مېكسىكىنىڭ نوپۇس قۇرۇلمىسى كېڭىيىش تىپىگە كىرىدۇ. بۇ خىل نوپۇس تىپى ئىچىدە ئادەم-لەرنىڭ ئوتتۇرىچە بېشى قىسقا بولىدۇ. تۇغۇلۇش ۋە ئۆلۈش نىسبىتى بىرقەدەر يۇقىرى. بالىلار ۋە ئۆسمۈرلەرنىڭ نوپۇس سانى قېرىلارنىڭ نوپۇس سانىدىن خېلى دەرىجىدە ئارتۇق بولىدۇ. نوپۇس تەرەققىياتى كۆپىيىش تەرەپكە قاراپ ماڭغان. بۇنىڭ ئەكسىچە، شۋېتسىيەنىڭ نوپۇس قۇرۇلمىسى كېمىيىش تىپىگە كىرىدۇ. بۇ خىل نوپۇس قۇرۇلمىسى ئىچىدە تۇغۇلۇش ۋە ئۆلۈش نىسبىتى نىسبەتەن تۆۋەن. كىشىلەرنىڭ ئوتتۇرىچە يېشىمۇ نىسپىي ھالدا ئېيتقاندا بىرقەدەر يۇقىرى. جەمئىيەتنىڭ ئومۇمىي

نوپۇسى ئىچىدە قېرىلار نىسپىي ھالدا يۇقىرى نىسبەتنى ئىگىلەيدۇ. نوپۇس تەرەققىياتى ئازىيىش تەرەپكە قاراپ ماڭغان. ئامېرىكا كىنىڭ نوپۇس قۇرۇلمىسىغا كەلسەك، ئۇ بىرقەدەر ئالاھىدىرەك ئۇنىڭدىكى قېرىلارنىڭ نوپۇس سانى مېكسىكاغا قارىغاندا كۆپرەك، شىۋېتسىيەگە قارىغاندا ئازراق. تۇغۇلۇش نىسبىتى مېكسىكىدىن ئازراق، شىۋېتسىيە بىلەن ئانچە پەرقلىنىپ كەتمەيدۇ. ئەمما پىرامىدانىڭ ئوتتۇرىسى بىرقەدەر كەڭ. بۇ ئامېرىكا جەمئىيىتىنىڭ ئومۇمىي نوپۇسىدا ياش، ئوتتۇرا ياشلىقلارنىڭ ئىگىلىگەن سالىقىنىڭ بىرقەدەر يۇقىرى ئىكەنلىكىنى، ئىجتىمائىي ئەمگەك كۈچىنىڭ بىرقەدەر تولۇق ئىكەنلىكىنى كۆرسىتىدۇ. مانا بۇلار بىزگە ئامېرىكا جەمئىيىتىنىڭ نوپۇس قۇرۇلمىسى تۇرغۇنلۇق تىپىدىن كېمىيىش تىپىگە قاراپ ماڭغان ئۆتكۈنچى ھالەتتە تۇرۇۋاتقانلىقىنى چۈشەندۈرىدۇ.

نوپۇس تەبىئىي قۇرۇلمىسىنىڭ ئوخشاش بولماسلىقى ئوخشاش بولمىغان نوپۇس مەسىلىسىنى ۋە بۇنىڭغا مۇناسىۋەتلىك بولغان باشقا ئىجتىمائىي مەسىلىلەرنى پەيدا قىلىدۇ. شۇڭا بىز نوپۇسنىڭ ئوخشاش بولمىغان تەبىئىي قۇرۇلمىسىنى تەتقىق قىلغان چېغىمىزدا، بۇ خىل مەسىلىلەرنى ئالدىن مۆلچەرلىشىمىز ۋە ئۇنىڭغا قارىتا كونكرېت ئىجتىمائىي تەدبىر قوللىنىشىمىز لازىم.

3. نوپۇسنىڭ ئىجتىمائىي قۇرۇلمىسى

ئادەم بىئولوگىيەلىك خۇسۇسىيەتلەرگە ئىگە بولغاندىن سىرت، يەنە ئىجتىمائىيلىققا ئىگە بولغان بولىدۇ. شۇڭا جەمئىيەت نوپۇسىمۇ تەبىئىي قۇرۇلمىغا ئىگە بولغاندىن سىرت، يەنە ئىجتىمائىي قۇرۇلمىغا ئىگە بولغان بولىدۇ. نوپۇسنىڭ ئىجتىمائىي ئىي قۇرۇلمىسى دېگىنىمىز، ئىجتىمائىي ئامىل، ئىجتىمائىي خاراكتېر، ئىجتىمائىي تەرەققىيات سەۋىيىسى تەرىپىدىن بەلگى-

لەنگەن ئوخشاش بولمىغان ئىجتىمائىي خۇسۇسىيەتلەرگە ئىگە كىشىلەرنىڭ جەمئىيەت ئومۇمىي نوپۇسى ئىچىدىكى نىسبىتى، تارقىلىشى ۋە مۇناسىۋەت تۈزۈلۈشىنى كۆرسىتىدۇ. مەسىلەن، ئوخشاش بولمىغان كەسىپتىكى كىشىلەرنىڭ تۈزۈلمىسى، مەدەنىيەت سەۋىيىسى، ئوخشاش بولمىغان كىشىلەرنىڭ تۈزۈلمىسى، ئوخشاش بولمىغان مىللىي تەركىبىتىكى كىشىلەرنىڭ تۈزۈلمىسى، ئوخشاش بولمىغان دىنىي ئېتىقادىتىكى كىشىلەرنىڭ تۈزۈلمىسى، ئوخشاش بولمىغان سىنىپ، تەبىقىدىكى كىشىلەرنىڭ تۈزۈلمىسى قاتارلىقلار.

نوپۇسنىڭ ئىجتىمائىي قۇرۇلمىسى جەمئىيەت تەرەققىياتىغا ئەگىشىپ تەرەققىي قىلىدۇ ۋە ئۆزگىرىپ بارىدۇ. ئادەتتە جەمئىيەت تەرەققىيات سەۋىيىسى قانچە تۆۋەن بولسا، ئۇنىڭ نوپۇسىنىڭ ئىجتىمائىي قۇرۇلمىسىمۇ شۇنچە ئاددىي بولىدۇ. جەمئىيەت تەرەققىيات سەۋىيىسى قانچە يۇقىرى بولسا، ئۇنىڭ نوپۇسىنىڭ ئىجتىمائىي قۇرۇلمىسىمۇ شۇنچە مۇرەككەپ بولىدۇ. چۈنكى، ئىجتىمائىي ئىش تەقسىماتى كىشىلەرنىڭ ئىجتىمائىي خۇسۇسىيەت يەتەرگە بۆلۈنۈشىنى ۋە ئوخشاش بولمىغان سۈپەتتىكى ئىجتىمائىي نوپۇسنىڭ تۈزۈلۈش دەرىجىسىنى، ئۇسۇلنى بەلگىلەيدۇ. ئەمما ئۇنىڭ يەنە بىر مۇرەككەپ تەرىپىمۇ بولىدۇ. جەمئىيەت نوپۇسىنىڭ بەزى تەرەپلەردىكى ئىجتىمائىي قۇرۇلمىسى جەمئىيەت تەرەققىيات سەۋىيىسىنىڭ ئۆسۈشىگە ۋە ئىجتىمائىي ئىش تەقسىماتىنىڭ تەرەققىي قىلىشىغا ئەگىشىپ تەدرىجىي ئاددىيلىشىدىغان ئەھۋالغا بولىدۇ. مەسىلەن، جەمئىيەت نوپۇسىدىكى سىنىپ، تەبىقە قۇرۇلمىسى مۇشۇنداق بولىدۇ. شۇڭا بىز نوپۇسنىڭ ئىجتىمائىي قۇرۇلمىسىنى جەمئىيەت تەرەققىياتىنىڭ كۈتكۈزۈلۈشىنى ئەھۋالغا بىرلەشتۈرۈپ كۆزىتىشنى تەكشۈرۈپ - تەتقىق قىلىشىمىز زۆرۈر.

4. نوپۇسنىڭ ماكان جەھەتتە تارقىلىشى

نوپۇسنىڭ ماكان جەھەتتە تارقىلىشى دېگىنىمىز، جەمئىيەت ئومۇمىي نوپۇسنىڭ ھەرقايسى رايونلاردىكى سانى ۋە زىچلىق دەرىجىسىنى كۆرسىتىدۇ. نوپۇسنىڭ تارقىلىشىنى تەتقىق قىلىش جەمئىيەت نوپۇس قۇرۇلمىسىدىكى مۇھىم بىر تەرەپ.

ھەرقانداق بىر جەمئىيەت ئومۇمىي نوپۇسنىڭ ھەرقايسى رايونلارغا تارقىلىشى تەكشى بولمايدۇ. ھەرقايسى رايونلارنىڭ نوپۇس زىچلىقى ناھايىتى زور دەرىجىدە پەرقلىنىدۇ. مەسىلەن، ئېلىمىزنىڭ 1 مىلياردتىن كۆپرەك ئاھالىسىنىڭ مۇتلەق كۆپ قىسمى چاڭجياڭ، خۇاڭخې دەرياسى ئېقىمىنىڭ بويلىرىغا، شەرقىي - جەنۇب دېڭىز بويلىرى رايونلىرىغا جايلاشقان بولۇپ، غەربىي - جەنۇب، غەربىي - شىمال رايونلىرىدا ناھايىتى ئاز سالماقنى ئىگىلەيدۇ. ھەر بىر كۋادرات كىلومېتىرغا توغرا كېلىدىغان نوپۇس سانى بويىچە ھېسابلىغاندا، ئېلىمىزنىڭ 1982 - يىلىدىكى نوپۇسنىڭ زىچلىق دەرىجىسى ئوتتۇرا ھېساب بىلەن 106 ئادەم توغرا كېلىدۇ. ئەمما ھەرقايسى رايونلار ئوتتۇرىسىدىكى پەرق ناھايىتى زور. مەسىلەن، لياۋنىڭ ئۆلكىسىدە 247 ئادەم توغرا كېلىدۇ. خېبېي ئۆلكىسىدە 2850 ئادەم توغرا كېلىدۇ. سەندۇڭ ئۆلكىسىدە 490 ئادەم توغرا كېلىدۇ. جياڭسۇ ئۆلكىسىدە 593 ئادەم توغرا كېلىدۇ. جېجياڭ ئۆلكىسىدە 385 ئادەم توغرا كېلىدۇ. گۇاڭدۇڭ ئۆلكىسىدە 282 ئادەم توغرا كەلسە، چىڭخەي ئۆلكىسىدە 5 ئادەم، گەنسۇ ئۆلكىسىدە 43 ئادەم، نىڭشادا 59 ئادەم، شىنجاڭدا 8 ئادەم، يۈننەندە 83 ئادەم توغرا كېلىدۇ. شىزاڭدا 2 ئادەم توغرا كەلمەيدۇ. ئاھالىسىنىڭ تارقىلىشى ۋە زىچلىقىدىكى بۇنداق چوڭ پەرقلەر ئەلۋەتتە، جەمئىيەت تەرەققىياتىغا ئەكس تەسىر يەتكۈزۈمەي قالمايدۇ. كىشىلەرنىڭ تۇرمۇش ۋە پائالىيىتىدە خىلمۇ خىل مەسىلىلەرنى كەلتۈرۈپ چىقىرىدۇ.

نوپۇسنىڭ ماكان جەھەتتىن تارقىلىشىنىڭ تەكشىسىزلىكىدىن - نى كۆپ خىل تەرەپتىكى سەۋەبلەر كەلتۈرۈپ چىقىرىدۇ. تەبىئىي شارائىتنىڭ ناچار بولۇشى، جۇغراپىيىلىك ئورۇننىڭ ياخشى - يامان بولۇشى، ئىقتىسادىي تەرەققىيات سەۋىيىسىنىڭ تەكشى بولماسلىقى، قاتناش ئىشلىرىنىڭ قۇلايلىق - قۇلايسىز بولۇشى، جەمئىيەتنىڭ تىنچ - خاتىرجەم بولۇش - بولماسلىقى سىياسىي جەھەتتە تەرەققىيپەرۋەر بولۇش - بولماسلىقى قاتارلىق تەبىئىي ۋە ئىجتىمائىي سەۋەبلەرنىڭ ھەممىسى نوپۇسنىڭ تارقىلىشى ۋە زىچلىقىغا تەسىر كۆرسىتىدۇ. شۇڭا نوپۇسنىڭ ماكان جەھەتتىكى تارقىلىشىنى بىر خىل تەبىئىي قۇرۇلما دەپ كېتىش كىمۇ بولمايدۇ ياكى ئۇنى بىر خىل ئوقۇل ئىجتىمائىي قۇرۇلما دەپ كېتىشكىمۇ بولمايدۇ. بىز ئۇنى پەقەت نوپۇس قۇرۇلمىسى سۈپىتىدەلا قاراپ، مۇستەقىل تېما بويىچە تەتقىق قىلىشىمىز كېرەك. نوپۇسنىڭ ماكان جەھەتتىكى تارقىلىشىنى تەتقىق قىلغاندا، جەمئىيەت نوپۇسنىڭ ماكان جەھەتتە تارقىلىشىنى تەتقىق قىلىش ۋە ئۇنىڭ ئەقىلغا مۇۋاپىق ھالىتىنى شەكىللەندۈرۈش ئۈچۈن، تەبىئىي ۋە ئىجتىمائىي تەرەپلەردىن نۇرغۇنلىغان كۆرسەتكۈچلەرنى تۈزۈپ چىقىشقا ياكى ئۇنىڭ ئەقىلغا مۇۋاپىق يۈزلىنىشىگە قاراپ ماڭىدىغان ۋەزىيەتنى شەكىللەندۈرۈش ئۈچۈن، تەبىئىي ئىجتىمائىي تەرەپلەردىن جۈملىدىن ئىقتىسادىي، سىياسىي، مەدەنىيەت ۋە باشقا جەھەتلەردىن تەدبىر قوللىنىشقا بولىدۇ.

5. نوپۇس جەريانى ۋە ئۇنىڭ ئىپادىلىنىشى

جەمئىيەتنىڭ نوپۇس قۇرۇلمىسى مەيلى تەبىئىي قۇرۇلما بولسۇن ياكى ئىجتىمائىي قۇرۇلما ۋە ماكان جەھەتتىكى تارقىلىشى بولسۇن، بۇلارنىڭ ھەممىسى ئۆزگەرمەيدىغان نەرسە ئەمەس، بەلكى مۇئەييەن تەبىئىي ۋە ئىجتىمائىي شارائىتنىڭ تەسىرىدە

ئۈزلۈكسىز ئۆزگىرىپ تۇرىدىغان تەرەققىيات جەريانىدۇر. شۇڭا جەمئىيەتنى ھاسىل قىلغۇچى ئاساسى شەرتلەرنىڭ بىر سۈپىتىدە تۇرۇۋاتقان نوپۇس - ھامان ھەرىكەت ھالىتىدە تۇرۇۋاتقان شەرت ھېسابلىنىدۇ. جەمئىيەتنىڭ نوپۇس جەريانىنى تەتقىق قىلىشتا چوقۇم نوپۇس جەريانىنىڭ ئىپادىلىنىشى ۋە ئۇنىڭ ئويىپىكىتىپ قانۇنىيىتىنى ئىگىلەش زۆرۈر.

نوپۇس ئابستىراكتىنى نەرسە ئەمەس، بەلكى سان ۋە سۈپەتلەر ئارقىلىق ئىپادىلىنىدىغان، ئەمەلىي كۆرسەتكۈچلەر ئارقىلىق ئۆلچىنىلىدىغان بىر خىل تەرەققىيات جەريانىدۇر.

نوپۇس جەريانى ئەڭ ئاۋۋال نوپۇس سانىنىڭ ئېشىشى - كېمىيىشى ئارقىلىق ئىپادىلىنىدۇ. ھەرقانداق بىر جەمئىيەتنىڭ نوپۇسىدا ھامان تۇغۇلۇش - ئۆلۈش ۋە قوشۇلۇش - چىقىپ كېتىش بولۇپ تۇرىدۇ. بۇنىڭ بىلەن ئۇنىڭ سانى ۋە كۆلىمىدە بەزىدە كۆپىيىدىغان، كېڭىيىدىغان، بەزىدە كېمىيىدىغان، كىچىكلەيدىغان بىر خىل جەريان روشەن كۆرۈلۈپ تۇرىدۇ. بۇ جەھەتتىكى تەتقىقات تۇغۇلۇش نىسبىتى، ئۆلۈش نىسبىتى ۋە كۆچۈپ كېلىش، چىقىپ كېتىش نىسبىتى قاتارلىقلارنى تەتقىق قىلىش ئارقىلىق ئەمەلگە ئاشىدۇ.

نوپۇس جەريانى سان جەھەتتىكىلا كۆپىيىش ۋە كېمىيىش جەريانى بولۇپ قالماستىن، ئەڭ مۇھىمى سۈپەت جەھەتتىكى يۇقىرى كۆتۈرۈلۈش ۋە تۆۋەنلەش جەريانى ھېسابلىنىدۇ. شۇڭا ئۇ سۈپەت ئۆزگىرىشى ئارقىلىق ئىپادىلىنىدۇ. نوپۇس سۈپىتى دېگەن بىز، كىشىلەرنىڭ جىسمانىي سۈپىتى، ئەقلىي سۈپىتى، تېخنىكا ئىقتىدارى قاتارلىق تەرەپلەرنى كۆرسىتىدۇ. بىز نوپۇس سۈپىتىنىڭ تەرەققىيات جەريانىنى تەتقىق قىلغاندا ئەلۋەتتە مۇشۇ تەرەپلەرنى تەھلىل قىلىشىمىز كېرەك.

(1) ئادەملەرنىڭ جىسمانىي سۈپىتى - ئوزۇقلىنىش قۇرۇلمىسى، تەنتەربىيە سەۋىيىسى، تېببىي داۋالاش شارائىتى ۋە

تۇرمۇش مۇھىتى قاتارلىق ئامىللارنى ئۆزىگە شەرت قىلىدۇ. بۇلارنىڭ ھەممىسى مۇئەييەن بىر جەمئىيەت نوپۇس سۈپىتى بىلەن زىچ مۇناسىۋەتلىك بولغان ئامىللار. شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا يەنە مەلۇم بىر جەمئىيەتتىكى كىشىلەرنىڭ ئوتتۇرىچە ياشاش ئۆمۈرىنىڭ ئۇزۇن ياكى قىسقا بولۇشىدىكى ئۆزگىرىش شۇ جەمئىيەت نوپۇسىنىڭ جىسمانىي سۈپىتىدىكى ئۆزگىرىشىگە ۋەكىللىك قىلالايدۇ. چۈنكى بۇنداق ئۆزگىرىش تەبىئىي ۋە ئىجىمىيەتتىكى تۈرلۈك ئامىللارنىڭ ئومۇملاشقان رولىدىن ھاسىل بولىدۇ.

(2) ئادەملەرنىڭ ئەقلىي قابىلىيىتى دېگىنىمىز، جەمئىيەتتىكى كىشىلەرنىڭ مائارىپ جەھەتتىكى تۈرلۈك تەربىيىلىنىش نەتىجىسىنى كۆرسىتىدۇ. بۇنى مائارىپنىڭ ئومۇملىشىش سەۋىيىسى ئارقىلىق تەتقىق قىلىشقا بولىدۇ. مەسىلەن، باشلانغۇچ مەكتەپلەرنىڭ ئومۇملىشىش نىسبىتى، تولۇقسىز ئوتتۇرا مەكتەپلەرنىڭ ئومۇملىشىشى، تولۇق ئوتتۇرا مەكتەپ ۋە ئالىي مەكتەپلەرنى پۈتتۈرگەن ئوقۇغۇچىلارنىڭ ھەر ئون مىڭ ئادەم ئىچىدە دە ئىگىلىگەن سانى قاتارلىقلار. ئالايلۇق، ئېلىمىز يېڭى ئازاد بولغان چاغدا، جەمئىيەت نوپۇسى ئىچىدە ساۋاتسىزلار، يېرىم ساۋاتسىزلار ناھايىتى كۆپ ساننى ئىگىلەيتتى. ئۇنىۋېرسىتېت پۈتتۈرگەن ئوقۇغۇچىنى تېپىشۇ ناھايىتى تەس ئىدى. ھەتتا ئوتتۇرا مەكتەپ پۈتتۈرگەن ئوقۇغۇچىمۇ ناھايىتى كەم ئۇچرايتتى. ئەمما 1983 - يىلىغا كەلگەندە، ئېلىمىزدە ئالىي مەكتەپ پۈتتۈرگەن ۋە ئوقۇۋاتقان ئوقۇغۇچىلار 6 مىليوندىن ئاشقان. بۇنىڭغا تولۇق ئوتتۇرا مەلۇماتقا ئىگە بولغان كىشىلەرنى قوشقاندا جەمئىي 72 مىليوندىن كۆپرەككە يېتىپ، ئومۇمىي نوپۇسنىڭ تەخمىنەن %7 نى ئىگىلىگەن. تولۇقسىز ئوتتۇرا مەلۇماتقا ئىگە بولغان كىشىلەر 178 مىليونغا يېتىپ، ئومۇمىي نوپۇسنىڭ تەخمىنەن %18 نى ئىگىلىگەن. ئەلۋەتتە بۇنى ئېلىمىز نوپۇس

سۈپىتىنىڭ ئىنتايىن يۇقىرى كۆتۈرۈلگەنلىكىنىڭ ئىپادىسى دەپ-
يىتىشكە بولىدۇ. ئەمما ھازىر ئېلىمىز جەمئىيىتىنىڭ ئومۇمىي
نوپۇسىدا يەنىلا 200 مىليوندىن كۆپرەك ساۋاتسىز ۋە يېرىم
ساۋاتسىزلا بار. ئېلىمىز نوپۇسىنىڭ بۇ خىل مەدەنىيەت سۈپى-
تى تۆتىنچى زامانىۋىلاشتۇرۇشنىڭ تەلىپى بىلەن ماسلاشمايدۇ.
پارتىيە ۋە ھۆكۈمەت بۇ خىل ھالەتنى ئۆزگەرتىش ئۈچۈن، بۇنىڭ-
دىن كېيىنكى 15 يىل ئىچىدە ئېلىمىزدە 10 يىللىق تۈزۈمدىكى
مەجبۇرىي مائارىپنى ئومۇملاشتۇرۇشنى قارار قىلدى. بۇ نىشان
ئەمەلگە ئاشسا، ئېلىمىز نوپۇسىنىڭ سۈپىتىدە تېخىمۇ چوڭ
ئىلگىرىلەش بولىدۇ.

(3) نوپۇسنىڭ تېخنىكا ئىقتىدارى نوپۇس جەريانىدىكى
مۇھىم بىر تەرەپ. ئۇ جەمئىيەت نوپۇسىدىكى كىشىلەرنىڭ كە-
سىپكە ماسلىشىش ئىقتىدارى ۋە كەسىپ ئالماشتۇرۇش چاستوتى-
سى ئارقىلىق ئىپادىلىنىدۇ. نوپۇس سۈپىتى ناھايىتى تۆۋەن
بولغان ئەھۋالدا كىشىلەرنىڭ ئىجتىمائىي خىزمەت تەقسىماتى
ناھايىتى قاتمال بولىدۇ. بىر ئادەم ئۆمۈر بويى بىر خىل كەسىپ
بىلەن شۇغۇللىنىپ قالماستىن، ھەتتا ئەۋلادتىن ئەۋلادقىچە ئوخ-
شاش كەسىپ بىلەن شۇغۇللىنىدۇ. نوپۇسنىڭ كەسىپى قۇرۇل-
مىسىدا ئۇزۇن مۇددەتكىچە ئۆزگىرىش بولمايدۇ. «دېھقان مەڭگۈ
دېھقان بولىدۇ، ئىشچى مەڭگۈ ئىشچى بولۇپ قالىدۇ» بۇ خىل
ھادىسە ئىجتىمائىي ئىشلەپچىقىرىش تەرەققىياتىنىڭ ئاستا بولۇ-
ۋاتقانلىقىنى، جەمئىيەت نوپۇس سۈپىتىنىڭ تۆۋەن سەۋىيىدە تۇ-
رۇۋاتقانلىقىنى ئەكس ئەتتۈرىدۇ. ھازىرقى زامان ئىجتىمائىي
ئىشلەپچىقىرىشنىڭ يۇقىرى سۈرئەتتە راۋاجلىنىشى كىشىلەرنىڭ
تېخىمۇ يۈكسەك ۋە كەڭ دائىرىلىك تېخنىكا ئىقتىدارىغا ئىگە
بولۇشىنى ۋە ئۇنىڭغا ماسلىشىشنى تەلەپ قىلىدۇ. تېخنىكا
ئىقتىدارىنىڭ كەڭ دائىرىلىك ۋە يۈكسەك ماسلىشىشچانلىققا ئىگە
بولۇشى ھازىرقى زامان جەمئىيەت نوپۇسى سۈپىتىدىكى مۇھىم

ئالاھىدىلىك ھېسابلىنىدۇ.

6. نوپۇس جەريانىنىڭ خاراكتېرى ۋە قانۇنىيىتى
شەخسنىڭ ھاياتلىق جەريانى گەرچە نۇرغۇنلىغان ئىجتىمائىي
ئامىللارنىڭ تەسىرىگە ئۇچرىسىمۇ، ئەمما ئۇ ئاساسەن بىئولوگىيە-
يىلىك تەبىئىي جەريان ھېسابلىنىدۇ. شۇڭا ئۇ بەلگىلىك تەبىئىي
قانۇنىيەتلەرگە بويسۇنىدۇ. جەمئىيەتنىڭ نوپۇس جەريانى بىئولو-
گىيىلىك تەبىئىي تەرەپلەرگە ئىگە بولۇپ، مۇئەييەن تەبىئىي
قانۇنىيەتلەرنىڭ تەسىرىگە ئۇچرىسىمۇ، ئەمما ئۇ ئاساسەن بەلگى-
لىك ئىجتىمائىي ئامىللارنىڭ چەكلىمىسىگە ئۇچرايدۇ. شۇڭا ئۇ
ماھىيەتتە بىر خىل ئىجتىمائىي جەريان ھېسابلىنىدۇ.

بىزنىڭ جەمئىيەت نوپۇس قۇرۇلمىسىنى ۋە نوپۇس تەرەققىد-
يات جەريانىنى تەتقىق قىلىشىمىزدىكى مەقسىتىمىزمۇ، نوپۇس-
تىن ئىبارەت بۇ ئامىلنىڭ جەمئىيەت تەرەققىياتىدىكى رول مېخا-
نزمىنى ۋە ئوبيېكتىپ قانۇنىيىتىنى بىلىش ۋە ئىگىلەشتىن
ئىبارەت. شۇڭا جەمئىيەت نوپۇسىنىڭ ھەرىكەت جەريانىنىڭ قا-
نۇنىيىتىنى تەتقىق قىلىش جەمئىيەت تەرەققىيات قانۇنىيىتىنى
تەتقىق قىلىشتىكى مۇھىم تەرەپ شۇنداقلا جەمئىيەت شۇناسلىق
تەتقىقاتىنىڭ مۇھىم بىر مەزمۇنى.

نوپۇس جەريانى ئوبيېكتىپ قانۇنىيىتىنىڭ ئىپادىلىنىشىنى
تۆۋەندىكىدەك بىر قانچە جەھەتلەردىن چۈشىنىشكە بولىدۇ.

1) نوپۇس سانىنىڭ ئېشىپ بېرىشى ئارقىمۇھىتلىق پروگ-
رېسسىيە بويىچە ئەمەس، بەلكى گېئومېتىرىيىلىك پروگېسسىيە
بويىچە ئېشىپ بارىدۇ. دۇنيا مىقياسىدىن ئېلىپ ئېيتقاندا،
نوپۇسنىڭ كۆپىيىشى بارغانسېرى ئېشىۋاتىدۇ ھەمدە ئېشىش
سۈرئىتى بارغانسېرى تېز بولۇۋاتىدۇ. مىلادىيىدىن باشلاپ 450
يىل ئىچىدە دۇنيا نوپۇسى بىر ھەسسە ئاشقان بولسا، ئۇنىڭدىن
كېيىنكى 400 يىل ئىچىدە ئىككى ھەسسە ئاشقان، 75 يىل

ئىچىدە ئۈچ ھەسسە ئاشقان، شۇنىڭدىن كېيىنكى 50 يىل، 38 يىل ئىچىدە ھەسسەلەپ ئېشىپ ماڭغان. يەر شاردا ئىنسانلار پەيدا بولغاندىن تارتىپ ئۇنىڭ بىر مىليارد نوپۇس بولۇپ كۆپىدىمۇ يېشىكە قەدەر كەم دېگەندە بىر مىليون يىل كەتكەن بولسا، ئۇنىڭ ئىككى مىليارد نوپۇس بولۇشىغا 130 يىل ۋاقىت كەتكەن، ئۇنىڭ ئۈچ مىليارد نوپۇس بولۇشىغا 30 يىل ۋاقىت كەتكەن بولسا، ئەمدى 4 مىليارد نوپۇس بولۇشىغا پەقەت 15 يىللا ۋاقىت كەتكەن. دېمەك نوپۇسنىڭ كۆپىيىشى ناتۇرال سانلارنىڭ جۇغلدىمۇ ئىشىغا ئوخشايدىغان بىر خىل مىقدار كۆپىيىش جەريانى بولماس. تىن، بەلكى ھەسسەلەپ كۆپىيىپ ماڭىدىغان بىر خىل گېئومېتىرىيەلىك مىقدار كۆپىيىش جەريانى بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. نوپۇسنىڭ ئاساسىي سانى قانچە چوڭ بولسا، ئۇنىڭ كۆپىيىشىمۇ شۇنچە چوڭ بولىدۇ. نوپۇس تىپى ئىچىدە ئۆسمۈر بالىلار، تۇغۇش يېشىدىكىلەر قانچە كۆپ بولسا، نوپۇسنىڭ كۆپىيىشىمۇ شۇنچە تېز بولىدۇ.

(2) نوپۇس ئىشلەپچىقىرىلىشى (كۆپىيىشى) بىلەن ماددىي ۋاسىتىلەرنىڭ ئىشلەپچىقىرىلىشى بىر پۈتۈن ئىجتىمائىي ئىشلەپچىقىرىشتا ئۆزئارا بىر - بىرىنى شەرت قىلىدىغان ئىككى تەرەپ ھېسابلىنىدۇ.

بۇنىڭ بىرىنچى تەرىپى: ماددىي تۇرمۇش ۋاسىتىلىرىنى ئىشلەپچىقىرىش بولمايدىكەن، نوپۇسنىڭ ئىشلەپچىقىرىلىشىمۇ بولمايدۇ، چۈنكى (1) نوپۇسنىڭ ئىشلەپچىقىرىلىش جەريانى، سۈرئىتى ۋە كۆلىمى ماددىي ۋاسىتىلەرنىڭ ئىشلەپچىقىرىلىشىنى ئۆزىگە شەرت قىلىدۇ. بىزگە مەلۇم، ئەگەر ماددىي ۋاسىتىلەر - نىڭ ئىشلەپچىقىرىلىشى بولمىسا، كىشىلەرنىڭ كىيىم - كېچەك، يېمەك - ئىچمەك، ئولتۇراق - جاي ۋە مېڭىش - تۇرمۇش قاتارلىق ئاساسىي تۇرمۇش ئېھتىياجىنى تەمىن ئەتكىلى بولمايدۇ. كىشىلەر ئۆزلىرىنىڭ ھاياتلىق پائالىيىتىنى داۋاملاشتۇرۇپ

كېتەلمەيدۇ، ئەلۋەتتە. نوپۇسنىڭ كۆپىيىشىدىنمۇ ئېغىز ئاچقىد-
لى بولمايدۇ. بۇنى جەمئىيەت نوپۇس تەرەققىياتىنىڭ تارىخىي
ئىسپاتلىغان. (2) نوپۇس سۈپىتى ۋە سەۋىيىسىنىڭ يۇقىرى
كۆتۈرۈلۈشى ماددىي ۋاسىتىلەرنى ئىشلەپچىقىرىشنى ئۆزىگە
شەرت قىلىدۇ. جەمئىيەتتە ياشاۋاتقان كىشىلەر ئۆزلىرىنىڭ
ئىجتىمائىي پائالىيىتىنى داۋاملاشتۇرۇش ئۈچۈن بالا تۇغۇپ ئەۋ-
لاد قالدۇرۇشنى ئويلايدۇ، ئەلۋەتتە. بۇ شەخسنىڭ ئېھتىياجى
بولۇپلا قالماستىن، بەلكى پۈتكۈل جەمئىيەتنىڭ ئېھتىياجى.
لېكىن ھازىرقى زامان جەمئىيەتتە ياشاۋاتقان كىشىلەر ئۆزلىرىد-
نىڭ ھاياتلىق پائالىيىتىنى داۋاملاشتۇرۇش ۋە بالا تۇغۇپ چوڭ
قىلىش بىلەنلا قانائەتلىنىپ قالماستىن، يەنە ئۇلار ئۆز پەرزەند-
لىرىنىڭ تېخىمۇ ساغلام، تېخىمۇ ياخشى تۇرمۇش كەچۈرۈشىنى
ئارزۇ قىلىدۇ. جەمئىيەتتىمۇ نوپۇس سۈپىتىگە بولغان ئويىبىك-
تىپ تەلپ بارغانسېرى كۈچىيىدۇ. بۇنداق كىشىلەردە تەبىئىي
ھالدا ئۆزىنى ۋە كېيىنكى ئەۋلادلىرىنى جىسمانىي، ئەقلىي ۋە
تېخنىكا ئىقتىدار جەھەتتە تېخىمۇ ئۆستۈرۈش ئارزۇسى ۋە تەلپى
كېلىپ چىقىدۇ، بۇ خىل تەلپنى قانائەتلەندۈرۈش ئەلۋەتتە ماد-
دىي ۋاسىتىلەرنى ئىشلەپچىقىرىش سەۋىيىسىگە باغلىق بولۇپ قا-
لىدۇ.

بۇنىڭ ئىككىنچى تەرىپى: ماددىي ۋاسىتىلەرنىڭ ئىشلەپچى-
قىرىلىشى نوپۇسنىڭ ئۆزلۈكسىز كۆپىيىپ تۇرۇشىنى ئۆزىگە
شەرت قىلىدۇ. چۈنكى (1) ئادەم ماددىي ۋاسىتىلەرنى ئىشلەپچى-
قىرىدىغان ئاساسىي گەۋدە، ئىشلەپچىقىرىش كۈچلىرى ئىچىدىكى
ئەڭ جانلىق ئامىل، ماددىي ۋاسىتىلەرنىڭ ئىشلەپچىقىرىلىد-
شىدىكى كۈچ مەنبە. ماددىي ۋاسىتىلەرنىڭ ئىشلەپچىقىرىلىشى
ۋە ئۇنىڭ تەكرار ئىشلەپچىقىرىلىشى نوپۇسنىڭ كۆپىيىشى ۋە
داۋاملىق كۆپىيىشى ئارقىلىق ئۆزىنىڭ ئەمگەك كۈچىنى تولۇقلا-
يدۇ ۋە يېڭىلايدۇ. دېمەك، ئىشلەپچىقىرىش دېگىنىمىز، ئىشلەپ-

چىقىرىش بىلەن شۇغۇللانغۇچىنىڭ ئۆزىدۇر. ئىشلەپچىقىرىش پائالىيىتى — ئىنسانلارنىڭ پائالىيىتىدۇر. (2) ماددىي ۋاسىدە-تىلەرنى ئىشلەپچىقىرىشنىڭ ئويىپىكىنىپ مەقسىتى ئادەمگە قارىدە-تىلغان بولىدۇ. چۈنكى، جەمئىيەتنىڭ ماددىي ۋاسىتىلەرنى ئىشلەپچىقىرىشى ۋە كېڭەيتىلگەن تەكرار ئىشلەپچىقىرىش پائالىيىتى بىلەن شۇغۇللىنىشىمۇ ئاخىرقى ھېسابتا، جەمئىيەتتىكى كىشىلەرنىڭ ئۈزلۈكسىز ئېشىپ بېرىۋاتقان ماددىي ۋە مەنىۋى جەھەتتىكى ئېھتىياجىنى قامداشنى مەقسەت قىلىدۇ. ئادەملەر مەۋجۇت بولمىسا، ئادەملەرنىڭ ئۈزلۈكسىز ئېشىۋاتقان ئېھتىياجى جى بولمىسا، ماددىي ۋاسىتىلەرنى ئىشلەپچىقىرىش ۋە تەكرار ئىشلەپچىقىرىشنىڭ ھاجىتى بولمايدۇ. شۇڭا ئادەم ۋە ئادەملەر-نىڭ ئېھتىياجى ماددىي ئىشلەپچىقىرىش پائالىيىتىدىكى ھەرىكەت-لەندۈرگۈچ كۈچ ھېسابلىنىدۇ. دېمەك، نوپۇس ئىشلەپچىقىرىدە-لىشى ماددىي ئىشلەپچىقىرىشتا ۋە كېڭەيتىلگەن تەكرار ئىشلەپ-چىقىرىشتا پاسسىپ رول ئوينايدىغان نەرسە ئەمەس. بەلكى پائالىيەتچان رول ئوينايدىغان ئامىل. شۇڭا بىز نوپۇسنىڭ جەمئىيەت تەرەققىياتىدىكى رول مېخانىزمىنى ۋە قانۇنىيىتىنى ئىگىدە-لەشتە، بۇ ئىككى خىل ئىشلەپچىقىرىشنىڭ دىئالېكتىكىلىق ھال-دا بىر - بىرىنى شەرت قىلىدىغان كونكرېتى مۇناسىۋىتىنى چوڭقۇرلاپ تەتقىق قىلىشىمىز لازىم.

(3) نوپۇس ئىشلەپچىقىرىشنىڭ سانى ۋە ئۆسۈش سۈرئىتى بىلەن ماددىي ۋاسىتىلەرنى ئىشلەپچىقىرىش مىقدارى ۋە سۈرئىتى ئوتتۇرىسىدا مۇۋاپىق نىسبەت مۇناسىۋىتى بولۇش كېرەك. جەمئىيەت نوپۇسى ئەمەلىيەتتە ئىقتىسادىي كاتېگورىيە دائىرىسىگە ياتىدۇ. چۈنكى (1) ئادەم ھەم ئىشلەپ چىقارغۇچى ھەم ئىستېمالچى بولۇشتەك ئالاھىدىلىككە ئىگە بولۇپمۇ يەككە بىر ئادەمگە نىسبەتەن ئېيتقاندا، ئۇ ئەڭ ئۇزۇن بىر ئىستېمالچى. چۈنكى ئادەم تۇغۇلۇپلا ئىشلەپچىقىرىش بىلەن شۇغۇللانمايدۇ. ئۇ

فىزىئولوگىيە جەھەتتە ئۆسۈش - يېتىلىش ۋە ئىجتىمائىي جەھەتتىن مەشىق قىلىش، تەلىم - تەربىيە كۆرۈش جەريانىنى بېسىپ ئۆتكەندىن كېيىنلا، ئاندىن ئىجتىمائىي ئىشلەپ چىقىدىغان رىش پائالىيەتى بىلەن شۇغۇللىنالايدۇ. رېئال ئەمگەكچىگە ئايلىنالايدۇ. دېمەك جەمئىيەتتە ھەممىلا ئادەم، ھەممىلا ۋاقىتتا ئىشلەپ چىقارغۇچى سۈپىتىدە ئوتتۇرىغا چىقمايدۇ. ئىشلەپ چىقىدىغان قارغۇچى دېگەننىمىزمۇ، جەمئىيەت نوپۇسى ئىچىدىكى مەلۇم ئىشلەپچىقىرىش بىلىمى ۋە ئەمگەك ئىقتىدارى بولغان، ئىشلەپ چىقىرىش قوراللىرىنى ئىشلىتەلەيدىغان، ماددىي ۋاسىتىلەرنى ئىشلەپچىقىرىشنى ئەمەلگە ئاشۇرالايدىغان كىشىلەرنى كۆرسىتىدۇ. ئىشلەپ چىقارغۇچى سۈپىتىدە تۇرۇۋاتقان بۇنداق كىشىلەر جەمئىيەت ئومۇمىي نوپۇسىنىڭ بىر قىسمىدىنلا ئىبارەت. ئىجتىمائىي ئىستېمال دېگەننىمىز، پۈتكۈل جەمئىيەت نوپۇسىنىڭ ماددىي ۋە مەنئىي تۇرمۇش ئېھتىياجىنى كۆرسىتىدۇ. شۇڭا ئىستېمال قىلغۇچى سۈپىتىدە تۇرۇۋاتقانلار پۈتكۈل جەمئىيەت نوپۇسىدىن ئىبارەت بولىدۇ. دېمەك پۈتكۈل جەمئىيەت نوپۇسىدىن نىڭ ئىستېمالى جەمئىيەت نوپۇسى ئىچىدىكى بىر قىسىم كىشىلەرنىڭ ماددىي ۋاسىتىلەرنى ئىشلەپچىقىرىش ئارقىلىقلا كاپالەتكە ئىگە بولىدۇ. مانا شۇنداق بولغاچقا، جەمئىيەت ماددىي ۋاسىتىلەرنى ئىشلەپچىقىرىشتا ئەسلىدە بار بولغان نوپۇسنىڭ كۈنسېرى ئۆسۈۋاتقان ماددىي ۋە مەنئىي ئېھتىياجىنى قامداشتىن باشقا يەنە يېڭىدىن ئۆسۈۋاتقان نوپۇسنىڭ ئىستېمال ئېھتىياجىنى قامداش ۋە ئۇنى رېئال ئەمگەكچىگە ئايلاندۇرۇش ئۈچۈنمۇ بەلگىلىك مەبلەغ ئاجرىتىش كېرەك بولىدۇ. پەقەت مۇشۇنداق شەرت ئاستىدەلا جەمئىيەت ھەربىر ئاشقان نوپۇس بىلەن ئىجتىمائىي ئىشلەپچىقىرىشقا يېڭى ئەمگەك كۈچىنى، جەمئىيەتكە بايلىق يارىتىپ بېرىدىغان ئادەمنى يېتىشتۈرۈپ ۋە تولۇقلاپ بېرىپ، ئىجتىمائىي ئىشلەپچىقىرىشنى ئوڭۇشلۇق راۋاجلاندۇرالايدۇ. ئەگەر بۇ شەرت

ھازىرلانمىسا ياكى تولۇق بولمىسا، ئۇ ھالدا ھەربىر ئاشقان نوپۇس جەمئىيەت ئۈچۈن پەقەت ئىستېمالچىلار بولۇپ قىلىپ، جەمئىيەتنىڭ ئىستېمال يۈكىنى ئېغىرلاشتۇرۇۋېتىدۇ. بۇنىڭ بىلەن ئىجتىمائىي ئىشلەپچىقىرىشتا يېڭىدىن ئاشقان بايلىق يېڭىدىن دىن ئاشقان نوپۇسنى بېقىشقا سەرپ بولۇپ، خەلق تۇرمۇشىنى ياخشىلاش ۋە تەكرار ئىشلەپچىقىرىشنى كېڭەيتىشكە مۇمكىنچىلىك بولمايدۇ. نەتىجىدە جەمئىيەتنىڭ ئىشلەپچىقىرىشى ئۆز ئىستېمالىنىڭ ئېھتىياجىغا كاپالەتلىك قىلالمايدىغان بولۇپ، جەمئىيەت تەرەققىياتى كەينىگە چېكىنىپ كېتىدۇ. (2) ئادەم — ئىشلەپ چىقارغۇچى بولۇش سۈپىتى بىلەن جەمئىيەتتىكى ئىجتىمائىي ئىشلەپچىقىرىش سىستېمىسىدا بەلگىلىك ئورۇن ئىگىلىشى كېرەك. نوپۇس ئىشلەپچىقىرىلىشى ماددىي ۋاسىتىلەر ئىشلەپچىقىرىلىشىنىڭ بەرداشلىق بېرىش ئىقتىدارى بىلەن ئۆزئارا راسلاشقان بولۇشى، ئىجتىمائىي ئىشلەپچىقىرىش جەمئىيەتتىكى پۈتكۈل ئەمگەكچىلەرگە (ئەمگەك قىلىش ئىقتىدارىغا ئىگە بولغانلارغا) ئىشقا ئورۇنلىشىش پۇرسىتى يارىتىپ بېرەلەيدىغان بولۇشى كېرەك. بۇ جەمئىيەت تەمىن ئەتكەن ئەمگەكچىلەرنىڭ سانى بىلەن بۇ ئەمگەكچىلەرنى قوراللاندىرىدىغان ئىشلەپچىقىرىش ۋاسىتىلىرىنىڭ سانى ۋە سۈپىتىنىڭ تولۇق بىردەك بولۇشىنى تەلەپ قىلىدۇ. خۇددى ماركس ئېيتقاندەك: «ئىشلەپچىقىرىشنىڭ ئىجتىمائىي شەكلىنىڭ قانداق بولۇشىدىن قەتئىينەزەر، ئەمگەكچى بىلەن ئىشلەپچىقىرىش ۋاسىتىلىرى باشتىن - ئاخىر ئىشلەپچىقىرىشنىڭ ئامىلى بولىدۇ. ئەمما، ئىككىسى ئۆزئارا ئايرىلغان ئەھۋالدا پەقەت ئېھتىماللىقتىكى ئىشلەپچىقىرىش ئامىلى بولىدۇ. ئومۇمەن ئىشلەپچىقىرىش ئېلىپ بېرىش ئۈچۈن ئۇلارنى بىرلەشتۈرۈش لازىم». ① دېمەك، ھەربىر ئاشقان نوپۇس-

① ماركس: «كاپىتال»، 2 - توم، خەنزۇچە، 44 - بەت.

نىڭ ئىشقا ئورۇنلىشىشى ئۈچۈن، ئۇنى بىر كىشىلىك ئىشلەپ-چىقىرىش ۋاستىلىرى ۋە ئىشلەپچىقىرىش مەبلەغى بىلەن بۇ ئەمگەكچىنى قوراللاندىرۇش ۋە تەمىنلەش كېرەك. چۈنكى، ئەمگەكچى ئىشلەپچىقىرىش ۋاستىلىرىگە ئىگە بولۇپ، ئىجتىمائىي ئىشلەپچىقىرىش سىستېمىسى ئىچىدە بەلگىلىك ئورۇنغا ئىگە بولغاندىلا، ئاندىن تەبىئەتكە جەڭ ئېلان قىلىپ، ئىجتىمائىي بايلىق يارىتالايدۇ. بولمىسا ئاشقان نوپۇس ئىچىدىكى بىر قىسىم ئەمگەكچى رېئال ئەمگەكچىگە ئايلىنالمىي پەقەت ئىستېمالچىلار بولۇپ قالىدۇ. نەتىجىدە، ئىجتىمائىي ئىشلەپچىقىرىش بىلەن ئىجتىمائىي ئىستېمالنىڭ نىسبەت مۇناسىۋىتى بۇزۇلۇپ كېتىپ، ئىشقا ئورۇنلىشىش تەس بولۇش مەسىلىسىنى ھەمدە بۇنىڭدىن پەيدا بولىدىغان تۈرلۈك ئىجتىمائىي مەسىلىلەرنى كەلتۈرۈپ چىقىرىدۇ. بۇنىڭ بىلەن جەمئىيەتنىڭ ئىشلەپچىقىرىش تەرەققىياتى، خەلقنىڭ تۇرمۇش سەۋىيىسى ۋە پائالىيىتى ئېغىر تەسىرىگە ئۇچرايدۇ. شۇڭا ئىنسانلار جەمئىيىتىدە پىلانلىق تۇغۇتنى يولغا قويۇپ، نوپۇس تەرەققىياتىنى تىزگىنلەپ، نوپۇس ئىشلەپچىقىرىش بىلەن ماددىي ۋاستىلەرنىڭ ئىشلەپچىقىرىلىشىنى ئۆزگارتىش ماسلاشتۇرۇش كېرەك.

4) نوپۇس ئامىلىنىڭ جەمئىيەت تەرەققىياتىدا ئوينىيدىغان رول مېخانىزمىنى ۋە قانۇنىيىتىنى ئىگىلەشتە چوقۇم نوپۇس ئۆزگىرىشىنى ئالدىن مۆلچەرلەپ، نوپۇس ئىشلەپچىقىرىش مەسىلىسىگە ماددىي ئىشلەپچىقىرىشقا ئوخشاشلا پىلانلىق بولۇشىغا ئەھمىيەت بېرىش كېرەك. چۈنكى، جەمئىيەتكە يېڭىدىن قوشۇلغان بىر نوپۇسنىڭ ئەمگەكچى نوپۇسىغا ئايلىنىشى ئۈچۈن 10 نەچچە يىل ياكى 20 يىلدەك ۋاقىت كېتىدۇ. بىر ئەمگەكچى نوپۇس بەلگىلىك ۋاقىتتىن كېيىن ئەمگەك ئىقتىدارىنى يوقاتقان غەيرىي ئەمگەكچىگە ئايلىنىپ قېلىشى مۇمكىن. ئەمما، ئىجتىمائىي ئەمگەك كۈچىنىڭ سانى بىلەن ئىشلەپچىقىرىش ۋاستىلىرىدە

نىڭ سانى باشتىن - ئاخىرى ھامان ماس ھالەتتە تۇرۇشى كېرەك. شۇڭا ئۇلارنىڭ ئوتتۇرىسىدىكى نىسبەت مۇناسىۋىتىنى دائىم تەكشۈپ تۇرۇشقا توغرا كېلىدۇ. لېكىن يېڭى بىر ئەمگەك-چىنىڭ يېتىشىپ چىقىشى ۋە يېڭى ئەمگەك ئورۇنىنىڭ بارلىققا كېلىشى خالىغانچە، بىردەمدىلا بولىدىغان ئىش ئەمەس. ئالدىن مۆلچەرلەش ۋە پىلانلاش بولمىسا، ئالدىنئاللا پىلانلاش ۋە تىزگىنلەش بولمىسا، جەمئىيەت نوپۇس ئىشلەپچىقىرىلىشى بىلەن ماددىي ئىشلەپچىقىرىشنىڭ باشتىن - ئاخىرى ئاساسىي جەھەتتىن بىردەك بولۇشقا كاپالەتلىك قىلغىلى بولمايدۇ.

ئۈچىنچى پاراگراف تەبىئىي مۇھىت

ئىنسانلار جەمئىيىتى تەبىئەت دۇنياسىنىڭ ئۇزۇن مۇددەت تەرەققىياتىنىڭ نەتىجىسى. ئىنسانلار جەمئىيىتى پەيدا بولغاندىن تارتىپلا، مەيلى ئۇ قانداق ئەھۋالدا بولمىسۇن، باشتىن - ئاخىرى مۇستەسناسىز ھالدا بەلگىلىك تەبىئىي مۇھىت ئىچىدىلا مەۋجۇت بولۇپ تۇرالايدۇ. ئىنسانلار تىرىكچىلىك قىلىشتا، روناق تېپىش-تا بارلىق ماددىي نېمەتلەرنى ئاخىرقى ھېسابتا تەبىئەت دۇنياسىدىن ئالىدۇ. شۇڭا تەبىئىي مۇھىت ئىنسانلار جەمئىيەتنىڭ مەۋجۇت بولۇشى ۋە تەرەققىي قىلىشىدىكى دائىمىي ۋە زۆرۈر شەرت-لەرنىڭ بىرى ھېسابلىنىدۇ.

1. تەبىئىي مۇھىت چۈشەنچىسى

تەبىئىي مۇھىت - ئىنسانلار ئىجتىمائىي تۇرمۇشىنىڭ تاشقى تەبىئىي شارائىتى بولۇپ، جەمئىيەتنىڭ مەۋجۇت بولۇشى ۋە تەرەققىي قىلىشىدىكى تەبىئىي ئاساسىدىن ئىبارەت. لېكىن ئۇ پۈتكۈل چەكسىز تەبىئەت دۇنياسىنىڭ ھەممىسىنىلا كۆرسەتمەيدۇ.

دۇ. بەلكى كىشىلەرنىڭ ھايات كەچۈرۈشى ۋە تەرەققىي قىلىشىدا تايىنىدىغان، كىشىلەرنىڭ ئىجتىمائىي تۇرمۇشى ۋە ئىشلەپچىقىرىش پائالىيىتىنى شەكىللەندۈرىدىغان ۋە ئۇنىڭغا تەسىر كۆرسىتىلەيدىغان بىر قىسىم تەبىئىي شارائىتلارنىڭ يىغىندىسىنى كۆرسىتىدۇ. ئۇ ئىنسانلار تۇرمۇشى بىلەن ناھايىتى زىچ مۇناسىۋەتلىك بولغان بەلگىلىك ئېكولوگىيىلىك مۇھىت، بىئولوگىيىلىك مۇھىت ۋە يەر ئاستى بايلىق مۇھىتى قاتارلىقلارنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ.

ئېكولوگىيىلىك مۇھىت دېگەننىمىز، كىشىلەرنىڭ تۇرمۇشىغا بىۋاسىتە تەسىر كۆرسىتىلەيدىغان كونكرېتنى جۇغراپىيىلىك ماكان، ئورۇن، يەر شەكلى، تۇپراق ۋە كىلىمات قاتارلىق تەبىئىي شەرت - شارائىتلارنى كۆرسىتىدۇ.

ئومۇمەن، ئادەملەر توپى ياشاۋاتقانلىكى ھەرقانداق بىر جايدا كىشىلەرنىڭ تۇرمۇش كەچۈرۈشىگە ۋە پائالىيەت ئېلىپ بېرىشىغا مۇۋاپىق كېلىدىغان ئەڭ ئەقەللىي بىر ئېكولوگىيىلىك مۇھىت بولىدۇ. ئەمما كونكرېتنى ئېيتقاندا، ئوخشاش بولمىغان جەمئىيەتتىكى كىشىلەرنىڭ تۇرمۇش ۋە پائالىيىتىنىڭ ئېكولوگىيىلىك مۇھىتىدا ياخشى - يامان بولۇشتەك زور پەرقلەرمۇ مەۋجۇت. ئوخشاش بىر جەمئىيەتنىڭ ئېكولوگىيىلىك مۇھىتىدا ھامان كىشىلەرنىڭ تۇرمۇش ۋە پائالىيىتىگە پايدىلىق بولغان بىر قىسىم ئامىللارمۇ بولىدۇ. شۇنداقلا كىشىلەرنىڭ تۇرمۇش ۋە پائالىيىتىگە زىيانلىق بولغان يەنە بىر قىسىم ئامىللارمۇ بولىدۇ. بۇ ئامىللار كىشىلەرنىڭ تۇرمۇش ۋە پائالىيىتىگە ئوخشاش بولمىغان تەسىرلەرنى پەيدا قىلىپ، كىشىلەرنىڭ ئىجتىمائىي تۇرمۇشى ۋە ئىشلەپچىقىرىش پائالىيىتىنى ئوخشاش بولمىغان خۇسۇسىيەت ۋە تەرەققىيات يۆنىلىشىگە ئىگە قىلىپ، جەمئىيەت تەرەققىياتىغا زور تەسىر كۆرسىتىدۇ. شۇڭا بىر جەمئىيەتنى بىلىش ئۈچۈن چوقۇم شۇ جەمئىيەتنىڭ تۇرۇۋاتقان كونكرېتنى ئېكولوگىيىلىك

مۇھىتىنى چۈشىنىش ۋە تەتقىق قىلىش كېرەك. كىشىلەرنىڭ تۇرمۇشىدىكى بىئولوگىيەلىك مۇھىت دېگەندەك مەنىدە، كىشىلەرنىڭ تۇرمۇشىغا بىۋاسىتە ياكى ۋاسىتىلىك ھالدا تەسىر كۆرسىتەلەيدىغان تۈرلۈك بىئولوگىيەلىك ماددىلارنىڭ ئومۇمىي يىغىندىسىنى كۆرسىتىدۇ. كۆپچىلىككە مەلۇم، ئىنسانلار مەۋجۇتلا بولغان يەردە، تۈرلۈك جانلىقلارمۇ مەۋجۇت بولىدۇ. ئىنسانلار بىلەن تۈرلۈك جانلىقلار ئورتاق ئېكولوگىيەلىك مۇھىت ئىچىدە بىر - بىرىگە تايىنىپ ياشايدۇ. شۇڭا ئىنسانلارنىڭ تۇرمۇشى ۋە پائالىيىتى بىلەن تۈرلۈك جانلىقلارنىڭ مەۋجۇت بولۇشى ئوتتۇرىسىدا تەبىئىي باغلىنىش بار، بىئولوگىيەلىك مۇھىتنىڭ قانداق بولۇشى شۇ جەمئىيەتنىڭ مەۋجۇت بولۇشى ۋە تەرەققىي قىلىشىغا ناھايىتى چوڭ تەسىر كۆرسىتىدۇ. ئەمما بىز شۇنىمۇ كۆرۈشمىز كېرەككى، بىرىنچىدىن، ئىنسانلار پائالىيەت ئېلىپ بېرىۋاتقان دائىرە ئىچىدە تۈرلۈك جانلىقلارنىڭ تارقاتىلىشى ئىنتايىن تەكشى ئەمەس. ئىككىنچىدىن، تۈرلۈك جانلىقلارنىڭ ئىنسانلار تۇرمۇشىغا بولغان تەسىرىمۇ ئوخشاش ئەمەس. ھەتتا بەزىلىرى خاراكىتېر جەھەتتىن تامامەن ئەكس تەسىر كۆرسىتىدۇ. شۇڭا بىز كونكرېتنى بىر جەمئىيەتنى بىلمەكچى بولغىنىمىزدا، چوقۇم ئۇنىڭ مەۋجۇت بولۇشى ۋە تەرەققىي قىلىشىدىكى كونكرېتنى بىئولوگىيەلىك مۇھىتىنى كونكرېتنى تەھلىل قىلىشىمىزغا توغرا كېلىدۇ.

يەر ئاستى بايلىق مۇھىتى دېگەننىمىز، كىشىلەرنىڭ ياشاۋاتقان ۋە پائالىيەت ئېلىپ بېرىۋاتقان ماكان دائىرىسى ئىچىدىكى تۈرلۈك يەر ئاستى مېنېرالىنى ئېلىپېنتلارنىڭ (مەسىلەن، تۈرلۈك رودا، كۆمۈر، نېفىت، تەبىئىي گاز ۋە تۈرلۈك مېتاللار) جەمئىيەت تەرەققىياتىغا بولغان تەسىرىنى كۆرسىتىدۇ. كۆپچىلىككە مەلۇمكى، بۇ خىل نەرسىلەرنىڭ تېپىلىشى ۋە ئىشلىتىلىشى جەمئىيەت تەرەققىياتىدا ناھايىتى چوڭ رول ئوينايدۇ. تارىخ.

تا مەلۇم كان مەھسۇلاتلىرىنىڭ قېزىلىشى ۋە ئىشلىتىلىشى بىلەن كىشىلەرنىڭ تۇرمۇش قىياپىتى ۋە ئىشلەپچىقىرىش پائالىيەتلىرىدە زور يۈكسىلىش بولغان. بۇنىڭ بىلەن ئىنسانلار جەمئىيەتتىكى ئوخشاش بولمىغان دەۋرلەرگە بۆلۈنگەن. مەسىلەن، ئېلىدە مىز تارىخىدىكى ساپال توپىسىدىن پايدىلىنىش، مىس ۋە تۆمۈر تاۋلاش قاتارلىقلار ئېلىمىز جەمئىيەت تەرەققىياتىدا ئالاھىدە رول كۆرسەتكەن شۇنداقلا يەر ئاستى بايلىق مۇھىتىنىڭ كىشىلەرنىڭ تۇرمۇشى ۋە پائالىيەتلىرىگە بولغان تەسىرى جەمئىيەت تەرەققىياتىدىكى يۈزلىنىشىگە ئەگىشىپ تېخىمۇ زور بولماقتا. بولۇپمۇ ھازىرقى زامان جەمئىيەتتە بىرەر دۆلەت، بىرەر رايوننىڭ تەرەققىياتى كۆپ ھاللاردا ئۇنىڭ يەر ئاستى بايلىقلىرىنى ئېچىش ۋە پايدىلىنىشىنىڭ دەرىجىسى ۋە دائىرىسىگە باغلىق بولۇپ قالدى. كەمبەغەل ۋە قاقاق ھالەتتە تۇرۇۋاتقان بىر مۇنچە دۆلەت ۋە رايونلارنىڭ مەلۇم بىر خىل يەر ئاستى بايلىقىنىڭ تېپىلىشى بىلەنلا بىردىنلا باي دۆلەتكە ۋە رايونغا ئايلىنىپ قالغانلىقى مانا بۇ نۇقتىنى ئىسپاتلايدۇ. شۇڭا بىز بىر جەمئىيەتنى كونكرېتتىكى تەتقىق قىلغان چاغدا ئۇنىڭ يەر ئاستى بايلىق مۇھىتىنى تەتقىق قىلىشقا بولمايدۇ.

يولداش ماۋزېدۇڭ «ئىنسانلار ئۈزلۈكسىز تەرەققىي قىلىپ تۇرىدۇ. تەبىئەت دۇنياسىمۇ ھامان ئۈزلۈكسىز تەرەققىي قىلىپ تۇرىدۇ. ئۇ مەڭگۈ بىر سەۋىيىدە توختا قالمايدۇ» دەپ ئېيتقاندى. شۇڭا كىشىلەر تۇرمۇش كەچۈرۈۋاتقان ۋە پائالىيەت ئېلىپ بېرىۋاتقان تەبىئىي مۇھىت تارىخىي ئۆزگىرىش ئىچىدە تۇرۇۋاتقان ھەرىكەت ھالىتىدىكى جەرياندا. ئىنسانلار ھايات ئۆزىدە ئىشلىتىش ئىقتىسادىي چىقىپ، تېخى ئىقتىسادىي تۇرمۇش ھالىتىدە تۇرۇۋاتقان چاغدا، ئۇلار ناھايىتى تار دائىرىدە ئىشلىتىش تۇرمۇش كەچۈرگەن ۋە پائالىيەت ئېلىپ بارالغان ھەمدە مۇشۇ تار دائىرىدە ئىچىدە ئۇلار ئاساسەن تەبىئىي شەكىللەنگەن ئېكولوگ.

يىلىك مۇھىتقا ماسلىشىپ، ياۋايى مېۋىلەرنى يىغىپ، ئوۋ ئوۋ-
لاپ ھايات كەچۈرگەن. ئۇ چاغلاردا يەر ئاستى بايلىقلىرىدىن
پايدىلىنىش دېگەندىن ئەلۋەتتە ئېغىز ئاچقىلى بولمايتتى. لې-
كىن، ئىنسانلارنىڭ تەبىئەت دۇنياسىنى بويسۇندۇرۇش ئىقتىدا-
رىنىڭ ئېشىشى يەنى ئىجتىمائىي ئىشلەپچىقىرىش كۈچلىرىنىڭ
تەرەققىياتى، ئىشلەپچىقىرىش پائالىيىتىنىڭ ئۈزلۈكسىز كېتى-
شى ۋە چوڭقۇرلىشىشى، ئىنسانلار ياشاۋاتقان تەبىئىي مۇھىت-
نىمۇ ئۈزلۈكسىز ئۆزگەرتتى، كېڭەيتتى ۋە چوڭقۇرلاشتۇردى.
بۈگۈنكى كۈندە، ئىنسانلارنىڭ پائالىيەت دائىرىسى يەر شارىنىڭ
ھەممىلا يېرىگە كېڭەيمەكتە. كىشىلەر دېڭىز - ئوكيانلارنىڭ
چوڭقۇر جايلىرىغىچە ئاتلانماقتا. ھەتتا يەر شارىنىڭ ئۆزىلا ئىن-
سانلارنىڭ ئېھتىياجىنى قامداپ كېتەلمەيدىغانلىقىنى ھېس قى-
لىشماقتا. شۇڭا ئۇلار ئۆز پائالىيەت دائىرىسىنى ئالەم بوشلۇقىغا
ۋە باشقا پلانېتلارغا كېڭەيمەكتە. ئومۇمەن، ئىنسانىيەت جەمئى-
يىتى بەرپا بولغاندىن بۇيان، كىشىلەر تۇرمۇش كەچۈرۈش ۋە
پائالىيەت ئېلىپ بېرىشتا تاپىنىۋاتقان تەبىئىي مۇھىت دائىرىسىد-
ىكى قانچە ھەسسە ئاشقانلىقىنى تەساۋۋۇر قىلىشىمۇ تەس.
تەبىئىي مۇھىت ئىنسانلار جەمئىيىتى تەرەققىياتىغا تەسىر
كۆرسىتىدۇ ۋە ئۇنى چەكلەپ تۇرىدۇ. ئىنسانلارنىڭ ئىجتىمائىي
تۇرمۇشىمۇ تەبىئىي مۇھىتقا تەسىر كۆرسىتىدۇ ۋە ئۇنى كېڭەيتىد-
ۇ. بۇنى بىر مەسىلىنىڭ ئىككى تەرىپى دېيىشكە بولىدۇ.
تەبىئىي مۇھىت بىلەن ئىنسانلار جەمئىيىتىنىڭ مۇناسىۋىتىنى
تەتقىق قىلىش جەمئىيەتشۇناسلىقنىڭ ئۆزىگە خاس ئالاھىدە ۋەزى-
پىسى. ئىنسانلار ياشاپ تۇرغان تەبىئىي مۇھىتقا پەقەت تەبىئەت
نۇقتىسىدىلا قاراش ۋە تەھلىل قىلىش جۇغراپىيە، يەر قىياپىتى
ئىلمى، گېئولوگىيە، ئاسترونومىيە، ئالەمشۇناسلىق ۋە بىئولو-
گىيىنىڭ ۋەزىپىسى. لېكىن بىز شۇنى چۈشىنىشىمىز كېرەك-
كى، تەبىئىي مۇھىت بىلەن ئىنسانلار جەمئىيىتىنىڭ ئۆزئارا

رولى ئىچىدە ئاكتىپ، پائالىيەتچان ۋە ھەل قىلغۇچى رول ئويىد. نايدىغىنى ئىنسانلارنىڭ ئىجتىمائىي تۇرمۇشى ۋە ئۇلارنىڭ ئىش-لەپچىقىرىش پائالىيىتى. چۈنكى ئىنسانلارنىڭ ئىجتىمائىي تۇرمۇشى ۋە ئىشلەپچىقىرىش پائالىيىتى بولغاچقىلا، تەبىئەت دۇنيا-سىنىڭ بىر قىسمى، ئىنسانلار ياشىيالايدىغان مۇھىتقا ئايلىنالىدۇ. دى ھەم شۇنداقلا ئىنسانلارنىڭ ئىجتىمائىي تۇرمۇشى ۋە ئىشلەپ-چىقىرىش پائالىيىتى ئىنسانلار مەۋجۇت بولۇپ تۇرالايدىغان تەبىئىي مۇھىتنى ئۈزلۈكسىز كېڭەيتەلەيدۇ ۋە چوڭقۇرلاشتۇرالايدۇ. تەبىئىي مۇھىتنى كۆزىتىشتە، جەمئىيەتتاشۇناسلار بىلەن جۇغراپىيەشۇناسلار ئوتتۇرىسىدىكى تۈپكى پەرقمۇ مانا مۇشۇ يەردە دېيىشكە بولىدۇ.

2. تەبىئىي بايلىقلاردىن پايدىلىنىش ۋە ئۇنى قوغداش

ئىنسانلار پۈتكۈل تەبىئەت دۇنياسىنىڭ بىر قىسمى، تەبىئەت دۇنياسىنىڭ ئالىي مەھسۇلى. ئىنسانلار ھايات كەچۈرۈشتە تەبىئەت دۇنياسىغا تايىنىدۇ. ئۇلار ھايات كەچۈرۈشتە ۋە پائالىيەت ئېلىپ بېرىشتا، زۆرۈر كېرەكلىك بولغان بارلىق ماددىي ئەشيا-لارنىڭ ھەممىسىنى ئاخىرقى ھېسابتا تەبىئەت دۇنياسىدىن ئالىدۇ. مۇشۇ نۇقتىدىن ئېيتقاندا، تەبىئەت دۇنياسىدىكى ھاۋا، سۇ، تۇپراق، قۇياش نۇرى، ئۆسۈملۈك، ھايۋانات ھەمدە تۈرلۈك مېتال ۋە غەيرىي مېتال قاتارلىق كىشىلەرنىڭ تۇرمۇش ئېھتىياجىنى قامدايدىغانلىقى نەرسىلەرنىڭ ھەممىسى ئىنسانلار جەمئىيىتى تۇرمۇشىنىڭ تەبىئىي بايلىقى ھېسابلىنىدۇ. بۇ خىل تەبىئىي بايلىقلارنى ئېكولوگىيەلىك بايلىق، بىئولوگىيەلىك بايلىق، كان بايلىقى دەپ ئۈچ قاتلامغا بۆلۈشكە بولىدۇ. بۇنى يەنە قايتا يېتىلىدىغان بايلىق ۋە قايتا يېتىلمەيدىغان بايلىق دەپ ئىككى تۈرگە بۆلۈشكە بولىدۇ. ئىنسانلار جەمئىيەتنىڭ تەرەققىيات تارى-

خى تۈپ نېگىزدىن ئېيتقاندا، ئىنسانلارنىڭ تەبىئىي بايلىقلارنى ئېچىش ۋە پايدىلىنىش تارىخىدۇر. چۈنكى، ئىنسانلار تەبىئەت دۇنياسىنىڭ ئويىپكىتىپ قانۇنىيىتىنى بىلگەندىن كېيىنلا، ئۆزى ياراتقان ئىشلەپچىقىرىش قوراللىرى ئارقىلىق تەبىئەت دۇنياسىغا تەسىر كۆرسەتكەن. تەبىئەت دۇنياسىنى ئۆزگەرتكەن، تەبىئەت كۈچىنى ئۆزلىرىنىڭ مەقسىتى ئۈچۈن خىزمەت قىلىشقا مەجبۇر قىلىپ، ئۆزلىرىنىڭ ھاياتى ۋە پائالىيىتىنى ئۈزلۈكسىز داۋاملاشتۇرۇپ كەلگەن. شۇڭا بىرەر دۆلەت ياكى رايوننىڭ تەرەققىياتىغا قاراشتا، ئۇنىڭ تەبىئىي بايلىقلارنى ئېچىش دائىرىسىنىڭ كەڭ - چوڭقۇرلۇقىغا، تەبىئىي بايلىقنىڭ سان ۋە سۈپىتىگە ھەمدە پايدىلىنىش ئۇسۇلىغا قاراش كېرەك.

ئاستىراكتىنى ھالدا ئېيتقاندا، تەبىئىي بايلىق پۈتمەس - تۈگىمەس بايلىقتۇر. چۈنكى، تەبىئەت دۇنياسى ئەبدى ساقلىنىدۇ ۋە راۋاجلىنىدۇ. زامان ۋە ماكان جەھەتتە ئۇنىڭ باش ئاخىرى بولمايدۇ. ئۇ بىر چەكسىز دۇنيا. لېكىن بىز ياشاۋاتقان بۇ رېئال ئىنسانلار جەمئىيىتى يەنىلا يەر شارىدىن ئىبارەت بۇ چەكلىك ماكان دائىرىسى ئىچىدە مەۋجۇت بولۇپ تۇرماقتا. گەرچە ئىنسانلار ھازىر ئۆزىنىڭ ھاياتلىق پائالىيىتىنى باشقا پىلانېتلارغا كېڭەيتىشكە تىرىشىۋاتقان بولسىمۇ، لېكىن ھازىرغا قەدەر ئاساسەن يەر شارىدىن ئىبارەت بۇ چەكلىك مۇھىت ئىچىدىلا ئۆزىنىڭ ھاياتلىقىنى قامداپ كېتىپ بارىدۇ. ئىلىم - پەن، مۇشۇ چەكلىك دائىرە ئىچىدىكى ئىنسانلار ئېھتىياجىنى قامداپ كېتەلەيدىغان تەبىئىي بايلىقلار ئىچىدە قايتا يېتەلمەيدىغان بايلىقلار چەكلىك بولۇپلا قالماستىن، بەلكى قايتا يېتىلىدىغان بايلىقلارنىڭمۇ چەكلىك ئىكەنلىكىنى ئىسپاتلىماقتا. شۇڭا ئىنسانلار ئۆزىنىڭ ھاياتلىقىنى ساقلاش ۋە تەرەققىي ئەتتۈرۈش ئۈچۈن ئۆزى ياشاۋاتقان تەبىئىي مۇھىت تۈزۈلمىسىنى ۋە ئۇنى مۇۋاپىق ئېچىش ۋە پايدىلىنىش مەسىلىسىنى تەتقىق قىلىپلا بولمايدۇ.

قايتا يېتىلمەيدىغان بايلىقلار دېگىنىمىز، ئاساسەن تۈرلۈك كان بايلىقلىرىنى كۆرسىتىدۇ. كان بايلىقلىرى ئىنسانلارنىڭ ئىجتىمائىي تۇرمۇشىدا كەم بولسا بولمايدىغان ئېلېمېنتلاردۇر. بولۇپمۇ ھازىرقى زامان سانائەتلەشكەن دەۋردە ئىجتىمائىي ئىشلەپچىقىرىشنىڭ تەرەققىي قىلىشىغا ئەگىشىپ، كىشىلەرنىڭ تۇرمۇش سەۋىيىسى بارغانسېرى يۇقىرى كۆتۈرۈلمەكتە. جەمئىيەتنىڭ مەۋجۇت بولۇشى ۋە تەرەققىي قىلىشىدا كان بايلىقلىرىغا بولغان ئېھتىياج تەلپى بارغانسېرى ئاشماقتا ۋە ئۇنى ئۆزىگە شەرت قىلماقتا. چۈنكى ھازىرقى زامان جەمئىيىتىدىكى ئىشلەپچىقىرىش قوراللىرى، ئۆي - ئىمارەت ماتېرىياللىرى، قاتناش ۋاسىتىلىرى ھەتتا كىيىم - كېچەكلىرىگىچە بولغان نەرسىلەرنىڭ ھەممىسىنى كان مەھسۇلاتلىرىدىن پىششىقلاپ ئىشلەشكە توغرا كېلىدۇ. ئەمما، كۆپچىلىككە مەلۇمكى، يەر شارىدىكى كان بايلىقلىرىنىڭ زاپىسى يەنىلا ئىنتايىن چەكلىك. ئۇنى ئىشلەتكەندە سېرى ئازلايدۇ، قايتا تولۇقلانمايدۇ. ئىلمىي تەكشۈرۈشلەرگە ئاساسلانغاندا، پۈتۈن دۇنيادىكى تۈرلۈك مېتال كان بايلىقلىرى ئەگەر ھازىرقى ئىشلەپچىقىرىش سەرىپىيات سەۋىيىسى بويىچە مېتال ئىشۋەرسە، بۇنىڭدىن كېيىنكى 100 يىلغا بارمىغان ۋاقىت ئىچىدە سەرپ بولۇپ تۈگىشى مۇمكىن. كۆمۈر، نېفىت، تەبىئىي گاز قاتارلىق بىر قېتىمدىلا سەرپ بولۇپ تۈگەيدىغان غەيرىي مېتال كان بايلىقلىرى مەنبەسىنىڭ ئەڭ ئاخىرى تۈگەپ كېتىدىغانلىقى ناھايىتى ئېنىق.

قايتا يېتىلىدىغان بايلىقلار دېگىنىمىز، ئېكولوگىيەلىك بايلىق (مەسىلەن، ھاۋا، سۇ، نۇپراق قاتارلىقلار) ۋە بىئولوگىيەلىك بايلىقلارنى (مەسىلەن، تۈرلۈك ئۆسۈملۈكلەر، ئورمانلار، يايلاقلار، ئۇچار قۇشلار، ھايۋانلار، قۇرت - قوڭغۇز ۋە باكتېرىيە قاتارلىقلار) كۆرسىتىدۇ. ئىنسانلار ھايات كەچۈرۈشتە ھاۋا، سۇ، نۇپراق، ئۆسۈملۈك ۋە ھايۋاناتلاردىن ئايرىلالمايدۇ.

تەبىئەت دۇنياسىنىڭ ئىنسانلارغا بەخش ئەتكەن بۇ بايلىقلىرى ئۈزلۈكسىز خوراپ تۇرۇش بىلەن بىر ۋاقىتتا يەنە بىر ئۈزلۈكسىز كۆپىيىپ تولۇقلىنىپ تۇرىدۇ. بۇ ھەممىگە ئايان ئاددىي ساۋات. لېكىن، تەبىئەت دۇنياسىدىكى قايتا يېتىلىدىغان بايلىق-لارنىڭ قايتا ئىشلەپچىقىرىش جەريانى ھامان بەلگىلىك ئېكولو-گىيىلىك مۇھىتنى ئۆزىگە شەرت قىلىدۇ. شۇڭا ئىنسانلارنىڭ ئىجتىمائىي تۇرمۇشىمۇ ئېكولوگىيىلىك تەڭپۇڭلۇقنىڭ تەسىرىگە ئۇچرايدۇ. ئىنسانلارنى ئۆز ئىچىگە ئالغان جانلىقلار توپى بىلەن تەبىئەت دۇنياسى مىليون يىللار ئىلگىرىلا ئېكولوگىيىلىك تەڭ-پۇڭلۇقنى شەكىللەندۈرگەن. بۇ خىل ئېكولوگىيىلىك تەڭپۇڭ-لۇقنى ساقلاپ قېلىشنىڭ ئاساسى، قانۇنىيەتلىك ھالدا ماددا ئايلىنىش بىلەن ئېنېرگىيە ئالماشتۇرۇشتىن ئىبارەت. ئىنسانلار ۋە ھەر خىل جانلىقلار توپى ئەتراپتىكى مۇھىتنىڭ ئۆز ئارا تەسىر-رى، ماددا ۋە ئېنېرگىيىنىڭ بىز - بىرىگە ئۆتۈشى ئارقىسىدا جانلىقلارنىڭ ئۆز ئارا بىرلەشكەن، مۇرەككەپ گەۋدىسىنى يەنى ئېكولوگىيىلىك سىستېمىنى بىرلىكتە شەكىللەندۈرىدۇ. شۇڭا تەبىئىي ئېكولوگىيىلىك سىستېما ئۆز - ئۆزىنى تەمىنلەش ئىقتىدارىغا ئىگە بولغان تەبىئىي فۇنكسىيىلىك بىرلىك ھېسابلىنىدۇ. ئۆسۈملۈكلەر ئورگانىك ماددىلارنى بىرىكتۈرۈپ ئورگانىك ماددىغا ئايلاندۇرۇش يولى بىلەن ھايۋاناتلارنىڭ ئوزۇقلۇقىنى تەمىنلەيدۇ. ھايۋاناتلارنىڭ كېرەكسىز ماددىلارنى چىقىرىشى ۋە ئۇلارنىڭ جەستى مېكرو ئورگانىزملارنىڭ پارچىلىنىشى ئارقىلىق يەنە ئۆسۈملۈكلەرنىڭ سۈمۈرۈشىنى تەمىنلەيدۇ. ئېكولوگىيىلىك سىستېمىنىڭ بۇ خىل ماددا ئالماشتۇرۇش رولى جەريانىدا، جانلىقلار ئوتتۇرىسىدا قانۇنىيەتلىك ھالدا ئۆز ئارا ماسلىشىش بىلەن ئورگانىك مۇھىتنىڭ زاپاس يوشۇرۇن كۈچى ئېكولوگىيىلىك سىستېمىنىڭ ھەرقايسى قىسىملىرىنى مەلۇم دەرىجىدە ئۆز-ئارا تولۇقلاش ۋە تەڭشەش ئىقتىدارىغا ئىگە قىلىدۇ. تۈزۈلمە

بىلەن ئىقتىدارنىڭ ماسلىشىشى تەبىئەت سىستېمىسىنىڭ مۇقىم ھالەتكە يېتىشىدىكى ئالدىنقى شەرتتۇر. ماددىنىڭ سەرپ بولۇش - پەيدا بولۇش تەڭپۇڭلۇقى بىلەن ھاۋا ئالمىشىش تەڭپۇڭلۇقى مۇشۇ مۇقىم ھالەتنى ئەمەلگە ئاشۇرۇشنىڭ ماددىي ئاساسدۇر. ئەگەر ئىنسانلار تەبىئەت دۇنياسىنىڭ مۇشۇ خىلدىكى نورمال ئىقتىدارىنى بۇزسا، ئۇ ھالدا ئىنسانلار ئۆزى بىلەن تەبىئەت دۇنياسى ئوتتۇرىسىدىكى تەڭپۇڭلۇق مۇناسىۋەت يەنى ئۆزى ھايات كەچۈرىشىدە تايىنىدىغان ماكان تۈزۈلمىسىنى بۇزغان بولىدۇ. ئۆزىنىڭ مەۋجۇت بولۇپ تۇرۇشىغا زىيان يەتكۈزگەن بولىدۇ. مەسىلەن، كىشىلەرنىڭ قارىغۇلارچە دېڭىز ۋە كۆللەرنى قورشاپ ئېتىز بەرپا قىلىشى، ئېكولوگىيەلىك قانۇنىيەتكە خىلاپ ھالدا چوڭ تىپتىكى توشمىلارنى ياساشى ھەمدە سانائەت ئىشلەپچىقىرىشىدا زور مىقداردىكى بۇلغانغان نەرسىلەرنى دېڭىز، كۆل - دەريالارغا ئېقىتىۋېتىشى، نۇرغۇنلىغان تاتلىق سۇ رايوندىكى لىرىنى جانسىز ئۆلۈك سۇغا ئايلاندۇرۇپ قويۇشى قاتارلىقلارنىڭ ھەممىسى ئېكولوگىيەلىك تەڭپۇڭلۇقنى بۇزۇپ تاشلاپ، ئىنسانلارنىڭ ئوزۇقلۇق مەنبەسىنى ئازايتىۋېتىدۇ ھەمدە تەبىئىي مۇھىتنىكى سۇ بىلەن ئىسسىقلىقنىڭ تەڭشەش رولىغا بۇزۇنچىلىق قىلىدۇ. يەنە مەسىلەن، ئورمانلارنى كېسىپ بوز يەر ئېچىش، يايلاقلارنى ئېچىپ دېھقانچىلىق ئېتىزلىرىغا ئايلاندۇرۇش قاتارلىقلارنىڭ ھەممىسى يەردىن مۇۋاپىق ھالدا پايدىلانماسلىقتەك قىلمىش بولۇپ، ئوخشاشلا يەرنىڭ يۈزەكى قاتلىمىدا چوڭ ھەجىمدە تۇپراقنىڭ ئېقىشى، مۇنبەت قىسمىنىڭ خوراپ كېتىشىنى كەلتۈرۈپ چىقىرىدۇ. دېھقانچىلىق، ئورمانچىلىق ۋە چارۋىچىلىق مەنبەسىگە بۇزغۇنچىلىق قىلىش بىلەن بىللە تېخىمۇ كۆپ بوران، قۇم، كەلكۈن قاتارلىق تەبىئىي ئاپەتلەرنى كەلتۈرۈپ چىقىرىدۇ.

دېمەك، ئىنسانلار ياشاۋاتقان تەبىئىي شارائىت «ئىنساندە

يەت - تەبىئىي بايلىق - مۇھىت» دىن تۈزۈلگەن بىر پۈتۈن گەۋدەدۇر. تەبىئىي بايلىققا، تەبىئىي مۇھىتقا بۇزۇنچىلىق قىلىش ئەڭ ئاخىرقى ھېسابتا ئىنسانلار تۇرمۇشىغا قىلىنغان بۇزۇنچىلىقتۇر. شۇڭا ئىنسانلار تەبىئىي قانۇنىيەتلەر بىلەن پەن - تېخنىكا نەتىجىلىرىنى تەتبىقلاپ تەبىئىي مۇھىتنى ئۆز-گەرتكەن چاغدا، تەبىئىي مۇھىت بىلەن تەبىئىي بايلىقنى ئورگا-نىك ھالدا باغلانغان بىر پۈتۈن گەۋدە دەپ قارىشى كېرەك. تەبىئىي بايلىقلاردىن مۇۋاپىق ھالدا پايدىلىنىش بىلەن بىر ۋاقىتتا ئېكولوگىيەلىك مۇھىتنى مۇۋاپىق ھالدا ئاسراش كېرەك. مۇ-ھىتنى ئاسراش مەسىلىسى ھەم ئېكولوگىيە ئىلمى مەسىلىسى، ھەم ئىجتىمائىي - ئىقتىساد مەسىلىسىدۇر بولۇپمۇ ھازىرقى زاماندا ئىنسانلار ياشاۋاتقان تەبىئىي مۇھىتنى قانداق قىلىپ قوغ-داپ قېلىش مەسىلىسى پۈتۈن يەر شارى خاراكتېرلىك ئىستراتې-گىيەلىك مەسىلە بولۇپ قالدى، ئەلۋەتتە. بۇ بىزنىڭ يۈكسەك ئەھمىيەت بېرىشىمىزگە تېگىشلىك مەسىلە.

تۆتىنچى پاراگراف مەدەنىيەت

مەدەنىيەت - ئىنسانلار جەمئىيىتىگە خاس بىر خىل ئالاھى-دە ئىجتىمائىي ھادىسە. ئىنسانلار ماددىي تۇرمۇش ئاساسىدا مەنىۋى بايلىق يارىتىپ، ئۆزىگە خاس بولغان مەدەنىيەتنى بەرپا قىلالغانلىقى ئۈچۈنلا ھايۋاناتلار دۇنياسىدىن ئايرىلىپ چىقىپ ئىنسانلار جەمئىيىتىنى شەكىللەندۈرەلمىدى. شۇڭا مەدەنىيەت ئاھالە ۋە تەبىئىي مۇھىتقا ئوخشاش جەمئىيەتنى تەشكىل قىلغۇ-چى ئاساسى ئامىللارنىڭ بىرى ھېسابلىنىدۇ. مەدەنىيەت بولمىسا جەمئىيەتنىڭ مەۋجۇت بولۇشى مۇمكىن ئەمەس.

1. مەدەنىيەت چۈشەنچىسى

ئادەتتە «مەدەنىيەت» دېگەن بۇ ئۇقۇم ناھايىتى ئابستراكتنى ئۇقۇم. چۈنكى، ئىنسانلار ئىجتىمائىي تۇرمۇشىدىكى ھەرقايسى تەرەپلەرنىڭ ھەممىسى بىر خىل مەدەنىيەتنىڭ ئىپادىسى ھېسابلىنىدۇ. شۇڭا مەدەنىيەت دېگەن بۇ ئۇقۇمنى كونا كونا چۈشەنمىشكە ۋە ئۇنى كونا كونا تەھلىل قىلىشقا توغرا كېلىدۇ.

«مەدەنىيەت» كەڭلىككە ۋە چوڭقۇرلۇققا قاراپ ئۈزلۈكسىز تەرەققىي قىلىدىغان ئۇقۇم. جۇڭگونىڭ قەدىمكى زامانىدىكى «مەدەنىيەت» ئۇقۇمى مەدەنىيەت - مائارىپ مۇۋەپپەقىيەتلىرى ۋە تەربىيەلەپ تەسەرلەندۈرۈش دېگەن مەنىلەرنى ئۆز ئىچىگە ئالغان. «مەدەنىيەت» نىڭ غەربىي ياۋروپا تىللىرىدىكى ئاتىلىشى «كۇلتۇرا» (Cultura) بولۇپ، ئۇنىڭ تۈپ سۆزى پېئىل بولۇپ، تېرىقچىلىق، ئولتۇراقلىشىش، مەشىق قىلىش، كۆڭۈل قويۇش ياكى دىققەت قىلىش، دىنىي ئېتىقاد قاتارلىق كۆپ قاتلاملىق مەنىلەرگە ئىگە. ئۇ ئادەمنىڭ سۈيۈپكىتىپ تىرىشچانلىقى ئارقىلىق تەبىئىي ھالەتتىن قۇتۇلۇش مەنىسىنىمۇ ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. 16 - 17 - ئەسىرلەردە ئىنگىلىزچە، فىرانسۇزچە «Cultura» سۆزى تېرىقچىلىقتىن دەل - دەرەخلەرنى ئۆستۈرۈشكە تەدرىجىي كېڭەيدى ھەمدە ئىنسانلارنىڭ روھى بىلىمى، مىجەز - خۇلقى، ئۆرپ - ئادىتىنى كۆرسىتىدىغان بولدى.

خەنزۇ تىلى سۆزلۈكىدە Cultura نىڭ مەنىسىگە يېقىنراق كېلىدۇ. خان «文化» (مەدەنىيەت) «文明» (مەدەنىيلىك) دېگەن ئىككى سۆز بار. ئىنسانلارنىڭ ماددىي ئىجادىيىتى (بولۇپمۇ ئوتتىن پايدىلىنىش) كېڭىيىپ روھنىڭ نۇرى يەر - جاھاننى يورۇتقان «文明» دېگەن سۆز كۇلتۇرا (Cultura) نىڭ مەزمۇنىغا تېخىمۇ ماس كېلىدۇ. «文明» (مەدەنىيلىك) نى «مەدەنىيەت - مائارىپ مۇۋەپپەقىيەتلىرى ۋە ئاقارتىش» (文治教化) دىكى «文化» (مەدەنىيەت) بىلەن سېلىشتۇرغاندا ئۇنىڭ ئۆز

ئىچىگە ئالغان مەنىسى تېخىمۇ كەڭ بولۇپ، بىز ھازىر ئېيتىۋاتىمىز. قان كەڭ مەنىدىكى مەدەنىيەتكە يېقىن كېلىدۇ. يەنى ئىنسانىيەت جەمئىيىتى تارىخىي ئەمەلىيەت جەريانىدا ئىجاد قىلىنغان ماددىي بايلىق ۋە مەنىۋى بايلىقنىڭ يىغىندىسىنى كۆرسىتىدۇ. مەدەنىيەت دېگەن بۇ ئۇقۇمنى كەڭ مەنىدە ۋە تار مەنىدە چۈشىنىشكە بولىدۇ. كەڭ مەنىدىكى مەدەنىيەت ئىنسانلارنىڭ ھاياتىدا دۇنياسىدىن ئايرىلىپ چىققاندىن كېيىنكى ياراتقان ۋە توپلىغان بارلىق ماددىي بايلىقى بىلەن مەنىۋى بايلىقلىرىنىڭ ئومۇمىي يىغىندىسىنى كۆرسىتىدۇ. تار مەنىدىكى مەدەنىيەت جەمئىيەتنىڭ ماددىي ئىشلەپچىقىرىش پائالىيىتى داۋامىدا كىشىلەرنىڭ روھى پائالىيىتىدە شەكىللەنگەن بارلىق مەنىۋى بايلىقلارنىڭ ئومۇمىي يىغىندىسىنى كۆرسىتىدۇ. بىزنىڭ كۈندىلىك تۇرمۇشىمىزدا قوللىنىلىۋاتقان «مەدەنىيەت» دېگەن بۇ سۆز كۆپ ھاللاردا تار مەنىدىكى مەدەنىيەتنى كۆرسىتىدۇ. لېكىن، جەمئىيەت يەتتۇنچى مەدەنىيەتنى جەمئىيەتنى تەشكىل قىلغۇچى ئاساسىي ئامىللارنىڭ بىرى سۈپىتىدە قارىغاچقا، ئۇ كەڭ مەنىدە ئېيتىلغان مەدەنىيەتنى تەتقىق قىلىدۇ. ئومۇمەن، جەمئىيەتنى تەشكىل قىلغۇچى ئاساسىي ئامىل سۈپىتىدە تۇرۇۋاتقان مەدەنىيەت — كىشىلەرنىڭ ھەرىكىتى ۋە ئادەملەر ياساپ چىققان تۈرلۈك ماددىي بۇيۇملار ئارقىلىق ئىپادىلىنىپ چىقىدىغان كىشىلەرنىڭ ئۆرپ - ئادىتى، كۆز قارىشى، ئىدىيىسى ۋە پەن - تېخنىكا نەتىجىلىرىدۇر. تەبىئەت دۇنياسىدىكى ھەممە نەرسىلەر مەدەنىيەت بولمىغۇچىدۇر. پەقەت ئىنسانلار ئىجاد قىلىپ ياراتقان ياكى پىششىقلاپ ئىشلىگەن مەھسۇلاتلارلا بەلگىلىك مەدەنىيەتكە ۋەكىللىك قىلالايدۇ. مەسىلەن، ئادەتتىكى بىر تاش مەدەنىيەتكە كىرمەيدۇ. ئەمما، كىشىلەر ئۇنىڭدىن بىرەر ئىشلەپچىقىرىش قورالى ياساسا ياكى بىرەر ھەيكەل ياساپ چىقسا ئۇ بىر خىل مەدەنىيەتنىڭ ئىپادىسى بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. دېمەك، مەدەنىيەت ئاساسەن بىر

رەر دۆلەت ياكى مىللەتنىڭ مەدەنىيەت تەرەققىياتىنىڭ نەتىجىسى ۋە مەھسۇلى بولۇپ، ئۇنىڭ تەبىئىي ھالىتى ۋە جەرياننى كۆر- سەتمەيدۇ .

2. ئىجتىمائىي مەدەنىيەتنىڭ مەزمۇنى .

ئىجتىمائىي تۇرمۇشنىڭ ھەممىلا ساھەلىرىدە مەدەنىيەت ئا- لاھىدە رول ئوينايدۇ . مەدەنىيەت بولمىسا ئىنسانلارنىڭ ئىجتىما- ئىي تۇرمۇشى بولمايدۇ . مەيلى قايسى دەۋردە بولسۇن، قايسى مىللەت بولسۇن، ھامان بەلگىلىك مەدەنىيەت شەكلى ئىچىدە تۇرمۇش كەچۈرىدۇ . مەدەنىيەت ناھايىتى مۇرەككەپ بىر سىستې- ما . ئادەتتە كىشىلەر مەدەنىيەتنى ئومۇمىي جەھەتتىن ماددىي مەدەنىيەت ۋە مەنىۋى مەدەنىيەت دەپ ئىككى چوڭ تۈرگە ئايرىد- دۇ . لېكىن بىز تەتقىق قىلىش ۋە چۈشىنىشكە ئاسان بولسۇن ئۈچۈن، ئۇنىڭ مەزمۇنىنى تۆۋەندىكىچە بەش تۈرگە ئايرىپ سۆز- لەيمىز .

1) ئىشلەپچىقىرىش خاراكتېرىدىكى مەدەنىيەت

ئىشلەپچىقىرىش خاراكتېرىدىكى مەدەنىيەت دېگەنمىز، كى- شىلەرنىڭ ئىشلەپچىقىرىش ئەمگىكى جەريانىدا ئىگىلىگەن ئەم- گەك ئوبيېكتى، ئىجاد قىلغان ئەمگەك قوراللىرى، ياراتقان ئەمگەك مەھسۇلاتلىرىنى كۆرسىتىدۇ . بۇ نەرسىلەرنىڭ بەزىلىرى تەبىئەت دۇنياسىدىكى نەرسىلەرگە ئوخشاش بىۋاسىتە ئىپادىلىنىد- دۇ . بەزىلىرى تېگى - تەكتىدىن ئالغاندا تەبىئەت دۇنياسىدىن كەلگەن بولىدۇ . لېكىن ئۇلارنى ئىگىلەش دەرىجىسى، يارىتىش سەۋىيىسى، ئىگە بولغان سان ۋە سۈپىتىگە قاراساقلا بۇلارنىڭ ھەممىسىدە ئىنسانلار پائالىيىتىنىڭ ئىزىنى كۆرگىلى بولىدۇ . بۇ ھەم ئىنسانلار مەدەنىيەت تەرەققىياتىدىكى بىر خىل ئوبيېكتىپ ئۆلچەمنى گەۋدىلەندۈرىدۇ بولۇپمۇ ئۇنىڭ ئىچىدىكى ئەمگەك قو- راللىرىنى ئىجاد قىلىش سەۋىيىسى تېخىمۇ تۈپكى خاراكتېردىكى

ئۆلچەم ھېسابلىنىدۇ.

(2) تۇرمۇش مەدەنىيىتى

كىشىلەرنىڭ تۇرمۇش شارائىتى، ۋاسىتىلىرى ۋە ئۇسۇللىرى ئۆزلىكىدىن ئۆزگىرىپ تۇرىدۇ ۋە تەرەققىي قىلىپ تۇرىدۇ. بۇ خىل ئۆزگىرىشنىڭ يۆنىلىشى ۋە تەرەققىيات سەۋىيىسى ئىنسانلار مەدەنىيەت تەرەققىياتىنىڭ سەۋىيىسىنى بىۋاسىتە كۆرسىتىپ بېرىدۇ. مەسىلەن، ئىپتىدائىي ئادەملەرنىڭ گۆشنى خام يېتى يېيىشى، كىيىم كىيىمەي يالىڭاچ يۈرۈشى، تاغ - ئۆڭكۈر - لەرنى ماكان تۇتۇپ توپلىشىپ تۇرمۇش ئۆتكۈزۈشى قاتارلىقلار بىلەن ھازىرقى زامان كىشىلەرنىڭ كىيىم - كېچەك، يېمەك - ئىچمەك، ئوي - جاي، مېڭىش - تۇرۇش ھەمدە نىكاھلىق تۇرمۇش شەكلى، ئائىلە قۇرۇلمىسى قاتارلىقلار ئوخشاش بولمىغان دەۋرلەردىكى تۈپتىن ئوخشاش بولمىغان ئىككى خىل مەدەنىيەتكە ۋەكىللىك قىلىدۇ. بۇنىڭدىن باشقا يەنە ئوخشاش دەۋردىمۇ ھەتتا ئوخشاش تەرەققىيات سەۋىيىسىدە تۇرۇۋاتقان دۆلەت ۋە رايونلاردىمۇ كىشىلەرنىڭ تۇرمۇش ئۇسۇلى ۋە ۋاسىتىلىرى ئوخشاش بولمايدۇ. ھەرقايسى دۆلەت، ھەرقايسى مىللەتلەرنىڭ ئۆزىگە خاس بولغان تۇرمۇش، مەدەنىيەت شەكلى بولىدۇ. مەسىلەن، ياۋروپالىقلارنىڭ كاستىيۇم كىيىشى، ۋىلگا - قوشۇق بىلەن تاماق يېيىشى، جۇڭگولۇقلارنىڭ ئۇزۇن جۇيازا كىيىشى، چوكا بىلەن تاماق يېيىشى قاتارلىقلار ئوخشاش بولمىغان دۆلەتلەرنىڭ مەدەنىيەت ئالاھىدىلىكىنى تېخىمۇ روشەن ئىپادىلەيدۇ.

(3) ئالاقە مەدەنىيىتى

كىشىلەر جەمئىيەتتە ياشىغان ۋە پائالىيەت ئېلىپ بارغان چاغدا چوقۇم ئۆزئارا ئالاقە قىلىشقا توغرا كېلىدۇ. جەمئىيەتنىڭ تەرەققىياتىغا ئەگىشىپ ئۇلارنىڭ ئۆزئارا ئالاقە شەكلى ۋە ۋاسىتىلىرى ئۆزلىكىدىن ئۆزگىرىپ تۇرىدۇ ۋە مۇكەممەللىشىدۇ.

ئۆزئارا ئالاقە شەكلى ۋە ۋاستىلىرىنىڭ ئۈزلۈكسىز ئىجاد قىلىدۇ. نىشى ۋە مۇكەممەللىشىشى شۈبھىسىزكى ئىنسانلار مەدەنىيەتتىكى نىڭ تەرەققىيات جەريانىنى ئەكس ئەتتۈرىدۇ ھەمدە ئۇ جەمئىيەت تەرەققىياتىنى تەكشۈرۈشتىكى بىر خىل ماددىي ئۆلچەم بولۇپ قالىدۇ. مەسىلەن، ئەڭ قەدىمكى كىشىلەرنىڭ شوپىنىنى تۈگۈپ ئىش - ۋەقەلەرنى خاتىرىلىشىدىن تارتىپ ئۇستىخان - قۇلۇلە قاپلىرىغا خەت ئويۇشى، مىس ئەسۋاب - جابدۇقلارغا خەت ئويۇشى، قومۇش تاراشقا خەت ئويۇشى، رەختكە خەت يېزىشى، قەغەزگە خەت يېزىشى ۋە رادىئو - تېلېۋىزور ئارقىلىق تارقىتىش قاتارلىقلارنىڭ ھەممىسى يېزىق ئارقىلىق خاتىرىلەش ۋە ئۇچۇر تارقىتىش بولۇپ، بۇلار ئىنسانلار ئالاقە مەدەنىيەت تارىخىدىكى ماددىي شەكىل ھېسابلىنىدۇ. تىل - يېزىق ۋە باشقا ئالاقە ۋاستىلىرىنىڭ مۇكەممەللىنىش جەريانىنى تەكشۈرۈش مەدەنىيەت تەرەققىياتىنى تەتقىق قىلىشتىكى ئىنتايىن مۇھىم تەرەپ. كىشىلەرنىڭ چۈشەنچىسىدىكى تار مەنىدىكى مەدەنىيەت بەزىدە مۇشۇ نەرسىلەرنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ.

(4) تۈزۈم مەدەنىيىتى

كىشىلەر ئۆزئارا مۇناسىۋەتنى بىر تەرەپ قىلىش، نورمالنى ئىجتىمائىي تۇرمۇش تەرتىپىنى ساقلاپ قېلىشتا تۈرلۈك ئۆرپ - ئادەت، قائىدە - تۈزۈملەرگە ۋە ئەخلاق - مىزانلىرىغا تايانماي بولمايدۇ. بۇلار ئىنسانلار مەدەنىيەت تەرەققىياتىدا شەكىللەنگەن ۋە مۇقىملاشقان ئۆلچەملەر بولۇپ، بىز ئۇنى ئادەتتە تۈزۈم مەدەنىيىتى دەپ ئاتايمىز. بۇ جەمئىيەتشۇناسلىقتا ئىنسانلار مەدەنىيىتىنى تەتقىق قىلىدىغان مۇھىم تەرەپ، چۈنكى تۈزۈم مەدەنىيىتى بولمىسا، ئىنسانلار جەمئىيىتىنى تەشكىللەش مۇمكىن ئەمەس.

(5) ئاڭ مەدەنىيىتى

بۇ كىشىلەرنىڭ ئىشلەپچىقىرىش مەدەنىيىتى، تۇرمۇش مەدەنىيىتى.

دەنئىيىتى، ئالاقە مەدەنىيىتى ۋە تۈزۈم مەدەنىيىتىنى يارىتىش داۋامىدا ھاسىل قىلغان تۈرلۈك كۆز قاراش، ئېتىقاد قاتارلىق نوقۇل ئاڭ فورماتسىيىسى ئىچىدىكى چۈشەنچىلەرنى كۆرسىتىدۇ. مەسىلەن، ئىنسانلار ياراتقان بەلگىلىك پەلسەپە، دىن، سەنئەت ۋە ئىلىم - پەن قاتارلىق تەپەككۈر نەتىجىلىرى، بۇ نەرسىلەر گەرچە تۈزۈم مەدەنىيىتىگە ئوخشاشلا مەنئىۋى مەدەنىيەت دائىرىسىگە كىرىسىمۇ، ئەمما ئۇ قېلىپلاشقان تۈزۈم مەدەنىيىتىدىن ئالاھىدە پەرق قىلىدۇ. شۇڭا بىز بۇلارنى ئايرىم ھالدا ئاڭ مەدەنىيىتى دەپ ئاتايمىز. ئاڭ مەدەنىيىتى بىرقەدەر ئابستىراكتىنى بولسىمۇ، ئەمما ئۇ يۇقىرىدا ئېيتىلغان تۈرلۈك مەدەنىيەتلەرنىڭ يۈكسەك پەللىگە كۆتۈرۈلگەنلىكىنىڭ نەتىجىسى. شۇڭا ئۇنى ئىدىئە سانئىيەت مەدەنىيىتىنىڭ يۇقىرى قاتلىمى ياكى مەدەنىيەتنىڭ جەۋھىرى دېيىشكە بولىدۇ.

بۇ بەش جەھەتتىكى مەدەنىيەت ئۆزىنىڭ ئالاھىدە رولى بىلەن ئىنسانلار جەمئىيىتىنى تەشكىل قىلىشقا قاتنىشىپ، ئىجتىمائىي مەدەنىيەت تەرەققىياتىدىكى مول مەزمۇننى نامايان قىلىدۇ. بىز مەدەنىيەتنىڭ جەمئىيەتنى تەشكىل قىلىشتىكى ئەھمىيىتىنى چۈشىنىش، ئىجتىمائىي تۇرمۇش تەرەققىياتىنىڭ قانۇنىيىتىنى ئېنىق چىقىرىپ بېرىش ئۈچۈن، مۇشۇ بەش جەھەتتىكى ئىجتىمائىي مەدەنىيەتكە قارىتا چوقۇم ئومۇميۈزلۈك تەھلىل ئېلىپ بېرىشىمىز ۋە ئۇنى ئەتراپلىق ئىگىلىشىمىز لازىم.

3. ئىجتىمائىي مەدەنىيەتنىڭ ئالاھىدىلىكى

جەمئىيەتنى تەشكىل قىلغۇچى ئامىل سۈپىتىدە تۇرۇۋاتقان مەدەنىيەتنىڭ ئەھمىيىتىنى چۈشىنىش ئۈچۈن چوقۇم ئۇنىڭ ئاساسى ئالاھىدىلىكىنى بىلىشكە توغرا كېلىدۇ. ئۇنداقتا ئىجتىمائىي مەدەنىيەت قانداق ئاساسىي ئالاھىدىلىككە ئىگە؟

(1) ئىجتىمائىيلىقى

سىدىن ھالقىپ ئۆتۈپ، پۈتكۈل ئىنسانىيەتنىڭ مەدەنىيەت تەرەققىياتىغا خىزمەت قىلماقتا.

(2) سىستېمىچانلىقى

ئىجتىمائىي مەدەنىيەت — تۈرلۈك مەدەنىيەت ئامىللىرى ۋە تۈرلىرىنىڭ مېخانىكىلىق ھالدا قوشۇلۇپ قېلىشى بولماستىن، بەلكى مۇشۇ خىل خۇسۇسىيەت، ئامىل ۋە تۈرلەرنىڭ ئورگانىك ھالدا بىرلىككە كېلىشىدىن ھاسىل بولغان ئىجتىمائىي قۇرۇلمىدىن ئىبارەت. شۇڭا ئۇ ئىچكى جەھەتتىن باغلىنىشىغا بولغان بىر خىل سىستېما ھېسابلىنىدۇ. پۈتكۈل جەمئىيەتنىڭ تۈرلۈك مەدەنىيىتى ئۆزئارا تەسىر قىلىدۇ، ئۆزئارا بىر - بىرىنى تەقەززاقىلىدۇ ۋە ئۆزئارا رول ئوينايدۇ. ئادەم تۈرلۈك مەدەنىيەت تورىنىڭ سىستېمىسى ئىچىدە ياشايدۇ.

(3) ۋارىسچانلىقى

ئىجتىمائىي مەدەنىيەت ئىنسانىيەت مەدەنىيەت تەرەققىياتىدا كىرىم بىر خىل ھادىسە بولغاچقا، ئۇنىڭ تەرەققىيات جەريانى ھەرگىز ئۈزۈلۈپ قالمايدۇ. شۇڭا، ئىنسانلار مەدەنىيىتىنىڭ مەزمۇنى ھامان ئۈزلۈكسىز بېيىپ ماڭىدۇ. مەدەنىيلىشىش دەرىجىسى ھامان يۇقىرى كۆتۈرۈلىدۇ. تەرەققىيات قەدىمى ھامان بارغانسېرى تېزلىشىدۇ. ئىنسانىيەت مەدەنىيىتىنىڭ كەينىگە چېكىندىمەي، تەرەققىي قىلىش، مۇكەممەللىشىش تەرىپىگە قاراپ يۈزلىنىشىدىكى سەۋەبمۇ ئۇنىڭ ۋارىسلىق قىلىش ئالاھىدىلىكىگە ئىگە بولغانلىقىدا. چۈنكى ئىنسانلار تارىخىنىڭ ھەرقايسى تەرەققىيات باسقۇچىدا ياشىغان كىشىلەر ئۆزىنىڭ مەدەنىيەت تارىخىنى ياراتقان چاغدا مەدەنىيەت پائالىيىتىنى باشتىن باشلىمايدۇ ياكى ئۇنى ئاددىي يوسۇندا قايتا تەكرارلاپ ئولتۇرمايدۇ. بەلكى ئالدىنقىلار ياراتقان مەدەنىيەت ئاساسىدا ئۇنى ئۆزلەشتۈرىدۇ ۋە بېيىتىدۇ. مانا بۇ ئىنسانلار مەدەنىيىتىنىڭ ناھايىتى چوڭ ئالاھىدىلىكى. بىراق شۇنىمۇ بىلىش كېرەككى، ئالدىنقى ئەۋلاد كىشىلەرنىڭ

ياراتقان مەدەنىيەتتىكى قارىتا بەكمۇ ھېرىسمەنلىك قىلىپ، داۋام-لىق كۈنلىقنى ساقلاش، بېكىنىمچىلىك قىلىشتەك ئەنئەنىچە-لىك پوزىتسىيىسى مەدەنىيەتنى تارىخىي تەرەققىيات جەريانىدىكى پائالىيەتسىز كۈچكە ئايلاندۇرۇپ قويدۇ. دۇنيا مەدەنىيەت تەرەققىياتى مەركەزلىرىنىڭ تارىختا كونا ئىجتىمائىي رايونلاردىن يېڭى ئىجتىمائىي رايونلارغا يۆتكىلىپ كېتىشى، مەدەنىيەتنى ئەسلىدە بىر قەدەر تەرەققىي تاپقان ۋە ئۇزۇن يىللىق مەدەنىيەتكە ئىگە بىر قىسىم مىللەتلەرنىڭ زاۋاللىققا يۈز تۇتۇشى، ھەتتا قايتىدىن گۈللىنىشىنى ئويلىسىمۇ، لېكىن ئەنئەنىۋى مەدەنىيەتنىڭ ئاسارىتىدىن قۇتۇلالماسلىقى مۇشۇ تەرەپتىكى ئەھۋاللارنى ئىسپاتلايدۇ، ئەلۋەتتە. مەدەنىيەت تەرەققىياتىدىكى پائالىيەتسىز-لىكتىن قۇتۇلۇش ئۈچۈن كونا مەدەنىيەتكە قارىتا «تەنقىدىي ۋا-رىسلىق قىلىش» پوزىتسىيىسىنى تۇتۇپ، ۋارىسلىق قىلىش بىلەن ئىجادىي تەرەققىي قىلدۇرۇشنى دىئالېكتىكىلىق ھالدا بىر-لەشتۈرۈش كېرەك. بارلىق مەدەنىيەت مىراسلىرىنى «مىللىي تەۋەرۈك» دەپ چىڭ ئېسىلىۋېلىپ، مەدەنىيەتكە قارىتا تارىخىي مۇتەئەسسىپلىك قىلىشقىمۇ بولمايدۇ ھەم شۇنداقلا مەدەنىيەت مىراسلىرىنى ئالغا ئىلگىرىلەشتىكى يۈك دەپ قاراپ مەدەنىيەتكە قارىتا ئىنكارچىلىق پوزىتسىيىسىنى تۇتۇشقىمۇ بولمايدۇ.

4. مەدەنىيەتنىڭ جەمئىيەتتىكى رولى

مەدەنىيەتنىڭ جەمئىيەتتىكى رولىنى جەمئىيەتنى تەشكىل قىلىش ۋە جەمئىيەتنى تەرەققىي قىلدۇرۇشتىن ئىبارەت ئىككى جەھەتتىن چۈشىنىشكە بولىدۇ.

1) مەدەنىيەت — جەمئىيەتنى تەشكىل قىلغۇچى ئاساسىي ئامىل. يۇقىرىدا بايان قىلىپ ئۆتكىنىمىزدەك، جەمئىيەتنىڭ شەكىللىنىشى ئۈچۈن چوقۇم ئىككى خىل ئاساسىي شەرت ھازىر-لىنىشى لازىم، يەنى بەلگىلىك تەبىئىي شارائىت بىلەن بەلگىلىك

ساندىكى نوپۇس بولۇشى كېرەك شۇنداقلا ئىككى خىل مۇناسىۋەت-
نى بىر تەرەپ قىلىشى كېرەك. يەنى ئادەم بىلەن تەبىئەتنىڭ
مۇناسىۋىتى ۋە ئادەم بىلەن ئادەمنىڭ مۇناسىۋىتى، لېكىن مۇئەييەن-
يەن مەدەنىيەت بەرپا بولغان چاغدىلا بۇ خىل شەرت ۋە مۇناسىۋەت-
لەر رېئاللىققا ئايلىنالايدۇ. چۈنكى، مۇئەييەن مەدەنىيەت ئاساسىدا-
دىلا ئىنسانلار تەبىئەتنى بويسۇندۇرۇش ئىقتىدارىغا ئىگە بولالايدۇ-
دۇ. تەبىئەت دۇنياسىنىڭ بەلگىلىك دائىرىسى، ئاممىلىرى ۋە
تەرەپلىرى ئىنسانلار ياشىيالايدىغان ۋە پائالىيەت ئېلىپ بارالايدۇ-
غان مۇھىتقا ئايلىنالايدۇ ھەم شۇنداقلا بەلگىلىك مەدەنىيەت ئاساسىدا-
سىدىلا، ئىنسانلارنىڭ ئۆزئارا قوشۇلۇش ئارزۇ - ئىستىكى ۋە
ئېھتىمالى بولىدۇ. بەلگىلىك ساندىكى ئاھالە ئۇيۇشۇپ جەمئىيەت-
نى تەشكىل قىلغۇچى ئاساسىي گەۋدىگە ئايلىنالايدۇ. مۇشۇ مەنىدە-
دىن ئېلىپ ئېيتقاندا، ئىجتىمائىي مەدەنىيەت جەمئىيەتنى تەش-
كىل قىلغۇچى ئاساسىي ئامىل بولۇپ، ئۇ يېپىشتۇرۇش رولىنى
ئوينايدۇ. مەدەنىيەت بولغانلىقى ئۈچۈنلا ئادەم بىلەن تەبىئەت،
ئادەم بىلەن ئادەم ئوتتۇرىسىدا قارىمۇ قارشىلىق بىرلىك مۇناسى-
ۋەت شەكىللىنەلەيدۇ. جەمئىيەت ھەم ئورگانىك دۇنياغىمۇ ئوخ-
شىمايدىغان، ھەم ئىئورگانىك دۇنياغىمۇ ئوخشىمايدىغان مۇستە-
قىل مەۋجۇت بولۇپ تۇرىدىغان ئىنسانلار دۇنياسىغا ئايلىنالايدۇ.
(2) جەمئىيەت تەرەققىياتى جەھەتتە مەدەنىيەتنىڭ رولى ئۈچ
جەھەتتىن بولىدۇ.

(1) ئىجتىمائىي مەدەنىيەت ئىنسانلار جەمئىيىتى مەدەنى
تەرەققىياتىنىڭ ئۆلچىمى ھېسابلىنىدۇ. ئىنسانلار مەدەنىيەت تە-
رەققىياتى ھامان ماددىي ۋە مەنىۋى جەھەتتىكى كونكرېتنى نەرسىدا-
لەر بىلەن ئىپادىلىنىدۇ. شۇڭا ھەرقايسى دەۋرلەردىكى ماددىي
مەدەنىيەت مەھسۇلاتلىرى بولۇپمۇ بۇنىڭ ئىچىدىكى ئىشلەپچىقىرىش
قوراللىرى ۋە مەنىۋى مەدەنىيەت مەھسۇلاتلىرى (پەلسەپە،
سەنئەت، ئىلىم - پەن) ئىنسانلار مەدەنىيەت تەرەققىياتىنى تەك-

شۈرۈشتىكى تارىخىي ئۆلچەم بولۇپ قالدۇ.

(2) ئىجتىمائىي مەدەنىيەت ئىنسانلارنىڭ ھايات كەچۈرۈشى ۋە تەرەققىي قىلىشىدىكى ئوزۇقى ھېسابلىنىدۇ. ھەممىگە مەلۇمكى، ئىنسانلار ھايات كەچۈرۈش ۋە تەرەققىي قىلىشتا يېتەرلىك ماددىي ۋە مەنىۋى مەھسۇلاتلار بىلەن ئۆزلىرىنىڭ ئۈزلۈكسىز ئېشىپ بېرىۋاتقان ئېھتىياجىنى قامدايدۇ. مانا بۇ ئىجتىمائىي مەدەنىيەتنىڭ ئاساسىي فۇنكسىيەلىك رولى. ئەگەر ئىجتىمائىي مەدەنىيەتنىڭ بۇ خىل فۇنكسىيەلىك رولى بولمىسا ياكى ئىنسانلارنىڭ ماددىي ۋە مەنىۋى تۇرمۇش ئېھتىياجى بولمىسا، ئۇ ھالدا ئىجتىمائىي مەدەنىيەت مەھسۇلاتلىرىنىڭ ئىشلەپچىقىرىلىشىنىڭ زۆرۈرىيىتى بولمايدۇ.

(3) ئىجتىمائىي مەدەنىيەت ئىنسانلار ھەرىكىتىنىڭ قىبلى نامىسى. ئىنسانلار تۇرمۇشى ئەزەلدىن ۋە بۇنىڭدىن كېيىنمۇ بىر خىل تەرتىپلىك تۇرمۇش بولىدۇ. بۇ خىل تەرتىپنى شەكىللەندۈرگەن ۋە ساقلاپ تۇرغان نەرسە ئىنسانلار جەمئىيىتىنىڭ ماددىي ۋە مەنىۋى مەدەنىيىتىدۇر. ئىجتىمائىي مەدەنىيەت ئىنسانلارنىڭ ھەرىكەت يۆنىلىشى ئۈچۈن تۈرلۈك قائىدە - تەرتىپ ۋە ئۆلچەم بەلگىلەپ بېرىدۇ ھەمدە بۇ خىل قائىدە - تەرتىپلەرنىڭ ئىجرا قىلىنىشى ئۈچۈن ماددىي ئەسلىھەلەر ۋە ۋاسىتىلەر بىلەن تەمىنلەيدۇ.

ئۈچىنچى باب

جەمئىيەتنىڭ ئاساسىي قۇرۇلمىسى

جەمئىيەت قۇرۇلمىسى — بىر پۈتۈن جەمئىيەتنى تەشكىل قىلغۇچى ئاساسىي بىرلىكلەرنىڭ بىر قەدەر تۇراقلاشقان قۇرۇلما باغلىنىشىنى كۆرسىتىدۇ. جەمئىيەت گەرچە يەككە - يەككە ئادەملەرنىڭ توپلىنىشىدىن ھاسىل بولغان بولسىمۇ، لېكىن يەككە ئادەم جەمئىيەتنى تەشكىل قىلغۇچى ئاساسىي ئىجتىمائىي بىرلىك بولالمايدۇ. چۈنكى، ھەرقانداق بىر ئىجتىمائىي فۇنكسىيە يەككە ئادەمنىڭ ھەرىكىتى ئارقىلىق ئەمەس، بەلكى يەككە ئادەملەردىن تەشكىل تاپقان ئىجتىمائىي جامائە ياكى ئورگانلارنىڭ ھەرىكىتى ئارقىلىق ئىپادىلىنىدۇ. شۇڭا ئىجتىمائىي جامائە، ئىجتىمائىي ئورگان ۋە ئىجتىمائىي رايون قاتارلىقلار جەمئىيەتنى تەشكىل قىلغۇچى ئاساسىي ئىجتىمائىي بىرلىك ھېسابلىنىدۇ. يەككە ئادەم ئىجتىمائىي جامائە ياكى ئىجتىمائىي ئورگان تەرىپىدىكى بىر ئەزادىن ئىبارەت. پۈتكۈل جەمئىيەت ئۈچۈن ئېيتقاندا، جەمئىيەتنىڭ بىر ئېلېمېنتىدىن ئىبارەت. بىز جەمئىيەتنىڭ ئاساسىي بىرلىكلىرى سۈپىتىدە تۆۋەندە ئىجتىمائىي جامائە، ئائىلە، ئىجتىمائىي ئورگان ۋە ئىجتىمائىي رايون قاتارلىقلارنى تەھلىل قىلىپ ئۆتىمىز.

بىرىنچى پاراگراف ئىجتىمائىي جامائە

1. ئىجتىمائىي جامائە چۈشەنچىسى

ئىجتىمائىي جامائە — كىشىلەرنىڭ مۇئەييەن ئىجتىمائىي مۇناسىۋەت ئارقىلىق بىرلىشىپ، ئورتاق پائالىيەت ئېلىپ باردىغان كۆلىمىدىن ئىبارەت. ئۇ ئىنسانلار تۇرمۇشىدىكى ئاساسىي ئىجتىمائىي بىرلىك. ھەرقانداق ئادەم مۇئەييەن ئىجتىمائىي جامائەگە تەۋە بولىدۇ. ئىجتىمائىي جامائە ئىچىدىلا ياشايدۇ. ئادەتتە بىزنىڭ ئىنسانلارنىڭ ئىجتىمائىي تۇرمۇشى دېگەننىمىز، مۇ، ئەمەلىيەتتە ئىنسانلارنىڭ جامائە تۇرمۇشىنى كۆرسىتىدۇ. دېمەك توپلىشىپ ياشاش (جامائە بولۇپ ياشاش) ئىنسانلار ئىجتىمائىي تۇرمۇشىدىكى ئەڭ ئاساسىي ئالاھىدىلىك ھېسابلىنىدۇ. ئىنسانلارنىڭ توپلىشىپ ياشىشىدا مۇنداق ئۈچ تەرەپتىكى سەۋەب بولىدۇ: بىرىنچى، ئىشلەپچىقىرىش ئېھتىياجىدىن بولىدۇ. ئىككىنچى، سانلارنىڭ ماددىي ئىشلەپچىقىرىش پائالىيىتى باشلىنىشىدىن بولىدۇ. ئىجتىمائىي خاراكتېرلىك پائالىيەت بولىدۇ. بىر ئادەم يەككە - يېگانە ھالدا ئىشلەپچىقىرىش پائالىيىتى ئېلىپ بارالمايدۇ. مەيلى ئىش تەقسىماتى بولمىغان ئىپتىدائىي جەمئىيەتتە بولسۇن؛ ياكى ئىش تەقسىماتى بولغان ئىلغار ئىشلەپچىقىرىشتا بولسۇن، كىشىلەر چوقۇم بىرلىشىپ ئورتاق ئەمگەك قىلىشى ھەمدە ئەمگەك ۋە ئىشلەپچىقىرىش مەھسۇلاتلىرىنى ئۆزئارا ئالماشتۇرۇشى كېرەك. ئۇنداق قىلمىسا، ئىشلەپچىقىرىش پائالىيىتىنى ئېلىپ بارالمايدۇ؛ ئىككىنچى، بىخەتەرلىك ئېھتىياجىدىن بولىدۇ. ئىككىنچى، سانلارنىڭ ئەڭ دەسلەپكى توپ بولۇپ ياشىشى تەبىئەت دۇنياسىدىكى باشقا ئىجتىمائىي گۇرۇھ ۋە يىرتقۇچ ھايۋانلارنىڭ ھۇجۇمىدىن مۇداپىئە كۆرۈش ۋە قارشى تۇرۇش ئۈچۈن بولغان. مۇشۇ

چەرياندا ئۇلار جامائەنىڭ كۈچ - قۇدرىتىنى ۋە رولىنى تەدرىجىي تونۇپ يەتكەن. نەتىجىدە، توپلىشىپ تۇرمۇش كەچۈرۈشكە ئادەت- لەنگەن، جامائە ئەزالىرىدىمۇ بىخەتەرلىك تۇيغۇسى پەيدا بولغان؛ ئۈچىنچى، مەنئىي ئېھتىياجىدىن بولىدۇ. كىشىلەرنىڭ مەنئىي تۇرمۇشى دېگىنىمىز، ئېتىقادى، خۇلقى - مەجەزى، پوزىتسىيە- سى، قىممەت كۆز قارىشى، ھېسسىيات، ئوي - پىكىرى قاتارلىق- لارنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. كىشىلەرنىڭ بۇ خىل مەنئىي تۇرمۇ- گى پەقەت توپلىشىپ ياشاشتا كەچىدۇ. جامائە تۇرمۇشى ئىچىدىلا شەكىل- لىنىلەيدۇ ھەمدە ئۆزلىرىنىڭ بۇ خىل مەنئىي تەلەپلىرىنى ئىپا- دلەش ۋە ئالماشتۇرۇش ئىمكانىيىتىگە ۋە ئوبيېكتىگە ئىگە بولالا- يدۇ. شۇڭا ئىنسانلار ئۆزلىرىنىڭ ھاياتلىق پائالىيىتىنى داۋام- لاشتۇرۇشتا چوقۇم توپلىشىپ، جامائەتلەشكەن ئاساسىدا تۇر- مۇش كەچۈرۈشى كېرەك. ئەمما شۇنى بىلىشىمىز كېرەككى، توپلىشىپ ياشاش ئىنسانلار جامائە تۇرمۇشىنىڭ تۈپكى ئىجتىما- ئىي ئالاھىدىلىكى ئەمەس. چۈنكى، مۇئەييەن شەكىلدە توپلىشىپ تۇرمۇش كەچۈرۈش ئىنسانلار تۇرمۇشىغا خاس ھادىسە بولماس- تىن، بەلكى ھايۋاناتلار دۇنياسىدىمۇ ئومۇميۈزلۈك ئۇچرايدىغان ھادىسە. مەسىلەن، چۈمۈلە، مايمۇن ۋە بەزى قۇشلارنىڭ كۆل- لىكتىپ تۇرمۇش كەچۈرۈشى قاتارلىقلار. بىراق، ئىنسانلارنىڭ توپلىشىپ ياشىشى بىلەن ھايۋاناتلارنىڭ توپلىشىپ ياشىشى تۈپ- ماھىيەت جەھەتتە پەرقلىنىدۇ. بۇنىڭ پەرقلىرىنى تۆۋەندىكى بىرقانچە جەھەتلەردىن سېلىشتۇرغىلى بولىدۇ.

1) ھايۋاناتلارنىڭ توپلىشىپ ياشىشى تەبىئىي تاللىنىشنىڭ نەتىجىسى. بىئولوگىيەلىك تەدرىجىي تەرەققىيات قانۇنىيىتى بىر قىسىم جانلىقلارنىڭ توپلىشىپ ياشىشىنى كەلتۈرۈپ چىقارغان. ئۇلار مۇشۇنداق قىلغاندىلا ئاندىن تەبىئىي مۇھىتقا ماسلىشىپ، ئۆز ھاياتىنى داۋاملاشتۇرالايدۇ.

ئىنسانلارنىڭ توپلىشىپ ياشىشى جەمئىيەت تەرەققىياتىنىڭ

مۇقەررەر نەتىجىسى. ئالدى بىلەن ئىجتىمائىي ئىشلەپچىقىرىش تەرەققىياتىنىڭ بىۋاسىتە نەتىجىسى. ئىنسانلار توپ بولۇپ ياشىغاندا تەبىئەتكە ماسلىشىپلا قالماستىن، ئەڭ مۇھىمى تەبىئەتنى ئۆزگەرتىدۇ، جەمئىيەتنى ئۆزگەرتىدۇ. شۇڭا ئىنسانلارنىڭ جامائەتلەشكەن تۇرمۇشى تەبىئەتنىڭ تەسىرىگە ئۇچراپلا قالماستىن، ئىجتىمائىي ئىشلەپچىقىرىشنىڭ تەسىرىگە ئۇچرايدۇ، جەمئىيەتتىكى باشقا ئامىللارنىڭ تەسىرىگە ئۇچرايدۇ.

(2) ھايۋاناتلارنىڭ توپلىشىپ ياشىشى ئۇلارنىڭ بىئولوگىك ئىقتىدارى تەرىپىدىن بەلگىلەنگەن بىر خىل ئىرسىيەتلىك ھەرىكەت ماھارىتى بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. ئىنسانلارنىڭ توپلىشىپ تۇرمۇش كەچۈرۈشى ئىجتىمائىي مۇناسىۋەتنىڭ مەھسۇلى بولۇپ، ئۇ كېيىن شەكىللەنگەن ئىجتىمائىي ھەرىكەت ھېسابلىنىدۇ. ئىنسانلار ئۇزاق داۋاملاشقان ئىجتىمائىي پائالىيەت جەريانىدا توپلىشىپ ياشاشنىڭ شەكىل، مەزمۇنلىرىنى ئىجاد قىلىدۇ، بېيىتىدۇ، پائالىيەت قائىدىلىرىنى تۈزەيدۇ.

(3) ھايۋاناتلارنىڭ توپلىشىپ ياشاشىنىڭ شەكلى، مەزمۇنى ۋە پائالىيەت قائىدىلىرى ناھايىتى ئاستا ئۆزگىرىدۇ. ئىنسانلارنىڭ توپلىشىپ ياشاشىنىڭ شەكلى، مەزمۇنى ۋە ھەرىكەت قائىدىلىرى ناھايىتى تېز ئۆزگىرىدۇ. بىرنەچچە ئەسىر تۇرماق ھەتتا بىرنەچچە يىل ئىچىدىلا زور ئۆزگىرىشلەر بولۇپ تۇرىدۇ. مەسىلەن، ئائىلە ۋە جەمئىيەتنىڭ سىياسىي، ئىقتىسادىي، مەدەنىيەت، تەشكىلىي قۇرۇلمىسى قاتارلىقلاردا ئۆزگىرىش ناھايىتى تېز بولىدۇ.

دېمەك، ئىجتىمائىي جامائەتكە تەبىر بېرىشتە ئۇنىڭ تۈپكى ماھىيەتلىك ئالاھىدىلىكىنى ئىگىلەش كېرەك. ئىجتىمائىي جامائەتنىڭ تۈپكى ماھىيىتى ئىجتىمائىي مۇناسىۋەت. ئىنسانىيەت تۈرمۇشتىكى ئىجتىمائىي مۇناسىۋەتتىن ئىبارەت بۇ ماھىيەتلىك ئالاھىدىلىكىنى ئىگىلىسەكلا، ئاندىن ئىنسانلار تۇرمۇشىدىكى ئىجتى-

مائىي جامائە بىلەن ھايۋاناتلار دۇنياسىدىكى «جامائە» نىڭ تۈپكى پەرقىنى ئايرىۋالالايمىز.

ھەرقانداق ئىجتىمائىي جامائە مۇئەييەن ئىجتىمائىي مۇناسىۋەت ئارقىلىق ئۆز شەكلىنى نامايان قىلىدۇ. ئىجتىمائىي مۇناسىۋەت ئىجتىمائىي جامائە ئىچىدە مەۋجۇت بولۇپ تۇرىدۇ. ئىجتىمائىي جامائەتنى تەتقىق قىلغاندا چوقۇم كىشىلەر ئوتتۇرىسىدا كىشى-ئىجتىمائىي مۇناسىۋەتنى بىلىش كېرەك. بولمىسا ئىجتىمائىي جامائەنىڭ ماھىيىتىنى ئىگىلىيەلمەي قالمىز. ئىجتىمائىي مۇناسىۋەتنى چۈشىنىشتە ئالدى بىلەن كىشىلەر تۇرمۇشىدىكى ئىجتىمائىي جامائەنى تەتقىق قىلىش كېرەك. ئۇنداق قىلمىساق، كىشىلەر ئوتتۇرىسىدىكى ئىجتىمائىي مۇناسىۋەتنى ھەقىقىي ھالدا چۈشىنىپ كېتەلمەيمىز. چۈنكى، ئىجتىمائىي جامائە بىر خىل سۇبىستانسىيلىك (ئەمەلىي) بىرلىك بولغاچقا، جامائە ئىچىدىكى ھەر بىر ئەزا ئۇنى بىۋاسىتە تونۇيالايدۇ، ھېس قىلالايدۇ. شۇنداقلا ئىجتىمائىي جامائە سىرتىدىكى كىشىلەرمۇ ئۇنى بىۋاسىتە تونۇيالايدۇ ۋە ھېس قىلالايدۇ. لېكىن، ئىجتىمائىي مۇناسىۋەتنى كىشىلەر سەزگۈ ئەزالىرى ئارقىلىقلا بىۋاسىتە كۆزىتىپ ئىگىلىۋالالمايدۇ. ئۇنى پەقەت ئىجتىمائىي جامائەنى تەتقىق قىلىش ئارقىلىقلا ئىگىلەش ۋە چۈشىنىش مۇمكىن. لېكىن، ئىجتىمائىي جامائە ئۈستىدە كونكرېتنى تەتقىقات ئېلىپ بارغاندا تۆۋەندىكى ئىككى نۇقتىغا ئالاھىدە دىققەت قىلىش لازىم.

(1) ئىجتىمائىي جامائەنىڭ ماھىيەتلىك ئالاھىدىلىكى بولغان ئىجتىمائىي مۇناسىۋەت كىشىلەرنىڭ تاسادىپىي ئۇچرىشىپ قېلىشى ياكى ۋاقىتلىق يىغىلىپ قېلىشى ئەمەس، بەلكى كىشىلەرنىڭ ئىجتىمائىي تۇرمۇشىدىكى ئۆزئارا ئالاقىسىنىڭ نىسپىي مۇقىملىشىشى، كۆپ قېتىم يۈز بېرىش ۋە قايتا تەكرارلىنىشىدىن ئىبارەت. مەسىلەن، ئاپتوبۇس بېكىتىدىكى بىر توپ كىشىلەر، كىنو خانىدىكى نەچچە يۈزلىگەن تاماشىبىنلار، پويىزدا ئولتۇرغان كىشىلەر.

تۇرغان نۇرغۇن يولۇچىلارنى ئادەتتە ھەقىقىي ئىجتىمائىي جامائە دېيىشكە بولمايدۇ.

(2) ئىجتىمائىي جامائە بولۇش ئۈچۈن ئۇ ئىجتىمائىي تۇرمۇشتىكى بىر خىل ھەقىقىي سۇبىستانسىيە بولۇشى، جەمئىيەتنى تەشكىل قىلىشتىكى ھەقىقىي بىرلىك بولۇشى كېرەك. جەمئىيەتتىكى بىر قىسىم كىشىلەر، مەسىلەن، بىر مىللەت كىشىلىرى، بىر سىنىپنىڭ كىشىلىرى. گەرچە ئۇلار ئىجتىمائىي ئى ئورۇن، ئىجتىمائىي خۇسۇسىيەت جەھەتتە ئوخشاش بىر توپتىكى كىشىلەرگە مەنسۇپ بولسىمۇ، لېكىن ئۇلار تېخى تەشكىل قىلالەنمىگەن. جەمئىيەتنىڭ ھەرقايسى جايلىرىدا ئۆز مەيلىچە تارقىلىپ يۈرگەن چاغدا، ئۇلارنى يەنىلا بىز بۇ يەردە ئېيتىۋاتقان «ئىجتىمائىي جامائە» نىڭ دائىرىسىگە كىرگۈزۈشكە بولمايدۇ. چۈنكى ئۇلار جەمئىيەتنى تەشكىل قىلغۇچى ھەقىقىي بىر ئىجتىمائىي بىرلىك بولۇپ شەكىللەنمىگەن. ماركسىنىڭ «ئۆزىدىكى سىنىپ» بىلەن «ئۆزى ئۈچۈن سىنىپ» نى پەرقلىتىش توغرىدا سىدا ئېيتقانلىرى ئىلۋەتتە بىزنىڭ ئىجتىمائىي جامائەنى تەتقىق قىلىشىمىزدا يېتەكچى ئەھمىيەتكە ئىگە. بۇنىڭدىن باشقا بىز ئىجتىمائىي مەسىلىلەرنىڭ قانۇنىيىتىنى تەتقىق قىلغاندا، دائىم دېگۈدەك مۇئەييەن تۈرلەرگە ئايرىش ئۆلچىمىگە ئاساسەن ئادەم-لەرنى ئوخشاش بولمىغان كىشىلەر توپىغا ئاجرىتىمىز. مەسىلەن، ياشانغانلار، ياشلار، ئۆسمۈرلەر، ئەرلەر، ئاياللار دېگەندەك توپلارغا ئايرىپ سېلىشتۇرۇپ تەھلىل قىلىمىز. لېكىن بۇ يەردىكى «توپ» پەقەت سىتاتىستىكىلىق تەھلىل قىلىشتىلا ئەمەس. مەسىلەن ئىگە بولۇپ، ھەقىقىي ئىجتىمائىي جامائە بولالمايدۇ. چۈنكى ئۇلار رېئال جەمئىيەتتىكى سۇبىستانسىيە ئەمەس.

2. ئىجتىمائىي جامائەنىڭ رولى

ئىجتىمائىي جامائە شەخسى بىلەن جەمئىيەتنى ئۆزئارا باغ.

لاپ تۇرىدىغان بىر خىل ۋاسىتە ياكى كۆۋرۈكتۈر. شۇڭا ئىجتىدە-
مائىي جامائەنىڭ رولىنى شەخسىي ۋە جەمئىيەتتىن ئىبارەت
ئىككى نۇقتىدىن چۈشىنىشكە بولىدۇ.

1) شەخسىي نۇقتىسىدىن ئېيتقاندا، ئىجتىمائىي جامائە
شەخسنىڭ ئىجتىمائىي تۇرمۇش ۋە ئىجتىمائىي پائالىيەت ئېلىپ
بارىدىغان ئاساسىي ئىجتىمائىي بىرلىك. چۈنكى، جەمئىيەت ئە-
زاسى سۈپىتىدە تۇرۇۋاتقان ھەرقانداق شەخسنىڭ تۇرمۇشى، ئۆ-
گىنىشى، خىزمىتى ۋە تۈرلۈك مەدەنىي پائالىيەتلىرىنىڭ ھەممى-
سى مۇئەييەن ئىجتىمائىي جامائە ئىچىدە ئېلىپ بېرىلىدۇ. شۇڭا
شەخسكە نىسبەتەن ئېيتقاندا، ئىجتىمائىي جامائەنىڭ رولىنى مۇندە-
داق ئۈچ جەھەتتىن چۈشىنىشكە بولىدۇ. بىرىنچى، ئادەمنىڭ
تۈرلۈك ئېھتىياجى پەقەت ئىجتىمائىي جامائە ئىچىدىلا تولۇق
كاپالەتكە ئىگە بولىدۇ. ئادەمنىڭ ئېھتىياجى كۆپ تەرەپلىمە
بولىدۇ. مەسىلەن، فىزىئولوگىيەلىك ئېھتىياجى، بىخەتەرلىك
ئېھتىياجى، ئالاقە ئېھتىياجى، ھۆرمەتكە سازاۋەر بولۇش ۋە
مۇۋەپپەقىيەت قازىنىش ئېھتىياجى قاتارلىقلار. كىشىلەر ئۆزلى-
رىنىڭ بۇ خىل ئېھتىياجىنى ئىجتىمائىي جامائە ئىچىدىلا ئەمەلگە
ئاشۇرالايدۇ. ئىككىنچى، ئۇ ئادەمنى ئىجتىمائىيلاشتۇرۇشتا ئالا-
ھىدە رول ئوينايدۇ. ئىجتىمائىي جامائە تۇرمۇشى بىر تەبىئىي
ئادەمنى مۇئەييەن دەرىجىدىكى ئىجتىمائىي ئادەم قىلىپ يېتىشتۈ-
رىدۇ يەنى كىشىلەر ئادەتتە جامائەت تۇرمۇشى ئارقىلىق تۇرمۇش
ماھارىتىنى ئۆگىنىۋالىدۇ ۋە ئىگىلەيدۇ. ئىجتىمائىي ئۆلچەملەر
بىلەن پىششىق تونۇشىدۇ ۋە ئۇنىڭغا ئەمەل قىلىدىغان بولىدۇ.
ئۆزىنىڭ تۇرمۇش نىشانىنى تەدرىجىي ھالدا تىكلەپ، جەمئىيەت-
تىكى ئۆزىنىڭ ئىجتىمائىي رولىنى تونۇۋالىدۇ. ئۈچىنچى، جا-
مائە تۇرمۇشى شەخسنىڭ ئىندىۋىدۇئاللىقىنىڭ شەكىللىنىشى ۋە
تەرەققىي قىلىشىدا ھەل قىلغۇچ رول ئوينايدۇ. ئىندىۋىدۇ-
ئاللىق - شەخسنىڭ مايىللىق خاراكتېرىگە ئىگە بىر قەدەر مۇقىم

بولغان ماھىيەتلىك پىسخىك ئالاھىدىلىكلىرىنىڭ يىغىندىسى. ئۇ
 بىر ئادەمدىكى فىزىئولوگىيىلىك ئامىللار ئاساسىدا، مۇئەييەن
 تارىخىي شارائىتىدا ۋە شۇ ئادەمنىڭ ئىجتىمائىي ئەمەلىيىتى
 جەريانىدا شەكىللىنىدۇ ۋە تەرەققىي قىلىدۇ. بىر ئادەمنىڭ ئىند-
 ىدۇندۇ ئاللىقى باشقا ئادەمنىڭ ئىندۇندۇ ئاللىقىدىن پەرقلىنىپ
 تۇرۇشى ھەرگىز ئۇلارنىڭ فىزىئولوگىيىلىك ئامىللىرىنىڭ
 ئوخشاش بولماسلىقىدىنلا ئەمەس، بەلكى ئۇلارنىڭ ئىجتىمائىي
 ئەمەلىيەتتىكى پائالىيەتلىرىنىڭ ئوخشاش بولماسلىقىدىن بولدى.
 دۇ. شۇڭا ئىجتىمائىي جامائە شەخسىنىڭ ئىندۇندۇ ئاللىقىنىڭ
 شەكىللىنىشى ۋە تەرەققىي قىلىشىدا بىۋاسىتە رول ئوينايدۇ.
 (2) جەمئىيەت نۇقتىسىدىن ئېيتقاندا، ئىجتىمائىي جامائە
 جەمئىيەتنى تەشكىل قىلغۇچى ئاساسىي ئىجتىمائىي بىرلىك.
 بىزگە مەلۇم، جەمئىيەت ئىقتىساد، سىياسىي ۋە مەدەنىيەت،
 كىشىلىك تورمۇش قاتارلىق تۈرلۈك ساھەلەردىن تەركىب تاپقان
 بىر خىل ئىجتىمائىي سىستېما. بۇ خىل ئىجتىمائىي سىستېما
 بولمىسا، جەمئىيەت مەۋجۇت بولۇپ تۇرالمايدۇ، ئىجتىمائىي
 جامائە بىر پۈتۈن ئىجتىمائىي سىستېما ئىچىدە ئىجتىمائىي فۇنك-
 سىيىلىك رول ئوينايدىغان يادرو لۇق بۆلەك. شۇڭا ئىجتىمائىي
 جامائەنىڭ جەمئىيەتكە نىسبەتەن رولىنى مۇنداق ئىككى جەھەتتىن
 چۈشىنىشكە بولىدۇ. بىرىنچى، جەمئىيەتنىڭ تۈرلۈك ئىقتىساد-
 دىي ئىجتىمائىي نىشانى، پىلانى ۋە ۋەزىپىلىرى پەقەت ئىجتىما-
 ئىي جامائەلەرنىڭ پائالىيىتى ۋە ئۆزئارا ماسلىشىشى ئارقىسىدا
 ئەمەلگە ئاشىدۇ. ئىجتىمائىي جامائەلەرنىڭ ئاكتىپ پائالىيىتى
 ۋە ئۆزئارا ماسلىشىشى بولمىسا، جەمئىيەت ئۆزىنىڭ نىشانى،
 پىلانى ۋە ۋەزىپىلىرىنى ئەمەلگە ئاشۇرۇشى قىيىن بولۇپ قالىدۇ.
 دۇ. شۇڭا ئىجتىمائىي جامائە جەمئىيەتنى كونترول قىلىشتىكى
 ئەڭ ئۈنۈملۈك فۇنكسىيىلىك بىرلىك ھېسابلىنىدۇ. ئىككىنچى،
 ئىجتىمائىي تەرتىپنى قوغداپ، ئىشلەپچىقىرىشنى ئىلگىرى سۈ-

رۇشتە رول ئوينايدۇ. ئىجتىمائىي جامائەنىڭ تىنچ - ئىتتىپاقلىق - قى جەمئىيەتنىڭ تىنچ - ئىتتىپاق بولۇشىنىڭ ئالدىنقى شەرتى ۋە ئاساسى. ئىجتىمائىي جامائەدە تىنچ - ئىتتىپاقلىق بولمىسا، جەمئىيەتنىڭ تىنچ - ئىتتىپاق بولۇشى مۇمكىن ئەمەس. ھەرقانداق ئىجتىمائىي جامائەدە ئەزالار ئورتاق ئېتىراپ قىلغان ۋە بويسۇنىدىغان پائالىيەت ئۆلچىمى بولىدۇ. بۇ ئىجتىمائىي ئۆلچەملەر ئىجتىمائىي جامائە تۇرمۇشىنىڭ نورمال بولۇشىغا كاپالەتلىك قىلىپ قالماستىن، جەمئىيەتنىڭ تىنچ مۇقىم بولۇشىنى كاپالەتكە ئىگە قىلىدۇ. جەمئىيەت تەرەققىياتىنىڭ ياخشى تەرەپكە قاراپ راۋاجلىنىشىنى ئىلگىرى سۈرىدۇ.

3. ئىجتىمائىي جامائەنىڭ تۈرلىرى

بىز يۇقىرىدا سۆزلەپ ئۆتكىنىمىزدەك، ئىنسانلار ئىجتىمائىي جامائەسى ھايۋاناتلار توپىدەك باشتىن - ئاخىرى ئوخشاش قېلىپتا، ئوخشاش مەزمۇندا داۋاملىشىپ كېتىۋېرىدىغان ئادەملەر توپى بولماستىن، بەلكى ئىنسانىيەت جەمئىيىتىنىڭ تەرەققىياتىغا ئەگىشىپ، مەزمۇنى ۋە شەكلى داۋاملىق ئۆزگىرىپ تۇرىدىغان تەشكىلى شەكىلدۇر. ئەڭ قەدىمكى چاغلاردىكى ئىپتىدائىي جامائە، ئۇرۇق، قەبىلىدىن تارتىپ ھازىرقى زامان جەمئىيىتىدىكى تۈرلۈك پارتىيە - گۇرۇھ، تەشكىل - ئورگان، زاۋۇت - كارخانا، ئىجتىمائىي خەلق تەشكىلاتى، كۈلۈپ - كۈرۈژۈك ۋە قوشنا - قولۇم، مەھەللە جامائەت، ئەل - ئاغىنە، ئائىلە قاتارلىق جامائە شەكىللىرىگە نەزەر سالدىغان بولساق، ئىنسانىيەت جەمئىيىتى تارىخىدا قانچىلىغان ئىجتىمائىي جامائەلەرنىڭ مەيدانغا كەلگەنلىكىنى تولۇق تەسەۋۋۇر قىلىش تەس. ئۇنىڭ ئۈستىگە كىشىلەر ئوتتۇرىسىدىكى ئىجتىمائىي مۇناسىۋەتلەر تولمۇ مۇرەككەپ، كۆپ خىل بولىدۇ. بۇ خىل ئىجتىمائىي مۇناسىۋەت ئاساسىدا شەكىللەنگەن ئىجتىمائىي جامائەلەرمۇ ئەلۋەتتە مۇرەككەپ.

كەپ، كۆپ خىل بولىدۇ. بۇنداق مۇرەككەپ ، خىلمۇ خىل ئىجتىمائىي جامائەلەرنى جەمئىيەتشۇناسلار ئوخشاش بولمىغان نۇقتىدا تۇرۇپ، تۈرلۈك ئۇسۇللار بويىچە تۈرلەرگە ئايرىپ باق-قان بولسىمۇ، ئەمما كۆپچىلىك بىردەك ئېتىراپ قىلىدىغان يەكۈن ھاسىل بولغىنى يوق. لېكىن ھەرقايسى خىل قاراشلارنىڭ ئۆزگىچە ئالاھىدىلىكى بولۇپ، ئىجتىمائىي جامائەدىن ئىبارەت بۇ ئىنسانلار ئورتاق گەۋدىسىنى چۈشىنىشتە بىزنى بىرقەدەر ئەتراپلىق چۈشەنچىگە ئىگە قىلىدۇ. شۇڭا بىز ھەرقايسى خىل قاراشلارنى قوبۇل قىلغان ئاساستا بارلىق ئىجتىمائىي جامائەلەرنى تۆۋەندىكى ئۈچ نۇقتا بويىچە تۈرلەرگە ئايرىمىز.

بىرىنچى، كىشىلەر ئارىسىدىكى مۇناسىۋەت نۇقتىسى بويىچە ياكى بۇ مۇناسىۋەتنىڭ شەكىللىنىش مەنبەسى جەھەتتە بارلىق ئىجتىمائىي جامائەلەرنى مۇنداق ئۈچ تۈرگە ئايرىشقا بولىدۇ. 1) قانداشلىق مۇناسىۋەتنى ۋاسىتە قىلغان ئىجتىمائىي جامائە؛ قانداشلىق مۇناسىۋەتتىكى جامائە ئۇرۇق - تۇغقانچىلىقنى ئاساس قىلىپ شەكىللەنگەن جامائە بولۇپ، ئۇ ئائىلە، جەمەت، ئۇرۇق - قەبىلە، قەۋم قاتارلىق كونكرېتنى شەكىللەرنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. ئىنسانلار جەمئىيىتىنىڭ ئەڭ دەسلەپكى مەزگىلىدە، جىنس ۋە يېشىنىڭ ئوخشىماسلىقىغا قاراپ تەبىئىي ئىش - تەقسىماتى بولغان بىر خىل ئىپتىدائىي جامائە تۇرمۇشى شەكىللەنگەنىدى. لېكىن، ئىپتىدائىي كوممۇنا تۈزۈمىنىڭ پار-چىلىنىشى ۋە خۇسۇسىي مۈلۈكچىلىكنىڭ كېلىپ چىقىشى بىلەن ئائىلە تۇرمۇشى ئاساسىدا ئۇرۇقداشلىق جامائە شەكىللىنىدۇ. جامائە ئەزاسى تەركىبىدىكى ھەربىر يەككە ئەزا تۇغۇلغاندىن كېيىنلا ئائىلە تۇرمۇشىنى باشتىن كەچۈرىدۇ. جەمئىيەتنى ئۆگەندۈ، جەمئىيەت تۇرمۇشىغا قاتنىشىدۇ. مانا بۇنىڭ بىلەن قانداشلىق مۇناسىۋەتتىكى جامائە تۇرمۇشى باشلىنىدۇ ۋە كېڭىيىدۇ.

2) رايون دائىرىسىنى ۋاستە قىلغان جامائە. بۇ رايون دائىرىسى بويىچە تەشكىللەنگەن جامائە بولۇپ، بىر تۈركۈم كەسپلەرنىڭ ئۇزۇن ۋاقىت، ئەۋلادمۇ ئەۋلاد مەلۇم بىر رايون دائىرىسى ئىچىدە ئولتۇراقلىشىپ قېلىشىدىن شەكىللەنگەن بولىدۇ. ئۇ، قوشنا - قولۇم، مەھەللە - كەنت، ئىجتىمائىي رايون قاتارلىق كونكرېتنى شەكىللەرنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. بۇ خىل جامائە قانداشلىق مۇناسىۋەتتىكى جامائەدىن كېيىن پەيدا بولغان بولۇپ، ئۇ ئىپتىدائىي ئۇرۇقداشلىق جەمئىيىتىنىڭ پارچىلانغانلىقىنىڭ مەھسۇلى. ئۇنى تەشكىل قىلغۇچى ئاساسىي بىرلىكلەر يەككە ئادەملەر بولماستىن، بەلكى ئائىلىنى ئارقا كۆرۈنۈش قىلغان ئادەملەر ياكى ئائىلىلەردۇر.

3) كەسپىي مۇناسىۋەتنى ۋاستە قىلغان ئىجتىمائىي جامائەلەر بۇ خىل جامائەلەر. ئوخشاش بولمىغان ئەمگەك ۋە كەسپلەر ئوتتۇرىسىدىكى ئىش - تەقسىماتى ۋە ھەمكارلىقنى ئۆزىنىڭ ئالاھىدىلىكى قىلغان بولىدۇ. ئۇ تۈرلۈك ئىقتىسادىي تەشكىللەر، سىياسىي تەشكىللەر مائارىپ، ئىلىم - پەن تەشكىللىرى، مەدەنىيەت - سەنئەت تەشكىللىرى ۋە جەمئىيەت مۇلازىمەت تەشكىللىرى قاتارلىقلارنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. بۇ خىل ئىجتىمائىي جامائەنىڭ مەيدانغا كېلىشى ئىشلەپچىقىرىش كۈچلىرىنىڭ تەرەققىياتى ۋە ئىجتىمائىي ئىش تەقسىماتىنىڭ بارغانسېرى ئىنچىكە بولۇشىنىڭ نەتىجىسى.

ئىككىنچى، جامائە ئەزالىرىنىڭ تەشكىللىنىش دەرىجىسى بويىچە ئىجتىمائىي جامائەلەرنى رەسمىي ئىجتىمائىي جامائە ۋە غەيرىي رەسمىي ئىجتىمائىي جامائە دەپ ئىككى تۈرگە ئايرىشقا بولىدۇ. بۇنداق ئايرىش ئۇسۇلىنى ئەڭ دەسلەپتە ئامېرىكا خارۋارد ئۇنىۋېرسىتېتىنىڭ پروفېسسورى مايو ئوتتۇرىغا قويغان. رەسمىي جامائە دېگەنمىز، كىشىلەرنىڭ مۇئەييەن نىشان ۋە تەشكىلىي پىرىنسىپلار بويىچە ئۇيۇشقان جامائەسى بولۇپ، ئۇنىڭ

ئەزالىرىنىڭ تەشكىلىي ئورنى ۋە رولى قاتتىق بېكىتىلگەن بولدى. رەسمىي جامائە ئىچىدە كىشىلەر تەشكىلىي نىشان تەرىپىدىن بەلگىلەنگەن ھەرىكەت قائىدىسى بويىچە ئىش ئېلىپ بېرىشى كېرەك. يەنى كىشىلەرنىڭ شەخسىي ھەرىكىتى بىلەن تەشكىلىي نىشان بىردەكلىككە ئىگە بولۇشى كېرەك. تۈرلۈك تەشكىلىي ئورگانلار ۋە ئۇنىڭ تەركىبىدىكى زەھىرلىك گۇرۇپپىسى، خىزمەت ۋە ئۆگىنىش گۇرۇپپىلىرى قاتارلىقلارنىڭ ھەممىسى رەسمىي ئىجتىمائىي جامائە تۈرىگە كىرىدۇ. غەيرىي رەسمىي ئىجتىمائىي جامائە دېگەننىمىز، كىشىلەرنىڭ ھەۋەس - ئارزۇسى ۋە تۈرلۈك ئېھتىياجى بويىچە ئۆزلۈكىدىن شەكىللەنگەن ئىجتىمائىي جامائەنى كۆرسىتىدۇ. ئۇنىڭ ئەزالىرىنىڭ ئورنى ۋە رولىغا قارىتا رەسمىي قارارلاشقان بەلگىلىمە بولمايدۇ. غەيرىي رەسمىي جامائە ئاساسەن رەسمىي جامائە ئىچىدە مەۋجۇت بولۇپ تۇرىدۇ. چۈنكى ھەرقانداق رەسمىي جامائە ئىچىدىكى كىشىلەرنىڭ مەنپەئىتى ياكى كۆز قارىشى ئوخشاش بولۇپ قېلىش، تارىخىي كەچۈرۈملىرى ياكى ئارزۇ - ھەۋەس، خۇلق - مەجەزلىرى ئوخشاش بولۇپ قېلىش سەۋەبىدىن غەيرىي رەسمىي جامائە بولۇپ ئۇيۇشۇپ قالىدۇ. لېكىن شۇنى چۈشىنىش كېرەككى، غەيرىي رەسمىي جامائەنىڭ خاراكتېرىنىڭ ئوخشاش بولماسلىقىغا قاراپ، ئۇنىڭ رەسمىي جامائەنىڭ نىشانىغا قارىتا تەسىرى ۋە رولى ئوخشاش بولمايدۇ. ئەگەر غەيرىي رەسمىي جامائەنىڭ قىممەت پوزىتسىيىسى ۋە يۆنىلىشى بىلەن رەسمىي جامائەنىڭ نىشانى بىردەكلىككە ئىگە بولسا، ئۇ چاغدا غەيرىي رەسمىي جامائە تەشكىلىي نىشانىنىڭ ئەمەلگە ئېشىشىدا ئاكتىپ رول ئوينايدۇ. بىردەكلىككە ئىگە بولماي قالسا توسالغۇ بولۇش ھەتتا بۇزغۇنچىلىق قىلىش رولىنى ئويناپ قالىدۇ. شۇڭا بىز غەيرىي رەسمىي جامائەنىڭ مەۋجۇتلۇقىنى ئېتىراپ قىلىش بىلەن بىر ۋاقىتتا يەنە ئۇنىڭ ئىچىدىكى قايسىلىرىنىڭ ئىجابىي رول ئوينايدىغانلىقىنى، قايسىلىرىنىڭ

سەلبىي رول ئوينايدىغانلىقىنى ئېنىق پەرقلەندۈرۈشىمىز كېرەك.

ئۈچىنچى، شەخسى بىلەن جامائە ئوتتۇرىسىدىكى مۇناسىدە. ۋەتنىڭ يىراق - يېقىن بولۇشىغا ياكى جامائەنىڭ شەخسىگە قارىتا رولى ۋە تەسىرىگە قاراپ بارلىق ئىجتىمائىي جامائەلەرنى دەسلەپكى جامائە ۋە كېيىنكى جامائە (ئاساسىي جامائە ۋە ئاساسىي بولمىغان جامائە دەپمۇ ئاتىلىدۇ) دەپ ئىككى چوڭ تۈرگە ئايرىدۇ.

دەسلەپكى جامائە، بۇنىڭدا ئەزالار ئوتتۇرىسىدىكى ئالاقە ئارىلىقىدىكى ۋاسىتىلەر ئارقىلىق ئەمەس، بەلكى يۈزمۇ يۈز ئېلىپ بېرىلىدۇ. شۇڭا ئەزالار ئوتتۇرىسىدىكى مۇناسىۋەت بىر قەدەر يېقىن ۋە قويۇق ھېسسىيات تۈسىنى ئالغان بولىدۇ. مەسىلەن، ئائىلە، قوشنا - قولۇم، ئەل - ئاغىنىلەر، خىزمەت ۋە ئۆگەنىش گۇرۇپپىلىرى، سىنىپ، بۆلۈم، ئىشخانا قاتارلىقلار. ئۇنى دەسلەپكى جامائە دېيىشىمىزدىكى سەۋەب ئۇنىڭ مۇنداق ئالاھىدىلىكلەرگە ئىگە بولغانلىقىدا: (1) ئۇ كىشىلەرنىڭ تۇغۇلۇپ ئۆسۈش ۋە جەمئىيەتكە قەدەم قويۇش جەريانىدا ئەڭ دەسلەپ تەۋە بولغان ئىجتىمائىي جامائە. (2) ئۇ كىشىلەرنى ئىجتىمائىيلاشتۇرۇش ياكى ئىجتىمائىي ئادەم قىلىپ تەربىيەلەشتە ئەڭ ئاساسىي ۋە ئۈنۈملۈك رول ئوينايدىغان جامائە. (3) ئۇ كىشىلەرنىڭ بىۋاسىتە، ئاددىي ۋە ئەڭ ئاساسىي ئىجتىمائىي مۇناسىۋەتنى ئىپادىلەيدۇ. (4) ئۇ شەخسنىڭ ئىجتىمائىي تۇرمۇشىدىكى ئاساسىي بىرلىك، جەمئىيەتنى ھاسىل قىلىدىغان ھۈجەيرە. ھەرقانداق مۇرەككەپ بولغان جەمئىيەت قۇرۇلمىسى ۋە تۈزۈلمىسى مانا مۇشۇ جامائەنى باشلىنىش نۇقتىسى قىلىدۇ. شۇڭا ئۇنىڭ كۆلىمى بىر قەدەر كىچىك بولىدۇ.

كېيىنكى جامائە. بۇ دەسلەپكى جامائەگە نىسبەتەن ئېيتىلغان بىر خىل ماس ئۇقۇم بولۇپ، ئۇنىڭ كۆلىمى بىر قەدەر چوڭ

بولدۇ. جامائە ئەزالىرى ئوتتۇرىسىدىكى ئالاقە ياكى شەخس بىلەن جامائە ئوتتۇرىسىدىكى ئالاقە ئادەتتە بىۋاسىتە بولماي، بەلكى دەسلەپكى جامائەنى ۋاسىتە قىلغان ھالدا (ئوتتۇرىدىكى باشقا ھالقىلار ئارقىلىق) ئېلىپ بېرىلىدۇ. شۇڭا شەخسى بىلەن جامائە ئوتتۇرىسىدىكى مۇناسىۋەت دەسلەپكى جامائەدىكىدەك قو- يۇق بولمايدۇ. مەسىلەن، ئىجتىمائىي رايون، ئىجتىمائىي ئور- گان ۋە تەشكىلاتلار، چوڭ تىپتىكى زاۋۇت، كان - كارخانىلار، مەكتەپلەر مۇشۇ تۈرگە كىرىدۇ. كېيىنكى جامائە دەسلەپكى ئىجتىمائىي جامائەلەرنىڭ ئەڭ يۇقىرى ئىجتىمائىي شەكلى ھې- سابلىنىدۇ. جەمئىيەت تەرەققىياتىغا ئەگىشىپ بۇ خىل جامائەلەر تېخىمۇ كۆپىيىشى ۋە مۇرەككەپلىشىشى مۇمكىن.

ئىجتىمائىي جامائەلەرنى دەسلەپكى جامائە ۋە كېيىنكى جاما- ئە دەپ ئايرىش جەمئىيەتشۇناسلىقتا بىرقەدەر ئومۇملاشقان ئۇ- سۇل. دەسلەپكى جامائە دېگەن بۇ ئاتالغۇنى ئەڭ بۇرۇن ئامېرىكا- نىڭ ئەڭ دەسلەپكى جەمئىيەتشۇناسى كولى (C. H. Cooley) ئوتتۇرىغا قويغان. كېيىنكى چاغلاردا بەزى جەمئىيەتشۇناسلار تېخىمۇ ئىلگىرىلىگەن ھالدا دەسلەپكى جامائە دېگەن بۇ ئۇقۇمغا قارىتا كېيىنكى جامائە دېگەن ماس ئۇقۇمنى ئوتتۇرىغا قويۇپ ئىجتىمائىي جامائەنى تەھلىل قىلىشتا تېخىمۇ كەڭ قوللىنىلىدۇ- غان بولدى.

ئىجتىمائىي جامائەلەرنى يۇقىرىقىدەك تۈرلەرگە ئايرىش ئىجتىمائىي جامائە ئۈستىدە ئېلىپ بېرىلغان بىر خىل ئومۇميۈز- لۈك تەھلىل بولۇپ، بۇنىڭ ئىچىدىكى مەلۇم بىر تۈرنى مۇئەيي- يەنلەشتۈرۈپ، مەلۇم بىر تۈرنى ئىنكار قىلغىلى بولمايدۇ. يۇقىرىقى ئۈچ تۈرلۈك بۆلۈش ئۇسۇلى پەقەت بىزنىڭ ئىجتىمائىي مۇناسىۋەت ۋە ئىجتىمائىي جامائەنىڭ قۇرۇلمىسىنى ئەتراپلىق چۈشىنىشىمىزگە ياردەم بېرىدۇ.

بىز ئىجتىمائىي قۇرۇلمىنى تەھلىل قىلىشتا، ئاۋۋال مىك-

رو جەھەتتىكى تەھلىلدىن ماكرو جەھەتتىكى تەھلىلگە ئۆتىمىز ، يەنى جەمئىيەت ئېلېمېنتلىرىنى تەھلىل قىلىشتىن جەمئىيەت ھۈجەيرىسىنى تەھلىل قىلىشقا ، ئاندىن جەمئىيەتنىڭ بىر پۈتۈن گەۋدىسىنى تەھلىل قىلىشتەك لوگىكىلىق تەرتىپ بويىچە تەھلىل ئېلىپ بارىمىز . شۇڭا دەسلەپكى جامائە بىزنىڭ ئىجتىمائىي جاما- ئەنى تەھلىل قىلىشىمىزدىكى باشلىنىش نۇقتىسى بولۇپ قالدۇ .

ئىككىنچى پاراگراف دەسلەپكى ئىجتىمائىي جامائە

ئالدىنقى پاراگرافتا بىز ئىجتىمائىي جامائەنىڭ ئومۇمىي ئالاھىدىلىكلىرى ۋە تۈرلىرى ھەققىدە توختالغاندا ، ئىجتىمائىي جامائەلەرنى دەسلەپكى جامائە ۋە كېيىنكى جامائە دەپ ئىككى چوڭ تۈرگە ئايرىشقا بولىدىغانلىقىنى سۆزلەپ ئۆتكەندۇق . ئىجتىمائىي جامائەلەرنى بۇنداق ئىككى چوڭ تۈرگە ئايرىش جەمئىيەت پەن-ئىلمۇناسلىق تەتقىقاتىدا بىرقەدەر ئومۇملاشقان ئۇسۇل بولغاچقا ، بىز بۇ مەزمۇندا دەسلەپكى ئىجتىمائىي جامائە ئۈستىدە كونا كونا تەھلىل ئېلىپ بارىمىز .

1. دەسلەپكى ئىجتىمائىي جامائە چۈشەنچىسى

دەسلەپكى جامائە ئوقۇمىنى ئامېرىكىنىڭ دەسلەپكى مەزگىل-دىكى جەمئىيەتئۇناسى كولى (1864 — 1929. C. H. Cooley) ئۇنىڭ ئالدىنقى ئوتتۇرىغا قويغان . ئۇ 1900 - يىلى نەشر قىلىنغان «ئىجتىمائىي ئورگانلار» دېگەن كىتابىدا ئائىلە ، قوشنا - قوم ، بالىلارنىڭ ئويۇن گۇرۇپپىسى قاتارلىقلارنى دەسلەپكى ئىجتىمائىي جامائە دەپ ئاتىغان . ئۇنىڭ قارىشىچە ، دەسلەپكى ئىجتىمائىي جامائە «يۈز نۇرئانە ھالدا ئېلىپ بېرىلىدىغان ، ناھايىتى يېقىن ئالاقە ۋە ھەمكارلىق ئالاھىدىلىكىگە ئىگە بولىدۇ . بۇ خىل

جامائەنىڭ دەسلەپكى دەپ ئاتىلىشى كۆپ تەرەپلىمە مەنىگە ئىگە. ئەمما، ئاساسلىقى ئۇنىڭ شەخسنىڭ ئىجتىمائىيلىشىشى بىلەن شەخسنىڭ غايىسىنىڭ شەكىللىنىشىدىكى ئاساسى جامائە بولغاندا لىقىنى كۆرسىتىدۇ». دېمەك، كولىسنىڭ چۈشەندۈرۈشى بويىدە چە ئېيتقاندا، دەسلەپكى ئىجتىمائىي جامائە بىر ئادەمنىڭ ئىجتىمائىيلىشىشى جەريانىدا ئەڭ دەسلەپ ئۇچراشقان ۋە تەۋە بولغان جامائەسى بولۇپ، ئۇ شەخسنىڭ ئىندىۋىدۇئاللىقى بىلەن ئىجتىمائىي ئاڭ ۋە غايىسىنىڭ تىكلەنىشىدە دەسلەپتە رول ئوينايدۇ. بۇ خىل جامائە يېقىنچىلىق مۇناسىۋەت ئاساسىدا، ئۇدۇلمۇ - ئۇدۇل بىۋاسىتە ئالاقىدىن شەكىللەنگەن بولىدۇ.

كولىس كېيىن، دەسلەپكى ئىجتىمائىي جامائە دېگەن بۇ ئۇقۇم جەمئىيەتشۇناسلىق تەتقىقاتىدا ئومۇميۈزلۈك قوللىنىلىدۇ. بۇ بولدى. ئەمما بۇ چاغدا كىشىلەر بۇ ئۇقۇمنى ئادەمنى ئىجتىمائىيلىشىشىغا مائىلاشتۇرۇش نۇقتىسىدىنلا تەتقىق قىلىپ قالماستىن، بەلكى جەمئىيەتنىڭ تەشكىللىنىش قۇرۇلمىسى نۇقتىسىدىن تەتقىق قىلىشقا باشلىدى. بۇنىڭ بىلەن دەسلەپكى جامائەت دېگەن بۇ ئۇقۇمغا قارىتا ماس ھالدا كېيىنكى جامائە دېگەن ئۇقۇمنى ئوتتۇرىغا قويدى شۇنداقلا كىشىلەر دەسلەپكى جامائە چۈشەنچىسى ئىچىدىكى «ئىپتىدائىي» تار دائىرىدىكى چۈشەنچىلەر دائىرىسىدىن ھالقىپ ئۆتۈپ، ئۇنى ئىجتىمائىي تۇرمۇشتىكى يېقىنچىلىق مۇناسىۋەتىنى ئالغان تۈرلۈك كىچىك جامائە ۋە گۇرۇھلارغا تەتبىقلايدىغان بولدى.

ئومۇمەن جەمئىيەتشۇناسلىق تەتقىقاتىنىڭ نەتىجىلىرىدىن شۇنداق ئېيتىشقا بولىدۇكى، دەسلەپكى جامائە ئۇدۇلمۇ ئۇدۇل بىۋاسىتە ئالاقىدىن شەكىللەنگەن ئەڭ يېقىن كىشىلىك مۇناسىۋەت تىگە ئىگە بولغان ئىجتىمائىي جامائە. ئۇ شەخسنىڭ غايىسى ۋە ئىندىۋىدۇئاللىقىنىڭ شەكىللىنىشىدە ئاساسلىق رول ئوينايدۇ. ئىنسانلار جەمئىيىتىدىكى بۇ خىل دەسلەپكى ئىجتىمائىي گۇرۇپپە-

پېلىنىش شەكلى كىشىلەرنىڭ ئەڭ ئاددىي، ئەڭ دەسلەپكى ئىج-
تىمائىي مۇناسىۋىتىنى يەنى باشلانغۇچ ئىجتىمائىي مۇناسىۋەتنى
ئەكس ئەتتۈرىدۇ. لېكىن بىز ئىجتىمائىي گۈرۈپپىلىنىشنىڭ
رەسمىي شەكلى بولغان دەسلەپكى جامائەنى ئاممىۋى خاراكتېرگە
ئىگە بولغان جامائەدىن ياكى ستاتىستىكىلىق گۈرۈپپىلاش خاراكت-
تېرىدىكى ئادەملەر توپىدىن پەرقلەندۈرۈشكە ئالاھىدە دىققەت قى-
لىشىمىز كېرەك.

2. دەسلەپكى ئىجتىمائىي جامائە ۋە كېيىنكى ئىج- تىمائىي جامائە

بىزگە مەلۇم، ئىجتىمائىي جامائەلەرنى دەسلەپكى جامائە ۋە
كېيىنكى جامائە (تەشكىل - ئورگانلار) دەپ ئايرىش بىر -
بىرىگە ماس ھالدا ئوتتۇرىغا قويۇلغان ئۇقۇملار. پۈتكۈل ئىجتى-
مائىي قۇرۇلمىنى مانا مۇشۇنداق ئىككى چوڭ تۈرگە ئايرىش
جەمئىيەتشۇناسلىقتا بىرقەدەر ئومۇملاشقان ئۇسۇل. بىز دەسلەپ-
كى ئىجتىمائىي جامائە بىلەن كېيىنكى ئىجتىمائىي جامائە (ئىج-
تىمائىي تەشكىلىي ئورگانلار) ئوتتۇرىسىدىكى پەرقلەرنى بىلگەند-
دىلا، ئاندىن پۈتكۈل ئىجتىمائىي قۇرۇلمىنى مانا مۇشۇنداق
ئىككى چوڭ تۈرگە ئايرىشنىڭ ئومۇمىي ئۆلچىمىنى ئىگىلىۋالالايمىز.

دەسلەپكى ئىجتىمائىي جامائە بىلەن كېيىنكى ئىجتىمائىي
جامائە ئوتتۇرىسىدىكى پەرقلەرنى ئاساسەن تۆۋەندىكى بىرقانچە
جەھەتلەردىن چۈشىنىشكە بولىدۇ.

(1) شەكىللىنىش جەھەتتىن قارىغاندا، دەسلەپكى ئىجتىما-
ئىي جامائە دائىم تەبىئىي ھالدا شەكىللىنىدۇ. مەيلى قوشنا -
قولۇم، بالىلار ئويۇن گۇرۇپپىسى ياكى ئەل - ئاغىنىلەر گۇرۇپپى-
پىسى بولسۇن، بۇلارنىڭ ھەممىسى ئورۇن - جاي ۋە كەسپى
مۇناسىۋەت ياكى ئورتاق ئارزۇ - ھەۋەس ئاساسىدا، ئۈزلۈكسىز

ئالاقە داۋامىدا تەبىئىي ھالدا شەكىللىنىدۇ. ئائىلە - نىكاھ ئاساسىدا، قانۇن رەسمىيەتلەر ئارقىلىق پارلىققا كەلگەن بولسىمۇ، ئەمما تەبىئىي قانداشلىق مۇناسىۋەت ۋە ئائىلە مۇناسىۋىتى يەنىلا ئائىلىنىڭ مەۋجۇت بولۇشىدىكى مۇھىم ۋاسىتە ھېسابلىنىدۇ. ئائىلە يېڭى ئەزالىرىنىڭ كۆپىيىشىمۇ ناھايىتى تەبىئىي رەۋىشتە بولىدۇ. زاۋۇت، ماگىزىن، ئىدارە، مەكتەپ قاتارلىق رەسمىي ئىجتىمائىي تەشكىلىي ئورگانلار (كېيىنكى جامائە) نىڭ شەكىللىنىشى تەبىئىي بولماستىن، بەلكى جەمئىيەتنىڭ مەلۇم ئېھتىياجى ياكى ئىجتىمائىي فۇنكسىيەنىڭ زۆرۈرىيىتىدىن بولىدۇ.

(2) جامائە ئەزالىرىنىڭ پائالىيەت خاراكتېرىدىن قارىغاندا، دەسلەپكى ئىجتىمائىي جامائە ئەزاسى سۈپىتىدە تۇرۇۋاتقان شەخس سىنى ئۆزىنىڭ ئىندىۋىدۇئاللىقىنى ئومۇميۈزلۈك نامايان قىلالايدۇ. ئۆزىنىڭ پۈتكۈل ھېسسىيات - ئارزۇسىنى، تۈرلۈك كەي-پىيات، كۆز قاراشلىرىنى ئىپادىلەش ئىمكانىيىتىگە ئىگە بولالايدۇ. شۇڭا دەسلەپكى جامائەنىڭ ئەزاسى سۈپىتىدە تۇرۇۋاتقان شەخس مۇكەممەل ئىندىۋىدۇئاللىق خاراكتېرىگە ئىگە ئادەم سۈپىتىدە مەۋجۇت بولۇپ تۇرىدۇ. ئەمما، كېيىنكى جامائە پائالىيەتتىدە ئەزالار ئۆز ئىندىۋىدۇئاللىقىنى تولۇق ئىشقا سالالمايدۇ. تەشكىل - ئورگانمۇ ھەربىر ئەزانىڭ ئىندىۋىدۇئاللىق ئالاھىدىلىكىگە ئېتىبار بېرىپ كېتەلمەيدۇ. شۇڭا كېيىنكى ئىجتىمائىي جامائەنىڭ ئەزاسى سۈپىتىدە تۇرۇۋاتقان شەخس دائىم مەلۇم ۋە-زىپىنى ئۆز ئۈستىگە ئالغان ئالاھىدە ئىجتىمائىي رول سۈپىتىدىلا مەۋجۇت بولۇپ تۇرىدۇ.

(3) جامائەت ئەزالىرىنىڭ ئالاقە دائىرىسىدىن قارىغاندا، دەسلەپكى جامائە ئىچىدە جامائە ئەزالىرىنىڭ ئۆزئارا ئالاقىدە ئەمەل قىلىدىغان بەلگىلىك ھەرىكەت ئۆلچەملىرى بولسىمۇ، ئەمما بۇ ئۆلچەم - قائىدىلەر غەيرىي رەسمىي كۈچكە ئىگە بولغان

بولدۇ. ئۆزگىچە پائالىيەتلەرگىمۇ ئىمكانىيەت قالدۇرۇلغان بو-
لىدۇ. ئۇنىڭ ئەكسىچە، كېيىنكى جامائەدە جامائە ئەزالىرىنىڭ
ئۆزئارا ئالاقە پائالىيىتى رەسمىي قائىدە - تۈزۈملەر بويىچە
ئېلىپ بېرىلىدۇ. بۇ قائىدە - تۈزۈملەرگە قويۇلغان تەلەپ ئادەتتە
بىر قەدەر قاتتىق بولىدۇ ھەمدە ھۆججەت ئارقىلىق بېكىتىلگەن
بولىدۇ. بىرەر تەشكىلى ئورگاننىڭ دائىرىسى قانچە چوڭ بول-
غانسېرى، ئۇنىڭ قۇرۇلمىسىمۇ شۇنچە مۇرەككەپ بولىدۇ. قائى-
دە - تۈزۈملەرنىڭ رولىمۇ شۇنچە مۇھىم بولۇپ قالىدۇ.

4) ئەزالار ئوتتۇرىسىدىكى مۇناسىۋىتىدىن قارىغاندا، دەس-
لەپكى جامائەدە كىشىلەر ئوتتۇرىسىدىكى مۇناسىۋەت قويۇق ھېس-
سىيات تۈسىنى ئالغان بولىدۇ. دەسلەپكى جامائە پائالىيىتى
جەرياندا ھەر بىر ئەزا ئۆزىنىڭ ئىندىۋىدۇئاللىق ئالاھىدىلىكىنى
ئومۇميۈزلۈك ئىشقا سېلىش ئىمكانىيىتىگە ۋە تۇرمۇشنىڭ ھەر-
قايسى تەرەپلىرىدە ئۆزئارا كۆيۈنۈشكە ۋە ياردەمگە ئىگە بولالغىچ-
قا، ئەزالار ئوتتۇرىسىدا بىر خىل يېقىنچىلىق ھېسسىيات مۇنا-
سىۋىتى شەكىللىنىدۇ. لېكىن، كېيىنكى جامائە كىشىلەر بىلەن
كىشىلەرنىڭ مۇناسىۋىتى دائىم دېگۈدەك بىر خىل تەشكىلى
خىزمەت مۇناسىۋىتى بولۇپ قالىدۇ يەنى تەشكىلى خىزمەتنى
بېجىرىش ئاساسىدىكى مۇناسىۋەت بولۇپ قالىدۇ. قىسقىسى،
دەسلەپكى جامائەدە كىشىلىك مۇناسىۋەت ئادەمنى مەركەز قىلغان
مۇناسىۋەت بولسا، كېيىنكى جامائەدىكى كىشىلىك مۇناسىۋەت
كەسپىي ئىشنى ئاساس قىلغان مۇناسىۋەت بولىدۇ.

5) دەسلەپكى جامائەدە جامائە ئەزالىرىنىڭ تەلەپ - ئېھتىيا-
جىنى قاندۇرۇش ئالدىنقى ئورۇنغا قويۇلىدۇ. كېيىنكى جامائەدە
مۇ ئەزالارنىڭ تەلەپ - ئېھتىياجى قانائەتلەندۈرۈلىدۇ. ئەمما
كېيىنكى جامائەدە كۆپرەك تەكىتلىنىدىغىنى شەخسنىڭ تەشكىلگە
قوشقان تۆھپىسى ۋە مەسئۇلىيىتى. ئەزالارنىڭ تەلەپ - ئېھتىيا-
جىنى قاندۇرۇش بەلگىلىك شەكىل ۋە دائىرە ئىچىدىلا بولىدۇ.

دەسلەپكى جامائەدە شەخسى ئارزۇ - تەلەپ ھۆرمەت قىلىندۇ . شەخسنىڭ بۇ خىل ئارزۇ - تەلەپلىرىنى قانائەتلەندۈرۈش ئالدىنقى ئورۇنغا قويۇلدى . شۇڭا شەخسنىڭ كېيىنكى جامائەدە قانائەتلەندۈرۈلمىگەن تەلەپ - ئېھتىياجى كۆپ ھاللاردا دەسلەپكى جامائە ئىچىدە قانائەتلەندۈرۈش ئىمكانىيىتىگە ئىگە بولالايدۇ .

6) ئىجتىمائىي فۇنكسىيەلىك رولىدىن قارىغاندا ، دەسلەپكى جامائەنىڭ فۇنكسىيەلىك رولى ئۈنۈملىك بولىدۇ . دەسلەپكى جامائە ئىچىدە كىشىلەرنىڭ ئىجتىمائىي ئېھتىياجىنىڭ ئىنكاسى كۆپ تەرەپلىمە بولىدۇ . شۇڭا دەسلەپكى ئىجتىمائىي جامائەنىڭ فۇنكسىيەلىك رولىمۇ كۆپ تەرەپلىمە بولىدۇ . مەسىلەن ، ئەنئەنىۋى جەمئىيەتتىكى ئائىلىنى ئېلىپ ئېيتساق ، ئۇ ئىنسانلار ئۆزىدىكى تەكرار ئىشلەپچىقىرىش (ئەۋلاد قالدۇرۇپ تەربىيەلەش) ، ماددىي تۇرمۇش ۋاسىتىلىرىنى ئىشلەپچىقىرىش ، ئىسپات قىلىش ، ياش - ئۆسمۈرلەرنى ئىجتىمائىيلاشتۇرۇش ۋە مەدەنىي كۆڭۈل ئېچىش قاتارلىق كۆپ جەھەتتىكى ئىجتىمائىي فۇنكسىيە رولىغا ئىگە . لېكىن كېيىنكى جامائەنىڭ ئىجتىمائىي فۇنكسىيەلىك رولى دائىم دېگۈدەك بىرلا خىل بولىدۇ . مەسىلەن ، زاۋۇت ۋە كان - كارخانىلار ئىشلەپچىقىرىش رولىغا ئىگە ، ماگىزىن تاۋار ئوبوروت قىلىش رولىغا ئىگە . مەكتەپ تەلىم - تەربىيە ئېلىپ بېرىش رولىغا ئىگە .

3. دەسلەپكى ئىجتىمائىي جامائەنىڭ ئالاھىدىلىكى

دەسلەپكى ئىجتىمائىي جامائە ئىنسانلار ئىجتىمائىي بىرىكەمىسىنىڭ ئالاھىدە بىر خىل شەكلى . بۇ خىل ئالاھىدە ئىجتىمائىي ئىي بىرىكەمە شەكلى ئۆزىگە خاس ئالاھىدىلىكلەرگە ئىگە . بۇ ئالاھىدىلىكلەر دەسلەپكى ئىجتىمائىي جامائەنىڭ مەۋجۇت بولۇپ تۇرۇشىدىكى ئاساسىي شەرتلەر ھېسابلىنىدۇ . دەسلەپكى ئىجتىمائىي جامائەنىڭ ئالاھىدىلىكلىرىنى تۆۋەندىكى بىرقانچە جەھەتتە

لەردىن بايان قىلىشقا بولىدۇ.

(1) دائىرىسى كىچىك بولۇش. دەسلەپكى ئىجتىمائىي جاما- ئەنىڭ ئەزالىرى ئانچە كۆپ بولمايدۇ. كەم دېگەندە ئىككى، كۆپ بولغاندا 30 — 40 ئادەم بولىدۇ. دېمەك دەسلەپكى ئىجتىمائىي جامائەنىڭ ئادەم سانى ئاز، دائىرىسى كىچىك بولىدۇ. دەل مۇ- شۇنداق بولغاچقا، كىشىلەر ئوتتۇرىسىدا قويۇق ھېسسىيات تۈس- گە ئىگە بولغان شەخسىي مۇناسىۋەت شەكىللىنىدۇ. ئەگەر جامائە ئەزالىرىنىڭ سانى ئېشىپ مۇئەييەن چەككە يېتىپ بارغاندا، كى- شىلەر ئوتتۇرىسىدىكى مۇناسىۋەت يۈزەكى شەكىلگە كىرىپ، ھېسسىيات تۈسى سۈسلىشىپ كېتىدۇ.

(2) ئۈدۈلمۈ ئۈدۈل ئالاقە قىلىش. ئومۇمەن ئۈدۈلمۈ ئۈدۈل بىۋاسىتە ئالاقە بولمىسا، دەسلەپكى ئىجتىمائىي جامائە شەكلى شەكىللىنەلمەيدۇ. ئۈدۈلمۈ ئۈدۈل بىۋاسىتە ئالاقە دېگىنىمىز، ئالاقە ئېلىپ بېرىۋاتقان ئىككى تەرەپ بىر - بىرىنى بىۋاسىتە مۇناسىۋەت ئويىپىكىتى قىلغان ئالاقە بولۇپ، ئۇ ئۈچىنچى بىر شەخسنى ياكى ئوتتۇرىدا ۋاسىتە بولۇشنى تەلەپ قىلمايدۇ. شۇڭا دەسلەپكى ئىجتىمائىي جامائە ئىچىدىكى كىشىلەرنىڭ ئىجتىمائىي تۇرمۇش مۇناسىۋىتى قويۇق، چوڭقۇر بولىدۇ.

(3) ئۇزاققىچە داۋاملىشىش. ئۈدۈلمۈ ئۈدۈل ئالاقە پەقەت ئۇزاق مۇددەت داۋاملاشقاندىلا، ئاندىن دەسلەپكى ئىجتىمائىي جا- مائە شەكىللىنەلمەيدۇ شۇنداقلا ئۈدۈلمۈ ئۈدۈل ئالاقىنىڭ داۋاملى- شىشى قانچە ئۇزۇن بولغانسېرى، ئەزالار ئوتتۇرىسىدىكى مۇنا- سىۋەت شۇنچە يېقىن بولىدۇ. دەسلەپكى ئىجتىمائىي جامائە قۇ- رۇلمىسىمۇ شۇنچە مۇقىم، مۇستەھكەم بولىدۇ. بىرەر ئىككى قېتىملىق ئۈدۈلمۈ ئۈدۈل ئالاقە دەسلەپكى ئىجتىمائىي جامائەنى شەكىللىندۈرەلمەيدۇ. دەسلەپكى ئىجتىمائىي جامائە ئەزالىرىنىڭ ئۈدۈلمۈ ئۈدۈل ئالاقىسى توختاپ قالسا ياكى بەك تۆۋەن دەرىجىدە سۈسلىشىپ قالسا، ئۇ ھالدا بۇ جامائە پارچىلىنىش تەرەپكە قاراپ يۈزلىنىدۇ.

ئۈچىنچى پاراگراف ئائىلە

1. ئائىلە، نىكاھ ۋە ئۇنىڭ خاراكتېرى

ئائىلە، نىكاھ ۋە قانداشلىق مۇناسىۋەت ئاساسىغا قۇرۇلغان، ئەر - ئايال پەرزەنتلىرىنى ئۆزىنىڭ ئاساسىي ئەزاسى قىلىپ ئورتاق تۇرمۇش كەچۈرىدىغان دەسلەپكى ئىجتىمائىي جاما. ئەشەكلىدۇر. ئائىلە ئىنسانلار ئىجتىمائىي تۇرمۇشىدا ئەڭ ئومۇملاشقان بىر خىل ئىجتىمائىي ئاساسىي بىرلىك شۇنداقلا جەمئىيەتنىڭ ھۈجەيرىسى. شۇڭا ئائىلە جەمئىيەت شۇناسلىق تەتقىقاتىدا مۇھىم بىر مەزمۇن ھېسابلىنىدۇ.

ئىنسانلار جەمئىيەتتە كىشى بىلەن كىشى ئوتتۇرىسىدىكى مۇناسىۋەت خىلمۇ خىل بولىدۇ. لېكىن ئائىلە مۇناسىۋىتى باشقا ئىجتىمائىي مۇناسىۋەتلەرگە تۈپتىن ئوخشىمايدۇ. ئۇ نىكاھ مۇناسىۋەتى ۋە قانداشلىق مۇناسىۋىتىنى تەبىئىي شەرت ۋە ئالاھىدىلىك قىلىدۇ، يەنى تەبىئىي خاسلىققا ئىگە بولىدۇ. شۇڭا، ئائىلە - نىكاھ ۋە قانداشلىق مۇناسىۋەتىنى ۋاسىتە قىلغان، مەلۇم دائىرىدىكى تۇغقانلار ئارا مەۋجۇت بولىدىغان بىر خىل ئىجتىمائىي تۇرمۇش شەكلىدۇر.

نىكاھ - مۇئەييەن جەمئىيەت ئېتىراپ قىلغان ئىككى جىنسىنىڭ بىرلىشىشى شۇنىڭدەك ئۇنىڭدىن بارلىققا كەلگەن ئەر - خوتۇنلۇق مۇناسىۋىتىدۇر. نىكاھ، ئائىلىنىڭ بارلىققا كېلىشىدىكى ئالدىنقى شەرت. ئائىلە، نىكاھ تۈزۈمىنىڭ بىۋاسىتە نەتىجىسى. ئەر بىلەن ئايالنىڭ نىكاھلىنىشىدىن ئەڭ دەسلەپكى ئائىلە شەكىللىنىدۇ. بۇنىڭ بىلەن ئاتا - ئانا، پەرزەنتلەر، ئاكا - ئۇكا، ئاچا - سېغىل قاتارلىق تۇغقانلار ئارا ئائىلە مۇناسىۋىتى شەكىللىنىدۇ. نىكاھ مۇناسىۋىتى پەقەت ئەر بىلەن

ئايالدىن ئىبارەت ئىككى جىنس ئوتتۇرىسىدىلا پەيدا بولىدۇ. قانداشلىق مۇناسىۋەت پەقەت ئاتا - ئانا بىلەن پەرزەنتلەر ۋە ئاكا - ئۇكا، ئاچا - سىڭىل قاتارلىق تۇغقانلار ئارا پەيدا بولىدۇ. ئائىلە مۇناسىۋىتىنىڭ خاراكتېرى جەھەتتىن ئېيتقاندا، ئۇ ھەم تەبىئىي مۇناسىۋەتكە، ھەم ئىجتىمائىي مۇناسىۋەتكە ئىگە. تەبىئىي مۇناسىۋەت دېگىنىمىز، ئەر - ئايال ئوتتۇرىسىدىكى فىزىئولوگىيەلىك جىنسىي ئىقتىدار مۇناسىۋىتى ۋە تۇغقانلار ئارا قانداشلىق مۇناسىۋىتىنى كۆرسىتىدۇ. ئىجتىمائىي مۇناسىۋەت دېگىنىمىز، ئىككى جىنسىنىڭ بىرلىشىشىدىكى ئىجتىمائىي مۇناسىۋەت سۈۋەتى يەنى نىكاھ مۇناسىۋەت، تۇغقانچىلىق مۇناسىۋەتىنى كۆرسىتىدۇ. ئەر بىلەن ئايالدىن ئىبارەت ئىككى جىنسىنىڭ پەرقى ۋە ئىنسانلارنىڭ ئەزەلدىن بار بولغان جىنسىي ئىقتىدارى نىكاھ - نىڭ فىزىئولوگىيەلىك ئاساسى. ئاتا - ئانا بىلەن پەرزەنتلەر، ئاكا - ئۇكا، ئاچا - سىڭىل ۋە باشقا ئائىلە ئەزالىرى ئارا مەۋجۇت بولغان قانداشلىق مۇناسىۋەت بىئولوگىيەلىك ئەھمىيەتكە ئىگە. ئۇرۇقنىڭ كۆپىيىشىمۇ ئائىلىنىڭ بىئولوگىيەلىك ئىقتىدارىدىن ئىبارەت. بۇ خىل تەبىئىي شارائىت بولمايدىكەن. نىكاھ، ئائىلىمۇ مەۋجۇت بولالمايدۇ. ھەرقانداق دەۋر ۋە ھەرقانداق جەمئىيەتنىڭ نىكاھ، ئائىلە تۈزۈمى ۋە نىكاھ، ئائىلە تۈزۈمى، بۇ خىل تەبىئىي خاسلىققا سەل قارىماسلىقى كېرەك. مەسىلەن، نىكاھلىنىشتا يېشى ۋە فىزىئولوگىيەلىك جەھەتتىن يېتەرسىزلىكلەرنىڭ بار - يوقلۇقى، شۇنىڭدەك يېقىن تۇغقانلارنىڭ نىكاھلىنىشىنى چەكلەش قاتارلىقلارنى نەزەردە تۇتۇشلارنىڭ ھەممىسى تەبىئەتنىڭ قابۇنغا ھۆرمەت قىلغانلىقى ھېسابلىنىدۇ. پەرزەنتلەرنىڭ تۇغۇلۇشىدىن ئىبارەت ئەمەلىيەتنى قانداشلىق مۇناسىۋەتنىڭ ئاساسى قىلىشىمۇ نىكاھ، ئائىلە مۇناسىۋىتىدىكى تەبىئىي شارائىتنى كۆزدە تۇتقانلىق ھېسابلىنىدۇ.

ئەمما، بىئولوگىيەلىك جەھەتتىكى ئىككى جىنسىنىڭ پەرقى

ۋە قانداشلىق مۇناسىۋىتى پەقەت نىكاھ، ئائىلىنىڭ ئالدىنقى شەرتىدىنلا ئىبارەت. ئۇ ماھىيەت جەھەتتىكى خاسلىق ھېسابلايدۇ. نىكاھ، ئائىلىنىڭ پەيدا بولۇش، تەرەققىي قىلىپ ئۆز-گىرىش قانۇنىيىتى ۋە مەۋجۇت بولۇش شەكلى قاتارلىقلارنىڭ ھەممىسى ئىجتىمائىي ئامىل تەرىپىدىن بەلگىلەنگەن. شۇڭا ئۇلار ئىجتىمائىي كاتېگورىيىگە مەنسۇپ بولىدۇ.

ئىجتىمائىيلىق ئىنسانلارنىڭ تۈپكى خاسلىقىدىن ئىبارەت. ئىنسانلار ھايۋانات دۇنياسىدىن ئايرىلىپ چىققاندىن كېيىن، جەمئىيەتنىڭ بىر ئەزاسى بولۇش سالاھىيىتى بىلەن جەمئىيەتتە ماددىي ئەشيا ئىشلەپچىقىرىش ۋە نوپۇس ئىشلەپچىقىرىشتىن ئىبارەت ئىككى خىل ئىشلەپچىقىرىش بىلەن شۇغۇللاندى ھەمدە بۇ ئىككى خىل ئىشلەپچىقىرىش جەريانىدا ھەر خىل ئىجتىمائىي مۇناسىۋەتلەرنى ئورناتتى. بۇنىڭ ئىچىدە ئەڭ ئاساسىي مۇناسىۋەت ئىشلەپچىقىرىش مۇناسىۋىتىدۇر. ئىشلەپچىقىرىش مۇناسىۋىتى ئاساسىدا باشقا مۇناسىۋەتلەر جۈملىدىن نىكاھ، ئائىلە مۇناسىۋىتى بارلىققا كەلگەن. فىزىئولوگىيىلىك ۋە بىئولوگىيىلىك خاسلىق، ئىككى جىنسىنىڭ بىرلىشىشى ۋە قانداشلىق مۇناسىۋەت-لەر ھەرقانداق جەمئىيەتتىكى كىشىلەر تۇرمۇشىدا مەۋجۇت بولۇپلا قالماستىن، بەلكى ئالىي دەرىجىلىك ھايۋانلاردا ئومۇميۈز-لۈك مەۋجۇت بولىدۇ. لېكىن، ئادەمنىڭ ئىجتىمائىيلىقىنى، ئائىلە، نىكاھ مۇناسىۋىتىنىڭ ئىنسانلار جەمئىيىتىدىكى ئالاھىدە ئىجتىمائىي مۇناسىۋەت ئىكەنلىكىنى ئېتىراپ قىلغاندىلا، ئاندىن ئادەم بىلەن ھايۋاننى پەرقلىنىدىغانلىقى بولىدۇ.

نىكاھ، ئائىلە مۇناسىۋىتىنىڭ خاراكتېرى، شەكلى ۋە ئالاھىدىلىكى قاتارلىقلار جەمئىيەت ئىقتىسادىنىڭ ئاساسى بولغان ئىشلەپچىقىرىش مۇناسىۋەتلىرى تەرىپىدىن بەلگىلىنىدۇ ياكى قانداق ئىقتىسادىي بازىسى بولىدىكەن، شۇنداق جەمئىيەت بولىدۇ. قانداق جەمئىيەت بولىدىكەن شۇنداق نىكاھ، ئائىلە بولىدۇ.

جەمئىيەت ئىقتىسادىي بازىسىنىڭ نىكاھ، ئائىلە مۇناسىۋىتىگە قويغان تەلپى مۇقەررەر يوسۇندا ئۈستۈرۈلما ساھەسىدە مۇنا- سىپ ھالدا ئىپادىلىنىدۇ. نىكاھ، ئائىلە تۈزۈمى ئىپتىدائىي جەمئىيەتتە دىن، ئۆرپ - ئادەت ۋە ئەخلاق ئەنئەنىلىرى ئاساسىدا شەكىللەنگەن بولىدۇ. ھازىرقى زامان جەمئىيەتتە ئۇ ئاساسىدا دۆلەت تەرىپىدىن قانۇن ئارقىلىق ئېتىراپ قىلىنغان ۋە قوغدىلىنغان، ئەخلاق ۋە ئۆرپ - ئادەت قاتارلىقلار تەرىپىدىن تولۇقلانغان بولىدۇ. شۇڭا نىكاھ، ئائىلە تۈزۈمى ئۈستۈرۈلما ساھەسىگە مەنسۇپ دېيىلىدۇ. ماركسىزمنىڭ ئىقتىسادىي بازىسى بىلەن ئۈستۈرۈلمنىڭ مۇناسىۋىتى توغرىسىدىكى پرىنسىپلىرىمۇ ئوخشاشلا نىكاھ، ئائىلە تۈزۈمىنى تەھلىل قىلىشقا ماس كېلىدۇ. ئىنسانىيەت تارىخىدىكى ھەر خىل نىكاھ، ئائىلە تۈزۈملىرىنىڭ تەرتىپ بويىچە ئۆزگىرىشلىرى ئىقتىسادىي بازىسىدا ئۆزگىرىش بولغانلىقىنىڭ مۇقەررەر نەتىجىسى.

نىكاھ، ئائىلە مۇناسىۋىتى ئىجتىمائىي مۇناسىۋەتتىكى بىر خىل ئالاھىدە شەكىل بولۇش سۈپىتى بىلەن ئىجتىمائىي ئىشلەپ- چىقىرىش مۇناسىۋەتلىرىنىڭ ئالاھىدىلىكىنى ئەكس ئەتتۈرۈپلا قالماستىن، بەلكى ئۈستۈرۈلمنىڭ ئالاھىدىلىكىنى ئەكس ئەتتۈرىدۇ. ماركسىزم ئىشلەپچىقىرىش مۇناسىۋەتلىرىنىڭ نىكاھ، ئائىلىگە بولغان ھەل قىلغۇچ رولىنى ئېتىراپ قىلىش بىلەن بىللە، يەنە ئۈستۈرۈلمدىكى كاتېگورىيىلەرنىڭ نىكاھ، ئائىلىگە بولغان چەكلەش ۋە تەسىر كۆرسىتىش رولىنىمۇ ئېتىراپ قىلىدۇ. ئۇنىڭ ئۈستىگە ئىقتىسادىي بازىسىنىڭ نىكاھ، ئائىلە تۈزۈمىگە بولغان تەلپى كۆپ ھاللاردا بىۋاسىتە ئىپادىلەنمەي، ئۈستۈرۈلمدىكى ھەرقايسى ھالقىلار يەنى سىياسىي، قانۇن، ئەخلاق ۋە دىن قاتارلىقلار ئارقىلىق ئىپادىلىنىدۇ. سىنىپىي جەمئىيەتتە سىياسىي قانۇن تۈزۈمىنىڭ نىكاھ، ئائىلە مەسىلىسىگە بولغان تەسىرى ناھايىتى كۈچلۈك بولىدۇ. بىر تەرەپتىن، سىيا-

سى تۈزۈم نىكاھ - ئائىلە تۈزۈمىنى كونترول قىلىدۇ. يەنە بىر تەرەپتىن، نىكاھ، ئائىلە تۈزۈمى يەنە مۇئەييەن سىياسىي تۈزۈم ئۈچۈن خىزمەت قىلىدۇ. ئەخلاق سىستېمىسى نىكاھ، ئائىلگە ئائىت نۇرغۇن كۆزقاراشلار ۋە ھەرىكەت قائىدىلىرىنى ئۆز ئىچىگە ئالغان بولىدۇ. شۇڭا ئەخلاقىي قائىدىلەر كىشىلەر-نىڭ نىكاھ، ئائىلە مۇناسىۋىتىنى تەڭشەش ۋە مۇقىملاشتۇرۇشتا بەلگىلىك رول ئوينىسىمۇ، لېكىن قانۇنغا سېلىشتۇرغاندا يەنىلا غەيرىي رەسمىي كۈچكە ئايلىنىپ قالىدۇ. لېكىن ئۇنىڭ ئېشىپ چۈشىدىغان تەرەپلىرىمۇ، يېتىشمەيدىغان تەرەپلىرىمۇ بولىدۇ. دىننىڭ نىكاھ - ئائىلە مۇناسىۋىتىگە بولغان تەسىرىمۇ غايەت زور ۋە چوڭقۇر، بۇ خىل تەسىر دىنىي ئەقىدە ۋە دىنىي قائىدىلەرنىڭ نىكاھ - ئائىلە توغرىسىدا نۇرغۇن مەزمۇنلارنى ئۆز ئىچىگە ئال-غانلىقىدا ئىپادىلىنىپلا قالماستىن، مۇھىمى بەزى دۆلەتلەردىكى دىنىي جەمئىيەتلەرنىڭ نىكاھ، ئائىلە توغرىسىدىكى قانۇن چىقىد-رىش ھوقۇقى ۋە ئەدلىيە ھوقۇقىنى بىۋاسىتە كونترول قىلغانلىق-قىدا نىكاھ، ئائىلە تۇرمۇشىغا بىۋاسىتە ئارىلاشقانلىقىدا ئىپادە-لىنىدۇ. ئۇنىڭدىن باشقا، كىشىلەرنىڭ ئۆرپ - ئادىتى، ئەدەبىد-يات - سەنئىتى قاتارلىقلارنىڭ نىكاھ - ئائىلگە بولغان تەسىر كۆرسىتىش رولىنىمۇ تۆۋەن چاغلانغان بولمايدۇ. دېمەك ئۈست-قۇرۇلمىنىڭ ھەرقايسى تارماقلىرىنىڭ نىكاھ - ئائىلگە بولغان تەسىرى شۇنچە كەڭ ۋە چوڭقۇر بولغاچقا، ئوخشاش تىپتىكى ئىقتىسادىي بازىسقا ئىگە دۆلەت ۋە مىللەت نىكاھ، ئائىلە تۈزۈمىد-دە ئوخشاش بولمىغان ئالاھىدىلىككە ئىگە بولىدۇ.

2. ئائىلەنىڭ تارىخىي ئۆزگىرىشى ۋە تىپلىرى
 ئائىلە بىر خىل ئىجتىمائىي ھادىسە. شۇنداقلا ئۇ بىر خىل تارىخىي ھادىسە. ئائىلە ئەزەلدىن مەۋجۇت بولۇپ كەلگەن ئەمەس شۇنداقلا ئۇ ئۆزگەرمەيدىغان نەرسىمۇ ئەمەس. ئۇ جەمئىيەت

تەرەققىي قىلىپ مەلۇم باسقۇچقا يەتكەندە بارلىققا كەلگەن بولۇپ،
جەمئىيەتنىڭ تەرەققىي قىلىشىغا ئەگىشىپ ئۆزگىرىپ بارىدۇ.
ئائىلىنىڭ كېلىپ چىقىشى ۋە ئۇنىڭ تارىخى ئۆزگىرىش جەريانىدا
ئىنى ئېنىق يازما تارىخى ماتېرىياللار ئارقىلىق دەلىللەش ناھايىدىن
تى تەس. ئەمما شۇنى ئېنىق ئېيتىشقا بولىدۇكى، ئىنسانلار
تارىخى جەريانىدا ئىككى جىنس ئوتتۇرىسىدىكى مۇناسىۋەتنىڭ
خاراكتېرى بەلگىلىك نىكاھ شەكلىگە ئۆتكەندىن كېيىنلا ئائىلە
بارلىققا كەلگەن. ئېنگېلس، «ئائىلە، خۇسۇسىي مۈلۈكچىلىك
ۋە دۆلەتنىڭ كېلىپ چىقىشى» دېگەن كىتابىدا مۇنداق دەيدۇ:
«مورگاننىڭ تەتقىقاتىغا ئاساسلانغاندا، ئائىلە قالايمىقان جىنسىي
مۇناسىۋەت قىلغۇچى ئىپتىدائىي ھالەتتىن تەرەققىي قىلغان يەنى
ئىپتىدائىي باسقۇچتا تۇرغان ئىنسانلاردا ھېچقانداق چەكلىمە بول-
مىغان جىنسىي مۇناسىۋەت يولغا قويۇلغانچە ھەرقانداق مەنىدىكى
ئائىلە مەۋجۇت بولمىغان». دېمەك ئائىلە تارىخى كاتېگورىيىگە
ياتىدىغان ئىجتىمائىي ھادىسە بولۇپ، ئوخشاش بولمىغان تارىخىي
تەرەققىيات باسقۇچىدا ئوخشاش بولمىغان ئائىلە شەكىللىرى مەي-
دانغا كەلگەن.

ئىنسانلار ھاياتىدا دۇنياسىدىن ئەمدىلا ئايرىلغاندا يەنى ئىپ-
تىدائىي جامائەتنىڭ دەسلەپكى باسقۇچلىرىدا كىشىلەرنىڭ تەبىئەت
بىلەن كۈرەش قىلىش ئىقتىدارى ئىنتايىن چەكلىك بولغان.
پەقەت تولىشىپ ھايات كەچۈرگەندىلا، ئاندىن مەۋجۇت بولۇپ
تۇرالىغان. ئەينى چاغدا نىكاھمۇ، ئائىلىمۇ مەۋجۇت بولمىغان.
ئوخشاش بىر جامائەتنىڭ ئەزالىرى ئورتاق ئەمگەك قىلىپ، ئور-
تاق ئىستېمال قىلغان. ئىككى جىنس مۇناسىۋىتىدە ھېچقانداق
چەك بولمىغان. بىر خىل قالايمىقان جىنسىي مۇناسىۋەتلا بول-
غان. كىشىلەر ئارىسىدا قانداشلىق مۇناسىۋەتنى كېيىنكى ئەۋلاد-
لارنىڭ تۇغقانچىلىق قارىشى بويىچە ھۆكۈم قىلىش تەس بولغان.
ئىپتىدائىي جەمئىيەتنىڭ تۆۋەن باسقۇچتىن يۇقىرى باسقۇچقا

قاراپ ئۈزلۈكسىز تەرەققىي قىلىشقا ئەگىشىپ، جىنسىي مۇناسى-
ۋەت ئەڭ دەسلەپتە تەبىئەتنىڭ تاللاش قانۇنىيىتىنىڭ تەسىرىگە
ئۇچراش نەتىجىسىدە ۋە خۇسۇسىي مۈلۈكچىلىكنىڭ كېلىپ چى-
قىشىغا ئەگىشىپ ئىنسانىيەت تارىخىدا ئوخشاش بولمىغان ئائىلە
ۋەكىللىرى مەيدانغا كەلگەن. ئامېرىكىلىق ئانتروپولوگ مورگان
(1818 — 1881) ئۆزىنىڭ « قەدىمكى جەمئىيەت » دېگەن
كىتابىدا ئائىلە تەرەققىياتى تۆۋەندىكى بىرنەچچە شەكىللەرنى بى-
سىپ ئۆتكەنلىكىنى كۆرسىتىدۇ.

1) قانداشلىق ئائىلە. بۇ ئائىلە تەرەققىياتىنىڭ بىرىنچى
باسقۇچى. بۇ خىل ئائىلىدە ئاكا - ئۇكا بىلەن ھەدە - سىڭىللار
بىر - بىرى بىلەن نىكاھلىناتتى. ئۇ قان - قېرىنداشلىق مۇنا-
سىۋەتتىكى ئىككى جىنس ئوتتۇرىسىدىكى نىكاھ شەكلى بولۇپ،
توپ نىكاھ تۈزۈمىنىڭ تۆۋەن دەرىجىلىك شەكلى ئىدى.

2) پۈنۈلۈئال ئائىلە. بۇ خىل تەرەققىيات باسقۇچىدا تۇرغان
ئائىلىدە قان - قېرىنداشلارنىڭ بىر - بىرى بىلەن نىكاھلىنىشى
چەكلەنگەن بولۇپ، پەقەت ئىككى قەبىلە كىشىلىرى ئوتتۇرىسىدا
توپ نىكاھلىنىش ئېلىپ بېرىلىدۇ. بۇ خىل نىكاھ شەكلى ئەل-
ۋەتتە قانداشلىق نىكاھ شەكلىگە قارىغاندا ئىلغارراق بولۇپ،
ئۇنى توپ نىكاھ شەكلىنىڭ ئالىي شەكلى دېيىشكە بولىدۇ.
چۈنكى ئۇ قان - قېرىنداشلار ئوتتۇرىسىدىكى جىنسىي تۇرمۇشنى
چەكلەنگەن، ئەڭ ئاخىرى تەدرىجىي تەرەققىي قىلىپ شىرەم تۇغ-
قانلار ئوتتۇرىسىدىكى نىكاھنىمۇ چەكلەنگەن. مورگان بۇنى «تە-
بىئىي تاللىنىش پىرىنسىپى» نىڭ غەلبىسى دەيدۇ.

3) جۈپ نىكاھلىق ئائىلە. ئۇ توپ نىكاھلىق تۈزۈمىدىن
بىر ئەر بىر خوتۇن تۈزۈمىدىكى ئائىلە شەكلىگە ئۆتۈش بولۇپ،
ئۇنىڭ ئالاھىدىلىكى، بىر ئەرنىڭ نۇرغۇن خوتۇنلىرى ئىچىدە بىر
ئاساسلىق خوتۇن بولىدۇ. ئۇ مۇشۇ خوتۇنغا نىسبەتەن ئېيتقاندا-
مۇ ئۇنىڭ نۇرغۇن ئەرلىرى ئىچىدە بىر ئاساسلىق ئېرى بولىدۇ.

بۇ قوش جۈپنىڭ ئۇزۇن ياكى قىسقىراق مەزگىل ئىچىدە نىسپىي مۇقىم ھالدا بىللە ياشاش ھادىسىسىدىن ئىبارەت بولۇپ، يەنىلا ئانچە مۇستەھكەم بولمىغان ئائىلە شەكىلدۇر. لېكىن قانداقلا بولمىسۇن، ئۇ توپ نىكاھلىق تۈزۈمنىڭ يىمىرىلگەنلىكىدىن دېرەك بېرىدۇ.

يۇقىرىدا بايان قىلىنغان ئۈچ خىل ئائىلە شەكلى ئاساسەن ئىپتىدائىي جەمئىيەتنىڭ ھەرقايسى ئوخشىمىغان تەرەققىيات باسقۇچى بىلەن ئۆزئارا باغلىنىدۇ ۋە ئەينى دەۋردىكى ئىشلەپچىقىرىش كۈچلىرىنىڭ تەرەققىيات سەۋىيىسىگە ماس كېلىدۇ.

4) بىر ئەر بىر خوتۇنلۇق تۈزۈمدىكى ئائىلە. ئېنگېلىسنىڭ قارىشىچە، بۇ خىل ئائىلە ياۋايىلىق دەۋرنىڭ ئوتتۇرا - تۆۋەن دەرىجىلىك باسقۇچىنىڭ ئالمىشىش مەزگىلىدە چۈپ نىكاھلىق ئائىلىدىن بارلىققا كەلگەن. بۇنداق ئائىلىنىڭ چۈپ نىكاھلىق ئائىلىگە ئوخشىمايدىغان يېرى، بىرى، بەلگىلىمە بويىچە بىر ئەر پەقەت بىر خوتۇن بىلەنلا نىكاھلىق بولىدۇ. يەنە بىرى، ئەر - خوتۇن ئوتتۇرىسىدىكى مۇناسىۋەت خېلى مۇستەھكەم ۋە مۇقىم بولىدۇ. ئىككى تەرەپ بۇ خىل مۇناسىۋەتنى خالىغانچە بىكار قىلىۋېتەلمەيدۇ. بۇ خىل نىكاھ شەكلى ئىنسانلارنىڭ مەدەنىي دەۋرگە قەدەم قويغانلىقىنىڭ ئىپادىسى بولۇپ، ھازىرقى دۇنيادا ئەڭ ئومۇملاشقان نىكاھ شەكلىدۇر. جەمئىيەتشۇناسلىق تەتقىقاتىدا تىدا بىزنىڭ ئاساسىي نەزەردە تۇتقىنىمىز مۇ دەل مانا مۇشۇ بىر ئەر بىر خوتۇنلۇق نىكاھ تۈزۈمىدىكى ئائىلە جامائە شەكلى ۋە ئۇنىڭ ئالاھىدىلىكى، رولىدىن ئىبارەت.

3. ئائىلىنىڭ رولى

ئائىلە ئەڭ ئومۇميۈزلۈك ئىجتىمائىي شەكىل ۋە كىشىلەر. نىڭ ئىجتىمائىي تۇرمۇشىدىكى ئەڭ ئاساسىي بىرلىك بولۇش سۈپىتى بىلەن كۆپ تەرەپلىمە رولغا ئىگە. بىر ئادەمنىڭ ھاياتى.

نىڭ مۇتلەق كۆپ قىسمى ئائىلە ھاياتى ئىچىدە ئۆتىدۇ. ئۇ ئادەمنىڭ كۆپ تەرەپلىمە ئېھتىياجىنى قامدايدۇ. ئائىلىدىن ئىبارەت بۇ ئىجتىمائىي جامائەنىڭ ئۇزاق مۇددەت مەۋجۇت بولۇپ تۇرالىشى ۋە تەرەققىي قىلالىشىمۇ دەل ئۇنىڭ ئىجتىمائىي قۇرۇلما ۋە سىستېما ئىچىدە ئالاھىدە رولىنى ئۆز ئۈستىگە ئالغانلىقىدىن بولغان. لېكىن ئائىلە تارىخى، ئىجتىمائىي ھادىسە بولغانلىقى ئۈچۈن، ئائىلىنىڭ فۇنكسىيەسى ئائىلىسىنىڭ خاراكتېرى ۋە تۈزۈلمىسىنىڭ چەكلىمىسىگە ئۇچرايدۇ. شۇڭا ئوخشاش بولمىغان دەۋرلەردە ۋە دۆلەتلەردە ئائىلىنىڭ خاراكتېرى ۋە تۈزۈلمىسىنىڭ ئوخشاش بولماسلىقىغا قاراپ ئۇنىڭ فۇنكسىيەسىمۇ ئوخشاش بولمايدۇ. لېكىن ئومۇملاشتۇرۇپ ئېيتقاندا، ئائىلىنىڭ جەمئىيەتتىكى رولىنى تۆۋەندىكىدەك بىر قانچە تەرەپلەرگە يىغىنچاقلاشقا بولىدۇ.

(1) ئىشلەپچىقىرىش ۋە ئىستېمال رولى
ئىشلەپچىقىرىش ۋاسىتىلىرىگە بولغان خۇسۇسىي مۈلۈكچىلىك تۈزۈمىنى ئاساس قىلغان جەمئىيەتتە مال - مۈلۈك ئائىلە ئىگىدارلىقىدا بولىدۇ. شۇڭا ئائىلىمۇ بىر ئىشلەپچىقىرىش ئورنىدىن ئىبارەت بولۇپ، ئۇ ئۆز ئائىلە ئەزالىرىنىڭ ئىستېمالنى تەمىنلەيدىغان تۇرمۇش ۋاسىتىلىرىنى ئىشلەپچىقىرىش ھەم باشقا ئائىلىلەر بىلەن ئالماشتۇرىدىغان مەھسۇلاتلارنى ئىشلەپچىقىرىش ۋە زىچىسىنى ئۆز ئۈستىگە ئالىدۇ بولۇپمۇ ئۆزىنى ئۆزى تولۇق تەمىنلەيدىغان، تەبىئىي ئىگىلىك بىلەن شۇغۇللىنىدىغان جەمئىيەتتە ئىشلەپچىقىرىش ئاساسەن ئائىلىنى بىرلىك قىلغان ھالدا ئېلىپ بېرىلىدۇ. ئائىلە ھەم ئىجتىمائىي تۇرمۇش بىرلىكى، ھەم ئىشلەپچىقىرىش بىرلىكى بولۇپ قالىدۇ. لېكىن، ئائىلىنىڭ ئىشلەپچىقىرىش رولى تارىخىي خاراكتېرگە ئىگە بولۇپ، ئىستېمال رولى مەڭگۈلۈك بولىدۇ. سانائەتلەشكەن جەمئىيەتتە يەنى ئىشلەپچىقىرىش زور دەرىجىدە ئىجتىمائىيلاشقان ئەھۋالدا

ئائىلىنىڭ ئىشلەپچىقىرىش رولى زور دەرىجىدە ئاجىزلاپ كېتىدۇ. ھەتتا بەزىلىرى يوقىلىپ كېتىدۇ. ئەكسىچە ئۇنىڭ ئىستېمال مال رولى بارغانسېرى ئېشىپ ماڭىدۇ. ئېلىمىز دە ھازىر يېزىلا-ردىكى مەھسۇلاتنى ئائىلىلەرگە ھۆددىگە بېرىش ئىشلەپچىقىرىش مەسئۇلىيەت تۈزۈمى ۋە ئائىلە قوشۇمچە كەسپىي يولغا قويۇلۇشى، شەھەرلەردىكى يەككە تىجارەتچى ئائىلىلەرنىڭ مەيدانغا كېلىشى قاتارلىقلارنىڭ ھەممىسى ئائىلىنىڭ ئىشلەپچىقىرىش رولىنى جارى قىلدۇرۇشتىكى مۇھىم تەدبىرلەرنىڭ بىرى ھېسابلىنىدۇ.

(2) يېڭى ئەۋلادنى بېقىش ۋە تەربىيەلەش رولى ئەۋلاد قالدۇرۇش ۋە ئۇنى بېقىپ تەربىيەلەش پەقەت ئائىلە تۇرمۇش شارائىتىدىلا ئەمەلگە ئاشىدۇ. ھەرقانداق تەشكىل ياكى شەكىل ئۇنىڭ ئورنىنى ئالالمايدۇ. ئاھالىنىڭ تەكرار ئىشلەپچىقىرىلىشى جانلىقلار قانۇنىيىتى ئاساسىدا يۈز بېرىدىغان، ئىقتىساد، قانۇن، ئەخلاق قاتارلىق ئىجتىمائىي ئامىللار ئۇنىڭ ئىچىدىكى ئارىلىشىپ كەتكەن مۇرەككەپ جەريان دۇر. بۇ جەريان چوقۇم ئائىلە ئىچىدە ئېلىپ بېرىلىشى كېرەك. ئادەتتە ئەر - ئايال توي قىلىپ ئائىلە قۇرغاندىن كېيىنلا، ئۇلار ئوتتۇرىسىدىكى جىنسىي مۇناسىۋەت جەمئىيەت تەرىپىدىن ئېتىراپ قىلىنىپ نورمال، قانۇنلۇق ۋە ئەخلاققا ئۇيغۇن دەپ قارىلىدۇ. شۇڭا ئەر - ئايال توي قىلىپ ئائىلە قۇرغاندىن كېيىنلا پەرزەنت تۇغىدۇ. ئۇنداق بولمىغاندا تۇغۇت قانۇنسىز بولىدۇ.

نوپۇس ئىشلەپچىقىرىشنىڭ پۈتكۈل جەريانى ئائىلە شارائىتىدا ئەمەلگە ئاشىدۇ. بىر ئادەم تۇغۇلغاندىن كېيىن ئۇنىڭدا خېلى ئۇزۇن ۋاقىت تايىنىپ تۇرمۇش كەچۈرۈش مەزگىلى بولىدۇ. بۇ مەزگىلدە تۇرمۇشتا مۇستەقىل بولالمايدۇ. ئاتا - ئانا بېقىش ۋە كۆيۈنۈشىنى ئۆز ئىچىگە ئالغان ھالدا ئۇنى تەربىيەلەشكە توغرا كېلىدۇ. بۇ خىل جىسمانىي ۋە ھېسسىيات جەھەتتىكى

ئېھتىياج مۇقىم بىر ئائىلىنىڭ مۇشۇ ۋەزىپىسىنى ئۆز ئۈستىگە ئېلىش زۆرۈرلۈكىنى بەلگىلىگەن.

ئاتا - ئانىلارنىڭ پەرزەنتلەرنى بېقىش، تەربىيەلەش مەسئۇلىيىتى بولغىنىدەك، پەرزەنتلەرنىڭمۇ ئاتا - ئانىنى بېقىش مەجبۇرىيىتى بار. مەملىكىتىمىزنىڭ قانۇنىدا «ياش قۇرامىغا يەتكەن ئوغۇل - قىزلاردا ئاتا - ئانىنى بېقىش ياردەم بېرىش مەجبۇرىيىتى بولىدۇ» دەپ بەلگىلەنگەن. بۇ جۇڭخۇا مىللەتلەرنىڭ ياشانغانلارغا ھۆرمەت قىلىش، ياشانغانلارنى بېقىشتەك ئەنئەنىۋى گۈزەل ئەخلاقىدۇر ھەم سوتسىيالىستىك ئائىلە تۈزۈمىدە بولۇشقا تېگىشلىك ئەخلاق - پەزىلەتتۇر.

3) جىنسىي تۇرمۇشنى قاندۇرۇش رولى

جىنسىي ھەرىكەت ئادەمنىڭ جانلىقلارغا خاس تۇغما ئىقتىدارى. بۇ خىل جانلىقلارغا خاس تۇغما ئىقتىدار مەدەنىي جەمئىيەتتە جەمئىيەتنىڭ چەكلىمىسىگە ئۇچرايدۇ. يەنى بۇ خالىغان ۋاقىت، خالىغان جايىدا ھەرقانداق بىر ئوخشىمىغان جىنسىلقلارنىڭ ھەممىسى جىنسىي مۇناسىۋەتتە بولىدۇ دېگەنلىك ئەمەس. جىنسىي ھەرىكەت قانۇن، ئەخلاق ۋە جامائەت پىكرى قاتارلىق كۆپ خىل ئامىللار تەرىپىدىن پەقەت ئەر - خوتۇن ئوتتۇرىسىدىلا چەكلىنىدۇ. شۇڭا ئەر - خوتۇن بولۇشقاندىلا، ئاندىن جىنسىي تۇرمۇش بولىدۇ. ئۇنىڭ ئۈستىگە ئادەمنىڭ جىنسىي تۇرمۇشى مۇھەببەت ئاساسىغا قۇرۇلىدۇ. مۇھەببەت بولمىغان جىنسىي ھەرىكەت پەس، ئەخلاقسىزلىق بولىدۇ. مۇھەببەت باشقىنى چەتكە قېقىش ھەم بىرى بىلەنلا بولىدىغان خۇسۇسىيەتكە ئىگە بولىدۇ. بۇ خىل خۇسۇسىيەتنى قانۇن جەھەتتە كاپالەتكە ئىگە قىلىش زۆرۈر بولىدۇ. شۇڭا پەقەت ئەر - خوتۇن بولۇشقاندىلا، ئاندىن نورمال جىنسىي تۇرمۇش بولىدۇ. دېمەك ئائىلىنىڭ مۇھىم بىر فۇنكسىيەسى جىنسىي تۇرمۇشنى قانائەتلەندۈرۈشتىن ئىبارەت. نورمال جىنسىي تۇرمۇشنىڭ قانائەتلەندۈرۈلۈشى ئادەمنىڭ خاراكتېرى ۋە

ساغلام تەرەققىي قىلىشىغا، خىزمەت ۋە ئەمگەك قىلىشقا پايدىلىق بولىدۇ.

4. ئىجتىمائىي تەربىيە بېرىش رولى

ئائىلە ئەزەلدىن ئادەم تەربىيىسى بولۇپمۇ بالا تەربىيىسىنىڭ ئاساسىي سورۇنى بولۇپ كەلدى. ئادەمنىڭ ئىجتىمائىيلىشىدە شىنىڭ ئەڭ دەسلەپكى باسقۇچى ئائىلىدە ئېلىپ بېرىلىدۇ. بۇنى بىز «ئادەمنىڭ ئىجتىمائىيلىشىشى» دېگەن مەزمۇندا ئايرىم سۆز-لەيمىز. تارىخ تەرەققىياتىدىن قارىغاندا، ئائىلىنىڭ تەربىيەلەش رولى گەرچە جەمئىيەت تەربىيە خىزمىتىنىڭ ئىجتىمائىيلىشىشىغا ئەگىشىپ ئازايغان بولسىمۇ، ئەمما ئائىلە يەنىلا ئۆزىنىڭ مۇھىم تەربىيەلەش رولىغا ئىگە ئورۇن ئىكەنلىكىنى تا ھازىرغىچە يوقاتماستىن يوق. ئېلىمىزدە تەربىيەلەش خىزمىتىنى ئاساسلىقى مەكتەپ تەرىپى ئۆز ئۈستىگە ئالغان بولسىمۇ، لېكىن ئائىلىنىڭ كېيىنكى ئەۋلادلارنى تەربىيەلەشتىكى مۇھىم ئورۇن ئىكەنلىكىنى مۇئەييەن يەنلەشتۈرۈشىمىز لازىم. ئائىلە باشلىقى بىلەن مەكتەپ يېقىندىن ماسلىشىپ تەربىيە ئېلىپ بارسا، بالىلار، ياش - ئۆسمۈر-لەر ئەخلاقىي، ئەقلىي ۋە جىسمانىي جەھەتلەردە بىر قەدەر ياخشى تەرەققىياتقا ئېرىشىدۇ. ئېلىمىز نىكاھ قانۇنىدا «ئاتا - ئانىنىڭ بالىلارنى بېقىش تەربىيەلەش مەجبۇرىيىتى بولىدۇ» دەپ بەلگىلەنگەن. شۇڭا ئائىلىنىڭ تەربىيەلەش فۇنكسىيىسىنىمۇ قانۇن بەلگىلەيدۇ.

5. مەنىۋى تۇرمۇشنى قامداش رولى

ئائىلىنىڭ مەنىۋى تۇرمۇش ئۆتكۈزۈش رولى ناھايىتى ئۆزۈم-ئۆزۈم داۋاملىشىدۇ. جەمئىيەت تەرەققىي قىلىپ، تۈرلۈك مەدەنىي كۆڭۈل ئېچىش ئورۇنلىرى ۋە مۇئەسسەسەلىرى قۇرۇلۇپ بارغاندەك سېرى ئومۇملىشىۋاتقان بولسىمۇ، لېكىن ئائىلىنىڭ شەخسنىڭ

دەم ئېلىش ۋە كۆڭۈل ئېچىش سورۇنى بولۇشتەك فۇنكسىيەنىڭ ئورنىنى ئالمايدۇ. جىددىي خىزمەت بەزىدە كىشىلەرنى جىسمانىي پارچىتىپ، روھىي جەھەتتە ھارغىنلىق ھېس قىلدۇرۇپ قويىدۇ ياكى تۇرمۇشتا كۆڭۈلسىزلىك ئەھۋاللارغا دۇچ كېلىپ قالىدۇ. بۇنداق چاغدا ئائىلىۋى مۇھىت ئۇلارنىڭ جىسمانىي قۇۋۋىتىنى ئەسلىگە كەلتۈرۈشتە، روھىي - كەيپىياتىنى تەڭشەشتە ئالاھىدە رول ئوينايدۇ. ئائىلە ئەزالىرى ئوتتۇرىسىدىكى ئىدىيەۋى ھېسسىيات ئالماشتۇرۇش، بىر - بىرىنىڭ ھال - ئەھۋالىدىن خەۋەر ئېلىش ۋە ئۇلارنىڭ كىشىلىك كۆز قارىشى، قىممەت قارىشى، دىنىي ئېتىقادى ۋە ئەخلاق قارىشى قاتارلىقلارنىڭ ھەممىسى ئائىلە شارائىتىدا يېتىلىدۇ ۋە ئەمەلگە ئاشىدۇ. قىسقىسى، ئائىلىنىڭ يۇقىرىدا بايان قىلىنغان بىرنەچچە تۈرلۈك فۇنكسىيەسى ۋە رولىنى توغرا تەكشۈش ۋە جارى قىلدۇرۇشقا ئەھمىيەت بېرىش كېرەك. بۇ ئېلىمىزنىڭ تىنىچ - ئىتتىپاق بولۇشىنى ئىلگىرى سۈرۈش خەلقىنىڭ نورمال تۇرمۇشىغا كاپالەتلىك قىلىشتا مۇھىم ئەھمىيەتكە ئىگە.

تۆتىنچى پاراگراف ئىجتىمائىي تەشكىلى ئورگانلار

1. ئىجتىمائىي تەشكىلى ئورگان ۋە ئۇنىڭ تىپلىرى
 ئىجتىمائىي تەشكىلى ئورگان — مۇئەييەن ئىجتىمائىي فۇنكسىيەسىنى ئۆز ئۈستىگە ئالغان، ئالاھىدە نىشانى ۋە بەلگىلىك تەشكىلى شەكلى، پىرىنسىپى بولغان مۇستەقىل بىرلىك سۈپىتىدىكى ئىجتىمائىي جامائەدۇر شۇنداقلا ئۇ كېيىنكى ئىجتىمائىي جامائە دەپمۇ ئاتىلىدۇ. جەمئىيەت شۇناسلىق نۇقتىسىدىن ئېيتقاندا، زاۋۇت، مەكتەپ، ئىشچىلار ئۇيۇشمىسى، ئاياللار

بىرلەشمىسى، تۈرلۈك ئىدارە ئورگانلار ۋە پارتىيە، ھۆكۈمەت، خەلق تەشكىلاتلىرى، جەمئىيەت قاتارلىقلارنىڭ ھەممىسى ئىچىدە. مائىي تەشكىلى ئورگانلار دائىرىسىگە كىرىدۇ. ئىجتىمائىي تەشكىلى ئورگانلارنى ئائىلە، جەمەت، مەھەللىگە ئوخشاش تەبىئىي ھالدا ۋۇجۇدقا كەلگەن دەسلەپكى ئىجتىمائىي جامائە بىلەن سېلىشتۇرغاندا، ئۇ تېخىمۇ مۇرەككەپ، تېخىمۇ يۇقىرى دەرىجىدە لىك ئىجتىمائىي ئۇيۇشما شەكلى بولۇپ، جەمئىيەت كىشىلىرى پىلانلىق، ئۈنۈملۈك ھالدا ئۆز نىشانغا يېتىش ئۈچۈن، پىلانلىق، تەشكىللىك ھالدا قۇرغان بىر خىل ئىجتىمائىي ئاپپارات. بۇ خىل ئاپپاراتنىڭ تەشكىلى شەكلى، پىرىنسىپى، رەھبەرلىك تۈزۈلمىسى بولىدۇ. ئەزالار ئوتتۇرىسىدا ئېنىق ئىش تەقسىماتى، مەسئۇلىيەت دائىرىسى بولىدۇ. بىر يۈرۈش خىزمەت تۈزۈمى، ئېنىق نىشانى بولىدۇ. شۇڭا بىز ئۇنى ئىجتىمائىي تەشكىلى ئورگان دەپ ئاتايمىز، ئۇنىڭ دەسلەپكى ئىجتىمائىي جامائە بىلەن بولغان پەرقىنى ئىپادىلەيمىز.

تەشكىللىگەن ئاساسىدا ئىجتىمائىي ئىشلەپچىقىرىش بىلەن شۇغۇللىنىش ۋە ئىجتىمائىي تۇرمۇش پائالىيىتىنى ئۆتكۈزۈش ئىنسانلارنىڭ مەۋجۇت بولۇپ تۇرۇشىدىكى ئاساسىي شەكىل. ئەمما، ئىنسانلارنىڭ ئىجتىمائىي تەشكىلى ئورگانلىرىدىن ئىبارەت بۇ خىل ئالاھىدە شەكىل ئارقىلىق تەشكىللىنىشى ئىنساندەپ يەت تارىخىدىكى ئالاھىدە بىر دەۋرنىڭ مەھسۇلى. ئىنسانلار جەمئىيەتنىڭ دەسلەپكى مەزگىلىدە ئىپتىدائىي جامائە كىشىلەر. نىڭ ئىجتىمائىي بىرلەشمىسىنىڭ ئاساسىي شەكلى بولۇپ، كىشىلەر مانا مۇشۇنداق ئىپتىدائىي ئۇيۇشما ئىچىدە پائالىيەت ئېلىپ بارغان. لېكىن بۇ خىل ئىپتىدائىي جامائە قانداشلىق مۇنا-سۈۋەت ياكى ئورۇن - جاي مۇناسىۋىتى ئاساسىدا تەبىئىي شەكىللىگەن بولۇپ، ئالاھىدە بىر ئىجتىمائىي نىشانغا ئىگە بولمىغان دەسلەپكى جامائەلەردۇر. بۇ خىل جامائە جەمئىيەت تەرەققىياتى

ۋە ئىجتىمائىي پائالىيەتلەرنىڭ ئېھتىياجىغا نۇرغۇن جەھەتلەردە ماسلىشىپ كېتىلمەيدۇ. شۇڭا ئۇنى ئالاھىدە نىشان، ئالاھىدە فۇنكسىيىسىنى ئۆز ئۈستىگە ئالغان ئىجتىمائىي تەشكىلى ئورگان يەنى كېيىنكى جامائەلەر بىلەن تەڭلەشتۈرگىلى بولمايدۇ. دېمەك ئىجتىمائىي تەشكىلى ئورگانلار تارىختىن بۇيان مەۋجۇت بولغان ئەمەس، بەلكى ئىنسانلار تارىخىي تەرەققىياتى مۇئەييەن باسقۇچقا كەلگەندە، ئىجتىمائىي ئىش تەقسىماتى ۋە ھەمكارلىق-نىڭ بارلىققا كېلىشىگە ئەگىشىپ شەكىللەنگەن ۋە تەرەققىي قىلغان. ئىنسانىيەت جەمئىيىتى سانائەت جەمئىيىتىگە قەدەم قويۇپ، ئىش تەقسىماتى ۋە قۇرۇلمىسى مەيدانغا كەلگەندىن تارتىپلا ئالاھىدە مەنپەئەت ۋە نىشانغا ئىگە ئىجتىمائىي تەشكىلى ئورگانلار بارلىققا كەلگەن. بولۇپمۇ كەسىپلەر ئۇيۇشمىسى بۇنىڭ ئىچىدىكى ئەڭ دەسلەپكى شەكىل ھېسابلىنىدۇ. جەمئىيەت تەرەققىياتى ۋە ئىجتىمائىي ئىش تەقسىماتىنىڭ دەرىجىسى ۋە سەۋىيىسىنىڭ ئېشىشىغا ئەگىشىپ، ئىجتىمائىي تەشكىلى ئورگانلارمۇ تەرەققىي قىلىپ، كىشىلەرنىڭ ئىجتىمائىي بىرلەشمىسىدىكى مۇھىم ئەمەلىي بىرلىك بولۇپ قالدى. كىشىلەرنىڭ ھازىرقى زامان تۇرمۇشى ئىجتىمائىي تەشكىلى ئورگانلاردىن تېخىمۇ ئايرىلالمايدۇ.

ئىجتىمائىي تەشكىلى ئورگانلارنىڭ تۈرى بىرقەدەر كۆپ. ئوخشاشمىغان نۇقتا، ئوخشاشمىغان ئۆلچەم بويىچە ئۇنى ئوخشاش بولمىغان تىپلارغا بۆلۈشكە بولىدۇ. لېكىن، ئىجتىمائىي تەشكىلى ئورگانلار كىشىلەرنىڭ ئىجتىمائىي بىرلىشىشىدىكى بىر خىل شەكىل. ئادەملەر ئوتتۇرىسىدىكى مۇئەييەن ئىجتىمائىي مۇناسىۋەتنىڭ ئىپادىسى. شۇڭا بۇ ئىجتىمائىي تەشكىلى ئورگانلارنى تۈرگە ئايرىشتىمۇ ئىجتىمائىي مۇناسىۋەتنىڭ تۈرىنى ئاساس قىلىش كېرەك. مۇشۇ پىرىنسىپ بويىچە بىز ئىجتىمائىي تەشكىلى ئورگانلارنى تۆۋەندىكى بىرقانچە ئاساسىي تۈرلەرگە

بۆلىمىز .

ئىقتىسادىي تەشكىلىي ئورگانلار: ئىقتىسادىي تەشكىلىي ئورگانلار كىشىلەر ئوتتۇرىسىدىكى ئىقتىسادىي مۇناسىۋەت ئاساسىغا قۇرۇلغان ھەمدە ئىقتىسادىي پائالىيەتنى ئۆزىنىڭ ئاساسىي ۋەزىپىسى قىلغان ئىجتىمائىي تەشكىللەر بولۇپ، ئۇ ئىشلەپچىقىرىش ئورۇنلىرى، قاتناش - ترانسپورت ئورۇنلىرى، پۇل مۇئا - مىلە ئورۇنلىرى، سودا مۇلازىمەت ئورۇنلىرى قاتارلىقلارنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ.

سىياسىي تەشكىلىي ئورگانلار: سىياسىي تەشكىلىي ئورگانلار كىشىلەرنىڭ سىياسىي ساھە ئىچىدىكى بىرلىشىش شەكلىنى كۆرسىتىدۇ. ئۇ پارتىيە، ھۆكۈمەت، ھاكىمىيەت، قانۇن تۈزۈش ئورگانلىرى، ئەدلىيە ئورگانلىرى ۋە ئارمىيە قاتارلىقلارنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ.

مەدەنىيەت تەشكىلىي ئورگانلىرى: بۇ يەردە ئېيتىلىۋاتقان مەدەنىيەت تەشكىلىي ئورگانلىرى كەڭ مەنىدە ئېيتىلغان بولۇپ، مەدەنىيەت، مائارىپ، پەن - تەتقىقات ۋە سەھىيە قاتارلىق تەشكىلىي ئورگانلارنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ.

ئاممىۋى تەشكىلاتلار: بۇ ئاساسەن ئاممىۋى فۇنكسىيىگە ئىگە تەشكىلاتلارنى كۆرسىتىدۇ. ئىشچىلار ئۇيۇشمىسى، كوممۇنىستىك ياشلار ئىتتىپاقى، ئاياللار بىرلەشمىسى ۋە تۈزلۈك ئاممىۋى خاراكتېردىكى تەشكىلات، جەمئىيەتلەر بۇ تۈرگە كىرىدۇ. دىنىي تەشكىلاتلار: بۇ ئورتاق دىنىي ئېتىقادقا ئىگە كىشىلەرنىڭ تەشكىلىي شەكلى بولۇپ، ئۇنىڭ ئالاھىدىلىكى دىنىي فۇنكسىيىگە ئىگە بولغانلىقىدۇر. ھازىر ئېلىمىزدىكى جۇڭگو بۇددا دىنى جەمئىيىتى، داۋجياۋ دىنىي جەمئىيىتى، ئىسلام دىنى جەمئىيىتى، كاتولىك دىنىي ۋە تەن سۆيۈش ئۇيۇشمىسى، كاتولىك دىنى دىنىي ئىشلار كومىتېتى، خرىستىئان دىنى جەمئىيىتى قاتارلىقلار مەملىكەت خاراكتېرىدىكى دىنىي تەشكىلاتلار ھېسابلىنىدۇ.

نىدۇ.

ھازىرقى زامان جەمئىيىتىدە تەشكىلى ئورگانلارنىڭ ئەھۋالى بىرقەدەر مۇرەككەپ. لېكىن ھەرقانداق بىر جەمئىيەتتە ئىقتىسادىي تەشكىلى ئورگانلار، سىياسىي تەشكىلى ئورگانلار، مەدەنىيەت تەشكىلى ئورگانلىرى جەمئىيەت تەشكىلى ئورگانلىرىدىكى ئۈچ خىل ئاساسىي تىپى بولۇپ ھېسابلىنىدۇ.

2. ئىجتىمائىي تەشكىلى ئورگانلارنىڭ ئالاھىدىلىكى

ئىجتىمائىي تەشكىلى ئورگانلار ئىنسانلار ئىجتىمائىي تۈر-مۇشەبەھىدىكى يۇقىرى دەرىجىلىك ئىجتىمائىي ئۇيۇشما شەكلى بولۇش سۈپىتى بىلەن ئۇ چوقۇم تۆۋەندىكى ئالاھىدىلىكلەرگە (شەرتلەرگە) ئىگە بولۇشى كېرەك.

(1) مۇئەييەن سانغا ئىگە. تاللانغان مۇقىم ئەزالىرى بولۇشى كېرەك. ئۇنىڭ ئەزالىرى نەچچە ئون، نەچچە يۈز ياكى نەچچە مىڭ ۋە ئۇنىڭدىن كۆپ بولۇشى مۇمكىن. ئەزالار چوقۇم بەلگىلىنىشكە شەرتكە يەنى ئەزالىق سالاھىيىتىگە ئىگە بولۇشى، تەشكىلگە كىرىش ياكى چىقىپ كېتىشتە بەلگىلىك رەسمىيەتنى ئۆتۈشى كېرەك. تەشكىل ئەزالىرى مۇئەييەن ئۆسۈلدا بىرلەشكەن ۋە بىر-بىرى بىلەن ھەمكارلىشىدىغان بولۇشى يەنى ھەربىر ئادەم-نىڭ خىزمەت - ئىش تەقسىماتى بولۇشى، بەلگىلىك مەسئۇلىيەتنى ۋە ۋەزىپىنى ئۆز ئۈستىگە ئالغان بولۇشى كېرەك.

(2) ئالاھىدە بەلگىلەنگەن ئىجتىمائىي نىشانى بولىدۇ. ھەر-قانداق بىر خىل ئىجتىمائىي تەشكىلى ئورگان بەلگىلىك ئىجتىمائىي ۋەزىپىنى ئىجرا قىلىشنى مەقسەت قىلىدۇ. مۇشۇنىڭ ئۈچۈن تەشكىللەنگەن بولىدۇ. ئەگەر ئۇنىڭ ئىجتىمائىي نىشانى بولمىسا، پائالىيەت ئېلىپ بېرىش ئاساسىنى يوقىتىپ قويدۇ. بۇنىڭ بىلەن ئۇنىڭ مەۋجۇت بولۇپ تۇرۇشى ئەھمىيەتسىز بولۇپ

قالىدۇ .

3) ناھايىتى ئېنىق ھەرىكەت قائىدىسى ۋە تەشكىلات نىزام- نامىسى بولىدۇ . ئۇ تەشكىلى پائالىيەتنىڭ ئاساسى ، مەسىلە- لەرنى بىر تەرەپ قىلىش ، ھەق - ناھەققە ھۆكۈم قىلىشنىڭ مىزانى ھېسابلىنىدۇ . ئەزالار تەشكىلى ئورگانلار ئىچىدە پائالى- يەت ئېلىپ بارغاندا رەسمىي ھۆججەت ئارقىلىق بەلگىلەنگەن قائىدىلەرنىڭ باشقۇرۇشىغا ئۇچراپ ، تەشكىلى نىشانى ئەمەلگە ئاشۇرىدىغان ئوربىتا ئىچىدە پائالىيەت ئېلىپ بارىدۇ . ئەزالار ئوتتۇرىسىدىكى مۇناسىۋەت ھۆكۈمەتچىلىك ئىش ئاساسىدىكى مۇ- ناسىۋەت بولىدۇ . شەخسىي ھېسسىيات بىلەن ئىش كۆرۈش ئاز بولىدۇ . زۆرۈر بولغان مۇكاپاتلاش - جازالاش تۈزۈمى قائىدىنى ئىجرا قىلىشتىكى زۆرۈر ۋاسىتىلەر ھېسابلىنىدۇ .

4) ھوقۇق تۈزۈلمىسى بولىدۇ . ئىجتىمائىي تەشكىلى ئورگانلاردا تەشكىلى ئورگاننى تىزگىنلەش ۋە ئۇنىڭ پائالىيەت- ىگە يېتەكچىلىك قىلىش ئۈچۈن ، يۇقىرىدىن - تۆۋەنگىچە ھوقۇق قاتلىمى ئېنىق ئايرىلغان رەھبەرلىك سىستېمىسى بولىدۇ . ئەنئە- نىۋى تەشكىلى ئورگانلاردا ھوقۇق تەشكىلى ئورگاننىڭ يۇقىرى قاتلام رەھبەرلىكىگە مەركەزلەشكەن بولىدۇ . ھازىرقى زامان تەشكىلى ئورگانلىرىدا ھوقۇق ئايرىم - ئايرىم ھالدا ھەرقايسى تارماق ئورۇنلارغا بېرىلگەن بولىدۇ .

5) بەلگىلىك ماددىي ئەسلىھەلەرگە ۋە مۇۋاپىق تاشقى مۇ- ھىتقا ئىگە بولغان بولىدۇ . تۈرلۈك ماددىي ئەسلىھەلەر ۋە تېخنى- كا ئۈسكۈنىلەر تەشكىلى ئورگاننىڭ پائالىيەت ئېلىپ بارىدىغان سورۇنى ۋە قورالى ھېسابلىنىدۇ . ئوخشىمىغان تىپتىكى ئىجتى- مائىي تەشكىلى ئورگانلارنىڭ ماددىي ۋە تېخنىكا جەھەتتىكى تەلپىمۇ ئوخشاش بولمايدۇ . ئەمما ھەرقانداق بىر تەشكىلى ئورگانغا نىسبەتەن ئېيتقاندا بىر ئەقەللىي شارائىت بولۇشى كې- رەك .

ھەرقانداق بىر تەشكىلى ئورگان ئۆز ئالدىغا مۇستەقىل تۇرىدىغان يېپىق سىستېما ئەمەس، ئۇنىڭ ئەھۋالى كۆپ ھاللاردا ئۆزى نۇرۇۋاتقان ئىجتىمائىي مۇھىتقا باغلىق بولۇپ قالىدۇ. بىر تەشكىلى ئورگان تاشقى ئىجتىمائىي مۇھىت بىلەن ئادەم كۈچى، ماددىي كۈچ ۋە ئۇچۇر جەھەتلەردە ئالماشتۇرۇش مۇناسىۋىتى بولىدۇ. ئەگەر بۇ خىل ئالماشتۇرۇش مۇناسىۋىتى توسالغۇغا ئۇچرىسا، بۇ شۇ تەشكىلى ئورگاننىڭ مەۋجۇت بولۇشى ۋە تەرەققىي قىلىشىغا ئېغىر تەسىر يەتكۈزىدۇ.

3. تەشكىلى ئورگان قۇرۇلمىسى

تەشكىلى ئورگان قۇرۇلمىسى دېگىنىمىز، تەشكىلى ئورگان سىستېمىسى ئىچىدىكى، نىشاننى ئەمەلگە ئاشۇرۇش ئېھتىياجى بويىچە بۆلۈنگەن تۈرلۈك بۆلەكلەر ھەمدە ئۇلارنى ئۆزئارا ماسلاشتۇرىدىغان بارلىق ئۇسۇل - ۋاسىتىلەرنىڭ يىغىندىسىنى كۆرسىتىدۇ. دېمەك، بۇنىڭدىن شۇنى بىلىشكە بولىدۇكى، تەشكىلى ئورگان قۇرۇلمىسى نىشان ۋە ۋەزىپە تەرىپىدىن بەلگىلىنىدۇ. شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا قۇرۇلما بىر خىل مۇناسىۋەتنى ئىپادىلەيدۇ يەنى بۇ تەشكىلى ئورگان قۇرۇلمىسىنىڭ ھەرقايسى بۆلەكلىرى ئارىسىدا شەكىللەنگەن نىسپىي مۇقىم بولغان ئىجتىمائىي مۇناسىۋەتنىڭ شەكلى ھېسابلىنىدۇ. يەنە بىر تەرەپتىن، تەشكىلى ئورگان قۇرۇلمىسى بۆلۈنۈش ۋە بىرىكىشتىن ئىبارەت ئىككى تەرەپنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. بۆلۈنۈش، تەشكىلى ئورگان خىزمىتىنىڭ بىرقانچە ۋەزىپىلەرگە ئايرىلىشىنى كۆرسىتىدۇ. بىرىكىش بۇ ۋەزىپىلەرنىڭ ئۆزئارا ماسلاشتۇرۇلۇشىنى كۆرسىتىدۇ.

لېكىن، جەمئىيەتنىڭ تەشكىلى ئورگان قۇرۇلمىسى بىئولوگىيىلىك قۇرۇلما ياكى مېخانىكىلىق سىستېمىنىڭ قۇرۇلمىسىغا ئوخشاش ئاسان پەرقلەندۈرگىلى بولىدىغان نەرسە ئەمەس،

كىشىلەر ئىجتىمائىي تەشكىلى ئورگان قۇرۇلمىسىنى چۈشەندۈرۈش ۋە تەتقىق قىلىشتا، ئادەتتە تۆۋەندىكى ئۆزئارا مۇناسىۋەتلىك بولغان تۆت تەرەپ بويىچە كۆزىتىدۇ ۋە لايىھىلەيدۇ.

(1) نشان سىستېمىسى ۋە ۋەزىپە تەقسىماتى. تەشكىلى ئورگاننىڭ مەۋجۇت بولۇپ تۇرۇشى تەشكىلى ئورگاننىڭ بارلىق نشاننى ئەمەلگە ئاشۇرۇش ۋە ۋەزىپىسىنى ئورۇنلاش بولغاچقا، تەشكىلى ئورگان قۇرۇلمىسى ئاخىرقى ھېسابتا ئۇنىڭ نشانى ۋە ۋەزىپىسىگە باغلىق بولۇپ قالىدۇ. تەشكىلى ئورگاننىڭ نشانى ۋە ۋەزىپىسىنى ئورۇنلاشقا قانداق قۇرۇلما پايدىلىق بولسا، شۇنداق قۇرۇلمىنى تەسىس قىلىش كېرەك. بۇ قۇرۇلما جۈملىدىن نشان ۋە ۋەزىپىنىڭ ئۆزىگە قارىتا كونكرېت بۆلۈش ۋە تەقسىم قىلىشىدىن شەكىللەنگەن نشان سىستېما قۇرۇلمىسى ۋە ۋەزىپە تەقسىملەش قۇرۇلمىسىنىمۇ ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ.

(2) ھوقۇق مۇناسىۋىتى ۋە فۇنكسىيە ئىش تەقسىماتى تەشكىلى ئورگاننى باشقۇرۇش ۋە ئۇنى ئۆزئارا ماسلاشتۇرۇش ئۈچۈن، تەشكىلى ئورگاننىڭ ھوقۇق تۈزۈلمىسىگە قارىتا كۆپ قاتلاملىق، كۆپ تەرەپلىملىك بۆلۈش - ئايرىش ئېلىپ بارغاندىن كېيىن شەكىللەنگەن، نىسپىي ھالدا ئۆزۈنراق داۋاملىشىدىغان ھوقۇق مۇناسىۋەت شەكلى ھەمدە ھەرقايسى دەرىجە، ھەرقايسى قاتلاملارنىڭ ۋەزىپە ئورۇنلاش جەھەتتىكى فۇنكسىيەلىك ئىش تەقسىماتى قاتارلىقلارنىڭ ھەممىسى تەشكىلى ئورگاننىڭ ھوقۇق ۋە ئىش تەقسىماتى قۇرۇلمىسىنى ئېنىق كۆرسىتىپ بېرىدۇ. دېمەك، تەشكىلى ئورگان قۇرۇلمىسى تەشكىلى تۈزۈلمىنىڭ ئىچكى قىسمىدىكى ھوقۇق، خىزمەت ئورنى، ۋەزىپە ۋە مەسئۇلىيەتنىڭ ئايرىلىشى ۋە باغلىنىشى بولۇپ، ئۇ ھوقۇق - ئورۇن سىستېمىسى بولۇپ ھېسابلىنىدۇ.

(3) ئورگاننى تەسىس قىلىش ۋە خادىملار شتات سانى. ھوقۇقنىڭ ئايرىلىشى ۋە فۇنكسىيەلىك ئىش تەقسىماتىدىن كې-

يېن شەكىللەنگەن تەشكىلى ئورگان تۈزۈلمىسى ۋە ھەر دەرىجىدە -
لىك خادىملارنىڭ شتات نىشانى تەشكىلى ئورگان قۇرۇلمىسىدە -
نىڭ كۆلىمى ۋە ھالىتىنى ئەكس ئەتتۈرىدۇ.

4) قائىدە - تۈزۈملەر. تەشكىلى ئورگاننىڭ ھەر دەرىجىدە -
لىك، ھەر تۈرلۈك قائىدە - تۈزۈملىرى ۋە ماددىلىرى تەشكىلى
ئورگاننىڭ نىشان سىستېمىسى، ۋەزىپە تەقسىماتى، ھوقۇق ۋە
خىزمەت ئورنىغا قارىتا بەلگىلەنگەن كونكرېت ئىش تەقسىماتى،
ھوقۇق ۋە خىزمەت ئورنىغا قارىتا بەلگىلەنگەن كونكرېت ئىش
تەقسىماتى ۋە تەلەپتۇر. ئورگان ۋە خادىملارنىڭ ئورۇنلاشتۇرۇ-
لۇشى، بارلىق خادىملارنىڭ مەسئۇلىيىتى، ھوقۇقى، مەنپەئەتكە
قويۇلغان چەكدۇر شۇنداقلا كىشىلەرنىڭ خىزمەت ئۇسۇلى ۋە
خىزمەت تەرتىپىگە بولغان تەلپى قاتارلىقلاردۇر. بۇلارنىڭ ھەم -
مىسى يازما ھۆججەت سۈپىتىدە ئېنىق بەلگىلىنىدۇ. بۇ تەشكىل -
لى ئورگانلارنىڭ رەسمىي قېلىپلاشقان شەكىلدە ئىپادىلىنىشى
بولۇپ ھېسابلىنىدۇ.

4. ئىجتىمائىي تەشكىلى ئورگان باشقۇرۇشى

تەشكىلى ئورگان باشقۇرۇشى دېگىنىمىز، تەشكىلى ئور-
گان ئۆزىنىڭ بەلگىلەنگەن نىشانغا يېتىش، تەشكىلى ئورگان
پائالىيىتىنىڭ تەرتىپلىك ئېلىپ بېرىلىشقا ۋە خىزمەت ئۈنۈمىدە -
نىڭ يۇقىرى بولۇشىغا كاپالەتلىك قىلىش ئۈچۈن، تۈرلۈك قائىدە -
دە - تۈزۈم ۋە زۆرۈر ۋاسىتىلەر ئارقىلىق تەشكىلى ئورگان
ئەزالىرىنىڭ ھەرىكىتىگە چەك قويۇپ، تەشكىلى ئورگان پائالىيەت -
يىتىگە بولغان كونتروللۇقنى ئىشقا ئاشۇرۇش جەريانىدىن
ئىبارەت.

باشقۇرۇش تەشكىلى ئورگان خىزمىتىنىڭ ئىش ئۈنۈمىنى
ئۆستۈرۈشنى ئاساسىي مەقسەت قىلىدۇ. قەدىمكى چاغلاردىكى
باشقۇرۇش ئۇسۇلى ئەلۋەتتە، ئىش ئۈنۈمىنى يۇقىرى كۆتۈرۈشنى مەقسەت -

سەت قىلغان. ئەمما ئەڭ مۇھىمى يەنىلا تىنچ - تەرتىپلىك بولۇشنى ئاساسىي مەقسەت قىلاتتى. كاپىتالىستىك ئىشلەپچىقىرىش ئۇسۇلى مەيدانغا كەلگەندىن كېيىن، ئىشلەپچىقىرىش تەرققىياتى تېز بولدى. ئىجتىمائىي تۇرمۇشنىڭ رىتىمى تېزلەشتى. شۇنىڭدىن باشلاپ كىشىلەر ۋاقىت ئۈنۈمىگە ئالاھىدە ئەھمىيەت بېرىدىغان بولدى. ئۇنىڭ قىممىتى ھەسسىلەپ ئاشتى. مەلۇم مەنىدىن ئېيتقاندا، ۋاقىت - بايلىق دېمەكتۇر. ئۈنۈم - ھاياتلىق دېمەكتۇر. ئۈنۈم تۆۋەن بولسا، ياشاش ئىقتىدارىنى يوقىتىپ قويدۇ. سوتسىيالىستىك ئىشلەپچىقىرىشتا ئۈنۈم ۋە سۈرئەت مەسىلىسى ئىنتايىن مۇھىم ئامىل. ئەلۋەتتە ئۈنۈم ئۆز-لۈكىدىن پەيدا بولمايدۇ. ئۇنى ئىلمىي ئۇسۇلدىن تەشكىلىي باشقۇرۇش ئارقىلىق ياراتقىلى بولىدۇ. تەشكىلىي باشقۇرۇش بىلەن شۇغۇللىنىۋاتقان بارلىق كىشىلەر بۇ نۇقتىنى ئېنىق تونۇشى كېرەك.

تەشكىلىي باشقۇرۇشنىڭ كونكرېت ئۇسۇللىرى كۆپ، ئەمما يېزا ئىگىلىك جەمئىيىتى بىلەن ھازىرقى زامان جەمئىيىتىنىڭ تەشكىلىي باشقۇرۇش ئۇسۇلىنى سېلىشتۇرغاندا ئىككى خىل ئاساسىي ئۇسۇل بار. بىرى، ئائىلە باشلىقلىق تۈزۈمى. يەنە بىرى، بۆلۈم - قاتلام تۈزۈمى.

ئائىلە باشلىقلىق تۈزۈمىدە بارلىق ھوقۇق بىر ئادەمنىڭ قولىغا مەركەزلەشكەن بولۇپ، بۇ ئادەم ئەڭ يۇقىرى ھۆكۈمدار بولىدۇ. ئۇ ھەممىنى بەلگىلەيدۇ. ھەممىنى باشقۇرىدۇ. چوڭ - كىچىك ئىشلارنىڭ ھەممىسى ئۇنىڭ تەستىقى ۋە ھۆكۈمىدىن ئۆتىدۇ. تەشكىلىي قۇرۇلما ۋە ھوقۇق بۆلۈم - قاتلاملارغا ئايرىلمايدۇ. باشقۇرغۇچى خادىملاردا ئېنىق ئىش تەقسىماتى بولمايدۇ. خىزمەت تەركىبىدىمۇ ئېنىق ھۆججەت ئارقىلىق بەلگىلەنگەن قائىدىلەر بولمايدۇ. «باشلىق» دەپ ئاتالغان شەخسنىڭ ئىرادىسى ھەل قىلغۇچ رول ئوينايدۇ.

بۆلۈم - قاتلام تۈزۈمى ھازىرقى زامان جەمئىيىتىدىكى بىر خىل باشقۇرۇش شەكلى، بۇ خىل باشقۇرۇش ئۇسۇلىدا تەشكىلى ئورگاننىڭ ھوقۇق، كەسىپ ياكى رايونلار بويىچە بۆلۈم-قاتلام-لارغا ئايرىپ بېرىلىپ، پىرامىدا شەكىلدىكى باشقۇرۇش سىستېمىسى تەشكىل قىلىنىدۇ.

گېرمانىيەلىك جەمئىيەتشۇناس ماركس. ۋېبېر (1864 - 1920) بۆلۈم - قاتلام تۈزۈمىنى ئالاھىدە تەتقىق قىلغان ئادەم بولۇپ، ئۇ بۆلۈم - قاتلام تۈزۈمىنىڭ ئاساسىي ئالاھىدىلىكلىرىنى تۆۋەندىكىچە يەكۈنلەيدۇ.

(1) تەشكىلى ئورگان ئەزالىرىنىڭ پائالىيىتىدە بىر تۇتاش قائىدە - پىرىنسىپلار بولىدۇ. قائىدە - نىزام بويىچە ئىش ئېلىپ بېرىلىدۇ.

(2) ھوقۇق بىر ئادەمنىڭ قولىغا مەركەزلەشمەيدۇ، بەلكى تارماقلار بويىچە رەھبەرلىك قىلىش، قاتلام بويىچە مەسئۇل بولۇش يولىغا قويۇلىدۇ.

(3) ھەرقايسى تارماق، ھەرقايسى خىزمەت ئورۇنلىرىنىڭ مەسئۇلىيىتى، ھوقۇق دائىرىسى ھەمدە ۋەزىپە ئورۇنلاش ئۇسۇلىغا قارىتا ھۆججەت ئارقىلىق ئېنىق قائىدە بەلگىلەنگەن بولىدۇ. خادىملار ھەممىسى بۇنىڭغا شەرتسىز رىئايە قىلىشى كېرەك بولىدۇ.

(4) بۆلۈملەر ئوتتۇرىسىدىكى ۋە خىزمەتچى خادىملار ئوتتۇرىسىدىكى مۇناسىۋەت تۈزۈملەشكەن خىزمەت مۇناسىۋىتى بولىدۇ. تۆۋەن قاتلام يۇقىرى قاتلامنىڭ رەھبەرلىكى ۋە نازارىتىنى قوبۇل قىلىپ، ئۈنۈملۈك باشقۇرۇش سىستېمىسىنى ھاسىل قىلىشى كېرەك.

(5) خىزمەتچى خادىملار قاتتىق تاللاش ۋە تەربىيەلەشتىن ئۆتكەن بولۇشى، كەسىپى بىلىمگە ئىگە بولغان بولۇشى، خىزمەت ۋەزىپىسىگە سادىق بولۇشى، قائىدە بويىچە ئىش كۆرۈشى

لازىم. ئۇلارنىڭ ئىش ھەققى بىلەن خىزمەت ئىقتىدارى ماسلاش-
قان بولۇشى لازىم.

6) خىزمەت ساھەسى بىلەن شەخسىي تۇرمۇش ساھەسىنى
قاتتىق پەرقلەندۈرۈش. شەخسىي مۈلۈك بىلەن تەشكىلىي ئورگان
مۈلۈكىنى ئېنىق ئايرىش كېرەك. ئارىلاشتۇرۇۋېتىشكە بولمايدۇ.
ئومۇمنىڭ ئىشىنى ئومۇمنىڭ ئىشى بويىچە بىر تەرەپ قىلىش،
شەخسىي ئىشىنى ئارىلاشتۇرماستىن.

7) تەشكىلىي ئورگاننىڭ بارلىق پائالىيىتى، مەسىلەن،
سىياسەت، قارار، تەدبىرلىرى، قائىدىلىرى، ھەرىكەت - پائالىيەت-
يىتى قاتارلىقلارنىڭ ھەممىسىدە يېزىق ئارقىلىق ئېنىق خاتىرە
قالدۇرۇشى كېرەك.

بۆلۈم - قاتلام تۈزۈمىنىڭ ئارتۇقچىلىقى ھوقۇق تۈزۈلمى-
سىنىڭ كۆپ قاتلاملىق بولۇشى، ئىش تەقسىماتىنىڭ، مەسئۇلىيەت-
يەتنىڭ ئېنىق ئايرىلغانلىقى، قابىلىيەتلىكلەرنى ئىشقا قويۇپ،
خىزمەت ئۈنۈمىنى يۇقىرى كۆتۈرگەنلىكىدە ئىپادىلىنىدۇ. شۇڭا
ھازىرقى زاماندىكى تەشكىلىي ئورگانلىرى ئاساسەن بۆلۈم -
قاتلام تۈزۈمىدىن ئىبارەت باشقۇرۇش ئۇسۇلىنى قوللىنىلىدۇ.
ئەمما بۇ خىل تۈزۈمنىڭ كەمچىلىكى، ئادەمنىڭ سۈبىيىكە-
تىپ پائالىيەتچانلىقىنى جارى قىلدۇرۇشقا ئەھمىيەت بەرمەيدۇ.
ئادەمنىڭ ھەربىر ھەرىكىتى قائىدە - تۈزۈمنىڭ چەكلىمىسىگە
ئۇچرايدۇ. بۇ كىشىلەرنىڭ يېڭىلىق يارىتىش روھىنى بوغۇپ
قويدۇ. شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا، بۆلۈم - قاتلام تۈزۈمىدە
يۇقىرى بىلەن تۆۋەننىڭ مۇناسىۋىتى بەكمۇ قاتتىق بېكىتىلگەن.
ھوقۇق نىسپىي ھالدا ئاز ساندىكى مەسئۇل كىشىلەرنىڭ قولىغا
مەركەزلەشكەن بولغاچقا، كۆپچىلىكنىڭ ئەقىل - پاراستىنى ۋە
دېموكراتىيىنى تولۇق جارى قىلدۇرۇشقا پايدىسىز بولىدۇ. بۇ-
نىڭ بىلەن تەشكىلىي باشقۇرۇش جەھەتتە ئاسانلا بيۇروكراتلىقنى
كەلتۈرۈپ چىقىرىدۇ.

بۇنى ھەل قىلىشنىڭ ئۇسۇلى، بۆلۈم - قاتلام سىستېمىسى
ئەقىلغا ئۇيغۇن، مۇۋاپىق بولۇش؛ زۆرۈر بولمىغان قاتلام ۋە
قۇرۇلمىلارنى ئازايتىش، قائىدە - تۈزۈملەر ئارتۇقچە كۆپ بو-
لۇپ كەتمەسلىك؛ ھەر دەرىجىلىك خادىملارنىڭ سۈبېكتىپ پائال-
لىيەتچانلىقىنى ۋە ئىجادچانلىقىنى جارى قىلدۇرۇشقا ئەھمىيەت
بېرىشتىن ئىبارەت.

بەشىنچى پاراگراف ئىجتىمائىي رايون

1. ئىجتىمائىي رايون چۈشەنچىسى

جەمئىيەت - ئىجتىمائىي جامائە ۋە ئىجتىمائىي تەشكىلىي
ئورگانلار شەكلى ئارقىلىق مەۋجۇت بولۇپ تۇرىدۇ ۋە ئىپادىلىنىدۇ.
دۇ. لېكىن، ئاساسىي ئىجتىمائىي جامائە بىلەن ئىجتىمائىي
تەشكىلىي ئورگانلار بىرلەشكەن چاغدا يەنە بىر خىل ئىجتىمائىي
بىرلىك ئوتتۇرىغا چىقىدۇ. ئۇ بولسا ئىجتىمائىي رايون بولۇپ
ھېسابلىنىدۇ. ئىجتىمائىي رايون - ئاساسىي ئىجتىمائىي جامائە-
ئەلەر ئوتتۇرىسىدىكى، ئىجتىمائىي جامائە بىلەن تەشكىلىي ئور-
گانلار ئوتتۇرىسىدىكى ۋە ئىجتىمائىي تەشكىلىي ئورگانلار ئوتتۇ-
رىسىدىكى ئۆزئارا ئالاقە ۋاسىتىسى بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. شۇنداق-
لا جامائە ۋە تەشكىلىي ئورگانلار بىلەن بىرلىكتە جەمئىيەت
ئاساسىنى ۋە جەمئىيەت مۇھىتىنى يارىتىپ، كىشىلەرنىڭ ئورتاق
تۇرمۇش سورۇنىنى شەكىللەندۈرىدۇ. بىر ئادەم تۇغۇلغاندىن
كېيىن، ئالدى بىلەن بىر ئاساسىي ئىجتىمائىي جامائەگە تەۋە ئەزا
بولۇپ قالىدۇ. شۇنىڭ بىلەن بىز ۋاقىتتا مەلۇم بىر ئىجتىمائىي
رايونغا تەۋە بولغان ئەزا بولۇپ ھېسابلىنىدۇ؛ بىر ئادەم قۇرامىغا
يەتكەندىن كېيىن، مەلۇم بىر تەشكىلىي ئورگان ئىچىدە پائال-
يەت ئېلىپ بېرىپ قالماستىن، بەلكى چوقۇم مەلۇم بىر ئىجتى-

مائىي رايون دائىرىسى ئىچىدە پائالىيەت ئېلىپ بارىدۇ. شۇڭا ئىجتىمائىي رايون ئادەم ۋە جەمئىيەت بىلەن زىچ مۇناسىۋەتلىك بولۇپ، ئۇ جەمئىيەتنىڭ مەۋجۇت بولۇپ تۇرۇشىدا تايىنىدىغان ئاساسىي شەكىلنىڭ بىرى ھېسابلىنىدۇ.

ئىجتىمائىي رايون — ئىنسانلار ئىجتىمائىي جامائەسىنىڭ مۇئەييەن ئىشلەپچىقىرىش مۇناسىۋىتى ياكى ئىجتىمائىي مۇناسىۋىتى ئاساسىدا، ئورتاق ھەرىكەت ئۆلچىمى، تۇرمۇش ئۇسۇلى ۋە رايون ئېڭى بويىچە ئىجتىمائىي پائالىيەت ئېلىپ بارىدىغان ماكان دائىرىسىنى ۋە ئىجتىمائىي تۇرمۇش ئورتاق گەۋدىسىنى كۆرسىتىدۇ. ئىجتىمائىي رايون چۈشەنچىسى جۇغراپىيىلىك را-يون چۈشەنچىسى ياكى دۆلەتنىڭ مەمۇرىي رايونلارغا بۆلۈش چۈ-شەنچىسى بىلەن پۈتۈنلەي ئوخشاش ئەمەس، ئىجتىمائىي رايون — مەلۇم بىر جايدىكى ئادەملەر، ئېكولوگىيىلىك مۇ-ھىت، ئىقتىساد، سىياسىي، مەدەنىيەت ۋە تۇرمۇش ئۇسۇلى قاتارلىق ئامىللار ئارقىلىق تەبىئىي شەكىللەنگەن ئىنسانلار جاما-ئەسىنى يەنى مۇئەييەن رايون خاراكتېرىگە ئىگە بولغان ئىجتىما-ئىي گەۋدىنى كۆرسىتىدۇ. ئىجتىمائىي رايون چۈشەنچىسى ئادەت-تە تۆۋەندىكىچە بىر قاتلام مەنىلەرنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ.

1) ئىجتىمائىي رايون ھامان بەلگىلىك رايون دائىرىسىگە ئىگە، ئىجتىمائىي رايوننىڭ قۇرۇلما ھالىتى مۇئەييەن جۇغراپى-يىلىك ماكان دائىرىسى ئىچىدە مەۋجۇت بولۇپ تۇرىدۇ. لېكىن، ئىجتىمائىي رايون چۈشەنچىسىدىكى «رايون» ھەرگىزمۇ نوقۇل ھالدىكى جۇغراپىيىلىك رايون ئەمەس. جەمئىيەتشۇناسلىق نۇق-تىسىدىن ئېيتقاندا، ئۇ بىر ئىجتىمائىي خاراكتېر ۋە فۇنكسىيە بويىچە شەكىللەنگەن رايون بولۇپ، ئىجتىمائىي ماكان بىلەن جۇغراپىيىلىك ماكاننىڭ بىرلىشىشىدىن ئىبارەت. ئوخشاش بىر جۇغراپىيىلىك ماكان ئىچىدە، بىرقانچىلىغان ئىجتىمائىي رايون-لار ئوخشاش بىر ۋاقىت ئىچىدە مەۋجۇت بولۇپ تۇرىدۇ. مەسى-

لەن، بېيجىڭ شەھىرىنىڭ جۇغراپىيىلىك رايون دائىرىسى ئىچىدە، شەھەر ئىجتىمائىي رايونى، يېزا ئىجتىمائىي رايونى، سانا-ئەت ئىجتىمائىي رايونى، سودا ئىجتىمائىي رايونى ۋە مەدەنىيەت ئىجتىمائىي رايونى قاتارلىق بىرقانچە ئىجتىمائىي رايونلار ئوخشاش ۋاقىتتا مەۋجۇت بولۇپ تۇرىدۇ.

(2) ئىجتىمائىي رايوننىڭ مەۋجۇت بولۇپ تۇرۇشى ھامان مۇئەييەن سېلىنىدىكى ئادەملەر توپىدىن ئايرىلالمايدۇ. نوپۇس سانى، ئۇنىڭ مەركەزلىشىش - تارقىلىش دەرىجىسى ۋە ئاھالىسىنىڭ ساپاسى قاتارلىقلار ئىجتىمائىي رايون ئادەملىرىنى تەكشۈرۈش، تەھلىل قىلىشتىكى مۇھىم تەرەپلەر ھېسابلىنىدۇ.

(3) ئىجتىمائىي رايوندا ئورتاق ياشاۋاتقان كىشىلەرنىڭ مەدەنىيەت پەن-تەبىئەت بىر قىسىم ئورتاقلىق بولغاچقا، ئۇلار ئورتاق مەسلىھەتلەرگە دۇچ كېلىدۇ. ئۇلاردا ئورتاق ئېھتىياج تۇغۇلىدۇ. بۇنىڭ بىلەن ئۇلار بىرلىشىپ تۇرۇپ، ئىشلەپچىقىرىش ۋە باشقا پائالىيەتلەر بىلەن شۇغۇللىنىدۇ. بۇ جەرياندا ئۇلاردا ئورتاق بولغان بەزى ھەرىكەت ئۆلچىمى، تۇرمۇش ئۇسۇلى ۋە ئىجتىمائىي رايون ئېڭى يەنى مەدەنىيەت كەڭەيىشى، ئۆرپ - ئادىتى ۋە ئورتاق تەقدىرداشلىق تۇيغۇسى، تەۋەلىك تۇيغۇسى قاتارلىقلار شەكىللىنىدۇ. بۇلارنىڭ ھەممىسى ئىجتىمائىي رايون ئادەملىرىنى ئۆزئارا رابىھچىلىك قىلىپ تۇرىدىغان مەدەنىيەت كۈچىگە ئايلىنىدۇ.

(4) ئىجتىمائىي رايوندىكى كىشىلەرنىڭ تۈرلۈك ئىجتىمائىي پائالىيەتلىرى ۋە ئۇلارنىڭ ئۆزئارا تەسىرلىك ئالاقىسى ئىجتىمائىي ئىقتىسادىي رايوننىڭ يادرو لۇق مەزمۇنى ھېسابلىنىدۇ. بۇنىڭ ئىچىدە شەھەر - يېزا ئىجتىمائىي رايونلىرىغا نىسبەتەن ئېيتقاندا، ئىقتىسادىي پائالىيەت ئەڭ مۇھىم، ئاساسىي پائالىيەت ھېسابلىنىدۇ. مەسىلەن، يېزا ئىگىلىك ئىشلەپچىقىرىشى ۋە كىشىلەرنىڭ يېزا ئىگىلىك ئىشلەپچىقىرىشى ئاساسىدا بارلىققا كەلگەن تۈرلۈك مۇناسىۋەتلىرى يېزا ئىجتىمائىي رايون ھالىتىنىڭ مۇھىم ئاساسى

ھېسابلىنىدۇ. يىرىك ئىشلەپچىقىرىش ۋە بۇنىڭدىن كېلىپ چىق-
قان تۈرلۈك ئىجتىمائىي ئالاقە مۇناسىۋەتلىرى بولسا شەھەر ئىچى-
تىمائىي رايونىنىڭ ئاساسىي قۇرۇلما ھالىتى ھېسابلىنىدۇ. كى-
شىلەرنىڭ ئىقتىسادىي، سىياسىي ۋە مەدەنىيەت جەھەتتىكى تۈر-
لۈك - تۈرلۈك پائالىيەتلىرى ۋە كۈندىلىك تۇرمۇشى جەريانىدا
شەكىللەنگەن ئالاقە پائالىيەتلىرى ئارقىلىق شەكىللەنگەن تۈرلۈك
مۇناسىۋەتلىرى ئوخشاش بولمىغان ئىجتىمائىي رايون قۇرۇلما
ھالىتىنى تەدرىجىي ھالدا شەكىللەندۈرىدۇ.

ئىجتىمائىي رايون بىلەن جەمئىيەت ھەم مۇناسىۋەتلىك،
ھەم پەرقلىق بولىدۇ. ئىجتىمائىي رايون ئۇقۇمنىڭ ھەجىمىدىن
ئېلىپ ئېيتقاندا، ئىجتىمائىي رايوننى رايون خاراكتېرلىك جەم-
ئىيەت دەپ ئېيتىشقا بولىدۇ. ئادەتتە ئۇ جەمئىيەتنىڭ بىر بۆلى-
كى سۈپىتىدە مەۋجۇت بولۇپ تۇرىدۇ. ئىجتىمائىي رايون ئۇقۇ-
مىنىڭ مېغىزىدىن ئېلىپ ئېيتقاندا، بۇ ئىككىسى ئوتتۇرىسىدا
روشن پەرقلەر بولىدۇ. بۇنى تۆۋەندىكى بىر قانچە جەھەتلەردە
سېلىشتۇرۇپ چۈشەندۈرۈشكە بولىدۇ.

1) جەمئىيەتتىكى تۈرلۈك ئىجتىمائىي مۇناسىۋەتلەر مۇرەك-
كەپ، خىلمۇخىل بولسىمۇ، لېكىن ئۇنىڭدا ئورتاقلىق تەكىتلەن-
مەيدۇ. ئەمما، ئىجتىمائىي رايوندا ھەرىكەت ئۆلچىمى، تۇرمۇش
ئۇسۇلى ۋە ئىجتىمائىي رايون ئېڭى قاتارلىقلار جەھەتتىكى ئور-
تاقلىق ئالاھىدە تەكىتلىنىدۇ.

2) جەمئىيەتتە رايون ئۇقۇمىغا ئانچە ئەھمىيەت بېرىلمەي-
دۇ. جەمئىيەت ماكانى دېگىنىمىز، ئادەتتە كىشىلەر پائالىيەت-
نىڭ مەزمۇن دائىرىسى ۋە ئۇنىڭ ئىچىدىكى جەمئىيەتنىڭ تەشكى-
لىي ئورگانلىرى ۋە كوللېكتىپنى كۆرسىتىدۇ. ئىجتىمائىي را-
يون ماكانى بۇنىڭغا ئوخشاشمايدۇ. ئۇ جەمئىيەت ماكانى بىلەن
جۇغراپىيىلىك ماكاننىڭ بىرلەشمىسىدىن ئىبارەت بولۇپ، ئىچى-
تىمائىي رايوندىكى كىشىلەرنىڭ پائالىيەتى ئۈچۈن تەشكىلىي

ماكان تورىنى ھازىرلاپ بېرىدۇ، شۇنداقلا جۇغراپىيىلىك پائالىيەت دائىرىسىنى تەييارلاپ بېرىدۇ.

(3) ئىجتىمائىي رايوندىكى تۈرلۈك مۇناسىۋەتلەر جەمئىيەت مۇناسىۋىتىگە قارىغاندا تېخىمۇ زىچ، يېقىن بولىدۇ. جەمئىيەتكە سېلىشتۇرغاندا مۇئەييەن بىر ئىجتىمائىي رايون ئىچىدىكى كىشىلەرنىڭ ئۆزئارا ئالاقە چاستوتىسى تېخىمۇ يۇقىرى بولىدۇ. شۇنداقلا كىشىلەر ئوتتۇرىسىدىكى تۇغقانچىلىق مۇناسىۋەت، نىكاھ - ئائىلە مۇناسىۋىتى، دوست - ئاڭغىنىدارچىلىق مۇناسىۋەت، تى، ئىش تەقسىماتى مۇناسىۋىتى قاتارلىقلار ئادەتتە «ئورتاق تۇرمۇش» ئاساسىدا بارلىققا كېلىدۇ. مۇشۇ مەنىدىن ئېيتقاندا، «ئورتاق تۇرمۇش كەچۈرۈش» دەرىجىسىنىڭ ئوخشىماسلىقىنى ئىجتىمائىي رايون ئالاقە مۇناسىۋىتىنىڭ جەمئىيەت ئالاقىسىگە قارىغاندا تېخىمۇ زىچ، يېقىن بولۇشىدىكى مۇھىم سەۋەبلەرنىڭ بىرى دەپ ئېيتىشقا بولىدۇ.

(4) ئىجتىمائىي رايون فۇنكسىيىسىنى جەمئىيەت بىلەن سېلىشتۇرغاندا، تېخىمۇ ئېنىق بولغان ۋە مەخسۇس كەسىپلەشكەن ئالاھىدىلىكلەرگە ئىگە. مەسىلەن، شەھەر ئىجتىمائىي رايونى ئادەتتە جەمئىيەتتىكى ئىقتىساد، سىياسىي، مەدەنىيەت مەركىزى، سانائەت ئىشلەپچىقىرىش بازىسى ھېسابلىنىدۇ. ئۇ جەمئىيەت پەت ئۈچۈن نۇرغۇنلىغان ماددىي ۋە مەنىۋى مەھسۇلاتلارنى تەييارلاپ بېرىدۇ. يېزا ئىجتىمائىي رايونى بولسا، جەمئىيەت ئۈچۈن ئاساسلىق يېزا ئىگىلىك مەھسۇلاتلىرىنى تەييارلاپ بېرىدۇ. جەمئىيەت قۇرۇلمىسىدەن قارىغاندا، ئىجتىمائىي رايون ئادەتتە جەمئىيەتنىڭ بىر تەركىبىي قىسمى سۈپىتىدە مەۋجۇت بولۇپ تۇرىدۇ. دېغان ئوتتۇرا قاتلاملىق سىستېما. جەمئىيەتتىكى ئادەملەر ھامان بىر خىل ياكى ئۆزئارا گىرەلەشكەن بىر نەچچە خىل ئىجتىمائىي رايون ئىچىدە تۇرمۇش كەچۈرىدۇ. شۇڭا ئىجتىمائىي رايون

قەدىمدىن تارتىپلا ئىنسانلار تۇرمۇشنىڭ ئاساسىي سورۇنى بولۇپ كەلدى. ئىنسانىيەت جەمئىيىتىنىڭ تەرەققىياتىغا ئەگىشىپ، ئىجتىمائىي رايون ھالىتىدىمۇ ئۈزلۈكسىز ئۆزگىرىشلەر بولدى. ئىنسانلار جەمئىيىتىنىڭ ماددىي ۋە مەنىۋى بايلىقلىرىنى يارىتىش بىلەن بىر ۋاقىتتا ئۆزلىرىنىڭ ئىجتىمائىي رايون تۈرىمۇشنى ياراتماقتا.

2. ئىجتىمائىي رايونلارنىڭ ئۆزگىرىش جەريانى

ئىنسانىيەت جەمئىيىتى ئىشلەپچىقىرىش سەۋىيىسى بىرقەدەر تۆۋەن بولغان ئىپتىدائىي جەمئىيەت باسقۇچىدىن بىرقەدەر يۇقىرى دەرىجىلىك جەمئىيەت فورماتسىيىسىگە تەرەققىي قىلىش جەريانىدا، ئىنسانلار ئىنتايىن ئۇزۇن مۇددەت داۋاملاشقان ئىجتىمائىي رايون تۇرمۇش جەريانىنى باشتىن كەچۈرگەنىدى. ئىپتىدائىي جەمئىيەتتىكى تاش قوراللار دەۋرىدە ئىنسانلارنىڭ ئىشلەپچىقىرىش پائالىيىتى ئاساسەن ئوۋچىلىق بىلەن تەبىئەت دۇنياسىدىكى تەييار ئوزۇقلارنى يىغىش بىلەن مەشغۇل بولغاچقا، ئۇلار قانداشلىق مۇناسىۋەتنى ئاساس قىلغان ئۇرۇق - قامائەسنى شەكىللەندۈرۈپ تۈرلۈك شەكىلدىكى ئەمگەك ۋە تۇرمۇش پائالىيىتىنى ئېلىپ بارغان. ئىپتىدائىي جەمئىيەتنىڭ ئاخىرقى باسقۇچىغا كەلگەندە، دېھقانچىلىق بىلەن چارۋىچىلىقنىڭ ئايرىلىپ چىقىشى، تېرىقچىلىق ئىشلىرىنىڭ چەكلىمىسى كىشىلەرنىڭ دېھقانچىلىق رايونلىرىدا مۇقىم ئولتۇراقلىشىپ ياشاپ، تۇرمۇش ئۆتكۈزۈشىگە زور دەرىجىدە تۈرتكە بولدى. بۇنىڭ بىلەن بىرقانچە ئۇرۇق قەبىلىلەر يۇرتداشلىق مۇناسىۋىتى بىلەن بىر جايغا توپلىشىپ ئولتۇراقلىشىپ، ئەڭ دەسلەپكى مەھەللە ۋە يېزا

جامائەلىرىنى شەكىللەندۈرگەندى. لېكىن ئەينى چاغلاردىكى بۇ يېزا جامائەلىرىدە كىشىلەرنىڭ ئىشلەپچىقىرىش قوراللىرى ۋە ۋاستىلىرى ئاددىي، قالاق بولۇپ، مۇرەككەپ ھەمكارلىقنى تەلپ قىلمايتتى. شۇڭا ئۇ چاغدىكى كىشىلەرنىڭ ئىقتىسادىي جەھەتتىكى كەسپىي مۇناسىۋەتلىرى ناھايىتى ئاجىز ئىدى. جەمئىيەت ئىشلەپچىقىرىش سەۋىيىسىنىڭ ئېشىشىغا ۋە قول ھۈنەرۋەندە چىلىك سانائىتىنىڭ دېھقانچىلىقتىن ئايرىلىپ چىقىشىغا ئەگىشىپ، تاۋار ئوبوروتى ۋە ئالماشتۇرۇشى كېلىپ چىقتى. بۇ جەرياندا ئەڭ دەسلەپكى مەزگىلدىكى قەدىمكى شەھەرلەر كېلىپ چىققانىدى. تارىختىكى قەدىمكى بابىلون شەھەرلىرىنى دۇنيادىكى ئەڭ دەسلەپتە شەكىللەنگەن مەشھۇر شەھەرلەرنىڭ بىرى دەپ ئېيتىشقا بولىدۇ. ئېلىمىزنىڭ قەدىمكى شىيا ۋە شاڭ سۇلالىسى دەۋرىدىلا كۆلىمى بىرقەدەر چوڭ بولغان شەھەر - بازارلار بارلىققا كەلگەندى. دەسلەپكى مەزگىلدىكى شەھەرلەر ئاساسەن كىشىلەرنىڭ ھەربىي پائالىيەتلىرى (ھەربىي مۇداپىئەلىنىش ئۈچۈن ياسالغان شەھەر قورغانى) ۋە ئىقتىسادىي پائالىيەتلىرى (تاۋار ئالماشتۇرۇش، ئىشلەپچىقىرىش ھەمكارلىقى) ئاساسىدا بەرپا قىلىنغانىدى. ئۇرۇق - قەۋملەرنىڭ يېزا جامائە كوممۇنىسىدىكى قانداشلىق، يۇرتداشلىق مۇناسىۋىتى يېزا ئىجتىمائىي رايونلىرىدىكى شەكىللىنىشىگە تۈرتكە بولغىنىغا ئوخشاش، كەسىپلەر مۇناسىۋىتىمۇ شەھەرلەرنىڭ بارلىققا كېلىشىگە مۇھىم تۈرتكە بولغان. (جەدۋەل)

قانداشلىق، يۇرتداشلىق، كەسىپداشلىق مۇناسىۋەتلىرىنىڭ ئىجتىمائىي رايوننىڭ شەكىللىنىشىگە بولغان تەسىرى

كەسپى مۇناسىۋەت	يۇرتداشلىق مۇناسىۋەت	قانداشلىق مۇناسىۋەت	—
ئوتتۇرا	ئاجىز	كۈچلۈك	ئۈزۈقداشلىق جامائە كومىمۇنىسى (ئىجتىمائىي رايون)
ئاجىز	كۈچلۈك	ئوتتۇرا	يېزا جامائە كومىمۇنىسى (ئىجتىمائىي رايون)
كۈچلۈك	ئوتتۇرا	ئاجىز	قەدىمكى شەھەرلەر (ئىجتىمائىي رايون)

قەدىمكى شەھەرلەرنىڭ ئالاھىدىلىكى، ھازىرقى زامان شەھەرلىرىگە ئوخشاش سانائەت ۋە سودىنى ئاساس قىلماستىن، بەلكى «يەر، مۈلۈك بىلەن دېھقانچىلىقنى ئاساس قىلغان شەھەر-لەر»^① ئىدى. ئەينى دەۋردىكى شەھەر بىلەن يېزىنىڭ پەرقى ئانچە چوڭ ئەمەس بولۇپ، «يەر ئىگىسى بولغۇچى يەنە كېلىپ شەھەر ئاھالىسى ئىدى»^②. ماركس بۇ خىل ئالاھىدىلىكنى «شەھەرلەر-نىڭ يېزىلىشى»^③ دەپ ئاتىغانىدى. 15 - ئەسىردىن كېيىن، بولۇپمۇ يېقىنقى زامان سانائەت ئىنقىلابىدىن كېيىن قەدىمكى شەھەرلەر تەدرىجىي ھالدا ھازىرقى زامان شەھەرلىرىگە ئايلاندى. شەھەرلەر كىشىلەرنىڭ ئىقتىسادى، سىياسىي ۋە مەدەنىيەت پائالىيەتلىرىنىڭ مەركىزى بولۇپ قالدى. ھازىرقى زامان شەھەرلىرى بىر تەرەپتىن يىرىك سانائەت ۋە ئىجتىمائىي ئىشلەپچىقىرىش تەرەققىياتىنىڭ مەھسۇلى بولسا، يەنە بىر تەرەپتىن ئىجتىمائىي ئىشلەپچىقىرىشنىڭ يەنىمۇ بىر قەدەم ئىلگىرىلىگەن تەرەققىيات-ىدۇر.

① ② ③ «ماركس - ئىنگېلس ئەسەرلىرى». خەنزۇچە. 46 - توم. 480 . . 481 - بىتلەر.

نى ئىلگىرى سۈردى. شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا يەنە بىر قىسىم ئىجتىمائىي مەسىلىلەرنىمۇ كەلتۈرۈپ چىقاردى. مۇشۇ ئەسەردىن باشلاپ، بولۇپمۇ 2 - دۇنيا ئۇرۇشىدىن كېيىن شەھەر ۋە يېزىلار يەنىلا ئىنسانلار ئىجتىمائىي رايون تۈرمۈشىنىڭ ئاساسىي شەكلى بولۇپ قالدى. ئەمما ئۇنىڭ فورماتسىيىسى ۋە مەزمۇنىدا ناھايىتى زور يېڭى ئۆزگىرىشلەر بارلىققا كەلدى. يېڭى تىپتىكى نۇرغۇنلىغان ئىجتىمائىي رايون فورماتسىيىلىرى مەيدانغا كەلدى. بۇ جەمئىيەتشۇناسلارنىڭ ئالدىغا ئىجتىمائىي رايونلارنى تۈزۈشكە ئايرىش مەسىلىسىنى ئوتتۇرىغا قويدى.

3. ئىجتىمائىي رايونلارنى تۈزۈشكە ئايرىش

ئىجتىمائىي رايونلارنىڭ تۈرى خىلمۇخىل بولىدۇ. ئىجتىمائىي رايونلارنى تۈزۈشكە ئايرىشتا ئاۋۋال بەلگىلىك ئۆلچەم بويىچە تۈزۈشكە ئايرىشقا توغرا كېلىدۇ. ئىجتىمائىي رايون تەتقىقاتىدا جەمئىيەتشۇناسلار ئوخشاش بولمىغان نۇقتىدا تۈزۈپ، ئوخشاش بولمىغان ئۇسۇللار بويىچە ئۇنى تۈزۈشكە ئايرىدۇ. شۇڭا ئىجتىمائىي رايونلارنى تۈزۈشكە ئايرىشنىڭ ئۆلچىمى ۋە ئۇسۇللىرى بىر قەدەر كۆپ بولىدۇ.

ئادەتتە ئىجتىمائىي رايونلارنى تۈزۈشكە ئايرىغاندا ئىككى خىل نۇقتىدا تۈزۈپ ئايرىشقا بولىدۇ.

(1) تارىخىي تەرەققىيات نۇقتىسىدا تۈزۈپ ئايرىش. ئىجتىمائىي رايونلارنى تارىخىي تەرەققىيات سەۋىيىسى بويىچە كۆزەتكەندە، ئۇنى مۇنداق ئۈچ تۈزۈشكە ئايرىشقا بولىدۇ. بىرىنچى، ئەنئەنىۋى ئىجتىمائىي رايونلار. بۇ ئاساسەن تارىختىكى بىر قىسىم كونا ئىجتىمائىي رايون فورماتسىيىلىرى ۋە ئۇنىڭ ھازىرقى قالدىق شەكىللىرىنى كۆرسىتىدۇ. ئەنئەنە دېگەنسىز، ئەنئەنىۋى ئىشلەپچىقىرىش شەكلى ۋە تۇرمۇش ئۇسۇلىنى كۆرسىتىدۇ. ھازىرقى ۋاقىتتا بۇ خىلدىكى ئىجتىمائىي رايونلار تەرەققىي تاپقان

ئەللەردە ئانچە كۆپ ئۇچرىمايدۇ. ئىككىنچى، تەرەققىي قىلىۋاتقان ئىجتىمائىي رايونلار. بۇ ئەنئەنىۋى ئىجتىمائىي رايونلار ھازىرقى زامان ئىجتىمائىي رايونلىرىغا قاراپ تەرەققىي قىلىۋاتقان جەريان ئىچىدىكى ئىجتىمائىي رايون شەكىللىرىنى كۆرسىتىدۇ. ئۇلار ھەم ئەنئەنىۋى ئىجتىمائىي رايونلارنىڭ بىر قىسمى ئالاھىدىلىكىنى ساقلاپ قالغان ھەم ھازىرقى زامان ئىجتىمائىي رايونلىرىنىڭ نۇرغۇن مەزمۇنلىرىنى قوبۇل قىلغان بولىدۇ. ئېلىمىزدىكى نۇرغۇنلىغان يېزا - بازارلار مۇشۇ تۈردىكى ئىجتىمائىي رايونلارغا كىرىدۇ. ئۈچىنچى، ھازىرقى زامان ئىجتىمائىي رايونلىرى. بۇ تەرەققىي تاپقان ئىجتىمائىي رايونلار دەپمۇ ئاتىلىدۇ. شەھەر ۋە يېزىلارنىڭ بىر گەۋدە بولۇشى، كىشىلەرنىڭ كۈندىلىك پائالىيەتنىڭ شەھەر - يېزىلار ئىچىدە ياكى ئوتتۇرىدا سىدا بولۇشى، يېزا تۇرمۇشىنىڭ قۇلايلىق بولۇشى ھەتتا سەۋەبىسىنىڭ شەھەرلەردىمۇ يۇقىرى بولۇشى بۇنىڭ ئاساسىي ئالاھىدىلىكى ھېسابلىنىدۇ. بۇ خىل تۈردىكى ئىجتىمائىي رايونلار ئاساسەن دۇنيادىكى تەرەققىي تاپقان بىر قىسىم ئەللەردە ۋە رايونلاردا مەۋجۇت. ئېلىمىزنىڭ ئەھۋالىدىن قارىغاندا، ئەنئەنىۋى ئىجتىمائىي رايونلار بىر قىسمى چەت رايونلاردىكى يېزا - قىشلاقلاردا ھىلىمۇ مەۋجۇت. تەرەققىي تاپقان ئىجتىمائىي رايونلار ئېلىمىزدە ئومۇمىي گەۋدە جەھەتتە ئوتتۇرىغا چىقمىغان بولسىمۇ، لېكىن تەرەققىي تېپىۋاتقان ئىجتىمائىي رايونلار ھازىر ئېلىمىزنىڭ ئاساسلىق ئىجتىمائىي رايون شەكلى ھېسابلىنىدۇ. بۇ ئېلىمىزنىڭ تەرەققىي تېپىۋاتقان دۆلەت بولۇش ئەھۋالى بىلەن تامامەن بىردەك كېلىدۇ.

(2) ئىجتىمائىي رايونلارنى ئىككىنچى بىر خىل نۇقتىدا تۇرۇپ كۆزەتكەندە، ئۇنى ماكان ئالاھىدىلىكى بويىچە تۈرگە ئايرىشقا بولىدۇ. ئىجتىمائىي رايون ئىنتايىن روشەن بولغان رايون - ماكان ئالاھىدىلىكىگە ئىگە بولۇپ، ئۇنى بۇ خىل ئالاھىدە

دىلىكى بويىچە ئۈچ تۈرگە ئايرىشقا بولىدۇ. بىرىنچى، بەلگىلەنگەن ئىجتىمائىي رايون يەنى بىز ئادەتتە ئېيتىپ يۈرگەن يەرلىك مەمۇرىي رايوندۇر. ئۇنىڭ رايون چېگرىسى خەرىتە ئارقىلىق ناھايىتى ئېنىق بەلگىلەنگەن بولىدۇ ھەمدە قانۇن شەكلىدە بېكىتىلىدۇ. ئىككىنچى، تەبىئىي ئىجتىمائىي رايون يەنى ئىنسانلارنىڭ ئىشلەپچىقىرىش ۋە تۇرمۇش پائالىيىتى جەريانىدا تەبىئىي شەكىللەنگەن ئاھالە ئولتۇراق رايونلىرى. بۇنىڭ ئىچىدە ئەڭ ئاساسلىقى شەھەر، يېزا - بازار ۋە يېزا - كەنتلەر ھېسابلىنىدۇ. تەبىئىي ئىجتىمائىي رايون بىلەن مەمۇرىي ئىجتىمائىي رايونلار بەزىدە ئۆزئارا جىپسىلىشىپ كېتىدۇ. مەسىلەن، ئېلىمىزدىكى تەبىئىي كەنتلەر ئادەتتە مەمۇرىي باشقۇرۇش قۇرۇلمىسىدىكى بىر كەنت بولۇپ قالىدۇ. لېكىن بەزىدە مەمۇرىي رايون بىلەن ئىجتىمائىي رايون بىر - بىرى بىلەن جىپسىلىشىپ كەلمەيدۇ. مەسىلەن، بېيجىڭ شەھىرىنىڭ مەمۇرىي رايونى ھەم بىرقانچە شەھەر ئىجتىمائىي رايونىنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ، ھەم يېزا - بازار ئىجتىمائىي رايونى بىلەن يېزا - كەنتتە ئىجتىمائىي رايونلىرىنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. ئۈچىنچى، فۇنكسىيەلىك ئىجتىمائىي رايونلار. بۇ كىشىلەرنىڭ مۇئەييەن بىر خىل كەسپىي پائالىيەت بىلەن شۇغۇللىنىشى ئارقىلىق مەلۇم بىر ماكان دائىرىسى ئىچىگە توپلىشىپ ئولتۇراقلىشىشىدىن شەكىللەنگەن رايون بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. كان رايونى، سانائەت رايونى، مەدەنىيەت رايونى، سودا رايونى ۋە دېھقانچىلىق رايونى، چارۋىچىلىق رايونى دېگەندەك رىمىز فۇنكسىيەلىك ئىجتىمائىي رايون دائىرىسىگە كىرىدۇ. ئىجتىمائىي رايونلارنى ماكان ئالاھىدىلىكى بويىچە شەھەر ۋە يېزا ئىجتىمائىي رايونغا ئايرىش جەمئىيەت شۇناسلىقىنىڭ ئىجتىمائىي رايون تەتقىقاتىدىكى ئاساسىي ئۇسۇلى شۇنداقلا مۇھىم ئانالىز بىرلىكلىرى ھېسابلىنىدۇ.

4. شەھەر ۋە يېزا ئىجتىمائىي رايونى

نوپۇسنىڭ زور دەرىجىدە زىچلىشىشى، ئىقتىسادىي مەدەنىيەت ۋە باشقا ئىجتىمائىي پائالىيەتلەرنىڭ مەركەزلىشىشى، ماددىي ئىشلەپچىقىرىش بايلىقلىرى بىلەن مەنئىۋى ئىشلەپچىقىرىش بايلىقلىرىنىڭ جۇغلنىشى شەھەرلىشىشنى شەكىللەندۈرىدۇ. ھازىرقى زامان جەمئىيىتىدە سانائەتلىشىش يېزا نوپۇسىدىكى نۇرغۇنلىغان ئەمگەك كۈچلىرىنى زاۋۇت - كارخانا، سودا - مۇلازىمەت كەسىپلىرىگە جەلپ قىلىپ، نوپۇس سانى تېخىمۇ كۆپ بولغان شەھەرلەرنى شەكىللەندۈرمەكتە.

شەھەر ئىجتىمائىي رايونى دېگەننىمىز، ئالاھىدە رايون دائىرىسى ئىچىدە غەيرىي يېزا ئىگىلىك ئەمگىكى بىلەن شۇغۇللىنىدىغان ۋە تۈرلۈك ئىجتىمائىي ئىش تەقسىماتى بولغان زور تۈرگۈمبىدىكى ئاھالىلەردىن تەركىب تاپقان رايون خاراكتېرلىك جەمئىيەت. ئۇنىڭ ئاساسىي ئالاھىدىلىكى: (1) نوپۇس زىچلىقىنىڭ يۇقىرى بولۇشى، تەركىبىنىڭ مۇرەككەپ بولۇشى. (2) ئىقتىسادىي ۋە باشقا تۈرلۈك ئىجتىمائىي پائالىيەتلەر چاستوتىسىنىڭ يۇقىرى بولۇشى؛ (3) تۈرلۈك، مۇرەككەپ تۈزۈم، ئېتىقاد، تىل ۋە كۆپ خىللاشقان تۇرمۇش ئۇسۇلىغا ئىگە بولۇشى؛ (4) قۇرۇلمىسى بىرقەدەر مۇرەككەپ بولغان تۈرلۈك جامائە ۋە تەشكىلىي ئورگانلارنىڭ بولۇشى؛ (5) ئائىلىنىڭ كۆلىمى ۋە رولىنىڭ كىچىكلىشىشى، قانداشلىق مۇناسىۋەتنىڭ يىراقلىشىشى، كىشىلىك مۇناسىۋەتنىڭ سۇسلىشىشى؛ (6) سىياسىي، ئىدىيە، مەدەنىيەت نىسپىي ھالدا بىرقەدەر تەرەققىي بولۇشى، بەلگىلىك رايون ئىقتىسادىي ۋە ئىجتىمائىي تەرەققىياتىنىڭ مەركىزىگە ئايلاندى. مانا بۇلار شەھەر ئىجتىمائىي رايونىنىڭ ئاساسىي ئالاھىدىلىكلىرى ھېسابلىنىدۇ.

يېزا ئىجتىمائىي رايونى ئىنسانىيەت تارىخىدا ئەڭ دەسلەپ شەكىللەنگەن ۋە ھازىرغىچە داۋاملىشىپ كېلىۋاتقان ئىجتىمائىي

تۇرمۇش شەكلى بولۇپ، ئۇ تەبئىي مۇھىت، ئاھالە تەركىبى، ئىشلەپچىقىرىش ئۇسۇلى، تۇرمۇش ئادىتى قاتارلىق جەھەتلەردە شەھەر ئىجتىمائىي رايونغا ئوخشىمايدىغان ئالاھىدىلىكلەرگە ئىگە. شەھەر ئىجتىمائىي رايونى ئاھالىسى يېزا ئىگىلىك ئىشلەپچىقىرىشى بىلەن شۇغۇللىنىشنى ئاساسىي تىرىكچىلىك ۋاسىتىسى رايون خاراكىتىرلىك جەمئىيەتنى كۆرسىتىدۇ. ئۇنىڭ ئاساسىي ئىجتىمائىي ئالاھىدىلىكلىرى: (1) ئاھالىسى تارقاق، شا-لاڭ بولىدۇ، يۆتكىلىشى بىرقەدەر ئاز بولىدۇ. (2) ئىقتىسادىي پائالىيەتنى ئاددىي بولىدۇ، ئۆز - ئۆزىنى تەمىنلەشچانلىقى كۈچلۈك بولىدۇ. (3) تۇرمۇش ئۇسۇلى، ئۆرپ - ئادەت، ئەخلاق قاتارلىق ئەنئەنىۋى ئادەتكە كۈچلىرىنىڭ تەسىرى بىرقەدەر زور بولىدۇ. (4) ئىجتىمائىي تۈزۈلمىسى، تەشكىلىي ئورگانلىرى ئاددىي بولىدۇ، كەسپىي ئىش تەقسىماتىمۇ شەھەرلەردىكىدەك مۇرەككەپ بولمايدۇ. (5) ئائىلە ئىجتىمائىي تۇرمۇشتا مۇھىم رول ئوينايدۇ. ئېلىمىزدا مەھسۇلاتنى ئائىلىلەرگە كۆتۈرە بېرىشتەك ئىشلەپچىقىرىش مەسئۇلىيەت تۈزۈمى يولغا قويۇلغاندىن كېيىن، ئائىلىنىڭ رولى بارغانسېرى چوڭ بولماقتا. (6) كەشلىك مۇناسىۋەت يېقىن، قانداشلىق مۇناسىۋەت قويۇق بولىدۇ.

ئادەتتە يېزا ياكى كەنتلەرنىڭ بازارلىرى تۇرۇشلۇق جايلارنى مەركەز قىلغان ھالدا مۇلازىمەت ۋە پائالىيەت مەركىزىدىن ئىبارەت نىسپىي مۇستەقىل رايون خاراكىتىرلىك جەمئىيەتلەر شەكىللىنىدۇ. يېزا ئىجتىمائىي رايونلىرى ئادەتتە مانا مۇشۇ خىل مۇلازىمەت بىلەن پائالىيەت رول ئوينايدىغان رايون دائىرىسى بىلەن بېكىتىلىدۇ. ئېلىمىزدا يېزا ئىجتىمائىي رايونلىرى بىلەن يېزا - كەنتلەرنى مەمۇرىي رايونلارغا ئايرىش ئاساسىي جەھەتتىن بىردەكلىككە ئىگە.

5. ئىجتىمائىي رايون تەتقىقاتىنىڭ ئۇسۇلى

ئىجتىمائىي رايون تەتقىقاتىنىڭ ئۇسۇلىنى تەكشۈرۈش ئۈچۈن ئۇسۇلى ۋە ئانالىز ئۇسۇلى دەپ ئىككى تۈرگە ئايرىشقا بولىدۇ. جەمئىيەتشۇناسلىقنىڭ دەسلەپكى مەزگىلىدىكى ئىجتىمائىي رايون تەتقىقاتى ئىجتىمائىي رايونلارنى تەكشۈرۈشنى ئاساس قىلغانىدى. بۇنىڭ ئىچىدە ئەنگىلىيەلىك جەمئىيەتشۇناس س. بوئىنىڭ «لودن دون ئاھالىلىرىنىڭ تۇرمۇشى ۋە ئەمگىكى» دېگەن 17 توملۇق تەكشۈرۈش دوكلاتى. ئامېرىكىلىق پارىك قاتارلىق كىشىلەرنىڭ چىكاگو شەھەر ئىجتىمائىي رايونىنى تەكشۈرۈش تەتقىقاتى؛ ئېلىزىز جەمئىيەتشۇناسلىرىدىن لى جىڭخەننىڭ «دىڭ شەن ناھىيەسىنىڭ جەمئىيەت ئومۇمىي ئەھۋالىنى تەكشۈرۈش»، يەن شىن-چىنىڭ «نەنجىڭ پۇقرالىرىنى تەكشۈرۈش»، فىي شياۋتۇڭنىڭ «جياڭ سۈن يېزىلىرىنىڭ ئىقتىسادى» قاتارلىق ئەسەرلىرى ئىجتىمائىي رايونلار تەتقىقاتىدىكى مۇھىم تەكشۈرۈش دوكلاتى ھېسابلىنىدۇ. ئىجتىمائىي رايونلارنى تەكشۈرۈش ئىجتىمائىي رايونلارنى تەھلىل قىلىشنىڭ ئاساسى بولۇپ، ئۇ ئىجتىمائىي رايون تەتقىقاتىنىڭ ئاساسى ھېسابلىنىدۇ.

ئىجتىمائىي رايون تەتقىقاتىدىكى ئانالىز ئۇسۇلىنى بىر خىل ئانالىستىك نەزەرىيە ئۇسۇلى دەپ ئېيتىشقا بولىدۇ. ئوخشاش بولمىغان ئانالىز ئۇسۇلى ئوخشاش بىر ئوبيېكتنى يەنى ئىجتىمائىي رايوننى ئوخشاش بولمىغان تەتقىقات نۇقتىئەزىرى بويىچە تەھلىل قىلىدۇ.

1) ئىجتىمائىي ئېكولوگىيەلىك تەتقىقات ئۇسۇلى

ئۇ ئاساسەن ئىنسانلار بىلەن مۇھىتنىڭ مۇناسىۋىتىنى ئاساس قىلىدۇ. ئىنسانلار مۇھىتىنى تاللاشتا، باشقۇرۇشتا ۋە مۇھىتقا ماسلىشىش، ئۇيغۇنلىشىش جەريانىدا ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ ماكان ۋە زامان پائالىيەتنىڭ ئالاھىدىلىكلىرىنى شەكىللەندۈرىدۇ. مەسىلەن، نوپۇسنىڭ مەركەزلىشىشى ۋە تارقاقلىشىشى قا-

تارلىقلار. شۇڭا شەھەر - يېزىلارنىڭ ماكان مۇھىتى ئاھالىلەر - نىڭ تۇرمۇشىغا ۋە باشقا پائالىيەتلىرىگە تەسىر كۆرسىتىپ تۇرىدۇ. شەھەر - يېزىلارنىڭ مۇھىتىنى ئەقىلغا مۇۋاپىق ئورۇنلاش - تۇرۇپ ۋە پايدىلىنىپ، ئىنسانلار بىلەن مۇھىتنىڭ مۇناسىۋىتىدىكى تېخىمۇ ياخشى ماسلاشتۇرۇش بۇ خىل تەتقىقات ئۇسۇلىنىڭ نېگىزلىك مەزمۇنى ھېسابلىنىدۇ. 70 - يىللاردىلا جەمئىيەتتە ناسلار «يېڭى ئېكولوگىيە» مەسىلىسىنى ئوتتۇرىغا قويۇپ، نوپۇس، تەشكىلىي ئورگان، مۇھىت ۋە تېخنىكىدىن ئىبارەت تۆت ئامىلدىن تەركىب تاپقان ئېكولوگىيىلىك مۇرەككەپ بىرىكمە گەۋدە ئۈستىدە تېخىمۇ چوڭقۇرلاپ تەتقىقات ئېلىپ بارغانىدى.

2) ئانتىروپولوگىيىلىك تەتقىقات ئۇسۇلى

ئۇ ئاساسەن مەدەنىيەت ۋە تۇرمۇش ئۇسۇلىنى تەكشۈرۈشنى مەقسەت قىلىدۇ. ئوخشاش بولمىغان ئىجتىمائىي رايونلارنىڭ مەدەنىيەت ئالاھىدىلىكى ۋە تۇرمۇش ئۇسۇلى ئوخشاش بولمايدۇ. شۇڭا مەدەنىيەت ئانتىروپولوگىيىسى ۋە جەمئىيەتشۇناسلار ئىجتىمائىي رايونلارنى مەدەنىيەت نۇقتىسىدا تۇرۇپ تەتقىق قىلىشقا ئىزچىل ئەھمىيەت بېرىپ كەلدى. بۇنىڭدا ئىككى خىل تەتقىقات يۆنىلىشى بارلىققا كەلدى. بىرى رايون نۇقتىسىدىن شەكىللەنگەن شەھەر جەمئىيەتشۇناسلىقى ۋە يېزا جەمئىيەتشۇناسلىقى، يەنە بىرى مەدەنىيەت نۇقتىسىدىن شەكىللەنگەن مەدەنىيەت ئانتىروپولوگىيىسى ۋە مەدەنىيەت جەمئىيەتشۇناسلىقىدىن ئىبارەت.

3) ئىجتىمائىي سىستېما نۇقتىسىدىكى تەتقىقات ئۇسۇلى بۇنىڭدا ئىجتىمائىي رايوننى ئۆز ئارا مۇناسىۋەتلىك بولغان بىر سىستېما دەپ قاراپ، ئاندىن ئۇنى ئۈچ جەھەتتىن تەھلىل قىلىدۇ. بىرىنچى، سىستېمىنىڭ ئۆزىدىكى قۇرۇلما ۋە فۇنكسىيەسىنى تەھلىل قىلىش. مەسىلەن، ئىجتىمائىي رايونلاردىكى جامائە تەشكىلىي ئورگانلىرى، ئۇنىڭ ئاساسىي ۋە قوشۇمچە سىستېما قاتارلىق قۇرۇلمىسى شۇنداقلا ئۇنىڭ ئىقتىسادىي، سى-

ياسىي، دىنىي، مائارىپ، پاراۋانلىق قاتارلىق كۆپ خىل فۇنك-
سىيىسى ئۈستىدىكى تەتقىقات. ئىككىنچى، ئۆزئارا تەسىر كۆر-
سىتىش مۇناسىۋىتىنى تەتقىق قىلىش. مەسىلەن، ئاسسىمىليات-
سىيە، چۈشىنىش، ھەمكارلىق، رىقابەت قاتارلىقلار. بولۇپمۇ
ئىجتىمائىي رايوندىكى توقۇنۇشنى (زىددىيەتنى) تەتقىق قىلىش
ئۇنىڭ مۇھىم مەزمۇنى ھېسابلىنىدۇ. ئۈچىنچى، ئىجتىمائىي
ماكان دائىرىسىنى تەتقىق قىلىش، ئىجتىمائىي ماكان دائىرىسى
ئىجتىمائىي رايون ئۆزئارا ئالاقە پائالىيىتىنىڭ سورۇنى. بۇ خىل
تەتقىقات ئاساسەن كىشىلەر پائالىيىتىنىڭ جەمئىيەت دائىرىسى
(تەشكىلىي تورى) ئارقىلىق كىشىلەرنىڭ ئىجتىمائىي رايوندىكى
ئۆزئارا ئالاقە پائالىيىتىنى تەتقىق قىلىدۇ.

ئۇنىڭدىن باشقا يەنە نوپۇسشۇناسلىق، سىياسىي شۇناسلىق
(ئىجتىمائىي رايونلارنىڭ ھوقۇق قۇرۇلمىسى) ۋە ئىجتىمائىي
جۇغراپىيە قاتارلىق ئۇسۇللارمۇ ئىجتىمائىي رايونلارنى تەھلىل
قىلىشتا تەتبىق قىلىنىدۇ.

تۆتىنچى باب

جەمئىيەتنىڭ سىنىپى قۇرۇلمىسى

ئادەم سىنىپ ۋە تەبىقە قاتلاملىرىغا بۆلۈنگەن بولۇپ، ھەر-بىر ئادەم جەمئىيەتتە مۇئەييەن بىر سىنىپ ياكى تەبىقە قاتلىمىغا تەۋە بولىدۇ. سىنىپ، تەبىقە قۇرۇلمىسى پەقەت جەمئىيەتنىڭ خاراكتېرىنى ئەكس ئەتتۈرۈپلا قالماستىن، بەلكى يەنە شەخسنىڭ ئىجتىمائىي تۇرمۇشىنىڭ ھەرقايسى تەرەپلىرىگە تەسىر كۆرسىتىدۇ. شەخسنىڭ سىنىپ ۋە تەبىقە قۇرۇلمىسىدا تۇتقان ئورنىدا ئۆزگىرىش بولۇپ تۇرىدۇ، بۇ خىل ئۆزگىرىش ئىجتىمائىي يۆتەلگىلىشىدىن ئىبارەتتۇر. ئىجتىمائىي مۇناسىۋەتلەرنىڭ خاراكتېرىنى چوڭقۇر چۈشىنىش، جەمئىيەت تەرەققىيات قانۇنىيىتىنى ئىگىلەش ئۈچۈن، جەمئىيەتنىڭ سىنىپ، تەبىقە قۇرۇلمىسىغا ھەمدە ئىجتىمائىي يۆتكىلىشكە قارىتا چوڭقۇر تەھلىل ئېلىپ بېرىش زۆرۈر.

بىرىنچى پاراگراف ئىجتىمائىي سىنىپ ۋە قاتلام

1. ماركسىزىملىق سىنىپ كۆزقارىشى
سىنىپ ئالاھىدە مەنىگە ئىگە بولغان ئىقتىسادىي، تارىخىي كاتېگورىيە، ئۇ ئەزەلدىن بار بولغان ئەمەس، مەڭگۈ مەۋجۇت بولۇپمۇ تۇرمايدۇ. «سىنىپنىڭ مەۋجۇت بولۇپ تۇرۇشى پەقەت

ئىشلەپچىقىرىش تەرەققىياتىنىڭ بەلگىلىك تارىخى باسقۇچى بىلەنلا مۇناسىۋەتلىك. ① ئۇنىڭ مەيدانغا كېلىشىنى ۋە مەۋجۇت بولۇپ تۇرۇشى مۇئەييەن شەرت - شارائىتقا تايىنىدۇ: بىرى، ئىشلەپچىقىرىش كۈچلىرى تەرەققىي قىلىپ، ئەمگەك ئۈنۈمدار. لىقى يۇقىرى كۆتۈرۈلۈپ، ئېشىنچە مەھسۇلاتلارنىڭ بارلىققا كېلىشى؛ يەنە بىرى، خۇسۇسىي مۈلۈكچىلىكنىڭ كېلىپ چىقىشى. ئېشىنچە مەھسۇلاتنىڭ بارلىققا كېلىشى سىنىپنىڭ مەيدانغا كېلىشى مۇمكىنچىلىك بىلەن تەمىن ئەتسە، خۇسۇسىي مۈلۈكچىلىكلىك تۈزۈمىنىڭ ئورنىتىلىشى بۇ خىل مۇمكىنچىلىكنى رېئاللىققا ئايلاندۇردى، ئېشىنچە مەھسۇلاتلارنىڭ ئىگىلىنىشىنى تۈزۈملەش-تۈردى. شۇنىڭ ئۈچۈن، سىنىپنىڭ پەيدا بولۇش مەنبەسى خۇسۇسىي مۈلۈكچىلىك تۈزۈمىدىن ئىبارەتتۇر. سىنىپ ئىشلەپچىقىرىش كۈچلىرى مەلۇم دەرىجىدە تەرەققىي قىلغان، ئەمما يەنە تولۇق تەرەققىي قىلىپ كېتەلمىگەنلىكىنىڭ مەھسۇلى، ئۇ خۇسۇسىي مۈلۈكچىلىك تۈزۈمىنىڭ بارلىققا كېلىشىگە ئەگىشىپ پەيدا بولغان، كەلگۈسىدە ئىجتىمائىي ئىشلەپچىقىرىش كۈچلىرى يۈكسەك دەرىجىدە تەرەققىي قىلغاندىن كېيىن ھەم يەنە خۇسۇسىي مۈلۈكچىلىك تۈزۈمىنىڭ يوقىلىشىغا ئەگىشىپ تەدرىجىي يوقىلىدۇ. ئېكسپىلاتاتسىيە قىلغۇچى سىنىپلار سىنىپ سۈپىتىدە يوقىتىلغاندىن كېيىن، ئىجتىمائىي تۈزۈلمىنىڭ خاراكتېرى ۋە ئالاھىدىلىكىدىمۇ شۇنىڭغا ئەگىشىپ ئۆزگىرىش بولىدۇ، سىنىپىي قۇرۇلمىنى ئاساسىي شەكىل قىلىشتىن غەيرىي سىنىپىي قۇرۇلمىنى ئاساسىي شەكىل قىلىشقا ئۆتىدۇ. بىراق بۇ ئۇزاق مەزگىللىك تارىخى باسقۇچ.

سىنىپلارغا ئايرىش جەمئىيەتنىڭ ئىقتىسادىي قۇرۇلمىسىنى مەنبە قىلىدۇ. ئېنىقلىس مۇنداق دەيدۇ: «ئىجتىمائىي سىنىپلار

① «ماركىس - ئېنگېلس نالانما ئەسەرلىرى»، خەنزۇچە نەشرى، 4 - توم، 547 - بەت.

ھەرقانداق ۋاقىتتا ئىشلەپچىقىرىش مۇناسىۋەتلىرى ۋە ئالماشتۇرۇش مۇناسىۋەتلىرىنىڭ مەھسۇلى. مۇنداقچە ئېيتقاندا، ئۆز دەۋرىدىكى ئىقتىسادىي مۇناسىۋەتلەرنىڭ مەھسۇلى. ① ئىقتىسادىي مۇناسىۋەتلەر ئىچىدە، ئەڭ ئاساسلىقى ئىشلەپچىقىرىش ۋاسىتىلىرىگە بولغان مۇناسىۋەتتۇر. لېنىن يەنە مۇنداق دەپ كۆرسەتە كەندى: «سەنىپلار دېگەننىمىز، شۇنداق چوڭ گۈرۈھلەردۇر. كى، بۇ گۈرۈھلەرنىڭ تارىختىكى مۇئەييەن ئىجتىمائىي ئىشلەپچىقىرىش سىستېمىسىدا تۇتقان ئورنى ئوخشاش بولمايدۇ، ئىشلەپچىقىرىش ۋاسىتىلىرىگە بولغان ئىگىدارچىلىق مۇناسىۋىتى (بۇنداق مۇناسىۋەتلەرنىڭ تولىسى قانۇندا بەلگىلەنگەن بولىدۇ) ئوخشاش بولمايدۇ، ئىجتىمائىي ئەمگەك تەشكىلاتلىرىدىكى رولى ئوخشاش بولمايدۇ. شۇڭا، جەمئىيەت بايلىقىدىن ئۆز ئىلكىدە بولىدىغان ھەسسەلىرىنى ئېلىش شەكلى ۋە مىقدارىمۇ ئوخشاش بولمايدۇ. سەنىپلار دېگەننىمىز، شۇنداق چوڭ گۈرۈھلەردۇر. كى، ئۇلارنىڭ مۇئەييەن ئىجتىمائىي ئىگىلىك تۈزۈلمىسىدە تۇتقان ئورنى ئوخشاش بولمىغاچقا، بۇ گۈرۈھلەرنىڭ بىرى يەنە بىرىنىڭ ئەمگىكىنى ئۆزلەشتۈرۈۋالالايدۇ. ②»

بۇ شۇنداق دېگەنلىكى، سەنىپلارنى پەرقلەندۈرۈشنىڭ تۈپ بەلگىسى، ئۇنىڭ ئىشلەپچىقىرىش ۋاسىتىلىرى بىلەن بولغان مۇناسىۋىتى، ئىشلەپچىقىرىش ۋاسىتىلىرىنى ئىگىلىگەن - ئىگىلىمىگەنلىكى، باشقا گۈرۈھلەرنىڭ ئەمگىكىنى ئىگىلىگەن - ئىگىلىمىگەنلىكىگە قاراشتىن ئىبارەت. ماھىيەتتىن ئېلىپ ئېيتقاندا، سەنىپ - ئىشلەپچىقىرىش ۋاسىتىلىرىگە بولغان ئىگىدارچىلىق مۇناسىۋىتىنىڭ ئوخشاش بولماسلىقىغا ئاساسەن شەكىللەنگەن، مەنپەئەتتىن تۈپتىن قارىمۇقارشى بولغان ئىجتىمائىي

① «ماركىس - ئېنگېلس ئاللانما ئەسەرلىرى». خەنزۇچە نەشرى، 3 - توم، خەلق نەشرىياتىنىڭ 1972 - يىلى نەشرى، 66 - بەت.

② «ئۇلۇغ باشلىنىش» 1975 - يىلى، ئۇيغۇچە نەشرى، 23 - بەت.

گۈرۈھلار ياكى ئادەم توپىنىڭ ئورتاق گەۋدىسىدىن ئىبارەت. سىنىپ شەكىللىنىش بىلەنلا، ئۇ مۇقەررەر ھالدا سىياسىي ئىددىيە، ھېسسىيات ھەمدە تۇرمۇش ئۇسۇلى قاتارلىق تەرەپلەردە ئىپادىلىنىدۇ ۋە ئەكس ئېتىدۇ، مۇئەييەن سىنىپنىڭ مۇقەررەر ھالدا ئۆزىگە مۇناسىپ سىياسىي ئىددىيىسى ھەمدە باشقا كۆپ تەرەپلىمە ئالاھىدىلىكلىرى بولىدۇ. ئەمما، سىنىپنىڭ شەكىللىنىشى ھەمدە ئۇنىڭ ماھىيىتىنىڭ مەنبەسى ئىقتىساد، سىنىپ ئالدى بىلەن بىر ئىقتىسادىي سۈبىستانسىيە. شۇنىڭ ئۈچۈن سىنىپلارنى ئىقتىسادىي ئۆلچەم بويىچەلا ئايرىشقا توغرا كېلىدۇ. سىنىپىي جەمئىيەتتە مەيلى دەسلەپكى جامائەگە قارىتا بولسا، سۈن، ئىجتىمائىي تەشكىلىي ئورگانلارغا قارىتا بولسۇن، ياكى كىشىلەرگە، جەمئىيەتكە ۋە تارىخقا قارىتا بولسۇن، بۇلارنىڭ ھەممىسىنى سىنىپىي تەھلىل كۆز قارىشى ۋە ئۇسۇلى بىلەن تەھلىل قىلىش ۋە تەتقىق قىلىش لازىم. بولمىسا يۈزەكى جەمئىيەت ھادىسىلىرى ئالدىدا قايىمۇقۇپ قالمىز. شەيئىلەرنىڭ ماھىيىتىنى ئىگىلىۋالالايمىز، سىنىپىي جەمئىيەتنىڭ ئوخشاش بولمىغان ھەر خىل فورماتسىيىلىرىدە سىنىپىي قۇرۇلمىمۇ ئوخشاش بولمايدۇ. ئەمما ئۇلارنىڭ ئومۇمىي ئالاھىدىلىكى شۇكى، ھەر قانداق سىنىپىي جەمئىيەت ئاساسىي سىنىپلاردىن تەشكىل تاپقان بولىدۇ. ئاساسىي سىنىپ جەمئىيەتتىكى ئاساسىي ھۆكۈمرانلىق سىنىپ بىلەن ئاساسىي ھۆكۈمرانلىق قىلىنغۇچى سىنىپنى كۆرسىتىدۇ. مەلۇم بىر جەمئىيەتتە ھۆكۈمران ئورۇندا تۇرۇۋاتقان ئىشلەپچىقىرىش ئۇسۇلى شۇ جەمئىيەتتىكى ئاساسىي سىنىپلارنى بەلگىلەيدۇ. ئۇلار ئوتتۇرىسىدىكى بەلگىلىك ئىجتىمائىي مۇناسىۋەت شەكلى شۇ جەمئىيەتنىڭ ئاساسىي سىنىپىي قۇرۇلمىسىنى كۆرسىتىپ بېرىدۇ.

سىنىپ ۋە تەبىقە خاراكتېر جەھەتتىن ئوخشاش بولمىغان ئىككى خىل ئۇقۇم. سىنىپقا بۆلۈشنىڭ ئۆلچىمى ئىقتىسادىيەن

سنىپ مۇئەييەن ئىشلەپچىقىرىش مۇناسىۋىتى ئىچىدە ئوخشاش ئورۇندا نۇرۇۋاتقان كىشىلەردىن تەشكىل تاپقان بولىدۇ. سىنىپىي جەمئىيەتتە ھەرقانداق ئادەم مۇئەييەن سىنىپىي گۇرۇھقا مەنسۇپ بولىدۇ. سىنىپىي پەرق شەخسنىڭ ئىجتىمائىي ئورنىدا كى مۇھىم پەرق. ئوخشاش بولمىغان سىنىپىي ئورۇن شەخسنىڭ جەمئىيەتتىكى تۈپكى ئورنىنى بەلگىلەپ قويدۇ. سىنىپىي گۇرۇھلار سىنىپىي جەمئىيەتتە تۈپ مەنپەئەتنى ئوخشاش بولمىغان گۇرۇھلار بولۇپ، سىنىپلارغا بۆلۈش سىنىپىي جەمئىيەتتىكى ئەڭ نېگىزلىك بۆلۈش. شۇڭا سىنىپىي قۇرۇلما سىنىپىي جەمئىيەتنىڭ ئەڭ ماھىيەتلىك قۇرۇلمىسى ھېسابلىنىدۇ.

ئىجتىمائىي تەبىقە—ئىقتىسادىي، سىياسىي، مائارىپ، مەدەنىيەت قاتارلىق تۈرلۈك ئامىللار ئارقىلىق بۆلۈشىدىن كېلىپ چىققان ئىجتىمائىي گۇرۇھلاردىن ئىبارەت. جەمئىيەتتە ياشاۋاتقان ئادەملەرنىڭ ئىجتىمائىي پائالىيىتى ۋە ئىجتىمائىي مۇناسىۋىتى ھامان ئوخشاش بولمىغان مەزمۇنغا ۋە ھالەتكە ئىگە بولۇپ، ئۇلار ئوخشاش بولمىغان ئىجتىمائىي ئورۇندا تۇرىدۇ. مانا بۇ كىشىلەرنىڭ ئىجتىمائىي تۇرمۇشتىكى پەرقىنى كۆرسىتىپ بېرىدۇ. شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا جەمئىيەتتىكى كىشىلەرنىڭ ئىجتىمائىي پائالىيىتى ۋە مۇناسىۋىتى ئوخشاش بولغان بەزى مەزمۇنغا ۋە ھالەتكە ئىگە بولۇپ، ئۇلار ئوخشاش بولغان ئىجتىمائىي ئورۇنغا ئىگە بولۇپ قالىدۇ. مانا بۇ كىشىلەرنىڭ ئىجتىمائىي تۇرمۇشتىكى بەزى ئورتاقلىق خاراكتېرىنى كۆرسىتىپ بېرىدۇ. ئىجتىمائىي پائالىيەت ۋە مۇناسىۋەتتىكى ئوخشاشلىق ۋە پەرق كىشىلەرنىڭ ئىجتىمائىي بايلىق ۋە ماددىي تۇرمۇش شارائىتىدىن بەھرىمەن بولۇش، ئىجتىمائىي ئەمگەككە قاتنىشىش شەكلى. ئالاھىدە مەنپەئەت تەلپى ۋە تۇرمۇش ئۇسۇلى قاتارلىق تەرەپلەر. دىكى پەرقىنى ئىپادىلەپ بېرىدۇ. بۇ خىل ئوخشاشلىق ۋە پەرقلەر كىشىلەرنى ئوخشاش بولمىغان تەبىقەگە ياكى بىر - بىردىن

پەرقلىنىپ تۇرىدىغان ئىجتىمائىي گۇرۇھ - قاتلاملارغا بۆلىدۇ. دېمەك تەبىقىگە ئايرىشنىڭ ئاساسىي ئۆلچىمى ئىقتىسادىي مۇناسىدە. ۋەتەن باشقا يەنە ئىجتىمائىي ئورۇن، ئىجتىمائىي ئىش تەقسىماتى، بىلىم سەۋىيىسى، ئۇنۋان، سىياسىي ھوقۇق ۋە ئابروى قاتارلىق باشقا ئامىللارنىمۇ شەرت قىلىدۇ. تەبىقىە ئاساسەن ئىككى خىل تىپقا ئىگە. بىرى، سىنىپلار ئىچىدىكى تەبىقىە. يەنە بىرى، جەمئىيەتتىكى ئاساسىي سىنىپلاردىن سىرت بولغان ئىجتىمائىي تەبىقىلەر. تەبىقىە تەھلىلى سىنىپى تەھلىلىنىڭ چوڭقۇرلىشىشى، سىنىپىي قاراشنىڭ كۈنكۈرتلىشىشى بولۇپ، ئۇ بىزنىڭ مەلۇم بىر ئىجتىمائىي تەبىقىنىڭ سىنىپىي خاھىشىنى ۋە ئىجتىمائىي رولىنى ئىگىلىشىمىزگە ياردەم بېرىدۇ.

2. سىنىپ ۋە ئىجتىمائىي سالاھىيەت

سىنىپ بىلەن سالاھىيەت ماھىيەتلىك پەرقلىنىدۇ. يۇقىرىدا كۆرسىتىپ ئۆتكىنىمىزدەك، سىنىپ ئىشلەپچىقىرىش مۇنازىرىسىدە ئوخشاش بولمىغان ئورۇندا تۇرۇۋاتقان كىشىلەردىن تەشكىللەنگەن ئىجتىمائىي گۇرۇھ بولۇپ، بىر ئىقتىسادىي كاتېگورىيە، ئىجتىمائىي سالاھىيەت بولسا قانۇندا بەلگىلەنگەن ياكى ئېتىراپ قىلىنغان مۇئەييەن ئىمتىياز ۋە ھوقۇققا ئىگە ئىجتىمائىي دەرىجىنى كۆرسىتىدۇ. سالاھىيەت بىر سىياسىي، قانۇنىي كاتېگورىيە. مەسىلەن، پومپىشچىك بىر سىنىپ، ئاقسۆڭەك بولسا بىر سالاھىيەت. پومپىشچىكنىڭ ئاقسۆڭەك بولۇشى ناتايىن، ئاقسۆڭەكلەرنىڭ ھەممىسىنىڭمۇ پومپىشچىك بولۇشى ناتايىن. ئوخشاش بىر سىنىپقا تەۋە بولغان كىشىلەرنىڭ سالاھىيىتى ئوخشاش بولمايدۇ، شۇنداقلا ئوخشاش سالاھىيەتتىكى ئادەملەرنىڭمۇ ئوخشاش بىر سىنىپقا تەۋە بولۇشى ناتايىن. شۇڭا بۇ ئىككى ئۇقۇمنى ئارىلاشتۇرۇۋېتىشكە بولمايدۇ. بىراق، سالاھىيەت بىلەن سىنىپ يەنە زىچ باغلىنىشلىق بولىدۇ. سىنىپىي جەمئىيەت.

تە، سىنىپ ئايرىمىسى سالاھىيەت دەرىجىسىنىڭ ئاساسدۇر. ئادەتتە، سالاھىيەت ھۆكۈمران سىنىپ ئەزالىرىغا بېرىلىدۇ، ۋارىسلىق قىلىنىدۇ، ھۆكۈمرانلىق قىلىنغۇچى سىنىپ ئەزالىرى بولسا سالاھىيەتكە ئىگە بولالمايدۇ. ۋارىسلىق قىلىش ئارقىلىق سالاھىيەتكە ئىگە بولغان ئادەم ئىقتىسادىي جەھەتتە ۋەيران بولغاندا، لىقى سەۋەبىدىن باشقىلارنى ئېكسپىلاتاتسىيە قىلىشتىكى ئىقتىسادىي ئاساسىدىن ئايرىلىپ قېلىشى مۇمكىن. شۇڭا، گەرچە ئاقسۆڭەك سالاھىيەتكە ئىگە بولسىمۇ، ئەمما ئېكسپىلاتاتسىيە قىلغۇچى سىنىپقا تەۋە بولمايدىغان ئالاھىدە ئەھۋال كېلىپ چىقىدۇ. قۇلدارلىق ۋە ئىپتىدائىي جەمئىيەتتە، شەخسىي سالاھىيەت مۇھىم ئەھمىيەتكە ئىگە ئىدى. چۈنكى، سالاھىيەت ماس ھالدىكى ئىمتىياز ۋە ھوقۇق بىلەن زىچ باغلىنىشلىق بولۇپ، سالاھىيەتكە ئىگە بولۇش بەلگىلىك ئىمتىياز ۋە ھوقۇققا ئىگە بولۇشتىن دېرەك بېرەتتى. يۈرژۇئا ئىنقىلابى ئارقىلىق، قانۇنىي جەھەتتە كىشىلىك سالاھىيەت تۈزۈمىنى يوقىتىش ئېنىق بەلگىلەندى. شۇڭا، ھازىرقى جەمئىيەتتە كىشىلىك سالاھىيەتكە ئانچە ئېتىبار بېرىلمەيدۇ، بىراق بۇ كىشىلىك سالاھىيەتكە ئازراقمۇ ئېتىبار بېرىلمەيدۇ، دېگەنلىك ئەمەس. پەقەت ئىلگىرىكى سالاھىيەتنىڭ ئەھمىيىتى بىلەن ئوخشىمايدۇ دېگەنلىك، خالاس.

3. سىنىپ ۋە ئىجتىمائىي ئورۇن

سىنىپ بىلەن ئىجتىمائىي ئورۇن ئوخشاش بولمىغان ئىككى ئۇقۇم. كىشىلەرنىڭ ئىجتىمائىي ئورنى يۇقىرى - تۆۋەن بولىدۇ. بۇ ئۆلچەكتىن مەۋجۇدىيەت. ئوخشاش بولمىغان ئىجتىمائىي ئورۇندىكى كىشىلەرنىڭ ئىدىيىۋى تونۇشى، تۇرمۇش ئۇسۇلى، سىياسىي پوزىتسىيىسى ئوخشاش بولمايدۇ، ئۇلارنىڭ ئىجتىمائىي تۇرمۇشتا ئوينىيدىغان رولى ۋە كۆرسىتىدىغان تەسىرىمۇ ئوخشاش بولمايدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن، جەمئىيەتنى تەتقىق قىلىشتا، كىشى-

لەرنىڭ ئورۇن قاتلىمىنى تەتقىق قىلماي مۇمكىن ئەمەس. بىر-
راق، ھازىرقى جەمئىيەتتە پەقەت ئورۇن پەرقلا مەۋجۇت، سىنىپ-
پىي پەرق مەۋجۇت ئەمەس دەپ قاراشقا بولمايدۇ. ئورۇن باي-
لىق، ھوقۇق، ئابروى، ئىلىم، كېلىپ چىقىش قاتارلىق كۆپ
تەرەپتىن تەشكىل تاپقان ئۈنۈپرسال ئۇقۇم. ئۇ بىر ئادەمنىڭ
ئىجتىمائىي مۇناسىۋەت سىستېمىسىدىكى كونكرېت ئورنىنى
ئەكس ئەتتۈرىدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن، بىر ئادەمنىڭ ئىجتىمائىي
ئورنىنىڭ يۇقىرى - تۆۋەنلىكىگە باھا بېرىش ھامان نۇرغۇن
ئۆلچەم ئارقىلىق ئېلىپ بېرىلىدۇ، مەلۇم بىر ئۆزگەرمەس ئۆل-
چەم ئارقىلىق بېكىتىلمەيدۇ. سىياسىي، قانۇن جەھەتتە ئۆز-
شاش ئورۇندا تۇرۇۋاتقان كىشىلەرنىڭ ئوخشاش بىر سىنىپقا تەۋە
بولۇشى ناتايىن. مەسىلەن، بىر ئىجتىمائىي ئورنى ناھايىتى
يۇقىرى بولغان ئادەمنىڭ ئىگىلىگەن مال - مۈلكى ئورنى ئۇنىڭ-
دىن تۆۋەن ئادەمدىن كۆپ بولۇشى ناتايىن، ھەتتا ئۇنىڭدىن ئاز
بولۇشىمۇ مۇمكىن. ئەكسىچە، ناھايىتى كۆپ مال - مۈلۈككە
ئىگە بولغان ئادەمنىڭ ئىجتىمائىي ئورنىنىڭ يۇقىرى بولۇشى
ناتايىن ھەم مال - مۈلكى بىلەن ماس ھالدىكى ئىجتىمائىي
ئورۇنغا ئىگە بولالاشمۇ ناتايىن. فرانسىيە بۈيۈك ئىنقىلابى
دەۋرىدە، دېھقانلار، ئۇششاق سودىگەرلەر، قول سانائەتچىلەر،
شەھەر ئاھالىلىرى ھەمدە بۇرژۇئازىيە قاتارلىقلاردىن تەشكىل
تاپقان ئۈچىنچى تەبىقە مانا مۇشۇنداق بولغان. شۇڭا سىنىپ
بىلەن ئىجتىمائىي ئورۇننى ئارىلاشتۇرۇۋېتىشكە بولمايدۇ.
سىنىپىي جەمئىيەتتە كىشىلەرنىڭ ئىجتىمائىي ئورنى ئاسا-
سەن ئۇنىڭ سىنىپىي ئورنى بىلەن ئىپادىلىنىدۇ. شەخسىي مەلۇم
بىر ئىجتىمائىي ئورۇنغا ئىگە بولغان ھامان ئۇنىڭدا ماس ھالدىكى
ھوقۇق ۋە مەجبۇرىيەت شەكىللىنىدۇ. جەمئىيەتشۇناسلار ئىجتى-
مائىي ئورۇننى «ئائىلە كېلىپ چىقىشىنى ئاساس قىلغان ئورۇن»
ۋە «كەسپىي قابىلىيىتىنى ئاساس قىلغان ئورۇن» دەپ ئىككى

تۈرگە بۆلىدۇ. ئالدىنقىسى، شۇ ئادەم تۇغۇلغاندىن كېيىنلا يەنى ئائىلە مۈلكى، ئائىلە مۇناسىۋىتى، يېشى، جىنسى قاتارلىق ئامىللار تەرىپىدىن بېكىتىلگەن ئورۇن. كېيىنكىسى، شەخسنىڭ ئىقتىدارى ئارقىلىق قولغا كەلتۈرگەن يەنى كەسپى قابىلىيىتى، بايلىقى، ھوقۇقى، بىلىم - سەۋىيىسى قاتارلىق ئامىللار تەرىپىدىن بېكىتىلگەن ئورۇن. شەخسى قانداق ئىجتىمائىي ئورۇنغا ئىگە بولسا، ئۇ شۇنداق ئىجتىمائىي سالاھىيەتكە ئېرىشىدۇ. چۈنكى، شەخسنىڭ جەمئىيەتتىكى ئابروي، ئىناۋىتى ئۇنىڭ جەمئىيەتتىكى ئورنى، ئەمەلىي ئىپادىسى ۋە توھپىسى تەرىپىدىن بەلگىلىنىدۇ. شۇڭا جەمئىيەتشۇناسلار بەزىدە «ئىجتىمائىي ئورۇن» بىلەن «ئىجتىمائىي سالاھىيەت» ئۇقۇمىنى ئوخشاش مەنىدە ئىشلىتىدۇ.

4. سىنىپ ۋە ئىجتىمائىي كەسپ

ئويىپكىتىپ جەھەتتە سىنىپ بىلەن كەسپ باغلىنىشلىق بولىدۇ. مەسىلەن، ئىشچىلارنىڭ ھەممىسى ئادەتتە ئىشچىلار سىنىپىغا تەۋە بولىدۇ. دۇكاندارلار، زاۋۇت ئىگىلىرى - ئادەتتە بۇرژۇئازىيىگە تەۋە بولىدۇ. بۇ كەسپنىڭ سىنىپى بەلگىسى ناھايىتى روشەن بولىدۇ، مەلۇم كەسپنىڭ ئاساسىي مەزمۇنى مەلۇم سىنىپنىڭ ئەزالىرىنى ئۆزىگە سىغدۇرىدۇ، باشقا سىنىپنىڭ ئەزالىرىنى چەتكە قاقىدۇ دېگەنلىكتۇر. ئۇنىڭدىن باشقا، ھەر خىل كەسپنىڭ ئىقتىسادىي كىرىمى، ئىجتىمائىي ئورنى ئوخشاش بولمايدۇ. شۇنىڭ بىلەن كەسپ قاتلىمى تۈزۈلمىسى شەكىللىنىدۇ. يۈزەكى جەھەتتىن قارىغاندا، جەمئىيەت ئوخشاش بولمىغان كەسپتىكى كىشىلەردىن تەشكىل تاپقان بولىدۇ. جەمئىيەتنىڭ كەسپ تۈزۈلمىسىنى تەھلىل قىلىش، نەزەرىيە ۋە ئەمەلىيەت جەھەتتىن مۇھىم ئەھمىيەتكە ئىگە. بىراق، كەسپ

بىلەن سىنىپ تامامەن ئوخشاش بولمىغان ئىككى ئۇقۇم بولۇپ، كەسىپنىڭ كۆرسىتىدىغىنى ئىجتىمائىي ئىش تەقسىماتىنىڭ ئوخشىماسلىقى، ئۇ شەخسنىڭ شۇغۇللىنىدىغان خىزمەت ۋە ئەمگىكىنى چۈشەندۈرىدۇ، ئەكسىچە گۈرۇھلار ئىگە بولغان ئەمگەك مەسىلىسىنى ئەكس ئەتتۈرمەيدۇ. ئوخشاش كەسىپتىكى ئادەم، ئوخشاش بولمىغان سىنىپتىن بولۇشى مۇمكىن؛ ئوخشاش بولمىغان كەسىپتىكى ئادەم، ئوخشاش بىر سىنىپقا تەۋە بولۇشىمۇ مۇمكىن. شۇڭا، كەسىپ بىلەن سىنىپنى ئارىلاشتۇرۇۋېتىشكە بولمايدۇ، كەسىپكە ئايرىشنى سىنىپى تەھلىلنىڭ ئورنىغا دەس-سىنىشكە تېخىمۇ بولمايدۇ.

5. سىنىپ ۋە دەرىجە

سىنىپ بىلەن دەرىجىنىڭ پەرقى ئاساسلىقى، سىنىپ ئىقتىسادى كاتېگورىيە بولۇپ، كىشىلەر ئوتتۇرىسىدىكى ئىقتىسادىي مۇناسىۋەتنى ئەكس ئەتتۈرىدۇ؛ دەرىجە ئەزالىرىنىڭ ئورنى، سا-لاھىتى، ئائىلە، كەسىپكە ئاساسەن ئايرىلىدىغان بولۇپ، كىشىلەر ئوتتۇرىسىدىكى سىياسىي، قانۇن مۇناسىۋىتىنى ئەكس ئەتتۈرۈپ بېرىدۇ. ئوخشاش بىر سىنىپنىڭ ئىچىدە كۆپىنچە ئوخشاش بولمىغان دەرىجە مەۋجۇت بولۇپ تۇرىدۇ، ئوخشاش بولمىغان سىنىپلارمۇ ئوخشاش بىر دەرىجىنى ھاسىل قىلىدۇ. سىنىپ بىلەن دەرىجە يەنە باغلىنىشلىق بولىدۇ. قۇللۇق جەمئىيەت ۋە فېئوداللىق جەمئىيەتلەردە سىنىپ بىر خىل ئالاھىدە دەرىجە بولۇپ ئىپادىلىنىدۇ، سىنىپىي مۇناسىۋەت دائىم دەرىجە مۇناسى-ۋىتى تەرىپىدىن نىقابلانغان بولىدۇ.

ئىككىنچى پاراگراف ئىجتىمائىي تەبىقە

1. سىنىپ بىلەن تەبىقەنىڭ مۇناسىۋىتى

مەلۇم ئىجتىمائىي ئۆلچەم بويىچە جەمئىيەت ئەزالىرىنى بىرقانچە دەرىجىگە ئايرىشقا بولىدۇ، ئوخشاش بىر دەرىجىدە تۇرۇۋاتقان كىشىلەر بىر ئىجتىمائىي تەبىقەنى تەشكىل قىلىدۇ. تەبىقە بىلەن سىنىپنىڭ ئوخشاپ كېتىدىغان تەرەپلىرى بولىدۇ، ھەر ئىككىسى ئىجتىمائىي يۈنلىش، ئىجتىمائىي تەڭسىزلىككە بولغان تەسۋىر ۋە ئابستىراكتىيە. بىراق، ئىككىسى ماھىيەت جەھەتتىن پەرقلىنىدۇ. ئالدى بىلەن، ماركسىزىمدا سۆزلىنىۋاتقان سىنىپ، ئۇنىڭ ئەسلىي مەنىسىدىن ئېيتقاندا، بىر خىل ئاتناگو-نىيلىك مۇناسىۋەتنى يەنى ئېكسپىلاتاتسىيە قىلىش ۋە ئېكسپىلاتاتسىيە قىلىنىش، ئېزىش ۋە ئېزىلىش مۇناسىۋىتىنى ئەكس ئەتتۈرىدۇ. ئۇ ئىجتىمائىي بۆلۈنۈش، ئىجتىمائىي تەڭسىزلىك-نىڭ ماھىيىتى تەرىپىگە بەكرەك ئەھمىيەت بېرىدۇ، ئىجتىمائىي تەڭسىزلىك ۋە كىشىلەرنىڭ مۇئەييەن ئىجتىمائىي مۇناسىۋەتلەردە تۇتقان ئورنىغا، بولۇپمۇ ئىشلەپچىقىرىش ۋاسىتىلىرىنى ئىگىلەش مۇناسىۋىتىگە ئەھمىيەت بېرىدۇ. شۇڭا، قاتتىقراق ئېيتقاندا، سىنىپ ئالدى بىلەن بىر مۇناسىۋەت ئۇقۇمى بولۇپ، پەقەت تەبىقەنىلا كۆرسەتمەيدۇ. سىنىپقا نىسبەتەن ئېيتقاندا، تەبىقە ئىجتىمائىي تەڭسىزلىكنىڭ سىرتقى ئىپادىسىگە بەكرەك ئەھمىيەت بېرىدۇ، ئىجتىمائىي دەرىجە قاتلىمىنىڭ سان جەھەتتىكى تەسۋىرىگە كۆڭۈل بۆلىدۇ. ئۇنىڭدىن قالسا، سىنىپنى ئايرىشنىڭ ئۆلچىمى ئىقتىسادىي مۇناسىۋەت، بولۇپمۇ كىشىلەرنىڭ ئىشلەپ-چىقىرىش ۋاسىتىلىرىنى ئىگىلەش مۇناسىۋىتى، ئەمما تەبىقەنى تۈرلەرگە ئايرىشنىڭ ئاساسى كىشىلەرنىڭ جەمئىيەتتىكى ئىقتى-

سادىي ئورنىدىن سىرت، يەنە ئىجتىمائىي ئورۇن، سىياسىي ھوقۇق ھەمدە باشقا ئامىللارنىمۇ ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. سىنىپنى ئايرىشنىڭ ئۆلچىمى بىر مەنبەلىك بولىدۇ، ئەمما تەبىقىنى تۈرگە ئايرىشنىڭ ئۆلچىمى بولسا، بىر مەنبەلىك بولۇشىمۇ مۇمكىن، ئۇنىۋېرسال ئۆلچەم بولۇشىمۇ مۇمكىن. قىسقىسى، تەبىقە مۇئەييەن بىر سىنىپقا تەۋە بولىدۇ، بۇ سىنىپ بىلەن تەبىقىنىڭ باغلىنىشى؛ ئىككىسىنىڭ ئەھمىيەت بېرىدىغان مۇھىم نۇقتىسى ئوخشىمايدۇ، سىنىپلارغا ئايرىشنىڭ ئۆلچىمى ئاساسىدا، تەبىقەنىڭ يەنە ئۆزىگە خاس ئالاھىدە ئايرىش ئۆلچىمى بولىدۇ. بۇ سىنىپ بىلەن تەبىقىنىڭ پەرقى.

2. ئىجتىمائىي تەبىقىگە ئايرىش ئۇسۇلى ۋە

ئۆلچىمى

ئىجتىمائىي تەبىقىگە ئايرىشتا، ئادەتتە سۈبېپىكتىپ ئۇسۇل، نام - ئابزۇي ئۇسۇلى، ئوبېپىكتىپ ئۇسۇل قاتارلىق ئۇسۇللار قوللىنىلىدۇ.

1) سۈبېپىكتىپ ئۇسۇل

ئۆزىنى ئۆزى باھالاش ئۇسۇلى دەپمۇ ئاتىلىدۇ. تەكشۈرگۈچى پۈتۈن ئىجتىمائىي سىستېمىنى بىر قانچە قاتلامغا بۆلۈپ، كىشىلەرنى مەلۇم ئۆلچەم بويىچە ئۆزىنى ئۆزى تۈرگە ئايرىشقا، ئۆزىنىڭ ئىجتىمائىي قاتلام سىستېمىسىدا قايسى ئورۇندا تۇرۇۋاتقانلىقىنى كۆرسىتىپ بېرىشكە ئۇيۇشتۇرۇشنى كۆرسىتىدۇ. سۈبېپىكتىپ ئۇسۇل ئاساسلىقى كىشىلەرنىڭ ئىجتىمائىي قاتلام ئېھتىتى ئىگىلىشتە ئىشلىتىلىدۇ. چۈنكى، كىشىلەرنىڭ قاتلام ئېھتىتى ئۇلارنىڭ پىسخىكىلىق ئىنكاسى (مەلۇم ئىشقا تۇتقان پوزىتسىيىسى، قىممەت قارىشى) ھەمدە ھەرىكەت ئىپادىسىگە ناھايىتى زور تەسىر كۆرسىتىدۇ. كىشىلەرنىڭ قاتلام ئېھتىتى ئۇلار تۇرۇۋاتقان ئوبېپىكتىپ ئورۇن بىلەن بىردەك بولماسلىقى مۇمكىن.

كىن، يەنى دائىم مۇنداق ئەھۋال كېلىپ چىقىشى مۇمكىن، ئويىپىكتىپ ئورنى ئوخشاش بولغان ئادەمدە ئوخشاش بولمىغان قاتلام ئېڭى بولۇشى؛ ئەكسىچە ئويىپىكتىپ ئورنى ئوخشاش بولمىغان ئادەمدە بولسا ئوخشاش ئاڭ بولۇشى مۇمكىن. بۇ خىل قاتلام ئېڭى بىلەن ئويىپىكتىپ ئورۇننىڭ بىردەك بولماسلىقى يەنە بەزىدە ئادەمنىڭ ئويىپىكتىپ ئورنىدا ئۆزگىرىش بولمىسىمۇ، قاتلام ئېڭىدا ئۆزگىرىش يۈز بېرىشتە ھەمدە پىسخىكا ۋە ھەرىكەت جەھەتتە ئۆزگىرىش يۈز بېرىشتە ئىپادىلىنىدۇ.

2) نام - ئابروي ئۇسۇلى

تەكشۈرگۈچى مەلۇم رايوندىن مۇشۇ رايوننىڭ ئەھۋالىنى پىششىق بىلىدىغان بىر قىسىم ئادەملەرنى باھالىغۇچى قىلىپ تاللىۋېلىپ، ئۇلارنى ئالدىنلا بېكىتكەن يۇقىرى - تۆۋەن قاتلام بويىچە مەزكۇر رايون ئەزالىرىغا قارىتا قاتلامغا بۆلۈش، تۈرگە ئايرىش ئېلىپ بېرىشقا تەشكىللەشنى كۆرسىتىدۇ. تەكشۈرگۈچى ھەرقايسى قاتلام ئەزالىرىنىڭ ئەھۋالىغا قارىتا سېلىشتۇرما تەھلىل ئېلىپ بېرىپ، بۇنىڭدىن نام - ئابروي قاتلىمىنىڭ ئۆلچىمىنى تېپىپ چىقىدۇ.

نام - ئابروي ئۇسۇلى باھالىغۇچىدىن باھالاش ئويىپىكتىنى چوقۇم ئىنتايىن پىششىق بىلىشنى تەلەپ قىلىدۇ. ئۇنىڭدىن باشقا، باھالىغۇچىنىڭ سۇبېپىكتىپ بىر تەرەپلىملىكىنىڭ تەسىرىنىڭ ئالدىنى ئېلىش ئۈچۈن، باھالىغۇچىغا يېقىن بولغان ئادەم ھەمدە ئوخشاش بىر گەۋدىگە تەۋە بولغان كىشىلەرنى باھالاش دائىرىسىدىن چىقىرىۋېتىش لازىم.

نام - ئابروي ئۇسۇلى ئارقىلىق ھەر خىل ئامىللارنىڭ نام - ئابرويغا بولغان تەسىرىنى ئىگىلىگىلى بولىدۇ، بىر خىل ھەممە ئورتاق ئېتىراپ قىلغان نام - ئابروي قاتلىمىنى بايقىغىلى بولىدۇ. نام - ئابروي ئۇسۇلى ئارقىلىق كونكرېت ئادەمنىڭ تۆھپە دەرىجىسىنى بېكىتكىلى بولۇپلا قالماستىن، بەلكى يەنە

ئۇنى ھەر خىل ئىجتىمائىي ئورۇننىڭ نىسپىي نام - ئابروۋىنى باھالاشقا كېڭەيتكىلى بولىدۇ. مەسىلەن، كەسىپ نام - ئابروۋى يى ھەققىدىكى تەتقىقاتتا پايدىلانغىلى بولىدۇ.

3) ئوبىيكتىپ ئۇسۇلى

بىۋاسىتە ئۆلچىگىلى بولىدىغان ئوبىيكتىپ ئۆلچەم (مەسىلەن، كىرىم، تەربىيىلىنىش دەرىجىسى قاتارلىقلار) دىن پايدىلىنىپ كىشىلەرگە قارىتا تۈرگە ئايرىش ئېلىپ بېرىشنى كۆرسىتىدۇ. سۇبىيكتىپ ئامىللارنىڭ تەسىرىگە ئۇچرىمايدىغانلىقى سەۋەبىدىن، بۇ ئۇسۇلنىڭ قوللىنىلىش دائىرىسى ناھايىتى كەڭ. ئېلىمىزنىڭ دۆلەت ئەھۋالىنى ئاساس قىلىپ، تەبىقىگە قارىتا تەھلىل ئېلىپ بارغاندا، كىشىلەر دائىم كىرىم ۋە بايلىق، كەسىپ، مائارىپ سەۋىيىسى، سالاھىيىتى، ھوقۇقى، ئابروۋى قاتارلىق ئالتە خىل ئۆلچەمنى تاللىۋالىدۇ.

كىرىم جەھەتتىكى پەرق ئىجتىمائىي قاتلامنىڭ ئەڭ مۇھىم ئىپادىسى. دۆلىتىمىزدە نۆۋەتتە خەلقنىڭ تۇرمۇش سەۋىيىسى تېخى يۇقىرى ئەمەس، ئەمگەك يەنىلا تىرىكچىلىك قىلىشنىڭ ئاساسلىق ۋاسىتىسى بولۇۋاتقان ئەھۋال ئاستىدا، كىرىمنىڭ باشقا ئۆلچەملەرگە بولغان تەقەززالىق رولى ناھايىتى روشەن بولىدۇ.

كەسىپنىڭ كىرىم، ئابروۋى قاتارلىق تۈرلۈك ئۆلچەملەر بىلەن بولغان مۇناسىۋىتى ناھايىتى زىچ. ئىسلاھاتتىن بۇيان، دۆلىتىمىز شەھەر - يېزا تەبىقىسىنىڭ ئايرىلىشى، دەل كەسىپ قۇرۇلمىسىنىڭ كۆپ خىللىشى ھەمدە كەسىپ جەھەتتىكى بۆلۈنۈش بىلەن ماس قەدەمدە ئېلىپ بېرىلغان.

مائارىپ سەۋىيىسى ئىجتىمائىي ئورۇننى بەلگىلەيدىغان مۇھىم ئامىللارنىڭ بىرى. ئادەتتە، تېخىمۇ كۆپ تەربىيىگە ئىگە بولۇش كىشىلەرنىڭ جەمئىيەتنىڭ تېخىمۇ يۇقىرىراق قاتلىمىغا ئۆتۈشىنى ئىشقا ئاشۇرۇشتىكى ئاساسلىق يولىدۇر.

سالاھىيەتنى قاتلامغا بۆلۈشنىڭ ئۆلچىمى سۈپىتىدە تاللىۋېلىش، نۆۋەتتە دۆلىتىمىزدە يولغا قويۇلۇۋاتقان شەھەر بىلەن يېزا ئايرىۋېتىلگەن نوپۇس تۈزۈمى ۋە كادىرلار بىلەن ئىشچىلار پەرق-لەندۈرۈلىدىغان كادىرلار تۈزۈمى كىشىلەرنىڭ ئىجتىمائىي تۈر-مۇشغا زور تەسىر كۆرسىتىۋاتقانلىقى سەۋەبىدىن بولغان. سالاھىيەتنىڭ تەقەززاسى دۆلىتىمىزدە تۈزۈم ئارقىلىق ساقلىنىدۇ، ئادەتتە كىشىلەر ئۇنىڭدىن ھالقىپ كېتەلمەيدۇ.

دۆلىتىمىزنىڭ ھوقۇق قۇرۇلمىسى ئۆزگىرىش ئىچىدە تۇرۇۋاتىدۇ، ھوقۇق ئاساسىي جەھەتتىن سىياسىي ھاكىمىيەت تەشكىلى بىلەن مۇناسىۋەتلىك. پەن قاتلىمى تۈزۈمىنىڭ تەرەققىي قىلىغانلىقى، ھوقۇق يۈرگۈزۈشكە قارىتا ئۈنۈملۈك نازارەتچىلىكنىڭ يېتەرسىز بولۇشى، ھوقۇقنى دائىم بىر خىل ئالاھىدە ھەممىگە قادىر بايلىققا ئايلاندۇرۇپ، ئىجتىمائىي قاتلامدا ئالاھىدە ئىمتىيازلىق ئورۇنغا ئايلاندۇرۇپ قويغان.

ئابىرۇي بىر ئادەمنىڭ يوشۇرۇن ئىجتىمائىي تەسىرىدىن دېرەك بېرىدۇ. شۇ سەۋەبلىك دائىم قاتلامغا ئايرىشنىڭ ئۆلچىمى قىلىنىدۇ. بىراق، قاتتىقراق ئېيتقاندا، ئابىرۇي ئۆلچىمى يەككە - يېگانە ئەمەس، ئۇ مائارىپ سەۋىيىسى، كىرىم، ھوقۇق قاتارلىق ئامىللارنىڭ يىغىندىسى، باشقا نۇرغۇن ئامىللارنىڭ رېفراكسىيىسى ۋە ئىنكاسى.

يۇقىرىدىكى ئالتە خىل ئۆلچەم ئۆزئارا باغلىنىشلىق بولىدۇ. نۇرغۇن تەجرىبە ۋە تەتقىقاتلار ئىسپاتلىدىكى، بۇ ئۆلچەملەر ئوتتۇرىسىدا ناھايىتى كۈچلۈك باغلىنىش مۇناسىۋىتى مەۋجۇت.

3. ئىجتىمائىي تەبىقە تۈرلىرى

تەبىقە ئادەتتە ئۈچ چوڭ تۈرگە بۆلۈنىدۇ. بىرىنچى تۈرى، ئوخشاش بىر سىنىپنىڭ ئىچىدە مال - مۈلۈك ئەھۋالى، ئىجتىمائىي ئورنى، تىرىكچىلىك قىلىش ئۇسۇلى قاتارلىقلارنىڭ ئوخ-

شىناسلىقى تۈپەيلىدىن ئايرىلغان ئىجتىمائىي گۇرۇھلار، مەسىلەن، ئېلىمىزدىكى ئىشچىلار سىنىپى ۋە دېھقانلار سىنىپىنى ئوخشاش بولمىغان بىرقانچە تەبىئىگە ئايرىشقا بولىدۇ. ئۇنىڭدىن باشقا يەنە، قۇلدارلار سىنىپى ئىچىدىكى ئاقسۆڭەك قۇلدارلار بىلەن سودا - سانائەت قۇلدارلىرى، بۇرژۇئازىيە سىنىپى ئىچىدە دىكى سانائەت كاپىتالىستلىرى، سودا كاپىتالىستلىرى، پۇل مۇئامىلە كاپىتالىستلىرى. ئىككىنچى تۈرى ئوخشاش بولمىغان سىنىپلار ئىچىدىكى مەلۇم بىر خىل ئورتاق پائالىيەت بىلەن شۇغۇللىنىدىغان ئاشۇ بىر قىسىم ئەزالار. مەسىلەن، ھەرقايسى سىنىپلار ئىچىدىكى زىيالىيلار. ئۈچىنچى تۈرى، ئوخشاش بولمىغان سىنىپلارنىڭ ئەزالىرىنى ئۆز ئىچىگە ئالغان بولۇپ، بۇ كىشىلەر گەرچە ئىشلەپچىقىرىش ۋاسىتىلىرىگە بولغان مۇناسىدە ۋەت جەھەتتە ئوخشاش بولمىسىمۇ، بىراق باشقا مەلۇم بىر ئىجتىمائىي ئۆلچەم بويىچە قارىغاندا، ئوخشاش بىر دەرىجىدە تۇرغان بولۇشى، شۇنىڭ بىلەن بىر تەبىئەت بولۇپ شەكىللەنگەن بولۇشى مۇمكىن. مەسىلەن، دۆلىتىمىز ئىشچىلار سىنىپىنىڭ بىرقىسىمى بولغان زىيالىيلار تەبىئىسىنى ئېلىپ ئېيتساق، ئۇنىڭ ئىچىدە پەن - تېخنىكا خىزمەتچىلىرى بار، مەدەنىي - مائارىپ، سەھىيە خىزمەتچىلىرى بار، باشقۇرغۇچى خادىملار بار. ئۇلارنىڭ ئىچىدە ھەم ئىشچىلار سىنىپىنىڭ ئەزالىرى، دېھقانلار سىنىپىنىڭ ئەزالىرى بار، ھەم يەنە باشقا جەمئىيەت ئەزالىرىمۇ بار بولۇپ، نىسبەتەن مۇرەككەپ. بۇ خىل ھادىسە كىشىلەر ئوتتۇرىدە سىدىكى ئىجتىمائىي مۇناسىۋەتلەرنىڭ مۇرەككەپلىكىنى ئەكس ئەتتۈرۈپ بېرىدۇ.

ئۈچىنچى پاراگراف ئىجتىمائىي يۆتكىلىش

1. ئىجتىمائىي يۆتكىلىش دېگەن نېمە؟

ئىجتىمائىي يۆتكىلىش دېگىنىمىز، جەمئىيەت ئەزالىرىنىڭ ئىجتىمائىي قاتلام قۇرۇلمىسىدىكى ئورنىنىڭ ئۆزگىرىشىنى كۆرسىتىدۇ. بۇ خىل ئۆزگىرىش بىر ئىجتىمائىي سىنىپ ياكى قاتلامدىن يەنە بىر سىنىپ ياكى قاتلامغا ئۆزگىرىش بولۇشى مۇمكىن، شۇنداقلا ئەينى بىر سىنىپىي قاتلامنىڭ ئىچكى قىسمىدىكى ئورۇن، كەسىپ ياكى ياشاش ماكانى قاتارلىق جەھەتلەردەكى ئۆزگىرىش بولۇشىمۇ مۇمكىن.

مەلۇم بىر شەخس نۇقتىسىدىن قارىغاندا، شەخسنىڭ تۇرۇ-ۋاتقان كۆپ قاتلاملىق ئىجتىمائىي ئورنى شۇ شەخسنىڭ ئىجتىمائىي ئى ئورنىنىڭ قۇرۇلمىسىنى تەشكىل قىلىدۇ، شۇڭا ئىجتىمائىي يۆتكىلىش دېگىنىمىز، كەڭ مەنىدە ئېيتىلغان ئۇقۇم بولۇپ، شەخسنىڭ ئىجتىمائىي ئورۇن قۇرۇلمىسىنىڭ ئۆزگىرىشىنى كۆرسىتىدۇ. لېكىن، شەخسنىڭ كۆپ قاتلاملىق ئىجتىمائىي ئورنى ئىچىدە، ئادەتتە كەسىپى ئورنى مەيلى جەمئىيەت ئۈچۈن ئېيتقاندا بولسۇن، ياكى شەخس ئۈچۈن ئېيتقاندا بولسۇن، ئالا-ھىدە مۇھىم ئەھمىيەتكە ئىگە ھېسابلىنىدۇ، يەنى كەسىپى ئورۇن شەخسنىڭ ئورۇن قۇرۇلمىسىدا ئاساسلىق رول ئوينايدىغان ئورۇندۇر. شۇڭا، ئىجتىمائىي يۆتكىلىش دېگەندە، تار مەنىدە كۆپىنچە شەخسنىڭ كەسىپى ئورنىنىڭ ئۆزگىرىشىنى كۆرسىتىدۇ. مۇۋاپىق بولغان ئىجتىمائىي يۆتكىلىش ھازىرقى زامان جەمئىيىتىنىڭ مەۋجۇت بولۇپ تۇرۇشى ۋە تەرەققىي قىلىشىدا كەم بولسا بولمايدۇ. چۈنكى، بىرىنچىدىن، ئىجتىمائىيلاشقان يىرىك ئىشلەپچىقىرىش ئەمگەك كۈچلىرىنىڭ ۋە ئىختىساس ئىگىلىرىدە.

نىڭ يۆتكىلىشىنى، ئەمگەك كۈچلىرىنىڭ مۇۋاپىق تەقسىم قىلىنىشىنى تەلەپ قىلىدۇ؛ ئىككىنچىدىن، ھازىرقى زامان جەمئىيەتتە، ئىجتىمائىي يۆتكىلىش شەخسنىڭ ئىجتىمائىي ئورۇنغا ئېرىشىشتىكى مۇھىم ۋاسىتىگە ئايلانماقتا؛ ئۈچىنچىدىن، ئىجتىمائىي يۆتكىلىش شەخسنىڭ ئىقتىدارى ۋە نەتىجىلىرى بىلەن ئۇنىڭ ئىجتىمائىي ئورنىنىڭ مۇناسىۋىتىنى كۈچەيتىدۇ، بۇ، شەخسنىڭ يۇقىرى ئۆزلەشتۈرۈش ئاكتىپ رولىنىڭ شەكىللىنىشىگە پايدىلىق بولۇپ، جەمئىيەتنىڭ ھاياتى كۈچىنى ئاشۇرىدۇ؛ تۆتىنچىدىن، ئىجتىمائىي يۆتكىلىش ھەرقايسى ئىجتىمائىي گۇرۇھلار ئوتتۇرىسىدىكى ئالاقىنى كۈچەيتىپ، جەمئىيەت ئەزالىرىنىڭ نىشان جەھەتتە بىرلىككە كېلىشىنى ئىلگىرى سۈرىدۇ، شۇ ئارقىلىق جەمئىيەتنىڭ تەرەققىياتىنى پائال ئىلگىرى سۈرۈش رولىنى ئوينايدۇ.

2. ئىجتىمائىي يۆتكىلىشنىڭ شەكلى

ئىجتىمائىي يۆتكىلىش مۇرەككەپ ۋە كۆپ خىل بولىدۇ. ئۇنىڭ ئىپادىلىنىش شەكىللىرىنى ئوخشاش بولمىغان نۇقتىدا تۈرۈپ كۆزەتكەندە، ئوخشاش بولمىغان تۈرلەرگە ئايرىشقا بولىدۇ.

(1) ئىجتىمائىي يۆتكىلىشنىڭ سەۋەبىگە ئاساسەن، قۇرۇلما خاراكتېرلىك يۆتكىلىش ۋە ئىرىكىن يۆتكىلىش دەپ ئىككى تۈرگە بۆلۈنىدۇ.

قۇرۇلما خاراكتېرلىك يۆتكىلىش. ئىشلەپچىقىرىش ۋە پەن - تېخنىكىنىڭ تەرەققىي قىلىشى بىلەن ئەسلىدىكى ئىجتىمائىي ئىقتىسادنىڭ ئۆزگىرىشى نەتىجىسىدە كىشىلەرنىڭ ئىجتىمائىي ئورنىدا يۈز بەرگەن ئۆزگىرىشنى كۆرسىتىدۇ. مەسىلەن، سانائەت ئىنقىلابىدىن كېيىن يېزا ئاھالىلىرىنىڭ كۆپلەپ شەھەرلەرگە يۆتكىلىشى؛ ئىقتىسادنىڭ تەرەققىي قىلىشى سەۋەبىدىن

مەلۇم رايۇندىكى ئاھالىلەرنىڭ باشقا رايونلارغا يۆتكىلىشى قاتار-
لىقلار. قۇرۇلما خاراكتېرلىك يۆتكىلىش تاشقى سەۋەب تەسىرىدە
دىن بولىدۇ، ئۇ شەخسنىڭ بۇ خىل يۆتكىلىشىگە تۇتقان تۈرلۈك
پوزىتسىيىلىرىنى ئەكس ئەتتۈرمەيدۇ.

ئەركىن يۆتكىلىش. شەخسنىڭ ئۆزىدىكى ئىچكى سەۋەبتىن
كېلىپ چىققان ئىجتىمائىي ئورنىدىكى ئۆزگىرىشنى كۆرسىتىدە-
دۇ. مەسىلەن، شەخسنىڭ ئۆز تىرىشچانلىقى بىلەن ياكى تاساددە-
پىي كەلگەن پۇرسەت بىلەن ئەسلىدىكى ئورنىدىن باشقا بىر
ئورۇنغا يۆتكىلىشى.

2) ئىجتىمائىي يۆتكىلىشنىڭ يۆنىلىشىگە ئاساسەن تىك
يۆنىلىشلىك يۆتكىلىش ۋە گورىزونتال يۆنىلىشلىك يۆتكىلىش
دەپ ئىككىگە بۆلۈنىدۇ.

تىك يۆنىلىشلىك يۆتكىلىش. يۇقىرى - تۆۋەن يۆتكىلىش
دەپمۇ ئاتىلىدۇ، ئۇ جەمئىيەت ئەزالىرىنىڭ ئىجتىمائىي قاتلام
قۇرۇلمىسىدىكى ئورنىنىڭ يۇقىرى ئۆرلىشى ياكى تۆۋەنگە چۈشۈ-
شىنى كۆرسىتىدۇ، بۇنىڭ ئىچىدە تۆۋەندىن يۇقىرىغا قاراپ يۆت-
كىلىش يۇقىرىغا يۆتكىلىش دەپ ئاتىلىدۇ، ئەكسىچە يۇقىرىدىن
تۆۋەنگە قاراپ يۆتكىلىش تۆۋەنگە يۆتكىلىش دەپ ئاتىلىدۇ.

گورىزونتال يۆنىلىشلىك يۆتكىلىش. كىشىلەرنىڭ ئوخشاش
بىر ئىجتىمائىي قاتلام ئىچىدىكى ئورنىنىڭ پاراللېل يۆتكىلىشىدە-
نى كۆرسىتىدۇ، بۇ خىل يۆتكىلىشتە كىشىلەرنىڭ ئىجتىمائىي
ئورنىدا يۇقىرى - تۆۋەنلىك ئۆزگىرىشى بولمايدۇ. مەسىلەن،
مەلۇم بىر زاۋۇت باشلىقىنىڭ تەڭ دەرىجىلىك شىركەتكە بېرىپ
دىرېكتور بولۇشى، مەلۇم بىر ئىنژېنېرنىڭ ئالىي مەكتەپكە بې-
رىپ لېكتور بولۇشى قاتارلىقلار.

3) تاللىۋېلىنغان سېلىشتۇرۇش ئۆلچىمىنىڭ ئوخشىماسلى-
قىغا ئاساسەن، ئىجتىمائىي يۆتكىلىش يەنە ئەۋلاد ئىچىدىكى يۆت-
كىلىش ۋە ئەۋلاد ئارا يۆتكىلىش دەپ ئىككىگە بۆلۈنىدۇ.

ئەۋلاد ئىچىدىكى يۆتكىلىش. شەخسنىڭ ھاياتىدىكى بولۇپمۇ خىزمەت ھاياتىدىكى ئورنىنىڭ ئۆزگىرىشىنى كۆرسىتىدۇ، ئۇ شەخسنىڭ ھاياتىدىكى بىرنەچچە خىزمەت دەۋرىنى، مەسىلەن، دەسلەپكى خىزمەت دەۋرى، توي قىلغاندىن كېيىنكى خىزمەت دەۋرى، پېنسىيىگە چىقىشنىڭ ئالدىدىكى خىزمەت دەۋرى قاتار-لىقلارنى سېلىشتۇرۇش ئارقىلىق ئەكس ئەتتۈرۈلىدۇ.

ئەۋلاد ئارا يۆتكىلىش. ئەۋلاد ئارا يۆتكىلىش پەرزەنتلەرنىڭ ئىجتىمائىي ئورنىنىڭ ئاتا - ئانىسىنىڭ ئىجتىمائىي ئورنىغا نىسبەتەن ئېيتىلغان ئۇقۇم بولۇپ، ئۇ ئىككى ئەۋلاد ئوتتۇرىسىدىكى يۆتكىلىشنى يەنى پەرزەنتلەرنىڭ ئاتا - ئانىسى تۇرۇۋاتقان سىنىپ ياكى تەبىقە قاتلىمىدىن باشقا سىنىپ ياكى تەبىقە قاتلىمىغا يۆتكىلىشىنى كۆرسىتىدۇ. ئۇ بىر خىل ئىجتىمائىي ھادىسە بولۇپ، جەمئىيەتتىكى سىنىپ ۋە تەبىقىلەر قۇرۇلمىسىنىڭ ئۆزگىرىشىدىكى يۈزلىنىشنى ئەكس ئەتتۈرۈپ بېرىدۇ. ئادەتتە جەمئىيەت تەرەققىياتىغا ئەگىشىپ، ئەقلىي ئەمگەك بىلەن شۇغۇللاندىغان غۇچىلارنىڭ سانى جىسمانىي ئەمگەك بىلەن شۇغۇللانغۇچىلارنىڭ سانىغا قارىغاندا بارغانسېرى ئېشىپ ماڭىدۇ. شۇڭا بىر ئائىلە ئەزالىرىنىڭ ئوخشاش بىر مەزگىل ئىچىدە ئوخشاش بولمىغان سىنىپ ۋە تەبىقە قاتلامىغا تەۋە بولۇپ قېلىشى مۇمكىن.

يۇقىرىدا ئېيتىلغان تۈرلەر ئوخشىمىغان ئۆلچەملەر بويىچە ئايرىپ چىقىلغان بولۇپ، ئۇلارنىڭ بەزىلىرى ئۆزئارا بىر - بىرىنى ئۆز ئىچىگە ئېلىش مۇناسىۋىتىدە ياكى ئۆزئارا قىسمەن مابىس مۇناسىۋەتتە بولۇشى مۇمكىن.

3. ئىجتىمائىي يۆتكىلىشنىڭ سەۋەبى ۋە شەرتى
مەلۇم بىر كونكرېت جەمئىيەتتە ئىجتىمائىي يۆتكىلىشنىڭ سەۋەبلىرى كۆپ تەرەپلىمە بولىدۇ. بۇ سەۋەبلەرنى تەبىئىي سەۋەب، نوپۇس ئامىلى ۋە ئىجتىمائىي سەۋەبتىن ئىبارەت ئۈچ

جەھەتكە يىغىنچاقلاشقا بولىدۇ.

(1) تەبىئىي سەۋەب

تەبىئىي مۇھىتنىڭ ئۆزگىرىشى ئىجتىمائىي يۆتكىلىشىنى كەلتۈرۈپ چىقىرىدىغان مۇھىم سەۋەبلەرنىڭ بىرى. بۇنىڭدىن كېلىپ چىقىدىغان ئىجتىمائىي يۆتكىلىش، كۆپىنچە، ماكان جەھەتتىكى يۆتكىلىش بولۇپ، ئۇ نوپۇس ۋە بايلىقنىڭ قايتا تەقسىم قىلىنىشىنى تەشۋىشەيدۇ. تۇيۇقسىز يۈز بەرگەن تەبىئىي ئاپەتلەر، مەسىلەن، يەر تەۋرەش، يانار تاغلارنىڭ پارتىلىشى، كەلكۈن، قۇرغاقچىلىق ۋە باشقا تەبىئىي ئاپەتلەر تۈپەيلىدىن مەلۇم جايدىكى نوپۇس قىسقا مۇددەت ئىچىدە باشقا جايلارغا يۆتكىلىدۇ. تەبىئىي ئېكولوگىيىنىڭ ئۆزگىرىشىمۇ مەلۇم رايوندا نوپۇسنىڭ ئاستا - ئاستا يۆتكىلىشىنى كەلتۈرۈپ چىقىرىدۇ.

(2) نوپۇس ئامىلى

ئادەملەر تەبىئىي مۇھىتتا ياشايدۇ ھەمدە تەبىئىي بايلىقلارغا (جۈملىدىن يەر، ھايۋانات، ئۆسۈملۈك، كان بايلىقلىرى ۋە سۇ) غا تايىنىپ ھايات كەچۈرىدۇ. تەبىئىي بايلىقلار ئىچىدە بىرقەدەر گەۋدىلىك رەك بولغىنى يەر بايلىقى بولۇپ، ئۇ بەلگىلىك سىغىدۇ-رۇش كۈچىگە ئىگە. ئەگەر نوپۇسنىڭ زىچلىقى يەر بايلىقنىڭ سىغىدۇرۇش كۈچىدىن ئېشىپ كەتسە، نوپۇسنىڭ سىرتقا قاراپ يۆتكىلىشىنى كەلتۈرۈپ چىقىرىدۇ. نوپۇسنىڭ زىچلىقىنى ئا-ساسلىقى نوپۇسنىڭ تەبىئىي كۆپىيىشى كەلتۈرۈپ چىقىرىدۇ، لېكىن نوپۇسنىڭ تەبىئىي كۆپىيىش نىسبىتى بىۋاسىتە بايلىقنىڭ ئاز - كۆپلۈكى تەرىپىدىن بەلگىلەنمەيدۇ. مەلۇم رايوندا نوپۇس-نىڭ تەبىئىي كۆپىيىش نىسبىتى ھەددىدىن ئارتۇق ئېشىپ كەتسە ياكى تۆۋەنلەپ كەتسە، نوپۇسقا نىسبەتەن بېسىم كۈچى ياكى جەلپ قىلىش كۈچى پەيدا بولىدۇ، بۇنىڭ بىلەن نوپۇسنىڭ يۆتكىلىشى كېلىپ چىقىدۇ.

(3) ئىجتىمائىي سەۋەب

مەلۇم مەنىدىن ئېيتقاندا، ئىجتىمائىي يۆتكىلىشىنى كەلتۈرۈپ چىقىرىدىغان ئەڭ تۈپكى سەۋەب - ئىجتىمائىي سەۋەبتۇر. ئىجتىمائىي سەۋەبلەرنى ئومۇملاشتۇرۇپ تۆۋەندىكى بىرقانچە نۇقتىغا يىغىنچاقلاش مۇمكىن: (1) ئىجتىمائىي قىممەت قارىشى، مۇئەييەن ئىجتىمائىي قىممەت قارىشى تەرىپىدىن مۇئەييەنلەشتۈرۈلگەن نەرسىلەر. مەسىلەن، ئىجتىمائىي ئورۇن، نام - ئاۋاز، بايلىق قاتارلىقلار كىشىلەرنىڭ يۇقىرىغا قاراپ يۆتكىلىشىگە تۈرتكە بولىدۇ، كىشىلەر ئۇلارنى قوغلىشىدۇ. قىممەت قارىشىنىڭ ئۆزگىرىشى كىشىلەرنىڭ يۆتكىلىش يۆنىلىشىنى ئۆزگەرتىۋېتىدۇ. مەسىلەن، جۇڭگودا بىر مەزگىل «بىلىمنىڭ كېرىكى يوق»، «ئادەم قانچىكى بىلىملىك بولسا، شۇنچە ئەكسىدە يەتچى بولىدۇ» دەيدىغان غەيرىي ئىجتىمائىي قىممەت قارىشىنىڭ ھۆكۈم سۈرۈشى نەتىجىسىدە، كىشىلەردە زىيالىيلار قاتلىمىدىن ئۆزىنى چەتكە ئالدىغان يۆتكىلىش بارلىققا كەلگەندى. (2) ئۇرۇش، مىللىي كەمسىتىش ۋە مىللىي زۇلۇم. بۇ ئادەتتە كۆپ ئۇچرايدىغان سەۋەب. نەدە ئۇرۇش ۋە مىللىي زۇلۇم بولسا، شۇ يەردىن مۇساپىرلار كۆپ چىقىدۇ، مۇساپىرلار مەسىلىسى ھازىر-قى دۇنيادا چوڭ بىر ئىجتىمائىي مەسىلىگە ئايلاندى. (3) ئىجتىمائىي ئىسلاھات ۋە ئىجتىمائىي ئىنقىلاب. بۇ سەۋەب ئادەتتە، جەمئىيەتتە قۇرۇلما خاراكتېرلىك يۆتكىلىشىنى كەلتۈرۈپ چىقىرىدۇ. ئىجتىمائىي ئىسلاھات نەتىجىسىدە جەمئىيەتنىڭ سىياسىي، ئىقتىسادىي تۈزۈلمىسى ۋە كەسىپ قۇرۇلمىسى تەڭشىلىدۇ، بۇنىڭ بىلەن مۇقەررەر ھالدا كىشىلەرنىڭ ماكان ۋە كەسىپ قاتلىمى جەھەتتىكى يۆتكىلىشى كېلىپ چىقىدۇ. جۇڭگودا 1979 - يىلىدىن بۇيان يۈز بەرگەن ئىجتىمائىي يۆتكىلىشلەر بۇنىڭ دەلىلى. ئىنقىلاب جەمئىيەتنىڭ سىنىپىي مۇناسىۋەتلىرىنى تۈپتىن ئۆزگەرتىدۇ، ئىنقىلاب جەريانىدا ۋە ئىنقىلابتىن كېيىن سىنىپىي مۇناسىۋەتلەر زور دەرىجىدە تەڭشىلىدۇ، تەڭ-

شەش جەرياندا، مۇقەررەر ھالدا سىنىپ ئەزالىرىنىڭ يۇقىرىغا ياكى تۆۋەنگە قاراپ يۆتكىلىشى كېلىپ چىقىدۇ. (4) پەن - تېخنىكا ۋە ئىشلەپچىقىرىش كۈچلىرىنىڭ تەرەققىياتى ئىجتىمائىي يۆتكىلىشنىڭ تۈپ سەۋەبى. يۇقىرىدا ئېيتىلغان سەۋەبلەرنى، ئەمەلىيەتتە، مۇشۇ سەۋەب كەلتۈرۈپ چىقارغان. ئالدىنقى سەۋەبلەر كەلتۈرۈپ چىقارغان ئىجتىمائىي يۆتكىلىشلەر ئايرىم، قىسمەن ۋە ۋاقىتلىق بولىدۇ. ئەگەر ئىشلەپچىقىرىش كۈچلىرىدىكى ئىشلىك تەرەققىياتى بولمىسا، يۇقىرىدا ئېيتىلغان سەۋەبلەرمۇ بولمايدۇ. تېكى - تەكتىدىن ئېيتقاندا، ئىجتىمائىي يۆتكىلىشنىڭ مەنبەسى - ئىشلەپچىقىرىش كۈچلىرىنىڭ تەرەققىياتى. ئىجتىمائىي يۆتكىلىشنىڭ ئىشقا ئېشىشىدا ھازىرلىنىشقا تېز گىشىلىك شەرتلەرمۇ كۆپ تەرەپلىمە بولىدۇ. بۇنى ئىجتىمائىي شەرت ۋە شەخسىي شەرت دەپ ئىككى نۇقتىغا يىغىنچاقلاش مۇمكىن.

1) ئىجتىمائىي شەرت دېگەندە، ئاساسلىق ئىشقا ئورۇنلاشتۇرۇش تۈزۈمى، ئىشقا ئورۇنلىشىش پۇرسىتى ۋە مەدەنىيەت - قىممەت قارىشى قاتارلىقلارنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. ئىشقا ئورۇنلاشتۇرۇش تۈزۈمى كىشىلەرنىڭ ئىشقا ئورۇنلىشىش شەكلىنى بەلگىلەيدۇ. ئېلىمىزنىڭ بۇرۇنقى ئىشقا ئورۇنلاشتۇرۇش تۈزۈمىدە كىشىلەرنىڭ ئىشقا ئورۇنلىشىش ئورنى كىنەلىكىنى بوغۇپ قويغانىدى، ئىسلاھات - ئېنچۇپتىش يولىغا قويۇلغاندىن بۇيان ئەھۋالدا زور ئۆزگىرىش بولدى. ئىشقا ئورۇنلىشىش پۇرسىتىدىكى باراۋەرلىك ئىشقا ئورۇنلىشىش پۇرسىتىنىڭ بولۇشىنى ئالدىنقى شەرت قىلىدۇ. باراۋەرلىك ئاساسىدىكى ئىجتىمائىي يۆتكىلىشنى ئىشقا ئاشۇرۇش - ئاشۇرالماسلىق ئىشقا ئورۇنلىشىش پۇرسىتىنىڭ چوڭ - كىچىكلىكى تەرىپىدىن بەلگىلىنىدۇ. بۇرۇن يېزىلاردىكى ئىجتىمائىي يۆتكىلىشنىڭ نىسبىتى شەھەرلەردىكىدىن كۆپ تۆۋەن ئىدى،

بۇنىڭ سەۋەبى ئىشقا ئورۇنلىشىش پۇرسىتى يېتەرلىك ئەمەس ئىدى. شۇڭا شۇنچە كۆپ ئېشىنچە ئەمگەك كۈچى بولسىمۇ، ئۇلارنىڭ يېڭى كەسپى ئورۇنغا ئىگە بولۇش ئىستىكى شۇنچە كۈچلۈك بولسىمۇ، لېكىن ئىشقا ئورۇنلىشىش پۇرسىتى بولمىدى. غاچقا، يېزىلاردا قاپسىلىپ تۇرىۋەرگەندى. يېقىنقى يىللاردىن بۇيان ئىقتىسادنىڭ ئۇچقاندەك تەرەققىي قىلىشى بىلەن ئىشقا ئورۇنلىشىش پۇرسىتىمۇ كۆپەيدى، يېزىلارنىڭ ئىچكى قىسمىدىكى ياكى يېزىلار بىلەن شەھەرلەر ئارىسىدىكى ئەمگەك كۈچلىرىنىڭ يۆتكىلىشىمۇ كۆپەيدى.

مەدەنىيەت قىممەت قارىشىدا ئىجتىمائىي يۆتكىلىش بىلەن مۇناسىۋەتلىك بولغىنى كەسىپ، نام - ئابروي قارىشى بىلەن ئىجتىمائىي يۆتكىلىش قارىشىدۇر. كەسىپ، نام - ئابروي قارىشى كىشىلەرنىڭ جەمئىيەتتىكى تۈرلۈك كەسىپلەرگە بولغان سۈبىيلىكتىن باھاسىنى كۆپەيتىدۇ. بۇ باھاغا ئاساسەن ھەرقايسى كەسىپلەر يۇقىرى - تۆۋەنلىك تەرتىپى بويىچە رەتكە تۇرغۇزۇلدى. كەسىپ، نام - ئابروينىڭ يۇقىرى - تۆۋەنلىكى كىشىلەرنى جەلپ قىلىش كۈچىنىڭ چوڭ - كىچىكلىكىنى بەلگىلەيدۇ. كەسىپ نام - ئابروي قارىشى كەسىپنىڭ مۇھىت شارائىتى، كەسىپنىڭ فۇنكسىيەلىك رولى، كەسىپتىكى مائاش، پاراۋانلىق ئەھۋالى ۋە مەدەنىيەت ئەنئەنىسى قاتارلىق كۆپ خىل ئامىللارنىڭ تەسىرىگە ئۇچراپ تۇرىدۇ. مەسىلەن، دېھقانچىلىققا ئەھمىيەت بېرىپ، سودا - سېتىققا سەل قاراشتەك ئەنئەنىۋى ئىدىيە ئۈزۈن دەۋرلەرگىچە كىشىلەرنىڭ كەسىپ تاللاش ئېڭىغا تەسىر كۆرسىتىپ كەلدى. ئىجتىمائىي يۆتكىلىش قارىشى كىشىلەرنىڭ ماكان جەھەتتىكى يۆتكىلىش ۋە ئىجتىمائىي ئورنىنىڭ ئۆزگىرىشىگە تۇتقان ئاساسىي پوزىتسىيەسىنى كۆرسىتىدۇ. ئىجتىمائىي يۆتكىلىش قارىشى ئىجتىمائىي تۇرمۇش مۇھىتى ۋە مەدەنىيەت ئەنئەنىسىنىڭ تەسىرىگە كۈچلۈك ئۇچرايدۇ. ئەنئەنىۋى يېزا ئىگى-

لىك جەمئىيەتتە، كىشىلەر «ئۆز يۇرتىدىن مېھرىنى ئۈزەلە-
مەي»، ياقا يۇرتلارغا كۆچۈشنى خالىمايدۇ. شۇڭا بۇ خىل
جەمئىيەتتە ئىجتىمائىي يۆتكىلىش چاستوتىسى تۆۋەن بولىدۇ.
شەخسنىڭ ئىجتىمائىي يۆتكىلىشىگە تەسىر يەتكۈزىدىغان ئاساس-
لىق ئامىل - شەخسنىڭ مەدەنىيەت سەۋىيىسى ۋە ئىقتىدارى.
مەدەنىيەت سەۋىيىسى يۇقىرى، ئىقتىدارلىق كىشىلەرنىڭ نەزەر
دائىرىسى كەڭ، سىرتقى ئۇچۇرلارنى قوبۇل قىلىش ئىقتىدارى
كۈچلۈك، كۆرگەن - ئاڭلىغانلىرى كۆپ بولغاچقا، ئۇلار ئىجتى-
مائىي مۇھىتقا بولغان ماسلىشىشچانلىقى كۈچلۈك، تەۋەككۈل
قىلىش روھىغا باي بولىدۇ، شۇڭا ئىجتىمائىي يۆتكىلىش ئۇلار-
نىڭ پۈتكۈل ھايات پائالىيەتنىڭ مەزمۇنى بولۇپ قالىدۇ.

(2) شەخسىي شەرت ئەسلىدە بار بولغان شەرت ۋە ئۆزى
ئېرىشكەن شەرت دەپ ئىككىگە بۆلۈنىدۇ. ئەسلىدە بار بولغان
شەرت، ئادەم تۇغۇلغاندىلا بار بولغان شەرت ياكى تەبىئىي ھازىر-
لىغان شەرتلەرنى كۆرسىتىدۇ. مەسىلەن، يۇرتى، ئائىلە كېلىپ
چىقىشى، تۇغقاندارچىلىق مۇناسىۋىتى، جىنسىي، ئىرقى، مىل-
لىتى، يېشى، خاراكتېرى، چىراي شەكلى قاتارلىقلار. ئۆزى
ئېرىشكەن شەرت، شەخسنىڭ ئۆز ھەرىكىتى ياكى تىرىشچانلىقى
ئارقىلىق ئېرىشكەن شەرتلەرنى كۆرسىتىدۇ. مەسىلەن، تېخنىكا-
كىسى، بىلىمى، نەتىجىسى، خىزمەت كەچۈرمىشلىرى قاتارلىق-
لار.

ئەنئەنىۋى جەمئىيەتتە، مەلۇم بىر ئىجتىمائىي ئورۇنغا ئې-
رىشىشتە، كۆپىنچە ئەسلىي ئۆزىدە تەبىئىي بار بولغان شەرت
ھەل قىلغۇچ رول ئوينايدۇ. ئەمما، ھازىرقى جەمئىيەتتە كىشى-
لەر ئومۇمەن ئۆزى ئېرىشكەن شەرتكە تايىنىپ مەلۇم ئىجتىمائىي
ئورۇنغا ئىگە بولىدۇ.

4. جۇڭگونىڭ سوتسىيالىزم دەۋرىدىكى ئىجتىمائىي يۆتكىلىشنىڭ ئالاھىدىلىكى ۋە ساقلانغان مەسىلىلەر ئىجتىمائىي يۆتكىلىش ئىجتىمائىي، ئىقتىسادىي ۋە زىيەت بىلەن زىچ مۇناسىۋەتلىك بولدى. ئېلىمىزنىڭ سوتسىيالىزم دەۋرىدىكى ئىجتىمائىي يۆتكىلىشنىڭ ئالاھىدىلىكىنى تۆۋەندىكى نۇقتىلارغا يىغىنچاقلاشقا بولىدۇ:

(1) ئىجتىمائىي يۆتكىلىش خەلق ئىگىلىكى ۋە ئىجتىمائىي تەرەققىيات پىلانىنىڭ چەكلىمىسىگە ئۇچرىدى. دۆلەت بىر تەرەپتىن، شەخسنىڭ ئەركىن يۆتكىلىشىنى، بولۇپمۇ يېزىلاردىن شەھەرلەرگە كۆچۈشنى چەكلىدى، يەنە بىر تەرەپتىن، ئىقتىسادىي دې تەرەققىيات ۋە ئىقتىسادىي قۇرۇلۇشنىڭ ئېلىپ بېرىلىشىغا ماسلاشتۇرۇپ، تۈركۈم - تۈركۈملەپ كولىكتىپ خاراكتېرلىك كەسپىي يۆتكىلىش ۋە رايون بويىچە يۆتكىلىشنى تەشكىللىدى. ئىسلاھات يولىغا قويۇلغاندىن بۇيان، دۆلەت زور كۆلەملىك كولىكتىپ يۆتكىلىشنى توختاتتى، لېكىن ئىجتىمائىي يۆتكىلىشنىڭ ئومۇمىي كۆلىمى يەنىلا پىلانىنىڭ چەكلىمىسىگە ئۇچرايدۇ، مەسىلەن، ئالىي مەكتەپلەرگە قوبۇل قىلىنىدىغان ئوقۇغۇچىلارنىڭ سانى، يېزا نوپۇسىدىن شەھەر نوپۇسىغا ئۆزگەرتىلىدىغان ئاھالىلەرنىڭ سانى قاتارلىقلارغا نىسبەتەن دۆلەت ئېنىق بەلگىلەمە چىقىرىدۇ.

(2) ئىجتىمائىي يۆتكىلىش سىياسىي ئامىلنىڭ تەسىرىگە بەكرەك ئۇچرىدى... مەسىلەن، «مەدەنىيەت زور ئىنقىلابى» مەزگىلىدىكى كادىرلارنىڭ تۆۋەنگە چۈشۈشى ۋە زىيالىي ياشلارنىڭ تاغ ۋە يېزىلارغا بېرىشىنى سىياسىي ئامىل كەلتۈرۈپ چىقارغان. تۈزۈلمە ئىسلاھاتىدىن كېيىن سىياسىي ئامىلنىڭ ئىجتىمائىي يۆتكىلىشكە بولغان چەكلىمىسى مەلۇم دەرىجىدە ئازايتىلغان بولسىمۇ، لېكىن يەنىلا زور دەرىجىدە تەسىر كۆرسەتمەكتە.

3) يۇقىرىدا ئېيتىلغان ئىككى سەۋەب ئېلىمىزدىكى ئىجتىدە-
مائىي يۆتكىلىشنىڭ دولقۇنسىمان تەكرارلىنىش ئالاھىدىلىكىنى
بەلگىلىدى. ئىجتىمائىي يۆتكىلىشنىڭ ھالىتى ئىقتىسادىي، سە-
ياسىي ۋە زىيەتنىڭ ئۆزگىرىشى بىلەن ئۆزگىرىدۇ.

4) ئىجتىمائىي يۆتكىلىشتە تۈزۈم خاراكتېرلىك چەكلىمە
قاتتىق. نوپۇس تۈزۈمى ۋە كادىرلار تۈزۈمى ئىجتىمائىي يۆتكە-
لىشنى چەكلەپ تۇرغاچقا، شەخسنىڭ ئەركىن يۆتكىلىشى بىر
قەدەر قىيىن.

ئىسلاھات - ئېچىۋېتىش يولغا قويۇلغاندىن كېيىن، ئېلىدە-
مىزدە ئىجتىمائىي يۆتكىلىش جانلاندى، شۇنىڭ بىلەن بىرگە
بەزى مەسىلىلەرمۇ بارغانسېرى گەۋدىلىك ئىپادىلىنىشكە
باشلىدى. بۇ مەسىلىلەر ئاساسلىق تۆۋەندىكى تۆت جەھەتتە
ئىپادىلىنىدۇ:

1) ئومۇمىي جەھەتتىكى يۆتكىلىشنىڭ كۆلىمى چوڭ ئە-
مەس. دۆلەت ئىچىدىكى ئاھالىلەرنىڭ كۆچۈش ئەھۋالىدىن قارىدە-
غاندا، تەرەققىي تاپقان دۆلەتلەرنىڭ كۆچۈش نىسبىتى ئادەتتە
10% تىن يۇقىرى بولىدۇ. ئامېرىكىنىڭ %25، ئەمما ئېلىمىز-
نىڭ 1987 - يىلىدىكى كۆچۈش نىسبىتى ئاران %3.4.

2) نوپۇس تۈزۈمى ئىجتىمائىي يۆتكىلىشنىڭ نورمال ئېلىپ
بېرىلىشىنى توسۇپ كەلدى. نوپۇس تۈزۈمى يېزىلار بىلەن شە-
ھەرلەر، چوڭ شەھەرلەر بىلەن كىچىك شەھەرلەر ئوتتۇرىسىدا
ئۆتكىنى بولمايدىغان چوڭقۇر ھاڭ ھاسىل قىلغان بولۇپ، ئىچى-
تىمائىي يۆتكىلىشنى توسۇپ قويدى ياكى غەيرىي نورمال ئىجتىدە-
مائىي يۆتكىلىشنى كەلتۈرۈپ چىقاردى. يەنى چوڭ شەھەرلەردە
نوپۇسقا ئورۇنلىشىش ئىنتايىن تەس بولغاچقا، كىشىلەر چوڭ
شەھەرلەردىن يۆتكىلىپ چىقىپ كېتىشنى خالىمايدۇ، نەتىجىدە
رېئاللىقتىكى ئىجتىمائىي يۆتكىلىش - يېزىلاردىن شەھەرلەرگە،
كىچىك شەھەرلەردىن چوڭ شەھەرلەرگە يۆتكىلىشتىن ئىبارەت

تاق يۆنىلىشلىك يۆتكىلىش بولۇپ قالدى، شۇنىڭ بىلەن چوڭ شەھەرلەرنىڭ نوپۇس بېسىمى ئېشىپ كېتىپ، نۇرغۇن مەسىلەلەرنى كەلتۈرۈپ چىقاردى.

(3) كادىرلار تۈزۈمىدە نۇقسان مەۋجۇت بولغاچقا، كادىرلار قوشۇنىدا بەزى ناتوغرا ئىستىملار پەيدا بولدى. بۇنىڭ ئىپادىلىمىسى: كادىرلارنىڭ گورنىزونتال يۆنىلىشلىك يۆتكىلىشى يوق دەپ-يەرلىك بولۇپ، ئاسانلا تار مەھەللەۋازلىق ۋە تۇغقاندارچىلىق مۇناسىۋەت تورى شەكىللەندۈردى؛ كادىرلار ۋەزىپىگە ئولتۇرغاندا، يۇقىرىغا ئۆرلەشلا بولۇپ، تۆۋەنگە چۈشۈش بولمىغاچقا، قوش يۆنىلىشلىك يۆتكىلىش ئاز بولدى، بۇنىڭ بىلەن كادىرلار ھەددىدىن ئارتۇق كۆپ بولۇش، ئورگانلار كېلەڭسىز بولۇش ئەھۋالى ۋە بيۇروكراتلىق پەيدا بولدى.

(4) شەھەرلەردە كەسىپ بىلەن پاراۋانلىق بىر گەۋدىلەشتۈرۈلگەن ئەنئەنىۋى ئىشقا ئورۇنلاشتۇرۇش تۈزۈمى ۋە مۇقىم ئىش-چى شەكلىدىكى ئىشچى ئىشلىتىش تۈزۈمى ئىشچى - خىزمەتچىلەرنىڭ ئىدارىلەر ئارا يۆتكىلىشىنى بوغۇپ قويدى.

ئىجتىمائىي يۆتكىلىش جەمئىيەت تەرەققىياتىنىڭ مۇھىم شەرتى. نۆۋەتتە ئېلىمىزدە ئىجتىمائىي يۆتكىلىش تېخى دېگەندەك جانلىق ئەمەس. بىز ئىشلەپچىقىرىش كۈچلىرىنى تىرىشىپ زور كۈچ بىلەن راۋاجلاندۇرۇپ، كەسىپ قۇرۇلمىسىنى يەنىمۇ ئىلگىرىلىگەن ھالدا تەڭشەپ، ئىجتىمائىي يۆتكىلىشكە تېخىمۇ كۆپ پۇرسەت يارىتىپ بېرىشىمىز كېرەك.

بەشىنچى باب

ئادەمنىڭ ئىجتىمائىيلىشىشى ۋە خاسلىقى

بىر پۈتۈن گەۋدە بولۇش سۈپىتىدە تۇرۇۋاتقان جەمئىيەت داۋاملىق مەۋجۇت بولۇپ تۇرۇش ۋە تەرەققىي قىلىش ئۈچۈن ئالدىنقى بىر ئەۋلاد كىشىلەرنىڭ سەپتىن چېكىنىشى ۋە ئۆلۈشى نەتىجىسىدە بوش قالغان ئورۇنلارنى ئۈزلۈكسىز تۈردە يېڭى بىر ئەۋلاد كىشىلەر بىلەن تولدۇرۇپ تۇرمىسا بولمايدۇ. دېمەك، جەمئىيەتتىكى يېڭى بىر ئەۋلاد كىشىلەرنىڭ ئىچىدە بىر شەخس بولۇش سۈپىتىدە تۇرۇۋاتقان ئادەم قانداق قىلىپ جەمئىيەت ئەزا-سى سالاھىيىتىگە ئېرىشىپ، تەدرىجىي ھالدا ئالدىنقى ئەۋلاد كىشىلەرنىڭ خىزمىتىنى داۋاملاشتۇرۇشتا شەخسنىڭ ئىجتىما-ئىيلىشىشى دېگەن مەسىلە كېلىپ چىقىدۇ. تۆۋەندە بىز بۇ مەسى-لىنىڭ بىر قانچە تەرەپلىرىنى تەھلىل قىلىپ ئۆتىمىز.

1. پاراگرافى ئادەمنىڭ جەمئىيەتتىكى ئورنى

1. ئادەم ۋە ئادەم بىلەن جەمئىيەتنىڭ مۇناسىۋىتى ئادەم دېگەن نېمە؟ بۇ مەسىلە ئۈستىدە قەدىمدىن تارتىپ ھازىرغىچە پەيلاسوپلار، ئىجتىمائىي مۇتەپەككۈرلەر ئارىسىدا تۈر-لۈك چۈشەنچىلەر مەۋجۇت. ماركس مۇنداق دەپ ئېيتىدۇ: «ئا-دەمنىڭ ماھىيىتى ھەرگىز يەككە ئادەمدە ئەزەلدىن بار بولغان

ئابستىراكتنى نەرسە بولماستىن، بەلكى ئۇ رېئاللىقتىكى بار-لىق ئىجتىمائىي مۇناسىۋەتلەرنىڭ ئومۇمىي يىغىندىسىدۇر. ① ماركسنىڭ بۇ يەكۈنى ئادەمنىڭ ماھىيىتى بىلەن جەمئىيەتنىڭ ماھىيىتىنى پەلسەپە جەھەتتە چۈشىنىشىمىزدىكى تۈپكى يېتەكچى ئىدىيە بولۇپ قالماستىن، بەلكى جەمئىيەتشۇناسلىقتا ئادەمنىڭ جەمئىيەتتىكى ئورنىنى تەھلىل قىلىشىمىزدىمۇ تۈپكى يېتەكچى ئىدىيە بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. بىز بۇ مەسىلىنى تەھلىل قىلغان چاغدا، ئۇنى تۆۋەندىكى ئىككى تەرەپ بويىچە چۈشىنىشىمىز كېرەك.

بىرىنچى، ئادەم جەمئىيەتنىڭ مەھسۇلى، جەمئىيەتتىكى ئوبىيېكت. (1) ئىنسانلارنىڭ پەيدا بولۇشىدىن ئېلىپ ئېيتساق، «ئەمگەك—ئادەمنى ياراتقان» ئادەم پەقەت ئىجتىمائىي ئەمگەك ئاساسىدىلا ھاياتات دۇنياسىدىن ئايرىلىپ چىقىپ، ئەڭ ئاخىرىدا ئادەمگە ئايلىنالىغان. ھاياتات دۇنياسىدىن پەرقلىنىدىغان ئىنسانىيەت جەمئىيىتىنى شەكىللەندۈرگەن. ئىنسانلار جەمئىيىتى ئۈزلۈكسىز ھالدا ئۆزىنىڭ يېڭى بىر ئەۋلاد كىشىلىرىنى يېتىشتۈرۈپ ۋە تەربىيەلەپ ئۆزلىرىنىڭ ئىجتىمائىي تۇرمۇشىنى داۋاملاشتۇرغان ۋە تەرەققىي قىلدۇرغان. شۇڭا ئادەمنى جەمئىيەتنىڭ مەھسۇلى، جەمئىيەتتىكى ئوبىيېكت دەيمىز. (2) يەككە ئادەمنىڭ تەرەققىياتىدىن ئېلىپ ئېيتساق، ئىنسانلار ئىچىدىكى ھەربىر يەككە ئادەم دۇنياغا تۆرەلگەن ھامان ئۇ ئالدىن تەييارلانغان ئىجتىمائىي ئىشلەپچىقىرىش كۈچلىرى ۋە ئىشلەپچىقىرىش مۇناسىۋەتلىرىگە شۇنداقلا ئىجتىمائىي مەدەنىيەتكە دۇچ كېلىدۇ. مانا بۇ جەمئىيەتنىڭ ھەربىر يەككە ئەزاسىنىڭ پائالىيەت ئېلىپ بېرىشى ئۈچۈن تەييارلاپ بەرگەن تارىخىي شەرت - شارائىتتۇر. جەمئىيەتنىڭ ھەربىر يەككە ئەزاسى بۇ تارىخىي شەرت - شارائىتقا

① «ماركس - ئېنگېلس تالاننا ئەسەرلىرى»، خەنزۇچە 1 - توم، 18 - بەت.

بويسۇنۇشقا بولىدۇ. ئۇنى ئۆزى ئەركىن تاللىۋېلىشقا بولمايدۇ. ئۇلار مۇشۇ خىل رېئال تارىخىي شارائىت ئاستىدىكى ئىجتىمائىي تەرەققىياتنىڭ ئوبيېكتى قانۇنىيەتكە بويسۇنۇشقا كېرەككى، ھەرگىز ئۆزىنىڭ سۈبېكتىپ ئىرادىسى بويىچە ئۇنى ئۆزگەرتىشكە ياكى ئۇنىڭدىن ھالقىپ كېتىشكە بولمايدۇ. شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا ئادەم جەمئىيەتنىڭ مەھسۇلى بولۇش سۈپىتىدە ئۇلارنىڭ ئارزۇسى، ھېسسىياتى، ئادىتى، ئىرادىسى، مەجەزى ۋە خاراكتېرى قاتارلىق ئىجتىمائىي پىسخولوگىيە ئامىللىرىمۇ تارىخنىڭ ئۇلارغا تەييارلاپ بەرگەن ئىقتىسادىي، سىياسىي ۋە مەدەنىيەت قاتارلىق ئىجتىمائىي شەرت - شارائىتلىرىنىڭ تەسىرىگە ئۇچرىماي قالمايدۇ. ئۇلارغا دەۋرنىڭ تامغىسى بېسىلغان بولىدۇ. دەل مۇشۇ مەنىدىن ئېلىپ ئېيتقاندا، يەنى ئەڭ تۈپكى مەنىدىن ئېلىپ ئېيتقاندا، ئىجتىمائىي ھادىسىلەر بەلگىلىك ئاڭغا ۋە مەقسەتكە ئىگە كىشىلەرنىڭ قاتنىشىشىدىن پەيدا بولغان بولسا، ئەمما ئۇ يەنىلا تەبىئىي ھادىسىلەرگە ئوخشاشلا قانۇنىيەتلىك بولىدۇ. ئىجتىمائىي تۇرمۇشمۇ ئاخىرقى ھېسابتا تەبىئىي بىر تارىخىي جەريان بولۇپ قالىدۇ. ئادەم جەمئىيەتنىڭ مەھسۇلى، جەمئىيەتتىكى ئوبيېكت ھېسابلىنىدۇ.

ئىككىنچى، ئادەم جەمئىيەتنى ياراتقۇچى، جەمئىيەتتىكى سۈبېكت. بۇنى چۈشىنىش قىيىن ئەمەس. ئالدىنقى مەزمۇندا بىز ماركسنىڭ «جەمئىيەت - مەيلى شەكىلنىڭ قانداق بولۇشىدىن قەتئىينەزەر ئۇ كىشىلەرنىڭ ئۆزئارا ئالاقىسىنىڭ مەھسۇلى» دېگەن سۆزىنى بايان قىلىپ ئۆتكەن. ماركسنىڭ بۇ سۆزى دەل مۇشۇ نۇقتىنى ئىسپاتلايدۇ. (1) جەمئىيەتنىڭ ھاسىل بولۇشىدىن ئېلىپ ئېيتقاندا، كىشىلەر ئۇنى مەيلى ئىجتىمائىي ئىشلەپچىقىرىش كۈچلىرى، ئىجتىمائىي ئىشلەپچىقىرىش مۇنا-سۈۋەتلىرى، ئۈستۈرۈلما دەپ ئۈچ سىستېمىغا ئاجراتسۇن، ياكى ئۇنى جۇغراپىيەلىك مۇھىت، نوپۇس، ئىشلەپچىقىرىش ئۇسۇ-

لى ۋە مەدەنىيەت دەپ تۆت سىستېما ياكى ئادەم، مۇناسىۋەت، مەدەنىيەت دەپ ئۈچ ئامىلغا ئاجراتسۇن، شۇنداقلا بىزنىڭ تەبىئىي مۇھىت، نوپۇس، مەدەنىيەت دەپ ئۈچ ئاساسىي ئامىلغا ئاجرىتىشىمىزدا بولسۇن، بۇلارنىڭ ھەممىسىدە ئادەمدىن ئىبارەت بۇ تۈپكى ئامىل ئاساسىي ئورۇندا تۇرىدۇ. ئادەم ۋە ئۇنىڭ پائالىيىتىدىن ئايرىلغان ھەرقانداق ئىجتىمائىي سىستېما ۋە ئامىل ئەمەلىيەتتە مەۋجۇت ئەمەس. شۇڭا بىز جەمئىيەت ئادەمدىن تەشكىل تاپقان، ئۇ ئادەملەر تەرىپىدىن يارىتىلغان بولىدۇ دەيدىمىز. (2) جەمئىيەت تەرەققىياتىنىڭ ئۆزگىرىشىدىن قارىغاندا، ئادەم جەمئىيەتتىكى ئەڭ جانلىق، ئەڭ پائالىيەتچان ئامىل. ھەر-قانداق بىر ئىجتىمائىي ھادىسىنى كۆزەتكەن ۋە تەتقىق قىلغان چاغدا ئادەملەرنىڭ ئىدىئولوگىيىسى بىلەن ئىجادىي پائالىيىتىنىڭ شۇ ھادىسىگە بولغان تەسىرىنى تەتقىق قىلماي بولمايدۇ. ئادەملەرنىڭ ھېس - تۇيغۇسى، ئىرادىسى، مېجەزى، خاراكتېرى قاتارلىق بىر قىسىم سۈبېكتىپ ۋە پىسخولوگىيە ئامىللىرىنىڭ ئىجتىمائىي رولىنى تەتقىق قىلماي بولمايدۇ.

كونىلارنىڭ «ئادەم ئادەم بىلەن ياشايدۇ» دېگەن سۆزمۇ ئىنسانلارنىڭ توپلىشىپ ياشايدىغان بىر خىل ئىجتىمائىي تۈر-مۇش ئالاھىدىلىكىنى كۆرسىتىپ بېرىدۇ، ئەلۋەتتە. ئىجتىمائىي-لاشقان تۈرمۇشنى ئۆتكۈزۈش ئىنسانلارغا خاس بىر خىل ئۆزگىچە ھادىسە. ھايۋانلارنىڭ توپلىشىپ ياشىشى بىلەن ئىنسانلارنىڭ توپلىشىپ ياشىشى ماھىيەت جەھەتتىن پەرقلىنىدۇ. ھايۋانلارنىڭ توپلىشىپ ياشىشى بىر خىل ئىرسىيەتكە ياتىدىغان بىئولوگىيەلىك ھادىسە بولۇپ، ئۇ تەبىئىي ئىقتىداردىن بولىدۇ. شۇڭا ھايۋاناتلار دۇنياسىدا سۈبېكت ۋە ئوبېكت مەسىلىسى مەۋجۇت ئەمەس. لېكىن، ئادەملەرنىڭ توپلىشىپ ياشىشى بولسا، ماددىي ئىشلەپچىقىرىش ئەمگىكى ئاساسىدىكى پائالىيەتچانلىقتىن كېلىپ چىقىدۇ. بۇ توغرا ئىقتىدار ئەمەس، بەلكى كېيىن يېتىلدۈرۈل-

گەن ئىجتىمائىي ھەرىكەتتۇر. ئادەملەر توپلىشىپ ياشاش تۇرمۇ-
شىنى ياراتقان چاغدا تەبىئەت دۇنياسىغا جەڭ ئېلان قىلىپ ئۇنى
ئۆزگەرتىدۇ ۋە ئۆز مەقسىتى ئۈچۈن خىزمەت قىلدۇرىدۇ. دې-
مەك، ئادەم ئىجتىمائىي تۇرمۇشنىڭ سۈبىيىكىتى بولۇش سۈپىتى
بىلەن تەبىئەت دۇنياسىغا ھۆكۈمرانلىق قىلىدۇ. ئىجتىمائىي
تۇرمۇش سۈبىيىكىتىنىڭ بۇ خىل پائالىيەتچان رولىنى چۈشەنمەي
تۇرۇپ، ئىجتىمائىي تۇرمۇشنىڭ تەرەققىيات ئۆزگىرىشىنى ئىلا-
مىي ھالدا شەرھىلەپ بەرگىلى بولمايدۇ.

ماركس «ئادەم مۇھىتىنى يارىتىدۇ. مۇھىت ئادەمنى يارىتىد-
دۇ»^① دەپ ئېيتىدۇ. جەمئىيەتتىكى سۈبىيىكىت بىلەن ئوبىيىكىتتىن
ئىبارەت بۇ خىل زىددىيەتنىڭ بىرلىكى ئادەمنىڭ ئىجتىمائىي
تۇرمۇشتىكى ئەزەلدىن مەۋجۇت بولغان ئورنىدۇر. ئادەمنىڭ ئى-
جادىي خاراكتېرىدىكى ئىجتىمائىي تارىخىي پائالىيىتى ئارقىلىق
ئىجتىمائىي تۇرمۇشنىڭ ئوبىيىكىتتىن قانۇنىيىتىنى ئېچىپ بې-
رىش، جەمئىيەتتىكى سۈبىيىكىت بىلەن ئوبىيىكىتنىڭ دىئالېكتىك-
لىق مۇناسىۋىتى ئارقىلىق ئىجتىمائىي مۇناسىۋەتنى ئىگىلەش
ئىلمىي جەمئىيەتتە مۇناسىۋەتنىڭ ئەڭ نۇقتىلىق تەتقىقات تېمىسى
ھېسابلىنىدۇ.

2. ئادەمنىڭ تەبىئىي خۇسۇسىيىتى ۋە ئىجتىمائىي

خۇسۇسىيىتى

ئادەمنىڭ جەمئىيەتتىكى ئورنىنى يەنى ئۇنىڭ تەبىئىي خۇ-
سۇسىيىتى ۋە ئىجتىمائىي خۇسۇسىيىتىنى ئىبارەت ئىككى جە-
ھەتتىمۇ چۈشەندۈرۈشكە بولىدۇ.

(1) ئادەمنىڭ تەبىئىي خۇسۇسىيىتى

ئادەم تەبىئەت دۇنياسىدىكى بىر مەۋجۇدات بولۇش سۈپىتى

① «ماركس - ئېنگېلس ئاللانما ئەسەرلىرى» خەنزۇچە 1 - توم 43 - بەت.

بىلەن تەبىئەت دۇنياسىنىڭ بىر ئەزاسى. ئادەمدىمۇ باشقا ھايۋانلارغا
رىئىئەتگە ئوخشىشىپ كېتىدىغان تەبىئىي توغما قابىلىيەت بولدى.
دۇ. بۇ خىل تەبىئىي قابىلىيەت ئادەم ئورگانىزىمىنىڭ ئىقتىدارى
بىلەن مۇناسىۋەتلىك. مەسىلەن، ئاچلىق - توقلۇق، ئۆسۈش -
لۇق، شەرتلىك رېغىلىك، ئەر - ئاياللىق ئارزۇ - تەلپى
قاتارلىقلار ئادەمنىڭ تەبىئىي خۇسۇسىيىتى، ئادەمنىڭ بىئولو-
گىيىلىك ئورگانىزىمىدىكى ئىقتىداردا كۆرۈلىدىغان تەبىئىي خا-
ئىش بولۇپ، ئۇمۇ بىئولوگىيىلىك ئورگانىزىملاردا بولىدىغان
ئومۇمىي قانۇنىيەتلەرگە بويسۇنىدۇ. ئەمما، ئادەم بىلەن ئادەتتە-
كى ھايۋانلارنىڭ تەبىئىي خۇسۇسىيەتلىرىنى نوقۇل بىئولوگىيى-
لىك كۆز قاراش بويىچەلا ئوخشاش تەھلىل قىلىشقا بولمايدۇ.
ئادەمنىڭ تەبىئىي خۇسۇسىيىتى ئادەتتىكى ھايۋانلارنىڭ تەبىئىي
خۇسۇسىيىتىدىن ناھايىتى زور دەرىجىدە ئۈستۈن تۇرىدۇ. چۈنكى
(1) ئادەمنىڭ ھاياتلىقىنى داۋام ئەتتۈرۈشى، تۇرمۇش ۋاسىتىلى-
رىغا ئىگە بولۇش ئۇسۇلى ھايۋانلارنىڭ ئۇسۇلى بىلەن پىرىنسىپ
جەھەتتىن ئوخشىمايدۇ. ھايۋانلار پەقەت ئۆز ئورگانىزمى ئىقتىدا-
رىنىڭ ئېھتىياجىغا ئاساسەن، تەبىئىي قابىلىيىتىگە تايىنىپ تەبى-
ئەت دۇنياسىدىن ئەييار ئوزۇقلۇق ئىزدەيدۇ. ئۇلارنىڭ پائالىيىتى-
تى نوقۇل ھالىدىكى ئورگانىزم رول پائالىيىتىدىن ئىبارەت.
ئادەم بولسا، ئۆز ئورگانىزمىنىڭ رولىدىن تولۇق پايدىلىنىپ ۋە
تەرەققىي قىلدۇرۇپ، بىلىم ئۆگىنىش، تېخنىكا ئىگىلەش، ئەم-
گەك قوراللىرىنى ياساش ۋە ئىشلىتىش ئىقتىدارىغا ئىگە بولىدۇ.
شۇنداقلا ئۆزىگە خاس بولغان ئىشلەپچىقىرىش ئەمگەك ئۇسۇلى
ئارقىلىق ئۆز ھاياتلىقىغا كېرەك بولغان ماددىي نېمەتلەرنى ئالىد-
دۇ. (2) ھايۋانلارنىڭ تەبىئىي خۇسۇسىيىتى ئىرسىيەت تەرىپى-
دىن بەلگىلەنگەن مۇقىم ھەرىكەت فورمىسىغا ئىگە. ئادەملەرنىڭ
ھەرىكەت فورمىسى ئاساسەن كېيىن پەيدا بولغان بولۇپ، ئىجتى-
مائىي شارائىت ئىچىدىكى ئىجتىمائىي تەربىيە كۈچىدىن شەكىل-

لىنىدۇ. (3) ئادەمنىڭ تەبىئىي خۇسۇسىيىتى ئىدراكنىڭ باش- قۇرۇشىدا بولىدۇ. ھايۋانلارنىڭ تەبىئىي خۇسۇسىيىتى پۈتۈنلەي تەبىئىي قابىلىيەتنىڭ باشقۇرۇشىغا ئۇچرايدۇ. ئادەم ئەقىل - ئىدراك ئارقىلىق ئۆز ئورگانىزىمىنىڭ تەبىئىي ئېھتىياجىنى مۇ- ئەييەن ئىجتىمائىي قائىدە يول قويغان دائىرە ئىچىدىلا قانائەتلەن- دۈرىدۇ ۋە چەكلەيدۇ. ھايۋانلار مۇنداق ئەمەس، ئۇلارنىڭ ھەرد- كىتى پۈتۈنلەي ئەسلىدىكى ھايۋان تەبىئىتى بويىچە بولىدۇ.

(2) ئادەمنىڭ ئىجتىمائىي خۇسۇسىيىتى

ئادەم ئىجتىمائىي مەخلۇق، ئىجتىمائىي خۇسۇسىيەت ئادەم بىلەن ھايۋان ئوتتۇرىسىدىكى تۈپكى پەرق. ئادەمنىڭ ئىجتىمائىي خۇسۇسىيىتى ئۇنىڭ ئادەملىكىنى مۇجەسسەملەشتۈرىدىغان تۈپكى سۈپەتتۇر. ئادەمنىڭ ئىجتىمائىي خۇسۇسىيىتىنى تۆۋەندىكى بىر- قانچە تەرەپلەرگە يىغىنچاقلىغىلى بولىدۇ.

(1) ئادەم ئىشلەپچىقىرىش قوراللىرىنى ياسىيالايدۇ ۋە ئىشلىتەلەيدۇ. ئىشلەپچىقىرىش ئەمگىكى بىلەن شۇغۇللىنالايدۇ. ئەمگەك - ئادەمنىڭ ئەڭ ئاساسلىق ئەمەلىي پائالىيىتى شۇنداقلا ئەڭ ئاساسىي ئىجتىمائىي خۇسۇسىيىتى.

(2) ئادەمنىڭ پائالىيىتى، مەيلى تەبىئەت دۇنياسى بىلەن بولغان مۇناسىۋەتنى بىر تەرەپ قىلىش پائالىيىتى بولسۇن، مەي- لى باشقىلار بىلەن بولغان مۇناسىۋەتنى بىر تەرەپ قىلىش بول- سۇن، بۇلارنىڭ ھەممىسى پىلانلىق، مەقسەتلىك ھالدىكى ئوپچى پائالىيەت ھېسابلىنىدۇ. ئوپچى پائالىيەت ئېلىپ بېرىش ئىنسانغا خاس بىر خىل ئىجتىمائىي خۇسۇسىيەت. بۇ خىل ئوپچى پائالىي- يەت ئاساسىدىلا ئىنسانلار ئىشلەپچىقىرىش ئەمگىكى بىلەن شۇ- غۇللىنالايدۇ.

(3) ئادەملەرنىڭ ئىجتىمائىي تۇرمۇشى قائىدىلاشقان ئىج- تىمائىي فورمىدۇر. بۇ خىل قائىدىلاشقان ئىجتىمائىي فورما ئىنسانلارنىڭ ئۇزۇن مۇددەتلىك ئىجتىمائىي تۇرمۇشىدا تەدرىجىي

شەكىللەنگەن ۋە توپلانغان بولۇپ، جەمئىيەت تەرىپىدىن بىردەك ئېتىراپ قىلىنغان ھەممە رىئايە قىلىشقا تېگىشلىك قائىدىلەر. دۇر. جەمئىيەتنىڭ ھەربىر ئەزاسى جەمئىيەتكە كىرىشتىن ئىلگىرىلا جەمئىيەت ئۇنىڭ ئۈچۈن بىر يۈرۈش ئۈنۈملۈك ھەرىكەت فورمىسى تەييارلاپ بەرگەن بولىدۇ. ئۇ چوقۇم مۇشۇ ئىجتىمائىي ھەرىكەت فورمىسىغا ئۇيغۇنلىشىشى كېرەك. ئىجتىمائىي ھەرىكەت فورمىسى ئادەمنىڭ مۇھىم ئىجتىمائىي خۇسۇسىيىتى بولۇپ، ئادەم ئىجتىمائىي ھەرىكەت فورمىسى ئىچىدىلا ياشايدۇ. ئۇنىڭدىن ھالقىپ كېتەلمەيدۇ.

(4) ئادەمنىڭ ئىجتىمائىي خۇسۇسىيىتى يەنە ئادەمنىڭ ئىجتىمائىي سالاھىيىتىدە ئىپادىلىنىدۇ. ئادەم مۇئەييەن خاراكتېرگە، ئاڭغا ھېسسىيات پوزىتسىيىگە ۋە مۇئەييەن قىممەت كۆزقارنىشىغا ئىگە شەخس بولۇپ، ئۇ جەمئىيەتتە مۇئەييەن ئىجىمائىي رول ۋە ئورۇن ئالغان بولىدۇ. ئادەمنىڭ بۇ خىل سالاھىيىتى ئۇنىڭ مەۋجۇت بولۇشىدىكى ئىجتىمائىي شەكىل ھېسابلىنىدۇ. بىر ئادەمنىڭ خاراكتېرى، ئورنى ۋە رولى باشقىلار بىلەن بولغان مۇناسىۋەت ئىچىدە شەكىللىنىدۇ ۋە ئىپادىلىنىدۇ. جەمئىيەت بولمىسا ئادەم بولمايدۇ، ئادەم جەمئىيەتنىڭ مەھسۇلى بولۇش سۈپىتى بىلەن جەمئىيەتنىڭ مەۋجۇت بولۇشىنى ئۆزىنىڭ مەۋجۇت بولۇشىدىكى ئالدىنقى شەرت قىلىدۇ. ئادەمنىڭ قىممىتى ئىجتىمائىي ئىقتىسادى بىلەن ئۆلچىنىدۇ. جەمئىيەتكە نىسبەتەن يەككە ئادەم مۇستەقىل فۇنكسىيىلىك بىرلىك ئەمەس، بەلكى ئۇ جەمئىيەتنىڭ بىر ھۈجەيرىسى. خۇددى ماشىنىنىڭ بىر تال ۋىنتىسىغا ئوخشاش جەمئىيەتتىن ئايرىلسا مۇستەقىل بىر خىزمەتنى ئۆتەلمەيدۇ. شۇڭا ئادەمنىڭ رولى ۋە قىممىتىگە باھا بەرگەندە، ئوبيېكتىپ پاكىتقا ئۇيغۇن كېلىدىغان ئىلمىي پوزىتسىيىدە بولۇشىمىز كېرەك.

ماركسىزمچە جەمئىيەتشۇناسلىق كۆزقارنىشى بويىچە، ئادەم...

نىڭ تەبىئىي خۇسۇسىيىتى بىلەن ئىجتىمائىي خۇسۇسىيىتى تاما-
مەن بىر - بىرىدىن ئايرىلىپ تۇرىدىغان ئىككى خىل نەرسە
ئەمەس، بەلكى بۇ ئىككىسى ھەم پەرقلىق، ھەم باغلىنىشلىق
بولىدۇ. بىر - بىرىنى شەرت قىلىپ، ئۆزئارا تەسىر كۆرسىتىدۇ.
ئادەم ھەم تەبىئىي خۇسۇسىيەت، ھەم ئىجتىمائىي خۇسۇسىيەت.
يەتتىن ئىبارەت دىئالېكتىكىلىق بىرلىك ئىچىدە مەۋجۇت
بولىدۇ.

ئىككىنچى پاراگراف ئادەمنىڭ ئىجتىمائىيلىشىشى

1. ئىجتىمائىيلىشىش چۈشەنچىسى

ئىجتىمائىيلىشىش دېگەنمىز، جەمئىيەتنىڭ تەبىئىي بىر
ئادەمنى مۇئەييەن بىر خىل ئىجتىمائىي مەدەنىيەتكە ئۇيغۇنلىشا-
لايدىغان، ئىجتىمائىي تۇرمۇشقا قاتنىشىپ بەلگىلىك رول -
ھەرىكىتىنى ئادا قىلالايدىغان ئىجتىمائىي ئادەمگە ئايلاندۇرۇش
جەريانىنى كۆرسىتىدۇ شۇنداقلا تەبىئىي بىر ئادەمنىڭ مۇئەييەن
ئىجتىمائىي مۇھىت ئىچىدە باشقىلار بىلەن ئۇچرىشىش ۋە ئالاقە
قىلىش داۋامىدا تەدرىجىي ئۆزى ئۆزىنى تونۇپ يېتىپ ۋە ئىجتىما-
ئىي مەدەنىيەتنى قوبۇل قىلىپ جەمئىيەت ئەزاسى بولۇش سالاھى-
يىتىنى قولغا كەلتۈرۈش جەريانىدۇر. قىسقىسى ئىجتىمائىيلى-
شىش مۇئەييەن ئىجتىمائىي مەدەنىيەتنى ئۆگىنىش ۋە تارقىتىش
جەريانى ھېسابلىنىدۇ.

بىز بۇ يەردە جەمئىيەتنىڭ شەخسىنى ئىجتىمائىيلاشتۇرۇش
ۋە شەخسنىڭ ئۆزى ئۆزىنى ئىجتىمائىيلاشتۇرۇشىدىن ئىبارەت
ئىككى مەسىلىگە يولۇقىمىز. ئىجتىمائىيلىشىش شەخس بىلەن
جەمئىيەتتىن ئىبارەت ئىككى كۈچ ئۆزئارا رول ئوينىيدىغان جە-
يان بولغاچقا، ئۇنىڭ ئەمەلگە ئېشىشى بۇ ئىككى كۈچنىڭ بىرىك-

شى ئارقىلىق بولىدۇ. بۇنى مۇنداق ئىككى تەرەپتىن چۈشەندۈرۈشكە بولىدۇ.

بىرىنچى، ئادەم جەمئىيەتتىكى سۈبىيەت بولۇش سۈپىتى بىلەن ئۆزى ئۆزىنى ئىجتىمائىيلاشتۇرىدۇ شۇنداقلا ئادەم جەمئىيەتتىكى ئۈبىيەت بولۇش سۈپىتى بىلەن جەمئىيەتنىڭ ئىجتىمائىيلاشتۇرۇشىغا ئۇچرايدۇ. مەيلى پىلانلىق، ئاڭلىق ھالدا ئېلىپ بېرىلغان ئىجتىمائىيلىشىش جەريانى بولسۇن، ياكى پىلانسىز، ئاڭسىز ھالدا ئېلىپ بېرىلغان ئىجتىمائىيلىشىش جەريانى بولسۇن، بۇلارنىڭ ھەممىسى جەمئىيەت بىلەن شەخسدىن ئىبارەت ئىككى تەرەپنىڭ ئۆزئارا رولىدىن بولىدۇ. ئەگەر بۇنىڭ ئىچىدىكى قايسى بىر تەرەپ كەم بولسا، ئىجتىمائىيلىشىش ۋەجۇدقا چىقمايدۇ.

ئىككىنچى، بىر ئادەم توغۇلغاندىن كېيىن مۇرەككەپ بىر ئىجتىمائىي مۇھىت ئىچىدە ياشاشقا باشلايدۇ. ھەرقانداق دەۋردەكى جەمئىيەت تۈرلۈك چارە - تەدبىرلەر بىلەن ئۇنىڭغا تەسىر كۆرسىتىپ ئۇنى شۇ جەمئىيەتنىڭ تەلىپىگە ئۇيغۇن كېلىدىغان بىر ئەزاغا ئايلاندۇرىدۇ. شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا شۇ شەخسنىڭ ئۆزىمۇ ھەر ۋاقىت ھەر دائىم دېگۈدەك ئۆزى ياشاۋاتقان شۇ مۇھىتقا قارىتا ئۆزىگە خاس بولغان ئۇسۇلدا تۈرلۈك ئىنكاس قايتۇرۇپ ئۆزىنىڭ سۈبىيەتلىكىنى پائالىيەتچانلىقىنى ئىپادىلەيدۇ. دېمەك شەخسنىڭ ئىجتىمائىيلىشىشى شۇ شەخس ياشاۋاتقان مۇھىتنىڭ ئۆزىگە بولغان تەسىرىگە باغلىق ھەم شۇ شەخسنىڭ ئەتراپىدىكى مۇھىتقا قايتۇرغان تەسىرىنىڭ ھەرىكەت ئۇسۇلىغا باغلىق بولۇپ قالىدۇ.

2. ئىجتىمائىيلىشىشنىڭ زۆرۈرىيىتى

ئادەمنى نېمە ئۈچۈن ئىجتىمائىيلاشتۇرۇش كېرەك؟ دېگەن بۇ مەسىلىگە كەلسەك، ئادەمنىڭ ئۆسۈپ يېتىلىشىنى مۇنداق

ئىككى جەريانغا بۆلۈشكە بولىدۇ. بىرى، تەبىئىي ئۆسۈش جەريانى. يەنە بىرى، ئىجتىمائىيلىشىش جەريانى.

ھەر بىر ئادەمنىڭ تۆرەلمە مەزگىلىدىن تارتىپ جەمئىيەت تۇرمۇشىغا ئارىلاشقۇچە بىر تەبىئىي ئۆسۈپ يېتىلىش جەريانى بولىدۇ، بىر ئادەم ھېچنېمىدىن خەۋەرسىز بولغان جانلىقلار تۈرىدىكى شەخستىن (تەبىئىي ئادەمدىن)، لايىقەتلىك جەمئىيەت ئەزاسىغا ئايلىنىشتا، ئاشۇ جەمئىيەت ئۇزۇندىن بۇيان توپلىغان بىلىم، ماھارەت ۋە قائىدىلەرنى تەدرىجىي ئۆگىنىپ، جەمئىيەتتە نورمال تۇرمۇش كەچۈرۈش سالاھىيىتىنى قولغا كەلتۈرىدۇ، بۇ ئۆزىنىڭ ئىجتىمائىي خۇسۇسىيىتىنى يارىتىش جەريانى بولىدۇ. بۇ ئىككى جەريان ھەرگىز بىر - بىرىدىن كەسكىن ئايرىلىپ كېتەلمەيدۇ. بوۋاق بالا تۇغۇلغاندىن كېيىنلا ئۆسۈپ يېتىلىش بىلەن بىللە ئىجتىمائىيلاشتۇرۇشنى قوبۇل قىلىدۇ. ئەمما بۇ ۋاقىتتىكى ئىجتىمائىيلاشتۇرۇشنىڭ سىجىللىقى ناھايىتى ئالدىنقى جىز، ئاستا بولىدۇ. بۇ جەريان ئاساسەن يەنىلا فىزىئولوگىيە جەھەتتىكى ئۆسۈپ يېتىلىش جەريانى بولىدۇ. تەبىئىي ئۆسۈپ يېتىلىش جەريانى نەتىجىسىدە جەمئىيەتكە يېڭىدىن ھاياتلىق ئورگانىزمى يارىتىلىپ، مۇشۇ ئاساستا، ئاندىن ئىجتىمائىيلىشىش جەريانى ئەمەلگە ئاشىدۇ. ئىجتىمائىيلاشتۇرۇشنىڭ مەقسىتى تەبىئىي بىر ئادەمنى ئىجتىمائىي بىر ئادەمگە ئايلاندۇرۇشتىن ئىبارەت. ئەگەر بۇ جەريان بولمىسا، ئادەم ھەقىقىي ئادەم بولالمايدۇ. ناۋادا بىر ئادەم تۇغۇلغاندىن كېيىن كىشىلىك دۇنياسىدىن ئايرىۋېتىلسە، ئۇ ئۆسۈپ چوڭ بولغاندىن كېيىنمۇ جەمئىيەتنىڭ بىر ئەزاسى سۈپىتىدىكى ئادەم بولالمايدۇ. ئىنسان تەبىئىيەتكە ئىگە بولالمايدۇ. دېمەك ئادەم جەمئىيەتنىڭ لايىقەتلىك بىر ئەزاسى بولۇشى ئۈچۈن، ئىجتىمائىيلىشىشتىن ئىبارەت مۇشۇ جەرياننى بېسىپ ئۆتۈشى كېرەك. جەمئىيەتمۇ ئەۋلادىمۇ ئەۋلاد يېڭى كىشىلەرنى تەربىيەلەپ يېتىشتۈرگەندىلا، ئاندىن ئىنسانلار جەمئىيەتتە ئۆزىنىڭ جەريانىنى داۋاملاشتۇرۇشى مۇمكىن.

ئىنتىنىنىڭ ئۈزلۈكسىز تەرەققىياتىنى ساقلاپ قالالايدۇ. ئىجتىمائىيلىشىش — ئادەمنىڭ ئېھتىياجى، مۇھىت ۋە تەرەققىياتىدىن ئىبارەت ئۈچ تەرەپنىڭ دېئالېكتىك بىرلىكىدىن ئىبارەت. ئومۇمەن ئېيتقاندا، ئادەمنىڭ ئاساسەن ئىككى تۈرلۈك ئېھتىياجى بولىدۇ. بىر تۈرى، ئىنسانلار ئۆزىنىڭ ئىرقى تەرەققىياتى جەريانىدا ھاياتلىقنى ساقلاپ قېلىش ۋە ئىرقىنى داۋاملاشتۇرۇش ئۈچۈن، شەكىللەندۈرگەن مەلۇم شەيئىلەرگە بولغان ئاساسىي ئېھتىياج. مەسىلەن، ئوزۇقلۇق، ئۆزىنى قوغداش ۋە ئەۋلاد قالدۇرۇش قاتارلىقلارغا بولغان ئېھتىياج. يەنە بىر تۈرى، ئىجتىمائىي تۇرمۇشتا ماددىي ۋە مەنىۋى تۇرمۇش سەۋىيىسىنى ئۆستۈرۈش ئۈچۈن شەكىللەندۈرگەن، بىر دەرىجە يۇقىرى بولغان ئېھتىياج. مەسىلەن، ئىجتىمائىي ئالاقە، ئەمگەك، مەدەنىيەت، پەن، سەنئەت، دىن، سىياسىي تۇرمۇش قاتارلىقلارغا بولغان ئېھتىياج. كىشىلەرنىڭ ئېھتىياجى ئىجتىمائىي ئەمەلىيەت جەريانىدا قانائەتلەندۈرۈلىدۇ ھەم تەرەققىي قىلىدۇ. بۇ ئارزۇ، مۇددەت، ھەۋەس، غايە، ئېتىقاد ۋە قىممەت قارشى قاتارلىق جەھەتلەردە ئىپادىلىنىدۇ. بۇ كىشىلەرنىڭ ئىجتىمائىي ھەرىكىتىگە تۈرتكە بولىدىغان، ھەم يېتەكچىلىك قىلىدىغان بىۋاسىتە ئامىل بولۇپ ھېسابلىنىدۇ.

كىشىلەرنىڭ كونكرېت ئېھتىياجى مەلۇم ئوبيېكتىپ رېئاللىقنى شەرت قىلىدۇ. مۇئەييەن تۇرمۇش شارائىتىدا مۇئەييەن بىر جەمئىيەت ۋە تەربىيە تەلىپى ئاستىدا داۋاملىق تەرەققىي قىلىدۇ. شەخسنىڭ ئېھتىياجى — شەخسنىڭ ئاكتىپ ھەرىكەت قىلىشىدىكى ئىچكى سەۋەب. شەخسنىڭ جىسمانىي ۋە روھىي ھالىتىنىڭ ئىچكى تەلىپى. شەخسىي ھەرىكەتنىڭ داۋاملىق ئالغا قاراپ تەرەققىي قىلىشىدىكى ھەيكەتلەندۈرگۈچ كۈچ.

مۇھىت بىلەن تەربىيە شەخسنىڭ تەرەققىي قىلىشىدىكى تاشقى سەۋەب. مۇھىت بىلەن تەربىيە شەخسنىڭ ئېھتىياجىدىكى

ئاكتىپ ئامىللارنى بىرلەشتۈرۈپ، شەخسنىڭ روھىي ھالىتىنى تەرەققىي قىلدۇرۇشتا ھەل قىلغۇچ رول ئوينايدۇ. شەخسى ئېھتىياجىدىن كېلىپ چىققان ئاكتىپ پائالىيەت، يەنە كېلىپ مۇھىت بىلەن تەربىيىنىڭ ئۆزگىرىش ۋە تەرەققىياتىنى ئىلگىرى سۈرىدۇ. مۇشۇ ئىچكى ۋە تاشقى ئامىللارنىڭ دىئالېكتىك بىرلىكى ۋە شەخسنىڭ ئېھتىياجى بىلەن مۇھىت ۋە تەربىيىنىڭ بىرلەشتۈرۈلۈشى دەل ئادەمنىڭ ئىجتىمائىيلىشىشىنىڭ ماھىيىتى. كىشىلەر ئىجتىمائىيلىشىشى ئەزەلدىن پائالىيەتسىز، پاسسىپ ھالدا قوبۇل قىلغان ئەمەس، چۈنكى شەخسنىڭ ئاكتىپ پائالىيەتتىكى بولماي تۇرۇپ، مۇھىت ۋە تەربىيىنىڭ تەسىرى بىلەنلا ئىجتىمائىيلىشىشى ئەمەلگە ئاشۇرغىلى بولمايدۇ.

دېمەك، ئادەمنىڭ ئىجتىمائىيلىشىش جەريانى جەمئىيەتنى تونۇش جەريانىنى شەكىللەندۈرگەنلىك ۋە تەرەققىي قىلدۇرغانلىق. كىشىلەر ھامان مۇئەييەن تارىخىي مۇھىتتا ياشايدۇ. ئەمەس، لېكىن پائالىيەت ئېلىپ بارىدۇ. ئىجتىمائىي مۇھىتتىكى ھەر خىل شەيئىلەر بىلەن ئۇچرىشىدۇ. ئادەم بىلەن ئادەمنىڭ مۇناسىۋىتىگە يولۇقىدۇ. بۇ مۇناسىۋەتلەر مۇقەررەر ھالدا يا ئۇنداق، يا مۇنداق ئۇسۇلدا ئۇلارنىڭ كالىسىدا ئەكس ئېتىدۇ - دە، ئۇلار تەدرىجىي ھالدا ئوخشىمىغان دەرىجىدە ئادەم بولۇپ، ئىجتىمائىي ھەرىكەت ئەندىزىسىنى ئۆزلەشتۈرۈۋالىدۇ.

3. ئادەمنىڭ ئىجتىمائىيلىشىشىنىڭ ئىمكانىيىتى ۋە

شەرت - شارائىتى

ئىنسانلار ئۆز جەمئىيىتى بىلەن مەدەنىيەتنى ياراتتى ھەمدە ئۇنى ئەۋلادمۇ ئەۋلاد داۋاملاشتۇرۇپ كەلدى؛ بۇ ئىنسانلار جەمئىيىتىنىڭ ئەزاسى سۈپىتىدە تۇرۇۋاتقان ئادەمنىڭ ئىجتىمائىيلىشىشىنى قوبۇل قىلىدىغان بەزى ئالاھىدە شارائىتلارغا ئىگە ئىكەنلىكىنى چۈشەندۈرۈپ بېرىدۇ.

ئىنسانلار ئىجتىمائىيلىشىشتا تۆۋەندىكى شەرت - شارائىت ۋە ئىمكانىيەتلەرگە ئىگە:

(1) ئادەم ئىجتىمائىيلىشىشتا بىئولوگىيىلىك ئاساسقا ئىگە ئادەم گەرچە جانلىقلارنىڭ بىر تۈرى بولسىمۇ، شەخسنىڭ ئۆزى بىر جانلىق ئورگانىزم بولۇش بىلەن جانلىقلاردا بولىدىغان تەبىئىي خۇسۇسىيەتكە ئىگە بولسىمۇ، لېكىن ئۇ ئۆز ئېھتىياجىدىكى تەبىئىي خۇسۇسىيەتكىلا تايىنىپ ھەل قىلىپ كېتەلمەيدۇ. ئادەم يۈكسەك دەرىجىدە تەرەققىي قىلغان ھاياتلىققا ئىگە ئورگانىك جىسىم بولۇپ، ئۇ ئەمگەك قىلىدىغان ئىككى قول، ئالاھىدە تەرەققىي قىلغان، تەپەككۈر قىلىشقا ماھىر بولغان چوڭ مېڭە قاتارلىق تەن ساپاسى ئالاھىدىلىكىگە ئىگە. ئەقلى ئەمگەككە تايىنىپ تەبىئىتىنى پائالىيەتچانلىق بىلەن ئۆزگەرتەلەيدىغان قابىلىيەتكە ئىگە. ئىنسانلارنىڭ ھەربىر ئەۋلادىدا تۇغۇلغان شەخسنىڭ ئۆزى جەمئىيەتنىڭ مەھسۇلاتى، ئىجتىمائىيلىققا ئىگە بولغان جانلىق بولۇپ، ئۇنىڭ باشقا جانلىقلاردىن ئالاھىدە پەرقلىنىپ تۇرىدىغان بىئولوگىيىلىك تۈزۈلمىسى، ئىقتىدارى ئادەمدىن ئىبارەت بۇ شەخسنىڭ ئىجتىمائىيلىقنىڭ بىئولوگىيىلىك ئاساسى ھېسابلىنىدۇ. بۇ خىل ئىجتىمائىيلىقنىڭ جىسمانىي ئاساسى بولسا ئىنسانىيەتنىڭ ھەربىر ئەۋلادىنىڭ دەسلەپتە تۇغۇلغان شەخسنىڭ ئىجتىمائىيلىشىشىنى ئەمەلگە ئاشۇرالىشىدىكى زۆرۈر ئالدىنقى شەرت ھېسابلىنىدۇ.

(2) ئادەمنىڭ بىرقەدەر ئۇزۇن ۋاقىتقىچە تايىنىپ تۇرمۇش كەچۈرىدىغان مەزگىلى بولىدۇ

ئادەمنىڭ بىرقەدەر ئۇزۇن ۋاقىتقىچە جىسمانىي جەھەتتە مۇستەقىل تۇرمۇش كەچۈرەلمەيدىغان بالىلىق مەزگىلى بولىدۇ. بۇ ئادەمنىڭ كەڭ ۋە چوڭقۇر ھالدا ئىجتىمائىيلىشىشىنى قوبۇل قىلىشتىكى مۇھىم شەرتتۇر. ئادەمنىڭ روھى پائالىيەت جەريانى بىلەن جىسمانىي مېخانىزمى ئىنسانىيەتنىڭ ئۇزاق مۇددەتلىك

تەرەققىياتىنىڭ مەھسۇلى. ئادەم تۇغۇلۇش بىلەنلا پۈتۈنلەي دەپ--
گۈدەك جىسمانىي جەھەتتە ئۆزىنى باشقۇرۇپ كېتەلمەيدۇ.
شۇڭا ئاتا - ئانىسى ياكى باشقا باققۇچىنىڭ غەمخورلۇقى ۋە
كۆڭۈل بۆلۈشىگە تايانماي مۇمكىن ئەمەس، دەل تۇرمۇش جەھەت-
تىكى مۇشۇنداق تايىنىشچانلىق، بىر ئادەمنىڭ تۇغۇلۇش بىلەنلا
جەمئىيەتتە تۇرمۇش كەچۈرۈشىنى بەلگىلىگەن. ھالبۇكى، جەم-
ئىيەتتە تۇرمۇش كەچۈرۈش ئۈچۈن، جەمئىيەتتىكى تۇرمۇش
ئۆسۈلىنى قوبۇل قىلماي مۇمكىن ئەمەس. جىسمانىي ۋە روھىي
جەھەتتىكى يېتىلىش ئەمچەكتىكى مەزگىلىدىن ئۆسمۈرلۈك مەز-
گىلى ھەتتا ياشلىق مەزگىلىگىچە سوزۇلىدۇ بولۇپمۇ ئادەم مېڭد-
سىنىڭ تۈزۈلۈشى 13-14 ياشلاردا ئاندىن ئاساسەن يېتىلىدۇ.
ئاندىن بىرقەدەر مۇكەممەل بولغان ئالىي دەرىجىلىك ئەقلىي ئەم-
گەك بىلەن شۇغۇللىنىدۇ. شۇ ئارقىلىق تۈرلۈك بىلىملەرنى
توپلاپ، ئىجتىمائىي ئىشلارغا ۋارىسلىق قىلىپ يېڭى ئىجادىيەت
بىلەن شۇغۇللىنىش ئۈچۈن مۇستەھكەم ئاساس سالىدۇ. ئىنسان-
لارنىڭ ئۈزلۈكسىز داۋاملىشىپ ھەم ئالغا قاراپ تەرەققىي قىلا-
لىشى، ئادەمنىڭ تايىنىپ تۇرمۇش كەچۈرۈش مەزگىلى تەمىنلى-
گەن تولۇق ئۆگىنىش پۇرسىتىدىن ئايرىلمايدۇ. شەخسنىڭ تايى-
نىش مەزگىلىدىكى ئۆگىنىش، ئالدى بىلەن ئۆزى ئۆزىنى بىلىش
ئۆزىنىڭ مۇھىتتىكى ئورنى ھەم باشقىلار بىلەن بولغان ئىجتىما-
ئىي مۇناسىۋىتىنى بىلىش، ئىجتىمائىي مۇناسىۋەتتە باشقىلار
بىلەن قانداق ئالاقىدە بولۇشنى ئۆگىنىۋېلىشتىن ئىبارەت بول-
دۇ. ئاندىن كېيىن ھەر خىل پەن - مەدەنىيەتنى ئۆگىنىپ،
كەڭ بىلىم ساھەسىگە كىرىدۇ. دەل شۇنداق بولغانلىقتىن، ئىج-
تىمائىي ھەرىكەت ئۆسۈلى كېيىنكى ئەۋلادلارنىڭ مۇشۇ ئۆگىنى-
شى ۋە ئەمەلىي ئىپادىسى ئارقىلىق تارقىلىپ ھەم تەرەققىي
قىلىپ بارىدۇ. شۇڭا ئادەمنىڭ تايىنىش مەزگىلىدىكى ئۆگىنىشى
بىلەن تۇرمۇشى تارىخىي كۆۋرۈكلۈك رول ئوينايدۇ دەپ ئېيتىشقا

بولدۇ.

(3) ئادەمدە بىرقەدەر يۇقىرى ئۆگىنىش ئىقتىدارى بولىدۇ ھەربىر ئادەمنىڭ ئۆگىنىش ئىقتىدارىدا ناھايىتى زور پەرق بولىدۇ. لېكىن، يۇقىرى سەۋىيىدىكى ئۆگىنىش ئىقتىدارى ئىنسانىيەتنىڭ ئورتاق ئالاھىدىلىكى. بۇمۇ ئىجتىمائىيلىشىشنى قوبۇل قىلىشتىكى مۇھىم شەرتلەردىن بىرى. ئالىي دەرىجىلىك ھايۋانلارنىڭ ھەرىكىتىگە بولغان تەجرىبە تەتقىقاتى ئۇلاردىمۇ مەلۇم بىلىملەرنى ئۆگىنىپ توپلايدىغان ئىقتىدارنىڭ بارلىقىنى ئىسپاتلىدى. ئەمما ئۇنى ئىنسانىيەتنىڭ ئۆگىنىش ئىقتىدارى بىلەن سېلىشتۇرۇش ھەرگىز مۇمكىن ئەمەس. ھايۋانلاردا ئابستراكت تەپەككۈر قابىلىيىتى بولمايدۇ. ئۇلارنىڭ ئۆگىنىشى پەقەت يۈزەكى ھالدا ۋاسىتىلىك ياكى بىۋاسىتە دوراشتىن باشقا نەرسە ئەمەس. ئۇلاردا ئىجادىي كۈچ بولمايدۇ. مەسىلەن، كىچىك شىمپەنزىنىڭ ئۆگەنگەن نەرسىلىرى، ئادەتتە ئوخشاش ياشاش تىكى بالغا ئوخشاشلا ياخشى بولىدۇ. ھەتتا بەزى تەرەپلەردە ئوخشاش ياشاش تىكى بالدىنمۇ ياخشىراق بولىدۇ. لېكىن، ياشنىڭ چوڭىيىشىغا ئەگىشىپ شىمپەنزىنىڭ ئۆگىنىش سۈرئىتى ناھايىتى تېزلا ئارقىدا قالىدۇ. بۇ، ئىنسانلارنىڭ بىلىم ئۆگىنىشى ۋە توپلىشىنىڭ تېزلىنىشىچان سۈرئەتتە بولىدىغانلىقىنى تولۇق چۈشەندۈرۈپ بېرىدۇ. ئىنسانلارنىڭ بىلىم ئۆگىنىش ۋە توپلاش ئىقتىدارىنىڭ باشقا ھايۋاناتلارغا قارىغاندا ئۈستۈن بولالىشىدىكى مۇھىم بىر سەۋەب، ئادەم ئەمەلىيەت ئارقىلىق بىلىمنى ئۆزلەشتۈرۈپ، ئۆزىنىڭ قارىشى، ئىدىيىسى، مۇددىئاسى ۋە ھەرىكىتىگە ئايلاندۇرۇپ ئۆزىگە خاس چۈشەنچىسىنى شەكىللەندۈرۈش بىلەن، شەيئىلەرنىڭ ماھىيىتىنى تونۇش سەۋىيىسىگە يېتىدۇ. ئەسلىدە بىر ئادەم باشقىلارنىڭ قانداق قىلىپ ئوزۇقلۇق ئىزدەيدىغانلىقىنى، خۇشاللىققا ئىنتىلىدىغانلىقىنى، قانداق قىلىپ خەتەردىن ساقلىنىپ، ئۆزىنى قوغداش قاتارلىق ھەرىكەتلىرىنى

كۆرگەندىن كېيىن، ئۆزى ئوخشاشلا شۇنداق ئېھتىياجغا ياكى ئوخشاش ھەرىكەتلەرگە دۇچ كەلگەندە دوراپ باقىدۇ. ئۈنۈملۈك بولغان ھامان، ئۇ مۇشۇ ئۇسۇللارنى ئېسىدە ساقلايدۇ. زۆرۈر بولغاندا ئۇنى قايتا ئىپادىلەيدۇ. كۆپ تەكرارلىغانسېرى، ئۇنىڭ كاللىسىغا چوڭقۇر تامغا بېسىلىدۇ، تۇرمۇش تەجرىبىلىرىنى توپ-لاپ ساقلايدۇ. دەسلەپكى ۋاقىتتا بىر ئادەم دائىم باشقىلارنىڭ ھەرىكىتىنىڭ تاشقى ئىپادىسىنى دوراش بىلەنلا چەكلىنىدۇ. تۈر-مۇش بىلىملىرىنىڭ كۆپىيىشىگە ئەگىشىپ، ئاخىرى باشقىلار-نىڭ ئىچكى دۇنياسىدىكى خىيالىي بىلەن پىلاننى ئۆزلەشتۈرۈۋالالايدۇ، ئۆزى ئوخشاش ئەھۋالغا دۇچ كەلگەن ھامان، ئوخشاش خىيال ۋە پىلان بويىچە سىناق قىلىپ ئىشلەپ كۆرىدۇ، ئەڭ ئاخىرىدا، تاشقى كۆرۈنۈشتىكى ھەرىكەت بىلەن كۆڭلىدىكى پىلان ئۆزئارا بىردەك بولغاندا، ئۆزىنىڭ قارشى ۋە بىلىمىگە ئايلىنىدۇ. ئۆزىنىڭ ھەرىكىتىدىكى يېتەكچى ئىدىيىگە ئايلىنىدۇ ھەمدە مۇشۇ ئىدىيىنى ئۆزىنىڭ تۇرمۇشى بىلەن بىرلەشتۈرىدۇ، ئادەم پائالىيەتچان سۈپىتىگە ئايلىنىدۇ.

ئىنسانلارنىڭ بىلىم ئۆگىنىش ۋە توپلاش ئىقتىدارى شۇنداق بىر سەۋىيىگە يېتەلەيدۇكى، ئۇ بولسىمۇ كىشىلەرنىڭ ھەرىكىتى ئالدىن ئويلانغان، پىلانلىق ھالدا مەلۇم نىشانغا قاراپ ئالغاندا، گىرىلەيدىغان خۇسۇسىيەتكە ئىگە بولىدۇ. ئادەمنىڭ ئۆگىنىش ئىقتىدارىنى شەخسنىڭ توغما قابىلىيىتى، جەمئىيەتنىڭ تەربىيىسى ۋە شەخسنىڭ تىرىشىشى قاتارلىق ئۈچ تەرەپتىكى ئامىلنىڭ ئۆزئارا تەسىرى كەلتۈرۈپ چىقارغان، شۇڭا بۇ ئۈچ تەرەپنى ناھايىتى ئوبدان ماسلاشتۇرغاندا، ئادەمنىڭ ئىجتىمائىيلىشىشىغا ياخشى شارائىت ياراتقىلى بولىدۇ.

4) ئادەمدە تىل قابىلىيىتى بولىدۇ

ئادەمنىڭ ناھايىتى كۈچلۈك ئۆگىنىش ئىقتىدارىغا ئىگە بو-لۇشى ئۆزىنىڭ تىل قابىلىيىتى ھەم ئۇنىڭدىكى ئىككىنچى سىگ-

ئان سىستېمىسى بىلەن زىچ مۇناسىۋەتلىك بولىدۇ. تىل ئىنساندا-
لارغىلا خاس بولغان ھادىسە، ئۇ ئويىپېكتىپ شەيئىنىڭ كىشىلەر
كالىسىدا شەكىللەندۈرگەن تەسەۋۋۇر، ئۇقۇم ۋە ئىدىيىنىڭ
سىرتقى ئىپادىسى، ئادەم ئېغىزى ئارقىلىق بولۇپمۇ خەت ياكى
بەلگە قاتارلىق تىل شەكىللىرى ئارقىلىق خەۋەرنى يەتكۈزىدۇ،
ئىدىيە ئالماشتۇرىدۇ. شۇڭا، ئادەم تىلىنىڭ ياردىمىدە ئىجتىمائىي
مەدەنىيەتنى ئۆگىنەلەيدۇ، باشقىلارنىڭ تەجرىبىسىنى ئىگىلەي-
دۇ. تۇرمۇش بىلىملىرىنى توپلاپ، ئۆزىنىڭ ھەرىكىتىگە يېتەك-
چى قىلىدۇ، ئىجتىمائىي تۇرمۇشقا ئارىلىشىپ، ئىجتىمائىي مۇ-
ناسىۋەتلەرنى بىر تەرەپ قىلىپ، ئىجتىمائىي بايلىق يارىتىدۇ.
تىل شەخسنىڭ ئىجتىمائىيلىشىشىدىكى كۈچلۈك قورالى ۋە پە-
شائى. تىلنىڭ بارلىققا كېلىشى تۈپەيلى، ئاندىن ئادەمنىڭ ئىج-
تىمائىيلىشىشىنىڭ مەزمۇنى بېيىدى. ئىجتىمائىيلىشىشىنىڭ دا-
ئىرىسى كېڭەيدى، ئىجتىمائىيلىشىش جەريانى تېزلىتىلدى.
ئىنسانلار ئۇزاق مۇددەتلىك ئەمگەك جەريانىدا، تىل ئەزاسى-
نى، ئاڭلاش قابىلىيىتىنى ۋە چوڭ مېڭىنىڭ مۇناسىۋەتلىك
تۈزۈلمىسىنى تەرەققىي قىلدۇردى. بۇ باشقا ھايۋاناتلاردا، ھەتتا-
كى ئەڭ يۇقىرى دەرىجىلىك ئادەمسىمان مايمۇنلاردىمۇ بولمايدۇ.
باشقا ھايۋاناتلارنىڭ تاشقى دۇنياغا ھەم ئىچكى تەسىرىگە نىسبەتەن
قايتۇرغان ئاۋاز ئىنكاسى بولسا بىر خىل تۇغۇلۇشىدىنلا بار
بولغان تەبىئىي خۇسۇسىيەت ئاساسىدىكى ئىنكاستۇر. قانداقتۇر
ئاۋازنى قوزغىغۇچى جىسىمنىڭ ئۆزىگە بولغان جاۋابى ئەمەس،
ئەمدى ئىنسانلارنىڭ تىلى بولسا، ئۇ باشقا بىر ئىش. ئويىپېكتىپ
تەسىر قىلغۇچى جىسىم كىشىلەرنىڭ كالىسىدا تەسەۋۋۇر -
ئۇقۇم ۋە ئىدىيىنى شەكىللەندۈرىدۇ. شۇڭا، ئىنسانلار تىلىنىڭ
ئىنكاسى ئىنكاس قىلىنغان شەيئىنىڭ ئۆزى بولىدۇ. كىشىلەر
ئۆزلىرىنىڭ كالىسىدا ئەكس ئەتكەن نەرسىلەرنى تىل ئارقىلىق
بىر - بىرىگە يەتكۈزىدۇ، ئىدىيە ئالماشتۇرىدۇ. بۇلاردىن بىلىۋې-

لمشقا بولىدۇكى، ئىنسانلارنىڭ تىل قابىلىيىتى ئادەمنىڭ ئىچى-
تىمائىيلىشىشىدىكى فىزىئولوگىيىلىك ئاساس بولۇپ، تىل بول-
مىسا، ئىجتىمائىي ئالاقىدىن سۆز ئاچقىلى بولمايدۇ، ئىجتىما-
ئىيلىشىش دېگەندىنمۇ سۆز ئاچقىلى بولمايدۇ.
ئىنسانلارنىڭ تىلى يالغۇزلا يۇقىرىدا بايان قىلىنغاندەك بى-
ۋاستە ئالاقە قىلىش قورالى بولۇش بىلەنلا چەكلەنمەيدۇ، ئۇ
پەقەت ئېغىز تىلىلا بولۇپ، ئىنسانلار يەنە ئېغىز تىلى ئاساسىدا،
يازما تىلنى يەنى خەتنى ئىجات قىلدى. ئېغىز تىلى پەقەت ئاڭلاش-
قا ياكى سۆزلەشكە بولىدىغان تىلدۇر. خەت بولسا ئاڭلىغان ھەم
سۆزلىگەن تىل ئاساسىدا شەكىللەنگەن بىرخىل كۆرۈشكە بولىدۇ.
غان تىلدۇر. جىسمانىي مىخانىزمىدىن ئېيتقاندا، ئۇ بىرخىل
ناھايىتى مۇرەككەپ بولغان ئىنسانلارغىلا خاس بولغان تېخىمۇ
يۇقىرى دەرىجىدىكى ھادىسىدۇر. ئېغىز تىلى ئىشارە، ھېسىد-
يات بىلەن ھەمراھ بولۇپ كېلىدۇ. ناھايىتى زور دەرىجىدە
كۆرۈنۈش خاراكتېرىنى ئالىدۇ. ئەمدى خەتنىڭ ئۇنداق بولۇشى
پۈتۈنلەي مۇمكىن ئەمەس. خەتنى ئىگىلىگەندە، ئىشلەتكەندە
سۆزلىيەلەيدىغان بولۇپلا قالماستىن، يەنە كىشىلەردىن گەپنى
جايدا قىلالايدىغان، يازالايدىغان، خەت ۋە باشقا بەلگىلەردىن
پايدىلىنالايدىغان قابىلىيەت بولۇشنى تەلپ قىلىش دېگەنلىك بو-
لىدۇ. بۇ بىر قاتار مۇرەككەپ جەريانلار. ئادەم باشلانغۇچ مە-
تەپكە كىرگەندىن باشلاپ، مۇشۇ جەھەتتىكى ئۇزۇن مۇددەتلىك
چىنىقىشىنى باشلايدۇ. كىشىلەرنىڭ تەپەككۈرىنى يېزىق تىلىدا
ئەڭ تولۇق ئەڭ مۇكەممەل، ئەڭ ئىخچام ھالدا بايان قىلغىلى
بولىدۇ. كىشىلەرنىڭ يېزىق تىلى، ئۆز نۆۋىتىدە يەنە ئېغىز
تىلىنى داۋاملىق بېيىتىپ ياخشىلاپ بارىدۇ.

ئۈچىنچى پاراگراف ئىجتىمائىيلىشىشنىڭ جەريانى

ئىجتىمائىيلىشىشنىڭ مەزمۇنىدىن قارىغاندا، ئۇ ئاساسلىقى بالىلار ۋە ياشلار - ئۆسمۈرلەرگە تەلىم بېرىپ قۇلارنى يارلىق جەمئىيەت ئەزاسى قىلىپ يېتىشتۈرۈش جەريانىدىن ئىبارەت. ئەمما، ئىجتىمائىيلىشىشنىڭ ئادەمنىڭ پۈتۈن ھاياتىغا ئىز چىلىد. شىدىغانلىقى نۇقتىسىدىن قارىغاندا، ئۇ ئىجتىمائىيلىشىش يالغۇز بالىلار ۋە ياشلار - ئۆسمۈرلەر بىلەنلا چەكلەنمەيدۇ، ياش قۇرامىغا بەتكەنلەرمۇ ئۈزلۈكسىز ئىجتىمائىيلىشىدۇ. ئەمما ئۇلارنىڭ ئۈزلۈكسىز ئىجتىمائىيلىشىشى بالىلار، ياشلار - ئۆسمۈرلەرنىڭ ئىجتىمائىيلىشىشىغا ئوخشىمايدۇ. شۇڭا تۆۋەندە بىز ئۇنى ئايرىم - ئايرىم ھالدا بايان قىلىمىز.

1. بالىلار ۋە ياشلار - ئۆسمۈرلەرنىڭ ئىجتىمائىيلىشىشى

بوۋاق مەزگىلى - تۇغۇلغاندىن باشلاپ ئۈچ ياشقىچە بولغان ۋاقىت، بىر ئادەمنىڭ بوۋاق مەزگىلى بولىدۇ. بوۋاقنىڭ پۈتۈن تۇرمۇشى چوڭ ئادەمنىڭ بېقىشى ۋە غەمخورلۇق قىلىشىغا تايىنىدۇ. چۈنكى، بوۋاقنىڭ جىسمانىي ئىقتىدارى تېخى تولۇق يېتىلمىگەن بولىدۇ، بولۇپمۇ ئالىي دەرىجىلىك نېرۋا سىستېمىسىنىڭ تۈزۈلۈشى مۇكەممەل بولمايدۇ، روھىي پائالىيىتى ئەمدىلا باشلىنىش باسقۇچىدا تۇرىدۇ. ئون ئايلىق بولغان بوۋاقنىڭ تىل پائالىيىتى كۆپىنچە بىرىنچى سىگنال سىستېمىسىدىكى شەرتسىز رېفلىكس تەسىرىگە ياتىدۇ. كېيىنچە ئىككىنچى سىگنال سىستېمىسىنىڭ شەرتلىك رېفلىكس تەسىرى ئارتىدۇ. تىلنىڭ مەزمۇنى تاق سۆزلەردىن تەدرىجىي ھالدا تەرەققىي قىلىپ كۆپ سۆزلەرگە

ئاندىن يەنە بەزى ئاساسىي جۈملە شەكىلگە بارغاندىلا، ئاندىن ئاددىي ھالدا دوراشتىن ئۆتۈپ، تىل ئارقىلىق، ئىجتىمائىيلىك شىشنىڭ ئاساسىي شەرتلىرىنى قوبۇل قىلىدۇ.

بوۋاقنىڭ ئۆزى ئۆزىنى تونۇشى ئىجتىمائىيلىشىشتىكى بىر ئاچقۇچ، يېڭىدىن تۇغۇلغان بوۋاق ئۆزى بىلەن باشقىنى پەرقلەيدۇ. دۈرەلمەيدۇ، ئۇنىڭدا سۈبېكتىپ بىلەن مۇھىتنىڭ مۇناسىۋىتىدە نىسبەتەن بىلىش بولمايدۇ. مەسىلەن، ئەڭ دەسلەپتىكى بوۋاقنىڭ يىغلىشى، كۆپىنچە قورسىقى ئېچىش قاتارلىق جىسمانىي سەۋەبتىن بولىدۇ. ئۇنىڭ يىغا ئاۋازى ئاڭلانغاندا چوڭ ئادەم كېلىپ تاماق يېگۈزۈپ ياكى ئەركىلىتىپ قويسا، ئۇ قانائەتلىنىدۇ. بۇنداق ئەھۋال ئۇزۇنغىچە داۋاملىق تەكرارلىنىۋەرسە، بوۋاق ئاستا - ئاستا يىغا ئاۋازىنىڭ ئۆزىگە قانائەت ئېلىپ كېلىدۇ. غانلىقىنى ئاڭقىرىشقا باشلايدۇ، شۇنىڭ بىلەن قورسىقى ئاچقانلىقىنى ياكى بىئارام بولغانلىقىنى ھېس قىلغان ھامان يىغلايدىغان بولىدۇ. بۇ چاغدىكى يىغا ئەمدى پۈتۈنلەي جىسمانىي ئىنكاس بولماستىن، بەلكى تىل تەركىبىنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ.

بوۋاق ئۆزى بىلەن باشقىنى پەرقلەندۈرەلەيدىغان ياكى ئۆزى ئۆزىنى بىلەلەيدىغان بولغاندىن كېيىنلا، ئۆزىنى ئۈنۈملۈك ھالدا ئىجتىمائىيلاشتۇرالايدۇ، بوۋاقنى ئىجتىمائىيلاشتۇرۇش ئەڭ دەسلەپتە جىسمانىي جەھەتتە يېقىنلىشىش ئارقىلىق بولىدۇ، مەسىلەن، بالغا يېقىنلىشىش، ئېمىتىش، قۇچاغلاش قاتارلىق جىسمانىي جەھەتتە يېقىنلىشىش ئارقىلىق، بوۋاققا ئۆزى بىلەن ئانا - ئانىسىنىڭ مۇناسىۋىتى بىلدۈرۈلىدۇ. ئانا مېھرى قوبۇل قىلدۇرۇلىدۇ. كېيىن بالا ئاۋاز، ھېسسىيات ئارقىلىق تەربىيەلىنىدۇ، ئاخىرىدا ئاندىن تىل ئارقىلىق تەربىيەلىنىدۇ.

بوۋاق مەزگىلىدىكى ئىجتىمائىيلىشىش ئومۇمەن ئائىلىدە ئېلىپ بېرىلىدىغان بولۇپ، ئۇ ئائىلىنىڭ ئىنتايىن مۇھىم فۇنكسىيەسىنىڭ بىرى. بوۋاق ساددا، ئاق كۆڭۈل كېلىدۇ، بەئەينى

بىر پارچە ئاق قەغەزگە ئوخشايدۇ. ئاتا - ئانىنىڭ ۋە باشقا ئائىلە كىشىلىرىنىڭ بوۋاققا قارىتا ئېلىپ بارغان تەربىيىسى، بوۋاقنىڭ بىر جەمئىيەت ئەزاسى بولۇپ يېتىلىشىدە، چوڭقۇر يىلتىز تارتىدۇ. دىغان باشلامچىلىق رولىنى ئوينايدۇ.

بالىلىق مەزگىلى - بالىلىق مەزگىلى ئۈچ ياشتىن ئالتە - يەتتە ياشقىچە بولغان باسقۇچنى كۆرسىتىدۇ. ئۇ سىستېمىلىق مەكتەپ تەربىيىسىنى ئېلىشتىن ئاۋۋالقى مەزگىل بولغاچقا يەنە ئوقۇشتىن ئىلگىرىكى مەزگىل دەپمۇ ئاتىلىدۇ. بۇ مەزگىلدە بىر ئادەمنىڭ ئەڭ دەسلەپكى خاسلىققا ئىگە بولۇشتەك خاھىشى شەكىللىنىشكە باشلىقى سەۋەبلىك، ئىجتىمائىيلىشىش يېڭى بىر باسقۇچقا كىرىدۇ. بالىلارنىڭ روھىي پائالىيەت جەريانى روشەن، كۆنكرېت، ئوبرازلىق خاراكتېرىنى ئالىدۇ. ئابستراكت ھالدا ئومۇملاشتۇرۇش قابىلىيىتى بىرقەدەر تۆۋەن بولىدۇ. ئىككىنچى سىگنال سىستېمىسىنىڭ ئىنكاس قايتۇرۇشى تېخى تەدرەققىي قىلمىغان بولىدۇ. تىل ئۆگىنىش جەھەتتە، سۆزلۈك كۆپىيىدۇ، گرامماتىكىنى پەرق ئېتىش قابىلىيىتى بىلەن تىل ئارقىلىق ئىدىيىسىنى ئىپادىلەش قابىلىيىتىمۇ ئېشىپ بارىدۇ، ئاۋازلىق تىلغا ئادەتلىنىشتىن تەدرىجىي ھالدا ئىچكى ئاۋازسىز تىلغا ئۆتەلەيدۇ.

ئۆگىنىش يېشىنىڭ دەسلەپكى مەزگىلى بالىلارنىڭ ئالتە - يەتتە ياشتىن 11 - 12 ياشقىچە بولغان ئارىلىقى، ئائىلە ياكى بالىلار باغچىسى تەربىيىسىدىن باشلانغۇچ مەكتەپ تەربىيىسىگە ئۆتكەن باسقۇچنى كۆرسىتىدۇ. بۇ بالىلارنىڭ تەرەققىي قىلىشىدىكى چوڭ بۇرۇلۇش مەزگىلى ھەم ئىجتىمائىيلىشىش جەريانىدىكى تېخىمۇ چوڭ بولغان بىر قېتىملىق سۈپەت ئۆزگىرىشى جەريانىدۇر. سۈپەت ئۆزگىرىش دېگىنىمىز ئۇ ئۈچ خىل مەنىنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ: (1) بالىلارنى ئىجتىمائىيلاشتۇرۇش ئۇسۇلى، تەشكىلچانلىقى كەم، زورلاش، خاراكتېرى بىرقەدەر

ئاز بولغان ئائىلە تەربىيىسى ياكى بالىلار باغچىسى تەربىيىسىنى يېتەكچى قىلغان ئىجتىمائىيلىشىشتىن مەقسەتلىك، سىستېمىدەلىق، تەشكىلچانلىقى بىرقەدەر كۈچلۈك بولغان، زورلاش خاراكى-تېرى بىرقەدەر كۆپ بولغان مەكتەپ تەربىيىسىنى ئاساس قىلغان ئىجتىمائىيلىشىشقا ئۆزگىرىدۇ. مەكتەپ تەربىيىسىمۇ بىر خىل ئىجتىمائىي مەجبۇرىيەت بولۇپ، ئۇ بالىلارغا قارىتا بىلىم، ماھارەت ۋە ھەزىكەت قائىدىسىدىن سىستېمىلىق تەربىيە بېرىدۇ. (2) بالىلارنىڭ روھىي تەرەققىياتىغا نىسبەتەن ئېيتقاندا، مەكتەپ تەربىيىسى بالىلارنى تەدرىجىي ھالدا ئۆز تىلىدىن تېخىمۇ يۇقىرى دەرىجىدىكى يازما تىلغا ئۆتۈشكە تېخىمۇ ئابستراكت بولغان لوگىكىلىق تەپەككۈرغا ئۆتۈشكە ئۆگىتىدۇ. (3) پىلانلىق، مەقسەتلىك تۈردە بالىلارنى كۆلىمى تېخىمۇ چوڭ بولغان كولىكتىپ تىپ تۇرمۇشقا قاتنىشىشقا ھەيدەكچىلىك قىلىپ، بالىلارنى ئۆزىنىڭ جىسمانىي ۋە روھىي جەھەتتە تەرەققىي قىلىشىغا پايدىلىق بولغان كولىكتىپ چىنىقىشقا ئېرىشتۈرىدۇ.

ئۆسمۈرلۈك مەزگىلى — ئوقۇش يېشىنىڭ ئوتتۇرا مەزگىلى دەپمۇ ئاتىلىدۇ. بۇ مەزگىل 11 — 12 ياشتىن 14 — 15 ياشقىچە بولغان باسقۇچنى كۆرسىتىدۇ. ئۆسمۈرلۈك مەزگىلىدە، بالىلارنىڭ ئۆزى ئۆزىنى بىلىشى يەنىمۇ ئىلگىرىلىگەن ھالدا تەرەققىي قىلىدۇ. ئاستا — ئاستا ئاڭلىق ھالدا ئۆزىنىڭ خاسلىق پەزىلىتىنى تونۇيدۇ ۋە ئۇنىڭغا باھا بېرىدىغان بولىدۇ. ئۆسمۈرلۈك مەزگىلى ئادەمنىڭ دۇنيا قارىشىنىڭ شەكىللىنىشىدىكى بىخ مەزگىلى، ئۆسمۈرلەرنىڭ ئەخلاق قارىشىنىڭ تەرەققىياتىدىكى يېڭى باسقۇچ. ئوقۇش يېشىنىڭ دەسلەپكى مەزگىلىدە، بالىلار پەقەت پارچە — پارچە، باغلانمىغان كىشىلىك تۇرمۇش داۋىلىرىغىلا ئېرىشىدۇ، ئىشنىڭ ئۆزىنىلا سۆزلەشنى بىلىپ، باغلاپ پىكىر قىلالمايدۇ، يەنىمۇ ئىلگىرىلەپ ئابستراكت ھالدا ئومۇملاشتۇرالايدۇ. بۇ ئۇلارنىڭ ئەقلىنىڭ ئۆسۈشى بىلەن بىردەك بولىدۇ.

14 — 15 ياشقا كەلگەندە، چوڭ مېڭىنىڭ يېتىلىشى ئاساسەن مۇكەممەللىشىدۇ، نەزەر دائىرىسى كېڭىيىدۇ، بىلىمى ئاشىدۇ. ئاستا - ئاستا كىشىلىك تۇرمۇشنىڭ مەقسىتى، ئەھمىيىتى ۋە ئەتراپىدىكى دۇنياغا نىسبەتەن ئومۇمىي كۆز قاراشنى شەكىللەندۈرۈشكە باشلايدۇ. بۇ مەزگىلنىڭ ئالاھىدىلىكى دۇنيا قاراشنىڭ شەكىللەنگەن مەزگىلى ياكى تېخىمۇ ئېنىقراق قىلىپ ئېيتقاندا، شەكىللەنگەن ئەمما مۇقىملاشمىغان مەزگىلى بولىدۇ، شۇڭا مەدەتتە بىلەن ئائىلە مۇشۇ ياش گۇرۇپپىسىدىكى ئۆسمۈرلەرگە قارىتا دۇنيا قاراش تەربىيىسىنى يۈرگۈزۈشكە ئالاھىدە دىققەت قىلىش كېرەك. مۇشۇ ياش گۇرۇپپىسىدىكى ئۆسمۈرلەرگە قاتناشتا دۇنيا قاراش تەربىيىسىنى يۈرگۈزۈشتە، كونكرېت جانلىق بولۇش لازىم. مۇشۇ ياشتىكى ئۆسمۈرلەردە، ئابستراكت تەپەككۈر قىلىش قابىلىيىتى ۋە قىزىقىشنىڭ بۇرۇنلا يېتىلگەنلىكىدىن، ئەمما تېخى كونكرېت شەيئىدىن پۈتۈنلەي ئايرىلغان ھالدا يۇقىرى دەرىجىدە ئابستراكت تەپەككۈر قىلالمايدىغانلىقىنى ئويلىشىش كېرەك.

ياشلىق مەزگىلى - ياشلىق مەزگىلى ئادەمنىڭ ئۆسۈپ يېتىلىشى، جىسمانىي ۋە روھىي جەھەتتە پېشقان مەزگىلگە يەتكەنلىكىنى كۆرسىتىدۇ. يېشى ئادەتتە 14 - 15 ياشتىن 17 - 18 ياكى 20 ياشقىچە بولىدۇ. بەزى پسخولوگىلار ئادەمنىڭ ياشلىق مەزگىلىنى شەخسنىڭ ئۆسۈپ - يېتىلىشىدىكى ئىنتايىن مۇھىم بىر باسقۇچ دەپ قارايدۇ. ئادەمنىڭ ياشلىق مەزگىلى «ئىككىنچى قېتىم دۇنياغا كېلىش» دەپ ئاتىلىدۇ ياكى «روھىي جەھەتتە ئەمچەكتىن چىقىش» دەپ ئاتىلىشىدۇ. يەنە بۇ ئادەم بىرىنچى قېتىم دۇنياغا كەلگەندە تۇغۇلۇشى بىلەنلا ئانا بەدىنىدىن ئاچراپىدۇ، ئىككىنچى قېتىم دۇنياغا كېلىشتە ھەرقايسى جەھەتتە ھامىلىلىق قىلىشتىن ئاچراپ، مۇستەقىل ھالدا ئۆز كۈچىگە تايىنىپ ئىجتىمائىي تۇرمۇشقا قەدەم قويدۇ دېگەن مەنىنى بىلدۈرىدۇ.

روھىي جەھەتتە ئەمچەكتىن چىقىش، روھىي جەھەتتە ئانا بەدىنىدىن ئاجراپ تامامەن مۇستەقىل بولغانلىقىنى كۆرسىتىدۇ. ياش قۇرامىغا يەتمىگەن ئادەمنىڭ ئادەم بولۇپ يېتىشىشى، بۇ ئادەمنىڭ ياشلىق مەزگىلىدىكى بىر سۈپەت ئۆزگىرىشىدۇر. ياشلىق مەزگىلىدە شەخسنىڭ تۇرمۇش دائىرىسى كېڭىيىدۇ. ئائىلە بىلەن مەكتەپنىڭ يېتەكچى تەربىيىسىنى ئېلىشتىن تاشقىدا، يەنە تېخىمۇ كەڭ بولغان جەمئىيەت بىلەن ئۇچرىشىدۇ. بۇ مەزگىلدە ئادەمنىڭ دۇنيا قارىشى دەسلەپكى قەدەمدە شەكىللەنىپ بولغان بولىدۇ. ئادەمنىڭ ماسلىق تەرەققىياتىمۇ قېلىپلىشىش دەرىجىسىگە بېرىپ يېتىدۇ. شۇڭا، ياشلىق مەزگىلىدىكى ئىجتىمائىيلىشىش ياشلار - ئۆسمۈرلەرنىڭ ئىجتىمائىيلىشىشىنىڭ تاماملانغان مەزگىلى بولىدۇ. ياشلار، ئۆسمۈر بالىلىق دەۋرىدىن ياشانغانلار قاتارىغا قوشۇلىدىغان ئۆتكۈنچى مەزگىلدە تۇرۇۋاتقاچقا، ئۇلارنىڭ جىسمانىيىتىدە ھەم ئۆسمۈر بالىلارنىڭ گۆدەكلىكى ۋە ئۆزىنى تۇتۇۋالماسلىقتەك كەيپىياتنىڭ قالدۇقى بولىدۇ، ھەم ياش قۇرامىغا يەتكەن كىشىلەرنىڭ سۈكۈت قىلىش ۋە ئېغىر - بېسىق بولۇشتەك مەجەزنى قوبۇل قىلغان بولىدۇ. ئەمما، تېخىمۇ مۇھىمى ھەم ئۆسمۈر بالىلارغا، ھەم ياش قۇرامىغا يەتكەنلەرگە ئوخشىمايدىغان نۇرغۇنلىغان ئالاھىدىلىكى بولىدۇ. يەنى غايىلىك، ئىرادىلىك، يېڭىلىق يارىتىشقا جۈرئەتلىك كېلىدۇ. ئەنئەنىۋى قارىشى ئاجىز، مۇتەئەسسىپلىكى ناھايىتى ئاز بولىدۇ. ئەمما، ئەمەلىي تۇرمۇشتىكى چېنىقىش ۋە تەجرىبىسى كەم بولغانلىقتىن، ياشلارنىڭ ئىدىيىسىدە نۇرغۇنلىغان ئەزىمەت سىزلىك ۋە تەۋرىنىش مەۋجۇت بولۇپ تۇرىدۇ. ئۆزىنىڭ كەلگۈسىگە نىسبەتەن بەزى خام - خىياللاردا بولىدۇ، ئۆزى قەدەم قويماقچى بولۇپ تۇرغان ياش قۇرامىغا يەتكەنلەر جەمئىيىتىدىكى ھەر خىل ئەھۋاللارغا نىسبەتەن گاڭگىراش ھەم چۈشەنمەسلىك ھېس قىلىدۇ. ئىجتىمائىي قىممەت قارىشىنىڭ كۆپ خىللىقى،

ياشلارنىڭ نەزەر دائىرىسىنى كېڭەيتىدۇ ھەمدە تونۇش ۋە تاللاش-
تىكى قىيىنچىلىقنىمۇ ئاشۇرىدۇ. بولۇپمۇ جەمئىيەتتە جىددىي
ئۆزگىرىش يۈز بەرگەن مەزگىلدە ياشلارنىڭ ئىدىيىۋى زېددىيە-
تىنى تېخىمۇ قوزغايدۇ. ياشانغانلار ياش ئەۋلادلارنى تەربىيەلەش
مەسئۇلىيىتىنى ئۆز ئۈستىگە ئالماقتا. شۇڭا ياشلارنى چۈشىنىش-
كە توغرا كېلىدۇ. ئىككى ئەۋلاد كىشىلىرى ئوتتۇرىسىدا نۇرغۇن-
لىغان ئىجتىمائىي مەسىلىلەرگە قارىتا بولغان قىممەت قارىشى
بىلەن تۇرمۇش تەسراتىنىڭ ئوخشىماسلىقى تۈپەيلى پەرق، تو-
ساق پەردە ھەم قارىمۇقارشىلىق مەۋجۇت بولۇپ تۇرىدۇ. پەرق
مۇقەررەر ھالدا پەيدا بولىدۇ، ئەۋلادلار ئارا پەرق بولمىسا جەمئى-
يەت تەرەققىياتىمۇ بولمايدۇ. توساق - پەردىنى كىچىكلەتكىلى
بولىدۇ، قارىمۇقارشىلىقتىن ساقلانغىلى ۋە ئۇنى تۈگەتكىلى بو-
لىدۇ. ياشلار جەمئىيەتنىڭ داۋاملىشىشىدىكى تەبىئىي ۋارىسچى-
دۇر ھەمدە يېڭى ئىجتىمائىي تۇرمۇشقا يول ئاچقۇچىدۇر. شۇڭا
ياشانغانلار ھەم جەمئىيەتتىكى ئېسىل ئەنئەنىلەردىن ياشانغانلارغا
تەلىم بېرىش كېرەك، ئارتۇقچە ئەيىبلەش، ھەر خىل ئەمرىمە-
رۇپلار بىلەن چەك قويۇش ياشلارنىڭ ساغلام ئۆسۈشىگە پايدىسىز
بولىدۇ. ياشلارغا قارىتا توغرا ھالدا ئەخلاقىي - ئەقلىي جىسم-
نى تەرەپلەردىن تەربىيە ئېلىپ بېرىپ، ئۇلارنىڭ ئىجتىمائىيلى-
شىش مۇساپىسىدىن ساغلام ئۆتۈشىگە ياردەم قىلىش، بىر جە-
مئىيەتنىڭ جۇشقۇن ھالدا تەرەققىي قىلىش - قىلالماسلىقىغا
مۇناسىۋەتلىك مەسىلە بولۇپ، ئۇ پۈتۈن جەمئىيەتنىڭ مەسئۇلى-
يىتىدۇر.

2. ياش قۇرامىغا يەتكەن كىشىلەرنىڭ ئۈزلۈكسىز
ئىجتىمائىيلىشىشى ۋە تەكرار ئىجتىمائىيلىشىشى
بىر ئادەمنىڭ تۇغۇلغىنىدىن باشلاپ، بالىلىق مەزگىلىدىكى
ئىجتىمائىيلىشىش ھەم ياش - ئۆسمۈرلۈك مەزگىلىدىكى ئىجتى-

مائىلىشىش ئارقىلىق، جەمئىيەت ئەزالىرى ھازىرلاشقا تېگىش-
 لىك بولغان ئاساسىي بىلىم، تۇرمۇش ماھارىتى ۋە ھەرىكەت
 قائىدىسىنى ئىگىلىگەندىن كېيىنلا، تولۇق بىر جەمئىيەت ئەزاسى
 بولۇش سالاھىيىتىگە ئىگە بولىدۇ. مۇشۇ ۋاقىتقا كەلگەندە،
 شەخسنىڭ ئىجتىمائىيلىشىش جەريانى تاماملانغان بولامدۇ؟ ئە-
 گەردە ئىجتىمائىيلىشىشنى تار مەنىدە چۈشەنسەك، شەخسنىڭ
 ئىجتىمائىيلىشىشى تاماملانغان ھېسابتا بولىدۇ. ئەگەردە شەخس-
 نىڭ ئۆزىنى ئىجتىمائىي تۇرمۇشقا ئۈزلۈكسىز مۇۋاپىقلاشتۇ-
 رۇش زۆرۈرلۈكىدىن ئىبارەت مۇناسىۋەتتىن قارىغاندا، شەخس-
 نىڭ ئىجتىمائىيلىشىش جەريانى تېخى تاماملانمىغان بولىدۇ.
 شۇڭا داۋاملىق ئىجتىمائىيلىشىشقا توغرا كېلىدۇ.

ئۈزلۈكسىز ئىجتىمائىيلىشىش ئوتتۇرا ياشلىقلارنىڭ ئىچ-
 تىمائىيلىشىشى بىلەن ياشانغانلارنىڭ ئىجتىمائىيلىشىشىدىن ئى-
 بارەت ئىككى باسقۇچقا بۆلۈنىدۇ. ئادەم ئوتتۇرا ياشقا كەلگەندە،
 ئىدىيىسى بىرقەدەر قېلىپلاشقان بولىدۇ، مول تۇرمۇش سەرگۈ-
 زەشتىسىگە ئىگە بولىدۇ. بەلگىلەنگەن تۇرمۇش يۆنىلىش ۋە بىر-
 قەدەر مۇقىم ھەرىكەت ئەندىزىسى بولىدۇ، ئومۇمەن ئوتتۇرا ياش-
 لىقلارغا نىسبەتەن ئېيتقاندا، ئىجتىمائىيلىشىشنى ئۈزلۈكسىز
 قوبۇل قىلىش ئاساسەن ئۆزگىرىپ تەرەققىي قىلىۋاتقان تۇرمۇش
 مۇھىتىغا ماسلىشىش ئۈچۈندۇر. شۇڭا، ئوتتۇرا ياشلىقلارنىڭ
 ئىجتىمائىيلىشىش ئەھۋالى ئۆزىنىڭ تۇرمۇش مۇھىتىنىڭ ئۆز-
 گىرىشىنى ئۆز ئىچىگە ئالغان ئىجتىمائىي تۇرمۇشنىڭ تەرەققىي
 قىلىش ئۆزگىرىش ئەھۋالى تەرىپىدىن بەلگىلىنىدۇ. جەمئىيەت
 تەرەپتىن قارىغاندا، ئىجتىمائىي تۈزۈمنىڭ ئۆزگىرىشى، ئىشلەپ-
 چىقىرىش شارائىتىنىڭ ئۆزگىرىشى، مۇھىتنىڭ ئۆزگىرىشى قا-
 تارلىقلارنى ئۆز ئىچىگە ئالغان جەمئىيەتتە جىددىي ئۆزگىرىش
 يۈز بەرگەن ئەھۋالغا ھەر قېتىم دۇچ كەلگەندە، ئۇ ئوتتۇرا
 ياشلىقلارنى ئۈزلۈكسىز ئىجتىمائىيلىشىپ ئۆزىنى يېڭى تۇرمۇش-

قا ماسلاشتۇرۇشقا مەجبۇر قىلىدۇ. شەخسى تەرەپتىن قارىغاندا، توي قىلىش، بالىلىق بولۇش، كەسىپ كۆچۈش قاتارلىقلار. نىڭ ھەممىسى بۇرۇنقى تەجرىبە، بىلىم، پوزىتسىيە ۋە تۇرمۇش ئادىتىنى يېڭى مۇھىت ۋە يېڭى رولغا ماس كەلمەيدىغان قىلىپ قويۇش مۇمكىن، شۇڭا قايتا ئۆگىنىشكە توغرا كېلىدۇ، بۇنىڭدا مۇ ئوتتۇرا ياشلىقلارنىڭ ئۈزلۈكسىز ئىجتىمائىيلىشىشى زۆرۈر بولىدۇ.

ياشاغانلارغا نىسبەتەن ئېيتقاندىمۇ، بىر ئۈزلۈكسىز ئىجتىمائىيلىشىش مەسىلىسى مەۋجۇت. بۇنداق بولۇش ياشانغانلارمۇ ئىجتىمائىي مۇھىتنىڭ ئۆزگىرىشىگە ماسلىشىشى كېرەك. كونا كۆزقاراش بويىچە يېڭى شەيئىلەرگە مۇئامىلە قىلغىلى بولمايدۇ. شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا، ياشانغانلارنىڭمۇ ئۆزىگە لايىق ئىجتىمائىي بۇرچى بولىدۇ. مەسىلەن، ياشلارنى تەربىيەلەش، بىلىمى بىلەن تەجرىبىسىنى كېيىنكى ئەۋلادلارغا قالدۇرۇش قاتارلىقلار. شۇڭا ياشانغانلارمۇ قايتا ئۆگىنىش، ئۈزلۈكسىز ئىجتىمائىيلىشىشى كېرەك. لېكىن شۇنىمۇ كۆرۈش لازىمكى، ياشانغانلارنىڭ ئىجتىمائىيلىشىشى ئاساسەن زور مىقداردىكى يېڭى بىلىملەرنى داۋاملىق ئۆگىنىش بولماستىن، بەلكى ئۆزىنىڭ ئۆتكەنكى تەجرىبىلىرىنى يەكۈنلەپ، جەمئىيەت ئۈچۈن مەنئىۋى بايلىق توپلاشتىن ئىبارەت بولىدۇ.

ياشلار - ئۆسمۈرلەر ئىجتىمائىيلاشقاندىن كېيىن، ئېھتىمال ئۇنىڭ ئىچىدىكى بەزىلىرى گەرچە ياش قۇرامىغا يەتكەنلەر گۇرۇپپىسىغا ئۆتسىمۇ، ئەمما تېخى جەمئىيەت ۋە كوللېكتىپ ئىچىدە تۇرمۇش كۆچۈرۈش سالاھىيىتىنى ھازىرلىمىغان بولىدۇ. بۇلار ئۆزىدە چاتاق چىققان كىشىلەردىن ئىبارەت بولۇپ، بۇ ئىجتىمائىيلىشىش جەريانىدا پەيدا بولغان كېسەللىك ھالىتى ھادىسىسىدۇر. شۇنداق قىلىپ كېسەللىك ھالىتىنى تۈگىتىش تىن ئىبارەت قايتا ئىجتىمائىيلىشىش مەسىلىسى پەيدا بولىدۇ.

3. قايتا ئىجتىمائىيلاشتۇرۇش

قايتا ئىجتىمائىيلاشتۇرۇش بىر خىل زورلاش خاراكتېرىدە. كى تەربىيىلەپ ئۆزگەرتىش جەريانىدۇر. ئۇنىڭ تەربىيىلەپ ئۆزگەرتىدىغان ئوبيېكتى يولدىن چىققان، ئەسكى قىلىق بىلەن شۇ. غۇللانغان، كۆپ ساندىكى كىشىلەرنىڭ مەنپەئىتىگە زىيان يەت. كۆزگەن كىشىلەردىن مەسلەن، جىنايەتچىلەردىن ئىبارەت بولىدۇ. جىنايەتچىلەرنى قايتا ئىجتىمائىيلاشتۇرۇش بىلەن ئادەتتىكى كىشىلەرنى قايتا ئىجتىمائىيلاشتۇرۇشتا ماھىيەتلىك پەرق مەۋجۇت. ئادەتتىكى كىشىلەرنىڭ ئىجتىمائىيلىشىشى ئاڭلىق ھالدا ئېلىپ بېرىلىدۇ. ئەمدى جىنايەتچىلەرنى قايتا ئىجتىمائىيلاشتۇرۇش بولسا زورلۇق كۈچ بىلەن رېجىمغا ئالغان شارائىتتا ئېلىپ بېرىلىدۇ. شۇڭا، قايتا ئىجتىمائىيلاشتۇرۇش ئالاھىدە ئورگان (مەسلەن، تۈرمە، ئەمگەك بىلەن تەربىيىلەپ ئۆزگەرتىش ئورنى، ئىشلەپ ئوقۇش مەكتىپى قاتارلىقلار) ئارقىلىق يۈرگۈزۈلىدۇ. قايتا ئىجتىمائىيلاشتۇرۇشنىڭ مۇھىم ئالاھىدىلىكى ئىجتىمائىيلاشتۇرماقچى بولغان ئوبيېكتىنىڭ بۇرۇنقى دۇنيا قارىشىنى، تۇرمۇش ئۇسۇلى بىلەن ھەرىكەت ئۇسۇلىنى ئۆزگەرتىپ، جەمئىيەت بەلگىلىگەن كۆپ سانلىق ئادەملەرنىڭ مەنپەئىتىگە ئۇيغۇن كېلىدىغان تۇرمۇش ئۇسۇلى بىلەن ھەرىكەت ئۇسۇلىنى قوبۇل قىلدۇرۇشتىن ئىبارەت بولىدۇ.

لېكىن، قايتا ئىجتىمائىيلاشتۇرۇش يەنىلا تەربىيىلەش تەسىرىنى ئاساس قىلىدۇ. بۇ سوتسىيالىستىك جەمئىيەتنىڭ جىنايەتچىلەرگە مۇئامىلە قىلىشتىكى فاكىجىنى، قايتا ئىجتىمائىيلاشتۇرۇش جەريانى ھەم مەجبۇرىي قوبۇل قىلىشتىن ئاڭلىق تۈردە ئۆز ئىختىيارى بويىچە قوبۇل قىلىدىغان جەريانغا ئايلىنىدىغان بولۇشى كېرەك. بۇنداق ئايلىنىشنىڭ ئوتتۇرىغا چىقىش - چىقماسلىقى قايتا ئىجتىمائىيلاشتۇرغۇچى ئورگاننىڭ رېجىم ئاستىدا تەربىيىلەش سۈپىتىنىڭ يۇقىرى - تۆۋەن بولۇشىدۇ.

دىكى بىر بەلگىدۇر. مەملىكىتىمىزدە سوتسىيالىزم شارائىتىدا، سوتسىيالىزىملىق تۇرمۇش ئۇسۇلى قوبۇل قىلىنىدۇ. كوللېكتىۋ ئۆزىملىق ئىدىيە بىلەن كوممۇنىستىك ئەخلاق سىڭدۈرۈلىدۇ. بۇ ناھايىتى مۇشكۈل بىر ۋەزىپە، ئۇنىڭ ئۈستىگە دائىم تەكرارلىنىش ۋە ئەگرى - توقايلىق بولۇپ تۇرىدۇ. مەملىكىتىمىزنىڭ ھازىرقى باسقۇچىدا، ئاز ساندىكى ياشلار - ئۆسمۈرلەر قايتا ئىجتىمائىيلاشتۇرۇشنىڭ ئاساسىي ئوبيېكتى بولۇپ قالدى. بۇ ياش - ئۆسمۈرلەرنىڭ ئىجتىمائىيلىشىشى جەريانىدا ئوتتۇرىغا چىققان مۇھىم مەسىلە. قايتا ئىجتىمائىيلاشتۇرۇش مەسىلىسىنى تۈپ ئاساسىدىن ھەل قىلىش ئۈچۈن، ئالدى بىلەن ياش ئۆسمۈرلەرنى تەربىيەلەش خىزمىتىنى ياخشى تۇتۇپ، جەمئىيەتكە تېخىمۇ كۆپ ياراملىق ئەزالارنى يەتكۈزۈپ بېرىشىمىز لازىم.

تۆتىنچى پاراگراف خاسلىق

1. خاسلىقنىڭ شەكىللىنىشى ۋە تەرەققىياتى ئادەمنىڭ ئىجتىمائىيلىشىشى مۇئەييەن ئىجتىمائىي مەدەنىيەتنى مەزمۇن قىلغان بولۇپ، ئۇ ئانا قورسىقىدىن چۈشكەندە پەقەتلا جانلىقلار خۇسۇسىيىتىگە ئىگە بولغان بوۋاقنى تەدرىجىي ھالدا تەربىيەلەپ ئادەم قىلىپ يېتىشتۈرۈش جەريانىدىن ئىبارەت. ئەمما، ئىجتىمائىيلىشىش نەتىجىسىدە ئىجتىمائىي تۇرمۇش سالاھىيىتىگە ئېرىشكەن ئەزالار، تامامەن بىردەك بولۇپ كەتمەيدۇ، بەلكى پەرقلىق بولىدۇ. بۇنىڭدىن كۆرگىلى بولىدۇكى، ئىجتىمائىيلىشىش جەمئىيەتنىڭ شەخسىنى تەربىيەلەپ، ئىجتىمائىي ئىدىيە مەدەنىيەت ئۆگىتىپ، جەمئىيەت ئەزاسى سالاھىيىتىگە ئېرىشتۈرۈش جەريانى بولۇپلا قالماستىن، بەلكى شەخسنىڭ ئۆگىنىش ئارقىلىق جەمئىيەت بىلىملىرىنى توپلاپ، ئۆزىنىڭ خاسلىقىدا

قىنى تەرەققىي قىلدۇرۇش ھەم شەكىللەندۈرۈش جەريانى .
خاسلىق دېگىنىمىز ، بىر ئادەمنىڭ ئۆزىنىڭ ئىچكى جىسمى-
نى تەبىئىي خۇسۇسىيىتى ئاساسىدا ، مۇئەييەن ئىجتىمائىي تار-
خىي شارائىت ئاستىدا ، ئىجتىمائىي تۇرمۇش ئەمەلىيىتىدە چى-
نىقىش ۋە تاۋلىنىش ئارقىلىق تەدرىجىي ھالدا شەكىللەندۈرگەن
قاراش ، پوزىتسىيە ، مەجەز ۋە ئادەت قاتارلىقلارنى كۆرسىتىدۇ .
ئۇ بىر ئادەمنىڭ بىر قەدەر مۇقىم بولغان جىسمانىي روھىي ھال-
لىق سۈپىتى بىلەن ئىجتىمائىي ھەرىكەت ئالاھىدىلىكىنىڭ يى-
غىنىدىسىدىن ئىبارەت . ھەرقايسى دەۋر ھەرقايسى رايون ۋە دۆلەت-
لەردىكى ئادەملەرنىڭ ھەممىسىدە ئۆزىنىڭ ئورتاقلىقى بولىدۇ ،
شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا ھەم ئۆز خاسلىقىمۇ بولىدۇ . مەسى-
لەن ، ئوخشاشلا لياڭ شەن كۆلىنىڭ قەھرىمانى بولغان لى كۈي
بىلەن سۇڭ جياڭ ئوخشىمايدۇ . ئوخشاشلا جىڭجۈي تىياتىرىدا
ئايالنىڭ رولىنى ئالدىغان ئارتىس مى لەنفاڭ بىلەن شاڭ شياۋ-
يۈنمۇ ئوخشىمايدۇ . شۇڭا ئادەمنىڭ خاسلىقىنى تەتقىق قىلىشنىڭ
كىشىلەرنىڭ ھەرىكىتىنى ، كىشىلەرنىڭ ئىجتىمائىي تۇرمۇشى-
نى چۈشىنىشتە ياردىمى بولىدۇ .

ئادەمنىڭ خاسلىقى شەخسنىڭ ئىجتىمائىيلىشىشنىڭ مەھ-
سۇلى بولۇپ ، شەخسنىڭ ئىجتىمائىيلىشىش جەريانىغا ئەگىشىپ
تەدرىجىي ھالدا تەرەققىي قىلغان ھەم شەكىللەنگەن .

ئادەمنىڭ خاسلىقى ، بالىلىق مەزگىلدە شەكىللىنىشكە باش-
لايدۇ . ئۇ ئەڭ دەسلەپتە تاشقى شەيئىلەرنىڭ چەكلىشىگە ئۇچراپلا
قالماستىن ، بەلكى شەخسنىڭ جىسمانىي ئېھتىياجىنىڭ چەكلى-
شىگىمۇ ئۇچرايدۇ . شۇڭا ، بالىلارنىڭ خاسلىقى ئۆزىنىڭ ھەرىك-
تىنى پەقەت ئاددىي ھالدا ئۆزىنىڭ ئەينى ۋاقىتتىكى بىۋاسىتە
تەلپى بىلەن ئارزۇسىغا بويسۇندۇرۇشتا ئىپادىلىنىدۇ . بالىلار
جىسمانىي ۋە روھىي جەھەتتە ساغلام تەرەققىي قىلىش ئاساسىدا ،
مۇھىت ۋە تەربىيىنىڭ تەسىرى ئاستىدا ، تەدرىجىي ھالدا ئۆزىگە

ئۇچراشقان شەيئەلەرگە نىسبەتەن ئەخلاق ئېتىقادى ۋە قىممەت قارىشىنى شەكىللەندۈرىدۇ ھەمدە دەسلەپكى قەدەمدىكى تېخى مۇقىم بولمىغان كىشىلىك تۇرمۇش قارىشى بىلەن دۇنيا قارىشىنى شەكىللەندۈرۈشكە باشلايدۇ. بۇ بىر ئادەمنىڭ خاسلىقىنىڭ شەكىللىنىش جەريانىدىكى سەكرەشتۈر. چۈنكى ئۇنىڭ ھەرىكىتى شەخسنىڭ بىۋاسىتە ئېھتىياجى بىلەن ئارزۇسىغا بويسۇنۇشتىن تەدرىجىي ھالدا يىراق غايىگە بويسۇنۇشقا قاراپ تەرەققىي قىلىدۇ. شەخسنىڭ خاسلىقىنىڭ شەكىللىنىشى ۋە تەرەققىي قىلىشى، ئادەمنىڭ جىسمانىي تەبىئىي خۇسۇسىيىتى، روھىي ھالىتى ۋە ئىجتىمائىي تۇرمۇش شارائىتى قاتارلىق بىرقانچە تەرەپلەردىكى ئامىللار تەرىپىدىن بەلگىلىنىدۇ. شۇڭا، بىر ئادەمنىڭ خاسلىقىنىڭ شەكىللىنىشى ۋە تەرەققىي قىلىشى ھەم ئۆزىدىكى جىسمانىي ۋە روھىي شەرتلەرنىڭ چەكلىمىسىگە ئۇچرايدۇ ھەم ئىجتىمائىي مۇناسىۋەتلەرنىڭ چەكلىشىگە تېخىمۇ ئۇچرايدۇ.

2. ئادەمنىڭ خاسلىق پەرقى ۋە ئىپادىسى

ئادەملەر ئوتتۇرىسىدا خاسلىق پەرقى بولىدۇ. بۇ خىل پەرق ئادەتتە شەخسنىڭ ھەۋىسى، قابىلىيىتى، مىجەزى، خاراكتېرى قاتارلىق جەھەتلەردە ئىپادىلىنىدۇ.

1) ھەۋەس. بۇ بىر ئادەمنىڭ مەلۇم بىر شەيئىنى قېتىرقىلىپ تەتقىق قىلىش ياكى مەلۇم بىر پائالىيەت ئېلىپ بېرىشتىكى خاھىشىنى كۆرسىتىدۇ. ئۇ بىر ئادەمنىڭ مەلۇم بىر جەھەتتىكى ئاكتىپلىقىدىن دېرەك بېرىدۇ. ئادەمنىڭ ھەۋىسى خىلمۇ خىل بولىدۇ. مەسىلەن، بىر ئادەم كىتاب ئوقۇشنى ياخشى كۆرىدۇ. يەنە بىرى توپ ئويناشنى ياخشى كۆرىدۇ. ئەمدى بەزى ئادەملەر بولسا ئۇدا كىتاب ئوقۇشنى ياخشى كۆرىدۇ. بەزى ئادەملەر بىر مەزگىل كىتاب ئوقۇشنى ياخشى كۆرگەن بولسىمۇ، ئەمما مەلۇم ۋاقىت ئۆتكەندىن كېيىن، كىتاب ئوقۇشنى ياخشى كۆرمەي ئۆز-

گىرىپ، توپ ئويناشنى ياخشى كۆرۈپ قېلىشى مۇمكىن. ئېھتىمال بىر ئادەمدە بىرلا ۋاقىتتا كۆپ تەرەپلىمە قىزىقىش بولۇشى مۇمكىن.

ئادەمنىڭ ھەۋىسى ئىجتىمائىي ئەمەلىيەت پائالىيىتىدە پەيدا بولىدۇ ۋە تەربىيىلەپ يېتىشتۈرۈلىدۇ. ئادەم ھەر خىل ئىجتىمائىي ئەمەلىيەت پائالىيىتىدە ھەر خىل ئوخشىمىغان ھەۋەسنى شەكىللەندۈرۈشى مۇمكىن. مۇنداق ھەۋەسنىڭ بەزىسىنى شەيئىي ياكى ھەرىكەتنىڭ ئۆزى بىۋاسىتە كەلتۈرۈپ چىقىرىدۇ. مەسىلەن، بىر ئادەم جىگەر ياللىغى كېسىلىنىڭ ئازابىنى تويغۇچە تارتقاندىن كېيىن، باشقا ئادەملەرنىڭ جىگەر ياللىغى ئاغرىق ئازابىنى ئازايتىش ئۈچۈن، ئۇ ناھايىتى چوڭ ھەۋەس بىلەن جىگەر ياللىغى كېسىلىنىڭ ئالدىنى ئېلىش ۋە داۋالاشنى تەتقىق قىلىشقا كىرىشىپ كېتىدۇ. بەزىلەرنىڭ ھەۋىسى ۋاسىتىلىك ھالدا قوزغىتىلىدۇ. مەسىلەن، مەلۇم بىر ئادەم ئەسلىدە ماركا يىغىشقا قىزىقمىسا، ئەمما ماركا يىغقۇچى ئادەم بىلەن يېقىنلاشسا، قاندىن كېيىن ئاستا - ئاستا ئۆزىدە ماركا يىغىش ھەۋىسىنى يېتىلدۈرۈشى مۇمكىن.

ھەۋەس - ھەرىكەتنىڭ بىر خىل ھەرىكەتلەندۈرگۈچ كۈچى. ئادەمدە مەلۇم بىر خىل ھەۋەس پەيدا بولغان ھامان ئۇيقۇ ۋە تاماقنىمۇ ئۇنتۇغان ھالدا مەلۇم بىر ئىشنى قىلىدۇ. ھەۋەسنى تەربىيىلىگىلى، ئۆزگەرتكىلى بولىدۇ. بولۇپمۇ ياشلارنىڭ ھەۋەسى ئاسانلا پەيدا بولۇپ، يوقاپ تۇرىدۇ. تەۋرىنىپ ئۆزگىرىپ تۇرىدۇ. بۇنداق بولۇش ياشلاردا ناھايىتى چوڭ ئېلاستىكىلىق خۇسۇسىيەت ۋە ناھايىتى كۈچلۈك قىزىقىش ئىستىكى بولىدىغانلىقىدا، قىزىقىش ئىستىكى بىر خىل كەيپىيات تۈسىنى ئالغان بىلىش خاھىشىدۇر. ئۇ جىم تۇرمايدىغان، تولا سورايدىغان، غەلىتە نەرسىنى ئىزدەيدىغان، يېڭىلىق يارىتىش ئارزۇسى كۈچلۈك بولۇش قاتارلىقلاردا ئىپادىلىنىدۇ. قىزىقىش ئىستىكى ئو-

قۇش يېشىدىن بۇرۇنلا پەيدا بولىدۇ. مەلۇم ياش ئالاھىدىلىكىگە ئىگە بولىدۇ. ئوقۇش يېشىدىن بۇرۇن ۋە باشلانغۇچ مەكتەپ باسقۇچىدا، قىزىقىش ئىستىكى ئاساسەن تولا سوراقتا ئىپادىلىنىدۇ، ئۇلار ئەتراپىدىكى شەيئەلەرنىڭ ھەممىسىنى دېگۈدەك قالدۇرماي ئۇ نېمە، نېمە ئۈچۈن دەپ سوراپ باقىدۇ. بۇ خىل قىزىقىش ئىستىكى بالىلارنىڭ بىلىشكە تەشنا بولغانلىقىنىڭ ئىپادىسى. ئۆسمۈرلۈك مەزگىلىگە كەلگەندە قىزىقىش ئىستىكى ئۆزگىنىشىنى چۆرىدىگەن ھالدا تەرەققىي قىلىدۇ، ئۆزى مېڭە ئىشلىتىپ قول سېلىپ ئىشلەشنى ياخشى كۆرىدۇ. ئاستا - ئاستا مەلۇم بىر جەھەتتىكى قىزىقىشنى يېتىلدۈرىدۇ، مەسىلەن، خەت يېزىشنى رەسىم سىزىشتىن ياخشى كۆرۈش، ئايروپىلان پاراخوت مودېلىغا قىزىقىش، ناخشا ئېيتىشنى ياخشى كۆرۈش، بۇ مەزگىلدىكى ھەۋەس تېخى قېلىپلاشمىغان بولىدۇ ھەم ئۇزاققا سوزۇلمايدۇ، مۇھىت ۋە شەخسىي قابىلىيەتنىڭ تەسىرىگە ئۇچرىدۇ. غاچقا ئاسانلا ئۆزگىرىدۇ. ياش قۇرامىغا يەتكەنلەرنىڭ ھەۋەسى بىلەن قىزىقىشى، ئادەتتە ئۇزۇن مەزگىلدە يېتىلىدۇ. ئالاھىدە ئەھۋال بولمىسا، ئادەتتە ئاسانلىقچە ئۆزگەرمەيدۇ.

2) قابىلىيەت. بۇ ئادەتتە كىشىلەرنىڭ مەلۇم ئىجتىمائىي پائالىيەت بىلەن شۇغۇللىنىشتىكى ئىقتىدارىنى كۆرسىتىدۇ. قا-بىلىيەت ئادەتتىكى ۋە ئالاھىدە دەپ ئايرىلىدۇ.

ئادەتتىكى قابىلىيەت نۇرغۇن خىلدىكى ئاساسىي پائالىيەتلەردە ئىپادىلىنىدىغان قابىلىيەتنى كۆرسىتىدۇ. مەسىلەن، بەدەن قۇۋۋىتى زېھنىي كۈچى، كۆزىتىش قابىلىيىتى، ئەستە تۇتۇش قابىلىيىتى، ئابستراكت ئومۇملاشتۇرۇش قابىلىيىتى قاتارلىقلارنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ.

ئالاھىدە قابىلىيەت مەلۇم كەسىپى پائالىيەتتە كۆرۈلىدىغان قابىلىيەتنى كۆرسىتىدۇ. مەسىلەن، ماتېماتىكا قابىلىيىتى، مۇزىكا قابىلىيىتى، ئۇچۇش قابىلىيىتى ھەم مەخسۇس ماھارەت

قاتارلىقلار. ئادەتتىكى قابىلىيەت بىلەن ئالاھىدە قابىلىيەت ئەمەس. ليەت پائالىيەتتىن ئېلىپ ئېيتقاندا بىردەك بولىدۇ. مەلۇم بىر ئادەتتىكى ئىقتىدار مەلۇم بىر پائالىيەت دائىرىسىدە ئالاھىدە تەرەققىي قىلسا، ئۇنىڭدا ئالاھىدە قابىلىيەتنىڭ تەركىبىي قىسمى بولۇپ قېلىشى مۇمكىن. مەسىلەن، كۆزىتىش قابىلىيىتى ئەسلىدە ئادەتتىكى قابىلىيەتكە ياتىدۇ، ئەمما باش مېخانىك ماشىنىدا مەشغۇلات ئېلىپ بېرىش جەريانىدا ماشىنىنىڭ تۈزۈلۈشىدىكى ئىنچىكە جايلارنى پەرقلەندۈرەلمەيدىغان ھەم ماشىنىنىڭ ئىشلەش ئەھۋالىنى كۆزىتەلەيدىغان سەزگۈر ئالاھىدە كۆزىتىش قابىلىيىتىنى ئۆزىدە يېتىلدۈرۈش مۇمكىن. ئالاھىدە قابىلىيەتنىڭ تەرەققىي قىلىشى بىلەن بىر ۋاقىتتا ئادەتتىكى قابىلىيەتمۇ تەرەققىي قىلىدۇ. مەسىلەن، باش مېخانىك مەشغۇلات جەريانىدا يېتىشتۈرگەن ئىنچىكە كۆزىتىش قابىلىيىتىنى باشقا پائالىيەت دائىرىسىگىمۇ كۆچۈرۈپ كېلىپ، مەسىلىلەرنى ئىنچىكىلىك بىلەن كۆزىتىشى مۇمكىن.

قابىلىيەت شەخسنىڭ جىسمانىي تەبىئىي خۇسۇسىيىتى ئاساسىدا، ئۆگىنىش ۋە تەربىيەلەش ئارقىلىق ھەم ئەمەلىيەت پائالىيىتىدە كولىپكتىپنىڭ ئەقىل - پاراسىتى بىلەن تەجرىبىسىنى قوبۇل قىلىش ئارقىلىق شەكىللىنىدۇ ھەم تەرەققىي قىلىدۇ. ھەر ساھە، ھەر كەسىپتىكى مەشھۇر ئەربابلارنىڭ ھەممىسى باشقىلارنىڭ نەتىجىسىنىڭ ۋاسىتىسى بىلەن ئۆزىنىڭ قېتىرقىنىپ تىرىشىشى ئارقىلىق تەرەققىي قىلغان. نيوتون: «ئەگەردە مەن دىكارغا قارىغاندا يىراقنى كۆرەلگەن بولسام، ئۇ مېنىڭ گىگانىت ئادەملەرنىڭ مۇرىسىدە تۇرغانلىقىمدىن بولغان» دېگەندى. مى لەنفاڭنىڭ جىڭجۇي سەنئىتىنىڭ پىرى دەپ ئاتىلىشى، ئۇنىڭ ئالدىنقىلارنىڭ ئارتۇقچىلىقىنى ماھىرلىق بىلەن قوبۇل قىلىپ، ئۆزى سەنئەت جەھەتتە ئۇنى قېتىرقىنىپ «مى لەنفاڭ ئېقىمى» دىكى جىڭجۇي سەنئىتىنى ئىجاد قىلغانلىقىدا.

قابىلىيەتنىڭ ئىپادىلىنىشىدىنمۇ بالدۇر - كېيىنلىك بولدى. بەزىلەر ئۆسمۈرلۈك مەزگىلىدىلا كۆزگە كۆرۈنىدۇ. بەزىلەر كېيىن بېرىپ تالانتلىق ئادەم بولۇپ يېتىشىدۇ. سۇڭ سۇلالىسىدىكى چوڭ ئەدىب، سۇشۇن 27 ياشقا كەلگەندە ئاندىن غەيرەتكە كېلىپ ئۆگەنگەن؛ چى بەيشى 30 ياشقا كەلگەندە ئاندىن ھەقىقىي تۈردە رەسىم سىزغان. 60 ياشقا كەلگەندە ئاندىن رەسىم سىزىش ئىستىلىنى ئۆزگەرتكەن، مانا بۇ 10 يىل ئىشكىنى ئېتىۋېلىپ، قېرىغاندا ئىستىلىنى ئۆزگەرتىپ، بۇرۇنقىسىنى بىراقلا يوققا چىقىرىدىغان بىر خىل «ھۈنەرۋەن» مەجەز دۇر. ئېينىشتىن تۆت ياشقا كىرگەندە ئاندىن تىلى چىققان. يەتتە ياشقا كىرگەندە ئاندىن كىتاب ئوقۇيالمىغان. يۇقىرىقى مىساللاردىن كۆرگىلى بولىدۇكى، جەمئىيەتتىكى ئىش تەقسىماتى، كەسپىي جەھەتتىكى ئىنچىكە كەسىپلىشىش، كىشىلەرنىڭ مەلۇم بىر كەسپىي مۇھىتتا ئۇزۇن مۇددەت تۇرمۇش كەچۈرۈش، ئادەمنىڭ جىسمانىي روھىي تەرەققىياتىغا بولغان تەسىرى ئىنتايىن مۇھىم بولىدۇ. شۇنداق قىلىپ ئادەمنىڭ ھەۋسى ۋە قابىلىيىتىگىمۇ تەسىر قىلىدۇ.

3) خاراكتېر. خاراكتېر ئادەمنىڭ ھېسسىياتى بىلەن پائال-لىيىتىدىكى تېز - ئاستىلىقىنى، ئاجىز - كۈچلۈكلۈكىنى، ھەمدە ھەرىكەتتە چاققان ياكى قاشاڭ بولۇش قاتارلىق جەھەتلەر-دىكى روھىي ئالاھىدىلىكىنى كۆرسىتىدۇ. يەنى ئادەتتە دېيىلىپ يۈرگەن مەجەز - خۇلق قاتارلىقلار. خاراكتېر پەقەت ئادەمنىڭ خاسلىقىنى مەلۇم تۈسكە ئىگە قىلىدۇ. خاسلىق خۇسۇسىيەت-نىڭ مەزمۇنىنى بەلگىلىيەلمەيدۇ. خاراكتېرنىڭ ئالاھىدىلىكى ئادەتتە كىشىلەرنىڭ ئۆزئارا ئالاقىسى ئارقىلىق ئىپادىلىنىدۇ. بەزى كىشىلەر ناھايىتى ئاسانلا ھاياجانلىنىدۇ. بەزى كىشىلەر بىرقەدەر ئېغىر - بېسىق كېلىدۇ، بەزى كىشىلەر سالاپەتلىك ۋە ئەدەپلىك كېلىدۇ. بەزى كىشىلەرنىڭ مەجەزى چۇس تېرىك-

كەك كېلىدۇ ۋە ھاكازالار .

جۇڭگودىن چەت ئەلگىچە، قەدىمدىن تارتىپ ھازىرغىچە ھەممىسىدە خاراكتېرنىڭ پەيدا بولۇش ۋە تۈرگە ئايرىلىش توغرىدا سىدىكى تەلىمات مەۋجۇت بولۇپ كەلدى. جۇڭگونىڭ قەدىمكى دەۋرىدىكى مېدىتسىنا ئالىملىرى خاراكتېر تەلىماتىنى بىۋاسىتە ئوتتۇرىغا قويىمىغان بولسىمۇ. ئەمما، ئادەمنى ئۇنىڭ ھەرىكەتچان ياكى خۇشاللىق، خاتىرجەملىك دەرىجىسى بويىچە بەش خىل تىپقا بۆلگەن، يەنى ھەرىكەتچان ئىجابىي تىپ، ئىجابىيلىقى كەم تىپ، خۇشال، خاتىرجەم، ئىجابىي، سەلبىي تىپ؛ سەلبىيلىكى كەم تىپ ۋە ھەرىكەت بىلەن جىملىقنىڭ دەل ئوتتۇرىسىدىكى ئىجابىي - سەلبىي تىنچلىق تىپى قاتارلىقلار. قەدىمكى دەۋردىكى يونان دوختۇرلىرى كۈندىلىك كۆزىتىش ۋە ئادەم بەدىنىدىكى تۆت خىل بەدەن سۈيۈقلۈقىنىڭ (قان، يېلىمسىمان سۈيۈقلۈك، سېرىق ئوت سۈيۈقلۈكى، قارا ئوت سۈيۈقلۈكى) ھەرىبىر ئادەمدە ئاز - كۆپلۈكى ئوخشىمايدۇ دېگەن پەزەرگە ئاساسەن، خاراكتېرنى تۆت خىل تىپقا بۆلگەن. يەنى مەجەزى ئالدىراڭغۇ، ھەرىكىتى شىددەتلىك ئۆت سۈيۈقلۈك مەجەز، مەجەزى تېتىك، ھەرىكىتى چاققان كۆپ قانلىق مەجەز، مەجەزى نازۇك، مەجەزى ئېغىر، ھەرىكىتى ئاستا يىلىمىش مەجەز، ھەرىكىتى قاشاڭ جىمغۇر مەجەز. پاۋلوف ھايۋانات بىلەن ئادەمنى تەتقىق قىلىشقا ئاساسەن، خاراكتېرنى ھايۋانات بىلەن ئادەمنىڭ ھەرىكىتىدە ئىپادىلىنىدىغان ئاللى بىر دەرىجىلىك نېرۋا پائالىيىتى تىپلىق ئالاھىدىلىك دەپ قارىغان. ئۇ تۆت خىل ئاساسىي ئاللى نېرۋا پائالىيىتى تىپىنى ئوتتۇرىغا قويغان: ھاياجان تىپ، تېتىك تىپ، خاتىرجەم تىپ، ئاجرىتىپ، ئايرىم - ئايرىم ھالدا ئۆت سۈيۈقلۈك مەجەز. كۆپ قانلىق مەجەز، يېلىمسىمان سۈيۈك مەجەز جىمغۇر مەجەزگە باراۋەر كېلىدۇ ھەمدە ساپ تىپ ئىنتايىن ئاز بولىدۇ. ئادەتتە كۆپىنچىسى ئارىلاشما تىپ بولىدۇ دەپ كۆرسەتتى.

قەدىمكى يوناندا ئىجاد قىلىنغان ئاتالمىش «تۆت خىل سۇ-يۇقلۇق تەلىماتى» نىڭ گەرچە ئىلمىي ئاساسى يېتەرسىز بولسىمۇ، ئەمما كىشىلەر كۈندىلىك تۇرمۇشتا ھەقىقەتەنمۇ مۇشۇ تۆت خىل خاراكتېر تىپنىڭ تىپىك ۋەكىلىنى كۆزىتىپ يەتتى. شۇڭا، نۇرغۇنلىغان ئىلىم ئەھلىلىرى تەرىپىدىن قوبۇل قىلىنىپ، ئۇدا ھازىرغىچە داۋاملاشتۇرۇلماقتا.

ئادەمنىڭ خاراكتېرى خىلمۇ خىل بولىدۇ. ئۇنىڭ ئۈستىگە بىر ئادەمدە قوشۇمچە بىرنەچچە خىل خاراكتېردىكى خۇسۇسىيەت بولىدۇ. بۇ پاۋلوف ئېيتقاندا كۆمۈمەن ھەممىسى ئارىلاشما تىپ بولىدىغانلىقى سەۋەبىدىن بولىدۇ. بىراق، بىرنەچچە خىل خاراكتېر تەركىبىنىڭ ئارىلاشمىسى ئوخشىمايدۇ، خالاس. كىشىلەر خۇشال بولىدىغان ئىشقا دۇچ كەلگەندە روھىي جەھەتتە جانلىنىپ كېتىدۇ. كەيپىياتى يۇقىرى بولىدۇ؛ بەختسىز ئىشقا يولۇققاندا روھىي چۈشۈپ كەيپىياتى تۆۋەنلەپ كېتىدۇ. بۇ خاراكتېرنىڭ ئورتاقلىقى، بۇ خىل ئورتاقلىق ئادەمنىڭ ئىجتىمائىيلىشىش جەريانىدا شەكىللىنىدۇ. لېكىن، مەلۇم بىر خىل خاراكتېرگە ئىگە بولغان ئادەم، ئوخشىمىغان ئورۇندا، ئازدۇر - كۆپتۇر ئۆز خاراكتېر ئالاھىدىلىكىنى ئىپادىلەيدۇ، مەسىلەن، مەجەزى ئالدىراغۇ يەنى ئاتالمىش ئوت سۇيۇقلۇق مەجەزى كۈچلۈك بولغان ئوقۇغۇچى، ئىمتىھان ۋاقتىدا بالدۇرراق قەغەز تاپشۇرۇشقا ئالدىرايدىغان، دوستى بىلەن كۆرۈشۈشكە ۋەدە قىلغاندا، خاتىرە جەم ئولتۇرالمىدىغان، تەنتەربىيە مۇسابىقىسىگە قاتنىشىش ئالدىدا ئۆزىنى توختىتىۋالالمىدىغان مەجەزى ئىپادىلەيدۇ.

خاراكتېرنىڭ ئۆزىدە ياخشى - يامانلىق ئايرىمىسى بولمايدۇ. چۈنكى ھەر قانداق خاراكتېرنىڭ ھەممىسىدە بەزى ئاكتىپ ياكى پاسسىپ يۆنىلىشكە قاراپ تەرەققىي قىلىش ئېھتىمالى مەۋجۇت بولىدۇ. ئۆت مەجەز تىپ خۇشخۇي، باتۇر ئىنتىلىشچانلىققا قاراپ تەرەققىي قىلىشى مۇمكىن. ئەمما بىپەرۋا، تېرىككەك

بولۇشىمۇ مۇمكىن، كۆپ قانلىق مەجەز تىپ تېتىك، چاققان بولۇشى مۇمكىن. يېنىك، ئەستايىدىل بولماسلىققا قاراپ تەرەق-قىي قىلىشىمۇ مۇمكىن. يېلىمسىمان سۇيۇقلۇق مەجەز ئېغىر - بېسىق، قەتئىي بولۇشى مۇمكىن، سوغۇق مۇئامىلە، تەرسا بولۇشقا قاراپ تەرەققىي قىلىشىمۇ مۇمكىن. جىمغۇر مەجەز خىزمەتتە ئىنچىكە، ئىنتىزامغا بويۇنىدىغان، ھېسسىياتى چوڭ-قۇر بولۇپ ئىپادىلىنىشى مۇمكىن، ئۆزىگە ئىشەنچسى يېتەرسىز بولۇشقا قاراپ تەرەققىي قىلىشىمۇ مۇمكىن.

(4) مەجەز. مەجەز كىشىلەرنىڭ پوزىتسىيىسى ۋە ھەرىكىتى-سى جەھەتتە ئىپادىلىنىدىغان مەسىلەن، مەيۈس - جىمغۇر، قەسەر، بوزەك - ئاجىز بولۇش قاتارلىق بىرقەدەر مۇقىم بولغان روھىي ئالاھىدىلىكتىن ئىبارەت بولۇپ، ئۇ خاسلىقتىكى ئەڭ مۇھىم روھىي ئالاھىدىلىكتۇر. خاسلىقنى پەرقلەندۈرۈشتىكى ئەڭ مۇھىم روھىي ئالاھىتىتۇر. ئادەمنىڭ خاسلىقى مەلۇم ئىدىيە، ئاڭ، ئېتىقاد، دۇنيا قاراشنىڭ تەسىرى ۋە چەكلىشىگە ئۇچرايدۇ. ئوبىيېكتىپ شەيئىلەر ئۈزلۈكسىز ھالدا ھەر بىر شەخسنىڭ تۇرمۇش سەرگۈزەشتىگە سىڭىپ كىرىپ، شەخسنىڭ پائالىيىتىگە تەسىر قىلىپ تۇرىدۇ. ئوبىيېكتىپ شەيئىنىڭ تەسىرى، بىلىش، كەيپىيات ۋە ئىرادە ھەرىكىتى ئارقىلىق، شەخسنىڭ ئىنكاس قىلغۇچى قۇرۇلمىسىدا ساقلىنىپ قالىدۇ. مۇستەھكەملىنىدۇ. مۇئەييەن پوزىتسىيە سىستېمىسىنى شەكىللەندۈرىدۇ ھەمدە مەلۇم شەكىلدە شەخسنىڭ ھەرىكىتىدە ئىپادىلىنىدۇ، ھەر بىر شەخسنىڭ ئۆزىگە خاس بولغان ھەرىكەت ئۇسۇلىنى شەكىللەندۈرىدۇ. شەخسنىڭ ئوبىيېكتىپ رېئاللىققا بولغان مۇستەھكەم پوزىتسىيىسى ھەم مۇناسىۋەتلىك ھەرىكەت ئۇسۇلى، ئادەمنىڭ روھىي قىياپىتىدىكى بىر گەۋدىلىك تەرىپىنى ۋۇجۇدقا كەلتۈرىدۇ، مانا بۇ مەجەزدۇر.

مەجەز خاسلىقتا روشەن ئىپادىلىنىپ چىقىدىغان روھىي

ئالاھىدىلىك بولغانلىقتىن، ئۇ ھەر بىر ئادەمنىڭ باشقىلارغا ئوخشاشمايدىغان ئالاھىدىلىكىنى يېتەرلىك دەرىجىدە پەرقلەندۈرىدۇ. مۇۋەپپەقىيەت قازانغان ئەدىبلەر، ھامان كىشىلەرنىڭ ئەڭ ماھىمىيەتلىك، ئەڭ مېغىزلىق، ئەڭ ۋەكىللىك خاراكتېرىگە ئىگە ئالاھىدىلىكىنى تىپ قىلىپ تەسۋىرلەيدۇ. ئوقۇرمەنلەرنىڭ ئىلدىدا ناھايىتى روشەن، تەسىرلىك، جانلىق خۇددى جىنى باردەكلا ئادەم ئوبرازى نامايان بولىدۇ.

ئوقۇرمەن خۇددى شۇ ئادەمنىڭ ئۆزىنى كۆرگەندەك، ئۇنىڭ ئاۋازىنى ئاڭلىغاندەك بولىدۇ. ساۋ شۆجىنىڭ قەلىمى ئاستىداكى جىياۋ يۈي، لىن دەييۈي قاتارلىقلار. لۇشۇنىڭ قەلىمى ئاستىدىكى ئا Q، شياڭ لىن ھەدە قاتارلىقلارنىڭ ھەممىسى يازغۇچى ئادەمنىڭ مېجەز ئالاھىدىلىكىنى تۇتۇۋېلىپ ئۇنى، ئوبىرازلاشتۇرۇش ئارقىلىق ياراتقان تىپىك شەخسلەردۇر.

ھەر بىر ئادەمنىڭ مېجەزى خىلمۇ خىل بولىدۇ. بەزى ئادەملەر قىزغىن، قەتئىي، كەسكىن كېلىدۇ. بەزى ئادەملەر سوغاق مېجەز كېلىدۇ. تەۋرىنىپ تۇرىدۇ. بەزى ئادەملەر جاھىل ھاكا-ۋۇر كېلىدۇ. بەزى ئادەملەر ئۆزىنى تۆۋەن كۆرىدۇ. مۇنداق مىساللارنى كەلتۈرۈپ تۈگەتكىلى بولمايدۇ. ئەمما، ئادەمنىڭ مېجەزى بىلەن خاراكتېرى ئوخشىمايدۇ. ياخشى - يامانلىق پەرقى بولىدۇ. ياخشىسى - يامانلىق ئۆلچىمىدە ئۇنىڭ كولىپكىتىپقا پايدىسى بار - يوقلۇقىغا قارىلىدۇ.

3. خاسلىق، مىللىيلىك ۋە سىنىپچىلىق

ئادەمنىڭ خاسلىقى بىر ئادەمنىڭ جىسمانىي تەبىئىي خۇسۇسىيىتى ئاساسىدا، مۇئەييەن ئىجتىمائىي تارىخىي شارائىت ئاستىدا، ئىجتىمائىي ئەمەلىيەت پائالىيىتى ئارقىلىق تەرەققىي قىلىدۇ ھەم شەكىللىنىدۇ. ھەر بىر ئادەم مۇئەييەن بىر مىللەتكە تەئەللۇق بولۇپ، مۇئەييەن مىللىي مۇھىتتا ئۆزۈن مۇددەت تۇرىدۇ.

مۇش كەچۈرىدىغانلىقتىن كىشىلەرنىڭ خاسلىقىدا ئۆز مىللىتىدە كى كۆپ سانلىق ئادەملەردە ئورتاق بولىدىغان بىر خىل خۇسۇسىيەت گەۋدىلىنىدۇ. مانا بۇ مىللىيلىك دېگەنلىكتۇر. نېمە ئۈچۈن كىشىلەر ئۆز مىللىيلىكىنى شەكىللەندۈرەلەيدۇ. چۈنكى، «مىللەت كىشىلەر تارىختا ۋۇجۇدقا كەلتۈرگەن بىر ئورتاق تىلغا، ئورتاق جايغا، ئورتاق ئىقتىسادىي تۇرمۇشقا ۋە ئورتاق مەدەنىيەتتە ئىپادىلىنىدىغان ئورتاق روھىي ھاللىق سۈپەتكە ئىگە مۇقىم ئورتاق گەۋدە». ① ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ مىللىي مەدەنىيىتىنى ئورتاق ياراتقان. ئۆزىنىڭ تۇرمۇش ئۇسۇلى ۋە ئورتاق روھىي ئالاھىدىلىكى بار. مانا بۇ ئۇلارنىڭ مىللىيلىكى، ماركس، ئېنېس، گېلس، لېنين، ستالىنلار مىللىيلىكىنى تولۇق مۇئەييەنلەشتۈرگەن. «قەدىمدىن تارتىپ ھازىرغىچە ھەرقانداق بىر مىللەتنىڭ ھەممىسى مەلۇم جەھەتلەردە باشقا مىللەتلەردىن ئۈستۈن بولۇپ كەلدى.» ② «ھەربىر مىللەت، مەيلى ئۇ چوڭ ياكى كىچىك بولسۇن، ھەممىسىنىڭ ئۆزىنىڭ ماھىيەت جەھەتتىكى ئالاھىدىلىكى بولىدۇ. ھەممىسىدە شۇ مىللەتنىڭ ئۆزىگىلا خاس بولغان ئەمدى باشقا مىللەتتە بولمايدىغان ئالاھىدىلىك بولىدۇ. مۇشۇ ئالاھىدىلىك ھەربىر مىللەتنىڭ دۇنيا مەدەنىيىتىنىڭ ئورتاق غايىسىگە قوشقان تۆھپىسى بولۇپ قالىدۇ. ئۇنى تولۇقلاپ بېيىتقانلىق بولىدۇ.» ③

ئادەمنىڭ خاسلىقىنى مىللىيلىكتىن تاشقىرى، يەنە سىنىپىي ئالاھىدىلىكىنى ئىپادىلەيدۇ. سىنىپىي جەمئىيەتتە، مىللەت ئىچىكى قىسمىدا سىنىپقا بۆلۈنىدۇ. كىشىلەر ئۇزۇن مۇددەت سىنىپىي

① ستالىن: «ماركسىزم ۋە مىللەت مەسىلىسى»، «ستالىن ئەسەرلىرى» 2 - توم، خەنزۇچە نەشرى، 294 - بەت.

② ماركس، ئېنېسلى: «ئۇقۇدەس ئائىلە»، «ماركس - ئېنېسلى ئەسەرلىرى» 2 - توم، خەنزۇچە نەشرى، 194 - بەت.

③ «ماركس - ئېنېسلى، لېنين، ستالىن مىللىي مەسىلە توغرىسىدا»، خەنزۇچە نەشرى، 135 - بەت، جۇڭگو ئىجتىمائىي پەنلەر نەشرىياتى.

چىي ئورۇندا ياشىغانلىقتىن ئۇلارنىڭ خاسلىقىغا سىنىپى تامغا
بېسىلماي قالمايدۇ. سىنىپى خاھىشقا ئىگە روھىي ھال، ئىدد-
يە، ئادەت، خاراكتېر ۋە ھەرىكەت ئالاھىدىلىكىنى شەكىللەندۈ-
رىدۇ. شۇڭا، ئوخشاش بىر مىللەتتىكى كىشىلەر، ئۇلارنىڭ
ئىجتىمائىي تۇرمۇشتا تۇرغان سىنىپى ئورنى ئوخشىمىغانلىق-
تىن، مىللىيلىكتىن تاشقىرى، يەنە ئوخشىمىغان سىنىپىلىقنى
ئىپادىلەيدۇ.

ئالتىنچى باب

ئىجتىمائىي ئالاقە ھەرىكىتى

ھەرقانداق ئىجتىمائىي جامائە ياكى ئۇنىڭ ئەزالىرى ھەر كۈنى، ھەر ۋاقىت دېگۈدەك بەلگىلىك ئېھتىياجغا ئاساسەن، مۇئەييەن ئىجتىمائىي قائىدىلەر بويىچە يا ئۇنداق، يا مۇنداق ھەرىكەتلەرنى ئۈزلۈكسىز ئېلىپ بېرىپ تۇرىدۇ. بۇ ھەرىكەت - پائالىيەتلەرنىڭ كۆپ قىسمى كىشىلەرنىڭ ئۆزئارا بىر - بىرىگە تەسىر كۆرسىتىش رولىنىڭ ئىپادىلىنىش شەكلى بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. خۇددىي ماركس ئېيتقاندا: «جەمئىيەت - مەيلى ئۇنىڭ شەكلىنىڭ قانداق بولۇشىدىن قەتئىينەزەر - ئۇ زادى نېمە؟ ئۇ كىشىلەرنىڭ ئۆزئارا رولىنىڭ مەھسۇلى.»^① دېمەك كىشىلەر ئوتتۇرىسىدىكى ئۆزئارا تەسىر كۆرسىتىش رولى ئىچىدە - ھائىي ئالاقە ھەرىكىتى بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. ئىجتىمائىي ئالاقە ھەرىكىتى يەككە ئادەملەر ئوتتۇرىسىدىلا ئەمەس، بەلكى جامائە بىلەن جامائە ئوتتۇرىسىدىمۇ ئېلىپ بېرىلىدۇ. شۇڭا، ئىجتىمائىي ئىي ئالاقە ھەرىكىتى ئىنسانلار بىرلىشىشىنىڭ ئاساسى ھېسابلىنىدۇ. ئىشلەپچىقىرىش ئىجتىمائىي ھادىسىسىنىڭ ئېلىپبەنتى ھېسابلىنىدۇ. ئىنسانلار ئىجتىمائىي ئالاقە ھەرىكىتىنىڭ ماكرۇ قۇرۇلمىسىدىن قارىغاندا، ئىجتىمائىي ئالاقە خىلمۇخىل ئىجتىمائىي ھادىسىلەرنى كەلتۈرۈپ چىقىرىدۇ. شۇنداقلا ئىنسانلارنىڭ

① «ماركس. ئېنگېلس تاللانما ئەسەرلىرى». 4 - توم، خەلق نەشرىياتى، خەنزۇچە 1972 - يىلى نەشرى، 320 - بەت.

كۆپ خىل شەكىلدىكى مول ئىجتىمائىي تۈرمۈشنى
شەكىللەندۈرىدۇ.

بىرىنچى پاراگراف ئىجتىمائىي ئالاقە ھەرىكەت- تىنىڭ ئومۇمىي ئالاھىدىلىكى

1. ئىجتىمائىي ئالاقە ھەرىكەت چۈشەنچىسى
ئادەملەر ھەرىكىتىنىڭ مۇتلەق كۆپ قىسمى ئىجتىمائىي
ھەرىكەت دائىرىسىگە ياتىدۇ، پەقەت ناھايىتى چەكلىك بىر قىسىم-
سىلا غەيرىي ئىجتىمائىي ھەرىكەتكە ياتىدۇ. غەيرىي ئىجتىمائىي
ھەرىكەت ھەرىكەت ئېلىپ بارغۇچىنىڭ يەككە ھەرىكىتىدىن كېلىپ-
لىپ چىققان، باشقىلار بىلەن ھېچقانداق ئالاقىسى بولمىغان
ھەرىكەت ھېسابلىنىدۇ. ئىجتىمائىي خاراكتېردىكى ھەرىكەت
بولسا، ھەرىكەت ئېلىپ بارغۇچى بىۋاسىتە ياكى ۋاسىتىلىك ھالدا
باشقىلارنىڭ ھەرىكىتى بىلەن ئالاقە مۇناسىۋىتى يۈز بەرگەن ھە-
رىكەت ھېسابلىنىدۇ. ھازىرقى زامان جەمئىيىتىدە ئىجتىمائىي
خاراكتېردىكى ھەرىكەتلەرنىڭ دائىرىسى كېڭەيمەكتە، شەكىلمۇ
بارغانسېرى كۆپ خىللىشىپ، كۆپ تەرەپلىملىك، كۆپ يۆنىلىش-
لىك ئالاھىدىلىكىنى ئىپادىلەمەكتە.

ئىجتىمائىي ئالاقە ھەرىكىتى ئىككى ياكى ئىككىدىن ئارتۇق
بولغان يەككە ئادەم ياكى جامائەتنىڭ ئۆزئارا ۋە ئورتاق ئېلىپ
بارغان ھېسسىي ھەرىكىتى ھېسابلىنىدۇ. ئۆزئارا ئېلىپ بارغان
ھەرىكەت دېگىنىمىز، شەخس بىلەن شەخس جامائە بىلەن جامائە
ئوتتۇرىسىدا ئېلىپ بېرىلغان ئۆزئارا يۆنىلىشلىك ھەرىكەتلەرنى
كۆرسىتىدۇ. مەسىلەن، جەمئىيەتتىكى تۈرلۈك كىشىلەر، گۇ-
رۇھلار، تەشكىلىي ئورگانلار ۋە جامائەلەر ئوتتۇرىسىدىكى ئىقتى-
سادىي، سىياسىي، مەدەنىيەت، ھەربىي ۋە ئۆرپ - ئادەت قاتار-

لىق جەھەتلەردىكى تۈرلۈك ئىجتىمائىي ھەرىكەت ۋە توقۇنۇشلارنى كۆرسىتىدۇ. ئورتاق ئېلىپ بارغان ھەرىكەت دېگىنىمىز، شەخس-لەر ۋە جامائەلەرنىڭ بىرلىكتە ئېلىپ بارغان ئوخشاش يۆنىلىش-لىك ھەرىكىتىنى كۆرسىتىدۇ. مەسىلەن، جەمئىيەتتىكى كى-شىلەر ۋە جامائەلەرنىڭ ئورتاق بىر ئىش ياكى نىشان - مەقسەتنى ئەمەلگە ئاشۇرۇش يولىدا ئېلىپ بارغان كوللېكتىپ ھەرىكەتلىرى. ئورتاق ھەرىكەت ئادەتتە ئۆزئارا ھەرىكەتتىنمۇ ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. تېخىمۇ كەڭرەك دائىرىدىن ئېلىپ ئېيتقاندا، ئورتاق ھەرىكەتنىڭ ئۆزىمۇ بىر خىل ئۆزئارا ھەرىكەت ھېسابلى-نىدۇ. شۇڭا، ئۆزئارا تەسىر كۆرسىتىش - ئىجتىمائىي ئالاقە ھەرىكىتىنىڭ تۈپكى ئالاھىدىلىكى. جامائە ئەزالىرىنىڭ دائىملىق ھەرىكەتلىرىنى نوقۇل ھالدا ئۆزئارا ھەرىكەت دەپ كەتكىلىمۇ بولمايدۇ، ئورتاق ھەرىكەت دەپ كەتكىلىمۇ بولمايدۇ. ئۇ دائىم ئۈچىنچى بىر خىل ھەرىكەت شەكلىدە يەنى ئۆزئارا، ئورتاق ھەرىكەت شەكلىدە ئىپادىلىنىدۇ. مانا بۇ ئىجتىمائىي ئالاقە ھەرى-كىتىنىڭ رېئال ھالىتى ھېسابلىنىدۇ.

ئىجتىمائىي ئالاقە ھەرىكىتى مۇنداق بەش خىل ئامىلىنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ.

(1) ھەرىكەت قىلغۇچى. مەيلى شەخس بىلەن شەخسنىڭ ياكى جامائە بىلەن جامائەنىڭ ئىجتىمائىي ھەرىكىتى بولسۇن، ھەرىكەت قىلغۇچىنىڭ ئەڭ كىچىك بىرلىكى يەنىلا يەككە ئادەم بولىدۇ. ئىجتىمائىي ئالاقە ھەرىكىتى ئىچىدە تۇرۇۋاتقان شەخس-لەر ئارىسىدا كۆپ خىل ھەرىكەت مۇناسىۋىتى بولىدۇ. ئالاقە ھەرىكىتى ئېلىپ بېرىۋاتقان تەرەپكە نىسبەتەن ئېيتقاندا، يەنە بىر تەرەپنىڭ مەۋجۇت بولۇپ تۇرۇش شەكلى تۆت خىل بولىدۇ. (1) ئويىپىكت. بىر تەرەپ - يەنە بىر تەرەپنىڭ ھەرىكىتى يەتمەكچى بولغان ئويىپىكتىنىڭ ئۆزى بولۇپ قالىدۇ. مەسىلەن، ئەر - خوتۇنلۇق مۇناسىۋەتنى شەكىللەندۈرىدىغان ئالاقە ھەرىكە-

تى. (2) شېرىك. بىر تەرەپ يەنە بىر تەرەپنىڭ ھەرىكىتى جەريانىدا بىرلىشىدىغان ئوبيېكتى بولۇپ قالدۇ. مەسىلەن، كەسىپداشلىق، ئاغىنە - ئۆلپەتداشلىق مۇناسىۋىتىدىكى ئالاقە ھەرىكىتى. (3) ۋاستە. بىر تەرەپ يەنە بىر تەرەپنىڭ ھەرىكىدى. تى جەريانىدا پايدىلىنىدىغان ئوبيېكتى بولۇپ قالدۇ. مەسىلەن، ناتوغرا ئىستىللار بىلەن شۇغۇللىنىۋاتقان ئىككى تەرەپنىڭ ئالاقە ھەرىكىتى. (4) توسالغۇ. بىر تەرەپ يەنە بىر تەرەپنىڭ ھەرىكىدى. تى جەريانىدىكى توسقۇنلۇق قىلغۇچى بولۇپ قالدۇ. مەسىلەن، دۈشمەنلىشىۋاتقان ئىككى تەرەپ مۇناسىۋىتىدىكى ئالاقە ھەرىكىدى. تى.

(2) ئىجتىمائىي نشان. ئىجتىمائىي ئالاقە ھەرىكىتىگە قاتناششۇۋاتقان كىشىلەرنىڭ ھەممىسى ئاڭلىق ھالدا، ئۆز كالىسىدا پىشپ - يېتىلگەن پىلان بويىچە يەنە بىر تەرەپنىڭ ھەرىكىتىنى تەكشۈيدۇ ياكى ماسلاشتۇرىدۇ. ئۇلارنىڭ ھەرىكىتى بەلگىلىك بىر ئىجتىمائىي نشانغا قارىتىلغان بولىدۇ. بۇ نشانلارنىڭ ھەممىسى بىر خىل ئىجتىمائىي ئامىل بولۇش سۈپىتىدە مەۋجۇت بولۇپ تۇرىدۇ. ھەرىكەت ئېلىپ بارغۇچىنىڭ بەلگىلىك ئېھتىياجى ۋە مەنپەئىتىنى ئاساس قىلىدۇ.

(3) ئىجتىمائىي مۇھىت. ھەرقانداق ئىجتىمائىي ئالاقە ھەرىكىتى مۇئەييەن مۇھىت شارائىتى ئىچىدە ئېلىپ بېرىلىدۇ. ئۇنىڭ ئىجتىمائىي ئىچكى مۇھىت تاشقى مۇھىت ئامىلى بىلەن بولغان مۇناسىۋىتى زىچ بولىدۇ. ئوخشاش بولغان بىر قىسىم ھەرىكەت ئېلىپ بارغۇچىلارنىڭ ئوخشاش ئىجتىمائىي نشانى ئۈچۈن، ئوخشاش بولمىغان ئىجتىمائىي مۇھىت ئىچىدە ئېلىپ بارغان ئالاقە ھەرىكىتىنىڭ كۆنكرېت ھالىتى ئوخشاش بولماسلىقى مۇمكىن. ھەتتا تامامەن ئەكسىچە بولۇشى مۇمكىن.

(4) ئىجتىمائىي ئۆلچەم - قائىدىلەر. نوقۇل بىر ئادەمنىڭ ھەرىكىتى شۇ ئادەمنىڭ ئارزۇسى ۋە ئۆز ئىختىيارى بىلەن بولىدۇ.

دۇ. لېكىن، ئىجتىمائىي ئالاقە ھەرىكىتى ئىچىدە تۇرۇۋاتقان ھەرقانداق بىر تەرەپنىڭ ھەرىكىتى ھەرگىز ئۆز ئىختىيارى بويىدە چە ياكى خالىغىنىچە بولمايدۇ. بەلكى بەلگىلىك قائىدە - ئۆلچەم بويىچە ھەرىكەت ئېلىپ بارىدۇ.

5) ئىجتىمائىي ئۇچرىشىش. ئىجتىمائىي ئالاقە ئېلىپ بېرىۋاتقان ئىككى تەرەپلا قارشى تەرەپنىڭ ھەرىكىتىدىن كېلىپ چىققان ۋە ئۆزگەرگەن تەسىرلىك ئىنكاسقا ئۇچرايدۇ ھەمدە بۇنىڭغا قارىتا بەلگىلىك ئىنكاس قايتۇرىدۇ. بۇنىڭ بىلەن رېئال مەنىدىكى جامائە ھەرىكىتى شەكىللىنىدۇ.

2. ئىجتىمائىي ئالاقە ھەرىكەت تۈرلىرى

ئىجتىمائىي ئالاقە ھەرىكىتى كۈندىلىك تۇرمۇشتا ئەڭ ئاساسىي، ئەڭ ئومۇميۈزلۈك بولغان ئىجتىمائىي تۇرمۇش ھادىسىسى، ئۇنىڭ مەزمۇنى مول، شەكلى خىلمۇخىل بولىدۇ. جەمئىيەت يەتتۇناسلار ئىجتىمائىي ئالاقە ھەرىكىتىنى ئوخشاش بولمىغان كۆزىتىش نۇقتىسى ۋە ئوخشاش بولمىغان ئۆلچەملەر بويىچە تۈرلەرگە بۆلىدۇ. تۆۋەندە بىز ئۇنى تۆت تۈر بويىچە تەھلىل قىلىمىز.

1) ماركسىزمنىڭ جەمئىيەت توغرىسىدىكى ئاساسىي كۆز قارىشى بويىچە ئىجتىمائىي ئالاقە پائالىيىتىنى ماددىي ئالاقە پائالىيىتى ۋە مەنىۋى ئالاقە پائالىيىتى دەپ ئىككى چوڭ تۈرگە ئايرىشقا بولىدۇ. ماددىي ئالاقە پائالىيىتى كىشىلەرنىڭ ئىشلەپچىقىرىش پائالىيىتى ۋە ئىشلەپچىقىرىش مەھسۇلاتلىرىنى ئالماشتۇرۇش جەريانىدىكى بارلىق پائالىيەتلىرىنى كۆرسىتىدۇ. مەنىۋى ئالاقە پائالىيىتى كىشىلەرنىڭ ئىجتىمائىي تۇرمۇش پائالىيىتىدىكى ھېسسىيات، ئوي - پىكىر ۋە بىلىم ئالماشتۇرۇش، مەيدان، كۆز قاراشلىرىنى بىر - بىرىگە يەتكۈزۈش قاتارلىق بارلىق مەنىۋى تۇرمۇش پائالىيەتلىرىنى كۆرسىتىدۇ.

(2) ئىجتىمائىي ئالاقە ھەرىكىتىنىڭ ۋاسىتىسى بويىچە ئۇنى بىۋاسىتە ئالاقە ھەرىكىتى ۋە ۋاسىتىلىك ئالاقە ھەرىكىتى دەپ ئىككى تۈرگە ئايرىشقا بولىدۇ. بىۋاسىتە ئالاقە ھەرىكىتى دېگىنىمىز، كىشىلەرنىڭ ئۆزىدە بار بولغان ۋاسىتىلەر يەنى تىل ۋاسىتىسى ۋە غەيرىي تىل ۋاسىتىلىرى قاتارلىق ئۇسۇللار ئارقىلىق يۈز تۇرانبە ۋە ئېلىپ بېرىلىدىغان ئالاقە ھەرىكىتىنى كۆرسىتىدۇ. ۋاسىتىلىك ئالاقە دېگىنىمىز، كىشىلەرنىڭ ۋاسىتىلىك ئۇسۇل-لاردىن يەنى خەت - چەك، تېلېفون، رادىئو، تېلېۋىزور ۋە گېزىت - ژۇرنال قاتارلىق ھازىرقى زامان تېخنىكىلىق ۋاسىتىلىرى ئارقىلىق ئېلىپ بارغان ئالاقە ھەرىكىتىنى كۆرسىتىدۇ. تارىخىي تەرەققىيات جەريانىدىن قارىغاندا، بىۋاسىتە ئالاقە ئىجتىمائىي ئالاقە جەريانىدىكى ئەڭ دەسلەپكى بىردىنبىر ئالاقە شەكلى ھېسابلىنىدۇ. لېكىن، ھازىرقى زاماندا جەمئىيەتنىڭ تەرەققىي قىلىشىغا ئەگىشىپ ئىجتىمائىي ئالاقە ۋاسىتىلىرىمۇ كۆپىيىپ ئېشىپ بارماقتا. بۇنىڭ بىلەن ۋاسىتىلىك ئالاقە ھەرىكىتى بىۋاسىتە ئالاقە ھەرىكىتى ئاساسىدا تەرەققىي قىلىشقا باشلىدى. لېكىن بۇ خىل تەرەققىيات يۈزلىنىشى ھەرگىزمۇ بىۋاسىتە ئالاقە ھەرىكىتىنىڭ ئۆز رولىنى يوقىتىپ قويدىغانلىقىنى چۈشەندۈرمەيدۇ. بەلكى ئىجتىمائىي ئىشلەپچىقىرىش كۈچلىرىنىڭ تەرەققىياتىغا ئەگىشىپ، بىۋاسىتە ئالاقە چاستوتىسىنىڭ ۋاسىتىلىك ئالاقە چاستوتىسىغا قارىغاندا ئازىيىپ بارىدىغانلىقىنى چۈشەندۈرىدۇ. جەمئىيەت تەرەققىياتى داۋامىدا بۇ ئىككى خىل ئالاقە ئۆزئارا بىر - بىرىگە سىڭىشىدۇ، ۋە ئۆزئارا بىر - بىرىنى تولۇقلايدۇ.

(3) ئىجتىمائىي ئالاقە ئېلىپ بېرىۋاتقان ئىككى تەرەپنىڭ ئىجتىمائىي سالاھىيىتى بويىچە ئىجتىمائىي ئالاقە ھەرىكىتىنى رول ئالاقە ھەرىكىتى ۋە غەيرىي رول ئالاقە ھەرىكىتى دەپ ئىككى تۈرگە بۆلۈشكە بولىدۇ. رول ئالاقە ھەرىكىتى دېگىنىمىز، مەلۇم

بىر ئىجتىمائىي ئورۇننىڭ ۋەكىلى بىلەن يەنە بىر ئىجتىمائىي ئورۇننىڭ ۋەكىلى ئوتتۇرىسىدا ئېلىپ بېرىلغان ئالاقە ھەرىكىتىنى كۆرسىتىدۇ. بۇ خىل ئالاقىدە ئالاقە قىلغۇچىغا قارىتا قاتتىق ئۆلچەم - قائىدە بېكىتىلىدۇ. ئالاقە قىلغۇچى چوقۇم مۇشۇ ئۆلچەم - قائىدىلەرگە رىئايە قىلىشى كېرەك. ئۆز مەيلىچە، خالىغانچە ئىش قىلىشقا بولمايدۇ. مەسىلەن، دۆلەت باشلىقلىرىدىكىنىڭ ئۆزئارا زىيارىتى، ئوخشاش بولمىغان ئىجتىمائىي رايون ياكى تەشكىلىي ئورگان رەھبەرلىرىنىڭ ئۆزئارا ئالاقە ھەرىكىتى رول ئالاقە پائالىيىتى دائىرىسىگە كىرىدۇ. غەيرىي رول ئالاقە پائالىيىتى دېگىنىمىز، شەخسلەر ئوتتۇرىسىدىكى شەخسىي ئالاقە ھەرىكىتىنى كۆرسىتىدۇ. بۇنىڭدا ئالاقە قىلغۇچى ھېچقانداق تەشكىلىي ئورگانغا ياكى باشقا كىشىگە ۋەكىللىك قىلمايدۇ. شۇڭا، ئالاقە قىلغۇچىغا قارىتا ھېچقانداق چەكلىمە قويۇلمايدۇ. ئادەتتە يۇرتداشلار، ئەل - ئاغىنلەر ئوتتۇرىسىدىكى ئالاقە ھەرىكىتى مۇشۇ خىل دائىرىگە كىرىدۇ.

بۇ خىل تۈرگە ئايرىشنىڭ ئەھمىيىتى شۇكى، رول ئالاقە ھەرىكىتى ئېلىپ بارغاندا تەشكىلىي ئورۇن بېكىتىپ بەرگەن رول ھەرىكىتىنى ھەقىقىي ئورۇنداپ، رول ئۆلچەم - قائىدىسى بويىچە ئىش ئېلىپ بېرىشى كېرەك. ھەرگىزمۇ ئومۇم بىلەن شەخسنى ئايرىمايدىغان يۇرتداشلىق، ساۋاقداشلىق ۋە ئەل - ئاغىنىدارچىلىقتىن ئىبارەت غەيرىي رول ئالاقە مۇناسىۋىتىنى ئارىلاشتۇرۇشقا بولمايدۇ. يەنە بىر جەھەتتىن، غەيرىي رول ئالاقە ھەرىكىتى بىلەن شۇغۇللانغان چاغدا مەلۇم بىر تەشكىلىي ئورگان ياكى ئورۇننىڭ ۋەكىلى بولۇش رولىدا ئوتتۇرىغا چىقماسلىق، ھوقۇقىدىن پايدىلىنىپ، ئومۇمنىڭ مەنپەئىتىنى قۇربان قىلىپ، ئۆز كۆمىچىگە چوغل تارتىماسلىق كېرەك.

4) ئالاقە ھەرىكىتىنىڭ يۆنىلىشى بويىچە ئىجتىمائىي ئالاقە ھەرىكىتى توغرا سىزىقلىق ئالاقە ھەرىكىتى ۋە تىك سىزىقلىق

ئالاقە ھەرىكىتى دەپ ئىككى تۈرگە بۆلۈنىدۇ. توغرا سىزىقلىق ئالاقە ھەرىكىتى دېگىنىمىز، ئوخشاش قاتلام ياكى ئوخشاش دەرىجىلىك كىشىلەر ياكى گۇرۇھلار ئوتتۇرىسىدىكى ئالاقە ھەرىكىتىنى كۆرسىتىدۇ. مەسىلەن، دۇنيادىكى ئوخشاش بولمىغان دۆلەتلەر ئوتتۇرىسىدىكى ئالاقە ھەرىكىتى. بىر دۆلەتتىكى ئوخشاش بولمىغان ئىجتىمائىي رايونلار ۋە ئوخشاش بولغان كەسىپ - ساھەلەر، تارماقلار، بۆلۈملەر ئوتتۇرىسىدىكى ئالاقە ھەرىكىتى مۇشۇ دائىرىگە كىرىدۇ. تىك سىزىقلىق ئالاقە ھەرىكىتى دېگىنىمىز، ئوخشاش بولمىغان قاتلام ياكى ئوخشاش بولمىغان دەرىجىدىكى كىشىلەر ياكى گۇرۇھلار ئوتتۇرىسىدىكى ئىجتىمائىي ئالاقە ھەرىكىتىنى كۆرسىتىدۇ. مەسىلەن، مەركەز بىلەن يەرلىك، رەھبەرلىك بىلەن ئامما، ئاتا - ئانا بىلەن پەرزەنتلەر ئوتتۇرىسىدىكى مۇناسىۋەتلەر مۇشۇ دائىرىگە ياتىدۇ. بۇنىڭدىن باشقا يەنە ئىجتىمائىي ئالاقە ھەرىكىتىنىڭ كۆلىمى ياكى دائىرىسى بويىچە ئۇنى مىكرو لۇق ئالاقە ھەرىكىتى ۋە ماكرو لۇق ئالاقە ھەرىكىتى دەپ ئايرىشقا بولىدۇ. ئالاقە ھەرىكىتىنىڭ ساھەلىرى بويىچە ئۇنى ئىقتىسادىي ئالاقە، سىياسىي ئالاقە، مەدەنىيەت ئالاقىسى قاتارلىق بىرقانچە ساھەلەرگە بۆلۈشكە بولىدۇ. ئالاقە ھەرىكىتىنىڭ ئۈچۈك - ئاشكارا بولۇش - بولماسلىقىغا قاراپ ئۇنى ئاشكارا ئالاقە ھەرىكىتى ۋە يوشۇرۇن ئالاقە ھەرىكىتى دەپ بۆلۈشكە بولىدۇ. ئىجتىمائىي ئالاقە ھەرىكىتىنى بۇنداق شەكىل ۋە تۈرلەرگە بۆلۈش بەلگىلىك تەتقىقات ئېھتىياجىنى مەقسەت قىلىدۇ، شۇنداقلا ئۇ ئىجتىمائىي ئالاقىنىڭ كەڭ دائىرىلىقى ۋە كۆپ خىللىقىنى چۈشەندۈرىدۇ.

3. ئىجتىمائىي ئالاقە ھەرىكەت قۇرۇلمىسى

ئىجتىمائىي ئالاقە ھەرىكىتى بىر خىل قۇرۇلما سىستېمىسى ھېسابلىنىدۇ. ئۇنى تەشكىل قىلغۇچى ئامىللارنى ۋە ئۇلارنىڭ

ئۆزئارا مۇناسىۋىتىنى ستاتىك ۋە دىنامىك نۇقتىدا تۇرۇپ كۆزەتكىلى بولىدۇ.

ستاتىك (تۇرغۇن) نۇقتىدا تۇرۇپ تەھلىل قىلغاندا، ئىچىمى ئىسپاتى ئالاقە ھەرىكىتى ئالاقە ھەرىكىتىنىڭ سۈبىيىكىتى، ئالاقە ھەرىكەت ۋاسىتىسى، ئالاقە ھەرىكەت ئىسپاتىدىن تەركىب تاپقان بولىدۇ. (1) ئالاقە ھەرىكەت سۈبىيىكىتى. ئۇ ئالاقە ھەرىكەت جەريانىدىكى ھەرىكەت قوزغىغۇچى شۇنداقلا ئالاقە ھەرىكەت نەتىجىسىگە ئېرىشكۈچى بولۇپ، بەلگىلىك ئىسپاتى قۇرۇلمىسىدىكى مەركىزى ھېسابلىنىدۇ. مەسىلەن، ئوقۇغۇچىلار ئوقۇتقۇچىدىن سوئال سورىغان چاغدا ئوقۇغۇچىلار ئالاقە ھەرىكىتىدىكى سۈبىيىكىتى ھېسابلىنىدۇ. بۇ خىل ئوقۇتقۇچى - ئوقۇغۇچىلار ئوتتۇرىسىدىكى ئالاقە ھەرىكىتىدە ئوقۇغۇچىلار ھەرىكىتىنى قوزغىغۇچى بولۇپلا قالماستىن، بەلكى بۇ خىل ھەرىكەت نەتىجىسىنىڭ ئاساسىي مەنپەئەتدارى بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا ئالاقە سۈبىيىكىتىنىڭ خاراكتېرى، مەقسىتى ۋە ئېھتىياجىنىڭ ئوخشاش بولمىغانلىقى نەتىجىسىدە ئوخشاش بولمىغان ئالاقە سۈبىيىكىتىنى بىۋاسىتە تاللايدۇ. ئوخشاش بولمىغان ئالاقە ۋاسىتىسىنى قوللىنىدۇ. نەتىجىدە ئوخشاش بولمىغان كەشلىك مۇناسىۋەتلەر شەكىللىنىدۇ. (2) ئالاقە ھەرىكەت ئىسپاتى. ئۇ ئالاقە ھەرىكەت سۈبىيىكىتىنىڭ پائالىيىتىگە ئۇچرىغۇچى ھېسابلىنىدۇ. ئۇنىڭ خاراكتېرى ئوخشاش بولمىغاچقا، ئالاقە ھەرىكەت سۈبىيىكىتىنىڭ ئوخشاش بولمىغان ئۇسۇلنى قوللىنىشىدىكى ئىسپاتى جەھەتتىن بەلگىلەپ قويىدۇ. ئەگەر بىز ناتونۇش بىر ئادەم بىلەن ئالاقە قىلىشقا توغرا كەلگەندە، گەپ - سۆزلەردە ئىنتايىن ئەستايىدىل، ئېھتىياتچان بولىمىز. ئەگەر ئالاقە ئىسپاتى ئىنتايىن تونۇش بولغان دوست - ئاڭغىنلاردىن بولسا ئۇ چاغدا بىزنىڭ گەپ - سۆز، ھەرىكەتلىرىمىز ئىككىنچى، ئوچۇق ۋە قىزغىن بولىدۇ. ناۋادا بىزنىڭ ئالاقە ئىسپاتىمىز ئىنتايىن

خۇشياقمايدىغان ئادەم بولسا، ئۇ چاغدا ئالاقە كەيپىياتى تۆۋەن، سۇسراق بولىدۇ. ئەكسىچە ئالاقە ئويىپىكتىمىز ئىنتايىن قەدىر-لەيدىغان ئادەم بولسا، ئۇ ھالدا ئالاقە كەيپىياتىمۇ ناھايىتى قىزغىن، مەزمۇنى مول، شەكلى خىلمۇخىل جانلىق بولىدۇ. دەپ-مەك، ئالاقە ھەرىكەت ئويىپىكتى ئالاقە ھەرىكەت قۇرۇلمىسىنىڭ مەركىزى ھېسابلانمىسىمۇ، لېكىن ئۇنىڭ ئالاقە ھەرىكەت سۈپىتى يېپىكى ۋە ئالاقە ئۇسۇلىغا بولغان تەسىرى ناھايىتى زور بولىدۇ. (3) ئالاقە ھەرىكەت ۋاسىتىسى. ئۇ ئالاقە ھەرىكەت سۈپىتىنىڭ نىڭ ئۆز ئالاقە مۇددىئاسىغا يېتىش ئۈچۈن، ئۆزىنىڭ پائالىيىتىنى نى ئالاقە ئويىپىكتىدا ئىشقا ئاشۇرۇشتا قوللىنىدىغان بارلىق ۋاسىتىلىك ھالقىلارنى كۆرسىتىدۇ. ئۇ ئالاقە ھەرىكەتنىڭ قورال سىستېمىسى ۋە مۇھىت شەرتلىرى قاتارلىقلارنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. ئالاقە ھەرىكەتنىڭ خاراكتېرى قانداق ۋاسىتىلەر ئارقىلىق ئالاقە ھەرىكەتنىڭ مۇددىئاسىنى ئىشقا ئاشۇرۇشنى بەلگىلىگەنلىكى دەرىجىدە بەلگىلەپ قويىدۇ. مەسىلەن، بىر ئادەم ئۆز كۆڭلىگە لايىق ئويىپىكت تاللاپ، ئائىلە قۇرۇشتا ئادەتتە باشقىلارنىڭ تونۇشتۇرۇشى ياكى ئۆزىنىڭ تونۇشى ئارقىلىق ئۆز ئارا چۈشىنىش ھاسىل قىلىپ ئالاقە ھەرىكەتنىڭ مۇددىئاسىغا يېتىدۇ. مانا بۇنىڭ ئۆزى توغرا ۋاسىتە ھېسابلىنىدۇ. لېكىن، يەنە بەزىدە لىر پۇل ياكى مال - مۈلۈك ئارقىلىق قىزىقتۇرۇشتەك ئالدامچىلىق ۋاسىتىلىرى بىلەن ئالاقە ھەرىكەتنىڭ مەقسىتىگە يېتىدۇ. گەرچە يۇقىرىقى ئىككى خىل ئەھۋالدىكى ئالاقە ھەرىكەتنىڭ نەتىجىسى ئوخشاش بولسىمۇ، لېكىن ئالاقە ھەرىكەتنىڭ ۋاسىتىسى ئوخشاش بولمىغاچقا، ئالاقە ھەرىكەتنىڭ خاراكتېرىمۇ ئوخشاش بولمايدۇ.

ئالاقە ھەرىكەتنىڭ قۇرۇلمىسىنى دىنامىك (ھەرىكەت) نۇقتىسىدا تۈرۈپ كۆزەتكەندە ئۇ تۆۋەندىكى ئامىللارنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ:

1) ئالاقە ھەرىكىتىنىڭ باشلىنىش نۇقتىسى. بۇ كىشىلەر ئالاقە ھەرىكىتىنىڭ مۇددىئاسى ۋە ئېھتىياجى ھېسابلىنىدۇ. كىشىلەر خىلمۇخىل مۇددىئىغا ۋە ئېھتىياجغا ئاساسەن ئالاقە ھەرىكىتىنىڭ قىممەت نىشانى ۋە باھا ئۆلچىمىنى ئوتتۇرىغا قويۇپ، كۆپ خىللاشقان ئالاقە ھەرىكەت تەرتىپىنى تاللايدۇ. بۇنىڭ بىلەن كۆپ خىللاشقان ئالاقە ھەرىكەت نەتىجىسى شەكىللىنىدۇ. شۇڭا، ئالاقە ھەرىكەت جەريانىنىڭ تەرەققىيات يۆنىلىشى ئالاقە ھەرىكەت باشلىنىش نۇقتىسىغا باغلىق بولۇپ قالىدۇ. مەسىلەن، بىر ئوقۇغۇچى بىلەن بىر ئىشچىنىڭ مۇددىئاسى ۋە ئېھتىياجى ئوخشاش بولمىغاچقا، ئۇلارنىڭ كىم بىلەن ئالاقە ھەرىكىتى ئېلىپ بېرىشى، قانداق ئالاقە ھەرىكىتىنى ئېلىپ بېرىشى ۋە ئالاقە ھەرىكىتىنىڭ نەتىجىسى ئوخشىمايدۇ. ئوخشاش بىر ئادەممۇ ئېھتىياجى ۋە مۇددىئاسى ئوخشاش بولمىغاچقا، ئوخشاش بولمىغان ئادەملەرگە قارىتا ئوخشاش بولمىغان ئۇسۇللار بويىچە ئالاقە ھەرىكىتىنى ئېلىپ بارىدۇ.

2) ئالاقە ھەرىكەت تەرتىپى. بۇ ئالاقە ھەرىكەت باشلىنىش نۇقتىسىنىڭ تەرەققىيات جەريان قۇرۇلمىسىنى كۆرسىتىدۇ. ئالاقە ھەرىكەت تەرتىپىنىڭ ئوخشاش بولماسلىقى، باشلىنىش نۇقتىسىدىن كېيىنكى ھەرىكەت ئۆزگىرىشى ۋە ئۇنىڭ نەتىجىسىنىڭ ئوخشاش بولماسلىقىنى كەلتۈرۈپ چىقىرىشى مۇمكىن. ئالاقە ھەرىكەت تەرتىپى يەككە لىنىيىلىك شەكىل ۋە كۆپ لىنىيىلىك شەكىل دەپ ئىككى خىل بولىدۇ.

يەككە لىنىيىلىك ئالاقە ھەرىكەت تەرتىپى دېگىنىمىز، ئوخشاش بىر ئالاقە ھەرىكەت باشلىنىش نۇقتىسىنىڭ ئوخشاش ئالاقە لىنىيىسى ئارقىلىق ئوخشاش بىر مۇددىئىغا يەتكەنلىكىنى كۆرسىتىدۇ.

كۆپ لىنىيىلىك شەكىلدىكى ئالاقە ھەرىكەت تەرتىپىمۇ ئىككى خىل بولىدۇ. بىرى، چاچما شەكىلدىكى ئالاقە ھەرىكىتى

يەنى ئوخشاش بىر ئالاقە ھەرىكەت باشلىنىش نۇقتىسىنىڭ ئوخشاش بولمىغان ئالاقە لىنىيىسى ئارقىلىق كۆپ خىل نەتىجىسىنى ھاسىل قىلغانلىقىنى كۆرسىتىدۇ. يەنە بىرى، يىغما شەكىلدىكى ئالاقە ھەرىكىتى يەنى ئالاقە ھەرىكىتىنىڭ بىرقانچە سۈبېكتىنىڭ ئوخشاش بولمىغان ئالاقە ھەرىكەت باشلىنىش نۇقتىسىدىن ئوخشاش بولمىغان لىنىيىسى ئارقىلىق ئوخشاش بىر نەتىجىگە يەتكەنلىكىنى كۆرسىتىدۇ.

ئىجتىمائىي تۇرمۇشتا مۇھەببەتلىشىپ تۇرغان كىشىلەر ۋە ئەر - خوتۇنلار ئارىسىدا ئادەتتە يەككە لىنىيىلىك شەكىلدىكى ئالاقە ھەرىكىتى ئېلىپ بېرىلىدۇ. بۇ خىل ئالاقە ھەرىكىتى بىرقەدەر مەركەزلەشكەن بولغاچقا، ئۆزئارا چۈشىنىۋېلىشنى چوڭقۇرلاشتۇرالايدۇ. لېكىن، ئادەتتىكى ئۆگىنىش ۋە خىزمەت-مەدەنىي كىشىلىك ئالاقە ھەرىكىتى ئادەتتە كۆپ لىنىيىلىك شەكىلدىكى ئالاقە ھەرىكىتى بولىدۇ. بۇ خىل ئالاقە ھەرىكىتى بىرقەدەر كەڭ، ئومۇميۈزلۈك بولۇپ، كۆپ مىقداردىكى ئۇچۇرغا ئىگە بولغىلى بولىدۇ. دېمەك، ئالاقە ھەرىكەت تەرتىپىنى تاللاش ئالاقە ھەرىكەت مۇددىئاسى بىلەن زىچ مۇناسىۋەتلىك بولىدۇ.

(3) ئالاقە ھەرىكەت نەتىجىسى. بۇ بەلگىلىك ئالاقە ھەرىكەت - پائالىيەتنىڭ ئاخىرقى نۇقتىسى بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. لېكىن شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا يەنە ئالاقە ھەرىكەتنىڭ يېڭى باشلىنىش نۇقتىسى ھېسابلىنىدۇ. شۇڭا، ئالاقە ھەرىكەت نەتىجىسى ھەم بەلگىلىك ئالاقە ھەرىكىتىنىڭ فورمىسى ۋە ئەندىزىسىنى نامايان قىلىپ بېرىدۇ، ھەم ئالاقە ھەرىكەت ئوبيېكتىغا قايتا تەسىر كۆرسىتىپ يېڭى ئوبيېكتىنى ھاسىل قىلىدىغان ئامىلغا ئايلانىدۇ. بۇنىڭ بىلەن ئالاقە ھەرىكەت ئوبيېكتىنىڭ يېڭى ئېھتىياجىنى ھاسىل قىلىپ، ئالاقە ھەرىكىتىنىڭ يېڭى جەريانىنى باشلايدۇ.

بەلگىلىك ئىجتىمائىي ئالاقە ھەرىكەت قۇرۇلمىسى بەلگىلىك

جەمئىيەت تارىخىي تەرەققىيات باسقۇچى بىلەن ئۆزئارا مۇناسىۋەت-لىك بولىدۇ. بىرىنچىدىن، جەمئىيەتنىڭ ئۆزگىرىشى ھامان ئىجتىمائىي ئالاقە ھەرىكەت قۇرۇلمىسىنىڭ ئۆزگىرىشىنى پەيدا قىلىپ تۇرىدۇ؛ ئىككىنچىدىن، ئىجتىمائىي ئالاقە ھەرىكىتىنىڭ ئۆزگىرىشىمۇ ئىجتىمائىي تۇرمۇش جەريانىغا ئەكس تەسىر كۆرسىتىپ تۇرىدۇ. شۇڭا بىزنىڭ نۆۋەتتىكى ئىسلاھات دەۋرىدە كونا ئىجتىمائىي ئالاقە ھەرىكەت قۇرۇلمىسىنى بۇزۇپ تاشلاپ، يېڭى ئالاقە ھەرىكەت قۇرۇلمىسىنى بارلىققا كەلتۈرۈشىمىز ھەم ئىسلاھاتنىڭ ئېھتىياجى، ھەم تارىخىي تەرەققىياتنىڭ تەقەززاسى.

ئىككىنچى پاراگرافى ئىجتىمائىي ئالاقە ھەرىكەت شەكىللىرى

ئىجتىمائىي ئالاقە ھەرىكىتىنى خاراكتېرى جەھەتتىن يەنى ئىجتىمائىي ئالاقە ھەرىكىتى ئەكس ئەتتۈرگەن ماھىيەتلىك مۇنا-سىۋەتلەر شەكلىگە قاراپ ئۇنى تۆۋەندىكىچە بەش خىل ئاساسىي شەكىلگە ئايرىشقا بولىدۇ.

1. ھەمكارلىق

ھەمكارلىق دېگىنىمىز، ئىجتىمائىي ئالاقە ھەرىكىتىدىكى ئادەم بىلەن ئادەم، جامائە بىلەن جامائە ئوتتۇرىسىدىكى ئالاقە ھەرىكىتىدە ھەرقايسى تەرەپلەرگە پايدىلىق بولغان ئورتاق نىشاننى ئىشقا ئاشۇرۇش ئۈچۈن ئېلىپ بارغان ئورتاق تىرىشچانلىق ھەرىكەتىنى كۆرسىتىدۇ. ھەمكارلىق — ئىنسانلارنىڭ تىرىكچىلىك ئېلىپ بېرىشىدىكى ۋە جەمئىيەتنىڭ مەۋجۇت بولۇپ تۇرۇشىدىكى ئالدىنقى شەرت. شۇڭا، ھەمكارلىق ئىنسانلار جەمئىيىتىدىكى دائىم ۋە ئومۇميۈزلۈك ئۇچرايدىغان بىر خىل ئالاقە ھەرىكەت

شەكلى ھېسابلىنىدۇ. ئىنسانلار تىرىكچىلىك قىلىشتا، ئىجتىما-ئىي تۇرمۇش كەچۈرۈشتە پەقەت بىر تەرەپنىڭ يەككە ھەرىكىتىگە تايىنىپلا ئۆز مەنپەئىتىنى ياكى نىشاننى ئىشقا ئاشۇرالمىدۇ. پەقەت ھەمكارلىشىپ، ئورتاق تىرىشچانلىق كۆرسىتىش ئارقىلىقلا ئۆزىنىڭ ئورتاق نىشانغا يېتەلەيدۇ. كەڭرەك مەنىدىن ئېلىپ ئېيتقاندا، كىشىلەرنىڭ ھەرقايسى جەھەتلەردىكى ئىجتىما-ئىي تۇرمۇشى چوقۇم ھەمكارلىق ئاساسىدا بولۇشى كېرەك. كىشىلەر تەبئەت ۋە جەمئىيەتنى ئۆزگەرتكەن چاغدا كەڭ دائىرىدەلىك ھەمكارلىقنى ئېلىپ بارغان ۋە ئېلىپ بېرىۋاتىدۇ. ھەمكارلىق بولمىسا، جامائە تۇرمۇشىدىن ياكى جەمئىيەتتىن ئېغىز ئېچىش مۇمكىن ئەمەس. تار مەنىدىن ئېلىپ ئېيتقاندا، ھەمكارلىق كىشىلەرنىڭ مەلۇم بىر خىل خىزمەت بىلەن شوغۇللانغان چاغدىكى ئورتاق بىرلەشمە ھەرىكىتىنى كۆرسىتىدۇ.

كىشىلەرنىڭ مەلۇم بىر خىل خىزمەت جەريانىدىكى ئورتاق بىرلەشمە ھەرىكىتىنىڭ ئوڭۇشلۇق ئېلىپ بېرىلىشىغا كاپالەتلىك قىلىش ئۈچۈن، چوقۇم بەزىبىر شەرتلەرنى ھازىرلاش كېرەك. ئادەتتە مۇۋەپپەقىيەتلىك بولىدىغان ھەمكارلىق تۆۋەندىكى بىر قانچە شەرتلەرگە ئىگە بولۇشى كېرەك. بىرىنچى، نىشان بىردەك بولۇش، ھەرقانداق بىر ھەمكارلىق ئورتاق نىشان بولۇشىنى شەرت قىلىدۇ. كەم دېگەندە قىسقا مۇددەتلىك ئورتاق نىشان بولۇشى كېرەك. ئۇنداق بولمىسا، ھەمكارلىق ئىشقا ئاشمايدۇ. ئىككىنچى، بىرلىككە كەلگەن تونۇش ۋە قائىدە - ئۆلچەملەر بولۇشى كېرەك. ھەمكارلاشقۇچىلاردا ئورتاق نىشاننىڭ ئىشقا ئېشىشى ۋە ئۇنىڭ كونكرېت باسقۇچلارغا قارىتا بىردەك بولغان ئاساسىي تونۇش بولۇشى كېرەك؛ ھەمكارلاشقۇچىلار ھەمكارلىق ھەرىكىتى جەريانىدا ئورتاق ئېتىراپ قىلغان ئىجتىمائىي قائىدە - ئۆلچەملەرگە ۋە جامائە پىكىرىگە چوقۇم ھۆرمەت قىلىشى كېرەك. ئۈچىنچى، ئۆزئارا ئىشىنىدىغان ھەمكارلىق كەيپىياتى

بولۇشى كېرەك. ئۆزئارا چۈشىنىدىغان، ئۆزئارا ئىشىنىدىغان، ئۆزئارا قوللايدىغان ياخشى بىر كەيپىياتنى يارىتىش ھەمكارلىق-نىڭ مۇھىم شەرتى ھېسابلىنىدۇ. تۆتىنچى، ھەمكارلىقنىڭ مەۋ-جۇت بولۇشى ۋە تەرەققىي قىلىشىنى كاپالەتكە ئىگە قىلىدىغان بەلگىلىك ماددىي ئاساس بولۇشى كېرەك. زۆرۈر بولغان ماددىي شارائىتلار (جۈملىدىن ئەسلىمە - ئۈسكۈنىلەر، ئالاقىلىشىش ۋە قاتناش ئۈسكۈنىلىرى قاتارلىقلار) ھەمكارلىقنىڭ ئوڭۇشلۇق ئې-لىپ بېرىلىشىدىكى ئالدىنقى شەرت ھېسابلىنىدۇ. ماكان جەھەت-تىكى ئەڭ ياخشى ماسلىشىش ئارىلىقى، ۋاقىت جەھەتتىكى ئەڭ توغرا پەيت ۋە ھەرىكەت مېخانىزمى جەھەتتىكى قائىدە - تەرتىپ قاتارلىقلارنىڭ ھەممىسى ماددىي شەرتلەرنىڭ مۇھىم تەركىبىي قىسمى بولۇپ ھېسابلىنىدۇ.

ھەمكارلىقنىڭ خاراكتېرى بويىچە ئۇنى ئوخشاش سۈپەتلىك ھەمكارلىق ۋە غەيرىي سۈپەتلىك ھەمكارلىق دەپ ئىككى تۈرگە بۆلۈشكە بولىدۇ. ئوخشاش سۈپەتلىك ھەمكارلىق دېگىنىمىز، ھەمكارلاشقۇچىلارنىڭ ھېچبىر پەرقلەنمەيدىغان ئوخشاش بىر خىل پائالىيەت بىلەن شۇغۇللىنىشىنى كۆرسىتىدۇ. مەسىلەن، ئىش تەقسىماتى بولمىغان مەلۇم بىر خىل ئەمگەك بىلەن شوغۇل-لىنىش ئارقىلىق ئېلىپ بېرىلغان ھەمكارلىق ھەرىكىتى. غەيرىي سۈپەتلىك ھەمكارلىق دېگىنىمىز، ئوخشاش بىر نىشانغا يېتىش ئۈچۈن ھەمكارلاشقۇچىلار كۈنكۈرەپ ئىش تەقسىماتى بويىچە ئوخ-شاش بولمىغان ئىش - پائالىيەت بىلەن شۇغۇللىنىشىنى كۆرسى-تىدۇ. مەسىلەن، ھۈنەر - سەنئەت ئىش سىستېمىسىدىكى ئوخ-شاش بولمىغان ئىش تەرتىپى بويىچە ئېلىپ بېرىلغان مانافاكتور-لاشقان ئىشلەپچىقىرىش ئەمگىكى مۇشۇ تۈرگە ياتىدۇ.

ئۆزئارا كېلىشىم - توختامنىڭ بولۇش - بولماسلىق ئۆلچىد-مى بويىچە ھەمكارلىقنى غەيرىي رەسمىي ھەمكارلىق ۋە رەسمىي ھەمكارلىق دەپ ئىككى تۈرگە بۆلۈشكە بولىدۇ. غەيرىي رەسمىي

ھەمكارلىق دەسلەپكى جامائە ياكى ئىجتىمائىي رايونلار ئارىسىدا ئېلىپ بېرىلىدۇ. ئۇ ئىنسانلار ئارىسىدا ئەڭ قەدىمكى، ئەڭ ئىپتىدائىي بولغان ۋە ئەڭ ئومۇميۈزلۈك ئېلىپ بېرىلىدىغان ھەمكارلىق شەكلى. بۇ خىل ھەمكارلىقتا كېلىشىم ياكى پۈتۈم بويىچە بېكىتىلگەن ۋەزىپە - مەسئۇلىيەت بولمايدۇ. شۇنداقلا ئۇ قائىدە - تۈزۈملەرنىڭ ۋە مەمۇرىي بۇيرۇقنىڭ چەكلىمىسىگە ئۇچرىمايدۇ. تەبىئىي ئادەت كۈچىنىڭ يولى ئارقىلىقلا ئەمەلگە ئاشىدۇ. رەسمىي ھەمكارلىق دېگەننىمىز، پۈتۈم - كېلىشىم خاراكتېرىدىكى ھەمكارلىقنى كۆرسىتىدۇ. بۇ خىل ھەمكارلىق شەكلىدە ھەمكارلاشقۇچىلارنىڭ ھوقۇقى ۋە مەسئۇلىيىتى ئېنىق بەلگىلىمە ئارقىلىق بېكىتىلىدۇ. بەلگىلىك قانۇن تەرتىپىدىن ئۆتكەن بولىدۇ ھەمدە مۇناسىۋەتلىك ئورگانلارنىڭ قوغدىشىغا ئۇچرايدۇ؛ ھەمكارلىققا قاتناشقۇچىلار بويىچە بۆلگەندە، شەخسلەر ئارىسىدىكى ھەمكارلىق ۋە جامائەلەر ئارىسىدىكى ھەمكارلىق دەپ بىرقانچە تۈرلەرگە ئايرىلىدۇ. ھەمكارلىق - ماھىيەتتىن ئېلىپ ئېيتقاندا ئۇ ئىككى تەرەپنىڭ قانۇنىي ئورنى، باراۋەر بولغان ئۆز ئىختىيارلىقى ۋە ئۆزئارا پايدا يەتكۈزۈش ئاساسىدىكى بىرلىشىش-تىن ئىبارەت.

2. رىقابەت

رىقابەت جەمئىيەتتىكى ئادەم بىلەن ئادەم، جامائە بىلەن جامائە ئوتتۇرىسىدىكى ئورتاق بىر نىشاننى تالىشىش ھەرىكىتىنى كۆرسىتىدۇ. مەسىلەن، تەنتەربىيە ھەرىكىتىدىكى ئىسپورتچىلارنىڭ چېمپىيونلۇقنى تالىشىشى، ئوخشاش خىلدىكى مەھسۇلات ئىشلەپچىقىرىدىغان زاۋۇتلارنىڭ بازار تالىشىشى شۇنداقلا شەخسلەرنىڭ ئىلغارلىقىنى، ياخشى نەتىجىنى تالىشىشى قاتارلىقلارنىڭ ھەممىسى رىقابەت ھېسابلىنىدۇ. رىقابەت تۆۋەندىكى ئالاھىدىلىكلەرگە ياكى شەرتلەرگە ئىگە

بولغان بولۇشى كېرەك. (1) ئۇنىڭدا چوقۇم ھەممە كىشى قولغا كەلتۈرۈشكە ياكى ئىگە بولۇشقا ئىنتىلىدىغان ئورتاق نىشان بوۋ. شى كېرەك. نىشان ئوخشاش بولمىسا رىقابەت شەكىللەنمەي ۋ. (2) كىشىلەر ئىنتىلىۋاتقان ياكى قولغا كەلتۈرۈش كويىدا يۈر- گەن بۇ نىشان كەم ئۇچرايدىغان ۋە قولغا كەلتۈرۈش بىرقەدەر تەس بولغان بولۇشى كېرەك. يەنى بىر ئادەم ياكى بىرقانچە ئادەمنىڭ بۇ نىشاننى قولغا كەلتۈرۈشى يەنە بىر ئادەم ياكى يەنە بىر قىسىم ئادەمنىڭ بۇنىڭغا ئىگە بولۇش پۇرسىتىدىن مەھرۇم بولغانلىقىدىن دېرەك بېرىدۇ. ئەگەر سانى بىرقەدەر كۆپ بو- لۇپ، كىشىلەر ئاسانلا قولغا كەلتۈرۈشكە بولىدىغان تالىشىش نىشانى بولۇپ قالسا، ئۇ چاغدا رىقابەت شەكىللەنمەيدۇ. (3) رىقابەتنىڭ مەقسىتى ھەرگىزمۇ رىقابەتلەشكۈچى قارشى تەرەپنى يوق قىلىۋېتىش ياكى ئۇنىڭغا قارشى تۇرۇش ئەمەس، بەلكى ئىنتىلىش نىشانغا يېتىش ياكى ئۇنى قولغا كەلتۈرۈشتىن ئىبارەت. رىقابەتچىلەر ئوتتۇرىسىدا گەرچە بىر - بىرنى چەتكە قېقىش ياكى تىرىكشىش مۇناسىۋىتى بولسىمۇ، لېكىن ئۇ بىۋاسىتە قارشىلىشىش مۇناسىۋىتى ئەمەس. بەلكى ئۇ ۋاسىتىلىك قارشىلىشىش مۇناسىۋىتىدىن ئىبارەت. رىقابەتلەشكۈچى ئىككى تەرەپنىڭ ئىچىدىكى بىر تەرەپنىڭ غەلبىسى مۇقەررەر ھالدا يەنە بىر تەرەپنىڭ مەغلۇبىيىتىدىن دېرەك بېرىدۇ. لېكىن، قارشى تەرەپنىڭ مەغلۇبىيىتى رىقابەتنىڭ بىۋاسىتە مەقسىتى ئەمەس، بەلكى ۋاسىتىلىك مەقسىتى ھېسابلىنىدۇ. شۇڭا بىز تەنتەربىيە مۇسابىقىسى مەيدانىدا قاتتىق رىقابەتكە چۈشكەن ئىسپورتچىلار- نىڭ مۇسابىقىدىن كېيىن دوستانە مۇناسىۋەتتە يۈرگەنلىكىنى ئۇچرىتىمىز.

رىقابەت جەريانىدا رىقابەتچىلەرنىڭ بىۋاسىتە قارشىلىشىش مۇناسىۋىتىنىڭ كېلىپ چىقىشىدىن ساقلىنىش ئۈچۈن، رىقابەت- لەشكۈچى تەرەپلەر چوقۇم رىئايە قىلىشقا تېگىشلىك بولغان قانداق.

دە - تۈزۈملەرنى تۈزۈپ چىقىش كېرەك. رىقابەت چوقۇم ئىدىرا- كى قائىدىلەر ئاساسىدا ئېلىپ بېرىلىشى كېرەك، بولمىسا ئۇ كەسكىن توقۇنۇشقا ئايلىنىپ قالىدۇ. بولۇپمۇ سىياسىي، ئىقتى- سادىي ساھەلەردىكى زور كۆلەملىك بىر قىسىم رىقابەتلەرنى قا- نۇن، تۈزۈم ۋاسىتىلىرى ئارقىلىق كاپالەتكە ئىگە قىلىشقا توغرا كېلىدۇ.

رىقابەت ئىنسانلارنىڭ ئىشلەپچىقىرىش پائالىيىتى ۋە ئىجتى- دائىي پائالىيەتلەر بىلەن شۇغۇللىنىشتىكى ئاكتىپچانلىقىنى قوزغاشقا بەلگىلىك ئىجابىي رول ئوينايدۇ. لېكىن ئۇ جەمئىيەت- تىكى ئىجتىمائىي پەرقنى كېڭەيتىۋېتىشىمۇ مۇمكىن.

3. توقۇنۇش

توقۇنۇش - كىشىلەر بىلەن كىشىلەر ياكى جامائە بىلەن جامائەلەر ئوتتۇرىسىدىكى مەلۇم بىر خىل نىشان ياكى قىممەت كۆز قارىشى ئۈچۈن، ئۆزئارا كۈرەش قىلىش، زىددىيەتلىشىشتىن ئىبارەت. بىر خىل ئىجتىمائىي ھەرىكەت شەكلى ۋە جەريانى. ئۇ كىشىلەر ئوتتۇرىسىدىكى بىۋاسىتە قارشىلىشىش مۇناسىۋىتى- نى ئەكس ئەتتۈرىدۇ. توقۇنۇش ۋە رىقابەتنىڭ ھەممىسىلا كىشى- لەر بەلگىلىك نىشان ئۈچۈن ئۆزئارا بىر - بىرىنى چەتكە قاقىدۇ ياكى بىر - بىرى بىلەن قارشىلىشىدۇ. لېكىن بۇ ئىككىسى خىلى زور دەرىجىدە پەرقلىنىدۇ. توقۇنۇشنىڭ ئاساسىي ئالاھىد- لىكى: بىرىنچى، توقۇنۇش قارشى تەرەپنى مەغلۇپ قىلىشنى بىۋاسىتە مەقسەت قىلغان بولۇپ، ئۇ قارشى تەرەپنى بىۋاسىتە ھۇجۇم نىشانى قىلغان بىر خىل ئىجتىمائىي ئالاقە ھەرىكەت شەكلى. ئىككىنچى، توقۇنۇش ئىچىدە تۇرۇۋاتقان ئىككى تەرەپ ياكى بىرقانچە تەرەپ بىۋاسىتە، ئوچۇق - ئاشكارا ۋە يۈزتۇرانە قارشىلىشىش ھەرىكىتىنى ئېلىپ بارىدۇ. شۇڭا ئۇ بىۋاسىتە قارشىلىشىش مۇناسىۋىتى ھېسابلىنىدۇ. ئۈچىنچى، توقۇنۇش

ئىچىدە تۇرۇۋاتقان ھەرقايسى تەرەپلەرنىڭ تالىشىش نىشانى ھەم ئوخشاش بولۇشى مۇمكىن، ھەم ئوخشاش بولماسلىقى مۇمكىن. چۈنكى، توقۇنۇش ئىچىدە تۇرۇۋاتقان ھەرقايسى تەرەپلەرنىڭ قىممەت كۆز قارىشىدا دائىم دېگۈدەك زور پەرقلەر بولۇپ تۇرىدۇ. شۇڭا ئۇلار گەرچە ئوخشاش بىر ساھە ئىچىدە تالىشىش ئېلىپ بېرىۋاتقان بولسىمۇ، لېكىن ئۇلارنىڭ ئەمەلگە ئاشۇرماقچى بولغان نىشانى ئوخشاش بولماسلىقى مۇمكىن. مەسىلەن، 17 - ئەسىردىن 18 - ئەسىرگىچە بولغان ياۋروپا بۇرژۇئازىيە سىنىپى بىلەن فېئودال ئاقسۆڭەكلەر سىنىپىنىڭ توقۇنۇشىنى ئېلىپ ئېيتساق، ئۇلارنىڭ ھەممىسىلا ھاكىمىيەتنى تارتىۋېلىشنى نىشان قىلىدۇ. لېكىن بىرسى كاپىتالىستىك تۈزۈمنى ئورنىتىشنى مەقسەت قىلىدۇ، يەنە بىرسى ئەسلىدىكى فېئوداللىق تۈزۈمنى ساقلاپ قېلىشنى مەقسەت قىلىدۇ. تۆتىنچى، توقۇنۇش شەكىل جەھەتتە رىقابەتكە قارىغاندا، كەسكىن، جىددىي بولىدۇ. ئۇ دائىم دېگۈدەك قائىدە - تۈزۈملەرنىڭ ھەتتا قانۇن پىرىنسىپلىرىنىڭ چەكلىمىسىنى بۇزۇپ تاشلاپ، روشەن بولغان بۇزغۇنچىلىق خاراكتېرىگە ئىگە بولۇپ قالىدۇ.

توقۇنۇشنىڭ تۈرى خىلمۇخىل بولىدۇ. توقۇنۇشنىڭ كۆلىمى جەھەتتىن ئۇنى شەخسلەر ئوتتۇرىسىدىكى توقۇنۇش ۋە گۇرۇھلار ئوتتۇرىسىدىكى توقۇنۇش دەپ ئايرىشقا بولىدۇ. توقۇنۇشنىڭ خاراكتېرى بويىچە ئۇنى ئىقتىسادىي توقۇنۇش، سىياسىي توقۇنۇش، ئىدىيىۋى توقۇنۇش، مەدەنىيەت توقۇنۇشى، دىنىي توقۇنۇش، ئىرقىي توقۇنۇش، مىللىي توقۇنۇش ۋە سىنىپىي توقۇنۇش، سىنىپىي بولمىغان توقۇنۇش دەپ بىرقانچە تۈرگە ئايرىشقا بولىدۇ. توقۇنۇشنىڭ شەكلى ۋە دەرىجىسى بويىچە ئۇنى ئەرز قىلىش، مۇنازىرە قىلىش، تىللىشىش، مۇشلىشىش، جىددەللىشىش، ئېلىشىش، كۈرەش قىلىش ۋە ئۇرۇش قىلىشقا تارلىق بىرقانچە تۈرلەرگە ئايرىشقا بولىدۇ.

ئوخشاش بولمىغان خاراكتېردىكى توقۇنۇشنىڭ جەمئىيەتكە بولغان رولى ۋە تەسىرىمۇ ئوخشاش بولمايدۇ. كەڭ خەلق ئاممىسىنىڭ مەنپەئىتى ۋە تەلپىنى ئەكس ئەتتۈرىدىغان توقۇنۇش يەنى ھەققانىي ئۇرۇش جەمئىيەت تەرەققىياتىغا نىسبەتەن ئاكتىپ ئىلگىرى سۈرۈش رولىنى ئوينايدۇ. ماركسىزمنىڭ سىنىپى توقۇنۇش يەنى سىنىپى كۈرەش جەمئىيەت تەرەققىياتىنىڭ بىۋاسىتە ھەرىكەتلەندۈرگۈچى كۈچى دېگەن قارىشىمۇ دەل مۇشۇ مەنىدىن ئېيتىلغان. خەلق ئاممىسىنىڭ مەنپەئىتىگە خىلاپ بولغان توقۇنۇش يەنى ھەققانىيەتسىز ئورۇشلارنىڭ ھەممىسى جەمئىيەت تەرەققىياتىغا بۇزغۇنچىلىق قىلىش ۋە توسالغۇ بولۇش رولىنى ئوينايدۇ.

4. ماسلىشىش

ماسلىشىش — جەمئىيەتشۇناسلىقتىكى مۇھىم ئۇقۇملارنىڭ بىرى بولۇپ، ئۇ جەمئىيەتنىڭ نورمال تەرتىپىنى ساقلاپ قېلىشتىكى بىر خىل ئىجتىمائىي ئالاقە شەكلى ھېسابلىنىدۇ. ماسلىشىش دېگىنىمىز، ئادەم بىلەن ئادەم جامائە بىلەن جامائە، مەدەنىيەت بىلەن مەدەنىيەت ئوتتۇرىسىدىكى ئۆزئارا ماسلىشىش، ئۆزئارا ئۇيغۇنلىشىش جەريانىنى كۆرسىتىدۇ. ئەنگلىيىلىك جەمئىيەتشۇناس سېپىنسىر ئەڭ دەسلەپ بۇ ئاتالغۇنى ئىشلەتكەن بولۇپ، ئۇ «تۇرمۇش — ئىچكى ۋە تاشقى مۇناسىۋەتلەرنىڭ ماسلىشىشى» دەپ قارايدۇ. كىشىلەر بەلگىلىك مۇھىتقا ماسلىشىشى، قارشىلىشىشنى كەلتۈرۈپ چىقىرىدىغان توقۇنۇشلارنى ئازايتىپ ياكى تۈگىتىپ، ئورتاق تۇرمۇش كەچۈرۈش مەقسىتىگە يېتىش ئۈچۈن، ئۆزلىرىنىڭ بىر قىسىم ھەرىكەت ئادىتى ۋە تۇرمۇش ئۇسۇلىنى ئۆزگەرتىپ، مۇھىت شارائىتىغا ئۇيغۇنلىشىدۇ. مانا بۇ جەمئىيەتشۇناسلىقتىكى ماسلىشىش جەريانىدىن ئىبارەت. بۇ جەريان ئوخشاش بولمىغان ئۈچ خىل ماسلىشىش مەزمۇنىدۇر.

ننى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. بىرىنچى، كىشىلىك جەمئىيەتتە ھامان توقۇنۇش بولۇپ تۇرىدۇ. لېكىن، ھەرقانداق توقۇنۇشنىڭ توختىماستىن داۋاملىشىپ كېتىشى مۇمكىن ئەمەس. ھامان ئۇنىڭ ئاخىرقى نەتىجىسى بولىدۇ. توقۇنۇشنىڭ نەتىجىسى يا بىر تەرەپ غەلبە قىلىپ يەنە بىر تەرەپ مەغلۇپ بولىدۇ، ياكى كىشىلەر ئارىسىدا غەلبە قىلىش، مەغلۇپ بولۇش بولمايدۇ. مەيلى قانداقلا ئەھۋال بولسۇن، كىشىلەر ھامان ئۆز ھەرىكىتىنى تەكشۈپ، توقۇنۇش-تىن كېيىنكى شەكىللەنگەن ئىجتىمائىي مۇناسىۋەتكە ماسلىشىشى كېرەك. ئىككىنچى، جەمئىيەتنىڭ تەرەققىيات ئۆزگىرىشىگە قاراپ ماسلىشىش كېرەك. جەمئىيەت ھامان ئۆزۈكسىز تەرەققىي قىلىپ ئۆزگىرىپ تۇرىدۇ. يېڭى ئىجتىمائىي قائىدە - ئۆلچەملەر ئۆزۈكسىز بارلىققا كېلىپ تۇرىدۇ. كىشىلەر ئۆزگىرىپ تۇرۇۋاتقان ئىجتىمائىي مۇھىت ئىچىدە داۋاملىق ياشاپ كېتىشىنى ئويلايدىكەن. ئۇنداقتا ئەسلىدىكى ھەرىكەت ئۇسۇلىنى، پوزىتسىيىسىنى ۋە قىممەت قارىشىنى ئۆزگەرتىپ، يېڭى ئىجتىمائىي مۇھىتنىڭ ئېھتىياجىغا ماسلىشىشى كېرەك. ئۈچىنچى، جەمئىيەتتە مەدەنىيەت ئالماشتۇرۇش ياكى كىشىلەرنىڭ كۆچۈش - يۆتكىلىش ئىشى بولۇپ تۇرىدۇ. ئىجتىمائىي مەدەنىيەتنىڭ ئالمىشىشى قەدىمدىن تارتىپ ھازىرغىچە داۋاملىشىۋاتقان ھادىسە، بولۇپمۇ ھازىرقى زامان جەمئىيىتىدىكى مەدەنىيەت ئالماشتۇرۇش-نىڭ دائىرىسى كەڭ، چاستوتىسى يۇقىرى بولۇپ، چەتتىن كەلگەن مەدەنىيەتنىڭ تەسىرىگە ئۇچرىمايدىغان بىرەر دۆلەت ياكى رايونى ئۇچراتقىلى بولمايدۇ. مەلۇم بىر خىل مەدەنىيەت كىرىگەندىن كېيىن، ئەسلىدىكى ئەنئەنىۋى مەدەنىيەتكە قاتتىق تەسىر كۆرسىتىپ، يېڭى ئۆزگىرىشنى پەيدا قىلىدۇ. بۇ چاغدا كىشىلەر ئۆزلىرىنىڭ ئىجتىمائىي ھەرىكەتلىرىنى يېڭى ئىجتىمائىي مەدەنىيەت ئۆلچەملىرىگە ماسلاشتۇرۇشى كېرەك. بۇنىڭدىن باشقا، كىشىلەر يېڭى بىر رايونغا ياكى دۆلەتكە كۆچۈپ كەلگەندىمۇ

چوقۇم شۇ جاينىڭ مەدەنىيىتىگە ئۇيغۇنلىشىشى يەنى ئۆزلىرىنىڭ ئەسلىدىكى ئادەتلىرىنى ۋە تۇرمۇش ئۇسۇلىنى ئۆزگەرتىپ، يېڭى ئىجتىمائىي مەدەنىيەت مۇھىتىغا ماسلىشىشى كېرەك. ئومۇمەن ماسلىشىش كىشىلەر ياكى جامائە بىلەن ئىجتىمائىي مۇھىت ئوتتۇرىسىدا ئۆزۈڭىزنى پەيدا بولۇۋاتقان زىددىيەتلەرنى ھەل قىلىدىغان بىر خىل ئىجتىمائىي ئالاقە ھەرىكەت شەكلى ھېسابلىنىدۇ.

5. ئاسسىمىلياتسىيە

ئاسسىمىلياتسىيە ئەسلىدە فىزىئولوگىيىدىكى ئۇقۇم بولۇپ، ئوزۇقلۇقنىڭ بەدەندە ھەزىم بولۇش جەريانىنى كۆرسىتىدۇ. جەمئىيەتشۇناسلىقتىكى بۇ ئاتالغۇ ئىجتىمائىي ئاسسىمىلياتسىيەلىشىش ھادىسىسىنى بىلدۈرىدىغان ئۇقۇم بولۇپ، ئۇ ئوخشاش بولمىغان مەدەنىيەت بىرلىكلىرىنىڭ قوشۇلۇپ، تەدرىجىي ھالدا ئوخشاش بولغان مەدەنىيەت بىرلىكىگە ئايلىنىش جەريانىنى كۆرسىتىدۇ.

ئاسسىمىلياتسىيە — ماسلىشىشنىڭ تېخىمۇ ئىلگىرىلىگەن تەرەققىياتىنىڭ نەتىجىسى. ماسلىشىشتا كىشىلەر پەقەت ئۆزلىرىنىڭ پىكىر قىلىش ئۇسۇلى ۋە ھەرىكەت ئادەتلىرىنى ئاڭلىق ھالدا ئۆزگەرتىپ ئىجتىمائىي مۇھىتقا ئۇيغۇنلىشىدۇ. ئاسسىمىلياتسىيە بولسا ئوخشاش بولمىغان مەدەنىيەت، ئوخشاش بولمىغان جەمئىيەت ئەزالىرىنىڭ ۋە جامائەلىرىنىڭ ئۆزئارا ئۇچراشقاندىن كېيىن، ئەسلىدىكى ئادەت، ئەنئەنىلىرىنى ئۆزگەرتىپ، يېڭى مۇھىتنىڭ ئىجتىمائىيلاشتۇرۇشىنى قوبۇل قىلىش جەريانى. ئاسسىمىلياتسىيە ئوخشاش بولمىغان مەدەنىيەتكە ئىگە مىللەت، جامائە ياكى شەخسلەرنىڭ بىر - بىرىگە سىڭىشىپ، ئوخشاش مەدەنىيەت بىرلىكىگە ئايلىنىش جەريانى بولۇپ، ئۇزۇن مۇددەت داۋاملىشىپ، ئاڭسىز ھالدا ئېلىپ بېرىلىدىغان جەريان.

ئاسسىمىلياتسىيىلىشىشنىڭ سۈرئىتى دەسلەپتە ئاستا بولىدۇ. ئاسسىمىلياتسىيىلىشىشكە ئۇچرىغۇچى جامائە ئۆزى قوبۇل قىلىدۇ. ۋاتقان مەدەنىيەتنىڭ ئەۋزەللىكىنى تونۇغان ھامان ئۆزىنىڭ مەدەنىيەت ئادىتى ۋە ئەنئەنىسىدىن تەشەببۇسكارلىق بىلەن ۋاز كەچىپ، ئاسسىمىلياتسىيە قىلغۇچى مەدەنىيەتنى پائال ئۆگىنىشكە باشلايدۇ. بۇنىڭ بىلەن ئاسسىمىلياتسىيىلىشىشنىڭ جەريانى تېزلىشىدۇ.

ئاسسىمىلياتسىيىلىشىشنى ئىجتىمائىي مەدەنىيەتنىڭ بىرلىكى ۋە جەمئىيەت ئەزالىرىنىڭ يۆتكىلىپ تۇرۇشى كەلتۈرۈپ چىقىرىدۇ. بىر جەمئىيەتتە ئۇزۇن مۇددەت ئورتاق ياشاۋاتقان كىشىلەردە ئورتاق مەدەنىيەت شەكىللىنىدۇ. ئەگەر بۇنداق ئورتاق مەدەنىيەت بولمىسا، كىشىلەرنىڭ ئۆزئارا ئالاقىلىشىشى ۋە ئورتاق تۇرمۇش كەچۈرۈشى مۇمكىن ئەمەس. يەنە بىر تەرەپتىن، جەمئىيەتتە كىشىلەرنىڭ يۆتكىلىپ - كۆچۈپ تۇرۇشى دائىملىق ئىش. سىرتتىن كەلگەن مىللەت، جامائە ياكى شەخسلەرنىڭ قوشۇلۇشى مۇقەررەر ھالدا ئىككى خىل مەدەنىيەتنىڭ توقۇنۇشىنى كەلتۈرۈپ چىقىرىدۇ. توقۇنۇشنىڭ نەتىجىسى مۇقەررەر ھالدا ئورتاق بولغان بىر خىل مەدەنىيەت بىرلىكىنى شەكىللەندۈرىدۇ. كۆنكرېت ئېيتقاندا، سىرتتىن كەلگەن مەدەنىيەتنىڭ تارقىلىشى، كۆچمەنلەرنىڭ ياكى سىرتتىن كەلگەن بىر تۈركۈم ئادەم-لەرنىڭ كۆچۈپ كېلىپ ئولتۇراقلىشىشى، ئوخشاش بولمىغان مىللەت، ئىرقىكى كىشىلەرنىڭ ئۆزئارا نىكاھلىنىشى ۋە سىرتتىن كەلگەن مىللەتنىڭ تاجاۋۇزى بىلەن بىللە كەلگەن يات مەدەنىيەتنىڭ يەرلىك مەدەنىيەت بىلەن بولغان توقۇنۇشى قاتارلىق ئامىللار ئاسسىمىلياتسىيىسىنى كەلتۈرۈپ چىقىرىدىغان ئىجتىمائىي ئامىللار ھېسابلىنىدۇ.

تىل — ئاسسىمىلياتسىيىدە ئالاھىدە مۇھىم رول ئوينايدۇ. ئاسسىمىلياتسىيىلىشىش ئەڭ ئاۋۋال تەقلىدى ھەرىكەت قىلىش

ۋە تىل ئۆگىنىشتىن باشلىنىدۇ. لېكىن، تەقلىدىي ھەرىكەت بولۇپ، تىل ئالاقە ھەرىكىتى ئارقىلىق چۈشىنىش بولمىسا، ئاسسىمىلياتسىيەلىشىش تولۇق ئىشقا ئاشمايدۇ. تىل — ئاسسىمىلياتسىيەلىشىشتىكى مۇھىم ۋاستە شۇنداقلا ئاسسىمىلياتسىيەلىشىشنىڭ ئىشقا ئاشقانلىقىنىڭ مۇھىم بەلگىسى ھېسابلىنىدۇ. تەپەككۈر ئۇسۇلى ھەرىكەت ئۇسۇلىنى باشقۇرىدۇ. ئاۋ-ۋال پىكىر قىلىش ئۇسۇلىدىكى ئاسسىمىلياتسىيەلىشىشنى ئىشقا ئاشۇرغاندىلا، ئاندىن ھەرىكەتتىكى ئاسسىمىلياتسىيەلىشىشنى ئىشقا ئاشۇرغىلى بولىدۇ. دەرۋەقە، پىكىر قىلىش تىلدىن ئايرىدۇ. تىل ئىككى خىل مەدەنىيەتنى ئۇچراشتۇرۇشتا كۆۋ-رۈكلۈك رولىنى ئوينايدۇ. مۇشۇنداق كۆۋرۈك بولمىسا باشقا مىللەتنىڭ مەدەنىيىتىنى قوبۇل قىلغىلى بولمايدۇ، ئەلۋەتتە. ئاسسىمىلياتسىيەلىشىشتىن تېخىمۇ ئېغىز ئاچقىلى بولمايدۇ. ئاسسىمىلياتسىيەلىشىشنىڭ ئادەتتىكى قانۇنىيىتى بىرقەدەر يۇقىرى بولغان (ئىلغار بولغان) مەدەنىيەت بىرقەدەر تۆۋەن بولغان (ئارقىدا قالغان) مەدەنىيەتنى ئاسسىمىلياتسىيەلىشىشتۈرىدۇ. شۇڭا، ئاسسىمىلياتسىيەلىشىشنى جەمئىيەت تەرەققىياتى جەريانىدىكى بىر خىل يۈزلىنىش دەپ قاراشقا بولىدۇ. ھەرقايسى مىللەتلەرنىڭ مەدەنىيىتى باشقا مىللەتلەرنىڭ ئىلغار مەدەنىيىتىنى قوبۇل قىلىپ ئۆز مەدەنىيىتى بىلەن بىرلەشتۈرگەندىلا، ئاندىن يېڭى ئىلغار مەدەنىيەتنى شەكىللەندۈرەلەيدۇ. مەدەنىيەتنىڭ تارقىلىشى پىلانلىق ئېلىپ بېرىلىدۇ. ئاسسىمىلياتسىيەلىشىش جەريانى ئاڭسىز ھالدا ئېلىپ بېرىلىدۇ. بىر دۆلەت ياكى مىللەتنىڭ مەدەنىيىتىدە ئاسسىمىلياتسىيەلىشىش جەريانى ئورۇندىلىپ بولغاندىن كېيىن، ئۆزىنىڭ ئەسلىدىكى قىياپىتى ۋە ھالىتىنى ئۆزگەرتىدۇ. مانا بۇ جەمئىيەت تەرەققىياتىنىڭ بىر خىل ئىپادىسى بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. لېكىن، ئاسسىمىلياتسىيەلىشىشنى ئىنقىلابنىڭ ئورنىغا دەسەتكىلى بولمايدۇ.

ئاسسىمىلياتسىيە بىلەن ئىجتىمائىي ئىنقىلاب خاراكتېرى ئوخشاش بولمىغان ئىككى خىل ئۇقۇم. ئاسسىمىلياتسىيە ئىجتىمائىي ئالاقە ھەرىكەت شەكلى بولۇپ، ئۇنىڭ ۋەزىپىسى كىشىلەرنىڭ ئىجتىمائىي تۇرمۇش ئادىتى ۋە ھەرىكەت ئۆلچەم قائىدىسىنى ئۆزگەرتىش. ئۇ ئىجتىمائىي تۈزۈمگە تەگمەيدۇ. ئىجتىمائىي تۈزۈمنى ئۆزگەرتىش ئىجتىمائىي ئىنقىلابنىڭ ۋەزىپىسى. پەقەت ئىجتىمائىي ئىنقىلاب ئارقىلىقلا، ئاندىن ئاسسىمىلياتسىيەلىشىشنىڭ شارائىتىنى ياراتقىلى بولىدۇ. ئەگەر ئاسسىمىلياتسىيەلىشىشنى ئىجتىمائىي ئىنقىلابنىڭ ئورنىغا دەستىنىشى جەمئىيەت تەرەققىياتىنىڭ بىردىنبىر يولى دەپ قارالسا، ئۇ چاغدا تامامەن خاتا بولىدۇ.

ئۈچىنچى پاراگراف كولىپكتىپ ھەرىكەت

1. كولىپكتىپ ھەرىكەت چۈشەنچىسى

كولىپكتىپ ھەرىكەت، سۆز مەنىسىدىن چىقىپ تۇرۇپتۇ. كىشى، ئۇ شەخسنىڭ ھەرىكىتى ئەمەس، بەلكى كەم دېگەندە ئىككىدىن ئارتۇق بولغان كىشىلەرنىڭ بىرلىشىپ ئېلىپ بارغان ھەرىكەت. كولىپكتىپ ھەرىكەت كۆپرەك مۇئەييەن مەيدان ياكى سورۇندىكى يىغىلغان كىشىلەرنىڭ ئىجتىمائىي قائىدە - نىزامىنىڭ چەكلىمىسىگە ئۇچرىماي، مەقسەت - نىشانىسىز ۋە تەشكىل - پىلانسىز ھالدا ئېلىپ بارغان ئىستىخپىلىك ھەرىكەتىنى كۆرسىتىدۇ. ئۇ كولىپكتىپ ئېلىپ بېرىلغان ھەرىكەت بولغاچقا، بەزىدە ئاممىنىڭ ھەرىكىتى دەپمۇ ئاتىلىدۇ. كەڭ مەنىدىن قارىغاندا، ئىجتىمائىي ئالاقە ھەرىكىتى جەريانىدا، نۇرغۇن كىشىلەرنىڭ ئورتاق ھەرىكىتى كولىپكتىپ ھەرىكەت بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. ئامېرىكا جەمئىيەتشۇناسى ر. ئې. پاك بۇنىڭدىن

خېلى بۇرۇنلا جەمئىيەتشۇناسلىق نۇقتىسىدىن «كوللېكتىپ ھەرىكەت» دېگەن ئۇقۇمغا ئېنىقلىما بەرگەندى. ئۇ 1921 - يىلى يازغان «جەمئىيەتشۇناسلىق ھەققىدە ئومۇمىي بايان» دېگەن ئەسىرىدە مۇنداق دەپ يازغاندى: «كوللېكتىپ ھەرىكەت كوللېكتىپ تىپىنىڭ ئورتاق قوزغىلىشى ۋە تەسىرىدە يۈز بەرگەن شەخس ھەرىكىتىنى كۆرسىتىدۇ. ئۇ بىر خىل كەيپىيات جەھەتتىكى ھاياجانلىنىشتۇر. شۇنىڭدىن ئېتىبارەن، كوللېكتىپ ھەرىكەت جەمئىيەتشۇناسلىقنىڭ مەخسۇس بىر تېرمىنىغا ئايلاندى. شۇنى كۆرسىتىپ ئۆتۈش زۆرۈركى، «كوللېكتىپ ھەرىكەت» بىلەن «كوللېكتىپ پائالىيەت» خاراكتېرى ئانچە ئوخشىشىپ كەتمەيدىغان ئىككى خىل ئۇقۇم بولۇپ، بۇ ئىككى خىل ئۇقۇمدا خاراكتېرى ئوخشىمايدىغان ئىككى خىل ئىجتىمائىي ھادىسە ئەكس ئەتتىلدۇ. بۇ ئىككىسىنىڭ مۇھىم پەرقى شۇ يەردىكى، ئىجتىمائىي تەشكىلاتلار مۇئەييەن مەقسەت ياكى نىشانغا يېتىش ئۈچۈن ئۇيۇشتۇرغان، ھەرىكەت پىلانى بولغان پائالىيەتلەر «كوللېكتىپ پائالىيەت» دەپ ئاتالسا، ئۇنىڭ ئەكسىچە، ئېنىق مەقسەت - نىشان ۋە ھەرىكەت پىلانى بولمىغان پائالىيەتلەر «كوللېكتىپ ھەرىكەت» دەپ ئاتىلىدۇ. مەزكۇر پاراگرافتا پەقەت مۇشۇ كېيىنكى ئۇقۇم - «كوللېكتىپ ھەرىكەت» توغرىسىدا توختىلىدۇ.

بىزگە مەلۇم، ئىجتىمائىي تۇرمۇش نۇرغۇن كىشىلەرگە ئورتاق بولغان تۇرمۇشنى كۆرسىتىدۇ. ئىجتىمائىي قائىدە - يوسۇن سىستېمىسى نۇرغۇن - نۇرغۇن كىشىلەرنىڭ ھەرىكىتىنى بىر خىل قىلىپ - ئىزغا سېلىپ، ئىجتىمائىي تۇرمۇشنى مۇئەييەن تەرتىپكە سالدى. شۇنىڭ بىلەن ئىجتىمائىي تۇرمۇش تەرتىپلىك، قائىدىلىك ۋە رىتىملىق بولىدۇ. لېكىن، يەنە بىر جەھەتتىن، ئىجتىمائىي تۇرمۇش نۇرغۇن كىشىلەرنىڭ ئىجتىمائىي ھاياتى ئالاقە ھەرىكىتى جەريانى بولغاچقا، بۇ جەرياندا دائىم

يېڭى - يېڭى ئىجتىمائىي ئۇچۇر - ئىنفورماتسىيەلەر تارقىلىدۇ. مۇشۇ سەۋەب بىلەن بەزى ۋاقىتلاردا كىشىلەر ھېچبىر ئويلانماس-تىنلا بۇ ئۇچۇر - ئىنفورماتسىيەلەرنى قوبۇل قىلىدۇ ھەمدە ئۇنىڭ تەسىرىدە قارىغۇلارچە، ئاڭسىز لارچە، تەشكىل ۋە رەھبەر-سىزلا ھەرىكەت قوللىنىپ، جەمئىيەتنىڭ تىنچ - مۇقىم، نور-مال تۇرمۇشىغا تەسىر يەتكۈزىدۇ. مەسىلەن، يىغىلىش ئۆتكۈ-زۈش، مالىمانچىلىق تۇغدۇرۇش، پىتنە - پاسات تارقىتىش، ئەسەبىيلىشىپ كېتىش، تالىشىپ مال سېتىۋېلىش ۋە باشقا مۇشۇ خىلدىكى ھەرىكەتلەرنىڭ ھەممىسى كوللېكتىپ ھەرىكەت جۈملى-سىگە كىرىدۇ. دېمەك، ئىجتىمائىي قائىدە - تەرتىپنىڭ تىز-گىنىلىشىگە ئۇچرىمايدىغان مەقسەتسىزلا، قارىغۇلارچە ئېلىپ بې-رىلغان ھەرىكەت كوللېكتىپ ھەرىكەت دېيىلىدۇ. ئۇ ماھىيەتتە نۇرغۇن كىشىلەرنىڭ ئۈنۈپرسال ئىجتىمائىي ئالاقە ھەرىكىتى ئۈسۈلىدۇر.

2. كوللېكتىپ ھەرىكەتنىڭ يۈز بېرىشىنىڭ سەۋەبى

ۋە شەرتلىرى

ئادەتتىكى ئەھۋالدا، كىشىلەرنىڭ ھەممىسى مۇئەييەن ئىج-تىمائىي تەشكىلاتنىڭ كونتروللۇقى ئاستىدا، جەمئىيەتتە بىردەك قوبۇل قىلىنغان قائىدە - يوسۇن، نىزام - تەرتىپ ئىچىدە ئىش ئېلىپ بارىدۇ ياكى ئۆزىنى شۇ دائىرە ئىچىدە كونترول قىلىپ تۇرىدۇ. ئۇنداقتا نېمە ئۈچۈن ئالاھىدە بولغان كوللېكتىپ ھەرى-كەت يۈز بېرىدۇ؟ بۇنىڭ سەۋەبى كۆپ، ھەر خىل ۋە نىسبەتەن مۇرەككەپ. جەمئىيەتشۇناسلارنىڭ قارىشىچە، باراۋەرسلىك ۋە تاسادىپىي يۈز بەرگەن ئىشلار كوللېكتىپ ھەرىكەت يۈز بېرىش-نىڭ ئەڭ مۇھىم سەۋەبلىرىدۇر. جەمئىيەتتىكى باراۋەرسلىك كىشىلەرنىڭ قەلبىدە بىر خىل ئۆچمەنلىكنى پەيدا قىلىدۇ. ئە-گەر بۇ خىل ئۆچمەنلىك بىرەر يىغىلىش مەيدانى ياكى سورۇنغا

توغرا كېلىپ قالسا، كىشىلەر ئاسانلا ھاياجانلىنىپ، ئۆزىنى بېسىۋالماي، كوللېكتىپ ھەرىكەتنى قوزغىشى مۇمكىن. بەزىدە بىرەر تۇيۇقسىز ئىش ياكى ھادىسە يۈز بەرسە كىشىلەر ئۇنىڭ باش - ئايىغىنى ئاڭقىرالماي، ئۇنىڭ نېمىلىكىنى بىلىپ بولغۇ. چە، كوللېكتىپ ھەرىكەت يۈز بېرىشى مۇمكىن. يۇقىرىدىكى سەۋەبلەردىن باشقا، ئىجتىمائىي ئۆزگىرىش جەريانىدىكى سىيا-سەتنىڭ ئېنىق بولماسلىقى ۋە قىممەت قارىشىنىڭ ئۆزگىرىشىمۇ كوللېكتىپ ھەرىكەتنى پەيدا قىلىدۇ. كوللېكتىپ ھەرىكەت ئىجتىمائىي ئۆزگىرىش جەريانىدىكى بىر خىل ھەرىكەت شەكلى. ئۇنىڭ مەۋجۇت بولۇپ تۇرۇشىنىڭ ھەم زىيىنى بار، ھەم مەلۇم پايدىسى بار. ئۇنىڭ زىيىنى شۇ يەردىكى، ئۇ نورمال تۇرمۇش رېتىمىنى ۋە تەرتىپىنى بۇزۇپ، سەلبىي تەسىر پەيدا قىلىدۇ. بەزىدە ھەتتا بۇزغۇنچىلىق رولىنى ئوينايدۇ. جەمئىيەتنىڭ ئۆز-گىرىشى جەريانىدا، كۈنلىققا، خوراپاتلىققا قارشى تۇرغان، يې-ئى ئىجتىمائىي مۇناسىۋەت ۋە قائىدە - يوسۇننى تەشەببۇس قىلغان كوللېكتىپ ھەرىكىتى مۇئەييەن ئىجابىي ئەھمىيەتكە ئىگە.

كوللېكتىپ ھەرىكەت يەنە مۇئەييەن شەرت - شارائىتىنى ئاساس قىلىدۇ. يەنى ئۇ مۇئەييەن شەرت - شارائىتنىڭ يېتىلد-شىنى تەلەپ قىلىدۇ. بۇ شەرت - شارائىت ئالاقىلىشىش، ھايا-جانلىنىش ۋە تەسىرلىنىش قاتارلىقلارنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. كوللېكتىپ ھەرىكەت كۆپ كىشىلەرنىڭ ئورتاق ھەرىكىتى. شۇ-ئا ئۇ ئالدى بىلەن كىشىلەرنىڭ ئۆزئارا ئالاقىلىشىشىنى شەرت قىلىدۇ. نۇرغۇن كىشىلەر ئورتاق قىزىقىدىغان مەسىلە ئۈستىدە پىكىر ئالماشتۇرۇش ئۈچۈن بىر بەرگە جەم بولۇپ ئۆزئارا ئالاقى-لىشىشى كېرەك. بۇنداق بولغاندا، كوللېكتىپ ھەرىكەتنىڭ بو-لۇشى مۇمكىن ئەمەس. ئۆزئارا ئالاقىلىشىش ئارقىلىق كىشىلەر ئاسانلا تەسىرگە ئۇچرايدۇ ھەمدە تېز ئىنكاس قايتۇرىدۇ. ھالبۇ-

كى، بۇ خىل ئىنكاس چوڭقۇر ئويلنىشنىڭ مەھسۇلى بولماس. تىن، بەلكى ھېسسىياتقا ھەددىدىن زىيادە بېرىلىپ كەتكەنلىك. نىڭ نەتىجىسى. ئېنىقراق ئېيتقاندا ئۇ ئەقىل - ئىدراكنى يوقاتى. قانلىقنىڭ بىر خىل ئىپادىسى. ئالاقىلىشىش روھىي كەيپىيات جەھەتتىكى تەسىرلىنىشنى كەلتۈرۈپ چىقىرىدۇ. بەزى يىغىلىش مەيدانلىرىدا بىر قىسىم كىشىلەر ناھايىتى ھاياجانلىنىپ كېتىدۇ، ئۆزىنى تىزگىنلىيەلمەي چاتاق چىقىرىدۇ. بىر قىسىم باشقا نىيەتتىكى كىشىلەر پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ، پىتىنە - ئىغۋا تارقتىپ، كىشىلەرنى تېخىمۇ قۇتۇرىتىدۇ. بىرەرسى شوئار توۋالسا، مەيداندىكى بارلىق كىشىلەر ئۇنىڭ ھەق ياكى ناھەق ئىكەنلىكىنى سۈرۈشتۈرمەيلا قولىنى كۆتۈرۈپ ئەگىشىپ توۋالايدۇ. شۇنداق قىلىپ، كولىپكتىپ ھەرىكەت ئەۋجىگە چىقىدۇ. بەزىدە تېخى مۇۋەپپەقىيەتلىك بولۇپ ئاياغلىشىدۇ. بىر قىسىم كىشىلەردىكى ھاياجانلىنىش بەكرەك تەرەققىي قىلسا، كولىپكتىپ ھاياجانلىنىش ياكى پۈتۈن سەپ بويىچە تەسىرلىنىش بارلىققا كېلىدۇ. بۇ خىل تەسىرلىنىش شەكىللەنسە، كولىپكتىپ ھەرىكەت ئەڭ يۇقىرى دولقۇنغا كۆتۈرۈلىدۇ. ئۇ ئىككى تۈرلۈك ئالاھىدىلىككە ئىگە: بىرىنچىدىن، كولىپكتىپ ھەرىكەتتىكى ھەربىر ئەزانىڭ ھېسسىياتى تولۇق قوزغىتىلغان بولىدۇ. پۈتكۈل كولىپكتىپ ھاياجانلىنىپ ياكى تەسىرلىنىپ، ئومۇمىيلىق خاراكتېرىنى شەكىللەندۈرگەن بولىدۇ. ئىككىنچىدىن، ئەگەر كولىپكتىپ زىيادە ھاياجانلىنىپ كەتسە، ئىجتىمائىي كونا قائىدە - ئادەت، نىزام - بەلگىلىمە بۇرغۇنچىلىققا ئۇچرايدۇ. ئىجتىمائىي قائىدىلەرگە خىلاپ ھەرىكەتلەر ئارقا - ئارقىدىن يۈز بېرىدۇ. پۈتكۈل جەمئىيەت يۈگەنسە، شاش ئانتەك قالايمىقان چېپىپ، ئۆز كونتروللۇقىنى يوقىتىپ قويدۇ. كولىپكتىپ ھېسسىياتى تازا ئەۋجىگە چىقىپ كەينىگە قايتسا، كولىپكتىپ ھەرىكەتمۇ تاماملىنىدۇ.

3. كوللېكتىپ ھەرىكەتنىڭ ئالاھىدىلىكى

كوللېكتىپ ھەرىكەتنىڭ ئالاھىدىلىكىنى تۆۋەندىكى نۇقتىدە -
لارغا يىغىنچاقلاشقا بولىدۇ. (1) ئىستىخىيلىككە ئىگە. چۈن-
كى، كوللېكتىپ ھەرىكەتكە كىشىلەر ئۆز ئىختىيارى بىلەن
قاتنىشىدۇ. ئۇلارنىڭ تەشكىلى، رەھبىرى بولمايدۇ. پۈتكۈل
كوللېكتىپ ھەرىكەت جەريانى بىر مەيدانغا يىغىلغان بىر توپ
كىشىلەرنىڭ قىياس - چوقانلىرى ئىچىدە ئېلىپ بېرىلىدۇ.
(2) ئەسەبىلىشىشمۇ كوللېكتىپ ھەرىكەتنىڭ بىرخىل ئالاھى-
دىلىكى. كوللېكتىپ ھەرىكەتنىڭ پۈتكۈل جەريانىدا، ھەر بىر
ئەزا يۈكسەك دەرىجىدىكى ئەسەبىلىك ھالىتىدە بولىدۇ. ئۇلار
ناھايىتى ھاياجانلىنىپ، ئەقىل - ھوشىنى يوقاتقان بولىدۇ.
ئۇلاردا ئېنىق نىشان - مەقسەت يولمايدۇ. ئۇلار ئۆز ھەرىكەت-
نىڭ ئاقىۋىتىنىڭ قانداق بولىدىغانلىقىنى ئويلايمۇ قويايدۇ.
شۇڭا، بەزى كىشىلەر كۆپ ھاللاردا ئورۇنسىز ھالدا ئېغىر بەدەل
تۆلەيدۇ. (3) نەتىجىسىزلىكى. كوللېكتىپ ھەرىكەت خۇددى
يۇقىرىدا كۆرسىتىپ ئۆتكىنىمىزدەك، تەشكىلى، رەھبى-
رى، ھەرىكەت پىلانى بولمىغان بىرخىل ھەرىكەت بولغاچقا،
ئۇ كۆپ چاغلاردا قالايمىقان، تەرتىپسىز بولىدۇ. ئۇ ئىجتىمائىي
قائىدە - تەرتىپنى بۇزىدۇ. شۇڭا، كوللېكتىپ ھەرىكەت جەريا-
نىدا توپىلاڭدا توغراچ ئوغرىلايدىغان ئىشلار كۆپرەك يۈز بېرىدۇ.
يامان ئادەملەر كۆپرەك ئۇنىڭدىن پايدىلىنىپ كېتىدۇ.
(4) ئۆتكۈنچى خاراكتېرگە ئىگە بولىدۇ. كوللېكتىپ ھەرىكەت
ئۇزاققىچە داۋام قىلالمايدۇ. ئۇ ھېسسىياتقا بېرىلگەن ئىش بول-
غاچقا، قاتناشقۇچىلار ئىچىنى بوشاتقاندىن كېيىن، پەيلىدىن
يېنىپ، كەيپىيات جىددىيلىكى بارا - بارا پەسىيدۇ. شۇنىڭ
بىلەن ھەرىكەتمۇ توختاپ قالىدۇ. يېڭى قائىدە - تەرتىپ بارلىققا
كېلىپ، جەمئىيەت ئۇنى قوبۇل قىلىدۇ ۋە تۈزۈملەشتۈرىدۇ.
شۇنىڭ بىلەن كوللېكتىپ ھەرىكەت ئاياغلىشىدۇ. يەنە بىر جە-

ھەتتە، كوللېكتىپ ھەرىكەت بارا - بارا تەشكىللىك ئاممىۋى ھەرىكەتكە ئايلىنىپ، تەرتىپكە چۈشىدۇ. شۇنىڭ بىلەن كوللېكتىپ ھەرىكەت ئاياغلىشىدۇ. ئومۇمەن ئېيتقاندا، كوللېكتىپ ھەرىكەت ۋاقىتلىق، ئۆتكۈنچىلىك ئالاھىدىلىكىگە ئىگە بولغان بىر خىل ئىجتىمائىي ھەرىكەت.

كوللېكتىپ ھەرىكەت ھەربىر ئىجتىمائىي فورماتسىيىدە دا-ئىم كۆرۈلۈپ تۇرىدىغان بىر خىل ئىجتىمائىي ھادىسە. ئۇنىڭ يۈز بېرىشىنىڭ سەۋەبلىرى، خىللىرى، دەرىجىسى ئوخشاش بول-مىغانلىقى سەۋەبلىك، ئۇنىڭ ئىجتىمائىي رولىمۇ ئوخشاش بول-مايدۇ. ئوخشىمىغان كوللېكتىپ ھەرىكەتلەرنىڭ جەمئىيەتكە كۆرسىتىدىغان تەسىرىمۇ ئوخشاش بولمايدۇ. خۇددى يۇقىرىدا كۆرسىتىپ ئۆتكىنىمىزدەك، ئۇ بەزىدە جەمئىيەتكە قارىتا ئىجا-بىي تەسىر كۆرسىتىشى مۇمكىن، بەزىدە ئۇ سەلبىي تەسىر كۆرسىتىشى مۇمكىن. مەسىلەن، 1976 - يىلى تىئەنمېن مەيدا-نىدا يۈز بەرگەن جۇئىنلەي زۇڭلىغا ماتەم بىلدۈرۈش كوللېكتىپ ھەرىكەت ئىجابىيلىققا ئىگە بولۇپ، ئۇ «4 كىشىلىك گۇرۇھ» نى تارمار قىلىش، «مەدەنىيەت زور ئىنقىلابى» نى ئاياغلاشتۇ-رۇشنى كۈچلۈك ئاممىۋى ئاساس بىلەن تەمىن ئەتتى.

يەتتىنچى باب

ئىجتىمائىي تۈزۈم

ئىجتىمائىي تۈزۈم ئىنسانلار ئىجتىمائىي ھەرىكىتى ۋە ئىجتىمائىي مۇناسىۋەتلىرىنىڭ قېلىپلاشقان سىستېمىسى بولۇپ، ئۇ ئىنسانلار جەمئىيىتىنىڭ پەيدا بولۇشىغا ئەگىشىپ پەيدا بولغان، جەمئىيەتنىڭ تەرەققىياتىغا ئەگىشىپ تەرەققىي قىلغان. ئىنسانلار ھەرىكىتىنى قېلىپلاشتۇرۇشتا، جەمئىيەت تەرەققىياتىنى ئىلگىرى سۈرۈشتە ۋە ئىجتىمائىي تەرتىپنى ساقلاشتا ئىجتىمائىي تۈزۈم يادرولۇق رول ئوينايدۇ. ئىجتىمائىي تۈرمۈش ساھەلىرىدىكى ئوخشىماسلىققا قاراپ، ئىجتىمائىي تۈزۈمنىڭ كوناكرىت مەزمۇنىمۇ ئوخشاش بولمايدۇ. لېكىن ئۇلارنىڭ ھەممىسى ئىنسانلار ئىجتىمائىي تۈرمۈش ئېھتىياجىنىڭ ھاسىلىسى بولۇپ، جەمئىيەتنىڭ تارىخىي تەرەققىياتى داۋامىدا ئۈزلۈكسىز مۇكەممەللىشىپ، ئۆزىنىڭ فۇنكسىيەلىك رولىنى ئىشقا ئاشۇرۇپ كەلدى. ئىجتىمائىي تۈزۈمنىڭ پەيدا بولۇشى، ئۆزگىرىشى، فۇنكسىيەسى ۋە ئۇنىڭ مەدەنىيەت ئۆلچىمى بىلەن بولغان ئىچكى باغلىنىشى جەمئىيەتشۇناسلار كۆڭۈل بۆلىدىغان مۇھىم نۇقتا. ئىجتىمائىي تۈزۈمگە بولغان چۈشەنچە ۋە باھانى جەمئىيەت توغرىدىكى سىدىكى توغرا چۈشەنچىگە زىچ بىرلەشتۈرۈش لازىم. چۈنكى تۈزۈمنى ئىسلاھ قىلىش ۋە مۇكەممەللەشتۈرۈش مەسىلىسى جەمئىيەت تەرەققىياتىنى قانداق يول ۋە تەرتىپ بىلەن ئىشقا ئاشۇرۇش مەسىلىسى بولۇپلا قالماستىن، بەلكى ئىجتىمائىي تەرەققىياتىنىڭ كەلگۈسى مەنزىرىسىنى نامايان قىلىپ بېرىدىغان مەسىلە.

بىرىنچى پاراگراف ئىجتىمائىي تۈزۈم ۋە ئۇنىڭ تىپلىرى

1. ئىجتىمائىي تۈزۈم چۈشەنچىسى ۋە ئۇنىڭ ئالاھىدە

ئىدىيىسى

ئىجتىمائىي تۈزۈمنىڭ مەنىسىنى چۈشىنىش ئۈچۈن، ئالدى بىلەن ئىجتىمائىي قائىدە توغرىسىدا چۈشەنچىگە ئىگە بولۇشىمىز كېرەك. چۈنكى، ئىجتىمائىي قائىدە ئىجتىمائىي تۈزۈمنى تەشكىل قىلغۇچى ئاساسىي ئامىل ھېسابلىنىدۇ. ئادەملەر توپى ياكى ئىنسانلار جەمئىيىتى ئىشلەپچىقىرىش پائالىيىتى ئاساسىغا قۇرۇلغان بولىدۇ. ئەمما، ئىجتىمائىي ئىشلەپچىقىرىش پائالىيىتى بولسا ئادەمنىڭ يەككە تەبىئىي مەيلى ياكى ئۆز خاھىشى بويىچە ئېلىپ بارغان پائالىيەتلىرى بىلەن زىددىيەتلىك بولىدۇ. پەقەت يەككىلىك پائالىيەتكە چەك قويغاندىلا، ئاندىن ئىجتىمائىي توپنىڭ بىر پۈتۈنلۈكىگە كاپالەتلىك قىلغىلى، ئىشلەپچىقىرىش پائالىيىتىنى ئوڭۇشلۇق ئېلىپ بارغىلى بولىدۇ. ئىشلەپچىقىرىش پائالىيىتى قاتارلىقلارنىڭ تۈرتكىسى بىلەن، ئىنسانلار جەمئىيىتىدە تەدرىجىي ھالدا بىر خىل يەككىلىك تەبىئىي مەيلى ياكى ئۆز خاھىشى بويىچە ئېلىپ بارىدىغان پائالىيەتلىرىنى چەكلەيدىغان، ئادەملەر توپىنىڭ مۇقىملىقىنى قوغداش ئۈچۈن پايدىلىنىدىغان، جانلىقلاردىن ھالقىغان ئىجتىمائىي كۈچ ئوتتۇرىغا چىقتى. مانا بۇ ئىجتىمائىي قائىدىدۇر. باشقىچە قىلىپ ئېيتقاندا، ئىجتىمائىي قائىدە كىشىلەر ئىجتىمائىي تۈزۈمۈشتىن كەلتۈرۈپ چىقارغان، كىشىلەرنىڭ ھەرىكىتىنى كونتىرول قىلىش، تەكشۈش ۋە ئۇنىڭغا ئارىلىشىش ئۈچۈن قوللىنىلىدۇ.

غان مەدەنىيەت ۋاسىتىنى كۆرسىتىدۇ. ئىجتىمائىي قائىدىنىڭ تۈپ مەقسىتى. پاسسىپ جەھەتتىن قارىغاندا، شەخسنىڭ ئۆز ئېھتىياجىنى قاندۇرۇش يولىدا ئېلىپ بارغان پائالىيەتلىرى تۈپەيلىدىن جەمئىيەتنىڭ مەۋجۇتلۇقى ۋە مەنپەئىتىنى خەۋپكە ئۇچراتقۇزماسلىق، ئاكتىپ جەھەتتىن قارىغاندا، ئىجتىمائىي توپ ئىچىدە بىر خىل مۇقىم بولغان، ئۇزاق داۋاملىشىدىغان مۇناسىۋەت بەرپا قىلىش ئارقىلىق ئىشلەپچىقىرىش پائالىيىتى ۋە باشقا ئىجتىمائىي پائالىيەتلىرىنىڭ ئوڭۇشلۇق ئېلىپ بېرىلىشىغا شارائىت ھازىرلاش ۋە ئۇنى ئىلگىرى سۈرۈشتىن ئىبارەت. ئىجتىمائىي قائىدىنى چۈشىنىش ئاساسىدا، بىز يەنىمۇ ئىلگىرىلىگەن ھالدا ئىجتىمائىي تۈزۈمنىڭ نېمە ئىكەنلىكىنى چۈشەندۈرۈپ ئۆتىمىز.

جەمئىيەتنىڭ تەرەققىياتىغا ئەگىشىپ، كىشىلەرنىڭ ئىجتىمائىي پائالىيەت دائىرىسى ئۈزلۈكسىز كېڭىيىدۇ. ئىجتىمائىي قائىدىنىڭ سانى ۋە تۈرىمۇ بۇنىڭغا ئەگىشىپ كۆپىيىدۇ. بىز قائىدىنى ئۇنىڭ مەزمۇنى، شەكلى، رول ئويناش دائىرىسى قاتارلىق بىر قاتار ئۆلچەملەرگە ئاساسلىنىپ تۈرگە ئايرىپ، ھەرقايسى قائىدىلەرنى نىسپىي مۇستەقىل بولغان ئامىل دەپ قارىساق، ئۇلارنىڭ ھەرقايسىسىنىڭ رولىنى كۆنىكىرىپ، چوڭقۇر، ئايرىم - ئايرىم تەتقىق قىلىشىمىزغا قۇلايلىق بولىدۇ. ئەمما، بىز جەمئىيەتنىڭ بىر پۈتۈن ئايلىنىشىغا قارىتا ماكرولۇق تەكشۈرۈش ئېلىپ بارغان ۋاقىتىمىزدا، شۇنى سەگەكلىك بىلەن كۆرىشىمىز كېرەككى، بۇ مەزمۇنى، شەكلى، رول ئويناش دائىرىسى ئوخشاش بولمىغان قائىدىلەر ھەرگىزمۇ بىر - بىرى بىلەن ئالاقىسىز ھالدا رول ئوينىمايدۇ. بەلكى مۇئەييەن نىشان (بۇ نىشانلارنىڭ ئىشقا ئاشۇرۇلۇشى جەمئىيەتنىڭ مەۋجۇت بولۇپ تۇرۇشىنىڭ شەرتى بولۇپ ھېسابلىنىدۇ) نى چۆرىدىگەن ھالدا ئورگانىك ھالدا بىرلىككە كېلىپ، بەلگىلىك ئىجتىمائىي پائالىيەت

يەت ساھەسىدە ئورتاق ھالدا رول ئوينايدۇ، يەنى ھەر خىل قائىدىلەر ئۆزئارا باغلىنىشلىق سىستېما بولۇپ ئويۇشۇپ، بىر-بىرىگە كۈچ سۈپىتىدە ئۆز ئىقتىدارىنى جارى قىلدۇرىدۇ. ئىجتىمائىي تۈزۈم دەل بۇنداق ھادىسىنىڭ ئومۇملاشتۇرۇلۇشىدۇر. ئىجتىمائىي تۈزۈم پەقەت بىر خىل ھەرىكەت قائىدىسى بولۇپلا قالماستىن، بەلكى يەنە بىر خىل ئىجتىمائىي قۇرۇلمىدۇر. بىر ئىجتىمائىي قۇرۇلما بولۇش سۈپىتىدە، ئۇ مۇئەييەن ئىقتىسادىي ئاساس ئۈستىگە تۇرغۇزۇلغان ئىجتىمائىي كۈچ، ھەر خىل ئىجتىمائىي كۈچلەرنىڭ ئۆزئارا رول ئوينىغانلىقىنىڭ نەتىجىسى. ئۇ ئىجتىمائىي تۇرمۇشنىڭ ھەرقايسى ساھەلىرىدىكى ئاساسىي ئېھتىياجنى قاندۇرۇش ئۈچۈن خىزمەت قىلىدۇ، بەلگىلىك ئىجتىمائىي مۇناسىۋەتلەرنى ئەكس ئەتتۈرىدۇ ھەم ئۇنى قىلىپلاشتۇرىدۇ. شۇڭا، ئىجتىمائىي تۈزۈم دېگىنىمىز، بەلگىلىك ئىشلەپچىقىرىش ئۇسۇلى ئۈستىگە تۇرغۇزۇلغان ئىجتىمائىي قۇرۇلما، ئۇ بەلگىلىك ئىجتىمائىي مۇناسىۋەتلەرنى ھەم ئۇنىڭ ئەندىزىسىنى، قائىدىسىنى ئەكس ئەتتۈرۈپ بېرىدۇ، ئىجتىمائىي ھەرىكەتنىڭ قىلىپلاشقان سىستېمىسىنى كۆرسىتىدۇ.

ئىجتىمائىي تۈزۈم ئادەتتە تۆۋەندىكىدەك بىرقانچە تۈرلۈك ئالاھىدىلىككە ئىگە:

بىرىنچى، زامان ۋە ماكان جەھەتتىكى ئومۇمىيلىق. بىر خىل ئىجتىمائىي قۇرۇلما ۋە ئىجتىمائىي ھەرىكەتنىڭ قائىدە سىستېمىسى بولۇش سۈپىتىدە، ئىجتىمائىي تۈزۈم پەقەت بارلىق دۆلەت ۋە مىللەتلەر ئىچىدە مەۋجۇت بولۇپلا قالماستىن، بەلكى يەنە ئەۋلادتىن ئەۋلادقا داۋاملىشىپ، ئىنسانلار جەمئىيىتىنىڭ نەچچە مىڭ يىللىق تارىخىغا ئىزچىللاشقان بولىدۇ.

ئىككىنچى، ئۆزگىرىشچانلىق. گەرچە ئىجتىمائىي تۈزۈم زامان ۋە ماكان جەھەتتە ئومۇمىيلىققا ئىگە بولسىمۇ، بىراق ئوخشاش بولمىغان تارىخىي دەۋر ۋە ئوخشاش بولمىغان دۆلەت (مىل-

لەت) ھەتتا ئوخشاش بىر دۆلەتنىڭ ئوخشاش بولمىغان رايونلىرىدا، ئۇنىڭ خاراكتېرى ۋە ئىپادىلىنىش شەكىللىرىدە ئوخشىد-ماسلىقلار كۆرۈلىدۇ ھەم جەمئىيەتنىڭ تەرەققىياتىغا ئەگىشىپ ئۆزگىرىدۇ.

ئۈچىنچى، نىسپىي مۇقىملىق. ئىجتىمائىي تۈزۈم جەمئىيەتتىكى ھەر خىل كۈچلەرنىڭ ئۆزئارا رول ئوينىشىنىڭ مەھسۇلى بولۇپ، ئادەتتە نىسبەتەن مۇكەممەل بولغان قائىدە سىستېمىسىغا، تەشكىلىي سىستېمىغا ۋە ۋاسىتە سىستېمىسىغا ئىگە، شۇڭا پەقەت ھەر خىل كۈچلەر مۇئەييەن مەزگىل ئىچىدە تەڭپۇڭ-لۇقنى ساقلاپ تۇرالىسىلا، ئىجتىمائىي تۈزۈم مۇشۇ مەزگىل ئىچىدە مۇقىم بولىدۇ.

تۆتىنچى، مەجبۇرلاشچانلىق. قانداق ئىجتىمائىي تۈزۈم بولۇشىدىن قەتئىينەزەر، ئۇ شەكىللەنگەن ھامان مۇئەييەن دەرىجىدىكى مەجبۇرلاشچانلىققا ئىگە بولىدۇ. كىشىلەرنىڭ ھەرىكىتىنى مۇئەييەن ئىجتىمائىي تەرتىپ ئىچىدە تىزگىنلەپ تۇرىدۇ. كىشىلەرنى تۈزۈمگە بويسۇنۇشقا مەجبۇرلايدۇ.

بەشىنچى، سىنىپىيلىك. سىنىپىي جەمئىيەتتە، ئىجتىمائىي تۈزۈم مۇستەسناسىز ھالدا، ئازدۇر - كۆپتۇر سىنىپىي مەنپەئەت ۋە سىنىپىي ئاڭنىڭ تەسىرىگە ئۇچرايدۇ. مەسىلەن، كاپىتالىستىك دۆلەتنىڭ ئىقتىسادىي تۈزۈمى بۇرژۇئازىيىنىڭ ئىقتىسادىي مەنپەئىتىگە كاپالەتلىك قىلىدىغان قائىدىنى ئۆزىنىڭ يادروسى قىلغان بولىدۇ. ئۇنىڭ سىياسىي تۈزۈمى بولسا بۇرژۇئازىيىنىڭ ھۆكۈمرانلىق تەرتىپىنى ساقلايدىغان قائىدىنى ئۆزىنىڭ تۈپ قانۇنى قىلىدۇ.

2. ئىجتىمائىي تۈزۈمنىڭ تىپلىرى

ئىجتىمائىي تۈزۈم مۇئەييەن ئىشلەپچىقىرىش ئۇسۇلى ئۈستىگە بەرپا قىلىنغان بىر خىل ئىجتىمائىي قۇرۇلما بولۇپ ھېساب-

لىنىدۇ، شۇڭا، تارىخى ماتېرىيالزىمنىڭ ئىجتىمائىي قۇرۇل-
مىنى ئىقتىسادىي قۇرۇلما (ئىقتىسادىي بازىس) ۋە سىياسىي
قۇرۇلما (ئۈستى قۇرۇلما) دەپ ئايرىش توغرىسىدىكى قائىدىسى-
گە ئاساسلانغاندا، ئىجتىمائىي تۈزۈمنى بۇنىڭغا ماس ھالدا مەنبە
(ئاساس)، تۈزۈم ۋە ھاسىلى تۈزۈم دەپ ئىككى چوڭ تۈرگە
ئايرىشقا بولىدۇ. مەنبە تۈزۈم ئاساسەن مۇنۇلارنى كۆرسىتىدۇ:
(1) ئىقتىسادىي تۈزۈم. بۇ جەمئىيەتتىكى ئىشلەپچىقىرىش،
تەقسىمات، ئالماشتۇرۇش ۋە ئىستېمال قاتارلىق تەرەپلەرنى ئۆز
ئىچىگە ئالغان بارلىق ئىقتىسادىي پائالىيەتلەرگە مۇناسىۋەتلىك
بولغان بەلگىلىمىلەرنى كۆرسىتىدۇ. مۇئەييەن جەمئىيەتتىكى
ئىشلەپچىقىرىش مۇناسىۋەتلىرىنىڭ يىغىندىسىنى گەۋدىلەندۈرىدۇ.
دۇ. (2) نىكاھ - ئائىلە تۈزۈمى. بۇ نىكاھ پائالىيىتى، ئائىلە
مۇناسىۋىتى، ئائىلە قۇرۇلمىسى ۋە تۇغۇت قاتارلىق تەرەپلەرگە
مۇناسىۋەتلىك بولغان بەلگىلىمىلەرنى كۆرسىتىدۇ. ھاسىلىي تۈ-
زۈم ئاساسەن مۇنۇلارنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ: (1) سىياسىي
تۈزۈم. بۇ دۆلەتنىڭ خاراكتېرى، جەمئىيەتتىكى ھەرقايسى سى-
خىپلارنىڭ دۆلەتتە تۇتقان ئورنى ۋە دۆلىتىنى باشقۇرۇش پىرىنسىپى-
سى، ئۈسۈلى قاتارلىق تەرەپلەرگە مۇناسىۋەتلىك بولغان بەلگىلى-
مىلەرنى كۆرسىتىدۇ. (2) قانۇن - تۈزۈم. بۇ دۆلەتنىڭ ئاسا-
سىي قانۇنى، ھەر خىل قانۇن - تۈزۈملىرى ھەمدە ئۇنىڭ ئىجرا-
سى ۋە نازارەتچىلىك ئاپپاراتلىرى قاتارلىق تەرەپلەرگە مۇناسىۋەت-
لىك بولغان بەلگىلىمىلەرنى كۆرسىتىدۇ. (3) مەدەنىيەت تۈزۈ-
مى. بۇ مائارىپ، ئىلمىي تەتقىقات، ئەخلاق، دىن،
ئەدەبىيات - سەنئەت، تەشۋىقات قاتارلىق تەرەپلەردىكى مۇناسى-
ۋەتلىك فالجېن، سىياسەت، ئورگان ھەمدە ئۇنىڭ ھەرىكەت
قائىدىسى توغرىسىدىكى بەلگىلىمىلەرنى كۆرسىتىدۇ.

ئىككىنچى پاراگراف ئىجتىمائىي تۈزۈم قۇرۇلمىسى ۋە فۇنكسىيىسى

1. ئىجتىمائىي تۈزۈم قۇرۇلمىسى

كىشىلەرنىڭ ئىجتىمائىي تۈزۈمگە قارىتا قانداق تۈرگە ئايىدىغانلىقىنى بىلىش ئېلىپ بېرىشىدىن ھەم تۈرلۈك تۈزۈملەر ئوتتۇرىسىدا قانداق پەرق بولۇشىدىن قەتئىينەزەر، ئۇلار ماھىيەت جەھەتتىن بىر خىل ئىجتىمائىي قۇرۇلما ۋە بىر خىل ئىجتىمائىي ھەرىكەت قائىدىلىرىنىڭ سىستېمىسى بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. شۇڭا، ئىجتىمائىي تۈزۈم مۇقەررەر تۆۋەندىكى ئۈچ ئامىلدىن تەشكىل تاپىدۇ: بىرىنچى، قائىدە سىستېمىسى. ھەرقانداق ئىجتىمائىي تۈزۈمدە كىشىلەرنىڭ ئۆزئارا مۇناسىۋىتى ھەمدە ئۇلارنىڭ ھەرىكەتلىرى ئەندىزىسىنى قېلىپلاشتۇرۇشتا ئىشلىتىلىدىغان بىر يۈرۈش مۇكەممەل قائىدە سىستېمىسى بولۇشى كېرەك. تۈزۈمنىڭ قائىدە سىستېمىسى ئۆرپ - ئادەت، ئېتىكا - ئەخلاق، نىزام، پىرىنسىپ، قانۇن - قائىدە قاتارلىق تۈرلۈك يازما ۋە غەيرىي يازما شەكىلدىكى قائىدىلەرنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. قائىدە بولمىسا، تۈزۈم مەۋجۇت بولۇپ تۇرالمايدۇ.

ئىككىنچى، تەشكىلىي سىستېما. قائىدە سىستېمىسىدىن باشقا، ئىجتىمائىي تۈزۈم يەنە ئۆزىنىڭ تەشكىلىي سىستېمىسىغا ئىگە بولۇشى، تۈزۈمنىڭ يۈرگۈزۈلۈشىگە كاپالەتلىك قىلىش، ئۇنى ئىلگىرى سۈرۈش ۋە تەكشۈرۈشتە بۇ سىستېمىدىن پايدىلىنىشى كېرەك. تەشكىلىي سىستېما بارلىق فۇنكسىيىلىك ئاپپاراتلار ھەمدە ئۇنىڭ باشلىقلىرى ۋە خىزمەتچىلىرىنى ئۆز ئىچىگە

ئالدىدۇ. تەشكىلىي سىستېما ئىجتىمائىي تۈزۈمنىڭ ئەمەلىي ھۆد-
دىگەرلىرى، تەشكىلىي سىستېما بولمىسا، قائىدىنى يولغا قويغى-
لى بولمايدۇ، شۇنىڭ بىلەن تۈزۈمۈمۇ شەكىللەنمەيدۇ.
ئۈچىنچى، ماددىي ئەسلىھە سىستېمىسى. ھەرقانداق ئىجتى-
مائىي تۈزۈمدە، تەشكىلىي سىستېما ئارقىلىق قائىدىنىڭ يۈرگۈ-
زۈلۈشىگە كاپالەتلىك قىلىشتىن تاشقىرى، يەنە بەلگىلىك ئەسلى-
ھە سىستېمىسى بولۇشى، بۇنىڭدىن تۈزۈمنىڭ يۈرگۈزۈلۈشىنى
ئىلگىرى سۈرۈشنىڭ ۋە ئۇنى تەكشۈرۈشنىڭ ۋاسىتىسى ۋە قورا-
لى سۈپىتىدە پايدىلىنىشى كېرەك. ئىجتىمائىي تۈزۈمنىڭ ماددىي
ئەسلىھە سىستېمىسى ئەمەلىي ئەسلىھە (مەسىلەن، زاۋۇت بۆيى،
ماشىنا - ئۈسكۈنە قاتارلىقلار) ۋە نامايەندە خاراكتېردىكى ئەسلى-
ھە (مەسىلەن، زاۋۇت گىربىي، ماركا قاتارلىقلار) دىن ئىبارەت
ئىككى تەرەپنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. ئەگەر بەلگىلىك ماددىي
ئەسلىھە بولمىسا، تەشكىلىي سىستېمىنىڭ قانداق كۈچلۈك بولۇ-
شىدىن ھەم قائىدە سىستېمىسىنىڭ قانچىلىك مۇۋاپىق، ئېنىق
بولۇشىدىن قەتئىينەزەر تۈزۈم ئۆز رولىنى نورمال ھالدا جارى
قىلدۇرالمىدۇ.

2. ئىجتىمائىي تۈزۈمنىڭ فۇنكسىيىسى

ھەرقانداق بىر خىل ئىجتىمائىي تۈزۈم مۇئەييەن ئىجتىما-
ئىي شارائىتىكى ئىنسانلار جەمئىيىتىنىڭ تۇرمۇش ئېھتىياجى
ئۈچۈن بەرپا قىلىنغان بولىدۇ. بولمىسا ئۇ شەكىللەنمىگەن بولات-
تى. مۇشۇ مەنىدىن ئېلىپ ئېيتقاندا، ئىجتىمائىي تۈزۈمنىڭ
فۇنكسىيىسى جەمئىيەت ۋە ئادەملەرنىڭ تۇرمۇش ئېھتىياجىنى
قاندىرۇشتىن ئىبارەتتۇر. بىراق بۇ خىل چۈشەنچىدە ئىجتىمائىي
تۈزۈمنىڭ كونكرېت فۇنكسىيىسىنىڭ نېمە ئىكەنلىكىنى كۆرسىد-
تىپ بېرەلمىگەن. ئۇنداقتا، ئىجتىمائىي تۈزۈمنىڭ كونكرېت

فۇنكسىيىسى نېمە؟ بۇ مەسىلىگە جاۋاب بېرىش ئانچە ئاسان ئەمەس، چۈنكى ھەرقانداق ئىجتىمائىي تۈزۈمدە بىرلا ۋاقىتتا نۇرغۇن كونكرېت تۈزۈملەر بىرلىكتە مەۋجۇت بولۇپ تۇرىدۇ، ئۇنىڭ ئۈستىگە ھەربىر خىل كونكرېت ئىجتىمائىي تۈزۈمنىڭ ئالاھىدە فۇنكسىيىسى ۋە ئىپادىلىنىش شەكلى بولىدۇ. مەسىلەن، ئىقتىسادىي تۈزۈم كىشىلەرنىڭ ئىقتىسادىي پائالىيەت ئېھتىياجى ئۈچۈن خىزمەت قىلسا، سىياسىي تۈزۈم كىشىلەرنىڭ سىياسىي پائالىيەت ئېھتىياجى ئۈچۈن خىزمەت قىلىدۇ، ئىككىسى تامامەن ئوخشاش بولمايدۇ. بىراق، ئەمەلىيەتتە، پەقەت ھادىسىدىن ئۆتۈپ ماھىيەتكە ئىچكىرىلەپ كىرىدىغانلا بولساق، شۇنى چۈشىنىپ يېتەلەيمىزكى، گەرچە ھەر خىل ئىجتىمائىي تۈزۈملەر ئۆزىگە خاس ئالاھىدە فۇنكسىيىگە ئىگە بولسىمۇ، بىراق بىر خىل ئىجتىمائىي قائىدە سىستېمىسى سۈپىتىدە، ئۇلار تۆۋەندىكىدەك ئورتاق ھەم كونكرېت فۇنكسىيىلەرگە ئىگە:

بىرىنچى، ھەرىكەتكە يول كۆرسىتىش فۇنكسىيىسى. ئىجتىمائىي تۈزۈم ھەمىشە جەمئىيەت ئەزالىرىنى بىر يۈرۈش پائالىيەت ئەندىزىسى بىلەن تەمىنلەپ، كىشىلەرنى مۇئەييەن قائىدە، يۆلىنىش بويىچە ھەرىكەت قىلدۇرۇش ئارقىلىق ئىجتىمائىي تەرتىپنى ساقلايدۇ، ئىنسانلار ئورتاق تۇرمۇشنىڭ نورمال داۋاملىشىشىغا كاپالەتلىك قىلىدۇ. ھەربىر ئادەم ئۆز ھەرىكىتىنىڭ سۈبېيىكىتى بولۇپ، ھەممىسى ئۆزىگە خاس قىممەت قارىشىغا ۋە خاسلىققا ئىگە، شۇڭا ئادەم بىلەن ئادەم ئوتتۇرىسىدىكى پائالىيەتتە ناھايىتى زور پەرق بولىدۇ. يەنە بىر تەرەپتىن، ئادەم ئىجتىمائىي ئادەم بولۇپ، ھەربىر ئادەم جەمئىيەتتىن ئايرىلىپ مەۋجۇت بولۇپ تۇرالمايدۇ. شۇڭا ئۇنىڭ ھەرىكىتى مۇستەسناسىز ھالدا باشقا ئادەملەرگە بەلگىلىك دەرىجىدە تەسىر كۆرسىتىدۇ، بۇ پايدىلىق تەسىر بولۇشىمۇ، پايدىسىز تەسىر بولۇشىمۇ مۇمكىن.

كىن. شۇنىڭ ئۈچۈن جەمئىيەت چوقۇم تۈزۈم ئارقىلىق كىشىلەر
لەرنىڭ ھەرىكىتىنى قېلىپلاشتۇرۇپ تۇرۇشى، ئۇنىڭ بەلگىلىك
دەرىجىدىكى بىردەكلىكى ۋە ماسلىشىشچانلىقىنى ساقلىشى كېرەك.
بولمىسا كىشىلەر ئورتاق تۇرمۇش كەچۈرەلمەيدۇ.

ئىككىنچى، كونترول قىلىش فۇنكسىيىسى. گەرچە ئىجتىمائىي
مائىي تۈزۈم كىشىلەرنى بىر يۈرۈش ھەرىكەت ئەندىزىسى بىلەن
تەمىنلىسىمۇ، بىراق، شەخس ياكى جەمئىيەت تەرەپتىكى سەۋەب
تۈپەيلىدىن، ھەمىشە بىر قىسىم جەمئىيەت ئەزالىرى بۇ خىل
ھەرىكەت ئەندىزىسىگە خىلاپلىق قىلىپ، تۈزۈمدە بەلگىلەنگەن
تەرتىپ ياكى دائىرىدىن ھالقىپ پائالىيەت ئېلىپ بارىدۇ، شۇنىڭ
بىلەن جەمئىيەت تەرتىپى قالايمىقانلىشىدۇ. بۇ خىل ئەھۋال
ئاستىدا، پەقەت تۈزۈملا بۇ خىل قىلمىشلارنى چەكلىيەلەيدۇ،
ئاشۇ جەمئىيەت ئەزالىرىنىڭ ئىش ھەرىكەتلىرىگە ئۆلچەمدىن
ھالقىپ كەتكەن دەرىجىسى بويىچە جازا بېرەلەيدۇ. مەسىلەن، ئاز
ساندىكى جەمئىيەت ئەزالىرىنىڭ جىنايەت ئۆتكۈزۈش قىلمىشى.
رىغا قارىتا قانۇن - تۈزۈم بويىچە ئايرىم - ئايرىم جازالاش
ئېلىپ بارسا بولىدۇ.

ئۈچىنچى، ئىجتىمائىيلاشتۇرۇش فۇنكسىيىسى. ئىجتىمائىي
ئىپلىشىش شەخسنىڭ بىلىم، ماھارەت ۋە قائىدە ئۆگىنىشى بىلەن
جەمئىيەتنىڭ شەخسكە بىلىم، ماھارەت ۋە قائىدە ئۆگىنىشى.
تىكى ئۆز ئارا مۇناسىۋەتلىك جەريان؛ ھالبۇكى، ئىجتىمائىي
تۈزۈم كىشىلەرنىڭ تۇرمۇش بىلىملىرى ۋە تەجربىلىرى، تۈر-
مۇش نىشانى، رول ئويناش ئەندىزىسى قاتارلىق مەزمۇنلاردىكى
بىر يۈرۈش قائىدە سىستېمىسىنى ئۆز ئىچىگە ئالغان بولۇپ،
شەخسنىڭ ئىجتىمائىيلىشىشىنىڭ ئاساسىي مەزمۇنى ئىجتىمائىي
تۈزۈمدە ئاساسىي جەھەتتىن ئۈمۈمىيۈزلۈك ئەكس ئەتكەن بولىدۇ.
شۇڭا، ئىجتىمائىي تۈزۈم ئەمەلىيەتتە شەخسنىڭ ئىجتىمائىي.

ئىيلشششنى ئومۇمىي جەھەتتىكى ئەندىزە بىلەن تەمىنلىگەن بولىدۇ. مەسلەن، دۆلىتىمىزنىڭ مائارىپ تۈزۈمى شەك - شۈبھىسىزكى، ئىختىساسلىقلارنى قانداق تەربىيەلەش توغرىسىدا بىر ئاساسىي ئەندىزە بىلەن تەمىنلىگەن.

تۆتىنچى، مەدەنىيەت تارقىتىش فۇنكسىيىسى. ئىنسانلار جەمئىيىتىنىڭ تارىخىنى ئىنسانلارنىڭ ئۈزلۈكسىز ھالدا ئەنگەندە- ۋى مەدەنىيەتكە ۋارىسلىق قىلىش ۋە ئۈزلۈكسىز ھالدا يېڭى مەدەنىيەت يارىتىش جەريانى دەپ ئېيتىشقا بولىدۇ. ھەر بىر دەۋر- دىكى ئادەملەر ئالدىنقىلار ياراتقان مەدەنىيەت ئەندىزىسى ئاستىدا تۇرمۇش كەچۈرىدۇ، ئالدىنقىلار ياراتقان مەدەنىيەت يەنى ئەنگەندە- ۋى مەدەنىيەت بولمىسا، شەخس مەۋجۇت بولۇپ تۇرالمايدۇ ۋە تەرەققىي قىلالمايدۇ. كۆرۈۋېلىشقا بولىدۇكى، ئەنگەنئۈى مەدە- نىيەتكە ۋارىسلىق قىلىش شەخس ۋە جەمئىيەتكە نىسبەتەن ئېيتى- قاندا ئوخشاشلا مۇھىم. ئادەتتە، ئەنگەنئۈى مەدەنىيەتنىڭ ۋارىس- لىق قىلىنىشى ۋە تارقىتىلىشى ئاساسلىقى ئىجتىمائىي تۈزۈمگە تايىنىپ ئېلىپ بېرىلىدۇ. چۈنكى، تۈزۈم بىر خىل ئىجتىمائىي قۇرۇلما بولۇش سۈپىتىدە، ئۆزىنىڭ تەشكىلىي سىستېمىسى ئار- قىلىق ئىنسانلار مەدەنىيىتىنى يېڭى قوشۇلغان جەمئىيەت ئەزالى- رىغا يەتكۈزۈپ بېرىدۇ. يەنە بىر تەرەپتىن، ئىجتىمائىي تۈزۈم ئىنسانلار مەدەنىيىتىنىڭ بىر قىسمى بولۇپ، ئۇنىڭ داۋاملىشى- شى بىلەن ئىنسانلار مەدەنىيىتى سىستېمىلىق ھالدا ساقلىنىپ قالىدۇ.

بەشىنچى، بىر گەۋدىلەشتۈرۈش فۇنكسىيىسى. ئىجتىمائىي تۈزۈم بىر خىل ئىجتىمائىي قۇرۇلما ۋە ھەرىكەت قائىدىلىرىنىڭ سىستېمىسى بولۇش سۈپىتىدە، ئادەم بىلەن ئادەم ئوتتۇرىسىدىكى مۇناسىۋەتلەرنىڭ قائىدىسى ھەمدە ھەر بىر جەمئىيەت ئەزاسىنىڭ ھەرىكەت قائىدىسىنى ئېنىق بەلگىلىگەن بولۇپ، كىشىلەرنى مۇ-

شۇ بەلگىلىمە بويىچە ئىش قىلدۇرۇش ئارقىلىق، ئۇلارنىڭ پائالىيەتلىرى ھەمدە ئۆزئارا مۇناسىۋەتلىرىنى ماسلاشتۇرۇپ، جەمئىيەت مۇقىملىقىنى ساقلاپ، جەمئىيەتنىڭ بىر گەۋدىلىشىشىنىڭ ئەمەلگە ئېشىشىنى ئىلگىرى سۈرىدۇ.

3. ئېلىمىزنىڭ ئىجتىمائىي تۈزۈم ئىسلاھاتى

ئادەتتە جەمئىيەتنىڭ ئىقتىسادىي، سىياسىي تۈزۈمى ئىجتىمائىي ئىشلەپچىقىرىش كۈچلىرىنىڭ تەرەققىيات تەلپىگە ئۇيغۇن كەلمىگەندە، ئىجتىمائىي تۈزۈم فۇنكسىيىسىنىڭ سەلبىي تەسىرى ناھايىتى روشەن ئىپادىلىنىپ چىقىدۇ. بۇ خىل ئەھۋالدا، ئىجتىمائىي تۈزۈم پەقەت جەمئىيەت تەرەققىياتىغا توسالغۇ بولۇش بىلەنلا قالماستىن، بەلكى يەنە جەمئىيەتنى كەينىگە چېكىندۈرۈش شىمۇ مۇمكىن. شۇنىڭ ئۈچۈن، كىشىلەر جەزمەن ئىسلاھات ياكى ئىنقىلاب شەكلى ئارقىلىق تۈزۈمنىڭ نۇقسانلىرىنى تۈگىتىشى كېرەك. دۆلىتىمىزدە نۆۋەتتە ئېلىپ بېرىلىۋاتقان ئىقتىسادىي، سىياسىي تۈزۈلمە ئىسلاھاتى دەل دۆلىتىمىزنىڭ ئىقتىسادىي ۋە سىياسىي تۈزۈمى سىستېمىسىدىكى ئاشۇ مۇۋاپىق بولمىغان قۇرۇلمىلارنى ئىسلاھ قىلىش، تۈزۈمنىڭ ئىچكى قىسمىدىكى ئاپپاراتلارنى ئىسلاھ قىلىش بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. ئىسلاھات ئارقىلىق تۈزۈمنىڭ نۇقسانلىرىنى تۈگىتىش، دۆلىتىمىز سوتسىيالىستىك ماددىي مەدەنىيلىك قۇرۇلۇشى ۋە مەنىۋى مەدەنىيلىك قۇرۇلۇشىغا كاپالەتلىك قىلىش ۋە ئۇنى ئىلگىرى سۈرۈشنىڭ ئېھتىياجىدۇر.

تۈزۈلمە ئىسلاھاتى دېگەننىمىز، تۈزۈم ئىسلاھاتىنى كۆرسىتىدۇ، يەنى تۈزۈملەشتۈرۈش جەريانى، كونا تۈزۈمدىن يېڭى تۈزۈمگە ئۆزگىرىش جەريانى بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. تۈزۈم ئىسلاھاتى جەريانىدا كىشىلەر تەدرىجىي ھالدا كونا تۈزۈمدىن ۋاز

كېچىپ يېڭى تۈزۈم تەكلىپىدۇ، يېڭى ھەرىكەت قائىدىلىرى، يې-
ڭى، مۇقىم ئىجتىمائىي تەرتىپ ئورنىتىدۇ. دۆلىتىمىزدە سوت-
سىياسىيلىق تۈزۈم بەرپا قىلىنغانغا يېرىم ئەسىر بولدى. سوت-
سىياسىيلىق تۈزۈم جەريانىدا، بىز ئالەمشۇمۇل نەتىجىلەرنى قولغا
كەلتۈردۈق. شۇنداقلا يەن بىر مۇنچە ئەگرى - توقايلىقلارنىمۇ
بېسىپ ئۆتتۈق. بىز تەجرىبە ساۋاقلارنى يەكۈنلەش ئاساسىدا
ئىنقىلابى خاراكتېرلىك ئىسلاھات ئېلىپ باردۇق. بۇ ئىسلاھات
سوتسىيالىستىك جۇڭگوغا ھاياتىي كۈچ بەخش ئەتتى، يېڭى گۈل-
لىنىش ئېلىپ كەلدى. شۇنداقلا دۆلىتىمىزنىڭ بۇنىڭدىن كې-
يىنكى ئۇزاق مۇددەتلىك تەرەققىياتى ئۈچۈن پۇختا ئاساس يارد-
تىپ بەردى.

دۆلىتىمىزنىڭ ئىقتىسادىي تۈزۈلمە ئىسلاھاتى كونا ئىقتىساد-
دىي ئەندىزىدىن يېڭى ئەندىزىگە بۇرۇلۇش بولۇپ ھېسابلىنىدۇ.
كونا ئەندىزە دېگىنىمىز، ئاشۇ نەچچە يىللاردىن بۇيانقى قېتىپ
قالغان، بېكىنمە ھالەتتىكى ئەندىزىنى كۆرسىتىدۇ. ئۇنىڭ ئاسا-
سىي نۇقتىلىرى شۇكى، ھوقۇق ھەددىدىن زىيادە مەركەزلەشتۈ-
رۈلگەن، باشقۇرۇش ئۆلۈك، يەنى ئىقتىسادىي تەدبىر بەلگىلەش
ھوقۇقى دۆلەت مەمۇرىي باشقۇرۇش ئورگانلىرىنىڭ قولىغا مە-
كەزلەشكەن بولۇپ، بۇ ئاساسىي قاتلامدىكى كارخانا ئورۇنلىرى
ۋە ئىشلەپ چىقارغۇچىلارنىڭ ئاكتىپچانلىقىنى بوغۇپ قويغان،
ئىجادچانلىقىنى چەكلىگەن. شۇڭا بۇ خىل ھەددىدىن زىيادە باش-
قۇرۇش ۋە بىرلىككە كەلتۈرۈش نەتىجىسىدە ئۆلۈك ۋە قاتمال
ھالغا چۈشۈپ قالغان تۈزۈلمىدىن ئومۇمىي مۈلۈكچىلىك ئاساسى-
دىكى سوتسىيالىستىك بازار ئىگىلىكىنى راۋاجلاندۇرۇش ئېھتى-
ياجىغا ئۇيغۇنلاشقان، جانلىق ۋە ھاياتىي كۈچى تولۇپ تاشقان
يېڭى تۈزۈلمىگە ئۆتۈش زۆرۈر بولۇپ قالغانىدى.
دۆلىتىمىزدە تۈزۈلمە ئىسلاھاتى ئالدى بىلەن يېزىلاردا ئې-

ئېلىپ بېرىلىپ، زور مۇۋەپپەقىيەتلەرنى قولغا كەلتۈردى. دۆلەت تىمىز يېزىلىرىدا مەھسۇلاتقا بىرلەشتۈرۈپ ھۆددىگە بېرىش تۈزۈمىنى ئاساسىي مەزمۇن قىلغان ئىقتىسادىي تۈزۈلمە ئىسلاھاتى يۈرگۈزۈلگەندىن كېيىن، ئۇدا بىرقانچە يىل دۇنيانىڭ دىققىتىنى تارتقۇدەك مۇۋەپپەقىيەتلەرنى قولغا كەلتۈردى. 1986 - يىلىدىن باشلاپ يېزا ئىگىلىك مەھسۇلاتلىرىنى سېتىش - سېتىۋېلىش تۈزۈمىنى ئىسلاھ قىلىش، كەسپ قۇرۇلمىسىنى تەكشۈشنى ئا. ساسىي مەزمۇن قىلغان ئىككىنچى قېتىملىق ئىسلاھات باشلاندى. بۇ ئىسلاھات يېزا ئىقتىسادىنى يېپىق ھالەتتىكى تاۋار ئىگىلىكىدىن ئوچۇق ھالەتتىكى تاۋار ئىگىلىكىگە ئايلاندۇردى. ئائىلە ھۆددىگىلىك مەسئۇلىيەت تۈزۈمىنىڭ كەڭ - كۆلەمدە كېڭەيتىلىشى ۋە باشقا بىر قاتار ئىسلاھات نەتىجىلىرىنىڭ يولغا قويۇلۇشى يېزا ئىشلەپچىقىرىش كۈچلىرىنى زور دەرىجىدە ئازاد قىلدى، يېزا ئىگىلىك ئىقتىسادىي كەسىپلىشىشكە، تاۋارلىشىشقا، زامانەۋىلىشىشقا قاراپ ئۆزگىرىشكە باشلىدى.

يېزىلاردا ئېلىپ بېرىلغان ئىقتىسادىي تۈزۈلمە ئىسلاھاتى بەلگىلىك ئۈنۈمگە ئېرىشكەن ۋە مۇئەييەن نەتىجىگە - ساۋاقلار ھاسىل قىلىنغاندىن كېيىن، شەھەرلەردە ئىقتىسادىي تۈزۈلمە ئىسلاھاتى ئېلىپ بېرىلىشقا باشلىدى. چۈنكى، شەھەرلەر زامانەۋىلاشتۈرۈش قۇرۇلۇشى داۋامىدا يېتەكچى رول ئوينايدۇ. ئەگەر شەھەرلەردە تۈزۈلمە ئىسلاھاتى ئېلىپ بېرىلمايدىكەن، يالغۇز يېزىلارنىڭ داۋاملىق تەرەققىي قىلىشىغا توسقۇنلۇق قىلىپلا قالماستىن، بەلكى يەنە پۈتۈن خەلق ئىگىلىكىنىڭ تەرەققىياتىمۇ تەسىر كۆرسىتىدۇ. شەھەر ئىسلاھاتى سانائەت، بىناكارلىق، سودا، مۇلازىمەت قاتارلىق ساھە ۋە كەسىپلەرنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. پىلان تۈزۈلمىسى، باھا سىستېمىسى، ئىش ھەققى تۈزۈمى ۋە دۆلەت ئىقتىسادىي تارماقلىرىنىڭ فۇنكسىيىسى قاتارلىق

تەرەپلەرنىڭ ھەممىسى ئىسلاھ قىلىندۇ. شۇنداقلا بۇ ئىسلاھات يەنە پەن - تېخنىكا، مائارىپ، مەدەنىيەت، سەھىيە قاتارلىق ساھەلەرگە چېتىلدى. دائىرىسى ناھايىتى كەڭ، مەزمۇنى ئىنتايىن مۇرەككەپ بولغان بىر مەيدان ئەتراپلىق ھەم چوڭقۇر ئىسلاھات بولۇپ ھېسابلىنىدۇ.

ئېلىمىز ئىقتىسادىي تۈزۈلمە ئىسلاھاتىنىڭ نىشانى ئېنىق بولۇپ، ئىسلاھاتنىڭ ۋەزىپىسى «جۇڭگوچە ئالاھىدىلىككە ئىگە، جانلىق ۋە ھاياتىي كۈچى تولۇپ تاشقان سوتسىيالىستىك ئىقتىساد. دىي تۈزۈلمە بەرپا قىلىش، ئىشلەپچىقىرىش كۈچلىرىنىڭ تەرەققىياتىنى ئىلگىرى سۈرۈش» تىن ئىبارەتتۇر.

ئىقتىسادىي تۈزۈلمە ئىسلاھاتىنى ئوڭۇشلۇق ئېلىپ بېرىش ئۈچۈن، ياخشى بولغان ئىقتىسادىي مۇھىت ۋە ئىجتىمائىي مۇھىت بەرپا قىلىش كېرەك. ئىقتىسادىي مۇھىت دېگەننىمىز، دۆلەتنىڭ پۈتۈن ئىقتىسادىي قۇرۇلۇش، ئىقتىسادىي تەرەققىيات ئەھۋالىنى كۆرسىتىدۇ. ئىقتىسادىي تۈزۈلمە ئىسلاھاتىنىڭ ئەندىزىسى ئىقتىسادىي تەرەققىيات ئەندىزىسى بىلەن ئۆزئارا ماسلىشىدۇ. شۇ، ئىقتىسادىي تەرەققىيات ئىقتىسادىي تۈزۈلمە ئىسلاھاتى ئۈچۈن ياخشى شارائىت يارىتىپ بېرىش كېرەك.

ئىجتىمائىي مۇھىت دېگەننىمىز، ئىجتىمائىي تەرەققىيات، ئىجتىمائىي قۇرۇلۇش ئەھۋالىنى، ئىقتىسادىي مۇھىتتىن سىرتقى ئەھۋاللارنى كۆرسىتىدۇ. ياخشى ئىجتىمائىي مۇھىت ياردەمچى ئۈچۈن، ئىقتىسادىي تۈزۈلمە ئىسلاھاتى ئېلىپ بېرىش بىلەن بىر ۋاقىتتا، تۆۋەندىكى بىرقانچە جەھەتلەردىكى خىزمەتلەرنى تىرىشىپ ياخشى ئىشلەش لازىم.

(1) مائارىپ تۈزۈلمە ئىسلاھاتى ئېلىپ بېرىش لازىم. ئىقتىسادىي تۈزۈلمە ئىسلاھاتىنىڭ مۇۋەپپەقىيەتلىك بولۇشى - بولماسلىقىنىڭ ئاچقۇچى ئىختىساسلىقلاردا، ئىختىساسلىقلار مەسىدە.

لىسىنى ھەل قىلىش ئۈچۈن مائارىپ ئىشلىرىدا ئىقتىسادىي تەرەققىيات ئاساسىدا زور تەرەققىيات بولۇشى، زور ئىسلاھات ئېلىپ بېرىلىشى كېرەك.

(2) ئىلگىرىكى بىر تەرەپلىمە ھالدا ئىشلەپچىقىرىش ۋە قۇرۇلۇشنىلا تەكىتلەش، خەلقنىڭ تۇرمۇشىغا سەل قاراش خاتا. لىقنى تۈزىتىش، شەھەر - يېزا ئاھالىلىرىنىڭ كىرىمىنىڭ ئۈزلۈكسىز ئۆسۈشىگە كاپالەتلىك قىلىش، ئەمەلىي ئىستېمال سەۋىيىنى يۇقىرى كۆتۈرۈش، ئىستېمال قۇرۇلمىسىنىڭ ياخشىلىنىشىنى ئىلگىرى سۈرۈش لازىم.

(3) مەدەنىيەت، سەھىيە، تەنتەربىيە ئىشلىرى ھەمدە نوپۇسنى تىزگىنلەش، ئىجتىمائىي كاپالەت ۋە مۇھىت باشقۇرۇش قاتارلىق جەھەتلەردە مۇۋاپىق ئورۇنلاشتۇرۇش ئېلىپ بېرىش، ئىقتىسادىي تۈزۈلمە ئىسلاھاتىنى چوڭ ئىجتىمائىي سىستېمىنىڭ يۈرۈشلەشكەن قۇرۇلۇشى ئىچىدە ئېلىپ بېرىش، كېرەك.

(4) ھۆكۈمەت ئورگانلىرى باشقۇرۇش فۇنكسىيىسىنى ئۆزگەرتىش، خىزمەت ئىستىلىنى ياخشىلىشى كېرەك.

(5) قانۇن - تۈزۈمنى كۈچەيتىش كېرەك. ئىقتىسادىي تۈزۈلمە ئىسلاھاتىنىڭ چوڭقۇر ئېلىپ بېرىلىشى ۋە خەلق ئىگىلىكىنىڭ يەنىمۇ راۋاجلىنىشى بارغانسېرى تېخىمۇ كۆپ ئىقتىسادىي مۇناسىۋەت ۋە ئىقتىسادىي پائالىيەت ئۆلچىمىنى، قائىدىلىرىنى قانۇن شەكلى ئارقىلىق مۇقىملاشتۇرۇشنى، قانۇننى ئىقتىسادىي مۇناسىۋەت ۋە ئىقتىسادىي پائالىيەتلەرنى تەڭشەيدىغان مۇھىم ۋاسىتىگە ئايلاندۇرۇشنى تەلەپ قىلىدۇ.

سەككىزىنچى باب

ئىجتىمائىي تىزگىنلەش

ئىنسانىيەت تەرتىپلىك ھالدا تۇرمۇش كەچۈرۈش، ئىشلەپ-چىقىرىش ۋە ئىقتىسادىي پائالىيەتنى نورمال ئېلىپ بېرىش ئۈچۈن، ھەر خىل ئىجتىمائىي قائىدىلەردىن پايدىلىنىپ ئۆزىنىڭ ھەرىكىتىنى چەكلەشكە، ئىجتىمائىي تىزگىنلەشنى يولغا قويۇشقا توغرا كېلىدۇ. ئىنسانىيەت جەمئىيىتىدە نېمە ئۈچۈن نورمال ئىجتىمائىي تەرتىپ بولۇش كېرەك؟ شەخسىي ئەركىنلىك بىلەن ئىجتىمائىي تىزگىنلەشنىڭ مۇناسىۋىتى قانداق بولىدۇ؟ ئىجتىمائىي تىزگىنلەشنىڭ قانداق ئۇسۇلى بار؟ مانا بۇلار مۇشۇ بابتا تەتقىق قىلىنىدىغان سىلىلەر.

بىرىنچى پاراگراف ئىجتىمائىي تىزگىنلەش

ھەققىدە چۈشەنچە

1. ئىجتىمائىي تىزگىنلەشنىڭ ئومۇمىي مەنىسى
جەمئىيەتنىڭ كۈچى ئارقىلىق كىشىلەرنىڭ جەمئىيەت قائىدىسىگە بويسۇندۇرۇش، جەمئىيەت تەرتىپىنى ساقلاش جەريانىدا ئىجتىمائىي تىزگىنلەش بولىدۇ. ئىجتىمائىي تىزگىنلەش ھەم پۈتكۈل جەمئىيەتنىڭ ياكى جەمئىيەتتىكى جامائە، تەشكىلاتنىڭ ئۆز ئەزالىرىنىڭ ھەرىكىتىگە يېتەكچىلىك قىلىشى، چەكلىشى

ياكى جازالىشىنى كۆرسىتىدۇ، ھەم جەمئىيەت ئەزالىرى ئوتتۇرىسىدىكى ئۆزئارا تەسىر قىلىش، ئۆزئارا نازارەت قىلىش، ئۆزئارا تەنقىد قىلىشنى كۆرسىتىدۇ.

ئىجتىمائىي تىزگىنلەشتىن ئىبارەت بۇ ئۇقۇمنىڭ ئەسلىي مەنىسى جەمئىيەت كىشىلەرنىڭ ھايۋانات تەبىئىتىنى تىزگىنلەش، كىشىلەرنىڭ جەمئىيەتكە پايدىسىز ھەرىكەتلەرنى پەيدا قىلىشىنى چەكلەش لازىملىقىنى كۆرسىتىدۇ. كېيىن تارىخ مەنىسىدە ھەم كەڭ مەنىدە چۈشەندۈرۈلدى. كەڭ مەنىدىكى، ئىجتىمائىي تىزگىنلەشنى جەمئىيەت ياكى ئۇنىڭ ئىچىدىكى جامائە ياكى ئىجتىمائىي ئورگانلارنىڭ جەمئىيەت تەرتىپىنى ساقلاش مەقسىتىگە يېتىش ئۈچۈن قوللانغان ۋاسىتىسى دەپ چۈشىنىشكە بولىدۇ. تارىخ مەنىدىكىسى، ئىجتىمائىي تىزگىنلەشنى جەمئىيەت ياكى ئۇنىڭدىكى جامائەت ياكى ئىجتىمائىي ئورگانلارنىڭ جەمئىيەت قائىدىسىدىن چەتنىگەن يولسىز ھەرىكەتلەرگە قارىتا قوللانغان چەكلەش تەدبىرى ياكى چەكلەش جەريانى دەپ چۈشىنىشكە بولىدۇ. بۇ يەردە بىز ئىجتىمائىي تىزگىنلەشنىڭ ئومۇمىي مەنىسىنى تارىخ مەنىدىكى ئۇقۇم بىلەن كەڭ مەنىدىكى ئۇقۇمنى بىرلەشتۈرگەن ھالدا مۇزاكىرە قىلىمىز. بىر نورمال جەمئىيەتتە، زور كۆپ ساندىكى كىشىلەر قانۇن - ئىنتىزامغا رىئايە قىلىدۇ. قانۇن - ئىنتىزامغا خىلاپلىق قىلىپ، جەمئىيەت قائىدىسىدىن چەتنەيدىغان كىشىلەر پەقەت ئاز سانلىق بولىدۇ. ئىجتىمائىي تىزگىنلەش ئەلۋەتتە قانۇن - ئىنتىزامغا خىلاپلىق قىلغۇچى ھەرىكەتلەرنى جازا-لايدۇ ھەم تەربىيە بېرىدۇ، شۈبھىسىزكى، بۇ ئىنتايىن مۇھىم. لېكىن بۇ پەقەت بىرلا تەرىپى، يەنە كېلىپ پاسسىپ تەرەپ. ئىجتىمائىي تىزگىنلەشنىڭ ۋەزىپىسى جەمئىيەت تەرتىپىنى ساقلاش، ئىجتىمائىي ئىشلەپچىقىرىشنى نورمال ئېلىپ بېرىشقا كاپالەتلىك قىلىش. ئۇنىڭ ئاكتىپ تەرىپى، جەمئىيەت ئەزالىرىغا

يېتەكچىلىك قىلىش، كىشىلەرگە مۇشۇ جەمئىيەتتىكى ھەر خىل قائىدىلەرنى بىلدۈرۈش، مۇشۇ ئىجتىمائىي قائىدىلەرگە نېمە ئۇچۇن بويىسۇنىدىغانلىقىنى، قانداق بويىسۇنىدىغانلىقىنى ھەمدە ئىجتىمائىي قائىدىلەرگە زىت كېلىدىغان ھەرىكەتلەر بىلەن قانداق كۈرەش قىلىش كېرەكلىكىنى چۈشەندۈرۈشتىن ئىبارەت بولىدۇ.

كەڭ جەمئىيەت ئەزالىرى مۇشۇ ئىجتىمائىي قائىدىلەرنى قوبۇل قىلىپ، ئۆز ئىدىيىسىگە سىڭدۈرگەندىلا، ئىجتىمائىي تىزگىنلەشنىڭ كۈچى ئاندىن قۇدرەتلىك ھەم كۈچلۈك بولىدۇ. ئىجتىمائىي تىزگىنلەش ئۆزئارا خاراكتېرلىك ھەم سىنىپ پىيلىققا ئىگە بولىدۇ، كىشىلەر ئالاقە جەريانىدا، ھامان ئاڭلىق ياكى ئاڭسىز ھالدا باشقىلارنى دورايدۇ، باشقىلارنىڭ ھەرىكىتىگە تەقلىد قىلىدۇ، شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا يەنە ئۆزىنىڭ سۆز ھەرىكىتى ئارقىلىق باشقىلارغا تەسىر قىلىدۇ، باشقىلارنىڭمۇ شۇنداق ھەرىكەت قىلىشىنى ئۈمىد قىلىدۇ. ھەرقانداق بىر شەخس جەمئىيەتتە تۇرمۇش كەچۈرىدۇ، شۇڭا ئۇنىڭ سۆز - ھەرىكىتى يەنە دائىم باشقىلارنىڭ دىققىتىگە ۋە نازارەت قىلىشىغا ئۇچرايدۇ. تەلۋىلەرچە ئىش قىلىدىغان، ئەسكىلىك قىلىدىغان ئادەملەر بولىدۇ، ئەمما ئۇلار كۆپ ھاللاردا ھامان كىشىلەرنىڭ پاش قىلىشى ۋە ئەيىبلىشىگە ئۇچرىماي قالىدۇ. جەمئىيەت ئەزالىرى ئوتتۇرىسىدىكى مۇشۇنداق ئۆزئارا تەسىر، ئۆزئارا نازارەت قىلىش، ئىجتىمائىي تىزگىنلەشنىڭ ئۆزئارا خاراكتېرلىكىنى كۆرسىتىدۇ.

تېگى - نەكتىدىن ئېيتقاندا، ئىجتىمائىي تىزگىنلەش كىشىلەرنىڭ ماددىي ئىشلەپچىقىرىش ۋە مەنىۋى ئىشلەپچىقىرىشىنى نورمال ئېلىپ بېرىشىغا كاپالەتلىك قىلىش ئۈچۈن بولىدۇ. سىنىپىي جەمئىيەتتە ئىجتىمائىي تىزگىنلەش ھامان ھۆكۈمران

سنىپلارنىڭ مەنپەئىتىگە كاپالەتلىك قىلىش رولىنى ئوينىدۇ؛
ھەرقايسى ھۆكۈمران سنىپلارنىڭ ھەممىسى ئىجتىمائىي تىز-
گىنلەشتىن پايدىلىنىپ ئۆزىنىڭ مەنپەئىتىنى قوغدايدۇ. ئىجتى-
مائىي تىزگىنلەشنىڭ سىنىپىلىكى ناھايىتى روشەن بولىدۇ.
مەسىلەن، جۇڭگو قەدىمكى زامان جەمئىيىتى «ئەدەپ» تىن
پايدىلىنىپ ئىجتىمائىي تىزگىنلەشنى يولغا قويغان، ئاتالمىش
«ئەدەپ بىلەن قاراش، ئەدەپ بىلەن ئاڭلاش، ئەدەپ بىلەن سۆز-
لەش، ئەدەپ بىلەن ھەرىكەت قىلىش» دېگىنىدە، كىشىلەرنىڭ
ھەربىر سۆز - ھەرىكىتى پۈتۈنلەي «ئەدەپ» كە ئۇيغۇن بولۇش
كېرەكلىكى ئېيتىلغان. ئەدەپ بولسا قۇللۇق جەمئىيەت بىلەن
فېئوداللىق جەمئىيەتتىكى ئىجتىمائىي مۇناسىۋەتلەرنىڭ ھەرى-
كەت قائىدىسى بولۇپ، «ئەدەپلىك ھەرىكەت» ھۆكۈمران سىنىپ-
لارنىڭ جەمئىيەت تەرتىپىنى قوغدايدىغان بىر خىل ۋاسىتىسى
بولۇپ قالغان. پەن - تېخنىكا تېز تەرەققىي قىلغان بۈگۈنكى
كۈندە، كاپىتالىزم جەمئىيەتتىكى ئىشچىلار سىنىپى بىلەن باش-
قا ئەمگەكچىلەر، تۈرلۈك نامدىكى قانۇن ماددىسى ۋە «توختام»
دىكى ھەرخىل قائىدە - تۈزۈملەرنىڭ چەكلىمىسىگە ئۇچراپلا
قالماستىن، بەلكى نۇرغۇنلىغان كارخانىلاردا، تارماقلاردا يەنە
ھەرخىل ئاپتوماتىك ئۈسكۈنىلەرنىڭ تىزگىنلىشى ۋە تېلېۋىزىيە
ئىكرانىنىڭ نازارەت قىلىشىغا ئۇچرايدۇ.

مەملىكىتىمىز خەلق دېموكراتىيىسى دىكتاتورىلىقىدىكى دۆ-
لەت. خەلق دېموكراتىيىسى دىكتاتورىسى زور كۆپ ساندىكى
كىشىلەرگە قارىتا دېموكراتىيە، ئاز سانلىق كىشىلەرگە قارىتا
دىكتاتورىا يۈرگۈزىدۇ. سوتسىيالىستىك دېموكراتىيە ئىنسانىيەت
تارىخىدىكى ئەڭ ئالىي تىپ، ئەڭ كەڭ دېموكراتىيە. يولداش
ماۋزېدۇڭ مۇنداق دەيدۇ: «بىزنىڭ سوتسىيالىستىك دېموكراتى-
يىمىز — بۇرژۇئا دۆلەتلىرىنىڭ ھېچقايسىسىدا بولۇشى مۇمكىن

بولمىغان ئەڭ كەڭ دېموكراتىيە. ① شۇڭلاشقا سوتسىيالىزىمىدىكى ئىجتىمائىي تىزگىنلەش بىلەن ئۆتكەنكى بارلىق خۇسۇسىي مۈلۈكچىلىك تۈزۈمىدىكى جەمئىيەتلەرنىڭ ئىجتىمائىي تىزگىنلىشىدە ماھىيەتلىك پەرق بولىدۇ. بۇرۇن ئاز ساندىكى كىشىلەر قانۇن، ئىنتىزام، ئەخلاق قائىدىسىنى تۈزۈپ، كەڭ ئەمگەكچى ئاممىغا تاڭتاتتى. ھازىر خەلق ئاممىسى قانۇن، ئىنتىزام تۈزۈشكە ئىشتىراك قىلىدۇ. ئەخلاق قائىدىلىرىنى ئورتاق ھالدا تىكلەيدۇ، ئاڭلىق بويسۇنىدۇ. بۇرۇن ئاز ساندىكى كىشىلەر كۆپ ساندىكى كىشىلەرنى باشقۇراتتى، ھازىر بولسا خەلق ئۆز دۆلىتىنى ئۆزى باشقۇرىدۇ. بۇرۇنقى ئىجتىمائىي تىزگىنلەش ئېكسپىدىلاتاتسىيىچى سىنىپلارنىڭ ئەكسىيەتچىل ھۆكۈمرانلىقىنى ساقلاپ قېلىش ۋە خەلقنىڭ ئىنقىلابىنى توسۇش ئۈچۈن خىزمەت قىلاتتى. بۈگۈنكى بىزنىڭ ئىجتىمائىي تىزگىنلىشىمىز خەلق ھاكىمىيىتىنى مۇستەھكەملەش ۋە تىنچ ئىتتىپاق بولغان جەمئىيەت تەرتىپىنى قۇرۇش، خەلقنىڭ ئاكتىپلىقىنى ئەڭ يۇقىرى چەكتە قوزغىتىپ، سوتسىيالىستىك زامانىۋىلاشتۇرۇش قۇرۇلۇشىنى ئىشقا ئاشۇرۇش ئۈچۈن خىزمەت قىلىدۇ.

2. ئىجتىمائىي تىزگىنلەشنىڭ رولى

ئىنسانىيەت جەمئىيىتىنىڭ مەۋجۇت بولۇپ تۇرۇش ۋە تەرەققىي قىلىشىدا، ھەم ئىنقىلابىي ئۆزگىرىش زۆرۈر بولىدۇ. ھەم جەمئىيەتنىڭ مۇقىملىقى ۋە نورمال جەمئىيەت تەرتىپى زۆرۈر بولىدۇ. خاتىرجەم ياشىغاندا ئاندىن خۇشاللىق بولىدۇ، بۇ بىر ھەقىقەت. مەيلى قايسى جەمئىيەت بولسۇن، ھەممىسى مۇقىم بىر جەمئىيەت تەرتىپىنى تىكلەشكە، كىشىلەرنى خاتىرجەم تۇر-مۇشقا ئىگە قىلىپ، ئىشلەپچىقىرىشنى تەرەققىي قىلدۇرۇشقا

① «ماۋزېدۇڭ تاللاش ئەسەرلىرى»، 5 - توم، ئۇيغۇرچە، 674 - بەت.

ئىنتىلىدۇ. تارىختا، ئومۇمەن ئىقتىساد بىرقەدەر گۈللەنگەن دەۋرلەرنىڭ ھەممىسى جەمئىيەت بىرقەدەر مۇقىم، ئەمگەكچى خەلقنىڭ ئىشلەپچىقىرىشنى تەرەققىي قىلدۇرۇش ئۈچۈن كۈچ چىقىرىشىغا مۇمكىنچىلىك تۇغدۇرۇلۇپ، تۇرمۇش سەۋىيىسى ئۆسكەن دەۋر بولدى. مەملىكىتىمىزنىڭ خەن سۇلالىسىدىكى «ۋىن، جىڭ ئىككى پادىشاھ ئىدارە قىلغان دەۋر» تاڭ سۇلالىسىدىكى «پادىشاھ تەيزۇڭ ئىدارە قىلغان دەۋر» بۇنىڭ مىسالى. تارىخىمۇ ئىسپاتلىدىكى، بىر جەمئىيەتتە پاراكەندىچىلىك، ئىچكى توپىلاڭ، قالايمىقانچىلىق بولۇپ خەلق كۈن كەچۈرەلمەيدىغان بولۇپ قالغان چاغدا، ئىشلەپچىقىرىش ھامان بۇزغۇنچىلىققا ئۇچرايدۇ. خەلق تۇرمۇشى جاپالىق ئازاب ئوقۇبەتلىك بولىدۇ. كونا جۇڭگودا مىللەتتارىستلار ئوتتۇرىسىدىكى قالايمىقان ئۇرۇشنىڭ خەلقكە كەلتۈرگەن بالايىئاپتى دەل مۇشۇنى چۈشەندۈرۈپ بېرىدۇ. ئېلىمىز سوتسىيالىزم جەمئىيىتىنىڭ دەسلەپكى باسقۇچىدا تۇرۇۋاتىدۇ. يېڭى جۇڭگو قۇرۇلغاندىن كېيىن، خەلق تۇرمۇشى خاتىرجەم بولۇپ، ئىشلەپچىقىرىش تەرەققىي قىلىپ، پەن - مەدەنىيەت ئىلگىرىلەپ، پۈتكۈل جۇڭگودا غايەت چوڭ ئۆزگىرىش پەيدا بولۇپ، يېڭى بىر جەمئىيەت تەرتىپى قۇرۇلغان بولسىمۇ، ئەمما ئون يىللىق ئىچكى قالايمىقانچىلىق كىشىلەر ئوتتۇرىسىدىكى مۇناسىۋەتنى ئاستىن - ئۈستۈن قىلىپ، جەمئىيەت كەپپىيا - تىنى بۇزۇۋەتتى. ئىشلەپچىقىرىشقا بۇزغۇنچىلىق قىلدى. پارتىيە، دۆلەت ۋە خەلق مەملىكىتىمىز قۇرۇلغاندىن بۇيان ئەڭ ئېغىر ئوڭۇشسىزلىق ۋە زىيانغا ئۇچرىدى. «تۆت كىشىلىك گۇرۇھ» تارمار قىلىنغاندىن كېيىن، بولۇپمۇ پارتىيىنىڭ ئۈچىنچى نۆۋەتلىك مەركىزى كومىتېت 11 - ئومۇمىي يىغىنىدىن كېيىن، پارتىيە بىلەن ھۆكۈمەت ئىجتىمائىي تۇرمۇشنى تىنچلاندۇرىدىغان، خەلقنىڭ ئىچكى ئىتتىپاقلىقىنى كۈچەيتىدىغان بىر

قاتار فاڭجېن، سىياسەتلەرنى بەلگىلەش بىلەن، قالايىمقانلاشقان جەمئىيەتنىڭ تىنچلىقى ۋە ئىتتىپاقلىقى تېزلىكتە ئەسلىگە كەل- تۈرۈلدى. سوتسىيالىستىك زامانىۋىلاشتۇرۇش ئىشلىرى يېڭى- ۋاشتىن يولغا قويۇلدى.

جەمئىيەت تەرتىپى، جەمئىيەت مۇقىملىقى ئىجتىمائىي تىز- گىنلەش بىلەن زىچ باغلانغان بولىدۇ. ئىجتىمائىي تىزگىنلەش بولمىسا، نورمال ئىجتىمائىي تەرتىپ ۋە مۇقىم ئىجتىمائىي ۋەزى- يەت بولمايدۇ.

ئىنسانلار ئىپتىدائىي ھالەتتە توپلىشىپ تۇرمۇش كەچۈرگەن مەزگىلىدە دۆلەت تېخى پەيدا بولمىغانىدى. ئۇلارنىڭ ئىجتىمائىي ئالاقىسى، ئىنتىزامى ۋە ئەمگەك قائىدىسى پۈتۈنلەي ئادەت، ئەنئەنىۋى كۈچكە تايىنىپ ساقلىناتتى. مۆتىۋەر ۋە ھۆرمەتكە سازاۋەر ئادەملەرگە تايىنىپ ساقلىناتتى. شۇڭا گەرچە ئىجتىما- ئىي جەمئىيەتتە ئارمىيە، سوت ۋە تۈرمە بولمىسىمۇ، لېكىن كۈندىلىك تۇرمۇش ھامان تەرتىپلىك رەتلىك بولاتتى. ئۇرۇقداش- لارنىڭ ئىچكى قىسمىدا تۈرلۈك جېدەل - ماجىرا، تالاش - تارتىش پەيدا بولغاندا «بارلىق مەسىلىلەرنى دەۋالاشقۇچىلارنىڭ ئۆزلىرى ھەل قىلاتتى. كۆپ ئەھۋاللاردا، ئەزەلدىن كېلىۋاتقان قائىدە - يوسۇن ھەممىسىنى تەڭشەپ قوياتتى.»^① ئىنسانىيەت جەمئىيىتى خۇسۇسىي مۈلۈكچىلىك تۈزۈمىنى بارلىققا كەلتۈر- دى، سىنىپ پەيدا بولدى. دۆلەت قۇرۇلدى. دۆلەت سىنىپىي ھۆكۈمرانلىقنىڭ قورالى. ئۇ ھۆكۈمران- سىنىپلارنىڭ ئىقتىسا- دىي مەنپەئىتى بىلەن سىياسىي مەنپەئىتىنى ساقلاپ قېلىش ئۈچۈن بىر خىل «تەرتىپ» ئورنىتىدۇ. بىر سىنىپنىڭ يەنە بىر سىنىپنى ئېزىشنى قانۇنىيلاشتۇرىدۇ، تۈزۈملەشتۈرىدۇ، سىنىپىي توقۇنۇشلارنى پەسەيتىدۇ ھەمدە توقۇنۇشنى ھۆكۈمران

① «ماركىس - ئېنگېلىس تاللانما ئەسەرلىرى»، 4 - توم، خەنزۇچە، 92 - بەت.

سېنىپنىڭ ئىرادىسىنى ئىشقا ئاشۇرىدىغان تەرتىپ دائىرىسى ئىد. چىدە ساقلاشقا تىرىشىدۇ. يېڭى جۇڭگو قۇرۇلغاندىن كېيىن بىز ئۆزگەرگەن ئەھۋالغا ئاساسەن، ماركسىزم - لېنىنىزم، ماۋزېپ-دۇڭ ئىدىيىسى يېتەكچىلىكىدە ھەر خىل سىياسەت ئەمىر - پەرمان ۋە قائىدە - تۈزۈملەرنى ئېلان قىلىپ، ئاساسىي قانۇننى تۈزۈپ، تامامەن يېڭى تىپتىكى جەمئىيەت تەرتىپىنى تىكلەيدۇ. بولداش ماۋزېدۇڭ مۇنداق دەپ كۆرسەتكەندى: خەلق ئىش-لەپچىقىرىش ۋە ئۆگىنىشنى ئۈنۈملۈك ئېلىپ بېرىش ھەم تەرتىپلىك تۇرمۇش كەچۈرۈش ئۈچۈن، ئۆز ھۆكۈمىتىدىن ئىشلەپ-چىقىرىشقا رەھبەرلىك قىلغۇچىلاردىن مەدەنىيەت - مائارىپ ئورگانلىرىنىڭ رەھبىرىدىن مۇۋاپىق، زورلاش خاراكتېرىنى ئالغان ھەر خىل مەمۇرىي بۇيرۇقلارنى چىقىرىشنى تەلەپ قىلىدۇ. بۇنداق مەمۇرىي بۇيرۇقلار بولمىسا، جەمئىيەت تەرتىپىنى ساقلىغىلى بولمايدۇ. بۇنى ئاددىي ساۋاتقا ئىگە كىشىلەرمۇ چۈشىنىدۇ» . جەمئىيەت تەرتىپىنى ساقلىغاندىلا، ئاندىن خەلق مەنپەئىتىنى قوغدىغىلى بولىدۇ. سوتسىيالىستىك ئىقتىسادىي تەرتىپنى قوغدىغىلى بولىدۇ. سوتسىيالىستىك تۆتتى زامانئۇلاشتۇرۇش قۇرۇلۇشىنى قوغدىغىلى بولىدۇ. سوتسىيالىستىك جەمئىيەتتە بۇز-غۇنچى ئۇنسۇرلار ھەمدە قانۇن - ئىنتىزامغا خىلاپ ھادىسىلەر مەۋجۇت بولۇپ تۇرغان چاغدا، ئىجتىمائىي تىزگىنلەشنى كۈچەيتىشكىلا بولىدۇكى، ئاجىزلاشتۇرۇشقا بولمايدۇ.

3. ئىجتىمائىي تىزگىنلەش ۋە شەخسىي ئەركىنلىك ئىجتىمائىي تىزگىنلەش كىشىلەرنىڭ ئىجتىمائىي ھەرىكىتىگە قارىتا بولغان بىر خىل چەكلىمىدۇر. لېكىن بىزنىڭ سوتسىيالىستىك جەمئىيەتتىمىزدە، ئىجتىمائىي تىزگىنلەشنىڭ مۇنداق چەكلىمىلىكى سوتسىيالىستىك دېموكراتىيە قائىدىسى بىد.

لەن ئۆزئارا بىردەك بولىدۇ. بىز دەۋاتقان ئىجتىمائىي تىزگىن-
لەش بۇيرۇقۋازلىق ۋە جازالاش ئەمەس، شەخسىي ئەركىنلىكنى
چەتكە قېقىشمۇ ئەمەس.

بەزى كىشىلەر ئىنتىزام خاسلىقىنى بوغىدۇ، شەخسىي ئەر-
كىنلىكنى چۈشەپ قويىدۇ دەپ قارايدۇ. خاسلىقنى شەرتسىز
ھالدا ئازاد قىلىشنى تەشەببۇس قىلىدۇ، شەخسىي نېمىنى قىلغۇ-
سى كەلسە شۇنى قىلسۇن، قانداق قىلغۇسى كەلسە شۇنداق قىل-
سۇن، ھېچكىم ھېچكىمنى باشقۇرماسلىق كېرەك دېگەننى تەكىت-
لەيدۇ. ئىجتىمائىي تىزگىنلەش بىلەن شەخسىي ئەركىنلىكنى
قارىمۇقارشى قىلىپ قويدىغان، مۇتلەق ئەركىنلىكنى تەشەببۇس
قىلىدىغان بۇنداق ئىدىيە ئاقمايدۇ. ئادەمنىڭ كىشىلىك ھاياتى
باشلىنىشىدىنلا، ئەلدىن ئايرىلىپ يەككە - يېگانە ياشىيالايدۇ،
جەمئىيەتتىن ئايرىلالمايدۇ، كوللېكتىپتىنمۇ ئايرىلالمايدۇ. ھەر
قانداق بىر ئادەمنىڭ ھەرىكىتى جەمئىيەت تەرەققىياتى بىلەن
ماسلىشىشى، جەمئىيەتتىكى قائىدە - يوسۇن، ئۆرپ - ئادەت
ئەخلاق، قانۇن، ئىنتىزام قاتارلىق ئىجتىمائىي قائىدىلەرنىڭ
چەكلىمىسىگە ئۇچرايدىغان بولۇشى لازىم، خىيالغا كەلگەننى
قىلىشقا، ئۆز مەيلىگە قويۇۋېتىشكە بولمايدۇ، ئەگەردە بىر ئادەم
جەمئىيەت ۋە كوللېكتىپتىن ئايرىلىپ ئەركىنلىككە ئېرىشىشنى
خىيال قىلسا ئۇنىڭدا لۇشۇن ئېيتقاندەك، ئۆز چېچىنى ئۆزى
تارتىپ يەر شارىدىن ئايرىلماقچى بولغان ئادەمگە ئوخشاش كۈلكى-
لىك ئىش بولىدۇ.

شەخسىي ئەركىنلىكنى سۆزلىگەندە، بىز ئالدى بىلەن شەخ-
سىي ئەركىنلىكنىڭ نېمە ئىكەنلىكىنى ھەمدە قانداق شەخسىي
ئەركىنلىك كېرەك ئىكەنلىكىنى سوراپ بېقىشىمىزغا توغرا كې-
لىدۇ. ئەركىنلىك مۇقەررەلىكىنى بىلىش ۋە ئويىپكىتىپ دۇنيانى
ئۆزگەرتىش دېگەنلىكتۇر. كىشىلەر تەبىئەت بىلەن جەمئىيەتنىڭ

ئويېكتىپ مۇقەررە رەلىكىگە ئەمەل قىلىپ، ئۆزىنىڭ ئىجتىمائىي ھەرىكىتىنى بەلگىلىگەندىلا، ئاندىن ئەركىنلىككە ئېرىشەلەيدۇ. سوتسىيالىزمنىڭ ئىجتىمائىي قائىدىسى سوتسىيالىزمنىڭ ئوب-يېكتىپ ئەمەلىيىتى بىلەن خەلقنىڭ ئارزۇسىنى ئەكس ئەتتۈر-گەن بولۇپ، ئۇ بىزنىڭ ھەرىكىتىمىزنىڭ ئۆلچىمى. ئىجتىمائىي قائىدە ئابستراكت ئەمەس، كونكرېت بولىدۇ. بىز سوتسىيالىس-تىك مەنىۋى مەدەنىيەت ئۆلچەم قائىدىسىنى ئۆز ھەرىكىتىمىزگە يېتەكچىلىك قىلدۇرۇپ، ئىنتىزامغا بويسۇنۇپ، باشقىلارغا ھۆر-مەت قىلىپ، كولىكتىپنىڭ مەنپەئىتىنى قوغدىساق، شەخسىي ئەركىنلىككە ئېرىشەلەيمىز. شۇڭا، ئەركىنلىكمۇ ئابستراكت ئەمەس، كونكرېت بولىدۇ.

سوتسىيالىزم جەمئىيىتى ئېكسپىلاتاتسىيە تۈزۈمىنى يوقى-تىپ، ئىشلەپچىقىرىش ۋاسىتىلىرىگە بولغان ئومۇمىي مۈلۈكچى-لىك تۈزۈمىنى تىكلدى. دۆلەت كولىكتىپ، شەخسدىن ئىبا-رەت ئۈچ تەرەپنىڭ مەنپەئىتى بىردەك بولۇپ، تۈپ مەنپەئەت توقۇنۇشى يوق. ئىشلەپچىقىرىش ۋاسىتىلىرىگە بولغان ئومۇمىي مۈلۈكچىلىك تۈزۈمى شەخسنىڭ ئەركىنلىككە ئېرىشىشنىڭ ماد-دىي ئالدىنقى شەرتى، سوتسىيالىستىك قانۇن تۇرمۇش بىلەن كولىكتىپ ئىنتىزام شەخسنىڭ ئەركىنلىككە ئېرىشىشنىڭ ئىج-تىمائىي كاپالىتى، سوتسىيالىزم جەمئىيىتى خەلقى ئېكسپىلا-تاتسىيىدىن، قۇللۇق ئورنىدىن قۇتۇلدۇردى، ئىقتىسادىي، سى-ياسىي جەھەتتىن خەلقى ئازاد قىلدى، خەلق تۈپ ئاساسىدىن ئەركىنلىككە ئېرىشتى، خەلقنىڭ بۇنداق ئەركىنلىكى سوتسىيا-لىستىك قانۇن - تۈزۈم بىلەن ئىنتىزام تەرىپىدىن كاپالەتلەندۈ-رۈلدى. ئەگەردە سوتسىيالىستىك قانۇن تۈزۈم بولمىسا ياكى قانۇن ئاساس قىلىنمىسا، قانۇننى ئىجرا قىلىش قاتتىق بولمىسا، جەمئىيەت قالايمىقانلىشىدۇ؛ ئەگەردە كولىكتىپ ئىنتىزام بول-

مىسا ياكى ئىنتىزام بولغىنى بىلەن ئىجرا قىلىنمىسا، كوللېكتىپنىڭ ئىتتىپاقلىقىنى ساقلاپ قالغىلى بولمايدۇ؛ ئەگەردە ھەممە ئادەم ئۆز ئالدىغا ھەرىكەت قىلىپ، خىيالىغا كەلگىنىنى قىلسا، ئۇنىڭدا ھەر خىل كۈچلەر ۋە ھەرىكەتلەر ئۆزئارا يېيىدۇ. شىپ كېتىپ، ھېچقانداق ئىشنى قىلغىلى بولمايدۇ، ھەرقانداق بىر ئادەمنىڭ ئەركىنلىكىدىن سوز ئاچقىلى بولمايدۇ. باشقىلارنىڭ ئەركىنلىكىگە ھۆرمەت قىلغاندىلا، ئاندىن ئۆز ئەركىنلىكىدىن بەھرىمەن بولالايدۇ. ئەمگەك ئىنتىزامىغا بويسۇنغاندىلا شەخسى ئاندىن ئەمگەك ھوقۇقى ۋە مېۋىسىدىن بەھرىمەن بولالايدۇ. پەقەت ئاممىۋى سورۇنلارنىڭ قائىدە - تۈزۈمى بىلەن جەمئىيەت ئەخلاقىغا رىئايە قىلغاندىلا، شەخسى ئاندىن ئەركىن ئىجتىمائىي تۇرمۇش كەچۈرۈش ھوقۇقىدىن بەھرىمەن بولالايدۇ. خۇددى يولداش ماۋزېدۇڭ كۆرسىتىپ ئۆتكەندەك: «خەلق ئىچىدە ئەركىنلىك بولمىسا بولمايدۇ. ئىنتىزام بولمىسىمۇ بولمايدۇ. دېموكراتىيە بولمىسا بولمايدۇ، مەركەزلەشتۈرۈش بولمىسىمۇ بولمايدۇ. بۇنداق دېموكراتىيە بىلەن مەركەزلەشتۈرۈشنىڭ بىرلىكى، ئەركىنلىك بىلەن ئىنتىزامنىڭ بىرلىكى بىزنىڭ دېموكراتىيە - مەركەزلەشتۈرۈش تۈزۈمىمىز. بۇ تۈزۈمدە خەلق كەڭ دېموكراتىيە ئەركىنلىكىدىن بەھرىمەن بولىدۇ؛ شۇنىڭ بىلەن بىللە يەنە سوتسىيالىستىك ئىنتىزام بىلەن ئۆزىنى چەكلەپ تۇرۇش لازىم.»

ئىجتىمائىي تىزگىنلەش بىلەن شەخسى ئەركىنلىكىنىڭ زىددىيىتى ئىنسانىيەت جەمئىيىتى تەرەققىياتىدىكى ھادىسە. ئىنسانىيەت ھەقىقىي تۈردە جەمئىيەت بىلەن تەبىئەتنىڭ خۇجايىنى بولۇپ، جەمئىيەت تەرەققىيات قانۇنىيىتىنى ئاڭلىق ھالدا ئىگىلەپ ۋە قوللىنىپ ئۆز مەقسىتى ئۈچۈن خىزمەت قىلدۇرغان چاغدا، ئىجتىمائىي تىزگىنلەش بىلەن شەخس ئەركىنلىكىنىڭ

زېددىيىتى تېخىمۇ ياخشى بىرلىككە كېلەلەيدۇ.

ئىككىنچى پاراگراف ئىجتىمائىي تىز- گىنلەش ۋاسىتىلىرى

1. ئىجتىمائىي تىزگىنلەشنىڭ ئۇسۇلى

كىشىلەر ئادەتتە قائىدە - بوسۇن، ئۆرپ - ئادەت، قانۇن، سەنئەت ھەم ھەر خىل ئىجتىمائىي تۈزۈملەر ۋە ئۇنىڭغا ماس كېلىدىغان، دۆلەت ھوقۇقىنى گەۋدىلەندۈرىدىغان ئارمىيە، ساق-چى، سوت، تۈرمە قاتارلىقلارنى ئىجتىمائىي تىزگىنلەشنىڭ ۋاسىتىلىرى دەپ ئاتايدۇ.

ئىجتىمائىي تىزگىنلەشنىڭ ئۇسۇلى ھەر خىل، ھەر ياغزا بولۇپلا قالماستىن، بەلكى ئۆزگىرىپ تەرەققىي قىلىپ تۇرىدۇ. ئۇ خۇدا ياكى ئەۋلىيانىڭ ئىرادىسى تەرىپىدىن بەلگىلەنگەن ئەمەس، شەخسنىڭ ئىرادىسى تەرىپىدىنمۇ بەلگىلەنمەيدۇ. بەلكى جەمئىيەتنىڭ ئىقتىسادىي ھالىتى يەنى ئىجتىمائىي تۈزۈمنىڭ خاراكتېرى تەرىپىدىن بەلگىلىنىدۇ ھەمدە مۇشۇ ئاساستا كىشىلەرنىڭ ھەرىكەت پەرقى بىلەن كىشىلەرنىڭ ئىجتىمائىي تىزگىنلەشكە بولغان تۇنۇشنىڭ چوڭقۇرلىشىش دەرىجىسى تەرىپىدىن بەلگىلىنىدۇ.

ئىپتىدائىي جەمئىيەتتە ئىشلەپچىقىرىش كۈچلىرى ناھايىتى تۆۋەن ئىدى، كىشىلەر ئۇرۇقداشلىق جەمئىيىتىدە تۇرمۇش كەچۈرۈپ، ئورتاق ئەمگەك قىلىپ، ئەمگەك مېۋىسىدىن ئورتاق بەھرىمەن بولاتتى، ئۇ چاغدا ئادەم بىلەن ئادەم باراۋەر دوستانە، ئۆزئارا ياردەم قىلاتتى. ئورتاق تۇرمۇشتا شەكىللەنگەن قائىدە - بوسۇنلار ھەممە كىشى ئورتاق رىئايە قىلىدىغان ھەرىكەت قائىدىسى بولۇپ قالغانىدى. ئىپتىدائىي جەمئىيەت تە-

رەققىي قىلىپ مەلۇم باسقۇچقا بارغاندا، بىر قىسىم قائىدە - يوسۇنلار، ئورتاق رىئايە قىلىدىغان ھەرىكەت قائىدىسىگە، بىر قىسىم قائىدە - يوسۇنلار ئىپتىدائىي ئەخلاققا ئايلىنىپ قالدى، شۇنىڭ بىلەن بىللە، ئىپتىدائىي دىنىي ئېتىقادنىڭ بارلىققا كېلىشى، شەخسىي بىلەن ئىجتىمائىي جامائەتنىڭ پائالىيىتىنى چەكلىدى. ئۇرۇقداشلىق كوممۇناسىدا پۈتۈن ئەزالار كۆللىكتىپى ئەڭ ئالىي ھوقۇقلۇق ئورگان بولۇپ، ئۇ ئۇرۇقداشلىق كوممۇناسىنىڭ ئۆز مەسئۇلىرىگە قارىتا ھۆكۈم قىلىش فۇنكسىيىسىگە ئىگە ئىدى. قىسقىسى، قائىدە - يوسۇن، ئۆرپ - ئادەت، ئىپتىدائىي ئەخلاق، ئىپتىدائىي دىنىي ئېتىقاد ھەمدە ئۇرۇقداش-لارنىڭ پۈتۈن ئەزالىرى يىغىلىش قىلىپ ھۆكۈم قىلىشى قاتار-لىقلار ئىپتىدائىي جەمئىيەتنىڭ ئىجتىمائىي تىزگىنلەشتىكى ئاساسىي ۋاسىتىلىرى بولۇپ قالغانىدى. لېكىن، ئىشلەپچىقىرىش-نىڭ تەرەققىياتىغا ئەگىشىپ، بولۇپمۇ خۇسۇسىي مۈلۈكچىلىك تۈزۈمى، سىنىپ ۋە دۆلەت بارلىققا كەلگەندىن كېيىن، ئادەم بىلەن ئادەمنىڭ مۇناسىۋىتى مۇرەككەپلەشتى. سىستېمىلىق ئەخلاق قائىدىسى پەيدا بولدى قانۇن بارلىققا كەلدى. كىشىلەرنىڭ كۈندىلىك تۇرمۇشىدىكى قائىدە - يوسۇن، ئۆرپ - ئادەتلەردە پارچىلىنىش يۈز بەردى. بەزىسى ئەخلاق قائىدىسى، بەزىسى قانۇن ماددىسى بولۇپ قالدى (يازا شەكىللىك قانۇن ۋە ئېغىز-كى قانۇننى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ). مەسىلەن، جىنايەت ئۆتكۈزۈش خۇسۇسىي مۈلۈكچىلىك تۈزۈمى بارلىققا كەلگەندىن كېيىن، ئوتتۇرىغا چىققان ئىجتىمائىي ھادىسە، ھۆكۈمرانلىق قىلغۇچىلار ئۆز مەنپەئىتىنى قوغداش ئۈچۈن قانۇن قوللانمىسى قاتارلىق قانۇن ماددىسىنى تۈزدى، يەنە سوت، تۈرمە قۇرۇپ ھەمدە ھەر خىل جازالاش قوراللىرىنى ياساپ جىنايەتچىلەرنى جازالاشقا قوللاندى.

ئوخشىمىغان دەۋردە ۋە ئوخشىمىغان سىنىپىي جەمئىيەتتە

ئوخشىمىغان ئىجتىمائىي تىزگىنلەش ئۇسۇللىرى بولىدۇ، قۇل-
لۇق جەمئىيەتنىڭ ئۆزىنىڭ ئەخلاق ۋە قانۇنى بولىدۇ. فېئودال-
لىزم جەمئىيەتنى بىلەن كاپىتالىزم جەمئىيەتنىڭ ئەخلاق قانۇن-
لىرىمۇ ئۆزئارا ئوخشىمايدۇ، سوتسىيالىستىك جەمئىيەتتە قارىمۇ
قارشى سىنىپلار يوقىتىلغان بولۇپ، ئۇنىڭ ئىجتىمائىي تىزگىن-
لىشىنىڭ ئۆز ئالدىغا تېخىمۇ ئالاھىدىلىكى بار. خۇسۇسىي مۇ-
لۈكچىلىك تۈزۈمىدىكى جەمئىيەتتە ئىجتىمائىي تىزگىنلەش زور-
لاشنى ئاساس قىلىدۇ. سوتسىيالىستىك جەمئىيەتتە بولسا تەرىپ-
يېنى ئاساس قىلىدۇ، ئېكسپىلاتاتور سىنىپلار سىنىپ سۈپىتىدە
يوقىتىلغاندىن كېيىن، ئېلىمىز جەمئىيەتتە مەۋجۇت بولۇپ
تۇرۇۋاتقان زىددىيەتلەرنىڭ زور كۆپ ساندىكىسى سىنىپىي كۈ-
رەش خاراكتېرىنى ئالمايدۇ. سىنىپىي كۈرەش ئاساسىي زىددى-
يەت ئەمەس. ئەمما، خەلقنىڭ ئىچكى قىسمىدىكى زىددىيەتلەر
داۋاملىق پەيدا بولۇپ تۇرىدۇ. ئەگەردە ياخشى بىر تەرەپ قىلىن-
مىسا، ئۇنىڭدا جەمئىيەتنىڭ تىنچ - ئىتتىپاقلىقىغا تەسىر قىلىد-
دۇ، سوتسىيالىستىك قۇرۇلۇشقا تەسىر يەتكۈزىدۇ. خەلق ئىچىد-
دىكى زىددىيەتلەرنى ھەل قىلىشتا زورلاش تەرىپىمۇ بولىدۇ،
ئەمما ئاساسلىقى سىياسىي ئىدىيىۋى خىزمەتنى كۈچەيتىش تەنقىد
ۋە ئۆزىنى ئۆزى تەنقىد قىلىشنى قانات يايدۇرۇش، ئۆتمۈشتىكى-
دىن ساۋاق ئېلىپ كېيىنكىگە ئىبەرەت قىلىش، كىسەلنى داۋالاپ
ئادەمنى قۇتقۇزۇشتىن ئىبارەت تەدبىرلەر قوللىنىلىدۇ. ئەلۋەتتە
ئىجتىمائىي تىزگىنلەشنىڭ ئۇسۇلى ۋە مەزمۇنىمۇ ۋارىسلىق
قىلىش خاراكتېرى بولىدۇ. مەسىلەن، بىز قۇللۇق جەمئىيەتتىن
ئىپتىدائىي ئىجتىمائىي تىزگىنلەش شەكلىنىڭ ئىزلىرىنى تېپىد-
شىمىز مۇمكىن، فېئودالىزم جەمئىيەتتىن قۇللۇق جەمئىيەت-
تىكى ئىجتىمائىي تىزگىنلەش شەكلىگە ئوخشايدىغان نۇرغۇن
جايلارنى تاپقىلى بولىدۇ. كاپىتالىزم جەمئىيەتتىمۇ فېئوداللىق
ئىجتىمائىي تىزگىنلەش شەكلىنىڭ نۇرغۇنلىغان نەرسىلىرىنى

تاپقىلى بولىدۇ. قۇلدارلار تۈزگەن رىم قانۇنىنى، ھەم فېئودال پومپىشچىكلار سىنىپى تەقلىد قىلالايدۇ، ھەم بۇرژۇئازىمۇ تەقلىد قىلالايدۇ. سوتسىيالىزم جەمئىيىتىمۇ قانۇن تۈزگەندە بۇرژۇئازىيىنىڭ ھەر خىل قانۇن ماددىلىرىنى تەھلىل قىلىپ، تەتقىق قىلىپ، تەنقىدىي ھالدا ئۇنىڭ ئىچىدىكى بەزى نەرسىلەرنى قوبۇل قىلىپ ئىشلەتتى. ئەمما سوتسىيالىستىك قانۇننىڭ فۇنكسىيەسى خەلق مەنپەئىتىنى قوغداش. سوتسىيالىستىك تۈزۈمنى قوغداشتىن ئىبارەت بولۇپ، ئۆتكەنكى بارلىق قانۇنلار بىلەن ماھىيەت جەھەتتىن پەرقلىنىدۇ.

كىشىلەرنىڭ ئىجتىمائىي پائالىيىتى خىلمۇخىل بولىدۇ. ئىجتىمائىي ھەرىكەت ناھايىتى مۇرەككەپ بولىدۇ. بىرقەدەر مۇقىم بولغان بىر جەمئىيەتتە، قائىدە - يوسۇنغا رىئايە قىلىدىغان كىشىلەر كۆپ سانلىق بولىدۇ. ئەمما، ھامان ئاز ساندىكى كىشىلەر ھازىرقى يۈرگۈزۈلۈۋاتقان ھەر خىل ئىجتىمائىي تۈزۈملەرگە بۇزغۇنچىلىق قىلىپ يولسىز ھەرىكەتلەرنى پەيدا قىلىدۇ. جەمئىيەت پەت ئىجتىمائىي جامائە ياكى تەشكىلاتلار ئۆز ئەزالىرىنىڭ ئوخشىمىغان ھەرىكەتلىرىگە قارىتا ئوخشىمىغان پوزىتسىيە ۋە تەدبىر قوللىنىدۇ. مەسىلەن، تەن جازاسى، ماددىي ۋە مەنىۋى خاراكتېرلىك ۋاسىتىلەرنى قوللىنىپ، جەمئىيەت ئەزالىرىنىڭ ھەرىكەتلىرىنى تىزگىنلەش مەقسىتىگە يېتىدۇ. تەن جازاسى خاراكتېرلىك تىزگىنلەش دېگىنىمىز، قاماققا ئېلىش، كىشىنى - كويىزا سېلىش ۋە باشقا شەكىلدىكى تەن جازاسىغا ئېيتىلىدۇ. ماددىي خاراكتېرلىك تىزگىنلەش دېگىنىمىز، ماددىي بۇيۇم ۋە پۇل جەھەتتىن مۇكاپاتلاش ياكى جازالاشنى كۆرسىتىدۇ. مەنىۋى خاراكتېرلىك تىزگىنلەش دېگىنىمىز، بىر خىل سىمۋوللۇق ئەھمىيەتكە ئىگە بولىدۇ. مەسىلەن، تۆھپە بېرىش، مەلۇم بىر شەرەپلىك نام بېرىش، تەقدىرلەش ياكى گۇناھ بېرىش. مەلۇم بىر تەرەپتىن مەھرۇم قىلىش ئېيىپلاش، تەنقىد قىلىش قاتارلىق.

لار ھەمدە ئۇنىڭغا مۇناسىپ كېلىدىغان ھەرىكەتنى باھالايدىغان قائىدىلەر، مەسىلەن، قائىدە - يوسۇن، ئەخلاق، قانۇن ۋە ھەر خىل ئىجتىمائىي تۈزۈم قاتارلىقلار. مۇشۇ ھەر خىل - ھەر ياخشى ئىجتىمائىي تىزگىنلەش شەكىللىرى بىر - بىرى بىلەن باغلىنىپ، پۈتكۈل جەمئىيەتنىڭ تىزگىنلەش سىستېمىسىنى تۈزۈدۇ. لېكىن ھەرقايسىنىڭ ئوخشىمىغان خاراكتېرى ۋە رولى بولىدۇ.

ئىجتىمائىي تىزگىنلەشنىڭ ئۇسۇللىرى كىشىلەرنىڭ تونۇشىنىڭ چوڭقۇرلىشىشىغا ئەگىشىپ تەرەققىي قىلىدۇ. بۇ كىشىلەرنىڭ ئېڭى تەرىپىدىن بەلگىلىنىدۇ دېگەنلىك ئەمەس، بەلكى ئىجتىمائىي تىزگىنلەشنىڭ ئوبيېكتىپ قانۇنىيىتى بويىچە تەرەققىي قىلىدۇ، دېگەنلىك. كىشىلەر ئۇنىڭ قانۇنىيىتىگە ئاساسەن ئىجتىمائىي تىزگىنلەشنىڭ ئۇسۇلى بىلەن كونكرېت مەزمۇنىنى بەلگىلەيدۇ. مەسىلەن، مەملىكىتىمىز سوتسىيالىزم جەمئىيىتىنى قۇرغاندىن كېيىن، بىرمۇنچە كىشىلەر قانۇننىڭ ئىجتىمائىي تىزگىنلەشتىكى رولىغا قارىتا تونۇشى يېتەرسىز بولغانلىقتىن، بىر مەزگىل قانۇننىڭ رولىغا سەل قارىدى ياكى سىياسەتنى قانۇننىڭ ئورنىغا قويدى. دەرۋەقە، كىشىلەر تەجرىبە - ساۋاقلاردىن ئاستا - ئاستا پەقەت قانۇن - تۈزۈمنى كۈچەيتكەندىلا، ئاندىن سوتسىيالىستىك زامانىۋىلاشتۇرۇش قۇرۇلۇشىنىڭ ئوڭۇشلۇق ئېلىپ بېرىلىشىغا كاپالەتلىك قىلغىلى بولىدىغانلىقىنى چۈشەندى.

2. ئىجتىمائىي تىزگىنلەشنىڭ ئاساسىي ۋاسىتىلىرى ئەمەلىي ئىجتىمائىي تۇرمۇشتا، ئىجتىمائىي تىزگىنلەش ھامان كونكرېت ۋاسىتە ۋە ئۇسۇللار ئارقىلىق جەمئىيەتنىڭ ھەرقايسى تەرەپلىرىگە تەسىر كۆرسىتىپ، جەمئىيەتنىڭ ئىچكى سىستېمىسىنىڭ ئۆزگەرتىش ماس ۋە مۇقىم بولۇشىنى ساقلاپ قالىدۇ

شۇنداقلا بۇ خىل ۋاسىتىلەر ھامان جەمئىيەت تەرەققىياتىنىڭ مۇئەييەن باسقۇچى بىلەن ئۆز ئارا مۇناسىۋەتلىك بولىدۇ ھەمدە ئىجتىمائىي مەدەنىيەت ئارقا كۆرۈنۈشى ۋە مىللىي پىسخىكا ئا- مىللارنىڭ تەسىرىگە ۋە چەكلىمىسىگە ئۇچراپ تۇرىدۇ. ئىجتىما- ئىي تىزگىنلەشنىڭ ئاساسىي ۋاسىتىلىرى ھاكىمىيەت (مەمۇرىي ۋاسىتە)، قانۇن، ئىنتىزام، ئەخلاق، ئۆرپ - ئادەت، دىن ۋە جامائەت پىكىرى قاتارلىق كونكرېت شەكىللەرنى ئۆز ئىچىگە ئال- دۇ. ھاكىمىيەت، قانۇن - ئىنتىزام قاتارلىقلار سىياسىي خارا- ك- تىرلىك تىزگىنلەش بولۇپ، ئۇ مەجبۇرلاش كۈچى ئارقىلىق يۈرگۈزۈلىدۇ، ئەخلاق، ئۆرپ - ئادەت ئېتىقاد (دىن) قاتارلىق- لار پىسخىك خاراكتېرلىك تىزگىنلەش بولۇپ، ئۇ جامائەت پىك- رىنىڭ كۈچى ئارقىلىق ئېلىپ بېرىلىدۇ.

(1) ھاكىمىيەت

ھاكىمىيەت ھۆكۈمران سىنىپلارنىڭ سىنىپىي ھۆكۈمران- لىق يۈرگۈزۈشتىكى ھوقۇقى، دۆلەتنىڭ پۈتۈن ھوقۇقىنىڭ ئا- ساسى. ھاكىمىيەتنىڭ فۇنكسىيىسى سىرتقا قارىتا، باشقا دۆلەت- لەرنىڭ تاجاۋۇز قىلىشىنى توسۇپ زېمىننىڭ پۈتۈنلۈكىنى قوغ- داش؛ ئىچىگە قارىتا، مۇئەييەن ماددىي ئىشلەپچىقىرىش ۋاسىتى- لىرىگە بولغان ئىگىلەش ئۇسۇلىنى قوغداپ، ھازىرقى جەمئىيەت تەرتىپىنى ساقلاشتىن ئىبارەت. ھاكىمىيەت رايونلار بويىچە بۆ- لۈنگەن مەمۇرىي سىستېما ئارقىلىق، ھەر دەرىجىلىك ھۆكۈمران- لىق ئاپاراتى بىلەن ئەمەلدارلارنى تەسىس قىلىپ، ئۆزىنىڭ رو- لىنى جارىي قىلدۇرىدۇ. ئۇ ئارمىيە، ساقچى، سوت، تۈرمە قاتارلىق دىكتاتورى قورالغا تايىنىپ، سىياسىي، ئىقتىسادىي، مەدەنىيەت، مائارىپ ۋە خەلق تۇرمۇشىنىڭ باشقا ھەرقايسى تەرەپ- لىرىدىن جەمئىيەتنى تىزگىنلەيدۇ. ھاكىمىيەتنىڭ ئىجتىمائىي تىزگىنلەشتىكى رولى ئاساسەن ئىككى جەھەتتىن ئىپادىلىنىدۇ. بىرى، جەمئىيەت تۈزۈمىگە بۇزغۇنچىلىق قىلىش ھەرىكەتلىرىنى

تىزگىنلەش. مەسىلەن، باستۇرۇش، مەجبۇرىي تەربىيەلەش، ئۆزگەرتىش قاتارلىقلار. يەنە بىرى، جەمئىيەت ئەزالىرىنىڭ ئىش - ھەرىكەتلىرىگە چەك بەلگىلەش، مەسىلەن، مەلۇم بىر خىل ئىدىيە، نەزەرىيە، ھەرىكەت ئۆلچىمىنى تەشەببۇس ۋە تەشەببۇق قىلىپ، تەسىر كۆرسىتىش ۋە ئۆلگە قىلىش رولىدىن ئىبارەت.

ھاكىمىيەت قانۇن ئارقىلىق ئۆز رولىنى جارى قىلدۇرالايدۇ. قانۇن شەكلى ئارقىلىق ئۆز ئورنىنى مۇقىملاشتۇرىدۇ. شۇڭا، ھاكىمىيەت بىلەن قانۇن ئايرىلالمايدۇ. سىياسىي تۈزۈم بىلەن قانۇن - تۈزۈم ئايرىلالمايدۇ. سىياسىي تۈزۈم بىر دۆلەتنىڭ تۈپكى تۈزۈمى بولۇپ، ئىجتىمائىي تىزگىنلەشتە يېتەكچى رول ئوينايدۇ.

(2) قانۇن

قانۇن دۆلەت تەرىپىدىن تۈزۈلگەن، ھۆكۈمران سىنىپنىڭ ئىرادىسىنى ئەكس ئەتتۈرىدىغان، دۆلەت ھاكىمىيىتى تەرىپىدىن مەجبۇرىي كۈچ ۋاسىتىسى بىلەن يۈرگۈزۈلىدىغان ھەرىكەت قائىدىلىرىنىڭ يىغىندىسى.

قانۇن - ھۆكۈمران سىنىپنىڭ ئىرادىسى ۋە ئارزۇسىنىڭ مەركەزلىك ئىپادىلىنىشى. ھۆكۈمران سىنىپ ئۆزىگە پايدىلىق ئىجتىمائىي مۇناسىۋەت ۋە ئىجتىمائىي تەرتىپلەرنى مۇستەھكەملەش ۋە ئالغا سۈرۈش ئۈچۈن، كىشىلەرنىڭ جەمئىيەتتىكى ھوقۇق ۋە مەجبۇرىيەتلىرىنى قانۇن بىلەن بەلگىلەپ، مۇھىم ئورۇن تۇتىدىغان بەزى ئىجتىمائىي مۇناسىۋەتلەرنى قانۇن مۇناسىۋەت خاراكتېرىگە ئىگە قىلىدۇ. دېمەك، قانۇن جەمئىيەت ئەزالىرىغا قارىتا ئەڭ كۈچلۈك چەكلەش كۈچىگە ئىگە بولغان، بارلىق ئىجتىمائىي ئۆلچەم - قائىدىلەر ئىچىدىكى ئەڭ نوپۇزلۇق، ئەڭ ئۈنۈملۈك بولغان، دۆلەت ھاكىمىيەت ئورگىنىغا تايىنىپ، مەجبۇرىي كۈچ بىلەن ئىشقا ئاشۇرۇلىدىغان مۇھىم ئىجتىمائىي

تىزگىنلەش ۋاسىتىسى ھېسابلىنىدۇ. باشقا ئىجتىمائىي
ئۆلچەم - قائىدىلەر بىلەن سېلىشتۇرغاندا، قانۇننىڭ مەزمۇنى
تەپسىلىي، مەنىسى ئېنىق بولىدۇ. ئۇنى تۈزەشتە، ئېلان قىلىش-
تا ۋە ئىجرا قىلىشتا قاتتىق بولغان بىر- يۈرۈش رەسمىيەت
تەرتىپى بولىدۇ. شۇڭا ئۇ ئىجتىمائىي تىزگىنلەشتىكى ئەڭ مۇ-
ھىم ۋاسىتە ھېسابلىنىدۇ. مەجبۇرىي ھالدا ئىجرا قىلىش قانۇن-
نىڭ ئاساسىي ئالاھىدىلىكى. دۆلەت تەرىپىدىن تۈزۈلۈپ، ئېلان
قىلىنغان قانۇنغا ھەرقانداق ئادەم چوقۇم بويسۇنۇشى كېرەك.
كىمكى ئۇنىڭغا خىلاپلىق قىلسا، جازالاشقا ياكى قانۇنىي جاۋاب-
كارلىققا ئۇچرايدۇ. نەزەرىيە جەھەتتىن ئېلىپ ئېيتقاندا قانۇن
ئادىل بولىدۇ. ھەققانىيەتنى ياقلايدۇ يەنى «قانۇن ئالدىدا ھەممە
ئادەم باراۋەر» بولىدۇ. دۇنيادىكى نۇرغۇن تىللارنىڭ ھەممىسىدە
«قانۇن» سۆزى، ئېتىمولوگىيە جەھەتتىن «ئادالەت»، «ھەقىقەت-
قەت» ياكى «ھەققانىيەت» دېگەن مەنىلەرگە ئىگە، لېكىن سىنىد-
ىپىي جەمئىيەتتە، ئوخشاش بولمىغان سىنىپلارنىڭ ئادالەت قار-
شى ئوخشاش بولمايدۇ. قانۇن ھەمىشە ھۆكۈمران سىنىپلارنىڭ
ئادالەت قارىشىغا ئۇيغۇنلىشىدۇ. ھۆكۈمران سىنىپلار قانۇندىن
پايدىلىنىپ ئۆز ھاكىمىيىتىنى قوغدايدۇ. ئۆزىنىڭ ماددىي ئىش-
لەپچىقىرىش ۋاسىتىلىرىغا بولغان ئىگىدارچىلىق ئۇسۇلىنى ۋە
جەمئىيەت تەرتىپىنى قوغدايدۇ. شۇڭا، قانۇن روشەن سىنىپىي-
لىققا ئىگە بولغان ئىجتىمائىي تىزگىنلەش ئۇسۇلى ھې-
سابلىنىدۇ.

3. ئىنتىزام

ئىنتىزام بولسا دۆلەت ئورگانلىرى ياكى ئىجتىمائىي گۇ-
رۇھلارنىڭ ئۆز ئەزالىرىغا بەلگىلەپ بەرگەن ھەرىكەت مىزانى-
دۇر. ئومۇمەن كولىكتىپلا بولىدىكەن. مەيلى ئۇنىڭ كۆلىمى
بىلەن نىشانىنىڭ قانداق بولۇشىدىن قەتئىينەزەر، ھەممىسىدە
ئەزالىرى ئورتاق رىئايە قىلىدىغان ئىنتىزامى بولىدۇ. مەكتەپ-

نىڭ ئۆگىنىش ئىنتىزامى بولىدۇ. زاۋۇتنىڭ ئەمگەك ئىنتىزامى بولىدۇ. ئىدارىنىڭ خىزمەت ئىنتىزامى بولىدۇ ۋە ئاممىۋى سو-رۇنلارنىڭمۇ ئاممىۋى تەرتىپىنى ساقلايدىغان بەلگىلىمىسى ياكى دىققەت قىلىشقا تېگىشلىك ئىشلىرى بولىدۇ. مۇشۇلارنىڭ ھەممىسى كىشىلەرنىڭ ئىجتىمائىي تۇرمۇش بىلەن ئىجتىمائىي ئالاقىسىدە دائىم كەم بولسا بولمايدىغان ھەرىكەت قائىدىسىدۇر. ئىنتىزام كۆپ خىللىققا ۋە مەجبۇرلاش خاراكتېرىگە ئىگە. ھەرقايسى تەشكىلىي ئورگانلارنىڭ خاراكتېرى، نىشانى ئوخشاش بولمىغاچقا، ئوخشاش بولمىغان تەشكىلىي ئورگان ئەزالىرىغا بولغان ئىنتىزاممۇ ئوخشاش بولمايدۇ. مانا بۇ ئىنتىزامنىڭ كۆپ خىللىقى. لېكىن، ئوخشاش بولمىغان ئىنتىزاملار ئارىسىدا قانداق پەرق بولۇشىدىن قەتئىينەزەر، ئۇلارنىڭ ھەممىسى قانۇن-نىڭ قوشۇمچە ۋاسىتىسى بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. «بويىسۇنۇش»، «مەجبۇرلاش» نى ئالدىنقى شەرت قىلىدۇ. مانا بۇ ئىنتىزام-نىڭ مەجبۇرلاش خاراكتېرى. پۈتكۈل ئىجتىمائىي ھەرىكەت ئۆلچەم - قائىدىسىنىڭ قاتلىمى ئىچىدە، ئىنتىزام قانۇنىدىن قالسىلا ئىككىنچى قاتلامدا تۇرىدۇ.

(4) ئۆرپ - ئادەت

ئۆرپ - ئادەت كىشىلەر كوللېكتىپ تۇرمۇشتا شەكىللەندۈرگەن ھەمدە ئورتاق رىئايە قىلىدىغان ئادەت. ۋە قائىدە - يوسۇنلارنى كۆرسىتىدۇ، ئۇ ئىنسانىيەت ھاياتىدا ئەڭ بالدۇر پەيدا بولغان بىر خىل ئىجتىمائىي ھەرىكەت قائىدىسى. ھەرقايسى مىللەتلەرنىڭ تۇرغان مۇھىتى ئوخشاش بولمىغاچقا، ئوخشىمىغان ئۆرپ - ئادەت بولىدۇ. مەسىلەن، توي - تۆكۈن، ئۆلۈم - يېتىم، مەرىكە، كىشىلەر بىلەن مۇئامىلە قىلىش ۋە تۇرمۇش ئۇسۇلى قاتارلىقلارنىڭ ھەممىسىدە ھەرقايسىنىڭ ئوخشىمىغان ئۆرپ - ئادىتى بولىدۇ. مەيلى قانداق ئادەم بولسۇن، كىچىك-دىن چوڭغىچە، ھەممە ۋاقىت ھەممە جايدا، ھەربىر ھەرىكىتى

ئۆزى ياشىغان جەمئىيەتتىكى ئۆرپ - ئادەتنىڭ تەربىيىسى ۋە تەسىرىگە ئۇچرايدۇ ھەمدە ئاڭلىق ياكى ئاڭسىز ھالدا ئۇنىڭغا رىئايە قىلىدۇ. مەدەنىيەت تەربىيىسىنى ئالغان ئادەم ئەلۋەتتە ئۆرپ - ئادەتنىڭ تىزگىنلىشىگە ئۇچرايدۇ. مەدەنىيەت تەربىيىسىنى ئالمىغان كىشىمۇ ئۇنىڭ ئەمرىگە بويسۇنماي قالمايدۇ. كۆرگىلى بولىدۇكى، گەرچە ئۆرپ - ئادەت ئېنىق بەلگىلەنمىگەن تۈزۈم بولسىمۇ، لېكىن ئەمەلىيەتتە كىشىلەرنىڭ ھەممىسى سەزمىگەن ھالدا ئۇنىڭ قائىدىسى بويىچە ئىش قىلىدۇ، مانا بۇ ئۆرپ - ئادەتنىڭ چەكلەش كۈچى. ئەلۋەتتە ئۆرپ - ئادەتنى ئۆزگەرتىشنى نىيەت قىلغان كىشىلەر، كونا ئۆرپ - ئادەتنىڭ چەكلىمىسىگە ئۇچرىماسلىقى مۇمكىن، بىراق ئۇ يېڭى ئۆرپ - ئادەتنىڭ چەكلىمىسىدىن قېچىپ قۇتۇلالمايدۇ.

ئۆرپ - ئادەت ئۆزگىرىپ تەرەققىي قىلىپ تۇرىدۇ. تارىخ مۇساپىسىدە، بەزى ناچار ئۆرپ - ئادەتلەر تاشلىۋېتىلىدۇ. بەزىلىرى ئۆزگەرتىلىدۇ. بىز ئۆرپ - ئادەتلەرنى ئۆزگەرتىشنى تەشەببۇس قىلغىنىمىزدا، دەۋر تەلپىگە ئۇيغۇن كەلمەيدىغان، يېڭى شەيئەلەرنى قوبۇل قىلىشقا توسالغۇلۇق قىلىدىغان كونا ئۆرپ - ئادەتلەرنى تەنقىد قىلىشىمىز كېرەك. ئېسىل، ياخشى ئۆرپ - ئادەتلەرگە داۋاملىق ۋارىسلىق قىلىپ ۋە ئۇنى بېيىتىپ، سوتسىيالىستىك قۇرۇلۇش ئىشلىرى ئۈچۈن خىزمەت قىلدۇرۇش - شىمىز لازىم.

(5) ئەخلاق

ئەخلاق مەلۇم جەمئىيەتتە كىشىلەر ئوتتۇرىسىدىكى ۋە شەخسلەر بىلەن جەمئىيەت ئوتتۇرىسىدىكى مۇناسىۋەتنى تەرتىپكە سېلىشنى كۆزلەپ تەشەببۇس قىلىنغان ھەرىكەت مىزانلىرىنىڭ يىغىندىسى. ئەخلاق تۈرلۈك شەكىلدىكى تەربىيە ۋە جامائەت پىكرىنىڭ كۈچى ئارقىلىق كىشىلەرنى ياخشىلىق ۋە يامانلىق، شەرەپ ۋە ئۇياتلىق، ھەق ۋە ناھەق دېگەنگە ئوخشاش قىممەت

كۆزقارشىغا ئىگە قىلىدۇ ھەمدە كىشىلەر ئۇنى مۇئەييەن ئادەت ۋە ئەنئەنىگە ئايلاندۇرۇپ، ئۆزلىرىنىڭ ھەرىكىتىگە يېتەكچى قىلىدۇ. ئەخلاق قانۇنىدىن پەرقلىنىدۇ، مەجبۇرلاش خاراكتېرى بولمايدۇ، دۆلەتنىڭ زورلۇق كۈچىگە تايىنىپ يۈرگۈزۈلمەيدۇ. بەلكى تەربىيە، جامائەت پىكرى ۋە كىشىلەرنىڭ ئىچكى ئىشەنچىگە تايىنىش ئارقىلىق كىشىلەرنى ئاڭلىق بويسۇنۇشقا دەۋەت قىلىدۇ. قانۇنغا خىلاپلىق قىلسا دۆلەتنىڭ زورلۇق كۈچىنىڭ جازالىشىغا ئۇچرايدۇ. ئەخلاققا خىلاپلىق قىلسا، ئادەتتە پەقەت جامائەت پىكرىنىڭ ئەيىبلەشگە ئۇچرايدۇ. خاراكتېرى بىر - بىرىگە ئوخشىمايدىغان بۇ ئىككى خىل ھەرىكەت مىزانى ئىچىمىسىمۇ تۇرمۇشتا بىر - بىرىگە ماسلىشىدۇ، بىر - بىرىنى تولۇقلايدۇ.

ئەخلاق ئۆرپ - ئادەتكە ئوخشىمايدۇ، ئۆرپ - ئادەتنىڭ دائىرىسى بىرقەدەر كەڭ بولىدۇ ھەمدە مەلۇم دائىرە ئىچىدە كىشىلەردە ئازراق ئەركىن بولىدىغان جايى بولىدۇ. «ئۆرپ - ئادەتكە رىئايە قىلماسلىق» دائىم بولۇپ تۇرىدىغان ئىش. لېكىن، «ئەخلاقسىزلىق» ئۇنىڭغا ئوخشىمايدۇ. ئەخلاق كىشىلەرنىڭ ئىدىيە ھەرىكىتىنىڭ ھەق - ناھەقلىقى ياخشى - يامانلىقى، ھەققانى ياكى ھەققانىيەتسىز بولۇشى يوللۇق ياكى يولسىز بولۇش قاتارلىقلارغا قارىتا ھۆكۈم قىلىشتىكى ئۆلچەم، ئەخلاقلىق بولسا جەمئىيەتنىڭ مەدەنىيلىشىگە سازاۋەر بولىدۇ، كۆڭۈل ئازادلىدىكى بولىدۇ. ئەخلاقسىز بولسا جەمئىيەتنىڭ ئەيىبلەشگە ئۇچرايدۇ. شەخسىمۇ ئىدىيە جەھەتتە بېسىمغا ئۇچرايدۇ، ئەلۋەتتە. ھەق - ناھەق ياخشى يامان ۋە ئۇنىڭغا ئوخشاش قاراشلاردا، ئوخشىمىغان دەۋردە ئوخشاش بولمىغان سىنىپلارنىڭ ئۆزىنىڭ ئوخشىمىغان ھۆكۈم قىلىش ئۆلچىمى بولىدۇ. ھەرقانداق ئەخلاق تارىخىي خۇسۇسىيەتكە ئىگە. مەڭگۈ ئۆزگەرمەيدىغان، ھەممە جەمئىيەتكە ئۇيغۇن كېلىدىغان ئەخلاق يوق. سىنىپلار مەۋجۇت

جەمئىيەتتە ئەخلاق كۈچلۈك سىنىپىلىققا ئىگە. ھۆكۈمران سىنىپلار قانۇندىن پايدىلىنىپ جەمئىيەتنى تىزگىنلەش بىلەن بىر ۋاقىتتا ھەمىشە ئەخلاق كۈچىدىن پايدىلىنىپ ئۆزىنىڭ ھۆكۈمرانلىق ئورنىنى ساقلاشقا ئەھمىيەت بېرىدۇ.

6) دىنىي ئېتىقاد

دىن تەبىئەتتىن تاشقىرى روھقا ئىشىنىدىغان ۋە چوقۇنىدۇ. خان ئىجتىمائىي ئاڭ بولۇپ، تەبىئەت كۈچى بىلەن ئىجتىمائىي كۈچنىڭ كىشىلەرنىڭ ئېڭىدىكى بىر خىل خىيالىي، ناتوغرا ئىنكاسى، دىنىي قاراشنىڭ دەسلەپتە پەيدا بولۇشى ئىپتىدائىي ئادەملەرنىڭ ئىشلەپچىقىرىش كۈچلىرىنىڭ سەۋىيىسى ئىنتايىن تۆۋەن بولغان ئەھۋالدا تەبىئەت ھادىسىلىرىگە بولغان سىرلىق ھېسسىياتىنىڭ ئىنكاسى بولۇپ، ئۇ ئىنسانىيەت جەمئىيىتى تەرىقىياتىنىڭ مۇئەييەن باسقۇچىدىكى تارىخىي ھادىسە. ئۇنىڭ پەيدا بولۇش، تەرەققىي قىلىش ۋە يوقىلىش جەريانى بولىدۇ. دىنىي ئېتىقاد ۋە ھېسسىيات بىلەن ماس كېلىدىغان دىنىي مۇرا-سىم ۋە دىنىي تەشكىلاتلارنىڭ ھەممىسى جەمئىيەت تارىخىنىڭ مەھسۇلى. ئىنسانلار سىنىپى جەمئىيەتكە كىرگەندىن كېيىن، ئېزىلگۈچى سىنىپلار تەبىئەت كۈچلىرىنىڭ تىزگىنلىشىگە ئۇچ-راپلا قالماستىن، بەلكى يەنە ئىجتىمائىي كۈچلەرنىڭ تىزگىنلى-شىگىمۇ ئۇچرايدۇ. ئەمگەكچىلەر ئېكسپىلاتاتسىيە تۈزۈمى پەيدا قىلغان غايەت زور ئازاب - ئوقۇبەت ئالدىدا ۋەھىمىگە چۈشۈپ ۋە ئۈمىدسىزلىنىپ، ئۆزى تېخى تونۇپ يېتەلمىگەن ئىجتىمائىي يات كۈچنىڭ ئىلكىگە چۈشۈپ قالىدۇ. بۇ چاغدا ئېكسپىلاتاتسىيە قىلغۇچى سىنىپلاردا دىنىي ئاممىنى بىخۇدلاشتۇرۇش ۋە تىزگىن-لەشتىكى مۇھىم روھىي ۋاسىتە سۈپىتىدە پايدىلىنىش زۆرۈرىيىد-تى تۇغۇلىدۇ. بۇنىڭ بىلەن ئۇلار تۈرلۈك دىنىي ئەقىدە، ئەمىرد-مەرۇپ، مەزھەپ، ئىلاھىيەت، رەسىم - يوسۇن ۋە قائىدە - تۈزۈملەرنى تىكلەپ، ئۇنى قانۇنىيلاشتۇرىدۇ، تۈزۈملەشتۈرىدۇ

ۋە ئۇنى ئىجتىمائىي تىزگىنلەشنىڭ رەسمىي ۋاسىتىسىغا ئايلاندۇرىدۇ. دىننىڭ تىزگىنلىشى ئىنتايىن قاتتىق بولىدۇ. تىزگىنلەشتە ئۇ قانۇننى ئەمەس، بەلكى ئېتىقادنى ئاساس قىلىپ تىزگىنلەش ئېلىپ بارىدۇ.

سوتسىيالىستىك جەمئىيەتتە يەنىلا دىنىي ئېتىقاد ئەركىنلىكى بولۇش سىياسىتى يولغا قويۇلىدۇ. چۈنكى، دىنىي مەسىلە ئىدىيە - ئېتىقاد مەسىلىسى. ئىدىيە - ئېتىقاد مەسىلىسىنى مەجبۇرىي چەكلەش ئۇسۇلى بىلەن ھەل قىلغىلى بولمايدۇ. شۇنداقلا دىننى ئەمەلدىن قالدۇرۇشنىڭمۇ شەرت - شارائىتى پىششىق يېتىلمىدى. مەيلى تەبىئەت ساھەسىدە بولسۇن، ياكى جەمئىيەت ساھەسىدە بولسۇن، كىشىلەر تامامەن ئۆزىگە ئىشەنچ قىلىپ كېتەلمەيدۇ. كىشىلەر ئۆز تەقدىرىنى يەنىلا تاشقى كۈچلەرگە باغلاۋاتقان چاغدا، دىننىڭ مەۋجۇت بولۇپ تۇرۇشى بەلگىلىك ئاساسقا ئىگە بولۇپ قالىدۇ. ئىجتىمائىي تەرتىپنى قوغداشتا دىن بەلگىلىك قوشۇمچە رول ئوينايدۇ. لېكىن ئۇنىڭ رولى چەكلىك بولىدۇ، شۇنداقلا دائىم دېگۈدەك خۇراپاتلىق بىلەن ئارىلىشىپ كېتىپ، جەمئىيەت مۇقىملىقىغا قارىتا ناھايىتى زور ئەكس تەسىر پەيدا قىلىدۇ.

سوتسىيالىستىك جەمئىيەتتە بىز دىننى ساقلاپ قالغىمىز. بۇنىڭدىكى مەقسەت ئۇ ئارقىلىق جەمئىيەتنى تىزگىنلەش ئەمەس، بەلكى بىر قىسىم كىشىلەرنىڭ دىنىي ئېتىقاد ئېھتىياجىنى قانا-ئەتلەندۈرۈش. سوتسىيالىستىك جەمئىيەتنىڭ ئىجتىمائىي تىزگىنلىشى سوتسىيالىستىك دۆلەت ھاكىمىيىتى ئاساسىدا بولىدۇ. سوتسىيالىستىك قانۇن - تۈزۈم، ئىنتىزام، ئەخلاق ۋە تۈرلۈك ئىجتىمائىي ھەرىكەت ئۆلچەملىرى ئاساسىدا بولىدۇ.

ئۈچىنچى پاراگراف ئىجتىمائىي جامائەت پىكرى

1. ئىجتىمائىي جامائەت پىكرىنىڭ مەنبەسى ۋە شە

كىلىنىشى

جامائەت پىكرى ئومۇمىي پىكىر دەپمۇ ئاتىلىدۇ. مەنىسى جەمئىيەتتىكى كۆپچىلىك كىشىلەرنىڭ مۇھاكىمىسى ۋە پىكرىنى كۆرسىتىدۇ. ئىجتىمائىي جامائەت پىكرى ئىجتىمائىي تىزگىن-لەشنىڭ بىر خىل مۇھىم قورالى.

جامائەت پىكرى بولسا ئىجتىمائىي تۇرمۇش ۋە كىشىلەرنىڭ ئارزۇسىنىڭ ئىنكاسىدۇر. ئۇنىڭ كېلىش مەنبەسى يۇقىرىدىن تۆۋەنگە ۋە تۆۋەندىن يۇقىرىغا قارىتا ئىككى خىل بولىدۇ. يۇقىرىدىن تۆۋەنگە قارىتا جامائەت پىكرى دۆلەت رەھبەرلىك ئورگىنىدىن تارقىتىلىپ خەلق ئاممىسىنىڭ ئوتتۇرىسىدا تارقىلىدىغان بىر خىل ئاممىۋى پىكىر بولۇپ، ئۇنىڭ نوپۇزى ناھايىتى كۈچلۈك بولىدۇ. مەسىلەن، دۆلەت مەلۇم بىر يېڭى سىياسەتنى ئىزچىللاشتۇرماقچى بولسا ياكى مەلۇم بىر خىل تۈزۈمنى ئىسلاھ قىلماقچى بولسا، ئۇنى ھۆججەت ئارقىلىق تۆۋەنگە ئېلان قىلىدۇ ھەمدە تەشكىللىك، پىلانلىق، باسقۇچلۇق ھالدا گېزىت، رادىئو، تېلېۋىزىيە ئارقىلىق تەشۋىق قىلىپ جامائەت پىكرىنى شەكىللەندۈرىدۇ. شۇنىڭ ياردىمىدە ئاممىنى تەشكىللەيدۇ. بۇ مەنىلىك خاراكتېرلىك جامائەت پىكرى شۇنداقلا، يەرلىك خاراكتېرلىك جامائەت پىكرىنىمۇ يەرلىك ھۆكۈمەت تەشكىللەيدۇ ۋە تەشۋىق قىلىدۇ.

تۆۋەندىن يۇقىرىغا قارىتا جامائەت پىكرىنى ئامما ياكى ئاممىۋى گۇرۇھلار ئالدى بىلەن تارقىتىدۇ. مەسىلەن، ئامما ئوت-

تۇرىسىدا بەزىلەر جەمئىيەتنىڭ مەلۇم بىر نۇقسانىنى بايقىغان ھامان، مۇلاھىزە قىلىشقا باشلايدۇ. ئۇ ئاستا - ئاستا تارقىلىپ ئاخىرى رايون خاراكتېرلىك ياكى مەملىكەت خاراكتېرلىك جاما - ئەت پىكرى بولۇپ شەكىللىنىدۇ. ئەلۋەتتە، ئاز ساندىكى كىشى - لەر ئوتتۇرىسىدىكى گەپ سۆزلەرنىڭ بەزىسىنىڭ ھېچقانداق قىممەتتىن يوقىلىپ كەتكەنلىكىنى بىلمەيدۇ. شۇڭا ئۇ ئۆزۈڭدىن پەيدا بولۇپ ئۆزۈڭدىن يوقىلىپ كەتكەنلىكىنى بىلمەيدۇ.

جامائەت پىكرىنىڭ شەكىللىنىشى، دائىم بىر مۇرەككەپ تالاش - تارتىش، تاللىنىش ۋە ئۇچۇر ئالماشتۇرۇش جەريانىنى بېسىپ ئۆتىدۇ. ئاممىدىن كەلگەن جامائەت پىكرى ئەلۋەتتە شۇنداق بولىدۇ. تەشكىللىك ھالدا تارقىتىلغان جامائەت پىكرىنىڭمۇ بىر تەشۋىق قىلىنىش ھەم كىشىلەر تەرىپىدىن قوبۇل قىلىنىش، چۈشىنىش جەريانى بولىدۇ. جەمئىيەتتە بىرەر ئىش ئوتتۇرىغا چىقسا، كىشىلەر توپلىشىپ ئۆز ئالدىغا مۇلاھىزە قىلىشىدۇ. «بىردىن ئونغا، ئوندىن يۈزگە يېتىپ» ناھايىتى تېز تارقىلىپ كېتىدۇ. كىشىلەرنىڭ مۇشۇ ئىشقا قارىتا كۆڭۈل بۆلۈش دەرىجىسى چوڭ بولغانسېرى، ئامما ئېتىراپ قىلىپ رازى بولغۇدەك توغرا، مۇۋاپىق يەكۈننى تېپىش ئىستىكى شۇنچە كۈچلۈك بولىدۇ. جامائەت پىكرىنىڭ شەكىللىنىشىمۇ شۇنچە تېز بولىدۇ. مۇشۇ ۋاقىتتا، جامائەت قورالى مەسىلەن، گېزىت، رادىئو، تېلېۋىزىيە داۋاملىق ھالدا ھەر خىل يېڭى ئەھۋال ۋە خەۋەرلەر بىلەن تەمىنلەپ، ھەر خىل ئوبزورلارنى قوشۇپ كېڭەيتىپ تارقىتىدۇ. نوپۇزلۇق كۆز قاراش ئۈستۈنلۈكىنى ئىگىلىگەن ھامان زور كۆپ ساندىكى كىشىلەرنىڭ بىردەك پىكرىگە ئايلىنىدۇ ھەمدە بۇ مۇناسىۋەتلىك ۋەقە ۋە ھەرىكەتلەرگە ھۆكۈم قىلىشتىكى ئۆلچەم بولۇپ قالىدۇ.

ئىجتىمائىي جامائەت پىكرى سىنىپى جەمئىيەتتە، ھامان سىنىپىلىقنى ئۆز ئىچىگە ئالغان بولىدۇ. ئىنقىلابىي سىنىپلارغا

ۋەكىللىك قىلىپ جەمئىيەت تەرەققىياتىنى ئىلگىرىلىتىدىغان جامائەت پىكرى ئىنقىلابىي جامائەت پىكرى بولىدۇ. ئەكسىلىتىدۇ. لايىھىسىنى سىنىپقا ۋەكىللىك قىلىپ، جەمئىيەت تەرەققىياتىنى تۈزۈش سايدىغان جامائەت پىكرى ئەكسىلىتىدۇ. جامائەت پىكرى بولىدۇ.

بۈگۈنكى كۈندە مەملىكىتىمىز ئىچىدە خەلقنىڭ جامائەت پىكرى يېتەكچى ئورۇندا تۇرىدۇ. لېكىن، يەنە ئەكسىيەتچى جامائەت پىكرىمۇ بار. خەلق ئىچىدىكى جامائەت پىكرىنىڭ ھەم ئاكتىپ تەرىپى بار، ھەم پاسسىپ تەرىپىمۇ بار. بىز ئاكتىپ جامائەت پىكرىنى زور كۈچ بىلەن تەشەببۇس قىلىپ ۋە قوللاپ، پاسسىپ جامائەت پىكرىنى تەنقىد قىلىشىمىز لازىم. شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا ئەكسىيەتچى جامائەت پىكرىنى تۈزۈشىمىز لازىم.

2. ئىجتىمائىي جامائەت پىكرىنىڭ ئالاھىدىلىكى
يۇقىرىدا ئېيتىلغاندەك، ئىجتىمائىي جامائەت پىكرى ئىجتىمائىي مائى تىزگىنلەشنىڭ قورالى. ئۇنىڭ ئاساسىي ئالاھىدىلىكى بولسا، رېئاللىقنى كۈچلۈك، كۆلەپچىلىك مەھسۇلاتى، خەلق ئاممىسى تارقىتىدۇ، چەكلەش كۈچى تېز بولىدۇ. (1) رېئاللىقنى كۈچلۈك بولىدۇ. ئىجتىمائىي جامائەت پىكرى ۋەزىيەتنىڭ بارومېتىرى، جامائەت پىكرىنىڭ ھەممىسى كۆز ئالدىدىكى ۋەقەگە قارىتا تارقىتىلىدۇ. بىز ئۇنىڭدىن دەۋر تەلپىنى ۋە ئىجتىمائىي ئېقىمنىڭ خاھىشىنى بايقىيالايمىز. ئۇ مۇمىن ئېيتقاندا، ئىنقىلابىي سىنىپلارنىڭ جامائەت پىكرىنى پەيدا قىلىش تارىخ تەرەققىياتىدىكى مۇھىم مەسىلىلەرنى ھەل قىلىش ئۈچۈن بولىدۇ. مەسىلەن، كونا ھاكىمىيەتنى ئاغدۇرۇش ياكى يېڭى جەمئىيەتنى قۇرۇشتا جىددىي ھەل قىلىشقا تېگىشلىك بولغان مەسىلىلەر. ئامما ئىستىخىيلىك ھالدا پەيدا قىلغان جامائەت

ئەت پىكرىنىڭ زور كۆپ قىسمىمۇ ئۇلارنىڭ جانجان مەنپەئىتىدىكى ئىشلار بىلەن زىچ مۇناسىۋەتلىك بولىدۇ. ئەكسىيەتچى سىنىپلار پەيدا قىلغان جامائەت پىكرى بولسا، ئىنقىلابىي خەلقنى باستۇرۇپ، ئۆزىنىڭ ئەكسىيەتچى ھۆكۈمرانلىقىنى قوغداش ئۈچۈن ياكى تىرىلىشىشنىڭ زۆرۈرىيىتى ئۈچۈن بولىدۇ.

(2) كوللېكتىپنىڭ مەھسۇلى. ئىجتىمائىي جامائەت پىكرى ئاممىسىنىڭ مۇلاھىزىسى بولۇپ بىرەر ئادەم ياكى ئاز ساندىكى كىشىلەر دەپ قويۇش بىلەن شەكىللەنمەيدۇ. كىشىلەرنىڭ كۈندىلىك تۇرمۇشىدا خىلمۇخىل گەپ - سۆزلەر بولىدۇ، ئەگەردە ئۇ بىرقەدەر كۆپرەك كىشىلەرنىڭ قوللىشىغا ئېرىشەلمىسە، ھەرگىزمۇ جامائەت پىكرى بولالمايدۇ. لېكىن، جامائەت پىكرىنىڭ ھەممە ئادەم بىردەك قوللايدىغان پىكرى بولۇپ كېتىشىمۇ ناتايىن. ئۇ ھەرخىل پىكرلەرنىڭ ئومۇملاشتۇرۇلۇشى، ئوخشاش بىر ۋەقەگە چېتىلىدىغان جامائەت پىكرىدە قوللايدىغان، ئارىسالدا بولىدىغان، بىر تەرەپكە مايىل بولىدىغان، قارشى تۇرىدىغان ۋە شۇنىڭغا ئوخشاش پىكرلەرنىڭ ھەممىسى بولىدۇ. لېكىن ئۇنىڭ ئىچىدە مۇقەررەر ھالدا بىر خىلى يېتەكچى ئورۇندا تۇرىدىغان خاھىش خاراكتېرلىك پىكرى بولىدۇ.

(3) خەلق ئاممىسى تارقىتىدۇ. ئىجتىمائىي جامائەت پىكرى تارقىلىشتا نۇرغۇنلىغان «ئىختىيارىي تەشۋىقاتچى» لارغا تايىنىدۇ. ئاممىنىڭ گەپ - سۆز تارقىتىشىغا تايىنىپ ناھايىتى تېزلا يېيىلىپ كېتىدۇ. چايخانا، ھاراق دوكانى، كوچا دوقمۇشى قاتارلىق ئاممىۋى سورۇنلار جامائەت پىكرىنىڭ تارقىلىدىغان جاي پىلاكات، شوئار جامائەت پىكرىنى تارقىتىشتىكى ئاددىي شەكىل، گېزىت - رادىئو، خەۋەرلىشىش جەمئىيىتى، تېلېۋىزىيە ئىستانسىسى، تەشۋىقات ماشىنىسى قاتارلىقلار كەڭ خەلق ئاممىسىغا تارقىتىدىغان ئورگان ۋە قورال دۇر.

(4) چەكلەش كۈچى تېز بولىدۇ. جامائەت پىكرى تېز تارقىدۇ.

لىدۇ، دائىرىسى كەڭ بولىدۇ. كىشىلەرنىڭ دىققىتىنى جەلپ قىلالايدۇ. كىشىلەرنىڭ ئومۇميۈزلۈك ھالدا كۆڭۈل بۆلۈشىنى قوزغايدۇ. شۇڭا ئۇنىڭ ئۈنۈمى تېز كۆرۈلىدۇ. ناھايىتى تېزلا مەلۇم بىر ھەرىكەتكە نىسپەتەن چەكلەش رولىنى ئوينايدۇ. يۇقىرىدىكىلەر بولسا ئىجتىمائىي جامائەت پىكرىنىڭ ئومۇمىي ئالاھىدىلىكى. ئوخشىمىغان ئىجتىمائىي تۈزۈمدە ئۇنىڭدىكى ئىجتىمائىي جامائەت پىكرى يەنە ھەرقايسى ئۆز ئالدىغا ئوخشىمىغان ئالاھىدىلىككە ئىگە بولىدۇ. مەملىكىتىمىز سوتسىيالىستىك تۈزۈمدىكى دۆلەت. مەملىكىتىمىزدىكى ئىجتىمائىي جامائەت پىكرى كاپىتالىستىك تۈزۈمدىكى ئىجتىمائىي جامائەت پىكرى بىلەن خاراكتېرى ۋە مەقسىتى جەھەتتە ئوخشىمىغاندىن تاشقىرى يەنە تۆۋەندىكىدەك ئالاھىدىلىكى بولىدۇ. بىرىنچى، پارتىيە ۋە دۆلەت ئورگىنى ئىجتىمائىي جامائەت پىكرىنىڭ مەركىزىي تۈگۈنى، خەلق ئاممىسى ئىجتىمائىي جامائەت پىكرىنىڭ گەۋدىسى. ئىككىنچى، مەملىكىتىمىزدىكى ئىجتىمائىي جامائەت پىكرى ئومۇمىي مەن ماركىسىزم - لېنىنىزم، ئىدىيىسىنىڭ يېتەكچىلىكىدە شەكىللىنىدۇ. خەلقنىڭ تۈپ مەنپەئىتى بىلەن بىردەك بولىدۇ. ئۈچىنچى، يۇقىرىدىن تۆۋەنگە قارىتا بولغان ئىجتىمائىي جامائەت پىكرىنىڭ ھەممىسى تەشكىللىك، پىلانلىق قەدەم باسقۇچلۇق ھالدا دەرىجە بويىچە قانات يايدۇ. شۇڭا، ئىجتىمائىي جامائەت پىكرى ئاساسىي قاتلامدا يىلتىز تارتىدۇ. چوڭقۇر ئاممىۋى ئاساسىي بولىدۇ. ئاسانلىقچە ئۆزگەرمەيلا قالماستىن، بەلكى ئۇزاققىچە قانات يايدۇرۇلىدۇ. تارىخى بىرقەدەر ئۇزۇن بولىدۇ. تۆتىنچى، تۆۋەندىن يۇقىرىغا قارىتا بولغان جامائەت پىكرى خەلققە پايدىلىقلار بولىدىكەن، جەمئىيەت تەرەققىياتىنى ئىلگىرىلىتەلەيدىكەن، ھەممىسى مۇقەررەر ھالدا پارتىيە بىلەن ھۆكۈمەتنىڭ ئەھمىيەت بېرىشى ۋە قوللىشىغا ئېرىشىدۇ. بەشىنچى، گېزىت رادىئو تېلېۋىزىيە يېڭى خەۋەر ياكى ئوبزور ئېلان قىلىپ، پارتىيە

بىلەن دۆلەتنىڭ تەلىپىنى ئەكس ئەتتۈرۈپ، سوتسىيالىستىك يېڭى كەيپىيات ۋە يېڭى شەيئىلەرنى ئەكس ئەتتۈرىدۇ. بەزى ۋاقىتلىق نۇقسانلارنى ئىجتىمائىي مەسىلىلەرنى ئاشكارىلايدۇ. بۇ سوتسىيالىستىك ئىجتىمائىي جامائەت پىكرىنىڭ چىنلىق، ياخ-شلىق، گۈزەللىكىنى مەدھىيەلەپ، يالغانچىلىق، يامانلىق، رە-زىللىكىنى قامچىلاشتىن ئىبارەت دائىملىق ۋەزىپىسىدۇر.

3. مەملىكىتىمىزدىكى ئىجتىمائىي جامائەت پىكرى-

نىڭ رولى

ئىجتىمائىي جامائەت پىكرىنى سوتسىيالىستىك جەمئىيەتتە-مىزدە ئۆزىنىڭ ئاكتىپ رولىنى تېخىمۇ روشەن نامايان قىلالايدۇ. بىزنىڭ جەمئىيەتىمىز ماركسىزم - لېنىنىزم ئىدىيىسىدە-نىڭ يېتەكچىلىكى ئارقىسىدا تۆتىنچى زاماننىڭ ئۆزىنىڭ داغدام يولىدا ئالغا قاراپ تەرەققىي قىلىدۇ. بىز تونۇشنى، ھەرىكەتنى، بىرلىككە كەلتۈرۈشىمىز لازىم. كوممۇنىستىك ئىدىيە، كوممۇ-نىستىك روھ، كوممۇنىستىك ئەخلاق ۋە ئەمگەك پوزىتسىيىسىدە-چىڭ تۇرۇشتىن ئىبارەت مۇشۇنداق تۈپ مەسىلىلەردە مۇجەل-لىك قىلىشقا بولمايدۇ. ئەمما بۇ نۇقتىنى ئورۇنلاش ئانچە ئاسان ئىش ئەمەس، ئۇنى زور كۈچ بىلەن تەشۋىق قىلىش ۋە ئەمەلىيەت-كە تايىنىپ، ئىنقىلابىي جامائەت پىكرى قىلىپ شەكىللەندۈ-رۈپ، ھەممە ئادەم ئاڭلىق ئىجرا قىلغاندىلا، ئاندىن ئۈنۈمگە ئېرىشكىلى بولىدۇ. مەسىلەن، يېقىنقى بىر - نەچچە يىلدىن بۇيان قانات يايدۇرۇلغان مەدەنىيەتلىك، ئەدەبىيات بولۇش پائالى-يىتى، پۈتۈن مەملىكەتلىك باش ئىشچىلار ئۇيۇشمىسى قاتارلىق ئورۇنلارنىڭ تەشەببۇس قىلىشى بىلەن باشلانغان. بۇ پائالىيەت مەملىكىتىمىزدە نۆۋەتتە ئېلىپ بېرىۋاتقان كوممۇنىستىك ئەخلاق تەربىيىسىنىڭ بىر قىسمى، بۇ جامائەت پىكرى تەشۋىقاتىنى ھەر-قايسى جايلاردىكى مائارىپ، تەشۋىقات ۋە مەدەنىيەت ئورۇنلىرى

ئەستايىدىل ھالدا تۇتۇشى كېرەك. شۇنىڭدىلا پۈتۈن جەمئىيەتتە زور كۆپ ساندىكى كىشىلەرنىڭ ھەممىسى مەدەنىيەتلىك، ئەدەبىيلىك بولۇش كەيپىياتىنى تىكلەيدىغان بولىدۇ ھەمدە تەدرىجىي ھالدا يۈز مىليونلىغان خەلقنىڭ ئىستېلى ۋە ئادىتىگە ئايلىنىدۇ. بىز شۇنىڭغا دىققەت قىلىشىمىز كېرەككى، پۈتۈن مەملىكەت خەلقىنىڭ مەدەنىيەتلىك، ئەدەبىيلىك بولۇش پائالىيىتى شۇنىڭ ئۈچۈن ناھايىتى قېسقا ۋاقىت ئىچىدە ياخشى نەتىجىگە ئېرىشەلەيدىكى سەۋەب، ئاساسەن ئۇنىڭ كىشىلەرنىڭ ئارزۇسى بىلەن تەلپىنى توغرا ئەكس ئەتتۈرەلگەنلىكىدە. خەلق ئاممىسى ئون يىللىق ئىچكى قالايمىقانچىلىق كەلتۈرۈپ چىقارغان ئەخلاق سەۋەبى يېسىننىڭ تۆۋەنلەپ كېتىشى ۋە جەمئىيەت كەيپىياتىنىڭ چېكىنىپ كېتىشىدىن نارازى بولۇپ مۇنداق ئەھۋالنى ئۆزگەرتىشنى جىددىي تەلەپ قىلماقتا. شۇڭا، مەركەز چاقىرىق قىلغان ھامان، كىشىلەرنىڭ قەلبىنى ئىگىلەپ ئاممىنى سەپەرۋەرلىككە كەلتۈردى.

سوتسىيالىزم جەمئىيىتى مەيلى ماددىي مەدەنىيەت قۇرۇلۇشىدا بولسۇن، ياكى مەنىۋى مەدەنىيەت قۇرۇلۇشىدا بولسۇن، ئاساسەن كىشىلەرنىڭ يۈكسەك ئىدىيىۋى ئېڭى ۋە ئاڭلىق، ئىخسەنچىلىك، تىنچلىق، تىزىشىشقا تايىنىدۇ. ئەمما، كىشىلەرنىڭ ئىدىيىۋى ئېڭىنى ئۆستۈرۈپ، ئاڭلىقلىقىنى كۈچەيتىش ئۈچۈن يەنە بوشاشماستىن تەشۋىق قىلىشقا تايىنىپ ئىنقىلابىي جامائەت پىكرىنى پەيدا قىلىشقا، كىشىلەرنىڭ قەلبىگە كەڭ تۈردە سىڭدۈرۈشكە توغرا كېلىدۇ. شۇنىڭدىلا كىشىلەرنىڭ تەشەببۇسكارلىقى بىلەن ئاكتىپچانلىقىنى ئىلگىرى سۈرگىلى بولىدۇ. شۇڭا، مەيلى پار-تىيە ئەزاسى، ئىتتىپاق ئەزاسى بولسۇن، ياكى باشقا ئىنقىلابىي ئامما بولسۇن، ھەممىسىنىڭ ماركسىزم - لېنىنىزم، ماۋزېدۇڭ ئىدىيىسىنى ئاكتىپ تەشۋىق قىلىش مەجبۇرىيىتى بار. ئەمدى گېزىت - ژۇرنال، ئاخبارات، رادىئو، تېلېۋىزىيىگە كەلسەك،

ئۇلارنىڭ تېخىمۇ باش تارتىپ بولمايدىغان مەسئۇلىيىتى بار. پرولېتارىياتتا ماركسىزىملىق پارتىيىنىڭ رەھبەرلىكى بولغاندىن بېرى، «ئۆزىدىكى سىنىپ» تىن تەرەققىي قىلىپ «ئۆزى ئۈچۈن» سىنىپقا ئايلاندى. پرولېتارىياتنىڭ كۈرىشى ئىستىخدىيلىك باسقۇچتىن ئاڭلىق باسقۇچقا كىردى. ماركسىزىمنىڭ تارقىلىشى ئۇنىڭ تەدرىجىي ھالدا كىشىلەر قەلبىدىن چوڭقۇر ئورۇن ئېلىشىغا تايانغان ئىنقىلابىي جامائەت پىكىرىنى شەكىللەندۈرگەندىلا، ئىنقىلابىي ھەرىكەتنى كۆرگىلى بولىدۇ. مەيلى ھاكىمىيەت قۇرۇلۇشى يىللىرىدا بولسۇن، ياكى سوتسىيالىستىك ھاكىمىيەت قۇرۇلۇشى يىللىرىدا بولسۇن، پرولېتارىيات ھەممىسىدە ئىجتىمائىي جامائەت پىكىرىگە ئەھمىيەت بېرىپ كەلدى. بۇنى پرولېتارىيات بىلەن پرولېتارىيات پارتىيىسىنىڭ ئىنقىلابىي كۈرەش جەريانىدىكى ماھىيەتلىك خۇسۇسىيىتى دەپ ئېيتىشقا بولىدۇ. چۈنكى، پرولېتارىيات «كوممۇنىستلار ئۆزلىرىنىڭ نۇقتىئىنەزەر ۋە ئىستىراتېگىيەلىرىنى يوشۇرۇشنى راۋا كۆرمەيدۇ. ئۇلار ئاشكارا جاكارلايدۇكى، ئۇلار پەقەت بارلىق مەۋجۇت ئىجتىمائىي تۈزۈمنى زورلۇق كۈچ بىلەن ئاغدۇرۇپ تاشلىغاندىلا مەقسىتىگە يېتەلەيدۇ.»^① مەملىكىتىمىز نۆۋەتتىكى سوتسىيالىستىك قۇرۇلۇش باسقۇچىدا، ئىجتىمائىي جامائەت پىكىرىگە ئەھمىيەت بېرىپ، شۇ ئارقىلىق خەلقنى تەربىيەلەپ، كۈرەش ئىرادىسىگە ئىلھام بېرىپ، بىردەك ئىتتىپاقلىشىپ، ئىلمىي ھالدا ھەقىقەتنى ئەمەلىيەتتىن ئىزدەپ ئاكتىپلىق بىلەن سوتسىيالىستىك زامانىۋىلاشتۇرۇش نىشانىغا قاراپ يۈرۈش قىلىشىمۇ دەل بىزنىڭ سوتسىيالىستىك جەمئىيىتىمىزنىڭ ئالاھىدىلىكىنى ھەم سوتسىيالىستىك جەمئىيەتنىڭ ئەۋزەللىكىنىڭ ئىپادىسى.

① ماركس - ئېنگېلس: «گۇتچەندالڭ خىتابنامىسى». ئۇيغۇرچە نەشرى، 107 - بەت.

توققۇزىنچى باب

ئىجتىمائىي ئۆزگىرىش

ھەرقانداق شەكىل ۋە كۆلەمدىكى جەمئىيەت بولۇشىدىن قەتئىي نەزەر نەزەر ئۇنىڭ ئىجتىمائىي ئايلىنىشى بەلگىلىك تەرتىپ ئاستىدا بولىدۇ، ئۈزلۈكسىز ئۆزگىرىش جەريانىدا تۇرىدۇ. يەنى ئىجتىمائىي ئايلىنىشنىڭ شەكلى ھەمدە ئۇنىڭ مۇھىت - شارائىتى ئىلتىزى ئۈزلۈكسىز ئۆزگىرىپ تۇرىدۇ. ئۆزگىرىش ھەرقانداق جەمئىيەت ھازىرلىغان خۇسۇسىيەت بولۇپ، قانداق ئۆزگىرىدەن خاتالىقىدا بولسا ئوخشاش بولمىغان ئەھۋاللار بولىدۇ. بەزىدە ئىجتىمائىي ئۆزگىرىش شۇنداق ئاستا بولىدۇكى، كىشىلەر ئۇنى ئاسانلىقچە ھېس قىلالمايدۇ. بەزىدە ئىجتىمائىي ئۆزگىرىش شۇنداق جىددىي بولىدۇكى، كىشىلەر كۈچلۈك زەربە ۋە بېسىم ھېس قىلىشىدۇ. ھەربىر جەمئىيەت ئەزاسى ئەگەر جەمئىيەتتە ئوڭۇش-لۇق ھالدا مەۋجۇت بولۇپ تۇرىمەن ۋە تەرەققىي قىلىمەن دەيدەن كەن، ئۇنداقتا ئۆزگىرىش ئىچىدىكى جەمئىيەتكە ئۈزلۈكسىز ماسلىشىپ بېرىشى كېرەك. ئىجتىمائىي باشقۇرۇش ئورۇنلىرى ئىجتىمائىي ئۆزگىرىشنىڭ مەزمۇنى، سەۋەبى ۋە يۈزلىنىشى قا-تارلىقلارنى ھەر دائىم چۈشىنىپ تۇرۇشى، ئىجتىمائىي ئۆزگىرىشنى پىلانلىشى ۋە ئۇنىڭغا يېتەكچىلىك قىلىشى، شۇنىڭ بىلەن ئىجتىمائىي ئۆزگىرىشنى خەلقنىڭ مەنپەئىتى ۋە ئىنساندەپنەنىڭ بەخت - سائادىتىگە تېخىمۇ ئۇيغۇنلاشتۇرۇشى لازىم.

بىرىنچى پاراگراف ئىجتىمائىي ئۆزگىرىش ھەققىدە چۈشەنچە

1. ئىجتىمائىي ئۆزگىرىش چۈشەنچىسى

ئىجتىمائىي ئۆزگىرىش جەمئىيەتشۇناسلىق ئاتالغۇسى سۈپىدە تىدە گەرچە 20 - ئەسىرنىڭ 20 - يىللىرىدىلا ئاندىن كەڭ كۆلەمدە قوللىنىلغان بولسىمۇ، ئەمما 19 - ئەسىردىن باشلاپ جەمئىيەتشۇناسلار ئىجتىمائىي ئۆزگىرىشكە باراۋەر بولغان نۇرغۇن سۆز - ئاتالغۇلارنى ئوتتۇرىغا قويغان. مەسىلەن، ئاۋ-غۇست، كونت (1798 - 1857) ئىجتىمائىي ئالغا بېسىش، ئىجتىمائىي تەرەققىيات قاتارلىق ئۇقۇملارنى ئوتتۇرىغا قويغان، ئەنگىلىيلىك جەمئىيەتشۇناس ھىربېرت. سپېنسىرمۇ ئىجتىمائىي ئىي تەرەققىيات، قۇرۇلمىنىڭ بۆلۈنۈشى، ئىجتىمائىي تەدرىجىي تەرەققىيات قاتارلىق ئۇقۇملارنى ئوتتۇرىغا قويغان.

ئىجتىمائىي ئۆزگىرىش ئىشلەپچىقىرىش كۈچلىرى ۋە ئىشلەپچىقىرىش مۇناسىۋەتلىرى ئاساس قىلغان ئىجتىمائىي زىددىيەت ھەرىكىتىدىن كېلىپ چىققان خىلمۇخىل ئىجتىمائىي ئۆزگىرىش ھادىسىلىرىنى كۆرسىتىدۇ. ئۇ تۆۋەندىكى ئۈچ مەزمۇننى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ.

1) ئىجتىمائىي مۇناسىۋەتلەرنىڭ ئاساسىي تۈزۈمى يەنى ئىجتىمائىي ھەرىكەتلەرنىڭ ئاساسىي قائىدە سىستېمىسىدىكى ئۆزگىرىش. بۇ ئاساسلىقى مۈلۈكچىلىك تۈزۈمى، دۆلەت تۈزۈلۈشى، مىسى، ھاكىمىيەت تۈزۈلمىسى قاتارلىق جەھەتلەردىكى ئۆزگىرىشلەرنى كۆرسىتىدۇ. دۆلەت تۈزۈلمىسى «جەمئىيەتتىكى ھەرىكەت قايىسى سىنىپلارنىڭ دۆلەتتە تۇتقان ئورنى» بولۇپ، ئىنسانلار جەمئىيەتنىڭ دۆلەت تۈزۈلمىسىدىكى ئۆزگىرىشى ئومۇمەن قۇل.

دارلىق تۈزۈم، فېئوداللىق تۈزۈم، كاپىتالىستىك تۈزۈم ۋە سوتسىيالىستىك تۈزۈملەرنى بېسىپ ئۆتتى. ھاكىمىيەت تۈزۈلۈشى مىسى «ھاكىمىيەتنىڭ تەشكىلى شەكلى مەسلىسى بولۇپ، مۇئەييەن ئىجتىمائىي سىنىپلارنىڭ دۈشمەنگە قارشى تۇرۇپ، ئۆزىنى قوغدايدىغان ھاكىمىيەت ئورگىنىنى قانداق ئۇسۇل قوللىنىپ قۇرۇپ چىقىدىغانلىقى» نى كۆرسىتىدۇ. ئىنسانلار جەمئىيىتىنىڭ ھاكىمىيەت تۈزۈلمىسىدىكى ئۆزگىرىش ئومۇمەن پادىشاھلىق تۈزۈم، پادىشاھلىق ئاساسىي قانۇنلۇق تۈزۈم، جۇمھۇرىيەت تۈزۈمى ۋە خەلق قۇرۇلتىيى تۈزۈمى قاتارلىقلارنى بېسىپ ئۆتتى.

(2) تەشكىلى قۇرۇلما، سىنىپىي قۇرۇلما، كەسپىي قۇرۇلما قاتارلىقلارنى ئۆز ئىچىگە ئالغان ئىجتىمائىي مۇناسىۋەتلەرنىڭ ئاساسىي قۇرۇلمىسىدىكى ئۆزگىرىش. تەشكىلى قۇرۇلما كىشىلەرنىڭ ئىجتىمائىي ئىقتىسادىي ۋە سىياسىي پائالىيەتلەرنى ئېلىپ بېرىش ئۈچۈن تەشكىللەنگەن ھالىتىنى كۆرسىتىدۇ. مەسىلەن، دۆلىتىمىزنىڭ 50 - يىللارنىڭ باشلىرىدىكى يېزا كوپىراتىپ ھەرىكىتىدە، ئالدى بىلەن باشلانغۇچ كوپىراتىپ، ئالىي كوپىراتىپ قۇرۇلۇپ، ئاخىرىدا يەنە كوپىراتسىيىلىشىش ئىشقا ئاشۇرۇلدى. دېھقانلار يەككە ئىگىلىك بىلەن شۇغۇللىنىشتىن كۆپلەپ ئىگىلىك بىلەن شۇغۇللىنىشقا ئۆتتى، ئىشلەپچىقىرىش مۇناسىۋەتلىرى بىلەن باشقا ئىجتىمائىي مۇناسىۋەتلەردە زور ئۆزگىرىش يۈز بەردى. سىنىپىي قۇرۇلما جەمئىيەتنىڭ ھەرقايسى سىنىپىي كۈچلەر سېلىشتۇرمىسىنىڭ بىرلەشكەن ھالىتىنى كۆرسىتىدۇ. مەسىلەن، ئازادلىقتىن بۇرۇن بۇرژۇئازىيە (يېۈ-روكرات دەلەل بۇرژۇئازىيە ۋە مىللىي بۇرژۇئازىيەنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ)، ئىشچىلار سىنىپى، پومپىشچىكلار-سىنىپى، نامرات دېھقانلار سىنىپى ئاساسىي سىنىپىي قۇرۇلمىنى تەشكىل قىلغان. كەسپىي قۇرۇلما كىشىلەرنىڭ ئىجتىمائىي ئىش تەقسىمات

شەكلىنى كۆرسىتىدۇ. 80 - يىللاردىن باشلاپ دۆلىتىمىزدە كەسپىي قۇرۇلما جەھەتتە زور ئۆزگىرىش بولۇپ، نۇرغۇنلىغان دېھقانلار ئىشچىلارغا ئۆزگەردى.

(3) ئىجتىمائىي مۇناسىۋەتلەرنىڭ ئاساسىي قىياپىتى يەنى كىشىلەرنىڭ تۇرمۇش ئۇسۇلى ۋە ھەرىكەت ئۇسۇلى جەھەتتىكى ئۆزگىرىش.

جەمئىيەتشۇناسلىقنىڭ ئىجتىمائىي ئۆزگىرىشنى تەتقىق قىلىشى خىلمۇخىل، مۇرەككەپ ئىجتىمائىي ھادىسىلەر ئىچىدىن ئىجتىمائىي ئۆزگىرىش ۋە تەرەققىياتىنىڭ كونكرېت قانۇنىيىتىنى تېپىپ چىقىش، بۇنىڭدىن كېيىنكى جەمئىيەتنىڭ ئۆزگىرىشى، تەرەققىيات ئاساسىي يۈزلىنىشى قاتارلىقلارنى مۆلچەرلەش تىن ئىبارەت.

ئىجتىمائىي ئۆزگىرىش ئىجتىمائىي ئايلىنىش جەريانىدىكى بىر خىل مۇقەررەر ھادىسە. بىر جەمئىيەت ئۇنى بارلىققا كەلتۈرگەن بولىدۇ. دەۋرۋەقە شەرت - شارائىت ئۈچۈن ئېلىپ ئېيتقاندا، ئۇنىڭ مەۋجۇت بولۇپ تۇرۇش ئاساسى بولىدۇ، مۇئەييەن ئىچكى ۋە تاشقى شارائىتلار مۇئەييەن ئىجتىمائىي فورماتىسىگە ھامىلىدار بولغان بولىدۇ ۋە ئۇنى پەيدا قىلىدۇ. بىراق، ئۆزىنىڭ ئىچكى قىسمىدىن تەدرىجىي ئۆسۈپ يېتىلگەن يېڭى ياكى تېخىمۇ يۇقىرى شەرت - شارائىت ئۈچۈن ئېلىپ ئېيتقاندا، ئۇ يەنە تەدرىجىي ھالدا ۋاقتى ئۆتكەن نەرسىگە ئايلىنىپ قالىدۇ. يەنى ئۇنىڭ ئاساسىي قۇرۇلمىسى ۋە قىياپىتىدە مەۋجۇت بولۇپ تۇرۇش ئاساسىنى يوقاتقانلىقى تۈپەيلىدىن ئۆزگىرىش يۈز بېرىدۇ. ھەرقانداق جەمئىيەتتە ئەسلىدە بار بولغان شارائىتلار ھامان كەلگۈسىدىكى ئىجتىمائىي ئۆزگىرىشكە ھامىلىدار بولغان بولىدۇ. ھەرقانداق جەمئىيەتنىڭ بارلىققا كېلىشى ۋە ئۆزگىرىشى بىر خىل مۇقەررەرلىك بولۇپ، قارشى تۇرغىلى بولمايدۇ، كىشىلەر نىڭ ئىرادىسىگە بېقىنىپ ئۆزگەرمەيدۇ. جەمئىيەتنىڭ ئۆزگىرىد.

شى ھەرگىزمۇ تاسادىپىي ئىشلارنىڭ يىغىندىسى بولماستىن، بەلكى مۇئەييەن ئوبيېكتىپ قانۇنىيەتكە بويسۇنىدۇ. ئىجتىمائىي ئۆزگىرىشنىڭ ئومۇمىي يۈزلىنىشى ئالغا ئىلا-گىرىلەش، يەنى تۆۋەن دەرىجىدىن يۇقىرى دەرىجىگە، قالاقلىق-تىن ئىلغارلىققا ئۆتىدىغان يۆنىلىشلىك ھەرىكەت. بىر باسقۇچ ھامان تېخىمۇ يۇقىرى باسقۇچقا ئورۇن بېرىدۇ، بۇ تېخىمۇ يۇقىرى باسقۇچ ئوخشاشلا خاراپلىشىشقا يۈزلەنگەن بولىدۇ. ئىجتىمائىي ئىي ئۆزگىرىش بىر ئۈزلۈكسىز ئالغا ئىلگىرىلەيدىغان ئىجتىمائىي تارىخىي جەريان بولغانلىقى سەۋەبىدىن، ئىجتىمائىي تەرەققىيات ئىجتىمائىي ئۆزگىرىشنىڭ ئومۇمىي يۈزلىنىشىنى ئېچىپ بېرىدىغان كاتېگورىيىدۇر.

ئىجتىمائىي ئۆزگىرىشنىڭ كونكرېت يولى ھەرگىزمۇ تۈز سىزىق شەكلىدە بولماستىن، بەلكى ھەمىشە ئەگرى - توقاي بولىدۇ. دولقۇنسىمان ھالەتنى ئىپادىلەيدۇ. ئىجتىمائىي ئۆزگىرىشنىڭ كونكرېت جەريانىدا، تەرەققىيات ۋە ئالغا ئىلگىرىلەش بولىدۇ. توختاپ قېلىش ھەتتا چېكىنىشىمۇ بولىدۇ. ئەلۋەتتە جەمئىيەتتە توختاپ قېلىش ھەتتا چېكىنىش يۈز بەرگەن ئەھۋال ئاستىدا، ھەمىشە ھەممە نەرسىدە توختاپ قېلىش ۋە چېكىنىش كېلىپ چىقىۋەرمەيدۇ، بەزى ئىجتىمائىي ئامىللار تەرەققىي قىلىپ ۋە ئىلگىرىلەپ تۇرىدۇ. شۇڭا، توختاپ قېلىش ۋە چېكىنىش ئادەتتە ۋاقىتلىق، چەكلىك بولىدۇ. ھەرقانداق شەخس، گۇرۇھ ۋە كۈچ تەرەققىيات ۋە ئالغا بېسىشتىن ئىبارەت ئىجتىمائىي ئومۇمىي يۈزلىنىشىنى توسۇپ قالالمايدۇ.

ئىجتىمائىي ئۆزگىرىش جەمئىيەتنىڭ ھەرقايسى تەرەپلىرىگە چېتىلىدىغان بىر خىل ئومۇميۈزلۈك ئۆزگىرىش. مەسىلەن، يېزا ئىگىلىك جەمئىيىتىدىن سانائەت جەمئىيىتىگە ئۆتۈش ئارقىلىق پەقەت ئىجتىمائىي ئىشلەپچىقىرىش كۈچلىرى كۆرۈنەرلىك يۇقىرى كۆتۈرۈلۈپ، شەھەر ئاھالىسى ئۈزلۈكسىز كۆپىيىپلا

قالماستىن، بەلكى ئىشلەپچىقىرىشنىڭ تەشكىلى باشقۇرۇش شەكلىدىمۇ ئۆزگىرىش يۈز بەردۇ. ئىلمىي باشقۇرۇش تۈزۈمى ئائىلە باشلىقى شەكلىدىكى باشقۇرۇشنىڭ ئورنىنى ئالىدۇ. شۇ- نىڭ بىلەن بىرگە قانۇن - تۈزۈم بارغانسېرى مۇكەممەللىشىپ، «ئادەمگەرچىلىكنىڭ قانۇندىن ئۈستۈن تۇرۇشى» ئىجتىمائىي سىياسىي تۇرمۇشقا تەسىر كۆرسىتىدىغان كۈچ بولۇشتىن قالد- دۇ. سانائەتلىشىش يەنە يېڭى دېموكراتىيە مۇساپىسىنى بارلىققا كەلتۈرىدۇ. بۇ بىز ئىجتىمائىي ئۆزگىرىشنىڭ مەنىسىنى ئىگىلە- گەندە دىققەت قىلىشقا تېگىشلىك مەسىلە.

2. ئىجتىمائىي ئۆزگىرىشنىڭ سەۋەبلىرى

ئىجتىمائىي ئۆزگىرىشنىڭ تۈپ سەۋەبى ئىشلەپچىقىرىش كۈچلىرىنىڭ تەرەققىي قىلىشى ھەمدە ئىشلەپچىقىرىش كۈچلىرى بىلەن ئىشلەپچىقىرىش مۇناسىۋەتلىرىنىڭ زىددىيەت ھەرىكىتىدىن ئىبارەت. بۇ ماركسىزمنىڭ بىر ئاساسىي نوقتىئىنەزىرى. ئىج- تىمائىي ئىشلەپچىقىرىش كۈچلىرى ئەمگەكچىلەر ھەمدە ئۇلار ياراتقان ئەمگەك ۋاسىتىلىرىنىڭ ئۆزئارا تەسىر كۆرسىتىشىدىن ھاسىل بولغان كۈچ بولۇپ، بۇ خىل كۈچ جەمئىيەتتىكى ئەڭ جانلىق ئامىل بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. ئادەم ھامان ئۈزلۈكسىز ھالدا ئەمگەك قوراللىرىنى ئۆزگەرتىپ تۇرىدۇ. ئەمگەك قوراللى- رى كىشىلەرنىڭ ئەمگەك ئىجادىيەت پائالىيەتلىرىگە ئۈزلۈكسىز ياردەم بېرىپ ۋە ئۇنى ئىلگىرى سۈرۈپ تۇرىدۇ. ئوت، پارتلاتقۇچ دورا، پار ماشىنىسى، توك، يادرو كۈچى، ھېسابلاش ماشىنىسى قاتارلىقلارنىڭ بايقىلىشى ۋە كەشىپ قىلىنىشى كىشىلەرنىڭ تە- بىئەت ۋە جەمئىيەتنى ئۆزگەرتىش ئىقتىدارىنى زور دەرىجىدە كۈچەيتتى. ھازىرقى جەمئىيەتتە، كۈنسېرى تەرەققىي قىلىۋاتقان پەن - تېخنىكا تېزلىك بىلەن بىۋاسىتە ئىشلەپچىقىرىش كۈچلە- رىگە ئايلىنماقتا. ئىشلەپچىقىرىش كۈچلىرى ئۈزلۈكسىز ئۆزگە-

رىش ئىچىدە تۇرىدۇ. ئىشلەپچىقىرىش كۈچلىرى تەرەققىي قىل-
لىپ يېڭى سەۋىيىگە يەتكەندە، نىسپىي مۇقىم بولغان كىشىلەر-
نىڭ ئىشلەپچىقىرىش جەريانىدىكى مۇناسىۋىتى بىلەن توقۇنۇش
ھاسىل قىلىدۇ. يەنى مەۋجۇت ئىشلەپچىقىرىش مۇناسىۋەتلىرى
ئىشلەپچىقىرىش كۈچلىرىنىڭ تەرەققىياتىنى بوغۇپ قويدۇ. شۇ-
ڭا، ئىشلەپچىقىرىش كۈچلىرىنىڭ تەرەققىياتى كونا ئىشلەپچىقى-
رىش مۇناسىۋەتلىرىنى ئۆزگەرتىشنى، يېڭى ئىجتىمائىي تۈزۈم
ئورنىتىشنى تەلەپ قىلىدۇ.

ئىجتىمائىي ئۆزگىرىشنىڭ يەنە بىر خىل سەۋەبى، ئىجتىما-
ئىي سىنىپ ياكى قاتلاملارنىڭ ئېھتىياجىنىڭ ئۆسۈشى ھەمدە
مەنپەئەت توقۇنۇشىدۇر. ئېھتىياج كىشىلەرنىڭ مەۋجۇت بولۇپ
تۇرۇش ۋە تەرەققىي قىلىش شارائىتىغا بولغان ئىنتىلىشى، مەد-
پەئەت بولسا ئېھتىياج ئويىپكىتنىڭ يىغىندىسىدىن ئىبارەت.
ھەرقانداق سىنىپ ۋە قاتلام شەكىللىنىش ۋە تەرەققىي قىلىش
جەريانىدا، مەلۇم ئېھتىياجنىڭ ئۆسۈشىنىڭ تۈرتكىسىگە ئۇچرايدۇ.
كىشىلەرنىڭ ئۆزىنىڭ مۇئەييەن ئېھتىياجىنى قاندۇرۇش
ئۈچۈن مۇناسىۋەتلىك ئىجتىمائىي پائالىيەتلەر بىلەن شۇغۇللىنىدۇ.
دۇ. ئېھتىياجى قانغاندىن كېيىن، بۇ ئېھتىياجنىڭ ئۆزى ھەمدە
مۇشۇ ئېھتىياجىنى قاندۇرغان قورال ۋە پائالىيەتلەر يەنە يېڭى
ئېھتىياجىنى پەيدا قىلىدۇ. يېڭى ئېھتىياج يەنە يېڭى ئىجتىمائىي
پائالىيەتلەرنى قوزغايدۇ. بۇ ماركسىزمنىڭ جەمئىيەتنىڭ تەرەق-
قىي قىلىشى ۋە ئۆزگىرىشىنى چۈشەندۈرىدىغان بىر ئاساسىي
نۇقتىئىنەزىرىدۇر.

جەمئىيەتتىكى ھەرقايسى سىنىپ، قاتلام قاتارلىق ئىجتىما-
ئىي گۇرۇھلارنىڭ ھەممىسى مۇئەييەن ماددىي مەنپەئەتكە ئىگە.
ھەممىسى ئۆز مەنپەئىتىنى قوغداش ۋە ئەمەلگە ئاشۇرۇش ئۈچۈن
كۈرەش قىلىدۇ. ھەرقانداق جەمئىيەت مۇئەييەن ماددىي مەنپەئەت
قۇرۇلمىسى ئۈستىگە بەرپا قىلىنغان بولىدۇ. ھەرقايسى سىنىپ

ۋە قاتلاملار ئوتتۇرىسىدىكى مەنپەئەتنىڭ زىددىيەتلىك توقۇنۇشى ئىجتىمائىي ئۆزگىرىشنىڭ ئۈزلۈكسىز داۋاملىشىشىنىڭ تۈرتكىسىدۇر.

ئىجتىمائىي ئۆزگىرىشنىڭ يەنە بىر سەۋەبى مەدەنىيەتنىڭ تەرەققىياتى ۋە تارقىلىشىدۇر. مەدەنىيەتنىڭ بىر توپتىن، بىر جەمئىيەتتىن يەنە بىر توپ ۋە يەنە بىر جەمئىيەتكە يۆتكىلىشى مەدەنىيەتنىڭ تارقىلىشى دەپ ئاتىلىدۇ. مەدەنىيەتنىڭ تەرەققىي قىلىشى مۇقەررەر ھالدا مەدەنىيەتنىڭ تارقىلىشىغا ئېلىپ بارىدۇ. ئەنئەنىۋى مەدەنىيەت ئەنئەنىۋى جەمئىيەت تەرتىپى ۋە قىياپىتىنى قوغدايدۇ، يېڭى مەدەنىيەت يېڭى تەرتىپ ۋە يېڭى قىياپەت يارىتىدۇ. يېڭى مەدەنىيەت يېڭى پەن - تېخنىكا بىلىملىرىنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ، يېڭى قىممەت قارىشى ۋە ئىجتىمائىي قائىدىلەر - نىمۇ ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. مەسىلەن، دۆلىتىمىزدە ئازادلىقنىڭ دەسلىپىدە يېڭى نىكاھ قانۇنىنىڭ تەشۋىق قىلىنىشى بىر خىل يېڭى مەدەنىيەت تارقىتىش شەكلى بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. بۇ خىل يېڭى مەدەنىيەت تارقىتىش ھەمدە ئۇنىڭ بىلەن ماسلاشقان قانۇن ۋە مەمۇرىي تەدبىرلەر دۆلىتىمىزدە ئۇزۇن مەزگىل مەۋجۇت بولۇپ تۇرغان نىكاھ ھۆددىگەرلىكى قاتارلىق ھادىسىلەرنى ئۈزۈل - كېسىل ئۆزگەرتتى. مەدەنىيەت تارقىتىشنىڭ ئاساسلىق يولى مائارىپتىن ئىبارەت. بىر خىل ئىجتىمائىي مۇناسىۋەتنىڭ تۈپتىن ئۆزگىرىشى پەقەتلا «مائارىپ ئىنقىلابى» غا تايىنىپلا ئېلىپ بېرىلىشى ناتايىن، بىراق، مائارىپ ئىجتىمائىي مۇناسىۋەتلىرىنىڭ ئۆزگىرىشىنىڭ باشلامچىسىدۇر.

سىرتقى مەدەنىيەتنىڭ تارقىلىشى ئىجتىمائىي ئۆزگىرىشنىڭ مۇھىم مەنبەسىدۇر. سىرتقى مەدەنىيەتنىڭ سىڭىپ كىرىشى كەلتۈرۈپ چىقىدۇ. دۆلىتىمىز سىرتقا قارىتا ئىشكىنى ئېچىۋېتىشى يولغا قويۇش جەريانىدا، غەرب مەدەنىيىتى زور دەرىجىدە ئېقىپ

كىردى. بۇلارنىڭ ئىچىدە جەۋھەر ۋە شاكال ئوخشاشلا مەۋجۇت بولۇپ، ئېلىمىز جەمئىيىتىگە زور تەسىر كۆرسەتتى، كىشىلەرنىڭ قىممەت قارىشى ۋە تۇرمۇش ئۇسۇلىدا مۇئەييەن ئۆزگىرىش-لەرنى كەلتۈرۈپ چىقاردى. مەسىلەن، رىقابەت ۋە ئۈنۈم قارىشى ھەر تۈرلۈك سوتسىيالىستىك قۇرۇلۇش ئىشلىرىنى ئىلگىرى سۈردى، بىراق، غەربنىڭ بىر قىسىم قىممەت كۆز قارىشى كۆپ مەنبە نەزەرىيىسى ۋە راھەتپەرەسلىك ئىدىيىسى بىر قىسىم كىشىلەرنى قايمۇقتۇرۇپ، دۆلىتىمىزنىڭ سوتسىيالىستىك ئەنئەنىسىدىكى ئىجازەتسىزلىك، جەمئىيەتتە ناتوغرا ئىستىللارنىڭ باش كۆتۈرۈشىگە ياردەم بەردى.

سىرتقى دۈشمەن كۈچلەرنىڭ تاجاۋۇزچىلىقى، مۇھىتنىڭ بۇلغىنىشى، تەبىئىي ئاپەت قاتارلىق ئامىللارمۇ ئىجتىمائىي ئۆزگىرىشنى كەلتۈرۈپ چىقىرىشى مۇمكىن. مەسىلەن، يولداش ماۋزېدۇڭ مۇنداق دەپ كۆرسىتىدۇ: «كۈچلۈك جاھانگىر دۆلەتلەر ئىلگىرى جۇڭگوغا تاجاۋۇز قىلىشى بىر تەرەپتىن جۇڭگو فېئودالىق جەمئىيىتىنىڭ پارچىلىنىشىنى ئىلگىرى سۈرۈپ، جۇڭگودا كاپىتالىزم ئامىللىرىنى پەيدا قىلدى، بىر فېئوداللىق جەمئىيەتنى يېرىم فېئوداللىق جەمئىيەتكە ئايلاندۇردى؛ بىراق يەنە بىر تەرەپتىن، ئۇلار يەنە جۇڭگوغا رەھىمسىزلىككە ھۆكۈمرانلىق قىلىپ مۇستەقىل جۇڭگونى يېرىم مۇستەملىكە يېرىم فېئوداللىق جەمئىيەتكە ئايلاندۇردى.» جاھانگىرلارنىڭ تاجاۋۇزى جۇڭگو جەمئىيىتىنىڭ ئۆزگىرىشىنى كەلتۈرۈپ چىقاردى، ئەمما بۇ خىل ئۆزگىرىش جۇڭگو خەلقىگە غايەت زور بالايىئاپەت ئېلىپ كەلدى. كۆپلىگەن ئىلمىي ماتېرىياللار ئىنسانلار جەمئىيىتىنىڭ بىر قىسىمى «مەدەنىيەت مەركەزلىرى مۇھىتنىڭ ئېغىر دەرىجىدە بۇلغىنىشى تۈپەيلىدىن تەدرىجىي ھالدا خارابلىشىپ كەتكەنلىكى ئىسپاتلانماپتۇ» دېيىپ بەردى.

3. ھازىرقى دەۋردىكى ئىجتىمائىي ئۆزگىرىشنىڭ

ئالاھىدىلىكى

ھازىرقى دەۋردە ئىجتىمائىي ئۆزگىرىشنىڭ سۈرئىتى بارغان-سېرى تېز لەشتى، بۇ بۈگۈنكى تەرەققىي قىلغان دۆلەتلەردە ناھايتى گەۋدىلىك ئىپادىلەنمەكتە. بەلگىلىك مەزگىل ئىچىدە بار-لىققا كېلىدىغان يېڭى شەيئىلەرنىڭ سانى كۆپەيدى. رىتىمى تېز-لەشتى، بەزى شەيئىلەرنىڭ كونسىراش دەۋرى مۇناسىپ ھالدا قىسقاردى. ئەنئەنىۋى جەمئىيەتتە ئاستا ئۆزگىرىدىغان نۇرغۇن ئىجتىمائىي تەرتىپلەر ھازىر تېز سۈرئەتتە ئۆزگەردى. مۇشۇ ئەسردىن ئىلگىرى ئېلىمىز جەمئىيىتىنىڭ ئۆزگىرىشى بىر ئادەمنىڭ ئۆمرىدە كۆرۈلمەيدىغان دەرىجىدە ئاستا ئىدى. بىراق، شىڭخەي ئىنقىلابىدىن تارتىپ سوتسىيالىستىك ئىنقىلابنىڭ غەلىبىسىگىچە بولغان نەچچە ئون يىل جەريانىدا جۇڭگودا غايەت زور ئۆزگىرىش يۈز بەردى. يېقىنقى ئون نەچچە يىلدىن بۇيان، ئىسلاھات - ئېچىۋېتىش ئېلىمىز جەمئىيىتىگە ئېلىپ كەلگەن ئىجتىمائىي ئۆزگىرىش ئىلگىرى تەسەۋۋۇر قىلىپ باقمىغان دەرىجىگە يەتتى. يەنە مەسىلەن، 2 - دۇنيا ئۇرۇشىدىن كېيىن، شەرقىي ياۋروپا ۋە غەرب جەمئىيىتىدە ئادەمنى ھەيران قالدۇرىدىغان ئۆزگىرىش بولۇپ ئۆتتى.

پەن - تېخنىكىنىڭ ھازىرقى دەۋردىكى ئىجتىمائىي ئۆزگىرىشكە كۆرسىتىدىغان تەسىرى بارغانسېرى چوڭ بولماقتا. ھازىرقى دەۋر جەمئىيىتىدە پەن - تېخنىكىنىڭ بىۋاسىتە ئىشلەپچىقىرىش كۈچلىرىگە ئايلىنىش دەۋرى زور دەرىجىدە قىسقارماقتا، ھەم بارغانسېرى ئومۇميۈزلۈك ھالدا باشقۇرۇش ۋاسىتىسى ۋە قورالغا ئايلانماقتا.

ھازىرقى دەۋردىكى ئىجتىمائىي ئۆزگىرىش كۆپلىگەن ئىجتىمائىي مەسىلىلەرنى ئېلىپ كەلدى. ھازىرقى دەۋر جەمئىيىتى سانائەتلىشىشنىڭ غايەت زور چاقى ئۈستىگە ئورۇنلاشقان بولۇپ،

ئىلگىرى كۆرۈلۈپ باقمىغان سۈرئەت بىلەن تەرەققىي قىلماقتا. مۇھىتنىڭ بۇلغىنىشى، سانائەتلىشىشنىڭ تەرەققىي قىلغانلىقى، لېكىن تولۇق تەرەققىي قىلمىغانلىقىنىڭ مەھسۇلى. بىر خىل ئالاھىدە ھادىسە، ھەرقانداق دۆلەت ئۇنىڭدىن مۇستەسنا بولالمايدۇ. ماشىنا ۋە زاۋۇتلارنىڭ خىمىيىۋىلىك بۇلغىغۇچى ماددىلىرى ئاتموسفېراغا كىرىپ يېزا ئىگىلىك زىرائەتلىرىگە زىيان يەتكۈزۈپ، بايلىققا بۇزغۇنچىلىق قىلدى، كېسەللىك كەلتۈرۈپ چىقاردى، كىشىلەرنىڭ ئۆمرىنى قىسقارتىۋەتتى. سانائەت كېرەكسىز ماددىلىرى دەريا ئېقىنلىرىغا تۆكۈلۈپ، جانلىقلارنىڭ ئۆزگىرىشى ۋە ئۆلۈشىنى كەلتۈرۈپ چىقىرىپ، ئېكولوگىيىلىك تەڭپۇڭلۇققا بۇزغۇنچىلىق قىلدى. كىشىلەرنىڭ ساغلاملىقىغا تەسىر كۆرسەتتى. بۇ مەسىلىلەرنى ھەل قىلىش يەنە يېڭى ئىجتىمائىي مەسىلەلەرنى ئېلىپ كەلدى. مەسىلەن، ئىجتىمائىي كاپالەتنى كۈچەيتىپ، كېسەللىك ۋە بالدۇر ئۆلۈش ئەھۋالىنى ئۆزگەرتتى، شۇنىڭ بىلەن بىرگە يەنە ئاھالىنىڭ ئوشۇقچىلىقى ۋە ياشانغانلار مەسىلىسىنى پەيدا قىلدى. تولۇق ئىشقا ئورۇنلاشتۇرۇش نۇرغۇنلىغان ئادەمنى ئىشقا ئورۇنلاشتۇردى، بىراق يەنە «ئىككى ئادەم» نىڭ ئىشىنى ئۈچ ئادەم قىلىپ» بىر قىسىم ئادەملەرنى ھۇرۇنلاشتۇرۇۋەتتى. نوپۇس شەھەرلەرگە مەركەزلىشىپ، بىر تەرەپتىن، ئەمگەك ئىشلەپچىقىرىش كۈچلىرىنى يۇقىرى كۆتۈردى، تۇرمۇش مەزمۇنىنى بېيىتتى؛ يەنە بىر تەرەپتىن، كىشىلىك توقۇنۇش مۇمكىنچىلىكىنى كۈچەيتىپ، جىنايەت ئۆتكۈزۈش نىسبىتىنى ئاشۇرۇۋەتتى. ھازىرقى دەۋردىكى كاپىتالىستىك دۆلەتلەردىكى ئىجتىمائىي ئۆزگىرىشتە، بايلار باراۋەرسىزلىك ئىچىدىن پايدىغا ئېرىشسە، نامراتلار باراۋەرسىزلىك ئىچىدىن پائىپتەككە ئۇچرىماقتا. ئىككى قۇتۇپقا بۆلۈنۈش يوقالمايلا قالماستىن، بەلكى يېڭىچە شەكىلدە داۋاملىق كېڭەيمەكتە. كاپىتالىزم تۈزۈمى غايەت زور ئىجتىمائىي بايلىقلارنىڭ مۇتلەق كۆپ قىسمىدا

نىڭ ئاز ساندىكى كىشىلەر تەرىپىدىن ئىگىلىنىشىنى كەلتۈرۈپ چىقىرىپ، نىسپىي پەرقلەرنى كۈنسېرى كەسكىتلەشتۈرۈۋەتتى. سوتسىيالىستىك جەمئىيەتنىڭ ئىجتىمائىي ئۆزگىرىشى جەريانىدىمۇ، يا ئۇنداق، يا مۇنداق ئىجتىمائىي مەسىلىلەر كېلىپ چىقىدۇ. ئادەتتىن تاشقىرى مەركەزلەشكەن تۈزۈلمە كىشىلەرنىڭ ئاكتىپچانلىقىنى باسقىلىق تۈزۈلمە ئىسلاھاتى ۋە سىرتقا قارىتا ئىشكىنى ئېچىۋېتىش ۋاقىتلىق ئىجتىمائىي داۋالغۇشلارنى كەلتۈرۈپ چىقىرىدۇ.

ھازىرقى دەۋر ئىجتىمائىي ئۆزگىرىشنىڭ كىشىلەرنىڭ ئاڭ-لىق كونتروللۇقىغا ئۇچراش دەرىجىسى ئۈزلۈكسىز يۇقىرى كۆتۈرۈلدى. كىشىلەرنىڭ ھازىرقى دەۋر ئىجتىمائىي ئۆزگىرىشىنى كونترول قىلىش دەرىجىسى ئاساسەن پىلانچانلىق ۋە تەڭشەشچانلىق جەھەتتە ئىپادىلىنىدۇ. ئىجتىمائىي ئۆزگىرىش ئەسلىدە بىر خىل قارىغۇلارچە كۈچ ئىدى. ھازىرقى زامان جەمئىيىتىدە بۇ خىل قارىغۇلۇق تەدرىجىي ھالدا ئاڭلىقلىق تەرىپىدىن ئىگىلەنمەكتە. ھازىرقى زامان كاپىتالىزم جەمئىيىتى 19 - ئەسىردىن ئىلگىرىكى كونترول قىلىش يېتەرسىز بولغان ۋە ئۆز مەيلىگە قويۇۋەتكەن ھالەتتە بولماستىن، بەلكى دۆلەتنىڭ تەڭشەش مېخانىزمىنى ئۈزلۈكسىز كۈچەيتتى. ھازىرقى زامان كاپىتالىزمى دەسلەپكى مەزگىلدىكى كاپىتالىزمغا قارىغاندا پىلانچانلىقنى تېخىمۇ تەكىتلەيدۇ ھەم ھالاكەتتىن قۇتۇلۇش ئۈچۈن ئىجتىمائىي تەڭشەشنىڭ نۇرغۇن تەجرىبە ۋە ئۇسۇللىرىنى توپلىدى، سوتسىيالىزم جەمئىيىتى كاپىتالىزم جەمئىيىتىگە قارىغاندا پىلانچانلىقنى بەكرەك تەكىتلەيدۇ. ھەرقانداق بىر سوتسىيالىستىك جەمئىيەت قۇرۇلغان دەسلەپكى مەزگىللەردە، يۇقىرى دەرىجىدە مەركەزلەشكەن، بىرلىككە كەلگەن ئىقتىسادىي پىلان ۋە ئىجتىمائىي باشقۇرۇش ئەندىزىسى يۈرگۈزىدۇ. كېيىن ئادەتتىن تاشقىرى مەركەزلەشكەن پىلان ۋە بىرلىككە كەلگەن ھەرىكەت سول ۋە

جانلىق ھەرىكەتتىن ئاسانلا ئايرىلىپ قېلىپ، ئاساسىي قاتلامدە-
كى كادىرلار ۋە ئاممىنىڭ ئاكتىپچانلىقىنى بېسىپ قويدىغانلىقى
ئاشكارىلاندى. شۇنىڭ بىلەن سوتسىيالىستىك ئىگىلىك ۋە ئىج-
تىمائىي باشقۇرۇشنى مۇكەممەللەشتۈرىدىغان ئىسلاھات ئەمەل-
يىتى باشلاندى.

ھازىرقى زامان ئىجتىمائىي ئۆزگىرىشنىڭ باغلىنىشچانلىقى
كۈنسېرى كۈچەيمەكتە. ھازىرقى زامان جەمئىيىتى دەرىجىسى
ئوخشاش بولمىغان ھالدا سىرتقى جەمئىيەتكە قارىتا ئېچىۋېتىشنى
يولغا قويغان بولۇپ، بېكىنىمچىلىك قىلىشقا بولمايدۇ. ھازىرقى
زامان جەمئىيىتى بىر خىل ئوچۇق سىستېما ئىچىدىكى جەمئىيەت
بولۇپ، بىر جەمئىيەتنىڭ ئىچكى قىسمىدىكى ئومۇميۈزلۈك ئۆز-
ئارا تايىنىشچانلىق سىرتقى جەمئىيەت بىلەن بولغان كۆپ تەرەپلە-
مە ئۆزئارا تايىنىشچانلىققا كېڭىيىپ، سىرتقى جەمئىيەتنىڭ ئۆز-
گىرىشى مۇقەررەر ھالدا ئىچكى جەمئىيەتكە تەسىر كۆرسىتىدىغان
ھەتتا ئۇنداق ياكى مۇنداق ئۆزگىرىشنى كەلتۈرۈپ چىقىرىدىغان
ۋەزىيەت شەكىللەندى.

ئىككىنچى پاراگراف ئىجتىمائىي ئۆز- گىرىشنىڭ شەكىللىرى

1. جەمئىيەتنىڭ تەدرىجىي تەرەققىياتى
ئىجتىمائىي ئۆزگىرىش كۆپ ھاللاردا تەدرىجىي تەرەققىيات
شەكلىنى قوللىنىدۇ. جەمئىيەتنىڭ تەدرىجىي تەرەققىياتى بىر
خىل ئۇزاق مۇددەتلىك، تەدرىجىي بولىدىغان ئىجتىمائىي ئۆزگە-
رىش شەكلىنى كۆرسىتىدۇ يەنى جەمئىيەتنىڭ تەدرىجىي تەرەققى-
يات جەريانى ئۇزاق مۇددەتلىك، ئاستا خاراكتېرلىك، تەدرىجىي
ئىلگىرىلەشچانلىق ۋە قىسمەنلىك قاتارلىق ئاساسلىق ئالاھىدە-

لىكلەرگە ئىگە، كونكرېتنى ئېيتقاندا، كونا شەيئەلەر ئىچىدىن يېڭى تەركىبلەرنىڭ پەيدا بولۇشى بولۇپ ئىپادىلىنىدۇ. بۇنداق تەركىبلەر تەدرىجىي ھالدا كېڭىيىپ كونا شەيئەنىڭ قاتلاملىرىنى بىر بۆلەك - بىر بۆلەكتىن ئاجرىتىپ تاشلاپ، كوننى يوقىتىپ يېڭىنى بارلىققا كەلتۈرىدۇ. بۇ خىل جەرياننىڭ ئېلىپ بېرىلىشىنى كىشىلەر ئادەتتە سەزمەي قالىدۇ.

ئىجتىمائىي تەدرىجىي تەرەققىيات ئالغا بېسىش خاراكتېرىدىكى كاتېگورىيىگە تەۋە بولۇپ، ئومۇمىي يۈزلىنىشى قالاچلىقتىن مەدەنىيلىككە، تۆۋەن دەرىجىدىن يۇقىرى دەرىجىگە تەرەققىي قىلىدىغان جەريان دۇر. جەمئىيەتنىڭ تەدرىجىي تەرەققىياتىنىڭ شەرتى ئىشلەپچىقىرىش مۇناسىۋەتلىرىنىڭ ئاساسىي جەھەتتىن ئىشلەپچىقىرىش كۈچلىرىنىڭ تەرەققىياتىغا ئۇيغۇنلىشىشى، بىراق شۇنىڭ بىلەن بىرگە بەزى ماسلىشالمايدىغان تەرەپلەرنىڭ بولىدىغانلىقىنىمۇ چەتكە قاققىلى بولمايدۇ. بۇنداق ئەھۋالدا، ئىشلەپچىقىرىش بىلەن غەيرىي ئىشلەپچىقىرىش ئىچىدىكى ئىجتىمائىي مۇناسىۋەتلەردە قىسمەن ئۆزگىرىش يۈز بېرىشى ھەمدە بۇ خىل ئۆزگىرىش ئۈزلۈكسىز كېڭىيىپ ۋە توپلىنىپ، پۈتكۈل جەمئىيەتنىڭ تەرەققىياتىنى كەلتۈرۈپ چىقىرىشى مۇمكىن.

2. ئىجتىمائىي ئىسلاھات

ئىجتىمائىي ئىسلاھات كىشىلەرنىڭ ئاڭلىق ھالدا پىلانلايدىغان ھەم قىسقا ۋاقىت ئىچىدە ئىشقا ئاشىدىغان جەمئىيەتنىڭ قىسمەن تەڭشىلىشى ياكى ئومۇميۈزلۈك ئۆزگىرىش جەريانىنى كۆرسىتىدۇ. بۇ خىل ئاڭلىق جەريان كىشىلەرنىڭ جەمئىيەتنى تونۇش ۋە ئۆزگەرتىش ئىقتىدارىنىڭ يۇقىرى كۆتۈرۈلۈشى بىلەن كۈچىيىپ بارىدۇ. ئىجتىمائىي ئىسلاھات ھازىرقى جەمئىيەتتە بارغانسېرى كۆپ يۈز بېرىۋاتقان ئىجتىمائىي ئۆزگىرىش شەكلىدۇر. مەسىلەن، دۆلىتىمىزدە ھازىرقى باسقۇچتا ئېلىپ بېرىلىدۇ.

ۋاتقان ئسلاھات ئاڭلىق، قىسقا ۋاقىت ئىچىدە ئۈنۈم بېرىدىغان بىر خىل ئىجتىمائىي ئۆزگىرىشتۈر.
ئىجتىمائىي ئسلاھات سوتسىيالىستىك جەمئىيەت تەرەققىد- ياتىنىڭ بىر خىل مۇھىم شەكىلدۈر. سوتسىيالىستىك ئىجتىما- ئىي ئسلاھاتنىڭ نىشانى ئىگىلىكنى جانلاندۇرۇش، خەلق ئاممىد- سىنىڭ ئاكتىپچانلىقىنى تولۇق قوزغاشتىن ئىبارەتتۈر. سوتسد- يالىستىك دۆلەتلەرنىڭ ئىجتىمائىي ئەمەلىيىتى بىر - بىرىدىن كۆپ پەرقلىنىدۇ. بىراق، بىر نۇقتىدا ئورتاق، يەنى ھوقۇق ھەددىدىن ئارتۇق مەركەزلەشتۈرۈلگەن. شۇڭا، سوتسىيالىستىك دۆلەتلەر ئسلاھاتنىڭ نىشانى بۇ خىل تۈزۈلمىنى ئۆزگەرتىش- تىن ئىبارەت.

3. ئىجتىمائىي ئىنقىلاب

ئىجتىمائىي ئىنقىلاب بىر خىل كەسكىن بولىدىغان، پۈتكۈل جەمئىيەتكە قارىتا تۈپتىن ئۆزگەرتىش ئېلىپ بارىدىغان ئىجتىما- ئىي ئۆزگىرىش شەكلىنى كۆرسىتىدۇ.
ئىجتىمائىي ئىنقىلابنىڭ مەقسىتى ئىجتىمائىي تۈزۈمنى تۈپ- تىن ئۆزگەرتىش، ئىشلەپچىقىرىش مۇناسىۋىتىنى ئۆزگەرتىش- تىن ئىبارەت. ھازىرغىچە يۈز بەرگەن بارلىق ئىنقىلابلار بىر خىل مۈلۈكچىلىك تۈزۈمىنى ئورنىتىش ئۈچۈن يەنە بىر خىل مۈلۈكچىلىك تۈزۈمىگە قارشى تۇرۇپ، مۇئەييەن سىنىپنىڭ مەد- پەئىتىنى قوغداپ كەلدى. سوتسىيالىستىك ئىنقىلاب ئىشلەپچىد- قىرىش ۋاسىتىلىرىغا بولغان ئومۇمىي مۈلۈكچىلىكنى خۇسۇسىي مۈلۈكچىلىكنىڭ ئورنىغا دەسسىتىدىغان ئىنقىلاب، پرولېتارىيات، نىڭ كاپىتالىزمنىڭ ئېكسپىلاتاتسىيىسى ۋە قۇل قىلىشىدىن قۇتۇلۇشنىڭ ۋاسىتىسى، پرولېتارىيات بىلەن باشقا ئەمگەكچى سىنىپلارنىڭ تۈپ مەنپەئىتى بىردەكلىككە ئىگە، شۇڭا سوتسىيا- لىستىك ئىنقىلابنىڭ مەقسىتى پەقەت پرولېتارىياتنىڭ مەنپەئىتىد-

نىلا قوغداپ قالماستىن، يەنە باشقا ئەمگەكچى خەلقنىڭ مەنپەئىتىنىمۇ قوغدايدۇ.

ئىجتىمائىي ئىنقىلابنىڭ تۈپ سەۋەبى ئىشلەپچىقىرىش مۇنا-سۈۋەتلىرىنىڭ ئىشلەپچىقىرىش كۈچلىرىنىڭ تەرەققىياتىغا ئېغىر ھالدا توسقۇنلۇق قىلغانلىقىدىن ئىبارەت.

ئىجتىمائىي ئىنقىلابنىڭ يۈز بېرىشى ۋە غەلبە قىلىشى ئۈچۈن مۇئەييەن ئىنقىلاب ۋەزىيىتى شەكىللەنگەن بولۇشى كېرەك. پرولېتارىيات ئېلىپ بارغان ئىجتىمائىي ئىنقىلاب ئىنسانلار ئارىسىدىكى ئەڭ كەڭ، ئەڭ چوڭقۇر، ئەڭ ئۈزۈل - كېسىل، ئەڭ ئىستىقبالىق ئىنقىلاب بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. ئەڭ كەڭ دېگىنىمىز، قاتناشقان ئاممىنىڭ دائىرىسى كەڭ، ئاھالىنىڭ مۇتلەق كۆپ سانىنى تەشكىل قىلىدىغان پرولېتارىيات ۋە باشقا ئەمگەكچىلەر ئومۇميۈزلۈك ھەرىكەتكە كەلگەنلىكىنى كۆرسىتىدۇ. چوڭقۇر دېگىنىمىز، تۈپ جەھەتتىن كىشىنى كىشى ئېكسپىلاتاتسىيە قىلىدىغان، ئادەمنى ئادەم ئېزىدىغان ئىجتىمائىي تۈزۈمنى ئىنكار قىلغانلىقىنى كۆرسىتىدۇ. ئۈزۈل - كېسىل دېگىنىمىز، پەقەت بارلىق ئېكسپىلاتاتسىيە تۈزۈمى بىلەن ئادا - جۇدا بولۇپلا قالماستىن، بەلكى بارلىق خۇسۇسىي مۈلۈك ئىدىيىسى بىلەنمۇ ئادا - جۇدا بولىدىغانلىقىنى كۆرسىتىدۇ. ئەڭ ئىستىقبالىق دېگىنىمىز، پرولېتارىيات ئىنقىلابى ئەڭ ئاخىرىدا پۈتۈن ئىنسانىيەتنى ئازاد قىلىدىغانلىقىنى، كوممۇنىزم گۈزەل غايىسىنى جانلىق رېئاللىققا ئايلاندۇرىدىغانلىقىنى كۆرسىتىدۇ.

4. ئىجتىمائىي چېكىنىش

ئىجتىمائىي چېكىنىش بىر خىل ئالاھىدە ئىجتىمائىي ئۆزگىرىش شەكلىنى كۆرسىتىدۇ. كونكرېت ئېيتقاندا، ئىجتىمائىي چېكىنىش جەمئىيەتنىڭ بىر قىسمى ياكى بىر پۈتۈن گەۋدىسى

ئاللىقاچان يېتىپ بولغان، نىسبەتەن يۇقىرى تەرەققىيات باسقۇ-
چىدىن بىرقەدەر تۆۋەن بولغان تەرەققىيات باسقۇچىغا ئۆزگىرىش
جەريانىنى كۆرسىتىدۇ.

تارىخىي تەرەققىيات دىئالېكتىكىسى بىزگە شۇنى ئۇقتۇردى-
دۇكى، ئىنسانلار جەمئىيىتىنىڭ ئومۇمىيۈزلىنىشى ئالغا قاراپ
تەرەققىي قىلىشتىن ئىبارەت. بىراق، ۋاقىتلىق چېكىنىشمۇ
بۆلۈپ تۇرىدۇ. ئىجتىمائىي ئۆزگىرىش جەمئىيەتنىڭ تەرەققىياتى
ۋە ئالغا بېسىشىنى ئىلگىرى سۈرىدۇ. شۇنداقلا كونكرېت ئىجتىد-
مائىي فورماتسىيە ياكى جەمئىيەت تەرەققىيات باسقۇچىنىڭ مۇ-
ئەييەن مەزگىل ئىچىدە ئارقىسىغا چېكىنىشىنىمۇ كەلتۈرۈپ چى-
قىرىدۇ.

ئادەتتە ئىجتىمائىي چېكىنىش ئاساسلىقى ئۇرۇش، تەبىئىي
ئاپەت ياكى باشقا مۆلچەرلەش قىيىن بولغان ھادىسىلەر تۈپەيلىدىن
كېلىپ چىقىدۇ. ئىنسانلار جەمئىيىتى تەرەققىياتىنىڭ ئۇزاق
تارىخىي ئېقىمىدىن قارىغاندا، ئىجتىمائىي چېكىنىش ھامان ۋا-
قتلىق ھادىسە بولۇپ ھېسابلىنىدۇ.

ھازىرقى دەۋردە ئىجتىمائىي چېكىنىش خەۋپى ئاساسلىقى
خەلقئارا بۇرژۇئازىيىدىن كېلىدۇ. پرولېتارىيات ئىنقىلابى غەل-
بە قىلغاندىن كېيىن، خەلقئارا بۇرژۇئازىيە قوراللىق ئارىلىد-
شش ۋە «تىنچ ئۆزگەرتىۋېتىش» تىن ئىبارەت ئىككى خىل
شەكىل قوللىنىپ، پرولېتارىيات ھاكىمىيىتىنى ئاغدۇرۇشقا،
سوتسىيالىزمنىڭ تەرەققىيات يولىنى توسۇپ قويۇشقا ئۇرۇندى.
«تىنچ ئۆزگەرتىۋېتىش» ھازىرقى ئىجتىمائىي چېكىنىشنىڭ ئا-
ساسلىق ۋە تىپىك شەكلى بولۇپ قالدى. شۇڭا، خەلقئارا بۇرژۇ-
ئازىيىنىڭ بۇ خىل سىياسىتىدىن ھوشيار بولۇش ۋە ئۇنىڭغا
تاقابىل تۇرۇش زۆرۈر.

ئۈچىنچى پاراگراف ئىجتىمائىي ئۆزگىرىش توغرىدا سىدىكى بىرقانچە خىل نەزەرىيەلەر

غەرب جەمئىيەتشۇناسلىقى ئىجتىمائىي ئۆزگىرىش توغرىسىدا كۆپلىگەن تەتقىقاتلارنى ئېلىپ بارغان بولۇپ، بەزىلىرى مەخسۇس خاراكتېرلىك تەتقىقات، بەزىلىرى بولسا پۈتكۈل نەزەرىيە سىستېمىسى ئىچىدىكى ئىجتىمائىي ئۆزگىرىشكە مۇناسىۋەتلىك بولغان مەسىلىلەردىن ئىبارەت. ئومۇمىي جەھەتتىن قارىغاندا، غەرب جەمئىيەتشۇناسلىقى ئىدىيالىستىك تارىخ قارىشىنىڭ تەسىرىگە ئۇچرىغانلىقى سەۋەبىدىن ئىجتىمائىي ئۆزگىرىشنى ئىجتىمائىي ئىي ئاڭنىڭ ئۆزگىرىشىگە يىغىنچاقلاپ قويۇپ، ئىجتىمائىي ئۆزگىرىشنىڭ ھەقىقىي سەۋەبىنى ئىلمىي ھالدا چۈشەندۈرۈپ بېرەلمىگەن. بۇ جەھەتتىن قارىغاندا، ئۇلارنىڭ ئىجتىمائىي ئۆزگىرىش توغرىسىدىكى نەزەرىيىسى ئىلمىي ئەمەس. بىراق شۇنىڭغا دىققەت قىلىشىمىز كېرەككى، ئۇلارنىڭ نەزەرىيىسىمۇ بەزى بىر قىسىم ئىلمىي قىممەتكە ئىگە بولغان تەركىبلەرنى ئۆز ئىچىگە ئالغان بولۇپ، بىزگە قارىتا رىغبەتلەندۈرۈش، ئەينەك قىلىش ئەھمىيىتىگە ئىگە.

غەرب جەمئىيەتشۇناسلىقى ئوتتۇرىغا قويغان ئىجتىمائىي ئۆزگىرىش توغرىسىدىكى نەزەرىيەلەردىن ئاساسلىقى تارىخىي دەۋرىيلىك نەزەرىيىسى، ئىجتىمائىي تەدرىجىي تەرەققىيات نەزەرىيىسى، ئىجتىمائىي مۇۋازىنەت نەزەرىيىسى ۋە ئىجتىمائىي توقۇلۇش نەزەرىيىسى قاتارلىقلار بار.

1. تارىخىي دەۋرىيلىك نەزەرىيىسى

بۇ نەزەرىيىنىڭ ئاساسىي نۇقتىئىنەزىرى جەمئىيەتنىڭ كۆپ

قېتىملىق ئۆزگىرىشىنى ئوخشاش سۈپەتلىك نەرسىلەرنىڭ ئۆز-
گىرىشى، جەمئىيەت تارىخى بولسا، مۇئەييەن دائىرە ئىچىدە
دەۋرىيلىك بىلەن تەكرارلىنىپ تۇرىدىغان ئۆزگىرىش دەپ قاراش-
تىن ئىبارەت. بۇ نەزەرىيەنىڭ ئاتاقلىق ۋەكىلى ئامېرىكىلىق
جەمئىيەتشۇناس پېترو سوركىن (1889 - 1968). ئۇ مەدەنىيەت-
پەن شەكىللىرىنىڭ ئۆزگىرىشى نەزەرىيىسىنى ئوتتۇرىغا قويدى-
غان. مەدەنىيەت ئىككى تۈرگە بۆلۈنىدۇ: بىرىسى، ھېسسىي
مەدەنىيەت بولۇپ، بۇ خىل مەدەنىيەت ھېسسىي تەجرىبىنىڭ
مۇھىملىقى ۋە قىممىتىنى تەكىتلەيدۇ؛ يەنە بىرىسى، ئىدىيىۋى
مەدەنىيەت بولۇپ، روھ ۋە مېتافىزىكىنىڭ قىممىتىگە ئەھمىيەت
بېرىدۇ. ئىككى خىل مەدەنىيەت ئىككى قۇتۇپ ھېسابلىنىدۇ.
دۇنيا مەدەنىيىتىنىڭ تەرەققىياتى ھامان سائەت ماياتىكىگە ئوخ-
شاش بۇ قۇتۇپتىن ئۇ قۇتۇپقا ئۆتۈپ تۇرىدۇ، ئىككىسى ئوتتۇردى-
سىدا تەۋرىنىپ تۇرىدۇ، دەۋر قىلىپ تۇرىدۇ، دەپ قارايدۇ.

2. ئىجتىمائىي تەدرىجىي تەرەققىيات نەزەرىيىسى
بۇ نەزەرىيە 19 - ئەسىردىكى دارۋىننىڭ جانلىقلار تەدرىجىي
تەرەققىيات نەزەرىيىسىدىن كەلگەن بولۇپ، ئۇ يەنە سوتسىئال
دارۋىنىزم دەپمۇ ئاتىلىدۇ. ئۇنىڭ ئاساسلىق ئىدىيىسى تەدرىجىي
تەرەققىياتنى ھەم تەبىئەت دۇنياسىنىڭ قانۇنىيىتى، ھەم ئىجتى-
مائىي ئۆزگىرىشنىڭ تەبىئىي قانۇنىيىتى دەپ تەشەببۇس قىلىش-
تىن ئىبارەت: ئىجتىمائىي تەدرىجىي تەرەققىيات نەزەرىيىسى
كونكرېت نۇقتىئىنەزەرلىرىنىڭ ئوخشىماسلىقى بويىچە دەسلەپكى
مەزگىلدىكى ئىجتىمائىي تەدرىجىي تەرەققىيات نەزەرىيىسى ۋە
ھازىرقى دەۋر ئىجتىمائىي تەدرىجىي تەرەققىيات نەزەرىيىسى دەپ
ئىككى مەزھەپكە بۆلۈنىدۇ. دەسلەپكى مەزگىلدىكى ئىجتىمائىي
تەدرىجىي تەرەققىيات نەزەرىيىسى جەمئىيەتنىڭ ئۆزگىرىشى بىر
ئاستا، تەدرىجىي ئىلگىرىلەيدىغان تەرەققىيات جەريانى، بۇ جە-
ر-

يان پەقتلا يەككە ھالدىكى ئاساسىي رىتىمگە ئىگە ، يەنى ئاددىدىن مۇرەككەپكە قاراپ ئۆزگىرىدۇ ، دەپ قارايدۇ . ھەرقانداق بىر نىسبەتتىن كېيىن پەيدا بولغان تەرەققىيات ھامان نىسبەتەن بالە دۇر بارلىققا كەلگەن تەرەققىياتقا قارىغاندا مۇرەككەپ بولىدۇ ھەم جەمئىيەت تۈز سىزىق بويلاپ تەرەققىي قىلىدۇ . دەپ ھېسابلايدۇ . بۇ خىل نەزەرىيىنىڭ ئاساسلىق ۋەكىللىرى ئاۋغۇست ، كونت ۋە سېپىنسىپىردىن ئىبارەت .

ھازىرقى دەۋر ئىجتىمائىي تەدرىجىي تەرەققىيات نەزەرىيەسى ، جەمئىيەت مۇقەررەر ھالدا بىر قاتار تەدرىجىي تەرەققىيات باسقۇچىنى بېسىپ ئۆتۈشى زۆرۈر ، بىراق ھەر بىر جەمئىيەتنىڭ بارلىق تەدرىجىي تەرەققىيات باسقۇچلىرىنى بېسىپ ئۆتۈشى ناتا . يىن ، سانائەتلىشىشنىڭ كېڭىيىشى ئوخشاش ئىجتىمائىي تۈزۈم ۋە ئىجتىمائىي ئەندىزىلەرنىڭ پۈتۈن يەر شارى دائىرىسىدىكى تەرەققىياتنى كەلتۈرۈپ چىقاردى . نىسبەتەن ئارقىدا قالغان دۆ . لەت ياكى مىللەتلەر ئىلغار مەدەنىيەت ئامىللىرىنى ۋاستە قىلىپ ، جەمئىيەتتە ھالقىش خاراكتېرىدىكى تەرەققىياتنى ئىشقا ئاشۇرسا بولىدۇ دەپ قارايدۇ .

3. ئىجتىمائىي مۇۋازىنەت نەزەرىيىسى

ئىجتىمائىي مۇۋازىنەت نەزەرىيىسى غەرب جەمئىيەتشۇناسلىقى نەزەرىيىسىدىكى قۇرۇلما فۇنكسىيە نەزەرىيىسىدىن ئىبارەت . ئۇلار بىر جەمئىيەت بەش تۈرلۈك ئەڭ ئاساسلىق ئېھتىياج بىلەن تەمىنلىيەلەيدۇ ، يەنى بەش تۈرلۈك ئاساسلىق ئىقتىدارغا ئىگە بولىدۇ . بىرسى ئەزالارنىڭ ئالمىشىپ تۇرۇشىنى ئۈزۈلدۈر . مەي داۋاملاشتۇرۇش ؛ ئىككىنچىسى ئەزالارنىڭ ئىجتىمائىيلىشىشى ؛ ئۈچىنچىسى ئىشلەپچىقىرىش ۋە تەقسىمات ھەمدە مۇلازىمەت ئىقتىدارى ؛ تۆتىنچىسى ئىجتىمائىي تەرتىپنى قوغداش ، بەشىنچىسى ئىجتىمائىي تەشكىلاتلار پائالىيىتىنى مۇددىئا ۋە پۇرسەت

بىلەن تەمىنلەش دەپ قارايدۇ. ئۇلارنىڭ قارشىچە ئەگەر جەمئىيەت مۇشۇ بەش خىل ئىقتىدارىنى جارى قىلدۇرالمىسا، ئۇزاققا داۋاملىشىدىغان مۇۋازىنەت ھالىتىدە تۇرالايدۇ. بۇ يەردە، ئائىلە بىرىنچى تۈرلۈك ئىقتىدارنى جارى قىلدۇرىدۇ. مائارىپ سىستېمىسى ئىككىنچى تۈرلۈك ئېھتىياجىنى قاندۇرۇش رولىنى ئوينىدۇ. ئىپتىدائىي جەمئىيەتتە، بەش خىل ئىقتىدار بىرلىشىپ كەتكەندى. ھازىرقى جەمئىيەتتە بولسا ھەر تۈرلۈك ئىجتىمائىي تەشكىلاتلار ئۆز رولىنى جارى قىلدۇرۇۋاتىدۇ. جەمئىيەتتە قانداق ئۆزگىرىش بولۇشىدىن قەتئىينەزەر، ئەڭ ئاخىرقى نىشان ھامان مۇۋازىنەت ھالىتىنى تېپىشتىن ئىبارەت بولۇپ، مۇۋازىنەت ئىجتىمائىي سىستېما ئايلىنىشنىڭ ئاخىرقى نىشانى ھېسابلىنىدۇ دەپ قارايدۇ. ئىجتىمائىي مۇۋازىنەتنى بىر تەرەپلىمە ھالدا تەكىتلەيدۇ، مۇقىملىق نورمال ھالەت، تەڭپۇڭسىزلىق، كۈرەش، ئىسلاھات قاتارلىقلارنى بولسا نورمالسىز ھالەت دەپ قارايدۇ.

4. ئىجتىمائىي توقۇنۇش نەزەرىيىسى

بۇ مۇۋازىنەت نەزەرىيىسىگە قارشى تۇرۇش ئاساسىدا ئوتتۇرىغا قويۇلغان بىر خىل ئىجتىمائىي ئۆزگىرىش نەزەرىيىسىدۇر. بۇ نەزەرىيە جەمئىيەت بولۇپمۇ ھازىرقى جەمئىيەت ھەرگىزمۇ دائىم مۇقىم (مۇۋازىنەت) ھالەتتە تۇرمايدۇ. ئەكسىچە توقۇنۇش ھالىتىدە تۇرىدۇ دەپ قارايدۇ. ئىجتىمائىي ئۆزگىرىش مۇقەررەر بولۇپلا قالماستىن، بەلكى كەسكىن بولىدۇ. ئۇنىڭ نەتىجىسى بۇزغۇنچىلىق خاراكتېرىدە بولىدۇ. ئىجتىمائىي تۇرمۇشنىڭ ئاساسىي شەرت - شارائىتلىرى ماسلاشقان، بىرلىككە كەلگەن ھالەتتە بولمايدۇ، ئەكسىچە ئادەم بىلەن ئادەم، ئادەم بىلەن گۈرۈھ، گۈرۈھ بىلەن گۈرۈھ ئوتتۇرىسىدا ھەمدە ئوخشاش بولمىغان ئىجتىمائىي جامائەلەر ئوتتۇرىسىدا ھوقۇق ۋە مەنپەئەت

ئەت، ئورۇن ئۈچۈن ئۈگمەس تالاش - تارتىشلار بولۇپ تۇرىدۇ. شۇڭا، جەمئىيەت ئىزچىل ھالدا توقۇنۇش، كۈرەشتىن ئىبارەت تەڭپۇڭسىزلىق ھالەتتە تۇرىدۇ.

يۇقىرىدا بايان قىلىنغان غەرب جەمئىيەت شۇناسلىقىدىكى ۋە-كىلىلىك خاراكتېرگە ئىگە تۆت خىل ئىجتىمائىي ئۆزگىرىش نەزەرىيىسى مۇئەييەن دەۋر ئارقا كۆرۈنۈشىگە ئىگە بولۇشتىن ئىبارەت ئالاھىدىلىككە ئىگە. بىراق ھەممىسىدە نەزەرىيە جەھەت-تىكى كەمتۈكلۈك بار.

تارىخىي دەۋرلىك نەزەرىيىسىدە ئىجتىمائىي ئۆزگىرىشنىڭ روشەن بەلگىسى توغرىسىدىكى چۈشەنچە يېتەرسىز بولۇپ، ئىج-تىمائىي تەرەققىياتنىڭ ئوخشاش بولمىغان قاتلاملىرىنىڭ پەرق-لىقلىقىغا سەل قارىغان، جەمئىيەتنىڭ تۆۋەن دەرىجىدىن يۇقىرى دەرىجىگە ئۆتۈشتەك يۈزلىنىشىنى ئىنكار قىلغان. ئىجتىمائىي تەدرىجىي تەرەققىيات نەزەرىيىسى پەقەت جانلىقلارنىڭ تەدرىجىي تەرەققىيات نەزەرىيىسى ئارقىلىق جەمئىيەت تەرەققىياتىنى ئاددىي ھالدا چۈشەندۈرۈپ، ئوخشاش بولمىغان خاراكتېردىكى جەمئىيەت-لەرنى رەت تەرتىپكە تۇرغۇزۇپ تىزىپ چىققان، جەمئىيەت تەرەق-قىياتىنىڭ سەكرەشچانلىقىنى ئىنكار قىلغان.

ئىجتىمائىي مۇۋازىنەت نەزەرىيىسى بىر قىسىم شەكىل جە-ھەتتىكى ئاددىي ئۆزگىرىشلەر ئارقىلىق جەمئىيەتنى ئۆلچىگەن، بۇ گەرچە جەمئىيەت شۇناسلىقتىكى تەجرىبىچىلىك ئەنئەنىسىگە نىسبەتەن ئىنكار قىلىش بولۇپ ھېسابلىنسىمۇ، بىراق ئۇنىڭ ئۆزى پەقەتلا تەبىئىي پەن ئەندىزىسى بويىچە ئۆزگەرمەس مۇناسى-ۋەتلەر ئۈستىدە ئىزدىنىش بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. ئىجتىمائىي مۇۋازىنەتنى مۇتلەق قەستۈرۈۋەتكەن. بۇ نەزەرىيە ئارقىلىق رېئال سىنىپىي توقۇنۇش ۋە ئىجتىمائىي ئۆزگىرىشنى چۈشەندۈرۈپ بەرگىلى بولمايدۇ.

ئىجتىمائىي توقۇنۇش نەزەرىيىسى سانائەتنى زامانىۋىلاشتۇ-

رۇش تەرەققىياتى ئوتتۇرا باسقۇچقا كەلگەندە، تۈرلۈك ئىجتىما-
ئىي زىددىيەتلەرنىڭ ئۆتكۈرلەشكەنلىكىنىڭ ئىنكاسى، ئۇ گەرچە
مۇۋازىنەت نەزەرىيىسىنىڭ ئۆزگەرمەس ئەندىزىسىنى تەنقىد قىل-
غان بولسىمۇ، بىراق جەمئىيەت تەرەققىياتىغا تەسىر كۆرسىتىدۇ.
غان ئاساسلىق زىددىيەت توقۇنۇشىغا سەل قارىغان، ئىجتىمائىي
توقۇنۇش ھادىسىنى مۇتلەق، ئومۇميۈزلۈك ھادىسە دەپ قاراپ،
جەمئىيەت تەرەققىيات مۇساپىسىدىكى نىسپىي تەڭپۇڭلۇق، مۇ-
قىملىقنىڭ رولىنى چۈشەنمىگەن، شۇ سەۋەبتىن ئىجتىمائىي
ئۆزگىرىشنى ئىلمىي ھالدا چۈشەندۈرۈپ بېرەلمىگەن.

ئونىنچى باب

ئىجتىمائىي مەسىلە

ئىجتىمائىي مەسىلە ھەرقايسى جەمئىيەتلەردە ئومۇميۈزلۈك مەۋجۇت بولغان ئىجتىمائىي ھادىسە. ھەرقايسى جەمئىيەتلەرنىڭ ئىچكى قىسمىدا ئەسلىدە مەۋجۇت بولغان زىددىيەتلەر تەرەققىي قىلىپ مەلۇم دەرىجىگە يەتسە، ئۇ بىرقەدەر چېلىقارلىققا ۋە ئومۇمىيلىققا ئىگە بولغان ئىجتىمائىي ھادىسىگە ئايلىنىدۇ. مانا مۇشۇ ئىجتىمائىي ھادىسىدىن ئىجتىمائىي مەسىلە شەكىللىنىدۇ. ئىجتىمائىي مەسىلىلەر مەۋجۇت بولغاچقا، جەمئىيەتتە تۈزەش ئېلىپ بېرىشقا توغرا كېلىدۇ. ھەرقانداق جەمئىيەتتە ئىجتىمائىي مەسىلىلەر مەۋجۇت بولۇپ تۇرىدۇ. ھەرقانداق بىر ئىجتىمائىي مەسىلىنىڭ پەيدا بولۇشىنىڭ يىلتىزى، مەۋجۇت بولۇش ۋە كېيىشىنىڭ ئىجتىمائىي شەرتى ھەم قانۇنىيىتى بولىدۇ. جەمئىيەتتە يەتتۇناسلىق ئىلمىنىڭ مۇھىم ۋەزىپىسى شۇكى، ئۇ ئىجتىمائىي مەسىلىلەرنىڭ پەيدا بولۇشىنىڭ ئوبيېكتىپ سەۋەبلىرى توغرىسىدا تەكشۈرۈش - تەتقىق قىلىش، ئومۇميۈزلۈك ئانالىز يۈرگۈزۈش ئېلىپ بارىدۇ؛ ئىجتىمائىي مەسىلىلەرنىڭ يامراپ كېتىشىنىڭ قانۇنىيىتىنى شەرھلەيدۇ؛ ئىجتىمائىي مەسىلىلەرنى ھەل قىلىشنىڭ تۈپ يولى ۋە كونكرېت ئۇسۇلى توغرىلۇق ئىزدىنىش ئېلىپ بارىدۇ.

دۆلىتىمىز سوتسىيالىستىك تۈزۈمدىكى دۆلەت بولسىمۇ، ئۇنىڭدا خىلمۇخىل ئىجتىمائىي مەسىلىلەر بارلىققا كېلىۋاتىدۇ،

مەۋجۇت بولۇپ تۇرۇۋاتىدۇ. بۇ مەسىلىلەر جەمئىيىتىمىزنىڭ ساغلام ۋە ماس قەدەم بىلەن تەرەققىي قىلىشىغا، تۆتىنچى زامانئۇد-لاشتۇرۇش قۇرۇلۇشىنى ئوڭۇشلۇق ئېلىپ بېرىشىمىزغا توسالغۇ بولماقتا. بىز بىر تەرەپتىن، ھازىر جەمئىيىتىمىزدە مەۋجۇت بولۇۋاتقان ئىجتىمائىي مەسىلىلەرنى ئۈزۈل - كېسىل ھەل قىلد-شىمىز لازىم. يەنە بىر تەرەپتىن، بۇنىڭدىن كېيىنكى جەمئىيەت تەرەققىياتى جەريانىدا كېلىپ چىقىش ئېھتىماللىقى بولغان ئىج-تىمائىي مەسىلىلەر توغرىسىدا بىزدە ئىدىيىۋى تەييارلىق ۋە ئىلمىي تەسەۋۋۇر بولۇشى كېرەك. ھالبۇكى، جەمئىيەتشۇناس-لىق ئىلمى بىزنى بۇ جەھەتتە نەزەرىيىۋى بىلىملەر ۋە ئەمەلىي ئۇسۇللار بىلەن تەمىنلەيدۇ.

بىرىنچى پاراگراف ئىجتىمائىي مەسىلە ھەققىدە قىسقىچە چۈشەنچە

1. ئىجتىمائىي مەسىلە دېگەن نېمە؟

ئىجتىمائىي مەسىلە جەمئىيەتشۇناسلىق تەتقىقاتىنىڭ مۇھىم مەزمۇنلىرىدىن بىرى. ئىجتىمائىي مەسىلە دېگەنمىز، ئىجتىما-ئىي مۇناسىۋەت ياكى ئىجتىمائىي مۇھىتتا تەڭپۇڭسىزلىق پەيدا قىلىدىغان، ئىجتىمائىي كولىكتىپ ئەزالىرىنىڭ ھەممىسى ياكى بىر قىسمىنىڭ ئورتاق تۇرمۇشىغا تەسىر كۆرسىتىدىغان، ئىجتى-مائىي نورمال پائالىيەتنى بۇزىدىغان، جەمئىيەت تەرەققىياتىنىڭ ماس قەدەم بىلەن تەرەققىي قىلىشىغا توسقۇنلۇق قىلىدىغان ئىج-تىمائىي ھادىسىدۇر.

ئىجتىمائىي مەسىلىلەر ئىجتىمائىي ئامىللاردىن شەكىللىنىد-دۇ. بۇ يەردىكى ئىجتىمائىي مەسىلىلەرنى شەكىللەندۈرگۈچى ئامىللار مۇھىمى ئىجتىمائىي مەسىلىلەرنى شەكىللەندۈرگۈچى

ئاساسىي تەركىب ياكى بىرلىكلەرنى كۆرسىتىدۇ. ئىجتىمائىي مەسىلىلەرنى شەكىللەندۈرگۈچى ئامىللار توغرىسىدا جەمئىيەتشۇناسلارنىڭ قارىشى ئوخشاش ئەمەس. ئامېرىكا جەمئىيەتشۇناس ر. س. فولپرنىڭ قارىشىچە، ئىجتىمائىي مەسىلىلەر ئوبيېكتىپ ۋە سۈبېيېكتىپ ئىككى ئامىلدىن شەكىللىنىدۇ. ئوبيېكتىپ ئامىل جەمئىيەت بىخەتەرلىكىگە تەھدىت سالىدىغان بىر ياكى بىرقانچە خىل ئەھۋال بولۇپ ئىپادىلىنىدۇ. سۈبېيېكتىپ ئامىل زىيانلىق ئامىل بولۇپ، جەمئىيەتتىكى كۆپ سانلىق كىشىلەر بۇ خىل زىيانلىق ئامىلنى ئېتىراپ قىلىدۇ ھەم تەشكىللىنىپ بۇ خىل زىيانلىق ئامىلنى چەكلەش ئارزۇسىنى ئىپادىلەيدۇ. جۇڭگو جەمئىيەتشۇناسى سۇڭ بىنۋېننىڭ قارىشىچە، ئىجتىمائىي مەسىلە ئىككى جەھەتتىن ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. بىرى، ئىجتىمائىي ئورتاق تۇرمۇش توسالغۇغا ئۇچرايدۇ. يەنە بىرى، جەمئىيەت تەرەققىياتى توسالغۇغا ئۇچرايدۇ. بۇ ئىككى خىل ئەھۋال ياكى جەمئىيەتتىكى بارلىق ئەزالارغا چېتىلىدۇ، ياكى جەمئىيەتتىكى بىر قىسىم ئەزالارغا چېتىلىدۇ. 20 - ئەسىرنىڭ 50 - يىللىرىدا، ئامېرىكا جەمئىيەتشۇناسى ر. س. ۋ. مېرس شەخس پېشكەللىكى بىلەن ئومۇمىيلىق مەسىلىنى پەرقلەندۈرۈشنى ئوتتۇرىغا قويغان. ئۇنىڭ قارىشىچە، جەمئىيەتتە بىر مەزگىل باش كۆتۈرگەن، ئايرىم كىشىلەرگىلا زىيان - دەخلىسى يەتكەن مەسىلىنىڭ ئىجتىمائىي مەسىلە بولۇپ قېلىشى ناتايىن. پەقەت ئايرىم كىشىلەرنىڭ ئالاھىدە تۇرمۇش مۇھىتىدىن ھالقىغان، ئىنسانىيەت ئىجتىمائىي تۇرمۇشى، تۈزۈمى ۋە تارىخى بىلەن مۇناسىۋەتلىك بولغان، مۇتلەق كۆپ كىشىلەرنىڭ قىممەت قارىشى، مەنپەئىتى ياكى ياشاش شارائىتىغا ئالاقىدار بولغان ئومۇمىيلىق خاراكتېرىگە ئىگە مەسىلىلەرلا ئىجتىمائىي مەسىلىلەرنى شەكىللەندۈرەلەيدۇ. ئۆتكەن ئەسىرنىڭ 60 - يىللىرىدىن ئېتىبارەن، جەمئىيەتشۇناسلار ئىجتىمائىي مەسىلىلەرنى شەكىللەندۈرگۈچى ئامىللار ئۈستىدىكى

تەھلىل - ئانالىزغا بەكرەك ئەھمىيەت بېرىدىغان بولۇپ قالدى. جەمئىيەتشۇناس ر. ك. مۇدىن ئىككى خىل تەھلىل قىلىش چارىسىنى ئوتتۇرىغا قويدى. بىرى، شۇ مەسىلنىڭ تەشكىللىك ئېلىپ بېرىلغان - بېرىلمىغانلىقىغا، جەمئىيەت تاپتىن چىقىپ كەتكەن - كەتمىگەنلىكىگە قاراش كېرەك. يەنە بىرى، مەسىلنىڭ يۇشۇرۇنلۇق ۋە ئاشكارىلىق دەرىجىسىگە قاراش كېرەك. - يەنە بىر قىسىم جەمئىيەتشۇناسلار بىر مەسىلنىڭ ئىجتىمائىي مەسىلە ياكى ئەمەسلىكىگە قاراشتا، ئۇنىڭ جەمئىيەتكە بۇزغۇنچىلىق سېلىش دەرىجىسىگە قاراش كېرەك دەپ تەكىتلىدى. ئۇلارنىڭ قارىشىچە، ئىجتىمائىي مەسىلىلەرنى شەكىللەندۈرىدىغان ئامىللارنىڭ ئومۇمىيلىق دەرىجىسى (چېتىلىش دائىرىسى)، مالىيە مەنپەئەت دەرىجىسى ۋە بۇزغۇنچىلىق دەرىجىسىگە قاراش كېرەك. دېمەكچى، ئىجتىمائىي مەسىلىلەر ئادەتتە جەمئىيەتتە ئومۇمىيلىققا ئىگە بولىدۇ، ئۇ ئىجتىمائىي قۇرۇلما ۋە فۇنكسىيە تەڭپۇڭسىزلىقىدا ئىپادىلىنىدۇ. ئۇ ئىجتىمائىي قائىدە ۋە ئىجتىمائىي تۈرمۇشنى مالىمانلاشتۇرۇپ، جەمئىيەتنىڭ نورمال كۈندەلىك تۈرمۇشىنى بۇزۇۋېتىدۇ.

جۇڭگونىڭ جەمئىيەتشۇناسلىرى ئىجتىمائىي مەسىلنىڭ شەكىللىنىشىنى تۆۋەندىكى تۆت جەھەتتىن تەكشۈرۈپ - تەھلىل قىلىشنى ئوتتۇرىغا قويدى. ئۇلارنىڭ بەزىلىرى بىر ئىجتىمائىي ھادىسىنىڭ ئىجتىمائىي مەسىلە ياكى ئەمەسلىكىنى تۆۋەندىكى تۆت جەھەتتىن قاراش كېرەك: (1) يۈز بەرگەن ئەھۋال؛ (2) قىممەت، قائىدە ۋە مەنپەئەتنىڭ تەڭپۇڭسىزلىق ياكى بۇزغۇنچىلىققا ئۇچرىشى؛ (3) ئايرىم كىشىلەر ياكى ئاز سانلىق كىشىلەر كەلتۈرۈپ چىقارغان ئىش بولماسلىقى؛ (4) كۆپ ساندىكى كىشىلەر ياكى پۈتكۈل جەمئىيەت تەدبىر ياكى ھەرىكەت قوللىنىپ شۇ ئىجتىمائىي مەسىلنى ھەل قىلىش كېرەكلىكى. مۇشۇ تۆت شەرتنى ھازىرلىغان مەسىلە ئىجتىمائىي مەسىلە ھېسابلىنىدۇ.

سابلىنىدۇ .

يەنە بەزى جەمئىيەتشۇناسلار سەل باشقىچىرەك كۆز قاراشلىدۇ . رىنى ئوتتۇرىغا قويدى . ئۇلار ئىجتىمائىي مەسىلىلەرنى شەكىلدە لىندۈرگۈچى ئامىللار ئۈستىدە ئويلىغاندا ، شەكىللىنىشنىڭ سەۋەبى ، تەسىر كۆرسىتىدىغان دائىرە ، مەسىلىنىڭ خاراكتېرى ۋە ئىجتىمائىي ئاقىۋەتتىن ئىبارەت تۆت جەھەتتىن تەھلىل قىلىش كېرەك ، دەپ ئوتتۇرىغا قويدى . بىرقەدەر بىرلىككە كەلگەن قاراش شۇكى ، ئىجتىمائىي مەسىلە تۆۋەندىكى تۆت ئامىلنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ : (1) جەمئىيەتتە چېلىقارلىق تەڭپۇڭسىزلىق ئەھۋالىنى شەكىللەندۈرگەن بولۇشى كېرەك ؛ (2) شۇ ئامىل ناھايىتى نۇرغۇن كىشىلەرگە تەسىر كۆرسەتكەن بولۇشى كېرەك ؛ (3) بۇ خىل تەڭپۇڭسىزلىق ھالەت نۇرغۇن كىشىلەرنىڭ دىققەت - ئېتىبارىنى قوزغىغان بولۇشى كېرەك ؛ (4) بۇ خىل مەسىلىنى كولىكتىپ ھەرىكىتىگە تايىنىپ ھەل قىلىش كېرەك .

2. ئىجتىمائىي مەسىلىنىڭ ئالاھىدىلىكى

ئىجتىمائىي مەسىلە ئوبيېكتىپ ئىجتىمائىي زىددىيەتلەرنىڭ ئىپادىسى . ئىجتىمائىي مەسىلىلەرنىڭ خاراكتېرىدىن قارىغاندا ، ئۇ بىر قاتار ئورتاق ئالاھىدىلىكلەرگە ئىگە . ئومۇمىيلىق ، ئۆز-گىرىشچانلىق ، مۇرەككەپلىك ۋە دەۋرلىك ئىجتىمائىي مەسىلەنىڭ تۆت تۈرلۈك تۈپ ئالاھىدىلىكى بولۇپ ھېسابلىنىدۇ . ئومۇمىيلىق دېگەندە ، ئىجتىمائىي مەسىلىنىڭ ئىجتىمائىي تۇرمۇشىغا ئەڭ كەڭ تەسىر كۆرسىتىدىغانلىقى ، ئۇنىڭ ھەربىر مىللەت ، ھەربىر دۆلەت ۋە ھەربىر جەمئىيەتنىڭ رېئال تۇرمۇشىدا باشتىن - ئاخىر مەۋجۇت بولۇپ تۇرىدىغانلىقى نەزەردە تۇتۇلىدۇ . ئىجتىمائىي مەسىلە جەمئىيەت ئەزالىرىنىڭ كۆپ قىسمى ياكى ھەممىسىنىڭ تۇرمۇشىغا بىۋاسىتە ياكى ۋاسىتىلىك ھالدا تەسىر كۆرسىتىدۇ . مەسىلەن ، ئېكولوگىيىلىك تەڭپۇڭلۇقنى ئالساق ،

سانائەت تەرەققىياتى جەريانىدا، تەبئىي مۇھىت بۇلغىنىشقا ياكى بۇزغۇنچىلىققا ئۇچرىماقتا. بۇ خىل بۇلغىنىش ۋە بۇزغۇنچىلىق تۈپەيلىدىن، ئىجتىمائىي تۇرمۇش تەسىرىگە ئۇچرىماقتا. شۇنىڭ بىلەن ئېكولوگىيەلىك تەڭپۇڭلۇقنىڭ بۇزۇلۇشى بىر ئىجتىمائىي مەسىلە سۈپىتىدە ئالدىمىزغا قويۇلماقتا. شۈبھىسىزكى، بۇ غايە زور ئومۇمىيلىققا ئىگە. ئۆزگىرىشچانلىق دېگەندە، ئىجتىمائىي مەسىلىنىڭ ئوخشىمىغان زامان، ئوخشىمىغان رايون، ئوخشىمىغان خان مىللەت ياكى دۆلەت، قىسقىسى، ئوخشىمىغان جەمئىيەتلەر- دە ئىپادىلىنىش دەرىجىسى ئوخشىمايدىغانلىقى نەزەردە تۇتۇلىدۇ. ئالايلىق، نوپۇس مەسىلىسىنى ئالساق، ئۇنىڭ تارقىلىشى ۋە زىچلىق دەرىجىسى ھەرقايسى دەۋرلەردە ۋە ھەرقايسى رايونلاردا ئوخشاش بولمايدۇ. شۇڭا ئۇ كەلتۈرۈپ چىقىرىدىغان ئاقىۋەتمۇ ئوخشاش بولمايدۇ، ئەلۋەتتە. مۇرەككەپلىك دېگەندە، ئىجتىمائىي مەسىلىلەرنىڭ شەكىللىنىشىنىڭ سەۋەبلىرى، مەۋجۇت بولۇپ تۇرۇشنىڭ شەكىللىرى، كەلتۈرۈپ چىقىرىدىغان ئاقىۋەت- لەرنىڭ مۇرەككەپ، چىڭىش خاراكتېرى نەزەردە تۇتۇلىدۇ. ئىجتىمائىي مەسىلىلەرنىڭ بىر قىسمى كۆپ خىل، مۇرەككەپ ئامىللاردىن شەكىللىنىدۇ. بەزى ئىجتىمائىي مەسىلىلەر بىرلا ۋاقىتتا تەڭ بارلىققا كېلىدۇ ياكى تەڭ مەۋجۇت بولۇپ تۇرىدۇ. مۇشۇ سەۋەبلىك، بىر قاتار بۇزغۇنچىلىق خاراكتېرىگە ئىگە ئىجتىمائىي ئاقىۋەتلەر كېلىپ چىقىدۇ. مەسىلەن، نوپۇس مەسىلىسىنى ئالساق، ئەگەر ئۇ زىيادە كۆپىيىپ كەتسە، بىرلا ۋاقىتتا، ئەمگەك - ئىشقا ئورۇنلاشتۇرۇش مەسىلىسى، مۇھىت بۇلغىنىش مەسىلىسى، تەرەققىيات مەسىلىسى ۋە باشقا مەسىلىلەرنى كەلتۈرۈپ چىقىرىدۇ. دەۋرلىك دېگەندە، ئىجتىمائىي مەسىلىنىڭ پەيدا بولۇش، تەرەققىي قىلىش جەريانىدىكى ئىپادىلەنگەن ۋاقىت جەھەتتىكى قانۇنىيەتنى نەزەردە تۇتىدۇ. ئادەتتە، ئىجتىمائىي مەسىلىنىڭ ۋاقىت جەھەتتىكى ئومۇمىيلىقى بىلەن باس-

قۇچلۇقى دەۋرلىكنىڭ مۇھىم ئىككى خىل مەزمۇنى. جەمئىيەت-
شۇناسلار دەۋرلىكنىڭ يوشۇرۇنلۇقى ۋە قايتىلىنىشىدىن ئىبارەت
ئالاھىدىلىكىگە بەكرەك ئەھمىيەت بېرىدۇ.

3. جەمئىيەتشۇناسلىق بىلەن ئىجتىمائىي مەسىلە-
لەرنىڭ مۇناسىۋىتى

ئىجتىمائىي مەسىلە — ئىجتىمائىي زىددىيەتلەرنىڭ مەھسۇ-
لى بولۇپ، ئىجتىمائىي تەڭپۇڭسىزلىقنىڭ ئىپادىسى.

ھەرقانداق جەمئىيەتتە خاراكتېرى، شەكلى ئوخشاش بولمى-
غان ئىجتىمائىي مەسىلىلەر مەۋجۇت. ئىجتىمائىي مەسىلىلەرنىڭ
مەۋجۇت بولۇشى ئىجتىمائىي تەرتىپكە توسالغۇ بولىدۇ، نورمالنى
ئىجتىمائىي ئۆزگىرىش قانچە تېز بولسا، جەمئىيەت تەرەققىياتىدا
تەڭپۇڭسىزلىق، ماسلاشماسلىق ھادىسىلىرى قانچە كۆپ بولسا،
ئىجتىمائىي مەسىلىلەر شۇنچە كۆپ بولىدۇ.

كاپىتالىزم فېئوداللىق تۈزۈمنىڭ ئورنىنى باسقاندىن كې-
يىن، جەمئىيەت تەرەققىياتىنىڭ ئۆزگىرىش سۈرئىتى ناھايىتى
تېز بولدى. بۇنىڭ بىلەن مىسلى كۆرۈلۈپ باقمىغان بىر مۇنچە
ئېغىر ئىجتىمائىي مەسىلىلەر كېلىپ چىقتى. مەسىلەن، دېھقان-
لارنىڭ ۋەيران بولۇشى، ئىشچىلارنىڭ ئىشىسىز قېلىشى، كەمبە-
غەللىك مەسىلىسى، شەھەر مەسىلىسى، جىنايىتىلەر مەسىلىسى-
سى قاتارلىقلار. بۇ خىل ئىجتىمائىي مەسىلىلەرنىڭ مەۋجۇت
بولۇشى ئەينى چاغدا، جەمئىيەتشۇناسلارنىڭ تەتقىق قىلىشىغا
تۈرتكە بولغان. ئۇلار بۇ خىل ئىجتىمائىي مەسىلىلەرنى ھەل
قىلىشنىڭ لايىھىسىنى تېپىپ چىقىشقا ئۇرۇنغان. شۇڭا، تەتقىق
جەمئىيەتشۇناسلىق مۇشۇ خىل ئىجتىمائىي مەسىلىلەرنى تەكشۈ-
رۈپ تەتقىق قىلىش جەريانىدا بارلىققا كەلدى ۋە راۋاجلاندى دەپ
ئېيتىشقا بولىدۇ.

سوتسىيالىستىك جەمئىيەتتىمۇ ئوخشاشلا ئىجتىمائىي مەسىلە-

لىلەر مەۋجۇت بولىدۇ. مەسىلەن، ئېلىمىز دە ھازىر ساقلىنىۋات-
قان ئىجتىمائىي مەسىلىلەر نوپۇس مەسىلىسى، ياشلار - ئۆسمۈر-
لەرنىڭ تەربىيىلىنىشى ۋە ئىشقا ئورۇنلىشىش مەسىلىسى، جەم-
ئىيەت ئامانلىقى مەسىلىسى، ئېكولوگىيىلىك تەڭپۇڭلۇق مەسى-
لىسى، شەھەر ئولتۇراق ئۆي مەسىلىسى، قاتناش، مۇھىتنى
ئاسراش، يېمەك - ئىچمەك تەمىنلەش ۋە مۇلازىمەت مەسىلىسى،
يېزا مەسىلىسى، ئىجتىمائىي ئەخلاق مەسىلىسى قاتارلىقلار. بۇ
خىل مەسىلىلەر كاپىتالىستىك جەمئىيەتتىكى شۇ خىلدىكى مە-
سىلىلەر بىلەن خاراكتېر جەھەتتىن پەرقلىنىشىمۇ، ئەمما بۇلار
سوتسىيالىستىك قۇرۇلۇشقا ۋە كىشىلەرنىڭ نورمال ئىجتىمائىي
تۇرمۇشىغا تەسىر يەتكۈزمەكتە. بۇ خىل مەسىلىلەرنى ۋاقتىدا
ھەل قىلغاندىلا، ئاندىن زامانىۋىلاشتۇرۇش قۇرۇلۇشىنى ئوڭۇش-
لۇق ئېلىپ بارغىلى بولىدۇ. ھالبۇكى، كونا مەسىلىلەر ھەل
بولغاندىن كېيىنمۇ، يېڭى مەسىلىلەر چىقىپ تۇرىدۇ. ئىجتىما-
ئىي مەسىلىدىن خالىي بولغان زامان ۋە جەمئىيەت مەۋجۇت ئە-
مەس. شۇڭا، ئىجتىمائىي مەسىلىلەرگە قارىتا تەكشۈرۈپ -
تەتقىق قىلىش، ئۇنىڭ ھالىتى ۋە دەرىجىسىنى توغرا قىياس
قىلىش، كېلىپ چىقىش سەۋەبىنى تەھلىل قىلىپ ھەل قىلىشتىن-
كى پىكىر ۋە چارىلەرنى ئوتتۇرىغا قويۇش دەل جەمئىيەتشۇناس-
لىقنىڭ زىممىسىگە چۈشكەن ۋەزىپە. جەمئىيەتشۇناسلار ئۆزلى-
رىنىڭ مۇشۇ جەھەتتىكى تەتقىقاتى بىلەن سوتسىيالىستىك زامان-
ۋىلاشتۇرۇش قۇرۇلۇش ئىشلىرىنىڭ ئوڭۇشلۇق راۋاجلىنىشىغا
تۆھپە قوشالايدۇ. مۇشۇ مەنىدە، جەمئىيەتشۇناسلىق بىلەن ئىج-
تىمائىي مەسىلىلەرنىڭ ئۆزئارا مۇناسىۋىتى زىچ، بۇ خىل زىچ-
لىق مۇناسىۋىتى ئەڭ مۇھىمى جەمئىيەتشۇناسلىقنىڭ ئىجتىمائىي
مەسىلىلەرنى ئۆزىنىڭ مۇھىم تەتقىقات مەسىلىلەرنىڭ بىرى قىل-
غانلىقىدا مەركەزلىك ئىپادىلىنىدۇ. جەمئىيەتشۇناسلىق ئىلمى
ئىجتىمائىي مەسىلىلەرنى چوڭقۇر تەتقىق قىلىش ئارقىلىق ھۆكۈ-

مەنىنىڭ ئىجتىمائىي مەسىلىلەرنى ھەل قىلىشىغا ياردەم بېرىدۇ.

4. ئىجتىمائىي مەسىلىلەر ھەققىدىكى نەزەرىيە تەتقىقاتى

گېرمانىيەنىڭ جەمئىيەتشۇناسلىرى خېلى بۇرۇنلا دىققەت - ئېتىبارنى ئىجتىمائىي مەسىلىلەر ھەققىدىكى نەزەرىيە تەتقىقاتىغا قاراتقاندى. ئۇلار خېلى ئۇزاق بىر مەزگىلگىچە ئىجتىمائىي مەسىلىلەرنى ئەمگەك ۋە ئىش ھەققى مەسىلىسى دەپ قارىغاندى. نۇرغۇن كىشىلەر ئەمگەك بىلەن ئىش ھەققى ئوتتۇرىسىدىكى مۇناسىۋەت، سىنىپىي زىددىيەت، تەقسىمات مۇناسىۋىتى، ئەمگەك - ئىشقا ئورۇنلىشىش مەسىلىسى، ئىشچىلار ئۇيۇشمىسى، ئىش تاشلاش، تۇرالغۇ مەسىلىسى ۋە ئاياللارنىڭ ئىش ئورنى مەسىلىسى قاتارلىق مەسىلىلەرگە قارىتا كەڭ تەتقىقات ئېلىپ بارغاندى. فرانسىيەلىك جەمئىيەتشۇناس ئى. دۇركىم (1858 - 1917) ئىجتىمائىي مەسىلىگە بىرقەدەر كەڭ دائىرىدە دىن قارىغان. ئۇنىڭ قارىشىچە، ئادەم بىلەن ئادەم ئوتتۇرىسىدىكى ئۆزئارا ئالاقە مۇناسىۋىتى مۇۋاپىق، باراۋەر ۋە قائىدىلىك بولۇشى كېرەك. شۇنداق بولغاندىلا ئاندىن ئىجتىمائىي مۇناسىۋەت ئۆزئارا ماسلىشىدۇ. ئىجتىمائىي ھەرىكەت بولىدۇ. ئىنسانىيەت مەدەنىيىتى ۋە جەمئىيەت تەرەققىياتى بولىدۇ. ئەگەر كىشىلەر ئوتتۇرىسىدىكى مۇناسىۋەت مۇۋاپىق، باراۋەر ۋە قائىدىلىك بولمىسا، ئىجتىمائىي مەسىلىلەر كېلىپ چىقىدۇ. ئامېرىكا كىنىڭ دەسلەپكى مەزگىلىدىكى جەمئىيەتشۇناسلىرى ئىجتىمائىي مەسىلىلەرنى ئىجتىمائىي ئۆزگىرىش يۈز بەرگەندە پەيدا بولىدىغان ئىجتىمائىي تەڭپۇڭسىزلىق دەپ يەكۈن چىقارغان. ئامېرىكا كىلىق جەمئىيەتشۇناس ۋ. ئى. ئوگېن نىڭ قارىشىچە، ئىجتىمائىي ئىي ئۆزگىرىش تۇرۇپ تېز، تۇرۇپ ئاستا بولىدۇ. بۇ خىل تېز ۋە ئاستا بولۇش ئارىلىقىدا مەدەنىيەت تەڭپۇڭسىزلىقى يۈز بېرىدۇ.

دۇ. ئىجتىمائىي مەسىلىلەر ئەمەلىيەتتە مەدەنىيەت تەڭپۇڭسىز -
لىقىدىن كېلىپ چىقىدۇ. 20 - ئەسىرنىڭ 40 - يىللىرىنىڭ
دەسلەپىدە، ئامېرىكا جەمئىيەتشۇناسى فولېر كۆپ سانلىق كىشى-
لەرنىڭ مەۋجۇت بولغان بىر قىسىم ئىجتىمائىي قائىدە - نىزام:-
دىن چەتنەپ كېتىش ھادىسىلىرىنى ئىجتىمائىي ئەھۋاللار ياكى
ئىجتىمائىي مەسىلىلەر بولىدۇ دەپ قارايدۇ دېگەن. 20 - ئە-
سىرنىڭ 40 - يىللىرىنىڭ كېيىنكى مەزگىلىدە، جۇڭگو جەمئى-
يەتشۇناسى سۇڭ بىنۋېن ئەينى ۋاقىتتىكى جەمئىيەتشۇناسلىقنىڭ
ئىجتىمائىي مەسىلىلەر توغرىسىدىكى ھەر خىل چۈشەندۈرۈشلە-
رنى يىغىپ، ئىجتىمائىي مەسىلىگە تۆۋەندىكى تۆت نۇقتىدىن
چىقىپ تەبىر بېرىش لازىم دەپ قارىغان: (1) ۋ. ئى. ئوگېن-
نىڭ ئىجتىمائىي ئۆزگىرىش ۋە مەدەنىيەت تەڭپۇڭسىزلىقى نۇق-
تىسىدىن تەبىر بېرىش كېرەك. (2) ئۇنىڭ قارىشىچە، ئىجتى-
مائىي مەسىلىلەرنىڭ ئالاھىدە مەزمۇنى يوق، قانداق ئىجتىمائىي
ئەھۋالنىڭ بولۇشىدىن قەتئىينەزەر، پەقەت ئۇ جەمئىيەتتىكى
كۆپ قىسىم كىشىلەرنىڭ دىققىتىنى قوزغىسلا، پەقەت ئىجتىما-
ئىي كوللېكتىپنىڭ بىرلىكتە ھەرىكەت قىلىنىپ، ئۇنى
چەكلەش زۆرۈرىيىتى تۇغۇلسلا، مۇشۇ مەسىلە ئىجتىمائىي
مەسىلە بولۇپ قالىدۇ. (3) ئىجتىمائىي پسخولوگىيە تەرەپدار-
لىرىنىڭ قارىشىچە، ئىجتىمائىي مەسىلىلەر كۆرگىلى بولىدىغان
مەسىلىلەر بولۇپلا قالماستىن، ئەڭ مۇھىمى ئۇ بىر خىل پىس-
خىك ھالەت ۋە بىر خىل قىممەت ھۆكۈمى. (4) فولېر قاتارلىق
كىشىلەر ئوتتۇرىغا قويغان ئىجتىمائىي مەسىلىلەرنىڭ سۈيىپكە-
تىپ ۋە ئويىپكىتىپ ئۆلچىمىگە كەلسەك، بۇنىڭ ئىچىدىكى ئوي-
يىپكىتىپ ئۆلچەم دېگەندە، ئۇنى مۇقىملاشتۇرۇشقا بولىدىغان،
ئۇنىڭ مەۋجۇتلۇقىنى سان جەھەتتىن ئىسپاتلاپ چىقىشقا بولىدۇ-
غان ئەھۋاللاردۇر. سۈيىپكىتىپ ئۆلچەم دېگەندە، كىشىلەر مەلۇم
ئىجتىمائىي مەسىلىلەرنىڭ ئۆزىنىڭ قىممەت قارىشىغا تەھدىت
سېلىۋاتقانلىقىنى تونۇپ يەتكەن چاغدىكى ئەھۋاللار. سۇڭ ۋېن

ئىجتىمائىي مەسىلىلەر تەدبىرنى يىغىنچاقلاش ئاساسىدا، ئۆز -
نىڭ بۇ ھەقتىكى تەدبىرنى ئوتتۇرىغا قويۇپ، ئىجتىمائىي مەسى-
لىلەر — پۈتۈن جەمئىيەتتىكى كىشىلەر ياكى جەمئىيەتتىكى بىر
قىسىم كىشىلەرنىڭ ئورتاق تۇرمۇشى ياكى جەمئىيەت تەرەققىيا-
تىنى توسالغۇغا ئۇچرىتىدىغان مەسىلىلەرنى كۆرسىتىدۇ دېگەن.
20 - ئەسىرنىڭ 60 - يىللىرىنىڭ دەسلەپىدە، ئامېرىكا جەمئى-
يەتشۇناسى مۇدۇن قاتارلىق كىشىلەر 40 - يىللاردىن بۇيانقى
ئىجتىمائىي مەسىلىلەرنى تەتقىق قىلىپ، ئىجتىمائىي مەسىلىلەر
تۆۋەندىكى ئۈچ جەھەتتىكى مەزمۇنىنى ئۆز ئىچىگە ئېلىشى كې-
رەك دەپ ئوتتۇرىغا قويغان: (1) جەمئىيەت ئۈمىد ياكى ئارزۇ
قىلغان ئىشلارنىڭ ئورۇنلاشتۇرۇلمىغانلىقى؛ (2) جەمئىيەت تەرد-
پىدىن بېكىتىلگەن توغرا ئىشلارنىڭ بۇزغۇنچىلىققا ئۇچرىشى؛
(3) جەمئىيەت تەرىپىدىن قەدىرلىنىدىغان ئىجتىمائىي تەرتىپ
ياكى مۇناسىۋەتنىڭ ۋەيران بولۇشى. بۇ خىل چۈشەنچىگە ئاسا-
سەن، ئۇلار ئىجتىمائىي مەسىلىلەر ئىجتىمائىي قۇرۇلمىنىڭ
پارچىلىنىشى ۋە تاپتىن چىقىش ھەرىكىتى دەپ ئىككىگە بۆلۈند-
دۇ، دەپ قارىغان.

ئىككىنچى پاراگراف ئېلىمىزدىكى ئاساسىي ئىجتىمائىي مەسىلىلەر

ئىجتىمائىي مەسىلىلەرنىڭ ھەرقايسى دەۋر ۋە ھەرقايسى
رايونلاردىكى ئىپادىلىنىش مەزمۇنى، شەكلى ۋە تەسىرى ئوخشاش
بولمايدۇ. نۆۋەتتە ئېلىمىزدە ئەڭ كۆرۈنەرلىك ئىجتىمائىي مە-
سىلىلەر نوپۇس مەسىلىسى، مۇھىت مەسىلىسى، ئەمگەك -
ئىشقا ئورۇنلىشىش مەسىلىسى، ياش - ئۆسمۈرلەرنىڭ جىنايەت
ئۆتكۈزۈش مەسىلىسى، نامراتلىق مەسىلىسى، ياشانغانلار مەسى-
لىسى قاتارلىقلاردىن ئىبارەت.

1. نوپۇس مەسىلىسى

نوپۇس مەسىلىسى پۈتكۈل يەر شارى خاراكتېرلىك ئەڭ مۇھىم ئىجتىمائىي مەسىلىلەرنىڭ بىرى، شۇنداقلا ئۇ يەنە ھازىر-قى زاماندىكى نۇرغۇن ئىجتىمائىي مەسىلىلەرنىڭ نېگىزلىك مەنبەسى. نوپۇس مەسىلىسىنىڭ ھەرقايسى دۆلەت ۋە رايونلاردا ئىپادىلىنىشى ئوخشاش بولمىسىمۇ، لېكىن ئۇنىڭ ماھىيىتى ئوخشاش، يەنى نوپۇس ئىشلەپچىقىرىلىشى بىلەن ماددىي ۋاسىتىلەرنىڭ ئىشلەپچىقىرىلىشىنىڭ ماس قەدەم بىلەن ئەمەس، بەلكى تەڭپۇڭسىز ھالەتتە تەرەققىي قىلىشىدا، بولۇپمۇ نوپۇسنىڭ ئېشىشى ئىقتىسادنىڭ ئېشىشىدىن ئېشىپ كېتىپ، نوپۇس ئارتۇق-لۇقى كېلىپ چىقىشىدا مەركەزلىك ئىپادىلىنىدۇ. مىسال ئۈچۈن ئېلىمىز جۇڭگونى ئالساق، 2001 - يىللىق مەملىكەت بويىچە نوپۇس ئېنىقلاش ستاتىستىكىغا قارىغاندا، مەملىكەت بويىچە جەمئىي 1 مىليارد 295 مىليوندىن ئارتۇق نوپۇس بار ئىكەن. بۇ ناھايىتى كۆپ نوپۇس بولۇپ، مەملىكەت بويىچە بارلىق ئىجتىمائىي مەسىلىلەرنىڭ نېگىزى بولۇپ كەلمەكتە. نۆۋەتتە ئېلىمىزنىڭ ئىجتىمائىي تۇرمۇشى ۋە جەمئىيەت تەرەققىياتىدا كۆرۈلۈۋاتقان خىلمۇخىل مەسىلىلەرنىڭ ھەممىسى غايەت زور نوپۇس بېسىمى بىلەن بىۋاسىتە ياكى ۋاسىتىلىك ئالاقىدار. نوپۇس بېسىمى سەۋەبلىك، خەلقنىڭ تۇرمۇش شارائىتى ۋە تۇرمۇش سەۋىيىسى زور تەسىرگە ئۇچرىماقتا. بۇ مۇھىمى ئەمگەك - ئىشقا ئورۇنلىشىشنىڭ قىيىن بولۇشى، ئۆي ۋە ئولتۇراق جايىنىڭ جىددىي بولۇشى، ئاشلىق ۋە يېقىلغۇ ماتېرىياللىرىنىڭ قىس بولۇشىدا گەۋدىلىك ئىپادىلەنمەكتە. يەنە بىر تەرەپتىن، نوپۇس بېسىمى تۈپەيلىدىن، ئىستېمال بىلەن جۇغلانما ئوتتۇرىدا سىدا تەڭپۇڭسىزلىق ھالىتىنىڭ شەكىللىنىشىدە، ئېكولوگىيەلىك يىللىك تەڭپۇڭلۇقنىڭ ئېغىر بۇزغۇنچىلىققا ئۇچرىشىدا، ئومۇمىي خەلقنىڭ پەن - مەدەنىيەت سەۋىيىسىنىڭ تۆۋەن بولۇشىدا

گەۋدىلەنمەكتە .

نوپۇس ناھايىتى مۇھىم ئىجتىمائىي مەسىلە ئىكەن . ئۇ ھەقتە بىزدە يۈكسەك دەرىجىدىكى ئاڭ ۋە تونۇش بولۇشى كېرەك .

نوپۇس بىلەن جەمئىيەت بىر - بىرىدىن پەرقلىنىدۇ شۇنداقلا بۇ ئىككى تەرەپ ئۆزئارا بىر - بىرىنى شەرت قىلىدۇ ۋە بىر - بىرىگە بېقىنىدۇ . چۈنكى ، بىرىنچىدىن ، نوپۇس سىس- تېمىسىنىڭ ستاتىكىلىق قىسمى دىنامىكىلىق قىسمى تار مەنىدە - كى بىرمۇنچە ئىجتىمائىي مەسىلىلەرنىڭ پەيدا بولۇشى ۋە تەرەققىيات ئۆزگىرىشىگە قارىتا ئوخشاش بولمىغان دەرىجىدە تەسىر كۆرسىتىدۇ . مەسىلەن ، مەلۇم بىر رايوننىڭ نوپۇس سانى ، زىچلىقى ، ھەر خىل قۇرۇلمىسى ۋە ئۇنىڭ ئۆزگىرىشى شۇ رايوننىڭ نامراتلىق مەسىلىسى ، ئىشقا ئورۇنلىشىش مەسىلىسى ، مائارىپ مەسىلىسى ، ساقلىقنى ساقلاش مەسىلىسى ، ئولتۇراق ئۆي مەسىلىسى ، مۇھىت مەسىلىسى ، نىكاھ مەسىلىسى ، قېرىلار مەسىلىسى . مىللىي مەسىلە ۋە جىنايى ئىشلار مەسىلىسى قاتارلىقلارغا بىۋاسىتە ياكى ۋاسىتىلىك تەسىر كۆرسىتىدۇ . ئا- مېرىكىدىكى دۇنياۋى كۆزىتىش - تەتقىقات ئۇنىڭ باشلىقى بىرۇن (Brown) نىڭ تەھلىل قىلىشىچە ، نوپۇسنىڭ ئېشىشى جەمئىيەتتىكى مەسىلىلەرگە قارىتا 12 جەھەتتە تەسىر كۆرسىتىدىكەن . ئۇ يەنە تەسىر پەيدا قىلىدىغان بۇ مەسىلىلەرنى سىياسىي ، ئىقتىسادىي ، ئىجتىمائىي مەسىلىلەر : ئېكولوگىيە مەسىلىسى ، داۋالاش - ساقلىقنى ساقلاش مەسىلىسى دەپ ئۈچ تۈرگە بۆلىدۇ . بىرون ئوتتۇرىغا قويغان 22 خىل جەھەتتە تەسىر پەيدا قىلىدىغان مەسىلىلەردىن شۇنى بىلگىلى بولىدۇكى ، بۇنىڭ ناھايىتى كۆپ قىسمى نوپۇس ئۆزگىرىشىنىڭ تار مەنىدىكى ئىجتىمائىي مەسىلىلەرگە تەسىر كۆرسىتىشىگە چېتىلىدىغان مەسىلىلەردۇر . مەسىلەن ، بىرىنچى ، نوپۇسنىڭ ئېشىشى شەخسنىڭ كىرىمىنى تۆۋەن-

لىتىپ، نامراتلىقنى كۆپەيتىۋېتىشى مۇمكىن. بېلىقچىلىق، كانچىلىق، ياغاچ ماتېرىياللىرى، سۇ ۋە ئېنېرگىيە مەنبەلىرىدىن نىڭ تەمىنلىشىگە تەسىر يەتكۈزۈشى، شەھەر قۇرۇلۇش، ئولتۇراق ئۆي - جاي مەسىلىسى، ئىشقا ئورۇنلىشىش مەسىلىسى قاتارلىقلارنى جىددىيلەشتۈرۈۋېتىشى، ساۋاتسىزلارنى كۆپەيتىۋېتىشى، مۇھىت بۇلغىنىشىنى كەلتۈرۈپ چىقىرىپ تۈرلۈك كېسەللىكلەرنى پەيدا قىلىشى، داۋالاش سەۋىيىسىنى تۆۋەنلىتىۋېتىشى، تۈرلۈك ئىچكى - تاشقى ماجىرالارنى كۆپەيتىۋېتىشى ۋە شەخسنىڭ ئەركىنلىكىگە تەسىر يەتكۈزۈشى، ئىككىنچىدىن، تارىخ مەنىدىكى تۈرلۈك ئىجتىمائىي ئامىللارمۇ نوپۇس سىستېمىسىنىڭ ستاتىستىكىلىق ۋە دىنامىكىلىق قىسمىغا تەسىر كۆرسىتىدۇ. چۈنكى نوپۇستىكى تۇغۇلۇش، ئۆلۈش، كۆچۈپ كېلىش - كېتىش، ئىجتىمائىي قۇرۇلمىدىكى تۈرلۈك ئۆزگىرىشلەر بىر مۇنچە تەبىئىي شارائىتلار يەنى يەر - زېمىن، كان بايلىقى، كىلىمات، سۇ ۋە ئىنسانلارنىڭ ئۆزىدىكى ئىرسىيلىك ۋە فىزىئولوگىيەلىك ئۆزگىرىش قاتارلىق تەبىئىي ئامىللارنىڭ تەسىرىگە ئۇچراپلا قالماستىن، بەلكى يەنە تۈرلۈك ئىجتىمائىي شەرتلەرنىڭ چەكلىمىسىگە ۋە تەسىرىگە ئۇچرايدۇ. ئىجتىمائىي شەرتلەر ئىچىدە ئىشلەپچىقىرىش كۈچلىرىنىڭ سەۋىيىسى ۋە ئىشلەپچىقىرىش مۇنازىرىسى سۈۋەتلىرىنىڭ خاراكتېرى ئادەتتە نوپۇسنىڭ ئۆزگىرىشىگە نىسبەتەن مۇھىم شەرتلىك رول ئوينايدۇ. بۇنىڭدىن باشقا تۈرلۈك ئىجتىمائىي ئامىللار مەسىلەن، سىياسىي، ھەربىي، ئىدىئولوگىيە، ئەخلاق مەدەنىيەت، مائارىپ، ئائىلە ۋە ئۆرپ - ئادەت قاتارلىقلارمۇ نوپۇسنىڭ ئۆزگىرىشىدە مۇھىم رول ۋە تەسىرگە ئىگە.

نوپۇس بىلەن جەمئىيەت ئوتتۇرىسىدىكى بۇ خىل ئۆزئارا تەسىر كۆرسىتىش ئەھۋالىنى مەيلى تارىخىي جەھەتتىن، ياكى ھازىرقى رېئاللىق جەھەتتىن ئالاھىدى، ئۇنىڭ ئىپادىلىنىشى ناھايىتى

يىتى روشەن بولىدۇ. مەسىلەن، نوپۇسنىڭ ئۆزگىرىشى جەمئىيەتنىڭ تىنچ - مۇقىملىقى بىلەن ناھايىتى زىچ مۇناسىۋەتلىك. ئېلىمىزنىڭ غەربىي خەن سۇلالىسى دەۋرىدە جەمئىيەت بىر قەدەر تىنچ - مۇقىم بولغاچقا پۈتۈن مەملىكەت نوپۇسى تېز كۆپىيىپ 60 مىليونغا يەتكەن. ئۈچ دۆلەت (پادىشاھلىق) دەۋرىدە ئۇرۇش مالىمانچىلىق بولغاچقا نوپۇس بىردىنلا كېمىيىپ 7 مىليون 670 مىڭغا چۈشۈپ قالغان. مىڭ سۇلالىسىنىڭ دەسلەپكى يىللىرىغا كەلگەندىلا جەمئىيەت بىر قەدەر تىنچ - مۇقىملىققا قاراپ يۈزلىنىپ 20 - 30 يىل ئۆتكەندىن كېيىنلا ئېلىمىز نوپۇسى 60 مىليوندىن ئېشىپ كەتكەن.

نەزەرىيە ۋە سىياسىي تەدبىرلەرنىڭمۇ بۇنىڭ ئۆزگىرىشىگە بولغان تەسىرى تېخىمۇ چوڭ بولىدۇ. پروفېسسور ماينىچۇنىڭ «يېڭى نوپۇس نەزەرىيىسى» نى خاتا ھالدا تەنقىد قىلىشىدىن كېلىپ چىققان يامان ئاقىۋەت بۇنىڭغا ئەڭ گەۋدىلىك مىسال بولالايدۇ. 50 - يىللارنىڭ ئاخىرقى مەزگىللىرىدە، نۇرغۇنلىغان كىشىلەر نەزەرىيە جەھەتتىن ماركسىزم بىلەن مالتۇسچىلىقنىڭ تۈپكى پەرقىنى ئېنىق ئايرىۋالالمىغان. شۇڭا، نوپۇسنىڭ ئېشىشىنى تەشەببۇس قىلىشنى، «ئادەم ئىشلەپ چىقارغۇچى، ئادەم كۆپ بولسا ئىشلەپچىقىرىشنى ئاشۇرغىلى، جۇغلانمىسىنى كۆپەيتكىلى بولىدۇ» دېگەن كۆزقاراشنى خاتا ھالدا ماركسىزملىق نوپۇس كۆزقارىشى دەپ قارىغان. نوپۇسنى ئازايتىشنى تەشەببۇس قىلغۇچىلارنى، «ئادەم ئىستېمالچى، ئادەم كۆپ بولسا ئىستېمال كۆپ بولىدۇ، جۇغلانما كۆپەيمەيدۇ» دەپ قارىغۇچىلارنى مالتۇس نوپۇس نەزەرىيىچىلىرى دەپ ئاتىغان.⁽¹⁾ نەتىجىدە ئەينى ۋاقىتتا پروفېسسور ماينىچۇ ئۆز ماقالىسىدە «مېنىڭ نوپۇس نەزەرىيەم مەۋقە جەھەتتە مالتۇس بىلەن ئوخشىمايدۇ»⁽²⁾ دەپ ئېنىق ھالدا

(1) خەلق گېزىتى 1958 - يىلى، 5 - ئاينىڭ 27 - كۈنىدىكى سانى.
(2) خەلق گېزىتى 1957 - يىلى، 7 - ئاينىڭ 5 - كۈنىدىكى سانى.

جاكارلىغان ھەمدە ئۆز ماقالىسىگە «يېڭى نوپۇس نەزەرىيىسى» دەپ ئېنىق تېما قويغان بولسىمۇ، يەنىلا «جۇڭگونىڭ مالتۇسى» دەپ قارىلىپ قوپاللا رەتە تەقدىدە ئۇچرىغان. شۇنىڭ بىلەن نوپۇس مەسىلىسىنى تەتقىق قىلىش خېلى ئۇزۇنغىچە «چەكلەنگەن رايون» غا ئايلىنىپ قېلىپ دۆلەتنىڭ پىلانلىق تۇغۇت سىياسىتىنى ئىجرا قىلىشىمۇ كېچىكتى. ئاقسۆزەتتە ئېلىمىز نوپۇسدا قارىغۇلارچە داۋاملىق ئېشىش ۋەزىيىتى بارلىققا كېلىپ، 1963 - يىلى چوڭ قۇرۇقلۇق نوپۇسدا تۇغۇلۇش سانى بىردىنلا 29 مىليون 590 مىڭغا يەتتى. بۇ يېڭى جۇڭگو قۇرۇلغاندىن بۇيانقى 30 يىل ئىچىدە تۇغۇلۇش نىسبىتى ئەڭ يۇقىرى بولغان بىر يىل بولۇپ قالدى. ئومۇمەن قىلىپ ئېيتقاندا، نوپۇسنىڭ ئىجتىمائىي مەسىلىلەرگە بولغان تەسىرى بولۇپمۇ خەلق تۇرمۇشىغا بولغان تەسىرى ناھايىتى چوڭ. شۇڭا، خەلق تۇرمۇشىنىڭ پەيدىنپەي ياخشىلىنىشىغا كاپالەتلىك قىلىش ئۈچۈن، نوپۇسنىڭ كۆپىيىشىنى داۋاملىق قەتئىي تېزگىنلەش كېرەك. بۇ مەسىلىدە ئىككى خىل ئىھتىمال بار. نوپۇسنىڭ كۆپىيىشىنى قاتتىق، ئۈنۈملۈك تېزگىنلەپ، پۈتۈن خەلقنىڭ تۇرمۇش سەۋىيىسىنى تەدرىجىي ئۆستۈرۈش، دۆلەتنىڭ قۇرۇلۇشىنى يىلدىن - يىلغا كېڭەيتىش، يا نوپۇسنىڭ كۆپىيىشىنى قاتتىق تېزگىنلىمەي، كۈچلۈك تەدبىر كۆرمەي نوپۇسنىڭ داۋاملىق ھالدا كۆپلەپ ئېشىشىغا يول قويۇپ، خەلقنىڭ تۇرمۇشىنىمۇ ياخشىلىماسلىق، ئىقتىساد، مەدەنىيەت ۋە دۆلەت مۇداپىئەسى جەھەتتىكى قۇرۇلۇشىنىمۇ ياخشى ئېلىپ بارالماسلىق. شۇڭا پۈتۈن مەملىكەت خەلقى نوپۇسنىڭ كۆپىيىشىنى تېزگىنلەشنىڭ مۇھىملىقىنى سەگەكلىك بىلەن ئېنىق تونۇشى كېرەك.

نۆۋەتتە ئېلىمىز جۇڭگودىكى مۇھىم ئىجتىمائىي مەسىلە نوپۇس مەسىلىسى بولۇپ، نوپۇس ئىشلەپچىقىرىشى بىلەن ماددىي ۋاسىتىلەرنىڭ ئىشلەپچىقىرىشى ئوتتۇرىسىدىكى گارمونىيىلىك

تەرەققىيات بۇزۇلۇپ، نوپۇسنىڭ ئېشىش سۈرئىتى ئىقتىسادنىڭ ئېشىش سۈرئىتىدىن تېز بولۇپ كەتتى. نەتىجىدە نوپۇس ئارتۇق-چىلىقى كىرىزىسى كېلىپ چىقتى. بۇ ئېلىمىزدىكى گەۋدىلىك ئىجتىمائىي مەسىلىلەرنىڭ بىرى بولۇپ، ئۇ تۆۋەندىكى جەھەتلەر-دە ئىپادىلەنمەكتە:

(1) نوپۇسنىڭ ئېشىشى بىلەن ئاشلىقنىڭ ئېشىشى ئوتتۇرىدا سىدانىسبەت ماس ئەمەس، يەنى ئادەم كۆپ، ئاشلىق ئاز بولماقتا. مەسىلەن، 1949 - يىلىدىن 1979 - يىلىغىچە، ئېلىمىزدە نوپۇس 450 مىليوندىن 980 مىليونغا يەتكەن. دېمەك، ساپ ئېشىش %81 كە يەتكەن. ئاشلىق ئومۇمىي مەھسۇلاتى بولسا، 270 مىليارد جىڭدىن 630 مىليارد جىڭغا يەتكەن. دېمەك، ساپ ئېشىش %3.1 ھەسسە بولغان. 1983 - يىلىغا كەلگەندە، نوپۇس بىر مىليارد ئۆتكىلىدىن ئۆتكەن، ئېشىش %2.1 ھەسسە بولغان. ئاشلىق بولسا، 800 مىليارد جىڭغا يېتىپ، 1.5 ھەسسە ئاشقان. قارماققا ئاشلىقنىڭ ئېشىش سۈرئىتى تېز بولغان بولسىمۇ، لېكىن ئىگىلىكنىڭ تەرەققىياتى، سانائەتتە ئاشلىق ئىشلىتىلىش سەۋەبىدىن، كىشى بېشىغا توغرا كېلىدىغان ئاشلىق سەرپىياتىدا ئانچە چوڭ ئۆزگىرىش بولمىغان. ئەكسىچە، تېرىلغۇ كۆلىمى بارا - بارا ئەسلىدىكىسىدىن تارىيىپ بارغان، نوپۇس بولسا ئەسلىدىكىسىدىن كۆپىيىپ بارغان. شۇڭا، كەلگۈسىدىمۇ ئادەم بىلەن ئاشلىق ئوتتۇرىسىدىكى ماسلاشماسلىق ھالەت يەنىلا ئېغىر ھالدا مەۋجۇت بولۇپ تۇرىدۇ.

(2) ئەمگەك يېشىدىكى نوپۇسنىڭ ئېشىشى بىلەن ئىش ئورنىنىڭ ئېشىشى ئوتتۇرىسىدا ماسلاشماسلىق ھالىتى بارغانسېرى ئېغىرلاشماقتا. ئەگەر بىر دۆلەتتە ئىشقا ئورۇنلىشىش ئورنى كۆپەيمەي، ئەمگەك يېشىدىكى نوپۇس كۆپەيسە، ناھايىتى ئېنىقكى، جەمئىيەتتە ئىشسىزلىق ياكى ئىش كۈتۈپ تۇرۇش كىرىزىسى يۈز بېرىدۇ. دەرۋەقە، بۇ يەردە يەنە ئەمگەك ئۈنۈمدارلىقى

ئاملىمۇ رول ئوينايدۇ. ئۈنۈمدارلىق يۇقىرى كۆتۈرۈلسە، ئىش ئورنىدا ئېھتىياجلىق ئەمگەك كۈچىمۇ ئازىيىدۇ. ئېلىمىز دە ئەمگەك ئۈنۈمدارلىقى ئانچە يۇقىرى ئەمەس، بىر خىزمەت ئورنىدا ئادەممۇ بىرقەدەر كۆپ، ئۇنىڭ ئۈستىگە تەكرار ئورگانلارنىڭ كۆپلۈكى، ئىش ئاز، ئادەم كۆپ بولۇش تۈپەيلى، ئەمگەك يېشىدىكى كىشىلەرنى يەنىلا يېتەرلىك ئىشقا ئورۇنلاشتۇرغىلى بولىمايدۇ.

(3) نوپۇسنىڭ ئېشىشى بىلەن خەلقنىڭ ماددىي تۇرمۇش سەۋىيىسىنى ياخشىلاش ئوتتۇرىسىدا ماسلاشماسلىق ھالەت داۋاملىق مەۋجۇت بولۇپ تۇرماقتا. سوتسىيالىستىك ئىشلەپچىقىرىشنىڭ مەقسىتى كىشىلەرنىڭ كۈنسىرى ئېشىپ بېرىۋاتقان ماددىي ۋە مەدەنىيەت تۇرمۇش ئېھتىياجىنى ئەڭ زور دەرىجىدە قاندۇرۇشتىن ئىبارەت. لېكىن، ئەگەر نوپۇسنىڭ ئېشىشى كۆپ ۋە زىيادە تېز بولۇپ كەتسە، ئىستېمال فوندى كەڭ خەلقنىڭ ماددىي ۋە مەنىۋى تۇرمۇشىنى ياخشىلاشقا ئىشلىتىلمەي، ئەكسىچە، يېشىدىن كۆپەيگەن نوپۇسنى بېقىش ئۈچۈن ئىشلىتىلىدۇ. بۇنىڭ بىلەن ئاممىنىڭ تۇرمۇش شارائىتىنى ياخشىلاش سۈرئىتى تۆرمۈزلىنىپ قالىدۇ. ئەسلىدىكى مەنزىلگە يېتىپ بېرىش سۈرئىتى ئاستىلايدۇ.

(4) نوپۇسنىڭ ئېشىشى بىلەن سوتسىيالىستىك قايتا ئىشلەپچىقىرىش سۈرئىتى ئۆزئارا ماسلاشمايۋاتىدۇ. نوپۇسنىڭ ئېشىشى سۈرئىتى تېز، ئىستېمال فوندىنىڭ خەجلىنىش دائىرىسى بىرقەدەر چوڭ بولۇۋاتقانلىق سەۋەبلىك، قايتا ئىشلەپچىقىرىش كۆلىمىنى كېڭەيتىش قىسمىغا سېلىنىدىغان سېلىنما تەسىرگە ئۇچرىماقتا. بۇنىڭدىن بۆلەك، ئېلىمىز ئەمگەك كۈچلىرىنىڭ ئارتۇقلۇقى، ئۇنىڭدىن باشقا، بىز تۆۋەن ئىش ھەققى بىلەن كۆپ ئىشقا ئورۇنلىشىش ئۈسۈلىنى قوللانغانلىقىمىز سەۋەبىدىن، ئۇزاق ۋاقىتلاردىن بۇيان، سانائەت، يېزا ئىگىلىكى ئىشلەپچىقىرىش

رىشىنىڭ تەرەققىياتى ئەمگەك ئىشلەپچىقىرىش ئۈنۈمدارلىقىغا تا-
يانماي، ئەكسىچە، يېڭى ئەمگەك كۈچلىرىنى كۆپەيتىش چارىسىگە
تايىنىلدى. بۇنداق بولغاندا، سوتسىيالىزمنىڭ ئەۋزەللىكىنى جا-
رى قىلدۇرۇش تەسىرگە ئۇچرىماي قالمايدۇ.

(5) نوپۇسنىڭ ئېشىشى بىلەن مائارىپ، پەن - تېخنىكا
سەۋىيىسىنى يۇقىرى كۆتۈرۈش ئۆزئارا ماسلاشمايۋاتىدۇ. ئېلىد-
مىزنىڭ مائارىپ خىراجىتى ھەر يىلى ئېشىپ كېتىۋاتسىمۇ،
لېكىن كۆپ ئۆسمۈر - ياشلارنىڭ مەكتەپكە كىرىش مەسىلىسىنى
يەنىلا ھەل قىلىپ كەتكىلى بولمايۋاتىدۇ. ساۋاتسىزلىق پۈتۈن
مەملىكەت نوپۇسىدا %23.5 نى ئىگىلىۋاتىدۇ. مائارىپ خىراجى-
تى ئاساسەن، مائارىپنى ئومۇمىيلاشتۇرۇش ئىشىغا خەجلىنىۋا-
تىدۇ. بۇنداق بولغاندا، پەن - تېخنىكا سەۋىيىسىنى يۇقىرى
كۆتۈرۈش تەبىئىي ھالدا تەسىرگە ئۇچرايدۇ.

يۇقىرىقىلاردىن كۆرۈۋېلىشقا بولىدۇكى، ئېلىمىزدا نوپۇس
مەسىلىسى بىرقەدەر گەۋدىلىك ئىجتىمائىي مەسىلە، بۇ مەسىلە-
نى ھەل قىلىش ئۈچۈن خېلى ئۇزۇن ۋاقىت كېتىدۇ.

2. ئېكولوگىيەلىك مۇھىت مەسىلىسى

ئىنسانلار جەمئىيىتى تەبىئەت دۇنياسىنىڭ ئۇزۇن مۇددەت-
لىك تەرەققىياتىنىڭ نەتىجىسى. ئىنسانلار جەمئىيىتى پەيدا بول-
غاندىن تارتىپلا، مەيلى ئۇ قانداق ئەھۋالدا تۇرغان بولسۇن،
باشتىن - ئاخىر مۇستەسناسز ھالدا بەلگىلىك تەبىئىي مۇھىت
ئىچىدىلا مەۋجۇت بولۇپ تۇرالايدۇ. ئىنسانلار تىرىكچىلىك قى-
لىشتا، روناق تېپىشتا بارلىق ماددىي نېمەتلەرنى ئاخىرقى ھېساب-
تا تەبىئەت دۇنياسىدىن ئالىدۇ. شۇڭا، تەبىئىي مۇھىت ئىنسان-
لار جەمئىيەتنىڭ مەۋجۇت بولۇشى ۋە تەرەققىي قىلىشىدىكى
دائىمىي ۋە زۆرۈر شەرتلەرنىڭ بىرى ھېسابلىنىدۇ. ئەھۋال شۇند-
اق ئىكەن، بىزدە ئېكولوگىيەلىك مۇھىت چۈشەنچىسى بولۇشى

كېرەك. ئۇنداق بولمىغاندا، ئېكولوگىيىلىك مۇھىت مەسىلىسىدە توغرا مۇئامىلە قىلالمايمىز. بۈگۈنكى كۈندە، ئېكولوگىيىلىك مۇھىت مەسىلىسى گەۋدىلىك ھالدا ئېكولوگىيىلىك تەڭ-پۇڭلۇقنىڭ بۇزۇلۇۋاتقانلىقىدا ۋە مۇھىتنىڭ ئېغىر ھالدىكى بۇلغىنىشقا ئۇچراۋاتقانلىقىدا ئىپادىلىنىدۇ.

1) مۇھىت چۈشەنچىسى

مۇھىت — ئىنسانلارنىڭ مەۋجۇت بولۇپ تۇرۇشى ۋە تەرەققىي قىلىشىدىكى تۈرلۈك ماددىي شارائىتلارنىڭ ئومۇملاشتۇرۇلۇشى، ئىنسانلارنىڭ مەۋجۇت بولۇپ تۇرۇشى ۋە تەرەققىي قىلىشىنى ماكان بىلەن تەمىنلەيدىغان، شۇنىڭدەك ئىنسانلارنىڭ تۇرمۇشىغا بىۋاسىتە ھەم ۋاسىتىلىك تەسىر كۆرسىتىدىغان ھەر خىل تەبىئىي ۋە سۈنئىي ھالدا ئۆزگەرتىلگەن تەبىئىي ئامىللارنىڭ يىغىندىسى، ئۇ ئاتموسفېرا، سۇ، دېڭىز - ئوكيان، تۇپراق، كان بايلىقلىرى، ئوتلاق، ياۋايى جانلىقلار، تەبىئىي يادىكارلىقلار، تەبىئىيلىكى قوغدىلىدىغان رايونلار، مەنزىرىلىك، داڭلىق رايونلار، شەھەر ۋە يېزا - كەنت قاتارلىقلارنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. مۇھىت بىر تەرەپتىن، ئىنسانلارنى مەۋجۇت بولۇپ تۇرىدىغان ماكان بىلەن تەمىنلىسە، يەنە بىر تەرەپتىن، ئىنسانلارنى ئاساسلىق ماددىي تۇرمۇش شارائىتى بىلەن تەمىنلەيدۇ. دېمەك، ئىنسانلار مۇئەييەن ئالاھىدە مۇھىت ئىچىدە ياشايدۇ ۋە تىرىكچىلىك قىلىدۇ. بۇ يەردىكى ئالاھىدە مۇھىت دېگىنىمىز، ئىجتىمائىي مۇھىت ۋە تەبىئىي مۇھىتنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. ئىجتىمائىي مۇھىت جەمئىيەت تەرەققىيات سەۋىيىسى ۋە ئۇنىڭ بارلىق ئىجتىمائىي شارائىتلىرىنى كۆرسەتسە، تەبىئىي مۇھىت — جۇغراپىيىلىك مۇھىتنى يەنى ئىنسانلار جەمئىيىتىنى ئوراپ تۇرغان ماددىي تەبىئەت دۇنياسىنى، ئىنسانلارنىڭ تىرىكچىلىك قىلىش ۋە تەرەققىي قىلىشىدا تاپىنىدىغان تەبىئىي شارائىتلارنى كۆرسىتىدۇ. شۇڭلاشقا بۇ يەردە مۇھىت بىلەن ئۇنىڭ

سۈيپىكتى بولغان ئىنسانلارنى ئايرىۋېتىشكە بولمايدۇ. بۇ سۈبە-
يېكت بولمىسا مۇھىتتىن سۆز ئېچىش مۇمكىن ئەمەس. مۇھىت
ھەققىدىكى ئۇقۇم باشتىن - ئاخىر ئىنسانلار بىلەن باغلىنىشلىق
مەنىدىكى ئۇقۇم بولغاچقا، ئۇنى يەنە «ئىنسانلار مۇھىتى» دەپمۇ
ئاتايمىز.

ئىنسانلار بىلەن مۇھىت بىرلا ۋاقىتتا بارلىققا كەلگەن ئە-
مەس. ئىنسانلار بارلىققا كېلىشتىن كۆپ يىللار ئىلگىرى يەر
شارى خېلى ئۇزاق تارىخى تەرەققىياتىنى باشتىن كەچۈرگەن،
دېمەك، ئىنسانلار - مۇھىتنىڭ مەھسۇلى. پەن - تەتقىقاتچىلار-
نىڭ ئىسپاتلىشىچە، ئىنسانلار تارىخى ئەڭ ئۇزاق بولغاندىمۇ 2
مىليون يىلدىن 2 مىليون 800 مىڭ يىلغىچە بولغان جەرياننى
باشتىن كەچۈردى، يەر شارى بولسا 4 مىليارد 500 مىليون
يىلدىن 4 مىليارد 600 مىليون يىلغىچە بولغان جەرياننى باشتىن
كەچۈردى. يەر شارى ھاياتلىقنى ۋۇجۇدقا كەلتۈردى، ئىنسانلار-
نى ۋۇجۇدقا كەلتۈردى، مۇھىت ئىنسانلارنىڭ بارلىققا كېلىشى
بىلەن تېخىمۇ يېڭى، تېخىمۇ يۇقىرى باسقۇچقا قەدەم قويدى،
شۇڭلاشقىمۇ ئىنسانلار بىلەن مۇھىتنىڭ مۇناسىۋىتىنى توغرا تو-
نۇش كېرەك.

ئىنسانلار مۇھىت بارلىققا كەلتۈرگەن جانلىق ئورگانىزم
بولۇش سۈپىتى بىلەن، مۇھىتنى ئۆزىنىڭ مەۋجۇت بولۇپ تۇرۇ-
شىنىڭ ئاساسىي شەرتى قىلىش ئۈچۈن، ماددا ئالماشتۇرۇش
ئارقىلىق مۇھىت بىلەن ماددا ۋە ئېنېرگىيە ئالماشتۇرۇپ، تەبى-
ئەت بىلەن تەڭپۇڭلۇق مۇناسىۋەتنى ساقلايدۇ، ئەمەلىيەتتە ئادەم
ئورگانىزمىدىكى تۈرلۈك خىمىيىلىك ئېلېمېنتلارنىڭ ئوتتۇرىچە
نەسبىتى بىلەن يەر پوستىدىكى تۈرلۈك خىمىيىلىك ئېلېمېنتلار-
نىڭ موللۇق دەرىجىسى ئاساسەن ئوخشاش بولۇپ، ئادەم ئورگانى-
زىمى ئۆزىدىكى ئىچكى تەڭشەش ئارقىلىق سىرتقى مۇھىتنىڭ
ئۆزگىرىشىگە ماسلىشالايدۇ، بۇ ئىنسانلار بىلەن مۇھىتنىڭ ماس-

لىشىش مۇناسىۋىتىنى چۈشەندۈرىدۇ.

ئىنسانلار ھايۋانلار ئىچىدىكى ئەڭ ئىجتىمائىيلاشقان توپ بولۇپ، ئىجتىمائىيلىققا ئىگە، ئۇ مۇھىتنى ئۈزلۈكسىز تۈردە تونۇپلا قالماستىن، بەلكى مۇھىتنىڭ يېڭى خاراكتېرىنى بايقىپلايدۇ ھەمدە مۇھىتتىن پايدىلىنالايدۇ ۋە ئۆزىنىڭ مەۋجۇت بولۇپ تۇرۇشى ۋە تەرەققىي قىلىشى ئۈچۈن خىزمەت قىلدۇرالايدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن، ئىنسانلار بارلىققا كەلگەندىن تارتىپلا پەقەت ئۆزىگىلا تايىنىپ مۇھىتقا ماسلىشىدىغان پاسسىپ ھالەتتىن قۇتۇلۇپ، ئۆزىنىڭ ئەمگىكى بىلەن مەقسەتلىك ھالدا مۇھىتنى ئۆزگەرتىش، مۇھىتتىن پايدىلىنىش ئارقىلىق، يۈكسەك دەرىجىدىكى ئىنسانلار مەدەنىيىتىنى قەدەممۇقەدەم يارىتىپ، مۇھىتقا يېتەكچىلىك قىلالايدىغان يېتەكچى كۈچكە ئايلاندى. بۈگۈنكى كۈندە، پەن - تېخنىكىنىڭ ئۇچقاندەك تېز تەرەققىي قىلىشىغا ئەگىشىپ، ئىنسانلارنىڭ مۇھىتقا بولغان تەسىرى تېخىمۇ چوڭ قۇرلاشتى. ئەمما بىز ئىنسانلارنىڭ ئۇزاقتىن بېرى مۇھىتتىن پايدىلىنىش ۋە ئېچىشنىڭ مۇۋاپىق بولماسلىقى تۈپەيلىدىن، تەبىئەتنىڭ رەھىمسىزلىرىچە ئۆچ ئېلىۋاتقانلىقىنى ھەم بۇ خىل ئاقدەۋەتنىڭ ئىنسانلارنىڭ داۋاملىق مەۋجۇت بولۇپ تۇرۇشى ۋە تەرەققىي قىلىشىغا تەھدىت بولۇۋاتقانلىقىنى تونۇپ يېتىشىمىز كېرەك.

ئىنسانلارمۇ، مۇھىتمۇ ئۈزلۈكسىز تۈردە تەرەققىي قىلىدۇ، مۇھىتنىڭ تەرەققىياتى ئۆز قانۇنىيىتى بويىچە بولۇپ، ئىنسانلار پائالىيىتىنىڭ تەسىرى تۈپەيلىدىن، بىر سەۋىيىدە توختاپ قالمايدۇ. ئىنسانلار پەقەت مۇھىتنىڭ رولى ئارقىلىقلا تەبىئەتنىڭ قانۇنىيىتىنى ئۈزلۈكسىز تۈردە تونۇپ يېتىدۇ ۋە ئۇنىڭغا ماسلىشىدۇ، ئىنسانلار مۇھىتنىڭ ئۇزاق مۇددەتلىك تەسىرىنى تونۇغاندىلا، ئاندىن مۇھىت بىلەن ئۆزئارا رول ئويناش، ئۆزئارا چەكلەش جەريانى ئارقىلىق ئورتاق ئىلگىرىلىيەلەيدۇ.

2) مۇھىت ئامىللىرى ۋە ئۇنىڭ تۈرلىرى

مۇھىت ئىنسانلار مەۋجۇت بولۇپ تۇرۇشىنىڭ ئاساسى بولۇش سۈپىتى بىلەن ئاساسلىقى ئىنسانلارنىڭ مەۋجۇت بولۇپ تۇرۇش ماكانى، شۇنىڭدەك ئۇنىڭ ئىچىدىكى ئىنسانلارغا كۆرسىتىدىغان تۈرلۈك مۇھىت ئامىللىرىدىن تەركىب تاپىدۇ. يەر شارى بىئوسفىرا قاتلىمىنىڭ دائىرىسى تەخمىنەن دېڭىز ئاستى يۈزىدىن 12 كىلومېتىر چوڭقۇرلۇقتىن دېڭىز يۈزىدىن 10 كىلومېتىر ئېگىزلىكىگە بولغان ماكاننى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ، بۇ ماكاندا ئىنسانلارنىڭ ۋە جانلىق ئورگانىزملارنىڭ مەۋجۇت بولۇپ تۇرۇشىغا كېرەكلىك بولغان ئاساسلىق ئامىللار مەۋجۇت. ئومۇمەن، ئىنسانلار مۇھىتىنى تەشكىل قىلىدىغان تۈرلۈك تەبىئىي ماددا ئامىللىرىنى ئومۇملاشتۇرۇپ مۇھىت ئامىلى دەپ ئاتايمىز. مەسىلەن، ئاتموسفېرا، سۇ، تۇپراق، ئورمان، يايلاق، ياۋايى ھايۋانات، ياۋا ئۆسۈملۈكلەر، شەھەر، يېزا، كەنت قاتارلىقلار. بۇلارنىڭ ھەرقايسىسى ئۆز ئالدىغا مۇستەقىل بولۇپ، خاراكتېرى بىر - بىرىگە ئوخشىمىغانلىقتىن، جانلىقلارنىڭ تارىخىي تەرەققىيات قانۇنىيىتىگە بويسۇنىدىغان تۈرلۈك ئامىللار مۇھىتنىڭ ئومۇمىي گەۋدىسىنى ھاسىل قىلىدۇ. مۇھىتنى تەشكىل قىلىدىغان ئامىللار ئۆزئارا باغلىنىشلىق بولىدۇ، ئۆزئارا چەكلەپ تۇرىدۇ، ئۆزئارا رول ئوينايدۇ ھەم شۇ ئارقىلىق مۇھىتنىڭ ئورگانىك بىر پۈتۈنلۈكىنى ھاسىل قىلىدۇ. بۇنىڭ ئىچىدىكى بىرەر خىل مۇھىت ئامىلىدا ئۆزگىرىش بولسا، بىرەر خىل ياكى بىرنەچچە خىل مۇھىت ئامىلىنىڭ ئۆزگىرىشىنى كەلتۈرۈپ چىقىرىدۇ، ھەتتا مەلۇم دائىرىدىكى مۇھىتنىڭ سۈپىتىگە يامان تەسىر كۆرسىتىدۇ.

مۇھىت بىر خىل مۇرەككەپ، ئۇنىۋېرسال گەۋدە بولغانلىقتىن، ھازىرغىچە ئۇنى بىرلىككە كەلگەن تۈرگە ئايرىش ئۇسۇلى يوق ھەم تۈرلەرگە ئايرىشنىڭ ئۆلچىمى ۋە ئاساسىمۇ ئوخشاش

ئەمەس. مەسىلەن، مۇھىتنىڭ دائىرىسى شۇنىڭدەك ئىنسانلار پائالىيىتىنىڭ باغلىنىشلىق نۇقتىسىغا ئاساسەن، ئالەم مۇھىتى، گېئولوگىيىلىك مۇھىت، رايون مۇھىتى، يېزا مۇھىتى قاتار-لىقلارغا ئايرىلىدۇ؛ مۇھىتنى تەشكىل قىلغۇچى ئامىللارغا ئاساسەن، ئاتموسفېرا مۇھىتى، سۇ مۇھىتى، تۇپراق مۇھىتى، جان-لىق ئورگانىزم مۇھىتى قاتارلىقلارغا بۆلۈنىدۇ. مۇھىتنىڭ فۇنكسىيىسىگە ئاساسەن، يېزا ئىگىلىك مۇھىتى، سانائەت مۇھىتى، قاتناش مۇھىتى، ئىشلەپچىقىرىش مۇھىتى، تۇرمۇش مۇھىتى قاتارلىقلارغا بۆلۈنىدۇ. ھەرقايسى دۆلەتلەر مۇھىت ئاس-راشقا دائىر قانۇن چىقىرىش ئەمەلىيىتىدە مۇھىتنى ئادەتتە تەبىئىي مۇھىت ۋە سۈنئىي مۇھىت (ئىنسانلار ياراتقان مۇھىت) دېگەن ئىككى تۈرگە بۆلىنىدۇ. تەبىئىي مۇھىت دېگەندە، يەر شارىنىڭ تارىخىي تەرەققىياتى جەريانىدا تەبىئىي ھالدا شەكىللەنگەن، ئىنسانلار پائالىيىتىنىڭ تەسىرىگە ياكى يەتتىكى تەسىرىگە ئۇچرىمىغان مۇھىت كۆزدە تۇتۇلىدۇ؛ سۈنئىي مۇھىت دېگەندە، تەبىئىي مۇھىت ئاساسىدا ئىنسانلار ئۆزگەرتىپ ياسىغان، ئىجاد قىلغان، ئىنسانلارنىڭ مەدەنىيىتىنى ئىپادىلەيدىغان مۇھىت كۆز-دە تۇتۇلىدۇ. ئالدىنقىسىغا ياۋايى ھايۋانلار، ياۋا ئۆسۈملۈكلەر، تەبىئىي ئورمانلار كىرىدۇ؛ كېيىنكىسىگە سۇ ئامبىرى، يول، شەھەر قاتارلىقلار كىرىدۇ. دۆلىتىمىزنىڭ مۇھىت ئاسراش قانۇنىدىمۇ بۇ خىل ئايرىش ئۇسۇلى، يەنى تەبىئىي مۇھىت ۋە سۈنئىي مۇھىت دېگەن ئىككى تۈرگە ئايرىش ئۇسۇلى قوللىنىلغان.

3 مۇھىت مەسىلىسى ۋە ئۇنىڭ كېلىپ چىقىشى

مۇھىت مەسىلىسى دېگىنىمىز، ئىنسانلار پائالىيىتى كەلتۈرۈپ چىقارغان مۇھىت سۈپىتىنىڭ ئۆزگىرىپ، ئىنسانلارنىڭ تەرەققىياتىغا پايدىسىز ئامىللارنى كەلتۈرۈپ چىقىرىش ھەمدە بۇ خىل ئۆزگىرىشلەرنىڭ ئىنسانلارنىڭ مەۋجۇت بولۇپ تۇرۇشى ۋە تەرەققىي قىلىشىغا تەھدىت سېلىش مەسىلىسىنى كۆرسىتىدۇ.

مۇھىت مەسىلىسى ئومۇمەن مۇنداق ئىككى چوڭ تۈرگە بۆلۈندى. دۇ: بىرى، ئىنسانلارنىڭ ئىشلەپچىقىرىش ۋە تۇرمۇش پائالىيىتى جەريانىدا ئويىپكىتىپ قانۇنىيەتكە خىلاپلىق قىلىپ، مۇھىتقا قويۇپ بەرگەن تۈرلۈك بۇلغۇنچى ماددىلار مۇھىتنىڭ سىغىم-چانلىقىدىن ئېشىپ كەتكەنلىكتىن، مۇھىتنىڭ ئۆزىنى ئۆزى تازىلاش ئىقتىدارى بۇزغۇنچىلىققا ئۇچراش نەتىجىسىدە كېلىپ چىققان مۇھىتنىڭ بۇلغىنىشى، مەسىلەن، ئاتموسفېرانىڭ بۇلغىنىشى، سۇنىڭ بۇلغىنىشى، تۇپراقنىڭ بۇلغىنىشى قاتارلىقلار؛ يەنە بىرى، ئىنسانلارنىڭ تەبىئىي بايلىقلارنى ئېچىشى ۋە ئۇلار-دىن پايدىلىنىشىنىڭ ئۇلارنىڭ ئەسلىگە كېلىش ۋە كۆپىيىش ئىقتىدارىدىن ئېشىپ كېتىشى نەتىجىسىدە كېلىپ چىققان تەبىئىي مۇھىتنىڭ بۇزغۇنچىلىققا ئۇچرىشى، مەسىلەن، سۇ، تۇپ-راقنىڭ ئېقىپ كېتىشى، ئوتلاقلارنىڭ چېكىنىپ كېتىشى، تۇپ-راقنىڭ شورلىشىپ كېتىشى، سۇ مەنبەسىنىڭ قۇرۇپ كېتىشى، تۈرلەرنىڭ يوقىلىشى قاتارلىقلار.

ئىنسانلارنىڭ ئىشلەپچىقىرىش ۋە تۇرمۇش پائالىيەتلىرى كەلتۈرۈپ چىقارغان تۈرلۈك كېرەكسىز ماددىلار بىۋاسىتەلا ئاتموسفېراغا، سۇغا، تۇپراققا قويۇۋېتىلىدۇ، ماددا بىلەن يېمەك-لىك باغلىنىشلىق رول ئوينىغانلىقتىن، ئاخىردا ئۇ ئىنسانلار-نىڭ سالامەتلىكىگە زىيان يەتكۈزىدۇ. بۇ مۇھىت مەسىلىسىنىڭ بىر تەرىپى. مۇھىت مەسىلىسىنىڭ يەنە بىر تەرىپى، ئىنسانلار-نىڭ يەر، ئورمان، ئوتلاقلارنى قالايمىقان ئېچىشى ۋە قالايمىقان كېسىشى بىلەن كېلىپ چىققان سۇ، تۇپراقنىڭ ئېقىپ كېتىشى، ئىقلىمنىڭ نورمالسىزلىشىشى ياكى كان بايلىقلىرىنى ئېچىشنىڭ مۇۋاپىق بولماسلىقىدىن كېلىپ چىققان ئېكولوگىيەلىك مۇھىت-نىڭ بۇزغۇنچىلىققا ئۇچرىشى. بۇ خىل بۇلغىنىش ئىنسانلارغا مۆلچەرلىگۈسىز زىيانلارنى ئېلىپ كېلىدۇ. لېكىن بۇ ئىككى خىل مۇھىت مەسىلىسى ئەمەلىيەتتە ئۆزئارا باغلىنىشلىق بولدى.

دۇ، ئۆزئارا تەسىر كۆرسىتىدۇ. شۇڭلاشقا بۇ خىل مۇھىت مەسىلىسىنى بىر - بىرىدىن ئايرىۋېتىشكە بولمايدۇ. مۇھىت مەسىلىسىنىڭ بارلىققا كېلىشى بەلگىلىك مۇقەر- رەرلىككە ئىگە. چۈنكى، ئىنسانلارنىڭ بارلىققا كېلىشى ۋە تە- رەققىي قىلىشى بىئولوگىيىلىك قانۇنىيەتنىڭ چەكلىمىسىگە ئۇچ- راپلا قالماستىن، تېخىمۇ مۇھىمى ئىجتىمائىي قانۇنىيەتنىڭ چەكلىمىسىگە ئۇچرايدۇ، لېكىن تەبىئىي مۇھىت ئىنسانلار تەرد- پىدىن ئۈزلۈكسىز ئۆزگەرتىلىۋاتقان بولسىمۇ، يەنىلا ئۆز قانۇند- يىتى بويىچە ھەرىكەت قىلىۋېرىدۇ. شۇڭلاشقا، تەبىئىي مۇھىت- نىڭ ئويىپكەتتە تەرەققىيات جەريانى بىلەن ئىنسانلارنىڭ مەقسەت- لىك پائالىيىتى ئوتتۇرىسىدا ساقلانغىلى بولمايدىغان زىددىيەت مەۋجۇت بولىدۇ. ئىنسانلارنىڭ بىلىش سەۋىيىسى مەلۇم چەكلى- مىلىككە ئىگە بولغانلىقتىن، مۇھىتنىڭ تەرەققىي قىلىش ۋە ئۆزگىرىش قانۇنىيىتىنى تولۇق بىلىپ كېتەلمەيدۇ، بولۇپمۇ ئۆز ھەرىكىتىنىڭ مۇھىتقا ئۇزاق مۇددەتلىك ھەم بىۋاسىتە تەسىر كۆرسىتىدىغانلىقىنى ئېنىق كۆرۈۋېلىشى تېخىمۇ قىيىن بولىدۇ. ئىنسانلار سىنىپىي جەمئىيەتكە قەدەم قويغاندىن كېيىن، ئۇنىڭ تەرەققىياتى ئىجتىمائىي فورماتسىيە قاتارلىق ئىجتىمائىي ئامىل- لارنىڭ تەسىرىگە ئۇچرىدى، شۇڭلاشقىمۇ مۇھىت مەسىلىسى سىياسىي، ئىقتىسادىي تۈزۈم بىلەن تېخىمۇ باغلىنىشلىق بولۇپ، تۈرلۈك مۇرەككەپ ئالاھىدىلىكلەرنى شەكىللەندۈردى. ئىنسانلار- نىڭ تەرەققىيات تارىخىدىن، مۇھىت مەسىلىسىنىڭ بارلىققا كې- لىش ۋە ئېغىرلىشىشىنى مۇنداق ئۈچ باسقۇچقا بۆلۈشكە بولىدۇ: بىرىنچى باسقۇچ: ئىپتىدائىي تۇتۇپ يېيىش باسقۇچى. بۇ باسقۇچتا مۇھىت بىلەن ئىنسانلارنىڭ مۇناسىۋىتى ئاساسەن ئىند- سانلارنىڭ مۇھىتقا ماسلىشىش ۋە بويسۇنۇشىدا ئىپادىلىنىدۇ. ئىنسانلار ئۆڭكۈرلەردە ۋە ئورمانلىقلاردا ياشاش ئۇسۇلىنى قول- لانغان بولۇپ، يېمەكلىكى ئاساسەن ياۋايى ھايۋانلار ۋە ياۋا ئۆ-

سۈملۈكلەر ئىدى، ئىشلىتىدىغان قوراللىرى ئىنتايىن ئاددىي بولۇپ، تەبىئىي مۇھىتنى ئېچىش ۋە ئۇنىڭدىن پايدىلىنىش ئىقتىدارى ۋە دائىرىسى چەكلىك بولغان، ئىپتىدائىي ئىنسانلارنىڭ مۇھىتقا بولغان تەسىرى ئانچە زور بولمىسىمۇ، لېكىن مۇھىت مەسىلىسىنىڭ بىخلىنىشى بارلىققا كەلگەن. مەسىلەن، ئىنسانلار ئولتۇراقلاشقان رايون دائىرىسىدە ياۋايى ھايۋانلارنى ھەددىدىن زىيادە كۆپ تۇتۇش قاتارلىقلار.

ئىككىنچى باسقۇچ: ئىنسانلار دېھقانچىلىق، چارۋىچىلىق جەمئىيىتىگە قەدەم قويغاندىن باشلاپ سانائەت ئىنقىلابىغىچە بولغان باسقۇچ. بۇ باسقۇچتا ئىنسانلارنىڭ تەبىئىي مۇھىتنى تونۇشىدا ناھايىتى زور ئىلگىرىلەشلەر بولدى، تۇرمۇش ئۆسۈلمىدۇ تۈرلۈك ئۆزگىرىشلەر بارلىققا كېلىپ، ئولتۇراقلىشىش شارائىتىدىمۇ ياخشىلىنىش بولدى، ئەمگەك قوراللىرى ئىسلاھ قىلىندى، تۆمۈردىن پايدىلىنىش ئىنسانلارنىڭ تەبىئىي مۇھىتنى ئۆزگەرتەلەيدىغانلىقىنى نامايان قىلدى. ئىنسانلار تېخىمۇ مول يېمەكلىكلەرگە ئېرىشىش ئۈچۈن كەڭ - كۆلەمدە بوز يەر ئاچقاندىن، تەبىئىي ئۆسۈملۈكلەر بۇزغۇنچىلىققا ئۇچرىدى، ئۇرۇش مالىمانچىلىقىنىڭ كۆپلەپ يۈز بېرىشى، ئورمان بايلىقىنى بۇزغۇنچىلىققا ئۇچرىتىپ، سۇ، تۇپراقنىڭ ئېغىر دەرىجىدە ئېقىپ كېتىشىنى كەلتۈرۈپ چىقاردى، نەتىجىدە، بەزى بىر قۇملۇقلار ياكى ھوسۇلى تۆۋەن مۇنبەتسىز يەرلەر بارلىققا كەلدى. مەسىلەن، يۇنان، خۇاڭخې دەريا ۋادىلىرى ئىنسانلارنىڭ مەدەنىيەت بۆشۈكى ئىدى، بۈگۈنكى كۈندە بولسا چۆللۈشىپ ھەم نامراتلىشىپ كەتكەن رايونلارغا ئايلىنىپ كەتتى. بۇ مەزگىلدىكى مۇھىت مەسىلىسى ئاساسەن تەبىئىي بايلىقلارنى، بولۇپمۇ تەبىئىي ئۆسۈملۈكلەرنى بۇزغۇنچىلىققا ئۇچرىتىش بىلەن سۇ ۋە تۇپراقنىڭ ئېقىپ كېتىشى، يەرلەرنىڭ قۇملشىپ، شورلىشىپ كېتىشى قاتارلىق جەھەتلەردە ئىپادىلەندى.

ئۈچىنچى باسقۇچ: سانائەت ئىنقىلابىدىن باشلاپ ھازىرغىچە بولغان باسقۇچ. بۇ باسقۇچتا پەن - تېخنىكا ئۇچقاندەك تەرەققىي قىلىپ، ئىنسانلارنىڭ ئىشلەپچىقىرىش ئىقتىدارى ۋە تەبىئىي مۇھىتتىن ئېچىپ پايدىلىنىش كۆلىمى كۈنسېرى كېڭەيدى، نو- پۇس تېز سۈرئەتتە ئاشتى، شەھەرلەرنىڭ سانى ۋە كۆلىمى تېز ئاشتى، تەبىئىي بايلىقلارنى تەقسىملەش ئىقتىدارى مىسلى كۆ- رۈلمىگەن دەرىجىگە يەتتى، ئىنسانلار ئۆزىگە بەك ئىشىنىپ كە- تىپ، ئۆزىنى تەبىئىي مۇھىتنى ئۆز قولىدا تۇتقۇچى «ئالەم ئۈستىدىن غالىب كەلگۈچى» دەپ قارىدى، ھەتتا ئىنسانلار تەب- ئىي قانۇنىيەتكە خالىغانچە خىلاپلىق قىلىپ، تەبىئىي بايلىقلارنى خالىغانچە تەقسىم قىلدى. بۇ ۋاقىتتا ئىنسانلار تەبىئىي بايلىقلار- نى تالان - تاراج قىلىش خاراكتېرىدە ئاچتى، شۇنىڭدەك يەنە تەپتارتماستىن تەبىئەتنى ئەخلەت مەيدانىغا ئايلاندۇرۇۋەتتى، مۇ- ھىتقا كۆپلىگەن بۇلغىغۇچى ماددىلارنى قويۇپ بەردى. ب د ت مۇھىت پىلانلاش مەھكىمىسىنىڭ ستاتىستىكا قىلىشىچە، دۇنيا بويىچە ھەر يىلى مۇھىتقا قويۇپ بېرىلىدىغان قاتتىق ھالەتتىكى بۇلغىغۇچى ماددىلار 3 مىليارد توننىدىن، ھەر يىلى سەرپ بول- دىغان كان يېقىلغۇلىرى 8 مىليارد توننىدىن ئارتۇق بولغان. بۇ خىل ئەھۋال ئاستىدا مۇنداق ئىككى خىل مۇھىت مەمسىلىسى كۈنسېرى ئېغىرلىشىپ، ئىنسانلارنىڭ مەۋجۇت بولۇپ تۇرۇشى ۋە تەرەققىي قىلىشى تەھدىتكە ئۇچرىماقتا. ئۇنىڭ بىرى، بۇ مەزگىلدە مۇھىتنىڭ بۇلغىنىشى ئىنتايىن ئېغىرلاشتى. چۈنكى، بۇلغىغۇچى ماددىلارنىڭ مۇھىتقا قويۇپ بېرىلىشىنى ئۇزاق مۇد- دەتكىچە چەكلىمىگە ئىلتىمىن، مۇھىتنىڭ ئۆزىنى ئۆزى تازىلاش ئىقتىدارى بۇزغۇنچىلىققا ئۇچراپ، مۇھىتنىڭ سۈپىتى بارغانسې- رى ناچارلىشىپ باردى؛ تۈرلۈك بۇلغىغۇچى ماددىلار يېمەكلىك ئارقىلىق ئىنسانلارنىڭ بەدىنىگە كىردى ياكى ئالاھىدە ھاۋا شارا- ئىتىدا زىيانلىق ئاقمۇتەلەرنى كەلتۈرۈپ چىقاردى ھەم ئىنسانلار-

نىڭ سالامەتلىكىگە زىيان سالدى. مەسىلەن، 20 - ئەسىرنىڭ 30 - يىللىرىدىن تارتىپ 60 - يىللىرىغىچە يۈز بەرگەن مائاس دەريا ۋادىسى ۋە قەسى، لوس - ئانتزېلېستىكى ئوپتىكىدا - لىق ئىس - تۈتەك ۋە قەسى، دونورادىكى ئىس - تۈتەك ۋە قەسى، لوندوندىكى ئىس - تۈتەك ۋە قەسى، ياپونىيىدىكى مىناماتا كېسەللىكى ۋە قەسى، يوككائىچى شەھىرىدىكى زىققا كېسەللىكى ۋە قەسى، گۈرۈچ كېپىكىدىن ئىشلەنگەن ماي ۋە قەسى، باش قاتتىق ئاغرىش ۋە قەسى قاتارلىقلار دۇنيانى زىلزىلىگە كەلتۈرگەن سەككىز چوڭ ئاپەت دېيىلىدۇ. 80 - يىللارغا قەدەم قويغاندىن كېيىن، بۇ سەككىز چوڭ ئاپەتتىنمۇ زور، تەسىر دائىرىسى تېخىمۇ كەڭ، زىيىنى تېخىمۇ ئېغىر بولغان ھىندىستاننىڭ بوپال دېھقانچىلىق دورىلىرى زاۋۇتىدىن زەھەرلىك گاز چىقىپ كېتىش ۋە قەسى، رۇسىيىنىڭ چىرونوبىل يادرو ئېلېكتىر ئىستانسىسىدىكى پارتلاش ۋە قەسى، مېكسىكىدىكى سۇيۇقلاندۇرۇلغان نېفىت گازى پارتلاش ۋە قەسى قاتارلىقلار يۈز بەردى. ئۇنىڭدىن باشقا، ھازىر يەر شارى خاراكتېرلىك كىسلاتالىق يامغۇر يېغىش ئەھۋالى سادىر بولماقتا. يەنە بىرى، تەبىئىي مۇھىتنىڭ ئېغىر دەرىجىدە بۇزغۇنچىلىققا ئۇچرىشىنى كەلتۈرۈپ چىقارغان ئېكولوگىيىلىك تەڭپۇڭلۇقنىڭ بۇزۇلۇشى، ئىنسانلار تەبىئىي بايلىقلارنى مۇۋاپىق ئاچمىغان ھەم مۇۋاپىق پايدىلانمىغانلىقتىن، ئورمانلارنىڭ كۆلىمى تېز كىچىكلەپ كېتىش، ھاشارلارنىڭ تۇپراققا تەھدىت سېلىشى ئېغىرلىشىپ كېتىش، ياۋايى ھايۋانلار ۋە ياۋا ئۆسۈملۈكلەرنىڭ نەسلى قۇرۇپ كېتىش، سۇ مەنبەسى قۇرۇپ كېتىش، كان بايلىقى قۇرۇپ كېتىش قاتارلىق بىر قاتار مەسىلەلەرنى كەلتۈرۈپ چىقاردى. 60 - يىللارنىڭ ئاخىرلىرىدىن باشلاپ ئافرىقا قىتئەسىنىڭ چۆللىشىپ كېتىشى ئىنسانلارنىڭ تەبىئىي بايلىقلارنى بۇزغۇنچىلىققا ئۇچرىتىشى، مۇھىتنى بۇلغىشى كەلتۈرۈپ چىقارغان ئاقىۋەت ئىكەنلىكىنى ئىسپاتلىدى.

ئافرىقا قىتئەسىدە چۆللەشكە ئۇچرىغان دۆلەت جەمئىي 36 بولۇپ، بۇلارنىڭ ئىچىدە 21 دۆلەتتە ئىنتايىن ئېغىر بولۇپ، نەچچە مىليون كىشى ئۆلۈم گىردابىغا بېرىپ قالدى.

ئومۇمەن، مۇھىت مەسىلىسى ئىجتىمائىي، ئىقتىسادىي تەرەققىياتنىڭ راۋاجلىنىشىغا ئەگىشىپ بارلىققا كەلگەن بولۇپ، ئىلگىرىكى مۇھىت مەسىلىلىرى كونترول قىلىنىپ ياكى ھەل قىلىنىپ بولماي تۇرۇپلا، يېڭىچە مۇھىت مەسىلىلىرى بارلىققا كەلدى. بۇ مۇھىتنىڭ تەرەققىيات قانۇنىيىتى، مۇھىت مەسىلىسىنى بىراقلا ھەل قىلىش مۇمكىن ئەمەس. لېكىن، ئىنسانلار مۇھىت مەسىلىسىگە قارىتا تۈرلۈك تەدبىرلەرنى قوللىنىپ، يەنى ئىنسانلار بىلەن تەبىئەت ئوتتۇرىسىدىكى مۇناسىۋەتنى ماسلاشتۇرۇش، جەمئىيەت، ئىقتىساد ۋە مۇھىتنىڭ داۋاملىق نورمال تەرەققىي قىلىشىنى كاپالەتلەندۈرۈش مەقسىتىدە يولغا قويۇلىدۇ. خان مۇھىت مەسىلىسىنى تىزگىنلەشكە ئالاقىدار بولغان، مۇھىتنى ئاسراش، قوغداش ۋە ياخشىلاشقا دائىر مەمۇرىي، ئىقتىسادىي، قانۇنىي، پەن - تېخنىكا، تېخنىكولوگىيە، تەشۋىقات، تەربىيە قاتارلىق تەدبىرلەر ۋە پائالىيەتلەردىن پايدىلىنىپ، ئۇنى ھەل قىلىپ كېتەلەيدۇ.

3. ئەمگەك - ئىشقا ئورۇنلىشىش مەسىلىسى

ئەمگەك - ئىشقا ئورۇنلىشىش مەسىلىسى ئىجتىمائىي مەسىلىلەرنىڭ بىرى بولۇپ، ئۇ ئاساسەن ئەمگەك كۈچلىرى بىلەن ئىشلەپچىقىرىش ماتېرىياللىرى ئوتتۇرىسىدىكى نىسبەت مۇناسىۋىتىنىڭ تەڭپۇڭسىزلىقىدىن كېلىپ چىقىدىغان ئىجتىمائىي مەسىلە. دەرۋەقە، بۇ خىل تەڭپۇڭسىزلىق مۇناسىۋىتى ئوخشىمىغان جەمئىيەت ۋە ئوخشىمىغان رايونلاردا ئوخشىمىغان شەكىلدە ئىپادىلىنىدۇ. لېكىن ئۇ بىر ئىجتىمائىي مەسىلە سۈپىتىدە مۇھىمى نوپۇسنىڭ زىيادە ئېشىشى، ئىقتىسادىي تەرەققىياتنىڭ

ئاستا ياكى بىر سەۋىيە (ئىزدا) دە توختاپ قېلىشى سەۋەبىدىن، ئەمگەك كۈچلىرىنىڭ ئىشىشىز قېلىشى ياكى ئىش كۈتۈپ تۇرۇشىدىن ئىبارەت ھادىسىنى كۆرسىتىدۇ. ئېلىمىزدە ئەمگەك - ئىشقا ئورۇنلىشىش مەسىلىسى ئالدى بىلەن ئىشقا ئورۇنلىشىشنىڭ يېتەرسىزلىكىدە گەۋدىلىك ئىپادىلەنمەكتە. بۇنىڭدىن باشقا، يەنە ھازىر ئىش ئاز، ئادەم كۆپ بولۇش، ئىش ئورنىدا بىكارچىلارنىڭ ئارتۇق بولۇش، ئىشلەپچىقىرىشنىڭ ئۈنۈمدارلىقى تۆۋەن بولۇش، ئىشىسىزلار بىلەن ئىش كۈتۈپ تۇرغۇچىلارنىڭ ساپاسى تۆۋەن بولۇش قاتارلىق مەسىلىلەر مەۋجۇت بولۇپ تۇرماقتا.

ئەمگەك - ئىشقا ئورۇنلىشىش مەسىلىسى بىر نازۇك ئىجتىمائىي مەسىلە بولۇپ، ئوبدان بىر تەرەپ قىلىنمىسا، ئۇ يامان ئىجتىمائىي ئاقىۋەتلەرنى كەلتۈرۈپ چىقىرىدۇ. ئۇ بىر تەرەپتىن، خەلقنىڭ تۇرمۇش سەۋىيىسىنىڭ يۇقىرى كۆتۈرۈلۈشىگە توسالغۇ بولۇپ قېلىپ، ئىجتىمائىي مالىمانچىلىق ۋە جىنايىتىلارنى كەلتۈرۈپ چىقىرىدۇ. يەنە بىر تەرەپتىن، ئىجتىمائىي ئىقتىساددىن تەرەققىياتنىڭ ماس قەدەم بىلەن تەرەققىي قىلىشىغا توسالغۇ بولۇپ قېلىپ، ئاخىرقى ھېسابتا پۈتكۈل جەمئىيەت قۇرۇلمىسىنىڭ مۇقىملىقىنى بۇزىدۇ. شۇڭا ئۇنىڭغا يۈكسەك دەرىجىدە ئەھمىيەت بېرىشىمىزگە توغرا كېلىدۇ.

ئەمگەك - ئىشقا ئورۇنلاشتۇرۇش بولسا، ئەمگەك كۈچلىرى بىلەن ئىشلەپچىقىرىش ۋاسىتىلىرى (ئەمگەك ۋاسىتىلىرى بىلەن ئەمگەك ئوبېيكتىنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ) نىڭ ئومۇمىي مىقدارى ۋە قۇرۇلمىسى جەھەتتىكى ئورگانىك بىرلىشىشتۇر. ئادەتتە ئەمگەك كۈچلىرى بىلەن ئىشلەپچىقىرىش ۋاسىتىلىرىنىڭ ئوتتۇرىسىدىكى نىسبەت مۇناسىۋىتىدە ئۈچ خىل ھالەت مەۋجۇت بولۇشى مۇمكىن: (1) ئىشلەپچىقىرىش ۋاسىتىلىرىنىڭ نىسپىي ئۆسۈشى شۇقچىلىقى. (2) ئەمگەك كۈچلىرىنىڭ نىسپىي ئۆسۈشى.

قى. (3) ئىككىسى ئوتتۇرىسىدىكى نىسبەتنىڭ ماس كېلىشى. بۇلاردىن (1) بىلەن (2) ئەھۋالنىڭ ھەممىسى جەمئىيەتنىڭ ئىقتىسادىي تەرەققىياتى بىلەن خەلقنىڭ تۇرمۇش سەۋىيىسىنىڭ ئۆسۈشىگە پايدىسىز. پەقەت (3) خىل ئەھۋاللا مۇۋاپىق ھەم پايدىلىق.

ئىشسىزلىق ۋە ئىش كۈتۈپ تۇرۇش كاپىتالىستىك دۆلەت-لەردىمۇ مەۋجۇت، سوتسىيالىستىك دۆلەتلەردىمۇ مەۋجۇت بولغان بىر خىل ئىجتىمائىي مەسىلە. بۇ خىل ئىجتىمائىي مەسىلە كۆپ ئىجتىمائىي سەۋەبلەرگە باغلىنىشلىق. نەزەرىيە جەھەتتىن ئېيتقاندا، ئەگەردە ئەمگەكچىلەر نوپۇسنىڭ ئومۇمىي مىقدارى ئىشقا ئورۇنلىشىش ئورنىنىڭ يېتەرلىك ئومۇمىي مىقدارىدىن ئېشىپ كەتسە، باشقىچە ئېيتقاندا، ئەمگەكچىلەر نوپۇسنىڭ تۈزۈلمىسى بىلەن ئىشقا ئورۇنلىشىش ئورنىنىڭ تۈزۈلمىسى ئېغىر دەرىجىدە ئاجراپ كەتسە، بىر قىسىم ئەمگەك ئىقتىدارى بار ھەم مۇئەييەن ئىجتىمائىي مەسئۇلىيەتنى ئۆز ئۈستىگە ئېلىشنى خالايدىغان كە-شىلەر ئىشقا ئورۇنلىشىش ئورنىدا ئىشلەپچىقىرىش ۋاسىتىلىرى بىلەن كونكرېت بىرلىشىش پۇرسىتىدىن مەھرۇم بولىدۇ - دە، ئىش كۈتۈپ تۇرۇش ھالىتىگە چۈشۈپ قالىدۇ. بۇ خىل ھالەت يۈز بەرسە، ئىش كۈتۈپ تۇرغۇچىنىڭ ماددىي ۋە مانئى تۇرمۇشى زور تەسىرگە ئۇچرايدۇ، ئائىلىسىنىڭ ئىقتىسادىي يۈكى ئېغىر-لىشىپ كېتىدۇ، بۇ خىل ھالەت بارا - بارا جەمئىيەتنىڭ تىنىچ - ئەمىنلىكىگە تەسىر يەتكۈزىدۇ. بۇنداق بولغاندا، ئەمگەك - ئىشقا ئورۇنلىشىش مەسىلىسى ئىجتىمائىي مەسىلە بولۇپ شەكىللىنىدۇ.

دۆلىتىمىزنىڭ ئەمگەك - ئىشقا ئورۇنلىشىش ۋەزىيىتىنىڭ جىددىيلىكىنى ئېنىق تونۇپ، ئۇنى تەدرىجىي ھەل قىلىشقا تىرى-شىشىمىز لازىم. دۆلىتىمىز 1957 - يىلىدىن بۇرۇن توغرا ئىقتىسادىي سىياسەت ۋە ئەمگەك - ئىشقا ئورۇنلاشتۇرۇش سىيا-

ستىنىڭ يېتەكچىلىكىدە كونا جەمئىيەتتىن قېلىپ قالغان 4 مىليون كىشى ئىشىز قېلىشىدەك ئىجتىمائىي مەسىلىنى ئاسا-سىي جەھەتتىن ھەل قىلغانىدى. لېكىن ئۇنىڭدىن كېيىن يېتەك-چى ئىدىيە جەھەتتىكى سەۋەنلىكلەر تۈپەيلىدىن، مەملىكىتىمىزدە ئەمگەك - ئىشقا ئورۇنلىشىش مەسىلىسى كۈندىن - كۈنگە گەۋ-دىلىنىپ، ئاخىرى بىر ئېغىر ئىجتىمائىي مەسىلە بولۇپ قالدى. ئۇزۇن مەزگىلدىن بۇيان، دۆلىتىمىزدە نوپۇسنى تىزگىنلەشكە سەل قارىدۇق. نەتىجىدە مەملىكىتىمىزدە ئىككى قېتىم نوپۇس تۇغۇلۇش يۇقىرى پەللىسى كۆرۈلدى. بىر قېتىمىقىسى 1962 - يىلىدىن 1971 - يىلىغىچە تۇغۇلۇش نىسبىتى ھەممىسىدە مىڭدە %30 دىن يۇقىرى بولدى. ئۇنىڭ ئىچىدە 1963 - يىلى ئاقىۋەت مىڭدە %30 ئۆتكىلى بۆسۈپ تاشلاندى. شۇنداق قىلىپ 1963 - يىللارنىڭ ئوتتۇرىلىرىدىن باشلاپ، ئازادلىقتىن كېيىن تۇغۇلغان كىشىلەر كەينى - كەينىدىن ئەمگەك يېشىغا كىرىشكە باشلىدى. ئادەتتىكى قائىدە بويىچە، بىز مۇشۇ كىشىلەرنى ئىشقا ئورۇنلاش-تۇرۇش مەسىلىسىنى بىر چوڭ ئىش قاتارىدا چىڭ تۇتۇشىمىز كېرەك ئىدى. لېكىن، «مەدەنىيەت زور ئىنقىلابى» تۈپەيلىدىن، 1960 - يىللارنىڭ ئاخىرىغا كەلگەندە، ئەمگەك - ئىشقا ئورۇنلاشتۇرۇش مەسىلىسى تەرەققىي قىلىپ ئېغىر دەرىجىگە يەتتى. ئەينى ۋاقىتتا شەھەر - بازارلاردىن مىليونلىغان ياشلارنىڭ نوپۇسى يېزىغا يۆتكەلدى. دۆلەت بۇنىڭ ئۈچۈن تەخمىنەن 15 مىليارد يۈەن پۇل ئورۇنلاشتۇرۇش خىراجىتى قىلىپ ئىشلەتتى. بۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا «شەھەر بىلەن يېزىنىڭ پەرقىنى كىچىكلە-تىش» نى سەۋەب قىلىپ، يېزىلاردىن 13 مىليون ئادەم قوبۇل قىلىنىپ شەھەرگە كىرىپ ئىشچى بولدى. بۇ قېتىملىق شە-ھەر - يېزا ئەمگەك نوپۇسىنىڭ چوڭ ئالمىشىشى، مەملىكىت-مىزدىكى ئەمگەك - ئىشقا ئورۇنلاشتۇرۇش مەسىلىسىنىڭ ھەل قىلىنىشىغا پايدىلىق بولمايلا قالماستىن، بەلكى يېزا ئەمگەك

كۈچلىرىنىڭ يوشۇرۇن خاراكتېرلىك ئوشۇقچىلىقىنى تېخىمۇ ئېغىرلاشتۇرۇۋەتتى. دۆلەت بىلەن خەلقنىڭ زور مىقداردىكى بايلىقى ئىسراپ بولۇپ كەتتى.

1956 - يىلى، مەملىكىتىمىزدە ئىشلەپچىقىرىش ۋاسىتىلىرىغا بولغان خۇسۇسىي مەلۇكىيەتنىڭ تۈزۈمىگە سوتسىيالىستىك ئۆزگەرتىش ھەل قىلغۇچ غەلبىگە ئېرىشتى. ئەسلىدە بىز شۇنىڭدىن ئېتىبارەن پۈتۈن مەملىكەت خىزمىتىنىڭ مۇھىم نۇقتىسىنى ئىقتىسادىي قۇرۇلۇشقا بۆرىشىمىز كېرەك ئىدى، لېكىن بىز «سول» يېتەكچى ئىدىيىسىنىڭ تەسىرىدە ئۇنداق قىلىمىدۇق. نەتىجىدە مەملىكىتىمىزنىڭ ئىقتىسادىي قۇرۇلۇش زۇن مۇددەتكىچە تەۋرىنىش، توختاپ قېلىش ھالىتىدە تۇرۇپ قالدى. بۇ مەملىكىتىمىزدىكى ئەمگەك - ئىشقا ئورۇنلاشتۇرۇش مەسلىسىنىڭ ھەل قىلىنىشىنى زور دەرىجىدە چەكلەپ قويدى. چۈنكى، ئەمگەك - ئىشقا ئورۇنلاشتۇرۇشنى بەلگىلىك دەرىجىدە كېڭەيتىش، ئادەتتە ئىقتىسادنىڭ ئېشىشىنى ئالدىنقى شەرت قىلىدۇ. ئىقتىساد تەرەققىي قىلغاندىلا، ئەمگەك - ئىشقا ئورۇنلاشتۇرۇش ئورنىنى كۆپەيتكىلى بولىدۇ. ئەگەردە جەمئىيەت پەقەت ئادەتتىكى تەكرار ئىشلەپچىقىرىشنى ئەمەلگە ئاشۇرسا، يېڭىدىن قوشۇلۇپ ئىشقا ئورۇنلاشقان قوشۇننىڭ (قېرىش، كېسەل بولۇش، يارىدارلىنىش، مېيىپ بولۇپ قېلىش، ئۆلۈش سەۋەبىدىن ئىش ئورنىدىن چېكىنگەنلەر) تەبىئىي كېمەيگەن خادىملىرىنىڭ سانىنى چەك قىلىدۇ. پەقەت خېلى كەڭ كۆلەمدىكى كېڭەيگەن تەكرار ئىشلەپچىقىرىشنى ئەمەلگە ئاشۇرغاندىلا، جەمئىيەت ئازادىدىن يېڭىدىن ئۆسۈپ يېتىلگەن ئەمگەك يېشىدىكى ئاھالىنى يېتەرلىك ئەمگەك - ئىشقا ئورۇنلاشتۇرۇش بىلەن تەمىن ئەتتە لايىقلىنىدۇ.

شۇنداق قىلىپ، بىر تەرەپتىن نوپۇس تىزگىنلەنمىدى، ئۆسۈش ئارتۇقچە بولدى، يەنە بىر تەرەپتىن، ئىقتىساد تەرەققىيلايدۇ.

تى ئاستا بولدى، ئۇزۇن مەزگىلگىچە ئىلگىرىلىمىي بىر ئىزدە توختاپ قالدى. كېيىنكى چاغلاردا ھەتتا گۇمران بولۇش گىردا- بىغا بېرىپ قالدى. ئىسلاھات - ئېچىۋېتىش جەريانىدا، بازار ئىگىلىكىنىڭ تەرەققىياتىغا ئەگىشىپ، بىر قىسىم كىشىلەر ئىش ئورنىدىن قالدى. بۇنىڭ بىلەن كونا - يېڭى بىرلىشىپ، ئەمگەك - ئىشقا ئورۇنلىشىش مەسىلىسى تېخىمۇ كۆرۈنەرلىك بولۇپ قالدى. مەلۇماتلارغا قارىغاندا، 9 - بەش يىللىق پىلان مەزگىلىدە، جۇڭگونىڭ ئەمگەك كۈچى بايلىقى داۋاملىق ئۆسۈپ بارغان، خەلق ئىگىلىكىنىڭ ئەمگەك - ئىشقا ئورۇنلىشىش ئورنى ۋە پۇرسىتىنى يارىتىش ئىقتىدارى ئەمەلىي ئېھتىياجىنى يەنىلا قاندۇرۇپ كېتەلمەيدىكەن، ئەگەر جىددىي تەدبىر قوللىنىلمىسا، 2000 - يىلغا بارغاندا، شەھەر - يېزىلاردىكى ئىشسىزلار ياكى ئىش كۈتۈپ تۇرغانلارنىڭ سانى 153 مىليونغا بارىدەكەن. بۇ 1980 - يىلدىن بۇيانقى ئەڭ يۇقىرى سەۋىيە بولۇپ قالدىكەن. 1950 - يىللىرى جۇڭگو «تۆۋەن ئىش ھەققى بىلەن ئەمگەك - ئىشقا ئورۇنلىشىش» نى يولغا قويغان. «بىر ئادەمنىڭ ئېشىنى ئۈچ ئادەمگە بۆلۈپ بېرىش» تىن ئىبارەت ئۇ ئۇسۇل ھازىرقى جۇڭگودا ئاقماس بولۇپ قالدى. چۈنكى، بازار ئىگىلىكى تۈزۈلمىسى ئۇنداق ئۈنۈمسىز ئادەم ئېشىلتىش مېخانىزمىنى كېرەك قىلمايدۇ. بۇنىڭدىن مەلۇمكى، ئەمگەك كۈچى ئوشۇقچىلىقنىڭ ھازىرغىچە ئىككى خىل چىقىش يولى باردەك قىلىدۇ: بىرى، يېزا ئىگىلىكىنى ئۈنۈپرسال ۋە چوڭقۇر ئېچىپ، يېزا ئىگىلىكىنىڭ ئۈنۈمىنى يۇقىرى كۆتۈرۈش، يەنە بىرى، يېزا - بازار كارخانىلىرىنى زور كۈچ بىلەن تەرەققىي قىلدۇرۇپ، ئەمگەك - ئىشقا ئورۇنلىشىش ئورنى ۋە پۇرسىتىنى يارىتىپ بېرىش. ئىسلاھات - ئېچىۋېتىش يولغا قويۇلغاندىن بېرى، ئېلىمىزنىڭ يېزا - بازار كارخانىلىرى ھەر يىلى 5 مىليون 700 مىڭ ئادەمنى ئەمگەك - ئىش ئورنى بىلەن تەمىنلىد.

گەن. بۇ ئاساسەن يېزىلاردىكى ئارتۇقچە ئەمگەك كۈچلىرىنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. يېزا - بازار كارخانىلارنىڭ خىزمەتچىسى 1978 - يىلى 28 مىليون بولغان بولسا، 1994 - يىلىغا كەلگەندە، 120 مىليونغا يەتكەن. دېمەك، 16 يىل ئىچىدە جەمئىي 92 مىليون ئادەم ئىشقا ئورۇنلاشتۇرۇلغان. يېزا - بازار كارخانىلاردىكى ئىشچى - خىزمەتچىلەرنىڭ ئومۇمىي يېزا نوپۇسىدا تۇتقان نىسبىتىمۇ 1978 - يىلىدىكى %9.2 تىن 1994 - يىلىدىكى %26.6 كە يەتكەن. دېمەك، يېزا - بازار كارخانىلىرى يېزىلاردىكى ئارتۇقچە ئەمگەك كۈچلىرىنىڭ ئەمگەك - ئىشقا ئورۇنلىشىشنىڭ مۇھىم يولىغا ئايلانغان. ئۇ يېزىلاردىكى ئارتۇقچە ئەمگەك كۈچلىرىنىڭ قارىغۇلارچە شەھەرلەرگە ئېقىپ كىرىپ ئىش ئورنى ئىزدەشنى بەلگىلىك دەرىجىدە توسۇپ قالغان. مۇلازىمەتچىلەر، يېڭى ئەسىرنىڭ باشلىرىدا ئېلىمىز يېزىلىرىدا ئارتۇق ئەمگەك كۈچلىرى 200 مىليون ئادەمگە يېتىدىكەن. بۇلارنى ئورۇنلاشتۇرۇش، شۈبھىسىزكى، ناھايىتى مۇشكۈل بىر ئىجتىمائىي قۇرۇلۇش. قانداقلا بولمىسۇن، ئەمگەك - ئىشقا ئورۇنلىشىش مەسىلىسى جۇڭگودىكى بىر ئېغىر ئىجتىمائىي مەسىلە. رېئال دۆلەت ئەھۋالى. بىز ئۇنىڭغا قارىتا مۇناسىپ كېلىدىغان سىياسەت - تەدبىر قوللىنىپ، يىراق بولمىغان كەلگۈسىدە تولۇق ئىشقا ئورۇنلاشتۇرۇشتىن ئىبارەت ئۇلۇغ ئىستراتېيە - گىيىلىك نىشاننى ئەمەلگە ئاشۇرۇش ئۈچۈن تىرىشىپ كۈرەش قىلىشىمىز لازىم.

4. ياشانغانلار مەسىلىسى

ياشانغانلار مەسىلىسى يەنە نوپۇسنىڭ ياشىنىشى مەسىلىسى دەپمۇ ئاتىلىدۇ. ئۇ ئادەتتە نوپۇس ئىچىدە 60 ياكى 60 ياشتىن ئاشقان كىشىلەرنىڭ ئومۇمىي نوپۇس قۇرۇلمىسىدىكى نىسبىتىنىڭ ئاشقانلىقىنى، شۇ ئارقىلىق ئىجتىمائىي ئىشلەپچىقىرىش

ۋە تۇرمۇشقا تەسىر كۆرسىتىدىغان ئىجتىمائىي مەسىلىنى كۆر-
سىتىدۇ. ياشانغانلار مەسىلىسى يېقىنقى يىللاردىن بۇيان دۇنياۋى
مەسىلىگە ئايلىنىپ، ھەرقايسى دۆلەتلەر ئومۇميۈزلۈك كۆڭۈل
بولدىغان بىر زور ئىجتىمائىي مەسىلە بولۇپ قالدى. نۆۋەتتە
ئۇ تەرەققىي تاپقان دۆلەتلەردە بەكرەك گەۋدىلىك، تەرەققىي قى-
لمىۋاتقان دۆلەتلەردە بولسا، ئۇ كۆپ تۇغۇلۇش سەۋەبى بىلەن
(ياشلار كۆپ) كۆمۈلۈپ قېلىۋاتقان مەسىلە بولۇپ ئىپادىلەنمەك-
تە. نوپۇس يېشى قۇرۇلمىسى نۇقتىسىدىن قارىغاندا، جۇڭگو
ئېلىمىز 20 - ئەسىرنىڭ ئاخىرلىرى 21 - ئەسىرنىڭ باشلىرىدا
ياشانغانلار جەمئىيىتىگە كىرىپ بولدى. لېكىن، ئەسلىي نوپۇس-
نىڭ زىيادە كۆپلۈكى تۈپەيلى، مەيلى ھازىر بولسۇن، مەيلى
كەلگۈسىدە بولسۇن، جۇڭگو ياشانغانلار نوپۇسىنىڭ كۆپلۈكى
جەھەتتە دۇنيادا بىرىنچى ئورۇندا تۇرىدۇ. جەمئىيەتنىڭ ياشانغان-
لار مەسىلىسى جەمئىيەتكە، سىياسىيگە، ئىقتىسادقا بىر يۈرۈش
مەسىلىلەرنى ۋە تەسىرلەرنى كەلتۈرۈپ بېرىدۇ. شۇ سەۋەبلىك،
ئىجتىمائىي ئىشلەپچىقىرىش، ئىستېمال - سەرپىيات، تەقسىم-
مات، مەبلەغ - سېلىنما، ئىجتىمائىي كاپالەت ۋە پاراۋانلىق
ھەمدە شەھەر - سەھرالاردا مۇناسىپ تەكشۈرۈش - تەتقىق قى-
لىش ئېلىپ بېرىش، مۇۋاپىق تەكشۈش ۋە تەرتىپكە سېلىش
خىزمىتىنى قانات يايدۇرۇش لازىم. ئۇنداق بولمىغاندا، ياشانغان-
لار مەسىلىسى جەمئىيەتنىڭ ئىلگىرىلىشىگە ۋە تەرەققىياتىغا مۇ-
ئەييەن سەلبىي تەسىر كۆرسىتىدۇ. دۆلىتىمىزنىڭ ئەھۋالىدا،
يېڭى جۇڭگو قۇرۇلغاندىن كېيىن، داۋالاش ۋە ساقلىقنى ساقلاش
ئىشلىرىنىڭ تەرەققىياتى ۋە خەلق تۇرمۇشى سەۋىيىسىنىڭ ئۆز-
لۈكسىز يۇقىرى كۆتۈرۈلۈشىگە ئەگىشىپ، كىشىلەرنىڭ ئۆمرى
بارغانسېرى ئۇزىراشقا قاراپ يۈزلەنمەكتە. ئۆلۈش نىسبىتىمۇ
بارغانسېرى چۈشۈشكە، شۇنىڭ بىلەن پىلانلىق تۇغۇت سەۋەب-
لىك، تۇغۇلۇش نىسبىتىمۇ تۆۋەنلەشكە قاراپ يۈزلەندى. مۇشۇند-

داق تۇغۇلۇش نىسبىتى بىلەن ئۆلۈش نىسبىتىنىڭ تۆۋەن بولۇش ھادىسىسى ئۇزۇن مۇددەت داۋام قىلىش نەتىجىسىدە، ياشانغانلار كۆپ بولۇش ھادىسىسى مۇقەررەر ھالدا كېلىپ چىقىدۇ. ئېلىد. مىزنىڭ 4 - قېتىملىق مەملىكەت بويىچە نوپۇس ئېنىقلاش ستاتىستىكىلىق ماتېرىياللىرىغا ئاساسلانغاندا، ئېلىمىزدە 60 ياش ۋە 60 ياشتىن ھالقىغان ياشانغانلار سانى، 1953 - يىلى، 42 مىليون 142 مىڭ ئادەم بولۇپ، ئومۇمىي نوپۇسنىڭ %7.27 نى ئىگىلەيدۇ؛ 1964 - يىلى، 42 مىليون 427 مىڭ بولۇپ، ئومۇمىي نوپۇسنىڭ %6.10 نى ئىگىلەيدۇ؛ 1982 - يىلى، 76 مىليون 749 مىڭ بولۇپ، ئومۇمىي نوپۇسنىڭ %7.61 نى ئىگىلەيدۇ؛ 1990 - يىلى، 97 مىليون 383 مىڭ بولۇپ، ئومۇمىي نوپۇسنىڭ %8.59 نى ئىگىلەيدۇ؛ 1995 - يىلى، 102 مىليون بولۇپ، ئومۇمىي نوپۇسنىڭ %9.76 نى ئىگىلەيدۇ. مۇناسىۋەتلىك مۇتەخەسسسلەرنىڭ مۆلچەرچە، 2000 - يىلى ۋە ئۇنىڭدىن كېيىنكى يىللاردا، ئېلىمىزنىڭ 60 ياش ۋە ئۇنىڭدىن ھالقىغانلارنىڭ سانى ئومۇمىي نوپۇسنىڭ %10 نى ئىگىلەيدىكەن. دېمەك، ئېلىمىز ھازىرقى ئەسىرنىڭ بېشىدىلا ياشانغانلار جەمئىيىتىگە قەدەم قويدى دېگەن گەپ. ئادەتتە، 60 ياش ۋە ئۇنىڭدىن ھالقىغانلارنىڭ نوپۇسى ئومۇمىي نوپۇس ئىچىدە %10 نى ئىگىلەيدۇ. سە ياكى 65 ياش ۋە ئۇنىڭدىن ھالقىغانلارنىڭ سانى ئومۇمىي نوپۇس قۇرۇلمىسىدا %7 تىن يۇقىرىنى ئىگىلەيدۇ، بۇنداق جەمئىيەت ياشانغانلار جەمئىيىتى دەپ ئاتىلىدۇ.

مۆلچەرلىنىشىچە، 2050 - يىلىغا بارغاندا، ئېلىمىزنىڭ 60 ياش ياكى 60 ياشتىن ھالقىغانلارنىڭ ئومۇمىي نوپۇس قۇرۇلمىسىدا تۇتىدىغان نىسبىتى %27 كە يېتىدىكەن، يەنى ئۇ چاغدا مەملىكەت بويىچە ھەر 3.6 ئادەم ئىچىدە بىر ياشانغان ئادەم بولىدىكەن. نوپۇسنىڭ تەدرىجىي ياشىنىپ قېلىشىغا ئەگىشىپ، ئېلىمىزدە بېقىش مەسىلىسى ھازىرقى ئۆسمۈر - بالىلاردىن

تەدرىجىي ياشانغانلارغا بۇرۇلىدۇ. ياشانغانلار نوپۇسىنىڭ نىسبىتى ۋە سانىنىڭ زورىيىشىغا ئەگىشىپ، ئۇ كەلگۈسىدە ئىقتىسادىي تەرەققىيات جەريانىدا ئېغىر بىر يۈككە ئايلىنىدۇ. دۆلەت ۋە جەمئىيەتنىڭ ياشانغانلار ئۈچۈن ئاجرىتىلىدىغان پېنسىيە پۇلى، داۋالاش پۇلى، ئىجتىمائىي سۇغۇرتا پۇلى، ئىجتىمائىي پاراۋانلىق خىراجىتى قاتارلىقلار ئۈزلۈكسىز كۆپىيىپ بارىدۇ. بۇخىل ئەھۋال ياخشىلىق ئەمەس، ئۇ ئېلىمىزنىڭ خەلق ئىگىلىكى كىرىمىنىڭ تەقسىماتى، قايتا ئىشلەپچىقىرىشنى كېڭەيتىش قاتارلىقلارغا كۈچلۈك تەسىر كۆرسىتىش بىلەن بىرلىكتە پۈتۈن كۈل جەمئىيەتنىڭ ئايلىنىشى ۋە تەرەققىي قىلىشىغا تەسىر كۆرسىتىدۇ.

5. جەمئىيەت ئامانلىقى مەسىلىسى

جەمئىيەت ئامانلىقى مەسىلىسى پۈتۈن مەملىكەت خەلقى نىسبەتەن كۈچلۈك ئىنكاس قىلىۋاتقان مۇھىم ئىجتىمائىي مەسىلەلەرنىڭ بىرى. ھازىرغا قەدەر ئېلىمىزدە كۆپلىگەن قانۇنلار، پەرمانلار ۋە بەلگىلىمىلەر ئېلان قىلغان بولسىمۇ، بىراقچە قەيتم مەملىكەت مىقياسىدا قاتتىق زەربە بېرىش مەخسۇس كۈرىشى قانات يايدۇرۇلغان بولسىمۇ، لېكىن جەمئىيەت ئامانلىقى 50 - يىللارغا يەتمەيدىغان، پۇقرالاردا بىخەتەرلىك تۇيغۇسى كەمچىل بولۇۋاتقان ھادىسە يەنىلا مەۋجۇت بولۇپ تۇرماقتا. بۇخىل ئەھۋال مۇھىمى تۆۋەندىكى جەھەتلەردە ئىپادىلەنمەكتە:

(1) ھەر خىل دېلوالار توختىماي يۈز بەرمەكتە، جىنايىتىشلار ئۈزلۈكسىز بارلىققا كەلمەكتە بولۇپمۇ ئوغرىلىق قىلىش، بۇلاڭچىلىق بىلەن شۇغۇللىنىش، باسقۇنچىلىق قىلىش، ئادەم ئۆلتۈرۈش قاتارلىق جىنايىتىشلار دېلولىرى ئالاھىدە چېلىقارلىق بولماقتا. بىر قىسىم جىنايىتىشلار گۇرۇھلىرى، قارا جەمئىيەت كۈچلىرى ھەدەپ دېلو سادىر قىلماقتا. قەبىھ

جىنايى ئىشلار دېلولىرىمۇ تۇرۇپ - تۇرۇپ يۈز بەرمەك-
تە. قورال - ياراغ بۇلاش، ئايروپىلان، پاراخوت، ماشىنا بۇلاش-
تەك جىنايى ئىشلار زور دېلولىرىمۇ كۆپىيىپ بارماقتا.
(2) بىر قىسىم رەزىل، قەبىھ ھادىسىلەر يېڭىۋاشتىن باش
كۆتۈرۈپ، جەمئىيەتنى پاراكەندە قىلماقتا. ئالايلىق، زەھەر چې-
كىش، ئايال - قىزلارنى سېتىش، قىمار ۋازلىق قاتارلىق بولمى-
غۇر ھادىسىلەر بىر قىسىم رايونلاردا ئەۋجىگە چىقماقتا، فېئودال
خۇراپاتلىق يامراپ سېتىۋاتىدۇ. دىنىي پائالىيەتلەردە بىر قىسىم
دىنىي ئەسەبىي كۈچلەر ئىجتىمائىي تەرتىپكە بۇزغۇنچىلىق سال-
ماقتا، خەلقنىڭ ھاياتى ۋە مال - مۈلكىگە زىيان - زەخمەت
يەتكۈزمەكتە.

(3) رازۋىتىكا قىلىش ۋاسىتىلىرى قالاق، دېلو پاش قىلىش
ئۈنۈمدارلىقى تۆۋەن بولۇش سەۋەبلىك، جىنايەتچىلەرگە دەل،
ئۆز ۋاقتىدا زەربە بەرگىلى بولمايۋاتىدۇ. بىر قىسىم دېلولاردا،
جامائەت خەۋپسىزلىكى خادىملىرىنىڭ تېخنىكىلىق ۋاسىتىلىرى،
قاتناش، ئالاقىلىشىش قوراللىرىنىڭ زامانىۋىلىشىش دەرىجىسى
تۆۋەن بولماقتا ياكى بەزىدە تېخى جىنايەتچىلەرنىڭكىگە يەتمەيۋاتىد-
دۇ. ئۇنىڭ ئۈستىگە سىياسىي - قانۇن قوشۇنىدا بىر قىسىم
كىشىلەردە مەسئۇلىيەت ئېڭى ۋە قانۇن ئېڭى كۈچلۈك ئەمەس،
بىر قىسىم كىشىلەر كەسپتە پىششىق ئەمەس. قوشۇندا پاكسىز-
لىق مەۋجۇت ۋە باشقىلار. قارىغاندا بۇ مەسىلىلەرنى قىسقا مەز-
گىل ئىچىدە تېخى تولۇق ھەل قىلىپ كەتكىلى بولمايدۇ.

(4) قانۇن بولسىمۇ قانۇن بويىچە ئىش قىلماسلىق، قانۇننى
قاتتىق ئىجرا قىلماسلىق، «ئارىغا ئادەم قويۇش» شامىلى قانۇننى
ئىجرا قىلىشقا ئېغىر دەرىجىدە پۈتلىكاشاڭ بولماقتا. ھازىر جەم-
ئىيىتىمىزدە، بىر دېلو يۈز بەرسە، ئۇنى قانۇن تەرتىپى بويىچە
بىر تەرەپ قىلماي، ئەكسىچە، ھاۋالە قىلىش، مۇناسىۋەت
ئورنۇشتىن، ئارقا ئىشكىتىن مېڭىش، ئامالنىڭ بارىچە يېنىك

جازالاش، يۈز - خاتىرە قىلىش، چوڭنى كىچىكلىتىش، كىچىك-نى يوققا چىقىرىش، قىسقىسى، قانۇن بويىچە ئىش كۆرمەسلىك ئەدەپ كەتتى. بۇ خىل ئەھۋال قانۇننىڭ ئىززەت - ئابرويىنى چۈشۈرۈپلا قالماستىن، يەنە جىنايەتچىلەرنىڭ خورىكىنى ئۆس-تۈرمەكتە.

5) خەلق ئاممىسىغا قارىتىلغان تەلىم - تەربىيە يېتەرلىك ئەمەس. يامان ئادەم ۋە يامان ئىشلار بىلەن كۈرەش قىلىش جەريانىدا، بەزى كادىرلارنىڭ پىرىنسىپچانلىقى كۈچلۈك ئەمەس، ئۇلاردا ھەققانىيەت ئالدىدا پىداكارلىق كۆرسىتىش روھى كەم-چىل، ھەتتا ئۇلار جىنايەتچىلەرنىڭ يامان ئىشىنى كۆرۈپ تۇر-سىمۇ، كۆرمەسلىككە سېلىپ ئۆتكۈزىدۇ. مۇشۇنداق بولغاچقا، بەزى رايونلار ۋە ئورۇنلارنىڭ ئىجتىمائىي ئامانلىقى مۇقىم بول-مايۋاتىدۇ، جىنايەتچىلەرنىڭ جىگىرى بارغانسېرى يوغىناپ كې-تىپ بارماقتا.

ئىجتىمائىي ئامانلىقنى قالايمىقانلاشتۇرىدىغان ئامىللار كۆپ تەرەپلىملىك بولۇپ، نۆۋەتتە دۆلىتىمىز بۇ مەسىلىنى ھەل قىلىشتا ئۈنۈپرسال تۈزەش ئالاھىدىلىكىنى گەۋدىلەندۈرۈپ، پۈ-تۈن جەمئىيەت كۈچلىرىنى سەپەرۋەر قىلىپ، ئورتاق كۈرەش قىلىپ، جىنايى ئىشلار جىنايەتچىلىرىگە قاتتىق زەربە بېرىش لازىم. بۇنىڭ ئۈچۈن تۆۋەندىكى خىزمەتلەرنى قىلىشقا توغرا كېلىدۇ:

بىرىنچىدىن، قانۇن - تۈزۈمنى مۇكەممەللەشتۈرۈپ، قانۇن ئېڭىنى كۈچەيتىش كېرەك. پارتىيە 11 - نۆۋەتلىك 3 - ئومۇ-مىي يىغىنىدىن بۇيان، دۆلىتىمىز قانۇن قۇرۇلۇشى يېڭى دەۋرگە كىردى. پارتىيە، ھۆكۈمەت ۋە خەلقنىڭ دېموكراتىيە ۋە قانۇننى مۇكەممەللەشتۈرۈش ئېڭى يۇقىرى كۆتۈرۈلدى. شۇنىڭ بىلەن ئىلگىرى - كېيىن بولۇپ، «جىنايى ئىشلار قانۇنى»، «جىنايى ئىشلار دەۋا قانۇنى» قاتارلىق نۇرغۇن قانۇن، پەرمان ۋە بەلگىلە-

مىلەر تۇرغۇزۇلدى. شۇنىڭ بىلەن بىرلىكتە مۇناسىپ. ھالدا ئومۇمىي خەلق ئارىسىدا قانۇن ئۆگىنىش، قانۇننى تەتبىقلاش بويىچە تەشۋىقات تەلىم - تەربىيىسى ئېلىپ بېرىلدى. بۇ مىسلىدە سىز دولقۇندا، جۇڭگو خەلقىنىڭ قانۇن ئېڭى بۇرۇنقىغا نىسبەتەن خېلىلا كۈچەيدى. بۇ ئىجتىمائىي ئامانلىقنى تەرتىپكە سېلىش، سوتسىيالىستىك زامانىۋىلاشتۇرۇش قۇرۇلۇش ئىشىنى ئېلىپ بېرىشنى ئەۋزەل مۇھىت بىلەن كاپالەتلەندۈردى. ھالبۇكى، بۇ ناھايىتى مۇھىم شەرت ھېسابلىنىدۇ.

ئىككىنچىدىن، ياش - ئۆسمۈرلەرگە قارىتا ئىدىيىۋى تەربىيە كۈچەيتىلدى. زور مىقداردىكى جىنايىتى ئىشلار پاكىتلىرى ئىچىدە، ياش - ئۆسمۈرلەرنىڭ جىنايەت ئۆتكۈزۈش نىسبىتى بىر قەدەر يۇقىرى، ئۇنىڭ ئۈستىگە ئۇلارنىڭ يېشى ناھايىتى كىچىك. بۇ خىل ئالاھىدىلىك كۈنسېرى گەۋدىلىك بولماقتا. شۇنىڭغا، ياش - ئۆسمۈرلەرگە قارىتىلغان تەربىيىنى كۈچەيتىش، ئىجتىمائىي ئامانلىقنى تەرتىپكە سېلىشنىڭ مۇھىم مەزمۇنى بولۇپ قالدى. يېقىنقى يىللاردىن بۇيان، ئېلىمىز ھەر خىل ئىجتىمائىي كۈچلەرنى سەپەرۋەر قىلىپ، ئازغان ياشلارغا قارىتا قۇتقۇزۇش زۇۋۇپلىق ئېلىپ باردى. ئۇلارغا قارىتا كەڭ كۆلەمدە غايە، ئەخلاق، ئىنتىزام تەربىيىسىنى قانات يايدۇرۇلغانلىقتىن، مۇئەييەن نەتىجە قولغا كەلدى بولۇپمۇ ياش - ئۆسمۈر جىنايەتچىلەرنى ئۆزگەرتىش جەريانىدا مول تەجرىبىلەر توپلاندى. لېكىن شۇنى سەگەكلىك بىلەن كۆرۈش كېرەككى، بۇ خىل خىزمەت ۋەزىپىسى بېقىناس زور ۋە مۇرەككەپ بولۇپ، ئۇنى داۋاملىق چىڭ تۇتۇپ ئىشلىشىمىزگە توغرا كېلىدۇ.

ئۈچىنچىدىن، سىياسىي - قانۇن قوشۇنىنى زور كۈچ بىلەن قۇرۇپ چىقىش لازىم. جامائەت خەۋپسىزلىكى، تەپتىش ۋە سوت تىن ئىبارەت ئۈچ تارماق كادىرلىرى جىنايىتى ئىشلارنى تۈزەش، ئىجتىمائىي تەرتىپنى مۇقىملاشتۇرۇشنىڭ تايانچلىرى. بۇ قو-

شۇن ئىچىدە بەزى مەسىلىلەر ساقلانمىغان بولسىمۇ، يېقىنقى يىللاردىن بۇيان بىر قىسىم رەسمىي قانۇن كەسىپنى ئوقۇغان ستۇدېنتلار بۇ قوشۇنغا كىرىپ، ئالاھىدە رول ئويناۋاتقان بولسىمۇ، لېكىن جەمئىيەتنىڭ تەلىپىنى يەنىلا قاندۇرالمىۋاتىدۇ. ئۇلار يەنە ئەمەلىيەت جەريانىدا تەربىيىلىنىش ۋە چېنىقىشقا موھتاج. مۇشۇ ئەھۋاللارنى كۆزدە تۇتۇپ، ئېلىمىز قوراللىق ساقچى قىسىملىرىنى تەسىس قىلىپ، جامائەت جەۋھىرىلىكىنىڭ قوغداش كۈچىنى كۈچەيتىش بىلەن بىرلىكتە، يەنە زور مىقداردىكى ئادۋوكات ۋە تەپتىش خادىملىرىنى تەربىيەلەپ يېتىشتۈرۈپ چىقىشى. بۇ قانۇن - تەرتىپكە قاتتىق ئەمەل قىلىپ، جىنايىتىچىلارنى كونترول قىلىش ۋە جىنايەتچىلەرگە كۈچلۈك زەربە بېرىشتە، تېگىشلىك كاپالەتلىك رولىنى ئوينىدى ۋە ئوينىغۇسى.

تۆتىنچىدىن، نۇقتىلىق ۋە قەرەلسىز ھالدا بىرقانچە قېتىملىق قاتتىق زەربە بېرىش كۈرىشى قانات يايدۇرۇلۇپ، لۈكچەكلەر گۈرۈھى، ئوغرىلار شايكىسى، ئىقتىسادىي جىنايەتچىلەر ۋە ئەتكەسچىلەرگە قاتتىق زەربە بېرىلىپ، ئۇلارنىڭ ھەيۋىسى سۇندۇرۇلدى، بۇ خىل كۈرەشلەرنىڭ ئۈنۈمى ياخشى بولدى. ئاممىدە مۇرازى بولدى. ھازىرقى مۇھىم بىر مەسىلە شۇكى، قاتتىق زەربە بېرىش كۈرىشىنى دائىملاشتۇرۇش ۋە تۈزۈملەشتۈرۈش لازىم. ئەگەر بىز قانۇننىڭ رولىنى تولۇق نامايان قىلساق، خەلق دېموكراتىيە دىكتاتورىسىنىڭ كۈچىنى تولۇق گەۋدىلەندۈرسەك، ئىشلىتىشكە بولىدۇكى، دۆلىتىمىزنىڭ ئىجتىمائىي ئامانلىق ھالىتى ئۇزاققا بارماي زور دەرىجىدە ياخشىلىنىپ كېتىدۇ. بۇ توغرىدا بىزدە تولۇق ئىشەنچ بولۇشى كېرەك.

بىز جەمئىيەت ئامانلىقى مەسىلىسىنى بايان قىلىش پۇرسىتىدىن پايدىلىنىپ، «جىنايەت» ئۇقۇمى ئۈستىدە ئازراق توختىلىشنى زۆرۈر دەپ قارىدۇق. چۈنكى بۇ بىر نەزەرىيىۋى مەسىلە بولۇپ، ئۇ ھەقتە مۇئەييەن چۈشەنچىگە ئىگە بولۇش زۆرۈردۇر.

جىنايەت—بىر خىل قانۇنغا خىلاپ بولغان تاپتىن چىقىپ كېتىش ھەرىكىتىدۇر. باشقا تاپتىن چىقىپ كېتىش ھەرىكەتلىرىگە سېلىشتۇرغاندا، جىنايەت تۆۋەندىكى ئۈچ خىل ئالاھىدىلىككە ئىگە: (1) جەمئىيەتكە قارىتا ئېغىر زىيانكەشلىككە ئىگە. (2) قانۇنغا خىلاپ. (3) جازالىنىشقا تېگىشلىك.

جىنايەتنىڭ تۈرلىرى بىرقەدەر كۆپ. غەرب جەمئىيەتشۇناسلىرى ئۇنى تۆۋەندىكى تۈرلەرگە بۆلىدۇ: (1) دائىمىي جىنايەتچىلەر، مەسىلەن، سۈيقەست ئىشلىتىپ ئادەم ئۆلتۈرۈش، باسقۇنچىلىق قىلىش، بۇلاڭچىلىق قىلىش، زوراۋانلىق قىلىش قاتارلىقلار. دائىمىي جىنايەتچىلەر كىشىلەرنىڭ جىسمانىي ۋە مال - مۈلكىگە ئېغىر دەخلى - تەرۇز يەتكۈزىدىغان جىنايەت ھېسابلىنىدۇ. (2) ئىقتىسادىي جىنايەتچىلەر، ھوقۇق ۋە خىزمەت قۇلايلىقىدىن پايدىلىنىپ، خىيانەتچىلىك، ئالدامچىلىق بىلەن شۇغۇللىنىدىغان جىنايەتچىلەرنى كۆرسىتىدۇ. غەربتە ئادەتتە «ئاق گالستۇكلۇق جىنايەتچىلەر» دەپمۇ ئاتىلىدۇ. (3) تەشكىللىك جىنايەتچىلەر، ئالايلىق، قىمارخانلار، پايە-شىخانلار، زەھەرلىك بۇيۇملار سودىگەرلىرى قاتارلىقلار. تەشكىللىك جىنايەتچىلەرنىڭ كۆلىمى بىرقەدەر چوڭ، «مۇلازىمەت» چۈمپەردىسى ئېسىۋالغان جىنايەتچىلەردۇر. بۇ خىل جىنايەتچىلەرنىڭ مەقسىدى باشقىلارغا زىيان - زەخمەت سېلىش ئەمەس، بەلكى مۇشۇ يول بىلەن پايدا ئېلىپ بېيىشتىن ئىبارەت. شۇڭا، جەمئىيەتشۇناسلار ئۇلارنى «زىيان - زەخمەتسىز جىنايەتچىلەر» دەپ ئاتايدۇ. روشەنكى، بۇ بىر خىل سىمۋوللۇق سۈپەتلەشتۈرۈش. (4) سىياسىي جىنايەتچىلەر، سۈيقەست پىلانلاش، زوراۋانلىق قىلىش، رەھبەرلەرنى قەستلەش قاتارلىق دۆلەت ھاكىمىيىتى بىلەن ئالاقىدار بولغان جىنايىتى ئىشلار ياكى جىنايەتچىلەرنى كۆرسىتىدۇ. (5) ياش - ئۆسمۈر جىنايەتچىلەر، يەنى بالاغەتكە يەتمىگەن كىشىلەرنىڭ جىنايەت سادىر قىلىشىنى كۆرسىتىدۇ.

ئېلىمىز جۇڭگودا، ھازىرقى باسقۇچتا جىنايەت تۆۋەندىكى تۈرلەرگە بۆلۈنىدۇ: (1) دۆلەت بىخەتەرلىكىگە خەۋپ يەتكۈزۈش جىنايىتى. (2) ئاممىۋىنىڭ بىخەتەرلىكىگە زىيان يەتكۈزۈش جىنايىتى. (3) سوتسىيالىستىك ئىقتىسادىي تەرتىپكە بۇزغۇنچىلىق قىلىش جىنايىتى. (4) پۇقرالارنىڭ جىسمانىي ھوقۇقى ۋە دېموكراتىيە ھوقۇقىغا تاجاۋۇز قىلىش جىنايىتى. (5) مال - مۈلۈككە تاجاۋۇز قىلىش جىنايىتى. (6) ئىجتىمائىي ئىرى تەرتىپنى باشقۇرۇشقا توسقۇنلۇق قىلىش جىنايىتى. (7) نىكاھ ۋە ئائىلىنى بۇزۇش جىنايىتى. (8) خىزمەت ئۈستىدە جىنايەت ئۆتكۈزۈش جىنايىتى.

جىنايەت ئۆتكۈزۈشنىڭ سەۋەبى توغرىلىق كىشىلەر فىزىئولوگىيە، پىسخولوگىيە ۋە جەمئىيەتشۇناسلىق قاتارلىق جەھەتلەر - دىن چوڭقۇر تەكشۈرۈشلەرنى ئېلىپ بېرىپ، ھەرخىل چۈشەندۈرۈشلەرنى ئوتتۇرىغا قويغان، بەزى كىشىلەر فىزىئولوگىيەلىك ئامىللار نۇقتىسىدىن چىقىپ، فىزىئولوگىيەلىك ئامىللار بىلەن جىنايەت ئۆتكۈزۈش ئوتتۇرىسىدىكى مۇناسىۋەتتە نۇرغۇن تەتقىقاتلارنى ئېلىپ بارغان بولسىمۇ، لېكىن تا ھازىرغا قەدەر جىنايەت ئۆتكۈزۈشنىڭ تۈپ سەۋەبى توغرىسىدا قايىل قىلارلىق بىرەر يەكۈن يوق. پىسخولوگىيە نۇقتىسىدىن، ئاۋستىرىيە روھىي كېسەللەر مۇتەخەسسسىسى س. فىرۇيدىن روھىيەت ئانالىزى نەزەردە يىسىنى قوللىنىپ، جىنايەت ئۆتكۈزۈش توغرىسىدا چوڭقۇر ئىزدىنىش ئېلىپ بارغان. ئۇنىڭ قارىشىچە، جىنايەت جىنايەتچىنىڭ ۋۇجۇدىدىن ئېتىلىپ چىققان باشقىلارغا تاجاۋۇز قىلىدىغان، چېقىلىدىغان ياكى زىيان - زەخمەت سالىدىغان روھىي - كەيپىياتنىڭ بەلگىسىدۇر. بەزى ئالىملار بېكىتىش نەزەرىيىسىنى قوللىنىپ جىنايەت ھادىسىنى شەرھىلىگەن. ئۇلارنىڭ قارىشىچە، جىنايەت جەمئىيەت تەرىپىدىن بىردەك يامان دەپ قارالغان ھەرىكەتتۇر. جەمئىيەتشۇناسلار ئادەتتە جەمئىيەت مۇھىتى نۇقتىسىدىن

دىن چىقىپ، جىنايەتنىڭ سەۋەبىنى ئىزدەيدۇ. مەسىلەن، فراز-سىيە جەمئىيەتشۇناسى ئې. دېركام ئىجتىمائىي ئۆزگىرىش ئىچىدىكى «قىلىپسىزلىق» دائىرىسىدە جىنايەتنى چۈشەندۈرگەن بولسا، ئامېرىكىلىق جەمئىيەتشۇناس ر. ك. مۇدۇن نىشان چوڭ بولغان، ئەمما پۇرسەت ۋە ۋاسىتە ناھايىتى كىچىك بولغان ئەھ-ۋالدا ئادەم ئەگەر ئۆز نىشانىغا يېتىمەن دەپ ھەرىكەت قوللانسا، جىنايەت ئۆتكۈزۈپ قويدۇ، دەپ قارىغان ياكى مۇشۇ مۇناسىۋەت تەكشىلىكىدە جىنايەت سەۋەبىنى چۈشەندۈرگەن. يەنە بەزى ئالىم-لار ئىككىنچى مەدەنىيەت نۇقتىسىدىن جىنايەتنى چۈشەندۈرگەن. ئۇلارنىڭ قارىشىچە، جىنايەتچىلەر ئۇزاق مەزگىلگىچە «جىنايەت-چىلەر ئىككىنچى مەدەنىيەتنى» بىلەن كۆپ ئالاقىدار بولسا، ئۇنىڭ تەسىرىدىن جىنايەت ئۆتكۈزىدۇ.

جىنايەتنىڭ ئالدىنى ئېلىش ۋە ئۇنى تۈزەشكە كەلسەك، دۇنيادىكى ھەرقايسى دۆلەتلەر بۇنىڭغا يۈكسەك ئەھمىيەت بېرىپ كەلمەكتە. ئۇلارنىڭ قوللىنىپ كېلىۋاتقان تەدبىرلىرى بەكرەك قانۇن تۇرغۇزۇش، مائارىپنى ئىسلاھ قىلىش، ئىجتىمائىي كاپالەت سىستېمىسىنى مۇكەممەللەشتۈرۈش، مەخسۇس تەتقىقات ئورگانلىرىنى تەسىس قىلىش ۋە ياش - ئۆسمۈرلەرنىڭ جىنايەتتە-گە ئالاھىدە ئەدلىيە تەرتىپىنى تۇرغۇزۇشتا ئىپادىلەنمەكتە. جۇڭگونىڭ نۇرغۇن جەمئىيەتشۇناس ئالىملىرى جىنايەتنىڭ ئالدى-نى ئېلىش ۋە ئۇنى تۈزەشتە جىنايەتكە تاقابىل تۇرۇش، ئۈنۈن-بىر قەدەر كەڭ مەزمۇنى شۇكى، پۈتكۈل جەمئىيەت كۈچلىرىنى سەپەرۋەر قىلىپ ۋە تەشكىللەپ، سىياسىي، قانۇن، ئىقتىساد، مەدەنىيەت، مائارىپ، ئىدىيە، ئەخلاق ۋە مەمۇرىي قاتارلىق ئۈ-نۈملۈك ۋاسىتىلەردىن پايدىلىنىپ، جىنايەتچىلەرگە زەربە بې-رىش، جىنايەتچىلەرنى ئۆزگەرتىش، ئازغان ياشلارنى قۇتقۇزۇۋې-لىش، جىنايەت ئۆتكۈزۈشنىڭ سەۋەبلىرىنى ئازايتىش، جىنايەت-نىڭ ئالدىنى ئېلىش ۋە ئازايتىش كېرەك.

6. ناتوغرا ئىستىل مەسىلىسى

ناتوغرا ئىستىل دېگىنىمىز، كىشىلەرنىڭ ئىجتىمائىي ئا-
لاقىلىشىش جەريانىدا ئىجتىمائىي قائىدە - نىزاملارغا خىلاپ
ۋاستىلارنى قوللىنىپ، ئۆز مەقسىتىگە يېتىشتىن ئىبارەت قى-
لىق - ھەرىكىتىدۇر. ئادەتتە كىشىلەر دائىم تىلغا ئالدىغان
دۆلەت ئىستىلى، خەلق ئىستىلى، پارتىيە ئىستىلى، ئائىلە ئى-
ستىلى دېگەنلەرنىڭ ھەممىسىدە ناتوغرا ئىستىل ئوخشىمىغان دە-
رىجىدە مەۋجۇت بولۇشى مۇمكىن. مۇشۇنداق ھەر خىل كونكرېت
ئىستىللار بىرلىشىپ كەتسە، ئومۇمىي جەمئىيەت ئىستىلىنى
شەكىللەندۈرىدۇ. يېقىنقى يىللاردىن بۇيان، ئېلىمىز جەمئىيە-
تىدە ناتوغرا ئىستىل ۋە كەپپىيات ئەۋج ئېلىپ، خەلق-
نىڭ غەزەپ - نەپرەتنى قوزغىتىدىغان ئېغىر ئىجتىمائىي مەسى-
لىگە ئايلىنىپ قالدى. پارتىيە ۋە دۆلەت پۈتۈن كۈچى بىلەن
ئىجتىمائىي ئىستىلنى ياخشىلاش ئۈچۈن تىرىشىپ كۈرەش قىل-
ماقتا.

ناتوغرا ئىستىلنىڭ ئىپادىلىرى مۇھىمى تۆۋەندىكى جەھەت-
لەردە ئىپادىلەنمەكتە:

1) ھوقۇقىدىن پايدىلىنىپ، ئۆز كۆمىچىگە چوغ تارتىش.
پارتىيە، ھۆكۈمەت، ئارمىيە قاتارلىق رەھبەرلىك ئورنىدا
ئىشلەۋاتقان بىر قىسىم كادىرلار پارتىيە ۋە خەلق تاپشۇرغان
ھوقۇقنى ئۆزىنىڭ شەخسىي مۈلكى قىلىپ، ھوقۇقىدىن قا-
لايمىغان پايدىلىنىپ، ئۆزى ئۈچۈن ياكى ئۇرۇق - تۇغقان،
دوست - بۇرادەرلىرى ئۈچۈن خۇسۇسىي ئىشلارنى قىلىپ بەر-
مەكتە. بۇ خىل ھوقۇقنى خۇسۇسىيلاشتۇرۇش ھادىسىسى
تىپىك فېئودال ئىدىئولوگىيىسى بولغان «بىر ئادەمگە ئامات
كەلسە، ئۇنىڭ ئىت - مۈشۈكلىرىمۇ ئەتلىنىپتۇ» نىڭ كونكرېت
ئىپادىسى. رەھبەرلىك ئورنىدىكى بىر قىسىم كادىرلاردىن باشقا،

بىر قىسىم كەسپىي تارماقلاردىكى ئەمەلىي ھوقۇقى بارلارمۇ ئۆز ھوقۇقىدىن پايدىلىنىپ، ئۆز كۆمىچىگە چوغ تارتماقتا. بۇ كى- شىلەرنىڭ قەلبىدە خەلق مەنپەئىتى، كوللېكتىپ مەنپەئىتى دې- گەنلەر قىلچىمۇ يوق. ئۇلار سوتسىيالىزىمنىڭ ئەۋزەللىكىگە ئې- غىر نۇقسان يەتكۈزۈپلا قالماستىن، پارتىيىنىڭ، ھۆكۈمەتنىڭ خەلق ئارىسىدىكى ئىناۋەت ۋە نوپۇزىغىمۇ ئېغىر تەسىر يەتكۈز- دى.

2) سوۋغات تەقدىم قىلىش، ئارقا ئىشىكتىن مېڭىش، مۇناسىۋەت ئورنىتىش.

ھازىر ئىش بېجىرىشتە، مېھمان چاقىرىش، سوۋغات تەقدىم قىلىش بىر خىل قېلىپلاشقان ئىشقا ئايلىنىپ قالدى. ئۇ بىر خىل قىلمىسا بولمايدىغان، كەم بولسا بولمايدىغان شەرت بولۇپ قالدى. كادىرلارنى ئۆستۈرۈش، دەرىجىسىنى ئۆرلىتىش، ئىش- چى قوبۇل قىلىش، ئالىي مەكتەپلەرگە چىقىش، چەت ئەلگە زىيارەتكە چىقىش، ھەتتا پارتىيىگە ئەزا قوبۇل قىلىش قاتارلىق- لارنىڭ ھەممىسىدە ھاۋالە قىلىش، ئارىغا ئادەم سېلىش، ئارقا ئىشىكتىن مېڭىش ئادەت بولۇپ قالدى. بەزىدە ھەتتا جىنايى ئىشلارغا ھۆكۈم قىلغاندىمۇ، ناتوغرا ئىستىل تۈپەيلىدىن، چوڭ ئىشنى كىچىكلىتىش، كىچىك ئىشنى يوق قىلىش كۆرۈلمەكتە. بۇ خىل ناتوغرا كەيپىيات پرىنسىپىنى سۇسلاشتۇرۇپ، ئىجتىما- ئىي قائىدە - نىزامنى قۇرۇق ئاتاققا ئىگە قىلىپ قويماقتا.

3) بيۇرۇكراتىزىملىق ئېغىر، خىزمەت ئۈنۈمدارلىقى تۆۋەن بولۇش.

ناتوغرا ئىستىلنىڭ تەسىرىدىن، بىزنىڭ بىر قىسىم مەمۇ- رىي ئورگانلىرىمىزدا بيۇرۇكراتلىق ناھايىتى ئېغىر بولماقتا. رەھبەرلىكنىڭ خىزمىتى چوڭقۇر بولمايۋاتىدۇ. كۆپ يىغىن ئې- چىش، ھۆججەت تارقىتىشقا تايىنىپ ئىش بېجىرىش، بىرەر ئىش يۈز بەرگەندە، بىر - بىرىگە ئىتتىرىش، مەسئۇلىيەتنى ئۆز

ئۈستىگە ئالماسلىق ئومۇميۈزلۈك مەۋجۇت بولۇپ تۇرماقتا. مۇ-
شۇ سەۋەبلەردىن، نۇرغۇن ئېغىر ھادىسىلەر يۈز بېرىپ، سوتىدە-
يالىستىك ئىقتىسادىي قۇرۇلۇشقا ئېغىر زىيانلار بولدى. تەسىد-
رىمۇ ناھايىتى يامان بولدى.

4) پارتىيە ئىستىلى پاك بولمايۋاتىدۇ.

پارتىيە ئىستىلى ھاكىمىيەت يۈرگۈزۈۋاتقان پارتىيىنىڭ
خىزمەت ئىستىلىنى كۆرسىتىدۇ. ئىجتىمائىي كەيپىيات ئىچىدە-
دە، پارتىيە ئىستىلىنىڭ ياخشى - يامان بولۇشىنىڭ تەسىرى
ناھايىتى زور بولىدۇ، چۈنكى ئېلىمىز جۇڭگو كوممۇنىستىك
پارتىيىسى رەھبەرلىكىدىكى دۆلەت. دۆلىتىمىزنىڭ تەرەققىيات
يۆنىلىشى، زور - زور سىياسەتلەرنىڭ بېكىتىلىشى ۋە ئىجرا
قىلىنىشى پارتىيە مەركىزىي كومىتېتىنىڭ مۇزاكىرىسىدىن ئۆت-
تىدۇ. ئوخشاشلا دۆلەت تەرەققىياتى جەريانىدا كۆرۈلگەن سەۋەب-
لىكلەر ۋە ئوڭۇشسىزلىقلارمۇ پارتىيىنىڭ رەھبەرلىكى بىلەن
بىۋاسىتە مۇناسىۋەتلىك. مۇشۇ مەنىدە ئېيتىشقا بولىدۇكى، پار-
تىيە ئىستىلى پۈتكۈل جەمئىيەت ئىستىلىنىڭ ياردوسى. نۆۋەتتە
پارتىيىمىز ئىچىدە مەۋجۇت بولۇۋاتقان چىرىكلىشىش ھادىسىسى
مەلۇم مەنىدىن ئېيتقاندا، ئۇ جەمئىيەتتىكى ناتوغرا ئىستىل ۋە
كەيپىياتنىڭ مۇھىم مەنبەسى. بىزنىڭ بىر قىسىم پارتىيىۋىلىك
كادىرلىرىمىز، بولۇپمۇ بىر قىسىم رەھبىرىي كادىرلىرىمىز
سوتسىيالىستىك قۇرۇلۇش مەزگىلىدە، بۇرۇنقى ئۇرۇش مەزگى-
لىدىكى جاپاغا چىداپ كۈرەش قىلىش، ئامما بىلەن زىچ ئالاقە
باغلاشتەك ئەلا ئەنئەنە ۋە ئىستىلنى چۆرۈپ تاشلاپ، پارتىيىنىڭ
ئىنناۋىتىگە زىيان سالدى، پارتىيە ئىستىلىنى بۇزدى، ئامما ئاردا-
سىدا يامان تەسىر پەيدا قىلدى. بەزى كومپارتىيە ئەزالىرى
ئاۋانگارتلىق، نەمۇنىلىك رولىنى جارى قىلدۇرۇشقا ئۇ ياققا
تۇرسۇن، ئەكسىچە، بەزى رايون ۋە تارماقلاردا باشلامچى بولۇپ،
ناتوغرا ئىستىللار بىلەن شۇغۇللىنىۋاتىدۇ، جەمئىيەت كەيپىياتىدە.

نى تېخىمۇ بۇزۇۋاتىدۇ.

دەرۋەقە، ناتوغرا ئىستىللارنىڭ مەۋجۇت بولۇشىدا نۇرغۇن ئويىپىكتىپ سەۋەبلەر بار. مەسىلەن، فېئودالزىمنىڭ ئەنگەنىۋى قارىشىنىڭ تەسىرى، بۇرژۇئازىيە تۇرمۇش ئىستىلى ۋە ئېگىنىڭ چىرىتىشى، مەدەنىيەت زور ئىنقىلابى كەلتۈرۈپ چىقارغان يامان ئاقىۋەتنىڭ تەسىرى ۋە باشقا تەسىرلەر. بۇ خىل ئويىپىكتىپ شەرتلەرنىڭ تەسىرىنى سۈيىپىكتىپ تىرىشچانلىق ئارقىلىق تاما- مەن يەڭگىلى بولىدۇ. يېقىنقى يىللاردىن بۇيان، ئىجتىمائىي ئىستىلنى ئوڭشاش ئۈچۈن، پارتىيە ۋە دۆلەت نۇرغۇن چارە - تەدبىرلەرنى قوللىنىپ، زور ئۈنۈمگە ئېرىشتى. گەرچە جەمئىيەت ئىستىلى تېخى تۈپتىن ياخشىلانمىغان بولسىمۇ، لېكىن پۈتۈن پارتىيە ۋە پۈتۈن مەملىكەت خەلقى بىردەك ئىتتىپاقلى- شىپ، بوشاشماي تىرىشىپ كۈرەش قىلسىلا، ناتوغرا ئىستىلنى تۈپتىن يوقىتىپ، جەمئىيەت ئىستىلنى ياخشىلاش مەقسىتىگە تامامەن يەتكىلى بولىدۇ. دۆلىتىمىز نۆۋەتتە ناتوغرا ئىستىلنى ھەل قىلىش مەسىلىسىدە تۆۋەندىكى تەدبىرلەرنى يولغا قويدى. بىرىنچىدىن، پارتىيىنى قاتتىق باشقۇرۇش، چىرىكلىككە قارشى كۈرەشنى قانات يايدۇرۇش لازىم. مەركىزىي ئىنتىزام تەكشۈرۈش ئورگىنى قۇرۇلغاندىن كېيىن، پارتىيە ئەزالىرىنىڭ ھەرىكەت ئۆلچىمىگە ئائىت نۇرغۇن قائىدە - نىزام ۋە بەلگە- لىمە - مىزانلارنى ئېلان قىلدى. پارتىيە ئىنتىزامىغا خىلاپلىق قىلىپ ئاينىپ سۈپىتى ئۆزگىرىپ كەتكەن بىر قىسىم ئۇنسۇرلار- نى قاتتىق جازالىدى. پارتىيە ئىچىدە بىيوروكراتلىققا قارشى كۈ- رەشنى كەڭ كۆلەمدە قانات يايدۇردى. ئىقتىسادىي پائالىيەتلەر جەريانىدا ئوخشىمىغان دەرىجىدە خاتالاشقان پارتىيىلىك كادىرلار، چەت ئەل بىلەن بولغان باردى - كەلدى مۇناسىۋىتى جەريانىدا، دۆلەت ۋە شەخسىي غۇرۇرىنى يوقاتقان پارتىيىلىك كادىرلارغا قارىتامۇ قىلچە يۈز - خاتىرە قىلىنماستىن جازا بېرىلدى. شۇ-

نىڭ بىلەن يەنە بىر قىسىم ئىرادىسى ئاجىزلاپ كەتكەن، شەرتى توشمىغان پارتىيە ئەزالىرى نەسىھەت بىلەن پارتىيىدىن چېكىنىدۇ. رۇلدى. بىر تەرەپ قىلىش بىلەن تەڭ، يەنە پارتىيە ئىستىلى تەربىيىسى ئومۇميۈزلۈك قانات يايدۇرۇلۇپ، بىر قىسىم تىپلار تۇرغۇزۇلدى، ئىسلاھات ۋە ئېچىۋېتىش جەريانىدا بارلىققا كەلگەن نەتىجىسى چېلىقارلىق بولغان پارتىيە ئەزالىرى ۋە پارتىيە ياچېيىكىلىرى تەقدىرلەندى.

ئىككىنچىدىن، پارتىيىنىڭ پائالىيىتى جەزمەن دۆلەت قانۇنى دائىرىسى ئىچىدە ئېلىپ بېرىش ئىدىيىسى تەكىتلەندى. قانۇن، قائىدە - نىزاملار ئارقىلىق پارتىيە ئىچىدىكى ناتوغرا ئىستىللارنى چەكلەش، ھەرقانداق پارتىيە ئەزاسىنىڭ قانۇن سىرتىدىكى ئالاھىدە شەخس بولماسلىقى يولغا قويۇلدى. بۇلار «مەدەنىيەت زور ئىنقىلابى» نىڭ ساۋاقلارنى يەكۈنلەش جەريانىدا ئوتتۇرىغا قويۇلغان مۇھىم تەجرىبىلەر ھېسابلىنىدۇ.

جۇڭگو كوممۇنىستىك پارتىيىسى جۇڭگودا ھاكىمىيەت ئۈستىدىكى پارتىيە بولسىمۇ، لېكىن پارتىيىنىڭ دۆلەتنى ئىدارە قىلىش ۋە تۈزەش ئىشى قانۇن ئارقىلىق ئەمەلگە ئاشىدۇ. قانۇن ھەم دۆلەت ۋە خەلقنىڭ ئارزۇسىنى ئەكس ئەتتۈردى، ھەم پارتىيىنىڭ ئارزۇسى ۋە نىشانىنى ئەكس ئەتتۈردى. شۇڭا، قانۇننىڭ ئىززەت - ئابرويىنى قوغداش ئۆز نۆۋىتىدە پارتىيىنىڭ ئىززەت - ئابرويى ۋە نوپۇزىنى قوغداش بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. شۇڭا، ئەمەلىيەت جەريانىدا پارتىيە چوڭمۇ ياكى قانۇن چوڭمۇ مەسىلىسى مەۋجۇت ئەمەس، ئۇلار بىر پۈتۈنلۈككە ئىگە. پارتىيە گەرچە دۆلەتكە ھەمكارلىشىپ قانۇن تۈزگەن بولسىمۇ، ئۇ يەنە باشلامچىلىق بىلەن قانۇننى ئىجرا قىلىشى ۋە ئىزچىللاشتۇرۇشى، ئۆز پائالىيەتلىرىنى پۈتۈنلەي قانۇن، قائىدە - تۈزۈمنىڭ ئىچىگە قويۇشى، ئاممىنىڭ نازارىتىنى قوبۇل قىلىشى، قانۇننىڭ نازارىتىنى قوبۇل قىلىشى لازىم. شۇنداق بولغاندىلا، پارتىيە

ئىچىدىكى ناتوغرا ئىستىل قانۇنىنىڭ جازاسى ۋە چەكلىشى تۈپەي-
لىدىن بىرقەدەر ئۆزگىرىپ ياخشىلىنىپ كېتىشى مۇمكىن.
ئۈچىنچىدىن، سوتسىيالىستىك مەنئىلىك قۇرۇلۇشىنى
كۈچەيتىش لازىم. كوممۇنىزم ئىدىيىسىنى يادرو قىلغان سوتسى-
يالىستىك مەنئىلىك قۇرۇلۇشى - سوتسىيالىزمنىڭ مۇھىم ئالا-
ھىدىلىكى، شۇنداقلا سوتسىيالىزم ئەۋزەللىكىنىڭ ئىپادىلىرىدىن
بىرى. ئېلىمىزنىڭ جەمئىيەت ئىستىلىنى ياخشىلاش ئۈچۈن،
بىزنىڭ تۈپ ۋەزىپىمىز شۇكى، پۈتۈن مىللەتنىڭ ئىدىيىۋى
ساپاسى ۋە مەدەنىيەت ساپاسىنى يۇقىرى كۆتۈرۈش لازىم. بۇ
دېگەنلىك، نوقۇل ماددىي مەدەنىيلىككە تايىنىپ، ناتوغرا ئىستىل-
لارنى ھەل قىلىش كوپايە قىلمايدۇ، بۇنىڭ بىلەن بىرلىكتە يەنە
سوتسىيالىستىك مەنئى ۋە مەدەنىيلىك قۇرۇلۇشىنىمۇ تەڭ ئېلىپ
بېرىش كېرەك دېگەنلىك سوتسىيالىستىك مەنئى ۋە مەدەنىيلىك
قۇرۇلۇشى خەلق ئاممىسىنىڭ پەن - تېخنىكا ۋە مەدەنىيەت
سەۋىيىسىنى ئۆز ئىچىگە ئېلىش بىلەن بىرلىكتە يەنە خەلق ئاممى-
سىنىڭ ئىدىيىۋى ئېڭىنىمۇ ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. ئالايلىق، كول-
لېكتىۋىزىملىق قارىشى، ئېسىل ئەخلاقىي تەربىيىلىنىش، قانۇن
ۋە ئىنتىزامغا رىئايە قىلىش ۋە باشقىلار. ناتوغرا ئىستىل بىر
ئومۇميۈزلۈك ئىجتىمائىي مەسىلە بولغاچقا، ئۇنى پۈتكۈل جەم-
ئىيەت ئەزالىرىنىڭ ئورتاق تىرىشچانلىقىغا تايىنىپ ھەل قىلىشقا
توغرا كېلىدۇ. شۇڭا، سوتسىيالىستىك مەنئى ۋە مەدەنىيلىك تەر-
بىيىسىنى ئېلىپ بېرىشتىن مەقسەت، ھەر بىر جەمئىيەت ئەزالى-
رىنىڭ ئىجتىمائىي قائىدە - نىزام ئېڭىنى ئۆستۈرۈشتىن
ئىبارەت.

چىرىكلىشىش مەسىلىسىمۇ ناتوغرا ئىستىلنىڭ بىر مۇھىم
تەركىبى قىسمى. ئۇنىڭ خاراكتېرى ۋە دەرىجىسى توغرىسىدا بىز
بىۋاسىتە بايان بەرمەي، يولداش جياڭ زېمىنىنىڭ 1993 - يىلى
مەركىزىي ئىنتىزام تەكشۈرۈش كومىتېتىنىڭ 2 - قېتىملىق

ئومۇمىي يىغىنىدا سۆزلىگەن سۆزىدىن مۇناسىۋەتلىك مەزمۇنىنى نەقىل ئېلىشنى مۇۋاپىق كۆردۈك. چۈنكى، يولداش جىياڭ زې-مىننىڭ سۆزى ناھايىتى مۇھىم بولۇپ، يېتەكچى گەھمىيەتكە ئىگە. «ھەقىقەتنى ئەمەلىيەتتىن ئىزدىگەن ھالدا، چىرىكلىككە قارشى كۈرەشنىڭ ھازىرقى ئەھۋالىغا قانداق باھا بېرىشتىن ئىبارەت بۇ مەسىلە توغرىسىدا ئىككى ئېغىز سۆزلىمەكچىمەن. بىرى، بىزنىڭ پارتىيىمىزنىڭ لۇشىەنى توغرا، پارتىيىمىزنىڭ ئاساسىي ئېقىمى ياخشى، مۇتلەق كۆپ ساندىكى پارتىيە ئەزالىرى ۋە كادىرلار پاك - ساپ. 10 يىلدىن كۆپرەك ۋاقىتتىن بۇيان، ئېلىمىز ئىقتىسادنىڭ زور تەرەققىياتى ۋە جەمئىيەتنىڭ ئومۇم-يۈزلۈك ئىلگىرىلىشى كەڭ پارتىيە ئەزالىرى، كادىرلىرىنىڭ ئامما بىلەن ئىتتىپاقلىشىپ كۈرەش قىلغانلىقىنىڭ نەتىجىسى. چىرىكلىككە قارشى كۈرەشمۇ ئۈنۈملۈك بولدى. بۇلارنىڭ ھەممىسى ئاساسىي پاكىتلار. يەنە بىرى، پارتىيە ئىچىدە، دۆلەت ئورگانلىرى ئىچىدە ھەقىقەتەن چىرىكلىشىش ھەدىسى مەۋجۇت. بەزى جەھەتلەردە ئۇ تېخى باش كۆتۈردى ۋە يامراپ كەتتى. كەڭ پارتىيە ئەزالىرى، كادىرلار ۋە ئامما چوڭقۇر غەم - ئەندىشە قىلىپ، قەتئىي تەدبىر قوللىنىپ ھەل قىلىشنى جىددىي ئۈمىد قىلماقتا. بىز پارتىيىنىڭ ئاساسىي ئېقىمىنىڭ ياخشى ئىكەنلىكىنى ئىنكار قىلماسلىقىمىز، شۇنىڭ بىلەن بىللە، يەنە چىرىكلىك ھادىسىسىنىڭ ئېغىرلىقى ۋە زىيانلىقلىقىنى تۆۋەن مۆلچەر-لىمەسلىكىمىز لازىم. چىرىكلىك ھادىسىسى پارتىيە دۆلەتنىڭ ساغلام ئورگانىزىمىغا كىرىۋالغان ۋىرۇس. ئەگەر بىز بىخۇتلۇق قىلىپ سەل قارىساق، ئۇنىڭ ئەركىن يامراپ كېتىشىگە يۈل قويساق، پارتىيىمىزنى ھالاك قىلىمىز، خەلق ھاكىمىيىتىمىزنى ھالاك قىلىمىز، سوتسىيالىستىك زامانىۋىلاشتۇرۇش ئۇلۇغۋار ئىشلىرىمىزنى ھالاك قىلىمىز. بىزنىڭ پارتىيىمىز، بىزنىڭ كادىرلىرىمىز، بىزنىڭ خەلقىمىز بۇنداق ئاقىۋەتنىڭ كېلىپ چىقىشىغا

ھەرگىز يول قويمايدۇ. بىز ھەم چىرىكىلىككە قارشى كۈرەشنى قەتئىي بوشاشماي قانات يايدۇرۇشىمىز، ھەم دۈشمەن كۈچلىرىدىن بۇ مەسىلىدىن پايدىلىنىپ پارتىيە ۋە سوتسىيالىزمنى يوقىتىشىدىن ھوشيار بولۇشىمىز ۋە ئۇنىڭ ئالدىنى ئېلىشىمىز لازىم.

جۇڭگو كوممۇنىستىك پارتىيىسى ئۇزۇن سىناقلاردىن ئۆتۈپ كەن، جەڭگىۋارلىققا ئىگە ئۇلۇغ پارتىيە. جۇڭگو خەلقى شەرەپلىك ئىنقىلابى ئەنئەنىگە ئىگە ئۇلۇغ خەلق. پارتىيىمىز خەلققە رەھبەرلىك قىلىپ يېڭى جۇڭگونى قۇرۇپ چىقىپ، سوتسىيالىزم تۈزۈمىنى ئورناتتى. ئىسلاھات - ئېچىۋېتىش ۋە زامانىۋىلاشتۇرۇش قۇرۇلۇشىنىڭ يېڭى ۋەزىيىتىنى يارىتىشىمۇ پارتىيىمىز ئۆز كۈچىگە، خەلقنىڭ قوللىشىغا تايىنىپ، چىرىكىلىك ھادىسىنى يۇقىتىدۇ.

ئومۇمەن ئېيتقاندا، پارتىيە ئىستىلى پاكلىق قۇرۇلۇشى بىلەن چىرىكىلىككە قارشى كۈرەش پارتىيە ۋە دۆلەتنىڭ ھايات - ماماتىغا مۇناسىۋەتلىك. چىرىكىلىككە قارشى تۇرۇش مەسىلىسى ئوبدان ھەل قىلىنمىسا، ئىسلاھات، تەرەققىيات ۋە مۇقىملىق كۈچلۈك سىياسىي كاپالەتكە ئىگە بولماي قالىدۇ، پارتىيە ۋە ھۆكۈمەت ئېغىر دەرىجىدە ئاممىدىن ئايرىلىپ قالىدۇ. پارتىيە ۋە دۆلەت ھالاك بولۇش خەۋپىگە دۇچ كېلىپ قالىدۇ. شۇڭا، پۈتۈن جەمئىيەت چوقۇم پارتىيە ۋە ھۆكۈمەتنىڭ ئۇزاق مۇددەتلىك تىنچ - خاتىرجەم بولۇش نۇقتىسىدىن چىقىپ، چىرىكىلىك ھادىسىسىنىڭ ئىنتايىن زىيانلىق ۋە خەتەرلىكلىكىنى تولۇق تونۇپ يېتىشى، چىرىكىلىككە قارشى تۇرۇپ، پاكلىق قۇرۇلۇشىنى تەشەببۇس قىلىش خىزمىتىنىڭ غايەت زور ئەھمىيىدىكى تىنى تولۇق تونۇپ يېتىشى لازىم. شۇ ئارقىلىق پارتىيە ئىستىلى ۋە ھۆكۈمەت پاكلىق قۇرۇلۇشىنى ھەمدە چىرىكىلىككە قارشى كۈرەشنى ئارخىرىغىچە ئېلىپ بېرىشىمىز لازىم.

7. نامراتلىق مەسىلىسى

نامراتلىق مەسىلىسى، دۇنياۋى مەسىلە، ئۇ دۇنيادا ھەرقايسى دۆلەتلەرنىڭ ھەممىسىدە ئوخشىمىغان دەرىجىدە مەۋجۇت بولۇپ كەلمەكتە. جۇڭگو 15 يىل ۋاقىت سەرپ قىلىپ، يېزىلاردا مۇتلەق نامرات دەپ ئاتالغان نومۇسنى 250 مىليوندىن 80 مىليونغا ئازايتىپ، غايەت زور مۇۋەپپەقىيەتكە ئېرىشىپ، دۇنيانىڭ بىردەك ئېتىراپ قىلىشىغا ئېرىشتى. لېكىن، نامراتلىق مەسىلىسى ئېلىمىزدە تېخى ھەل بولغىنى يوق. كونا نامراتلار ئىچىگە يەنە يېڭى نامراتلار قوشۇلماقتا. بۇ بىزنىڭ يۈكسەك دىققەت - ئېتىبارىمىزنى قوزغىشى لازىم. شەھەرلەردە نامراتلارنى ئەڭ تۆۋەن تۇرمۇش كاپالىتى بىلەن تەمىنلەش، ھەربىر ھۆكۈمەتنىڭ باش تارتىپ بولمايدىغان مەسئۇلىيىتى بولۇپلا قالماستىن، ئۇ يەنە جەمئىيەتنىڭ نورمال تەرەققىي قىلىشىدىكى تۈپ كاپالەت بولۇپ قالدى.

كىشىلەر ھازىر جۇڭگودا شەرقىي رايونلار بىلەن غەربىي رايونلار ئوتتۇرىسىدا، شەھەرلەر بىلەن يېزىلار ئوتتۇرىسىدا، قاتلاملار بىلەن قاتلاملار ئوتتۇرىسىدا، نامراتلار بىلەن بايلار ئوتتۇرىسىدا پەرق ناھايىتى زورىيىپ كەتتى، ھازىردىن باشلاپ، بۇ مەسىلىلەرنى ھەل قىلمىسا بولمايدىغان دەرىجىگە يېتىپ قالدى، دەپ غۇل - غۇلا قىلىشماقتا. جۇڭگودا بۇ ئەھۋاللار ھەقىقەتەن مەۋجۇت. يۇقىرىدىكى ھەر خىل پەرقلەرنىڭ كۆپ قىسمى تارىختىن بىزگە مېراس قالغان، بىر قىسمى يېڭىدىن پەيدا بولغان. ئىشقىلىپ، بۇ پەرقلەرنىڭ تۈپ يىلتىزى نامراتلىقتا. جەمئىيەتشۇناسلىق نۇقتىسىدىن ئېيتقاندا، نامراتلىقمۇ بىر خىل ئىجتىمائىي مەسىلە، ئۇنى تۈگىتىپ ھەل قىلىش لازىم. بىرلەشكەن دۆلەتلەر تەشكىلاتى 1996 - يىلىنى «خەلقئارا نامراتلىقنى تۈگىتىش يىلى» دەپ ئېلان قىلغانىدى. 1995 - يىلى دانىيىنىڭ گېن ھاگېن شەھىرىدە بىرلەشكەن دۆلەتلەر

تەشكىلاتى باشلىقلىرى يىغىنى ئۆتكۈزۈلۈپ، 1996 - يىلىنى نامراتلىقنى تۈگىتىش يىلى دەپ بېكىتكەندى. بۇ قېتىمقى يىلغىندا 180 دۆلەتتىن كەلگەن باشلىقلار ياكى ۋەكىللەر «ئورتاق خىتابنامە» ۋە «ھەرىكەت پروگراممىسى» قاتارلىق ھۆججەتلەرگە ئىمزا قويۇپ، كەسكىن دۆلەت ھەرىكىتى تەدبىرى ۋە خەلقئارا ھەمكارلىق تەدبىرىنى قوللىنىپ، دۇنياۋى نامراتلىقنى تۈگىتىش مەقسىتىگە يېتىش توغرىسىدا ۋەقە بىلدۈرۈشتى. بۇنىڭدىن باشقا، ئۇلار يەنە نامراتلىقنى تۈگىتىش، ئەمگەك - ئىشقا ئورۇنلەش شىنى كۈچەيتىش، جەمئىيەت تەرەققىياتىنى ئىلگىرى سۈرۈش - 21 - ئەسىردىكى ئەڭ مۇھىم نىشان، مۇشۇ نىشان ئارقىلىق پۈتۈن ئىنسانىيەتنىڭ ئورتاق بېيىشىنى ئەمەلگە ئاشۇرىدىغانلىقى ھەققىدە ۋەدە بېرىشتى.

نامراتلىققا جەڭ ئېلان قىلىشنى دۇنيادىكى بارلىق دۆلەتلەر جەزمەن تىرىشىدىغان ئىجتىمائىي نىشانى قىلىشى لازىم. مەلۇماتلارغا قارىغاندا؛ ئۆتكەن 50 يىلدا دۇنيا بايلىقى 7 ھەسسە ئاشقان. لېكىن شۇنىڭ بىلەن بىللە دۇنيا مىقياسىدىكى نامراتلىق مەسىلىسىمۇ بارغانسېرى گەۋدىلىك ئورۇنغا ئۆتكەن. بىرلەشكەن دۆلەتلەر تەشكىلاتىنىڭ ئىستاتىستىكىلىق مەلۇماتىغا قارىغاندا، نۆۋەتتە پۈتۈن دۇنيا بويىچە 1 مىليارد 300 مىليون نامرات ئادەم بار ئىكەن. بۇنىڭدىن بەش يىل بۇرۇن نامراتلارنىڭ سانى 1 مىليارد ئىكەن. دېمەك، ھازىر 300 مىليون كۆپەيگەن؛ ھازىر نامراتلىق ھەر يىلى 25 مىليون سۈرئەت بىلەن تەرەققىي قىلىۋاتىتۇ؛ 1 مىليارد ئادەم بىخەتەر سۇ ئىچىش ئىمكانىيىتىگە ئېرىشەلمىگەن ياكى ئاساسىي تۇرمۇش شارائىتىغا ئىگە بولالمىغان. ھەر يىلى 18 مىليون ئادەم ئاچارچىلىق، قۇۋۋەت كەمچىللىكى ياكى باشقا نامراتلىق سەۋەبى بىلەن ئۆلۈپ كېتىپ، ئۇلار رۇشلار كەلتۈرۈپ چىقارغان ئۆلۈم ھادىسىدىنمۇ ئېشىپ كەتكەن. 3 - دۇنيا ئەللىرىدە نامراتلىق ئەڭ ئېغىر ئىكەن. جەنۇب -

بىي ئاسىيا رايونىدا دۇنيا نوپۇسىنىڭ $\frac{1}{3}$ قىسمىنى تەشكىل قىلدى. دىغان ئاھالىدىن يېرىمى دېگۈدەك نامرات ئىكەن. ئافرىقا قىتئەسىدە 630 مىليون ئادەمنىڭ يېرىمى نامراتلىق سىزىقى ئۈستىدە ياشاۋېتىپتۇ. لاتىن ئامېرىكىسى رايونىدا 200 مىليون ئادەم نامراتلىق سىزىقى ئاستىدا تۇرمۇش كەچۈرۈۋېتىپتۇ. بۇلار لاتىن ئامېرىكىسى رايونىدىكى ئومۇمىي نوپۇسنىڭ $\frac{1}{3}$ نى ئىگىلەيدىكەن.

تەرەققىي تاپقان دۆلەتلەردىمۇ نامراتلىق مەسىلىسى ئېغىر ئىكەن، ئۇنىڭ ئۈستىگە نامراتلارنىڭ سانى بارغانسېرى ئېشىپ كېتىۋېتىپتۇ. دۇنيا بويىچە دەرىجىدىن تاشقىرى باي دۆلەت ئامېرىكىنى ئالسا، بۇ دۆلەتتە %15 ئادەم نامراتلىق سىزىقى ئاستىدا ياشاۋېتىپتۇ.

نامراتلىق مەسىلىسى نامۇۋاپىق سىياسىي تەرتىپ ئېلىپ كەلگەن يامان ئاقىۋەت، بولۇپمۇ باي - كەمبەغەللىك پەرقىنىڭ كۈنسېرى كېڭىيىشى ئېغىر نامراتلىق مەسىلىسىنىڭ تېپىك ئىپادىسى. دۇنيا نوپۇسىنىڭ كىرىم ستاتىستىكىسىغا قارىغاندا، %20 بايلار بىلەن %20 نامراتلارنىڭ كىرىم پەرقى 1960 - يىللاردا 30 ھەسسە، 1991 - يىلى 60 ھەسسە بولغان. بۈگۈنكى كۈندە بۇ خىل پەرق يەنىلا ھەسسىلەپ كېڭەيمەكتە. دۇنيا ئاھالىسى ئىچىدە، ئىجتىمائىي يۇقىرى قاتلامدىكى بىر مىليارد بايلار دۇنيا ئومۇمىي كىرىمىنىڭ %83 نى ئىگىلەيدىكەن، ئەكسىچە، ئىجتىمائىي تۆۋەن قاتلامدىكى بىر مىليارد كەمبەغەللەر دۇنيا ئومۇمىي كىرىمىنىڭ پەقەت %1.5 نىلا ئىگىلەيدىكەن. نامراتلارنىڭ كۆپى ئىشسىزلار ياكى يېرىم ئىشسىزلار ئىكەن. بۇ پەرق ھەقىقەتەن ناھايىتى زور بولۇپ، ئادەمنى ھەيران قالدۇرىدۇ. نوپۇسنىڭ ناھايىتى تېز كۆپىيىشى تەرەققىي قىلىۋاتقان دۆلەتلەرنىڭ نامراتلىق مەسىلىسىنى تېخىمۇ ئېغىرلاشتۇرماقتا. ھا-

زىر پۈتۈن يەرشارىدا ھەر كۈنى 235 مىڭ ئادەم، ھەر يىلى 90 مىليون ئادەم كۆپەيمەكتە، بۇنىڭ %95 يى تەرەققىي قىلىۋاتقان دۆلەتلەرگە مەركەزلەشكەن. ئەگەر ئادەمنىڭ كۆپىيىشى بىلەن ئىقتىسادنىڭ ئېشىش سۈرئىتى ھازىرقىدەك بولىدىغان بولسا، 21 - ئەسىرنىڭ 1 - يىلىغا بارغاندا، نامراتلارنىڭ ھازىرقى سانىغا يەنە 200 مىليون قوشۇلىدۇ. يەنى يېڭى مىڭ يىل ۋە يېڭى ئەسىردە نامراتلارنىڭ سانى 1 مىليارد 500 مىليونغا بارىدۇ دېگەن گەپ.

جۇڭگو ئەڭ چوڭ تەرەققىي قىلىۋاتقان دۆلەت. ئىسلاھات - ئېچىۋېتىش يولغا قويۇلغاندىن بۇيان، نامراتلىقنى تۈگىتىش بويىچە ئۈچ باسقۇچنى بېسىپ ئۆتتى. 1978 - يىلىدىن 1985 - يىلىغىچە بىرىنچى باسقۇچ بولۇپ، بۇ باسقۇچتا نامراتلارنىڭ سانى زور مىقداردا ئازايتىلدى. بۇ مەزگىللەردە جۇڭگو يېزىلىرىدا ئىقتىسادىي تۈزۈلمە ئىسلاھاتى ئېلىپ بېرىلغاچقا، يەتتە يىل ئىچىدە نامراتلار سانى يېرىمدىن ئارتۇقراق ئازايتىلدى، يەنى 1978 - يىلىدىكى 250 مىليوندىن 1985 - يىلىدىكى 125 مىليونغا ئازايتىلدى. دەمەك، ھەر يىلى 17 مىليونغا 860 مىڭ نامرات ئازايتىلغان. يېزىلاردا مۇتلەق نامرات ئاھالە 1978 - يىلى پۈتۈن ئاھالىسىنىڭ %30.7 نى ئىگىلىگەن بولسا، 1985 - يىلىغا كەلگەندە، %14.8 كە چۈشكەن.

1986 - يىلىدىن 1993 - يىلىغىچە ئىككىنچى باسقۇچ بولۇپ، بۇ باسقۇچتا نامرات ئاھالىلەرنىڭ سانىنى مۇقىم ئازايتىش يولغا قويۇلغان. يەنى جۇڭگو يېزىلىرىدىكى نامراتلارنىڭ سانى 80 مىليونغا ئازايتىلغان. دەمەك، ھەر يىلى ئوتتۇرا ھېساب بىلەن 6 مىليون 400 مىڭدىن ئازايتىلغان. يېزىلاردا نامراتلار نىسبىتى %8.8 كە چۈشكەن.

1993 - يىلىدىن ئېتىبارەن ئېلىمىزدە يەتتە يىلدا 80 مىليون نامراتنى قۇتقۇزۇش بويىچە قورغانغا ھۇجۇم قىلىش پىلان.

نى يولغا قويۇلۇپ، ھازىرغا كەلگەندە، بۇ پىلاندا بەلگىلەنگەن ئىستراتېگىيىلىك نىشان ئاساسەن ئەمەلگە ئاشۇرۇلدى. بۇ دۆلەتتىمىزنىڭ تەرەققىيات ئارقىلىق نامراتلارنى يۆلەش خىزمىتىنىڭ يېڭى بىر باسقۇچقا كىرگەنلىكىدىن دېرەك بېرىدۇ.

دۆلەتتىمىزنىڭ ھازىر يولغا قويۇلۇۋاتقان نامراتلىق ئۆلچىمى 1985 - يىلى بېكىتىلگەن بولۇپ، يىللىق كىرىمى 200 يۈەندىن تۆۋەنلەر نامرات ئاھالە ھېسابلىنىدۇ. مۇشۇنى ئاساس قىلغان ھالدا شۇ يىللىق باھانىڭ ئۆرلەش كۆرسەتكۈچىدىن پايدىلىنىپ ھەريىللىق نامراتلىق ئۆلچىمى بېكىتىلدۇ. مەسىلەن، 2000 - يىلدىكى نامراتلىق ئۆلچىمى يىللىق كىرىمى 625 يۈەن بولدى.

دۇنيا بانكىسى تەرەققىي قىلىۋاتقان 33 دۆلەتنىڭ ئەھۋالىغا ئاساسەن، ئوتتۇرا ھېساب بىلەن ھەربىر كىشىنىڭ بىر كۈنلۈك خىراجىتى بىر ئامېرىكا دوللىرى بولۇشىنى خەلقئارادىكى نامراتلىق ئۆلچىمى قىلدى ھەم بۇنىڭدىن كەڭ پايدىلاندى. بۇنىڭ بىلەن سېلىشتۇرغاندا، بىزنىڭ نامراتلىق ئۆلچىمىمىز ناھايىتى تۆۋەن ئۆلچەم بولۇپ ھېسابلىنىدۇ، بۇ ئۆلچەمگە يەتكەندىمۇ ھەل قىلىنغىنى پەقەت ياشاش ئۈچۈن ئاساسىي جەھەتتىن تويۇنۇش، كىيىنىش مەسىلىسى بولىدۇ. جەمئىيەتشۇناسلار مۇنداق قارايدۇ: تۆۋەن سەۋىيىدىكى كىرىم ئۆلچىمىگە ئاسانلا يەتكىلى بولىدۇ، بىراق ئۇ مۇقىم ئەمەس. رېئال ئەھۋال بۇ خىل قاراشنى ئاساس بىلەن تەمىنلىدى. دۆلەتتىمىزدىكى ئىشلەپچىقىرىش ۋە تۇرمۇش بىرقەدەر ناچار رايونلار نامرات ئاھالىلەرنىڭ كىيىمى پۈتۈن، قورسىقى توق بولۇش مەسىلىسىنى ئەمدىلا ھەل قىلسا، گەۋدىلىك بولغان «قايتا نامراتلىشىش» مەسىلىسىگە دۇچ كەلمەكتە. بەزى جايلارنىڭ «قايتا نامراتلىشىش» نىسبىتى %20 كە يەتكەن. بەزىدە بىر قېتىملىق سۇ ئاپىتى ياكى قۇغاقچىلىق ئاپىتى نامرات ئاھالىلەرنى تېخىمۇ نامراتلاشتۇرۇۋېتىشى مۇمكىن.

كەن .

تەرەققىيات ئارقىلىق نامراتلارنى يۆلەش بىر تۈرلۈك ئۇزاق مەزگىللىك ھەم جاپالىق ۋەزىپە، شۇڭا، بۇنىڭغا قارىتا پۈتۈن جەمئىيەتتە ئۇزاق مەزگىللىك جەڭ قىلىش ئىدىيىسىنى تۇرغۇ-زۇش لازىم.

2001 - يىلى جۇڭگونىڭ يېڭى ئەسىردىكى نامراتلارنى يۆلەش ئېشىلارنىڭ باشلىنىش نۇقتىسى. بۇنىڭدىن كېيىن نامراتلارنى يۆلەش خىزمىتى قانداق ئېلىپ بېرىلىدۇ، بۇ كىشىلەر كۆڭۈل بولۇۋاتقان بىر مۇھىم مەسىلە. نۇرغۇن جەمئىيەتشۇناسلار ھۆكۈمەتكە پايدىلىق تەكلىپلەرنى بېرىپ، مۇنداق دەپ-پىشمەكتە:

بىرىنچىدىن، نامراتلارنى يۆلەش ئۆلچىمىنى تەڭشەش لازىم. يېڭى ئۆلچەم خەلقئارالىق ئۆلچەمگە يېقىنلىشىشى، چوقۇم ھازىرقى ئۆلچەمدىن يۇقىرى بولۇشى، بىراق ئۆلچەم جۇڭگونىڭ دۆلەت ئەھۋالىنىمۇ نەزەردە تۇتقان ئاساستا چىقىرىلىشى لازىم. يېڭى نامراتلىق ئۆلچىمى بارلىققا كەلگەندىن كېيىن، بۇنىڭ بىلەن كېلىپ چىقىدىغان يېڭى نامرات ئاھالىلەرنىڭ سانى كۆپىيىشى مۇمكىن. بىراق بۇ ئىلگىرىكى نامراتلارنى يۆلەشتىكى نەتىجە ۋە تەجرىبىلەرنى ئىنكار قىلمايدۇ ھەم بۇنىڭدىن قورقماسلىق كېرەك. چۈنكى، جۇڭگونىڭ نامراتلىقنى تۈگىتىش جەھەتتىكى نەتىجىلىرى ئاللىقاچان ئېتىراپ قىلىنغان. بىرلەشكەن دۆلەتلەر تەشكىلاتى تەرەققىيات، پىلان مەھكىمىسى جۇڭگونىڭ نامراتلارنى يۆلەش ئۆتكىلىگە ھۇجۇم قىلىش نەتىجىلىرىنى «تەرەققىي قىلىۋاتقان دۆلەتلەرنى، ھەتتا پۈتۈن دۇنيانى بۇ خىل ئەندىزە بىلەن تەمىنلىدى» دەپ ناھايىتى يۇقىرى باھا بەرگەن. ئىككىنچىدىن، نامراتلارنى يۆلەش دائىرىسىنى مۇناسىپ تەڭشەش لازىم. يەتتە يىلدا 80 مىليون نامراتنى قۇتقۇزۇش پىلانىدا مەملىكەت بويىچە 592 ناھىيە دۆلەت نۇقتىلىق يۆلەيدد.

غان نامرات ناھىيە قىلىپ بەلگىلەنگەن. نامراتلارنى يۆلەش مەدە-
لىغى ناھىيىنى بىرلىك قىلىپ تارقىتىلىپ، قەدەم - باسقۇچلۇق
ھالدا نامرات ئائىلىلەرگىچە ئەمەلىيلەشتۈرۈلدى. 21 - ئەسىر-
نىڭ بېشىدا تەرەققىيات ئارقىلىق نامراتلارنى يۆلەشنىڭ مۇھىم
نۇقتىسى كىرىمى تۆۋەن نامرات ئاھالىلەر نىسپىي مەركەزلەشكەن
رايونلاردا دۆلەت نۇقتىلىق ھالدا «دۆلەت نۇقتىلىق بەلگىلىگەن
نامرات» لارنى يۆلەش، ھەرقايسى ئۆلكە (ئاپتونوم رايونلار) نۇق-
تىلىق ھالدا «ئۆلكە (ئاپتونوم رايون) دەرىجىلىك نامرات ناھى-
يە» لارنى يۆلەش ۋەزىيىتى ئۆزگىرىدۇ. يېڭى باسقۇچتا نامرات-
لارنى يۆلەشنىڭ ئالاھىدىلىكى كۆپرەك بولۇشى مۇمكىن. بىراق
بۇنىڭ ئىچىدىكى ئىككى نۇقتا قىسقا مۇددەت ئىچىدە ئۆزگەرمەي-
دۇ. بىرى، ئېچىش خاراكتېرىدىكى نامراتلارنى يۆلەش فاڭجېنىد-
دا چىڭ تۇرۇش. يەنە بىرى، تېرىقچىلىق، باقمىچىلىق، پىش-
شىقلاپ ئىشلەشنى ئاساس قىلغان نامراتلارنى يۆلەش تۈرىنى
تاللاشتا چىڭ تۇرۇش، بۇ ئىككىسى بىزنىڭ 20 يىلدىن بۇيانقى
نامراتلارنى كەڭ كۆلەمدە يۆلەش خىزمىتىدە قولغا كەلتۈرگەن
نەتىجىلىرىمىزنىڭ قىممەتلىك تەجرىبىسى.

نامراتلىق مەسىلىسى بىر ئىجتىمائىي مەسىلە. ئۇ ئۇزاققىچە
داۋام قىلىدۇ. شۇڭا، نامراتلىقنى تۈگىتىش مەسىلىسىمۇ ئۇزاق
مۇددەتلىك جاپالىق خىزمەت بولۇپ، ئۇنىڭدا چىڭ تۇرۇشقا توغرا
كېلىدۇ. بىر ئېغىز گەپ، تەرەققىيات ئارقىلىق نامراتلارنى
يۆلەشتە ئۇزۇن مۇددەت كۈرەش قىلىشقا توغرا كېلىدۇ.

8. ياشلار - ئۆسمۈرلەرنىڭ جىنايەت ئۆتكۈزۈش مە-

سىلىسى

ياشلار - ئۆسمۈرلەرنىڭ جىنايەت ئۆتكۈزۈش مەسىلىسى
ئاساسەن تېخى قۇرامغا يەتمىگەن كىشىلەرنىڭ قانۇنغا خىلاپلىق
قىلىپ جىنايەت ئۆتكۈزۈشىنى كۆرسىتىدۇ. ئۇ دۇنياۋى مەسىلە

بولۇپ، ھەرقايسى دۆلەتلەرنىڭ ھەممىسىدە مەۋجۇت، يەنە كېلىپ خاراكتېرى ئېغىر بولماقتا. يېقىنقى 30 يىل مابەينىدە، ھەرقايسى دۆلەتلەردە ياشلار - ئۆسمۈرلەرنىڭ جىنايەت ئۆتكۈزۈش مەسىلىسى بارغانسېرى كۆپىيىپ بارماقتا. ئۇنىڭ روشەن ئالامىتى شۇ يەردىكى، جىنايەت ئۆتكۈزۈش قېتىم سانى كۈنسېرى ئاۋۇماقتا، جىنايەت ئۆتكۈزۈش يېشى تېخىمۇ كىچىكلەمەكتە، يامراپ كېتىش دائىرىسى كەڭ، قوللىنىلغان ۋاسىتىلىرى قەيەھ ۋە رەھىمسىز، بىرلىشىپ ياكى شايدا بولۇۋېلىپ جىنايەت ئۆتكۈزۈش بىرقەدەر گەۋدىلىك، قايتىلىنىش كۆپ، ئۆزگەرتىش بار. غانسېرى قىيىن بولماقتا.

دۇنيادىكى ھەرقايسى دۆلەتلەردە ياشلار - ئۆسمۈرلەرنىڭ جىنايەت ئۆتكۈزۈش ھادىسىسى كۈندىن - كۈنگە ئېغىرلىشىپ بىر خەلقئارالىق مەسىلىگە ئايلنىپ، كىشىلەرنىڭ دىققەت - ئېتىبارىنى قوزغىماقتا. يېقىنقى بىرنەچچە يىللاردىن بۇيان مەملىكىتىمىزدىكى ياشلار - ئۆسمۈرلەرنىڭ جىنايەت ئۆتكۈزۈش مەسىلىسىمۇ تەرەققىي قىلىش بىلەن، جەمئىيەتنىڭ تىنچلىقىغا تەسىر يەتكۈزۈپ بىر ئىجتىمائىي مەسىلە بولۇپ قالدى. ياشلار - ئۆسمۈرلەرنىڭ جىنايەت ئۆتكۈزۈش ئالاھىدىلىكى، سەۋەبىنى ئېلىش ئومۇميۈزلۈك ئىدارە قىلىشقا ئائىت نەزەرىيە ۋە قارشى تەدبىر قاتارلىقلار ئىجتىمائىي پەن خىزمەتچىلىرى ئورتاق مۇھاكىمە قىلىدىغان مۇھىم مەسىلە بولۇپ قالدى.

1) ياشلار - ئۆسمۈرلەرنىڭ جىنايەت ئۆتكۈزۈش ئالاھىدىلىكى

بىر دۆلەتتىكى ياشلار - ئۆسمۈرلەرنىڭ جىنايەت ئۆتكۈزۈش ئالاھىدىلىكى ئىككى تەرەپتىكى ئامىلدىن يەنى ياشلار - ئۆسمۈرلەرنىڭ ئۆزىنىڭ جىسمانىي روھىي تەرەققىيات ئالاھىدىلىكى بىلەن بىر دۆلەتنىڭ تۇرغان ئالاھىدە تارىخىي شارائىتىدىن تەشكىل تاپىدۇ. نۆۋەتتە بىزدىكى ياشلار - ئۆسمۈرلەرنىڭ جىنايەت ئۆت-

كۆزۈش ھەرىكىتى تۆۋەندىكىدەك ئالاھىدىلىككە ئىگە.
بىرىنچى، 10 يىللىق قالايمىقانچىلىقنىڭ قەبھە تەسىرىگە
ئۇچرىدى. نۆۋەتتە مەملىكىتىمىزدىكى ياشلار - ئۆسمۈرلەرنىڭ
جىنايەت ئۆتكۈزۈش پۈتۈن جىنايى ئىشلار ئەنزىسىدە ئىگىلىگەن
نەسبىتى ئازادلىقتىن بۇيان ئەڭ يۇقىرى بولدى. نۇرغۇنلىغان
ياشلار - ئۆسمۈرلەر جىنايەتچىلەرنىڭ مەدەنىيەت سەۋىيىسى ئىدى.
تايسىن تۆۋەن، قانۇنىي بىلىمى يوق. ئۇلارنىڭ روھىي ھالىتى
غەيرىي تەرەققىي قىلغان، جىنايەت ئۆتكۈزۈش مۇددىئاسى ئاددىي
ھەم غەلىتە، جىنايى ھەرىكىتى تۇيۇقسىز يۈز بېرىش ئالاھىدىلىك.
كىگە ئىگە بولۇپ، يامان خاراكتېرلىك ئەنزىلەردە ئەكس ئېتىشى
تېخىمۇ شۇنداق.

ئىككىنچى، گۈرۈھ بولۇۋېلىپ جىنايەت ئۆتكۈزۈش كۆپەيدى.
گۈرۈھ بولۇۋېلىپ ئەنزە پەيدا قىلىش مەملىكىتىمىزدىكى
ياشلار - ئۆسمۈرلەرنىڭ جىنايەت ئۆتكۈزۈشىدىكى مۇھىم ئۇ.
سۇل. نۆۋەتتە ياشلار - ئۆسمۈرلەرنىڭ گۈرۈھ بولۇۋېلىپ جىنا-
يەت ئۆتكۈزۈشىنىڭ خىللىرىدىن قارىغاندا، ئاساسلىقى ئوغرىد-
لىق، بۇلاڭچىلىق، باسقۇنچىلىق. گۈرۈھ بولۇۋېلىپ جىنايەت
ئۆتكۈزۈشىنىڭ چىرىتىشى، زىيىنى ناھايىتى چوڭ، ئۇ ياشلار -
ئۆسمۈرلەرنىڭ جىنايەت ئۆتكۈزۈش مۇددىئاسىنىڭ شەكىللىنىد-
شىدىكى كاتالىزاتور، ئۇ ياشلار - ئۆسمۈرلەرنىڭ جىنايەت ئۆت-
كۈزۈشتىكى قارىغۇلۇقنى، ئېغىرلىقنى ئاشۇرىدۇ، ياشلار -
ئۆسمۈر جىنايەت ئۆتكۈزۈشچىلەرنى ئۆزگەرتىشتىكى قىيىنچىد-
لىقىنى ئېغىرلاشتۇرىدۇ.

ئۈچىنچى، ياشلار - ئۆسمۈرلەرنىڭ جىنايەت ئۆتكۈزۈشچى
سۈببېكتىنىڭ تەركىبىدە بىرقەدەر چوڭ ئۆزگىرىش پەيدا بولدى.
بۇرۇن ياشلار - ئۆسمۈرلەرنىڭ جىنايەت ئۆتكۈزۈش شەھەر ئاھا-
لىسىنى ئاساس قىلاتتى، نۆۋەتتە، ياش دېھقانلارنىڭ جىنايەت
ئۆتكۈزۈشتە ئىگىلىگەن نەسبىتى ئېشىپ بارماقتا. مۇنداق ئۆز-

گىرىشنىڭ پەيدا بولۇش سەۋەبىنىڭ ئىككى تەرىپى بار. بىر تەرەپتىن، يېقىنقى بىرنەچچە يىلدا بىز شەھەردە زور مىقداردىكى ئىش كۈتۈپ تۇرغان ياشلارنى ئىشقا ئورۇنلاشتۇردۇق، شەھەردە-كى ئوتتۇرا باشلانغۇچ مەكتەپ ئوقۇغۇچىلىرىغا بولغان ئىدىيىۋى تەربىيە خىزمىتىنى چىڭ تۇتتۇق، نەتىجىدە شەھەردىكى ياش-لار - ئۆسمۈرلەرنىڭ جىنايەت ئۆتكۈزۈش نىسپى ھالدا ئازايدى؛ يەنە بىر تەرەپتىن، بىز يېزا ئىقتىسادىي سىياسىتىنى تەڭشىدۇق، بىراق يېزىلاردىكى ئۆسمۈرلەرگە قارىتا بولغان سىياسىي تەربىيە خىزمىتى مۇناسىپ ھالدا ئەگىشىپ كېتەلمىدى، شۇڭا يېزىلاردە-كى ياشلار - ئۆسمۈرلەرنىڭ جىنايەت ئۆتكۈزۈشى كۆپەيدى. شۇنداق قىلىپ ياشلار - ئۆسمۈرلەرنىڭ جىنايەت ئۆتكۈزگۈچ سۈبېكتىنىڭ تەركىبىدە ئۆزگىرىش پەيدا بولدى.

مەملىكىتىمىزدە نۆۋەتتە ياشلار - ئۆسمۈرلەرنىڭ جىنايەت ئۆتكۈزۈشىدە يۇقىرىدا بايان قىلىنغان ئالاھىدىلىكتىن تاشقىرى، يەنە جىنايەت ئۆتكۈزۈشتە قارىغۇلۇقى ئېغىر، ئىلھاملىنىشى تېز، تارقىلىشى كەڭ، ئۆزىگە تارتىش خاراكتېرى كۈچلۈك، تەلۋىلىك قىلىش، ئاقىۋىتى بىلەن ھېسابلاشماسلىق ھەم جىنايەت ئۆتكۈزۈشتە ۋەھشىي بولۇش قاتارلىق ئالاھىدىلىكلىرىمۇ بار.

2) ياشلار - ئۆسمۈرلەرنىڭ جىنايەت ئۆتكۈزۈش سەۋەبى جىنايەت ئۆتكۈزۈش جەمئىيەتتىكى بىر خىل كېسەللىك ھالەت. مۇنداق كېسەللىك ھالىتى بىلەن مۇئەييەن ئىجتىمائىي تارىخىي ئارقا كۆرۈنۈش ھەم نۆۋەتتىكى ئىجتىمائىي مۇھىت ئوت-تۇرىسىدا باغلىنىش مەۋجۇت بولۇپ تۇرىدۇ. مۇشۇ كۆز قاراشنى چىقىش قىلىپ، بىز نۆۋەتتىكى ياشلار - ئۆسمۈرلەرنىڭ جىنايەت ئۆتكۈزۈشتىكى ئىجتىمائىي سەۋەبلىرىنى تەھلىل قىلساق. ئۇ مۇنداق بولىدۇ:

ماھىيىتىدىن قارىغاندا، نۆۋەتتە ياشلار - ئۆسمۈرلەرنىڭ جىنايەت ئۆتكۈزۈشىنىڭ كۆپىيىشى ئون يىللىق ئىچكى قالايمى-

قانچىلىق قالدۇرۇپ كەتكەن ئىجتىمائىي ئومۇمىي ئاسارەتنىڭ ئاقىۋىتى. ئون يىللىق ئىچكى قالايمىقانچىلىقنىڭ ئىنى ۋاقىتتا تەرەققىي قىلىش مەزگىلىدە تۇرغان ياشلارنىڭ قەلبىگە، روھىغا، ئىنسانىي قەدىر - قىممەتكە قارىتا بولغان تەسىرى ئىنتايىن چوڭ بولدى. قىسمەن ياشلار - ئۆسمۈرلەر لىن بياۋ، «تۆت كىشىلىك گۇرۇھ» تارقاتقان ئىنتايىن سول ئىدىيىۋى ئېقىم - نىڭ، ھۆكۈمەتسىزلىكنىڭ زەھەرلىشى ۋە بولغىشىغا ئۇچراش بىلەن، بىلىمسىز، نادان ھەم ۋەھشىي، ئۇرۇشقا، قەبىھ تەلۋە بولۇپ قېلىپ، «ئادەم ئۆزىنى ئويلىمىسا، يەر يۈتىدۇ» دەيدىغان چېكىدىن ئاشقان شەخسىيەتچىلىك كىشىلىك تۇرمۇش قارشىنى شەكىللەندۈردى. ئۆز مەيلىچە يولسىزلىق قىلىپ، ئۆزىنى تۇتۇ - ۋالالماي، ئاخىرى جىنايەت ئۆتكۈزۈش يولىغا ماڭدى.

سىرتتىن كەلگەن پاسسىپ مەدەنىيەتنىڭ تەسىرى ياشلار - ئۆسمۈرلەرنىڭ جىنايەت ئۆتكۈزۈشىدىكى مۇھىم بىر سەۋەب. سوتسىيالىستىك زامانىۋىلاشتۇرۇش قۇرۇلۇشى جەريانىدا، پارتىيە، دۆلەت سىرتقا قارىتا ئېچىۋېتىش سىياسىتىنى قوللاندى. بۇ ئىنتايىن زۆرۈر، تامامەن توغرا بولغان بىر سىياسەت. ئەمما، چەت ئەل بىلەن ئىقتىساد ۋە مەدەنىيەت ئالماشتۇرۇش جەريانىدا ساقلانغۇسىز ھالدا بۇرژۇئازىيىنىڭ بەزى چىرىك ئىدىيىسى بىلەن تۇرمۇش ئۇسۇلىنى ئېلىپ كېلىدۇ. بۇ چىرىك نەرسىلەر كېسەل مىكروبيغا ئوخشاش ئىرادىسى ئاجىز، ئىدىيىسى ساغلام بولمىغان ياشلار - ئۆسمۈرلەرنى چىرىتىدۇ. ئۇلارنىڭ ئىچىدىكى بەزى كىشىلەر چەت ئەلگە قارىغۇلارچە چوقۇنۇپ ۋە غەربنىڭ مەدەنىيىتىنى كۈچەپ تەرغىب قىلدى. نەتىجىدە بەزى ساغلام بولمىغان كىنو، تېلېۋىزىيە، تىياتىر، رومان ۋە سېرىق قوليازما تۈۋەندە يامراپ كېتىش بىلەن ياشلار - ئۆسمۈرلەرنىڭ قەلبىنى ئېغىر دەرىجىدە چىرىتىپ، نۆۋەتتە ياشلار - ئۆسمۈرلەرنىڭ جىنايەت ئۆتكۈزۈشىنى كۈچەيتىشتىكى مۇھىم ئىجتىمائىي سەۋەب

بولۇپ قالدى.

ئىش كۈتۈپ تۇرغان ياشلارنىڭ روھىدىكى ئۆزگىرىش ھالدىكى تى ياشلار - ئۆسمۈرلەرنىڭ جىنايەت ئۆتكۈزۈشىدىكى بىر روھىي ئامىلدۇر. ئون يىللىق ئىچكى قالايمىقانچىلىق مەملىكىتىمىزنىڭ خەلق ئىگىلىكىنى ھالاك بولۇش گىردابىغا ئېلىپ كەلدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە ئاھالە تېز كۆپەيدى، گەرچە دۆلەت جىددىي تەدبىر قوللىنىپ، نەچچە مىليونلىغان ياشلار - ئۆسمۈرلەرنى مەكتەپكە كىرگۈزۈپ ياكى خىزمەت ئورنىغا ماڭدۇرغان بولسىمۇ، لېكىن يەنىلا بىر قىسىم ياشلار ئىش كۈتۈپ تۇرۇش ھالىتىدە تۇرماقتا. ياشلار ئىش كۈتۈپ تۇرۇش مەزگىلىدە، قىلىدىغان ئىشى يوق، روھىي جەھەتتە يۆلەنچۈكى يوق، ئۇنىڭ ئۈستىگە ئامالسىز ئاتا - ئانىسىغا تايىنىپ تۇرمۇش كەچۈرۈش ئۇلارنىڭ قەلبىدە يامان تەسىر پەيدا قىلىدۇ. نەتىجىدە ئۇلارنىڭ ئىجتىمائىي كېسەل مىكروپىغا قارىتا بولغان قارشىلىق كۈچى ناھايىتى تۆۋەن بولىدۇ. يامان ئادەت، يامان ئىستىقلىق ئاسانلا يۇقتۇرۇۋالىدۇ ھەم يېتىشتۈرىدۇ، ناھايىتى ئاسانلا جىنايەت ئۆتكۈزگۈچى گۈ. رۇھ تەرىپىدىن تارتىلىپ كېتىپ، ئورتاق جىنايەت ئۆتكۈزىدۇ. شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا، ئۇزۇن مۇددەتلىك ئىش كۈتۈپ تۇرۇش ھالىتى بىر قىسىم ياشلاردا ئۆزگىرىشچان روھىي ھالەتنى شەكىللەندۈرىدۇ، بۇنداق ئۆزگىرىشچان ھالەت يامىنىسىغا تەرەققىي قىلىپ، بەزىلىرى نورمال جەمئىيەت تەرتىپى بىلەن، نورمال ئىجتىمائىي ھاياتقا ئۆچ بولۇپ قالىدۇ، جەمئىيەتنىڭ نورمال تەرتىپىنى بۇزۇشتەك جىنايەت ئۆتكۈزۈش مۇددىئاسى پەيدا بولىدۇ، ئاز ساندىكى كىشىلەر ئاخىرى جىنايەت ئۆتكۈزۈش بولغا ماڭىدۇ.

مەكتەپنىڭ تەربىيەلەش ئۇسۇلىنىڭ مۇۋاپىق بولماسلىقىمۇ ياشلار - ئۆسمۈرلەرنىڭ جىنايەت ئۆتكۈزۈشىگە تەسىر قىلىدۇ. ئون يىللىق ئىچكى قالايمىقانچىلىق مەملىكىتىمىزنىڭ ماڭارپ؟

ئىشلىرىنى ئېغىر دەرىجىدە ۋەيران قىلدى. «تۆت كىشىلىك گۇرۇھ» تارمار قىلىنغاندىن كېيىن، پارتىيىنىڭ مائارىپ فاڭ-جىنى يېڭىۋاشتىن ئىزچىلاشتۇرۇلۇپ، نەتىجىسى ناھايىتى زور بولدى. ئەمما بەزى مەكتەپلەر بىر تەرەپلىمە ھالدا يۇقىرىلاپ ئوقۇش نىسبىتىنى قوغلىشىپ، پەقەت ئەقلىي تەربىيىگىلا ئەھمىيەت بېرىپ، ئەخلاقىي تەربىيىگە دىققەت قىلمىدى، ئوقۇغۇ-چىلارنىڭ ئىدىيىۋى سۈپىتى تۆۋەنلەپ كەتتى. بەزى مەكتەپلەر تېز - ئاستا سىنىپ دەپ ئايرىلىپ، ئۆگىنىشتە، ئەخلاققا ناچار ئوقۇغۇچىلارنى ئاستا سىنىپقا بۆلدى. ئاستا سىنىپقا نىسبەتەن ئېيتقاندا، مۇئەللىمنىڭ سەۋىيىسىمۇ ناچار بولدى. مۇنداق سەنىپلاردا، ئوقۇتقۇچىلارنىڭ قۇدرىتى يەتمەي، ئاز ساندىكى ئوقۇغۇچىلارنىڭ يامان ئادىتى تەرەققىي قىلىپ، جىنايەت ئۆتكۈزۈشنى شەكىللەندۈردى ھەمدە كۆپىنچە ھاللاردا ئورتاق جىنايەت ئۆتكۈزۈپ، تېخىمۇ چوڭ زىيانلارنى سېلىۋاتىدۇ.

ئائىلىنىڭ ياشلار - ئۆسمۈرلەرگە قارىتا مۇۋاپىق تەربىيە-سىنىڭ كەمچىل بولۇشىمۇ بىر پايدىسىز ئامىل، ئائىلە پەرزەنت-لىرىنى تەربىيەلەش ئىقتىدارىغا ئىگە. ئەمما بۇ ئىقتىدار تۆۋەندە-كىدەك بىرقانچە ئەھۋالنىڭ كۆرۈلۈشى تۈپەيلى رولىنى نورمال جارى قىلدۇرالمىدۇ، نەتىجىدە بىر قىسىم ياشلار - ئۆسمۈرلەر چۈشكۈنلىشىپ جىنايەتچى بولۇپ قالىدۇ. بىر خىل ئەھۋال بولسا، بۇزۇلغان ئائىلە. ئاتا - ئانىسى كېلىشەلمىگەن، ئاجرىشىپ كەتكەن ياكى ئۆلگەن بولۇپ، ئائىلە مۇناسىۋىتى ياكى ئائىلە سۈپىتىنىڭ بۇزۇلۇشىنى پەيدا قىلىش بىلەن پەرزەنتلىرىگە قارىتا يامان تەسىر پەيدا قىلىش. تىللاش، سوقۇشۇش، مەجەزى غەلىتە، ئۆچمەنلىك، ئۆچ ئېلىش نىيىتىدە بولۇش قاتارلىق روھىي ھالەت ۋە ھەرىكەت، كۆپىنچە مۇشۇنداق ئائىلە مۇھىتىدا يېتىلىدۇ. يەنە بىر خىل ئەھۋال بولسا، ئائىلە تەربىيە ئۇسۇلى-نىڭ مۇۋاپىق بولماسلىقى، ياكى بولمىسا ئۇرۇش، تىللاش،

ياكى بولمىسا پەرزەنتلىرىنىڭ ياراملىق ئادەم بولۇشىنى ئۈمىد قىلىش ئارزۇسى كۈچلۈك بولۇش تۈپەيلى، پەرزەنتلىرىگە تەلپ قويۇشتا ئارتۇقچە قاتتىق بولۇش، ئۈلۈك بولۇش بىلەن، پەرزەنتلەر ئائىلە بېسىمىغا قاتتىق ئۇچرىغانلىقتىن، روھىي ۋە جىسمانىي تەرەققىياتىدا ئېغىر تەسىرگە ئۇچرىغان بولىدۇ. يالغان ئېيتىش، ئوقۇشتىن قېچىش كۆپىنچە ھاللاردا مۇشۇنداق ئائىلە مۇھىتىدا مەجبۇرىي ھالدا كېلىپ چىقىدۇ. يەنە بىر خىل ئەھۋال، ئاتا - ئانىسىنىڭ ھەر ئىككىسىلا خىزمەت قىلىدۇ، خىزمىتى ئالدىراش، پەرزەنتلىرى بىلەن بىللە بولىدىغان ۋاقتى ئاز ياكى بولمىسا پەرزەنتلىرىنى تەربىيەلەشكە ۋاقتى يوق، ئاتا - ئانا بىلەن پەرزەنتلەر ئوتتۇرىسىدا ئىدىيە ئالماشتۇرۇش كەمچىل.

ئەسلىدە دەل ئائىلە تەربىيىسىگە موھتاج بولغان ياشلار - ئۆسمۈرلەردە قېرىشقانداك ئائىلە تەربىيىسى كەمچىل بولىدۇ. ياشلار - ئۆسمۈرلەرنىڭ ھەق - ناھەقنى پەرقلىنىدۇرۇش قابىلىيىتى ئاجىز بولىدۇ. ئىجتىمائىي مۇھىتتىكى سەلبىي ئامىللارنىڭ ئائىلە تەربىيىسى كەمچىل بولغان مۇشۇ بىر قىسىم ياشلار - ئۆسمۈرلەرگە قارىتا بولغان تەسىرى، باشقا ياشلار - ئۆسمۈرلەرگە قارىغاندا كۆپ كۈچلۈك بولىدۇ. بۇ ياشلار - ئۆسمۈرلەرنىڭ جىنايەت ئۆتكۈزۈشىگە تەسىر قىلىدىغان بىر ئامىلدۇر. (3) ياشلار - ئۆسمۈرلەرنىڭ جىنايەت ئۆتكۈزۈش مەسىلىسىنى تىزگىنلەش

ياشلار - ئۆسمۈرلەرنىڭ جىنايەت ئۆتكۈزۈشىنىڭ پەيدا بولۇشىدا ئۇنىڭ تارىخىي سەۋەبى ۋە رېئال ئىجتىمائىي سەۋەبى بولىدۇ. شۇڭا، ياشلار - ئۆسمۈرلەرنىڭ جىنايەت ئۆتكۈزۈشىنى تۈپتىن تىزگىنلەشتىمۇ پەقەت جەمئىيەتنىڭ ئومۇمىي باشقۇرۇشىغا تايىنىشقا توغرا كېلىدۇ. پارتىيە بىلەن ھۆكۈمەت ئوتتۇرىغا قويغان ئۈنۈپرسال تۈزەش فاھجىنى يېڭى تارىخىي شارائىتتا،

ياشلار - ئۆسمۈرلەرنىڭ جىنايەت ئۆتكۈزۈشىنى تۈپتىن تىزگىن-
لەشنىڭ توغرا فاكتورى. بۇ فاكتورى سوتسىيالىستىك تۈزۈمنىڭ
ئەۋزەللىكىنى تولۇق جارى قىلدۇرۇپ، پارتىيە بىلەن ھۆكۈمەت-
نىڭ رەھبەرلىكىدە، سىياسىي قانۇن ئورگانلىرى، ئەمگەك،
مائارىپ، مەدەنىيەت، ئىشچىلار ئۇيۇشمىسى، ئاياللار بىرلەشمە-
سى، ياشلار ئىتتىپاقى قاتارلىق تارماقلار بىلەن ئىش تەقسىم
قىلىپ ھەمكارلىشىپ، زىچ ماسلىشىپ، سىياسەت، ئىقتىساد،
مەدەنىيەتنى تەڭ تۇتۇش بىلەن ياشلار - ئۆسمۈرلەرنىڭ ئۆگە-
نىش، خىزمەت، ئىدىيەۋى تەربىيە، ئىشتىن سىرتقى تۇرمۇش-
نى ئومۇمىيۈزلۈك ئورۇنلاشتۇرۇپ ۋە باشقۇرۇپ، ئاز ساندىكى
جىنايەتچى ئۆسمۈرلەرنى جازالاپ، كۆپ ساندىكى يولدىن چىققانلا-
رنى قۇتقۇزۇش، شۇنداق قىلىپ ئۇلارنى ساغلام ئۆستۈرۈپ سوت-
سىياسىنىڭ قۇرۇلۇشىغا پايدىلىق ئادەمگە ئايلاندۇرىدۇ. «ئۇند-
ۋېرسال تۈزەش» نىڭ چىقىش نۇقتىسى ياشلار - ئۆسمۈرلەرنىڭ
ئەتراپلىق تەرەققىي قىلىشى ئۈچۈن شارائىت يارىتىپ، جىنايەت
ئۆتكۈزۈشنىڭ مەنبەسىنى ئازايتىش ھەم يوقىتىش، شۇنداق قى-
لىپ جىنايەت ئۆتكۈزۈشنىڭ ئالدىنى ئېلىش ھەم تەدرىجىي ھالدا
يوقىتىشتىن ئىبارەت. كۈنكەرت ئېيتقاندا، ئۇنىۋېرسال تۈزەشتە
تۆۋەندىكىدەك بىرقانچە تەدبىر بار:

جىنايەت ئۆتكۈزگەن ياشلارغا قارىتا، تەربىيەلەش، تەسىر-
لەندۈرۈش، قۇتقۇزۇش سىياسىتىنى يۈرگۈزۈش، جىنايەت ئۆت-
كۈزگەن ياشلار - ئۆسمۈرلەرگە قارىتا، ئۇلار تەربىيىنى قوبۇل
قىلىش شەرتى ئاستىدا، ئاتا - ئانىسىنىڭ يۇقۇملۇق كېسەلگە
گىرىپتار بولغان بالىسىغا، دوختۇرنىڭ كېسەلگە، ئوقۇتقۇچى-
نىڭ خاتالىق ئۆتكۈزگەن ئوقۇغۇچىغا مۇئامىلە قىلغىنىغا ئوخ-
شاش سەۋىرچان، ئىنچىكە تەربىيە بېرىش، تەسىرلەندۈرۈش،
قۇتقۇزۇش خىزمىتىنى ئىشلىشىمىز لازىم. ئۇلارغا داۋىلىنى ئۇق-
تۇرۇپ، تەسىرلەندۈرۈپ، ئۇلارنىڭ مەسلىسىنى ئىدىيە جەھەت-

تىن ھەقىقىي تۈردە ھەل قىلىشىمىز لازىم. ئەمەلىيەت بۇنىڭ يولغا قويۇشقا بولىدىغان ئۈنۈملۈك چارە ئىكەنلىكىنى ئىسپاتلىدى.

جازا مۇددىتى توشۇپ قويۇپ بېرىلگەن ھەم ئەمگەك بىلەن ئۆزگەرتىشتىن بوشانغان ياشلار - ئۆسمۈرلەرنى تەشكىللەپ تۇر- مۇشتا چىقىش يولى بېرىش، ئۇلارغا قارىتا باشقۇرۇشنى كۈچەيتىپ، ئۇلارنىڭ يېڭىۋاشتىن جىنايەت ئۆتكۈزۈشنى توسۇش كېرەك. بۇنىڭ ئۈچۈن ئەمگەك بىلەن ئۆزگەرتىش ئورگانلىرى، جىنايەتچىلەرگە قارىتا بولغان ئىدىيەۋى تەربىيىگە ئەھمىيەت بېرىپلا قالماستىن، يەنە جىنايەتچىلەرگە قارىتا پەن - مەدەنىيەت ۋە تېخنىكا تەربىيىسىنى ئېلىپ بېرىشقا ئەھمىيەت بېرىپ، ئۇلارنىڭ جازا مۇددىتى توشۇپ قويۇپ بېرىلگەندىن كېيىن، ئىشقا ئورۇنلىشىشىغا پايدىلىق بولۇش ئۈچۈن ئۇلار بىرەر ماھارەتنى ئۆگىنىۋالالايدىغان بولۇشى كېرەك. بەزى جايلارنىڭ ئەمەلىيىتىدە ئىسپاتلىنىشىچە، تەشكىللەنگەندىن كېيىن، قايتا جىنايەت ئۆتكۈزگەنلەر پەقەت ئاز ساندىلا بولۇپ، تەشكىللەنمەي سىرتتا لاغايلاپ يۈرگەنلەردىن، قايتا جىنايەت ئۆتكۈزگەنلىرى بىرقەدەر كۆپ بولغان.

ئىجتىمائىي مۇھىتنى ساپلاشتۇرۇپ، كۈچىمىزنىڭ بارىچە بىۋاسىتە ياكى ۋاسىتىلىك ھالدا ياشلار - ئۆسمۈرلەرنى جىنايەت ئۆتكۈزۈشكە ئىلھاملاندۇرىدىغان بەزى ئامىللارنى تۈگىتىش كېرەك. پارتىيە ئىستىلىنى توغرىلاش، جەمئىيەت كەيپىياتىنى ياخشىلاش، كوممۇنىستىك ئەخلاق بىلەن ياشلارنى تەربىيەلەش، ياشلار - ئۆسمۈرلەرنىڭ جىنايەت ئۆتكۈزۈشىدىن ساقلىنىشىنىڭ مۇھىم تەدبىرى، «بەش بولۇش، تۆت گۈزەل، ئۈچى قىزغىن سۆيۈش» پائالىيىتىنى چوڭقۇر قانات يايدۇرۇپ، لېي فېڭدىن ئۆگىنىش، ياخشى ئىش قىلىشنى زور كۈچ بىلەن تەشەببۇس قىلىپ، سوتسىيالىستىك مەنىۋى مەدەنىيەت قۇرۇلۇشىنى كۈ-

چەيتىپ، ياخشى جەمئىيەت كەيپىياتىنى تىكلەپ، ياشلار - ئۆس-
مۇرلەرنى ياخشى ئىجتىمائىي مۇھىتتا ساغلام ئۆستۈرۈپ يېتىل-
دۈرۈشمىز كېرەك.

ياشلار - ئۆسمۈرلەرنىڭ مەدەنىي تۇرمۇشى بىلەن مەنئىي
تۇرمۇشىنى بېيىتىپ، ياشلار - ئۆسمۈرلەرنىڭ پائالىيەت مەيدان-
لىرى، مەسىلەن، كىنوخانا، تىياتىرخانا، ئۆسمۈرلەر سارىيى،
كۆڭۈل ئېچىش ئۆيى، كۈتۈپخانا ۋە تەنتەربىيە مەيدانلىرىنى قۇ-
رۇپ ھەم تولۇقلاپ، ساغلام مەدەنىي تەنتەربىيە پائالىيىتىنى
قانائەتلىك يەيدۈرۈپ، ياخشى تەربىيەلەپ، بىلىمنى ئاشۇرۇپ، مائا-
رىپنى ئىجتىمائىيلاشتۇرۇپ، ياشلار - ئۆسمۈرلەرنىڭ كۆتۈرەڭ-
گۈ روھىنى توغرا يۆنىلىشكە يېتەكلەش كېرەك. شۇنىڭ بىلەن
بىر ۋاقىتتا، ياشلار - ئۆسمۈرلەرنىڭ ئەدەبىيات - سەنئەتكە
بولغان زوقلىنىشىغا قارىتا (مەسىلەن، كىنو كۆرۈش، زومان
ئوقۇش، تىياتىر كۆرۈش قاتارلىقلار) يېتەكچىلىك قىلىشنى
كۈچەيتىشكە تېخىمۇ ئەھمىيەت بېرىپ، ئۇلارنىڭ مۇشۇ ئەدەبىي
ئەسەرلەرنىڭ ئاساسىي ئىدىيىسىنى توغرا چۈشىنىشىگە، ئۇنىڭ-
دىن ساغلام، پايدىلىق نەرسىلەرنى قوبۇل قىلىشىغا ياردەم بېرىش
لازم.

مەكتەپ، ئائىلە ۋە جەمئىيەت زىچ ماسلىشىپ، ئاساسىي
قاتلام ئاممىۋى تەشكىلاتلار — ئاھالە كومىتېتى، ئامانلىق ساق-
لاش كومىتېتى، خەلق ياراشتۇرۇش كومىتېتى قاتارلىقلارنىڭ
كۈچىنى تولۇق جارى قىلدۇرۇپ، ياشلار - ئۆسمۈرلەرنى بولۇپ-
مۇ يولدىن چىققان ياشلار - ئۆسمۈرلەرنى تەربىيەلەش خىزمىتى-
نى ئورتاق تۇتۇش كېرەك، بۇ ياشلار - ئۆسمۈرلەرنىڭ جىنايەت
ئۆتكۈزۈشىنى تۈپتىن تىزگىنلەش ۋە ياخشى ئىجتىمائىي تەرتىپنى
قوغداشتىكى ئىنتايىن مۇھىم تەشكىلىي تەدبىردۇر.

ئون بىرىنچى باب

جەمئىيەتنى زامانىۋىلاشتۇرۇش

جەمئىيەتنى زامانىۋىلاشتۇرۇش — ئىجتىمائىي ئۆزگىرىش ۋە ئىجتىمائىي تەرەققىيات مەسىلىسى بولۇپ، ئۇ كىشىلەرنىڭ ھا- زىرقى زامان پەن - تېخنىكىسىدىن پايدىلىنىپ، ئۆزلىرىنىڭ ياشاۋاتقان ماددىي شارائىتى بىلەن مەنئى شاراىتىنى ئومۇميۈز- لۈك ئۆزگەرتىش جەريانىنى كۆرسىتىدۇ. زامانىۋىلىشىش پىلان- لىق ئۆزگىرىش جەريانى ئۇ ئىقتىسادىي تەرەققىياتنى ئاساس قىلغان، سىياسىي، قانۇن ۋە ئىجتىمائىي مەنئى تۇرمۇش قاتار- لىق تەرەپلەرگە تاقىلىدىغان پۈتۈن جەمئىيەتنىڭ ئۆزگىرىشى. ھازىرقى دۇنيادا ھەرقايسى دۆلەت، ھەرقايسى مىللەت ئۆزىنىڭ ئالاھىدىلىكى ۋە ئۆزى تاللىۋالغان يول بويىچە زامانىۋىلىشىش يولىنى بويلاپ، يا ئاستا، يا تېز قەدەم بىلەن ئىلگىرىلىمەكتە.

بىرىنچى پاراگراف جەمئىيەتنى زامان- ۋىلاشتۇرۇش ئۇقۇمى

1. زامانىۋىلاشتۇرۇش دېگەن نېمە؟
جەمئىيەتنى زامانىۋىلاشتۇرۇش بىر خىل ئالاھىدە ئىجتىما- ئىي ئۆزگىرىش جەريانى بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. ئادەتتە جەمئىيەت- نىڭ پەن - تېخنىكا تەرەققىياتىنىڭ تۈرتكىسى ئارقىسىدا ئىقتىد-

سادىي تەرەققىياتنى ئاساس قىلغان ھالدا، ئىجتىمائىي تۇرمۇش-نىڭ ھەرقايسى تەرەپلىرىدە تەدرىجىي ھالدا ئەنئەنىۋىي جەمئىيەت-تىن يىراقلىشىدىغان ۋە ئايرىلىپ چىقىدىغان تەرەققىيات جەريانىنى كۆرسىتىدۇ. تارىخ مەنبەدىكى جەمئىيەتنى زامانىۋىلاشتۇرۇش سانائەتلىشىش ۋە دېموكراتىيىلىشىشنى كۆرسىتىدۇ. جەمئىيەتنى زامانىۋىلاشتۇرۇش جەريانى ئادەتتە 17 - 18 - ئەسىردىكى ئەنگىلىيە بۇرژۇئا ئىنقىلابى، سانائەت ئىنقىلابى ۋە فرانسىيە بۈيۈك ئىنقىلابى دەۋرىدە باشلانغان، 19 - ئەسىردە ياۋروپانىڭ كۆپ قىسىم رايونلىرى ۋە شىمالىي ئامېرىكا رايونلىرىغا كېڭەيدى. تىلگەن، 20 - ئەسىرنىڭ 60 - يىللىرىغا كەلگەندە دۇنياۋى خاراكتېرلىك ئېقىمغا ئايلانغان دەپ قارىلىدۇ.

جەمئىيەتنى زامانىۋىلاشتۇرۇشنىڭ تارىخىي جەريانى ۋە ھەر-قايسى دۆلەتلەرنىڭ ئەمەلىي تەجرىبىلىرىنى نەزەردە تۇتۇپ، زامانىۋىلاشتۇرۇش نەزەرىيىسى تەتقىقاتىنىڭ نەتىجىلىرىنى خۇلاسەلەپ، زامانىۋىلاشتۇرۇشنىڭ ئاساسىي مەنىسى ھەققىدە تۆۋەندىكىدەك تونۇشقا ئىگە بولالايمىز.

2. جەمئىيەتنى زامانىۋىلاشتۇرۇش ئۈزلۈكسىز داۋاملىشىدىغان تارىخىي جەريان

جەمئىيەتنى زامانىۋىلاشتۇرۇش پەن - تېخنىكا تەرەققىياتىنىڭ تۈرتكىسى ئارقىسىدا، ئىقتىسادىي تەرەققىياتنى مەركەز قىلغان جەمئىيەتنىڭ ئومۇميۈزلۈك تەرەققىي قىلىش جەريانى بولۇش سۈپىتىدە، ئۈزلۈكسىز داۋاملىشىدىغان تارىخىي جەريان بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. بۈگۈنكى دۇنيادا ھەرقانداق بىر دۆلەتنى زامانىۋىلىشىشنى ئورۇنداپ بولدى دەپ قاراشقا بولمايدۇ. ئوخشاشلا، زامانىۋىلىشىش مۇساپىسىگە تامامەن قەدەم قويمىغان دۆلەتمۇ مەۋجۇت ئەمەس. زامانىۋىلىشىش مەلۇم مۇقىم ئۆلچەملەرنىڭ توپلانمىسى بولماستىن، بەلكى ئۆزىگە خاس ئالاھىدىلىككە

ئىگە تەرەققىيات جەريانىدۇر. دۇنيادىكى ھەرقانداق بىر دۆلەت ياكى رايون ئۈچۈن ئېلىپ ئېيتقاندا، مۇتلەق «ئەنئەنە» ۋە «زامانە» نىڭ لىقنىڭ پەرقى مەۋجۇت ئەمەس، بىر مەنەت بىلەن مەڭگۈ راھەت كۆرىدىغان زامانىۋىلاشتۇرۇش تېخىمۇ مەۋجۇت ئەمەس. كەڭ 3 - دۇنياغا تەۋە دۆلەتلەر شەك - شۈبھىسىزكى، ئۆز دۆلىتىنىڭ زامانىۋىلىشىش مۇساپىسىنى تىرىشىپ ئىلگىرى سۈرۈۋاتىدۇ. گەرچە بىر قىسىم غەربتىكى تەرەققىي قىلغان دۆلەتلەرنىڭ بەزى بىر تەرەققىيات ئۆلچىمى بويىچە ھېسابلىغاندا، ئۇلار تېخى نىسبەتەن تۆۋەن تەرەققىيات سەۋىيىسىدە تۇرۇۋاتقان بولسىمۇ، بىراق بۇنى ھەرگىزمۇ «ئەنئەنەۋى جەمئىيەت» تە تۇرۇۋاتىدۇ دەپ ئېيتىشقا بولمايدۇ. ئۇلار بىلەن تەرەققىي تاپقان دۆلەتلەرنىڭ پەرقى بەزى تەرەپلەردىكى تەرەققىيات سەۋىيىسى جەھەتتىكى پەرق بولۇپ، ھەرگىزمۇ بارلىق تەرەپلەردە ساقلىنىۋاتقان پەرق ئەمەس. شۇڭا، غەرب دۆلەتلىرىنىڭ ھازىرقى ھالىتىنى مۇقىم ئۆلچەم قىلىپ باشقا دۆلەتلەرنىڭ تارىخىي تەرەققىياتىغا ھۆكۈم قىلىشقا بولمايدۇ.

تېخىمۇ مۇھىمى شۇكى، غەربتىكى تەرەققىي تاپقان دۆلەتلەر گەرچە پەن - تېخنىكا سەۋىيىسى ئىقتىساد ۋە جەمئىيەت باشقۇرۇش قاتارلىق تەرەپلەردە ناھايىتى يۇقىرى تەرەققىيات دەرىجىسىگە يەتكەن، ئىجتىمائىي ئىشلەپچىقىرىش كۈچلىرى ۋە ماددىي بايلىقلار غايەت زور دەرىجىدە ئاشقان بولسىمۇ، بىراق ئۇلار ھەرگىزمۇ زامانىۋىلىشىشنىڭ ئاخىرقى پەللىسىگە يەتكەن يوق. بىرىنچىدىن، تەرەققىي قىلغان دۆلەتلەردە بولۇپمۇ تەرەققىي قىلغان كاپىتالىستىك دۆلەتلەردە ئىجتىمائىي سىياسىي، ئىجتىمائىي ئىي ئادىللىق، ئىجتىمائىي مەنئىۋى مەدەنىيلىك قاتارلىق جەھەتلەردە ناھايىتى زور كەمتۈكلۈك ساقلىنىۋاتقاندا، ئىقتىسادنىڭ ئېشىشىمۇ تۈرلۈك مەسىلىلەرگە يولۇقۇۋاتقانلىقىدا ئىپادىلىنىدۇ. تەرەققىي تاپقان كاپىتالىستىك دۆلەتلەردە پەن - تېخنىكا ۋە

سانائەتلىشىشنىڭ تەرەققىياتى تۈپەيلىدىن، باي ۋە نامراتلىق پە - قىنىڭ چوڭ بولۇشى، مۇھىتنىڭ بولغىنىشى، جامائەت پاراۋانلىقى، تۇرمۇش سۈپىتى، قىممەت قارىشى، جەمئىيەت ئامانلىقى قاتارلىق جەھەتلەردە بىرقاتار ئىجتىمائىي مەسىلىلەر كېلىپ چىقتى. ئىككىنچىدىن، نۆۋەتتە پەن - تېخنىكىنىڭ تەرەققىياتى تۈپەيلىدىن، غەربتىكى تەرەققىي قىلغان دۆلەتلەر غايەت زور بۆسۈش خاراكتېرلىك ئۆزگىرىشكە ھازىرلانماقتا. ئۇلارنىڭ نۆ - ۋەتتىكى ئەھۋالىدىمۇ بۇنىڭغا مۇناسىپ زور ئۆزگىرىش يۈز بېرىدۇ. ئامېرىكىنىڭ ئاتاقلىق جەمئىيەتشۇناسى د. بىئىر «كېيىن - كى سانائەت جەمئىيەتنىڭ يېتىپ قېلىشى» دېگەن ئەسىرىدە ئامې - رىكا بىلىمى دەۋر قىلىپ تەشكىللەنگەن « كېيىنكى سانائەت جەمئىيىتى» گە كىرىدۇ، مۇتەخەسسسى ۋە تېخنىكا خادىملار ھەر خىل كەسىپلەردە ئاساسلىق ئورۇن ئىگىلەيدۇ ھەم پەن - تېخنىكا - كىنى ئاساس قىلغان يېڭى سانائەت شەكىللىنىدۇ، دەپ كۆرسىتىدۇ. 70 - يىللاردىن بۇيان، بىر قىسىم كەلگۈسىشۇناسلار كۆپلىگەن ئەسەرلەرنى ئېلان قىلىپ، غەرب دۆلەتلىرىدە يۈز بېرىۋاتقان ۋە يۈز بېرىدىغان مۇھىم ئۆزگىرىشلەرنى مۇھاكىمە قىلىشتى. بۇنىڭدىن كۆرۈشكە بولىدۇكى، غەربتىكى تەرەققىي تاپقان دۆلەتلەرمۇ پەن - تېخنىكىنىڭ تەرەققىياتىغا ئەگىشىپ ئۆزىنىڭ جەمئىيەتنى زامانىۋىلاشتۇرۇش جەريانىنى داۋاملىق ئې - لىپ بارىدۇ.

3. جەمئىيەتنى زامانىۋىلاشتۇرۇش - تارىخىي ئەد - ئەنلەرگە قارىتا ھەم تەنقىد قىلىش، ھەم ۋارىسلىق قى - لىش جەريانىدۇر

«زامانىۋىلاشتۇرۇش» ۋە «ئەنئەنە» مەسىلىسى زامانىۋىلاش - تۇرۇش نەزەرىيىسىدە بىرقەدەر مۇرەككەپ، مۇھىم مەسىلە. نۇرغۇنلىغان غەربنىڭ زامانىۋىلاشتۇرۇش نەزەرىيىچىلىرى زام -

نۆۋلاشتۇرۇش ئەندىزىلىرىنى ئوتتۇرىغا قويۇپ، زامانىۋىلاشقان جەمئىيەت توغرىسىدىكى جەمئىيەتنىڭ تۈرلۈك ئۆلچەملىرى ئار-قىلىق ئەنئەنىۋى جەمئىيەتكە باھا بېرىدۇ. ئۇلارنىڭ بۇ ئۆلچەم-لىرىگە ئۇيغۇن بولمىغان جەمئىيەت «ئەنئەنىۋى» دەپ قارىلىدۇ. بۇ خىل نۇقتىئىنەزەرنىڭ ماھىيىتى زامانىۋىلاشتۇرۇش بىلەن ئەنئەنىۋى تارىخىي تەرەققىيات جەريانىدىكى قارىمۇقارشى ئىككى قۇتۇپ، ئىككىسى بىرلىكتە مەۋجۇت بولۇپ تۇرالمىدۇ، دەپ قاراشتىن ئىبارەت. ئۇلارنىڭ تۈپ خاتالىقى شۇ يەردىكى، بىر تەرەپلىمە، غەيرىي تارىخىي نەزەرىيە ۋە نۇقتىئىنەزەر ئارقىلىق جەمئىيەتنى زامانىۋىلاشتۇرۇش جەريانىنى تەھلىل قىلغان، ئۇلار تەكىتلىگەن ئاتالمىش زامانىۋىلاشقان جەمئىيەت ئۆلچىمى پەقەت ئۇلار غەرب كاپىتالىستىك جەمئىيەتنىڭ مەلۇم ئىجتىمائىي ئالا-ھىدىلىكلىرىگە قارىتا ئېلىپ بارغان ئومۇملاشتۇرۇش بولۇپ، ئۇلار بۇ ئۆلچەمنى بارلىق دۆلەتلەرگە ئورتاق قوللانغان.

زامانىۋىلاشتۇرۇش بىلەن ئەنئەنە ئوتتۇرىسىدىكى مۇناسىۋەت بىر جەمئىيەتنىڭ زامانىۋىلىشىشى جەريانىدا ئەسلىدىكى جەمئى-يەت قۇرۇلما سىستېمىلىرىدىكى ھەر خىل ئامىللار بىلەن يۈز بېرىدىغان ھەر خىل مۇناسىۋەتلەرنى كۆرسىتىدۇ.

«ئەنئەنە» دېگىنىمىز ئادەتتە «تارىختىن بۇيان داۋاملىشىپ كېلىۋاتقان ئىدىيە، ئەخلاق، ئۆرپ - ئادەت، سەنئەت، تۈزۈم قاتارلىقلاردىن ئىبارەت. ھەر بىر مىللەت ئۆز تارىخىي پائالىيەتلى-رى داۋامىدا ئۆزىنىڭ ئەنئەنىسىنى ياراتقان بولىدۇ. بىر مىللەت-نىڭ ئەنئەنىسى ناھايىتى مۇرەككەپ، غەيرىي ئورتاق ماھىيەتلىك قۇرۇلمىغا ئىگە بولىدۇ. «ئەنئەنە» نىڭ ئىچكى قىسمىدا ئەمەل-يەتتە شۇ مىللەتنىڭ ئوخشاش بولمىغان تارىخىي مەزگىللەردە، ئوخشاش بولمىغان شارائىتتا، ئوخشاش بولمىغان سىنىپ، گۇ-رۇھ ياكى شەخس تەرىپىدىن قۇشۇلغان تۆھپە تەركىبلىرى بول-دۇ، ئۇنىڭ ئىچىدە يەنە باشقا مىللەتلەر بىلەن بولغان ئالاقە ۋە

تەسرلەر بولىدۇ. «ئەنئەنە» دىكى ئوخشاش بولمىغان ماھىيەتتە-
كى تەركىبلەر ئەمەلىيەتتە جەمئىيەتنى زامانىۋىلاشتۇرۇش جەريانىدا
ئوخشاش بولمىغان روللارنى ئوينايدۇ، بەزىلىرى توسالغۇغا
ئايلىنىپ قالسا، بەزىلىرى ھەرىكەتلەندۈرگۈچ كۈچكە ئايلىنىپ
قېلىشى مۇمكىن. «ئەنئەنە» ۋە «زامانىۋىلاشتۇرۇش» ئوتتۇرىدا
سىدا ئۆزئارا ئىلگىرى سۈرۈش، ئۆزئارا تەقەززا قىلىش مۇناسى-
ۋىتى مەۋجۇت. بىر تەرەپتىن، بەزى ئەنئەنەلەر مىللەتنىڭ تارىخى
خىي تەرەققىياتىنىڭ جەۋھىرى ۋە ئىلىم - پەننىڭ ساغلام مۇۋەپپەقىيەتتى
پەقلىتى بولۇش سۈپىتىدە، جەمئىيەتنى زامانىۋىلاشتۇرۇشنىڭ
توسالغۇسى بولۇش ئۇياقتا تۇرسۇن، ئەكسىچە شۇ مىللەتنىڭ
جەمئىيەتنى زامانىۋىلاشتۇرۇشى بىلەن زىچ باغلانغان بولىدۇ،
ئۇنى ئاكتىپ ئىلگىرى سۈرىدۇ. ئېلىمىز خەلقى تەجەبىمىڭ
يىللىق مەدەنىيەت تەرەققىيات تارىخى جەريانىدا داۋاملاشتۇرۇپ
كەلگەن ئەمگەك سۆيىدىغان، جاپاغا چىداپ، ئىقتىسادچىل ياشايدىغان،
ئۆزئارا ياردەم قىلىدىغان ئىسىل پەزىلەتلىرى ئېلىمىز-
نىڭ سوتسىيالىستىك زامانىۋىلاشتۇرۇش قۇرۇلۇشىنى تېزلىتىدۇ.
دىغان ئاكتىپ ئامىلغا ئايلىنىشى مۇمكىن. كىشىلەر دائىم ياپۇن-
لارنىڭ مىللىي ئەنئەنىسىنىڭ ياپونىيە جەمئىيىتىنىڭ زامانىۋىلى-
شىشى جەريانىدا ئويناغان رولىنى تىلغا ئېلىشىدۇ. يەنە بىر
تەرەپتىن، بارلىق مىللەتلەر ئۆز مىللىتىنىڭ ئېسىل ئەنئەنىلىرى-
رىنى قەدىرلەيدۇ. تەرەققىي تاپقان كاپىتالىستىك دۆلەت بولغان
تەقدىردىمۇ مىللىي ئەنئەنىسىدىن پۈتۈنلەي ۋاز كېچىش ئاساسىدا
تەرەققىي قىلغان ئەمەس. ئەنئەنگە ۋارىسلىق قىلىش ۋە ئۇنىڭ-
دىن پايدىلىنىشتىن ئايرىلغاندا، جەمئىيەتنى زامانىۋىلاشتۇرۇش
ئوڭۇشلۇق ئىشقا ئاشمايدۇ. بىراق، يەنە بىر جەھەتتىن، بىز
شۇنى كۆرۈشىمىز كېرەككى، مىللىي ئەنئەنە نېمىلا دېگەن بىلەن
تارىختا شەكىللەنگەن، تارىخىي شارائىتلاردىكى ئۆزگىرىش بەزى
ئەنئەنىلەرنىڭ مەۋجۇت بولۇپ تۇرۇش قىممىتىنى ئۆزگەرتىدۇ،

كىشىلەرمۇ ئۇلارنىڭ قىممىتىگە يېڭىۋاشتىن باھا بېرىشكە موھ-
تاج بولىدۇ. تارىختا ئەقىلغا مۇۋاپىق ھالدا مەۋجۇت بولۇپ
تۇرغان نەرسە جەمئىيەتنىڭ ئالغا قاراپ يەنىمۇ بىرقەدەم ئىلگىرى-
لىشى جەريانىدا ئۆزىنىڭ ئەقىلغا مۇۋاپىقلىقىدىن ئايرىلىپ قال-
دۇ. جەمئىيەتنى تەرەققىي قىلدۇرۇش ئۈچۈن بىر قىسىم كونا
ئەنئەنىلەرنىڭ ئاسارىتىنى چوقۇم بۇزۇپ تاشلاش كېرەك. زامان-
ۋى پەن - تېخنىكا دىنىي خۇراپاتلىق ئىچىدە تەرەققىي قىلالماي-
دۇ، زامانىۋى سانائەت تارقاق فېئوداللىق ئىقتىساد ئاساسىدا
راۋاجلىنالمايدۇ. جەمئىيەتنى زامانىۋىلاشتۇرۇش جەريانى بىرلا
ۋاقىتنىڭ ئۆزىدە مۇقەررەر ھالدا ئىجتىمائىي ئىسلاھات جەريانى-
دۇر. ئىسلاھات جەمئىيەتنى زامانىۋىلاشتۇرۇشنىڭ ئويىپىكىتىپ
تەلىپى. جەمئىيەت تەرەققىياتىنىڭ ئېغىز يۈكىگە ئايلىنىپ قال-
غان ئاشۇ بىر قىسىم كونا ئەنئەنىلەرنى ئۆزگەرتىمىگەندە جەمئى-
يەتنىڭ تەرەققىياتىدىن ئېغىز ئاچقىلى بولمايدۇ. جەمئىيەتنى
زامانىۋىلاشتۇرۇشتىن ئېغىز ئېچىش تېخىمۇ مۇمكىن ئەمەس.
تارىخنىڭ ئىزچىللىقى جەھەتتىن قارىغاندا، جەمئىيەت تە-
رەققىياتىنىڭ ھەرقانداق بىر باسقۇچى ئالدىنقى باسقۇچ ھەتتا
ئۇنىڭدىن ئىلگىرىكى باسقۇچلارنىڭ داۋامى، بىراق يەنە ئالدىنقى
باسقۇچ ھەتتا ئۇنىڭدىن ئىلگىرىكى باسقۇچلارنىڭ راۋاجى بولۇپ،
پۈتۈنلەي ئايرىلىپ كېتىش ياكى تامامەن بىردەك بولۇش ئەمەل-
يەتتە تەرەققىياتىنى يوققا چىقارغانلىق. شۇڭا، مۇتلەق ھالدا
ئەنئەنىگە ۋارىسلىق قىلغان زامانىۋىلىشىش مۇساپىسى مەۋجۇت
ئەمەس ھەم مۇتلەق ھالدا ئەنئەنىنى ئىنكار قىلغان زامانىۋىلى-
شىش مۇساپىسىمۇ مەۋجۇت ئەمەس. بارلىق مىللەتلەر ئۆز مىل-
لىتىنىڭ ئەنئەنىسىگە ئەھمىيەت بېرىدۇ ۋە ئۇنى جارى قىلدۇرىد-
دۇ، شۇنداقلا زامانىۋىلاشتۇرۇش جەريانىدا مۇئەييەن نەتىجە يا-
راتقان مىللەت يەنە ئەزەلدىن بار بولغان كونا ئەنئەنىلەرنىڭ ئاسا-
رىتىدىن بۆسۈپ ئۆتكەن بولىدۇ.

4. جەمئىيەتنى زامانىۋىلاشتۇرۇش - ئىجتىمائىي سىستېمىنىڭ ماسلىشىپ تەرەققىي قىلىش جەريانىدۇر بەزىلەر جەمئىيەتنى زامانىۋىلاشتۇرۇش جەريانى ئەمەلىيەتتە سانائەتلىشىش جەريانى، ئىقتىسادنىڭ ئېشىش جەريانى، پەقەت سانائەتلىشىش ۋە ئىقتىسادنىڭ ئېشىشى ئىشقا ئاشۇرۇلسلا، زامانىۋىلىشىش ئىشقا ئاشقانلىق بولىدۇ دەپ قارايدۇ. بۇ بىر خىل بىر تەرەپلىمە قاراشتۇر. ئىقتىسادنىڭ ئېشىشى ھەقىقەتەنمۇ زامانىۋىلىشىشنىڭ مەركىزى ۋە ئاساسى. ئىجتىمائىي ئىشلەپچىقىرىش كۈچلىرىنىڭ تەرەققىياتى بولمىسا، زامانىۋى سىياسىي تۈزۈم، تەشكىلىي شەكىل ۋە قىممەت قارىشىدىكى تەرەققىياتمۇ بولمىغان بولاتتى. سانائەتلىشىش ۋە ئىقتىسادنىڭ ئېشىشى بولمىسا، زامانىۋىلاشتۇرۇش بولمايدۇ دەپ قاراشقا بولىدۇ. بىراق، جەمئىيەتنى زامانىۋىلاشتۇرۇش ھەرگىزمۇ سانائەتلىشىش ۋە ئىقتىسادنىڭ ئېشىشىغا باراۋەر ئەمەس. سانائەتلىشىش ۋە ئىقتىسادنىڭ ئېشىشى پەقەت زامانىۋىلىشىش ۋە جەمئىيەت تەرەققىياتىنىڭ بىر تەرەپىدىنلا ئىبارەت. ئىقتىسادنىڭ ئېشىشى ھەم يەككە - يېگانە ھالدا ئىشقا ئاشمايدۇ، ھەم جەمئىيەتنىڭ باشقا تەرەپلىرىدىكى تەرەققىياتنىڭ ئورنىنى باسالمايدۇ. بىز ئىقتىسادنىڭ ئېشىشى بىلەن جەمئىيەتنىڭ باشقا تەرەپلىرىنىڭ مۇناسىۋىتى ھەمدە جەمئىيەتنى زامانىۋىلاشتۇرۇشنىڭ نىشانىدىن ئىبارەت ئىككى تەرەپ ئارقىلىق زامانىۋىلاشتۇرۇشنى ماسلاشتۇرۇپ ئېلىپ بېرىش جەريانىنى كۆرۈۋالالايمىز.

(1) ئىقتىسادنىڭ ئېشىشى بىلەن جەمئىيەتنىڭ باشقا تەرەپلىرىنىڭ ئاممىلىرىنىڭ مۇناسىۋىتى.

بىر جەمئىيەتنىڭ زامانىۋىلىشىشى خەلقئارا مۇھىت، خەلقئارا ئىقتىساد، مەدەنىيەت، ئىجتىمائىي تۇرمۇش قاتارلىق ھەر قايسى تەرەپلەردىكى ئاممىلارنىڭ تەرەققىي قىلىشى، ئۆزگىرىشى بىلەن زىچ باغلىنىشلىق بولىدۇ. ئىقتىساد ئاشسا، جەمئىيەتنىڭ

مەدەنىيىتى، ئىجتىمائىي تۇرمۇشى ئۈچۈن ماددىي ئاساس ياردەم بېرىدۇ، ئىجتىمائىي سىياسىي تۈزۈمنىڭ نىسپىي مۇقىملىقىغا كاپالەتلىك قىلغىلى بولىدۇ. ئىجتىمائىي سىياسىي تۈزۈم جەھەتتىن ئالغا باسقاندا بارلىق جەمئىيەت ئەزالىرىنىڭ ئىقتىسادىي جەھەتتىكى باراۋەرلىكىگە كاپالەتلىك قىلغىلى، بارلىق جەمئىيەت ئەزالىرىنى ئىقتىسادىي تەرەققىيات ئېلىپ كەلگەن مەنپەئەتتىن بەھرىمەن قىلغىلى بولىدۇ. تېخىمۇ مۇھىم بولغىنى شۇكى، ئىقتىسادنىڭ ئېشىشى دۆلەت ھاكىمىيىتىنىڭ تىكلىنىشى ۋە تەرەققىي قىلىشىغا بېقىندۇ. كاپىتالىستىك يىرىك ئىشلەپچىقىرىش بۇرژۇئا مىللىي دۆلەتنىڭ قۇرۇلۇشىغا ئەگىشىپ راۋاجلانغان. تەرەققىي قىلىۋاتقان دۆلەتلەرمۇ پەقەت جاھانگىرلىكنىڭ مۇستەملىكە ھۆكۈمرانلىقىدىن قۇتۇلغاندىن كېيىنلا، ئاندىن ھەقىقىي ھالدا زامانىۋىلىشىش مۇساپىسىنى باشلىدى. خەلقنىڭ مەدەنىيەت، پەن - تېخنىكا سەۋىيىسىنىڭ يۇقىرى كۆتۈرۈلۈشى بىۋاسىتە ھالدا ئىجتىمائىي ئىشلەپچىقىرىش كۈچلىرى ساپاسىنىڭ يۇقىرى كۆتۈرۈلۈشىنى كەلتۈرۈپ چىقىرىدۇ. پەن - تېخنىكىنىڭ تەرەققىياتىنى ئىلگىرى سۈرىدۇ؛ جەمئىيەتنىڭ تىنچ - ئىتتىپاق بولۇشى يەنە زامانىۋىلىشىش جەريانى ئۈچۈن بىر ياخشى ئىجتىمائىي مۇھىت يارىتىپ بېرىدۇ. جەمئىيەتنى زامانىۋىلاشتۇرۇش جەريانىدا، ھەر خىل ئامىللار ئۆزئارا رول ئويناپ، ئۆزئارا تەقەززا قىلىشىپ تۇرىدۇ، بۇ ماھىيەتتە ھەرقانداق ئىجتىمائىي ئۆزگىرىش جەريانىدا جەمئىيەتنىڭ ياخشى سۈپەتلىك ئايلىنىشى ۋە ماسلىشىپ تەرەققىي قىلىشىنى ساقلاشنىڭ زۆرۈر شەرتىدۇر. سانائەتلىشىش ۋە ئىقتىسادنىڭ ئېشىشى ئەگەر جەمئىيەتتىكى ھەرقايسى تەرەپلەرنىڭ ئىسلاھاتىدىن، مەسىلەن، سىياسىي ئىسلاھات، نوپۇسنىڭ ئۆسۈشى، مائارىپنى ئومۇملاشتۇرۇش ۋە شەھەرلەشتۈرۈش قاتارلىقلاردىن ئايرىلىپ قالسا، ئەمەلگە ئېشىشى مۇمكىن بولمايدۇ.

2) جەمئىيەتنى زامانىۋىلاشتۇرۇشنىڭ نىشانى.

جەمئىيەتنى زامانىۋىلاشتۇرۇشنىڭ نىشانى يۇقىرى قاتلام-لىق، ئۈنۈپرسال بولىدۇ. سانائەتلىشىش ۋە ئىقتىسادنىڭ ئېشىشى مەلۇم مەنىدىن ئېيتقاندا پۈتكۈل جەمئىيەتنى زامانىۋىلاشتۇرۇشنىڭ ۋاسىتىسى بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. ئۇنىڭ ئەڭ ئاخىرقى مەقسىتى جەمئىيەتنىڭ كۈنسېرى راۋاجلىنىش ئېھتىياجىنى ۋە ئادەمنىڭ ئەتراپلىق راۋاجلىنىش ئېھتىياجىنى قاندۇرۇشتىن ئىبارەت بولۇشى كېرەك. شۇڭا، جەمئىيەتنى زامانىۋىلاشتۇرۇشنىڭ نەتىجىلىرى مۇتلەق كۆپ سانلىق جەمئىيەت ئەزالىرى ۋە شۇ مىللەتنىڭ مەدەنىيەت قىممىتىنىڭ مۇئەييەن ئېھتىياجىغا ئۇيغۇن كېلىشى كېرەك. ئەگەر سانائەتلىشىش ئىشقا ئاشۇرۇلسا، ئىقتىسادمۇ زور دەرىجىدە كۆپەيسە، بىراق جەمئىيەتتە بارا-ۋەرسىزلىك كۈچەيسە، ئىجتىمائىي ئەخلاق بۇزۇلسا، مۇنەۋۋەر مىللىي مەدەنىيەت ۋە قىممەتلىك مىراسلار بۇزغۇنچىلىققا ئۇچرىدۇ. ساھەتتا دۆلەت ۋە مىللەتنىڭ مۇستەقىللىقى زىيانغا ئۇچرىسا، ئۇنداقتا بۇنداق سانائەتلىشىش ۋە ئىقتىسادنىڭ ئېشىشى پۈتكۈل جەمئىيەتنىڭ تەرەققىيات تەلىپى بىلەن قارىمۇقارشى بولغان بولىدۇ. باشقا بىر نوقتىدىن قارىغاندىمۇ، جەمئىيەتنى زامانىۋىلاشتۇرۇشنى پەقەت ئىقتىسادىي ئۆلچەم بويىچىلا ئۆلچىگىلى بولمايدۇ. جەمئىيەت سىستېمىسىنىڭ تەرەققىياتىدىكى نۇرغۇن تەرەپلەرنىڭ مەسىلەن، ھەر خىل ئىجتىمائىي مۇناسىۋەت، ئىجتىمائىي ئىتتىپاقىيەتنىڭ خاراكتېرى، ئىجتىمائىي ئىدىئولوگىيەنىڭ مەزھىمى، ئىجتىمائىي قىممەت قارىشى قاتارلىقلارنىڭ زامانىۋىلاشتۇرۇش دەرىجىسىنى مىللىي ئىشلەپچىقىرىش ئومۇمىي قىممىتىدىن پايدىلىنىپ چۈشەندۈرۈپ بەرگىلى بولىدۇ. بەزى دۆلەتلەر ئالاھىدە سەۋەبلەر تۈپەيلىدىن، كىشى بېشىغا توغرا كېلىدىغان مىللىي ئىشلەپچىقىرىش ئومۇمىي قىممىتى ۋە مىللىي دارامەت جەھەتتە نۇرغۇن تەرەققىي تاپقان دۆلەتلەرنى بېسىپ چۈشەلمىسە.

مۇ، بىراق ئۇنىڭ زامانىۋىلاشقان دۆلەت ئىكەنلىكىگە ھېچكىم قوشۇلمايدۇ. چۈنكى بۇ دۆلەتلەردە، سىياسىي تۇرمۇش ۋە مەدەنىيەت تۇرمۇشى ئىنتايىن قالاق، يەنە فېئوداللىق ۋە قۇلدارلىق تۈزۈمىنىڭ نەرسىلىرى كۆپلەپ ساقلانغان.

ئىككىنچى پاراگراف جەمئىيەتنى زاماندا- ۋىلاشتۇرۇش جەريانىنىڭ ئاساسىي ئالاھىدىلىكلىرى

جەمئىيەتنى زامانىۋىلاشتۇرۇش بىر خىل ئۆسۈش ۋە يېتىلگەنلىق يارىتىشنى ئۆز ئىچىگە ئالغان داۋاملاشتۇرىدىغان تەرەققىيات جەريانى بولۇش سۈپىتى بىلەن، جەمئىيەتنىڭ نۇرغۇن جەھەتلەردىكى ئۆزگىرىشى ئارقىلىق ئەمەلگە ئاشىدۇ. بۇ ئۆزگىرىشلەرنىڭ ئالاھىدىلىكلىرىنى چۈشىنىش ياكى جەمئىيەتنىڭ ئۆزگىرىش ئالاھىدىلىكىنى چۈشىنىش بىزنىڭ جەمئىيەتنى زامانىۋىلاشتۇرۇشنى ئۆز ئىچىگە ئالغان مۇمىنچىلىك ئىگىلىشىمىزگە پايدىلىق.

1. پەن - تېخنىكا تەرەققىياتىنىڭ پۈتكۈل ئىقتىسادىدىكى تەرەققىياتتا يېتەكچى ئورۇنغا ئۆتۈشى بۇ جەمئىيەتنى زامانىۋىلاشتۇرۇش باسقۇچىنىڭ ئىلگىرىكى جەمئىيەت تەرەققىيات باسقۇچلىرىغا ئوخشىمايدىغان ئاساسىي ئالاھىدىلىكىدۇر. ئۇنىڭ ئۈستىگە پەن - تېخنىكا تەرەققىياتىنىڭ بارغانسېرى تېز بولۇشىغا، سەۋىيىسىنىڭ بارغانسېرى يۇقىرى بولۇشىغا، قۇرۇلمىسىنىڭ بارغانسېرى مۇرەككەپ بولۇشىغا ئەگىشىپ، ئۇنىڭ زامانىۋىلىشىشنىڭ تەرەققىياتىنى ئىلگىرى سۈرۈشىمۇ شۇنچە چوڭ بولىدۇ. بىز ئىككى تەرەپتىن پەن - تېخنىكا كىنىڭ رولى ئۈستىدە توختىلىمىز.

بىرىنچى، پەن - تېخنىكىنىڭ تەرەققىياتى ئىشلەپچىقىرىش كۈچلىرىنىڭ راۋاجلىنىشىغا تۈرتكە بولدى. تارىخ بىزگە شۇنى ئۇقتۇردىكى، زامانىۋى ئىجتىمائىي ئىشلەپچىقىرىش كۈچلىرىنىڭ ئاساسلىق شەكلى بولغان «سانائەت» دەل پەن - تېخنىكىنىڭ تۈرتكىسىدە راۋاجلانغان. ھازىرقى دەۋردىكى «ئۇچۇر ئىنقىلابى» دېگىنىمىز مۇمەلۇم مەنىدە پەن - تېخنىكا بىلەن مەنىداش سۆز بولۇپ ھېسابلىنىدۇ.

ئىنسانلارنىڭ ماددىي ئىشلەپچىقىرىشى ئېھتىياجلىق بولغان پەن - تېخنىكا ئەڭ دەسلەپتە بىۋاسىتە ھالدا ئىشلەپچىقىرىش جەريانىنىڭ ئۆزىدىن كېلەتتى. بىراق، يېقىنقى زاماندىن بۇيان، بىر ھەل قىلغۇچ ئۆزگىرىش كېلىپ چىقتى، يەنى يىرىك سانائەتنىڭ كېلىپ چىقىشى ھەمدە ئۇنىڭ تەرەققىيات سەۋىيىسى ئاساسلىقى يېڭى تېخنىكا تەرىپىدىن بەلگىلىنىدىغان، يېڭى تېخنىكىنىڭ بارلىققا كېلىشى بولسا، ئاساسلىقى پەن - تەتقىقات نەتىجىسىنىڭ تېخنىكا ئىجادىيىتىگە ئۆزگىرىشىنى مەنبە قىلىدىغان بۇرۇلۇش بارلىققا كەلدى. سانائەت ئىنقىلابىنىڭ ئۆزى پەن - تېخنىكىدا بۆسۈش خاراكتېرلىك مۇۋەپپەقىيەت قولغا كەلگەنلىكىنىڭ نەتىجىسىدۇر. پەن - تېخنىكىنىڭ تەرەققىيات سەۋىيىسى ئىجتىمائىي ئىشلەپچىقىرىش كۈچلىرىنىڭ تەرەققىياتىنىڭ باشلامچىسى بولۇپ قالدى.

ھازىرقى دەۋردىكى ئىجتىمائىي ئىقتىسادنىڭ تەرەققىي قىلىشى ئۇنىڭ ماھىيىتىدىن قارىغاندا، پەن - تېخنىكىنىڭ تەرەققىي ياتىدىن ئىبارەت بولۇپ، تەرەققىي تاپقان دۆلەتلەرنىڭ ئىقتىسادىي تەرەققىيات ئەمەلىيىتى بۇ نۇقتىنى تولۇق ئىسپاتلاپ بەردى. تېخنىكا تەرەققىياتىنىڭ ئىقتىسادنىڭ راۋاجلىنىشىغا بولغان تەسىرى كاپىتال ۋە ئەمگەك كۈچى سېلىنىشىنىڭ رولىدىن زور دەرىجىدە ئېشىپ كەتتى. پەن - تېخنىكىنىڭ قالاچىلىقى ئىقتىسادىي تەرەققىيات جەھەتتىكى قالاچىلىقتىن بېشارەت بېرىدۇ. بىز

دۆلەت ئەگەر جەمئىيەتنى زامانىۋىلاشتۇرۇش يولىدا، يېڭى پەن - تېخنىكا مۇۋەپپەقىيەتلىرىنى تېزلىك بىلەن قوبۇل قىلمىسا ۋە ئىجاد قىلمىسا، زامانىۋىلاشتۇرۇش تەرەققىيات سەۋىيىسى جەھەتتە ئىلغار دۆلەتلەر بىلەن بولغان پەرقى بارغانسېرى چوڭدەپ كېتىدۇ.

ئىككىنچى، پەن - تېخنىكا يەنە ئىجتىمائىي مەنىۋى تۈر - مۇش ۋە ئىجتىمائىي ماددىي تۇرمۇشنىڭ ئۆزگىرىشى ۋە ئادەمنىڭ ئەتراپلىق تەرەققىي قىلىشىنى ئىلگىرى سۈرىدۇ. مەسىلەن، يې - ئى تېخنىكا ئۆزگەرتىش نەتىجىسىنىڭ ئىشلەپچىقىرىش ۋە خىزمەت جەريانىدا قوللىنىشى كىشىلەرنىڭ زۆرۈر ئەمگەك ۋاقتىنى قىسقارتىدۇ. شۇنىڭ بىلەن كىشىلەرگە ئۆگىنىش، ئىجتىمائىي ئالاقە، مەدەنىيەت ۋە تەنتەربىيە پائالىيەتلىرى بىلەن شۇغۇللىنىش ئۈچۈن تېخىمۇ كۆپ ۋاقىت چىقىدۇ، كىشىلەر ئىجادىي تەپەككۈر پائالىيەتلىرى بىلەن كۆپلەپ شۇغۇللىنىدىغان بولىدۇ، كىشىلەرنىڭ ئىجتىمائىي مۇناسىۋىتى قوبۇقلىشىپ تۇرمۇش - ئالاقە رىتىمى تېزلىشىدۇ. بۇ مۇقەررەر ھالدا ئادەمنىڭ ئىجتىمائىي ئىپتىلىشىش دەرىجىسىنى يۇقىرى كۆتۈرۈپ، ئادەمنىڭ ئەتراپلىق ھەم كۆپ تەرەپلىملىك تەرەققىي قىلىش ئېھتىياجىنى قاندۇرىدۇ.

يۇقىرىدا بايان قىلىنغان رولى بىلەن ماسلاشقان ھالدا، پەن - تېخنىكىنىڭ پۈتكۈل ئىجتىمائىي پائالىيەت جەريانىدىكى رولىمۇ بارغانسېرى مۇھىم بولماقتا. بۇ ئاساسەن تۆۋەندىكىلەردە ئىپادىلىنىدۇ: (1) پەن - تېخنىكا تەتقىقات قوشۇنى كۈنسېرى كېڭىيىدۇ. (2) پەن - تەتقىقات راسخوتى كۈنسېرى كۆپىيىپ، پەن - تەتقىقات راسخوتى ئومۇمىي سوممىسىنىڭ مىللىي ئىشلەپ - چىقىرىش ئومۇمىي قىممىتى بىلەن مىللىي دارامەتتە ئىگىلەيدىغان نىسبىتى بارغانسېرى يۇقىرى كۆتۈرۈلىدۇ. (3) پەن - تېخنىكا تەتقىقات ئاپپاراتلىرىنىڭ كۆلىمى يەككە تەشكىلاتتىن

دۆلەت دائىرىسىگە، يەككە دۆلەت دائىرىسىدىن دۇنياۋى خاراكتېرلىك كۆلەمگە تەرەققىي قىلىدۇ. مەسىلەن، 1984 - يىلىدە «يەر شارى ئاتموسفېرا تەتقىقات پىلانى بىرىنچى قېتىملىق يەر شارى تەجرىبىسى» گە يۈز نەچچە دۆلەت ۋە رايون قاتناشتى.

2. ئىقتىسادنىڭ سىجىل ھەم تېز سۈرئەتتە تەرەققىي قىلىشى

ئىقتىسادىي تەرەققىيات نۇقتىئىنەزىرى بويىچە قارىغاندا، جەمئىيەتنى زامانىۋىلاشتۇرۇش — يېڭى تېخنىكا قوللىنىپ ئىقتىسادنىڭ تەرەققىياتىنى تېخىمۇ ئىلگىرى سۈرۈش دېگەنلىكتۇر. زامانىۋىلاشقان ئىقتىسادىي تەرەققىيات جەريانى تۆۋەندىكىدەك ئالاھىدىلىكلەرگە ئىگە:

1) ئىقتىساد ئىزچىل ھەم تېز سۈرئەتتە تەرەققىي قىلىدۇ. پەن - تېخنىكا بىلەن قوراللانغان زامانىۋى ئىقتىساد ئۇزۇن مۇددەت ئالغا باسماي توختاپ قالغان ياكى تەرەققىياتى ئاستىلاپ قالغان فېئوداللىق ئىقتىساد بىلەن سېلىشتۇرغاندا، مۇنداق بىر روشەن ئالاھىدىلىككە ئىگە، يەنى پۈتكۈل ئىجتىمائىي ئىگىلىك ئىزچىل ھەم تېز سۈرئەتتە تەرەققىي قىلىدۇ، ئىقتىسادنىڭ تەرەققىي قىلماسلىق ۋە ئارقىدا قېلىش ئەھۋالى تەدرىجىي يوقىلىدۇ.

2) ئىقتىسادىي قۇرۇلما ئۆزگىرىدۇ. زامانىۋىلىشىش مەنىسىدىكى ئىقتىسادنىڭ ئېشىشى ئىقتىسادىي قۇرۇلمىنىڭ ئۆزگىرىشى بولۇپ ئىپادىلىنىدۇ. ئۇنىڭ مۇھىم بەلگىسى، ئىقتىسادنىڭ ئېشىشىنىڭ مەزمۇنى يېزا ئىگىلىكىنى ئاساس قىلىشتىن سانائەتنى ئاساس قىلىشقا ئۆتۈش، يەنى «سانائەتلىشىش» تىن ئىبارەت. بىر دۆلەتنىڭ سانائەتلىشىش سەۋىيىسى سانائەت ئىشلەپچىقىرىشىنىڭ پۈتۈن مىللىي ئىگىلىكتە ئىگىلەيدىغان نىسبىتى ئارقىلىق ئۆلچىنىدۇ. جەمئىيەتنى زامانىۋىلاشتۇرۇش جەريانىدا

ندا بارلىق دۆلەتلەر سانائەتلىشىش جەريانىنى بېسىپ ئۆتتى ياكى سانائەتلىشىش نىشانى ئۈستىدە تىرىشىپ ئىزدەنمەكتە ھەمدە خېلى ئۇزاق بىر مەزگىل ئىچىدە «سانائەتلىشىش» جەمئىيەتنى زامانىۋىلاشتۇرۇش بىلەن مەنداش سۆز بولۇپ قالدۇ. بىر قىسىم باي، تەرەققىي تاپقان دۆلەتلەر كۈچلۈك سانائەت ئاساسىغا ئىگە. بىر قىسىم نامرات دۆلەتلەر بولسا، سانائەت ئاساسى ناھايىتى ئاجىز ياكى سانائەت ئاساسى يوق دېيەرلىك ھالەتتە تۇرماقتا.

ھازىرقى زامان سانائەت ئىقتىسادى تەرەققىي قىلىشتىن ئىبارەت، بارلىق دۆلەتلەرنىڭ ئىقتىسادى يېزا ئىقتىسادى بولۇپ، مۇتلەق كۆپ سانلىق ئاھالە يېزا ئىگىلىكىگە تايىنىپ تىرىكچىلىك قىلاتتى. سانائەتلىشىش جەريانى يېزا ئىگىلىكىنىڭ مىللىي ئىگىلىكتە ئىگىلەيدىغان نىسبىتىنىڭ تۆۋەنلىشى، سانائەت نىسبىتىنىڭ يۇقىرى كۆتۈرۈلۈپ، يېتەكچى ئورۇننى ئىگىلىشى بولۇپ ئىپادىلىنىدۇ. سانائەت ئىشلەپچىقىرىشى مىللىي ئىگىلىك تەرەققىياتىنىڭ ئاساسلىق تايانچى كۈچى بولۇپ قالدى.

لېكىن شۇنى ئەسكەرتىپ ئۆتۈش زۆرۈركى، سانائەتنىڭ تەرەققىياتى دېگەندە، ئاساسلىقى ياساش كەسپى كۆزدە تۇتۇلىدۇ. چۈنكى، ياساش كەسپى سانائەتتە ئۆزى تەرەققىي قىلدۇرۇش ئىقتىدارى كۈچلۈك، ئەڭ جانلىق تارماق بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. بەزى دۆلەتلەر ئالاھىدە شەرت - شارائىتلىرىدىن پايدىلانماقچى، ئۇلارنىڭ سانائەت مەھسۇلات قىممىتى مىللىي ئىگىلىكتە خېلى يۇقىرى نىسبەتنى ئىگىلەيدۇ. بىراق ئۇنىڭ ئىچىدە ياساش كەسپىنىڭ نىسبىتى بولسا ناھايىتى تۆۋەن. مەسىلەن، ئوتتۇرا شەرقىكى نېفىت ئېكسپورت قىلغۇچى دۆلەتلەرنىڭ سانائەت مەھسۇلات قىممىتى مىللىي ئىگىلىكتە ئىگىلەيدىغان نىسبەت %65 گە يەتكەن، ئەمما بۇنىڭ ئىچىدە ياساش كەسپىنىڭ نىسبىتى پەقەت سانائەت مەھسۇلات قىممىتىنىڭ %6 نىلا ئىگىلەيدۇ.

شۇنچا، كىشىلەر ئۇلارنى ئىقتىسادىي جەھەتتە زامانىۋىلاشقان دۆلەت دەپ ھېسابلىمايدۇ.

(3) زامانىۋى سانائەت بىلەن زامانىۋى يېزا ئىگىلىكى بىر - بىرىنى ئىلگىرى سۈرىدۇ. ئىقتىسادنىڭ ئۆسۈش جەريانىدىن قارىغاندا، نىسبەتەن مۇۋەپپەقىيەتلىك بولغان سانائەتلىشىش جەريانى بىرلا ۋاقىتنىڭ ئۆزىدە يەنە يېزا ئىگىلىكىنىڭ ئۇدا تەرەققىي قىلىشىنى ساقلىغان ۋە ئۇنى ئىلگىرى سۈرگەن جەريان بولۇپمۇ ھېسابلىنىدۇ. يېزا ئىگىلىك ئەمگەك ئىشلەپچىقىرىش ئۈنۈمدارلىقىنىڭ ئۆسۈشى بىلەن تېخىمۇ كۆپ ئەمگەكچىلەر سانىدا ئەت ئىشلەپچىقىرىش تارماقلىرىغا يۆتكىلىدۇ، سانائەت ئەمگەك كۈچلىرىنى ئەرزان باھادىكى ئاشلىق بىلەن تەمىنلەيدۇ، يېزا ئىگىلىك مەھسۇلاتلىرىنى، پىششىقلاپ ئىشلەش ئۈچۈن ئەرزان خام ئەشيا يەتكۈزۈپ بېرىدۇ، سانائەتلىشىش ئۈچۈن بىر قىسىم مەبلەغ توپلاپ بېرىدۇ. بولۇپمۇ بىر چوڭ دۆلەت ئۈچۈن ئېيتقاندا، يېزا ئىگىلىك ئەمگەك ئىشلەپچىقىرىش ئۈنۈمدارلىقىنىڭ يۇقىرى كۆتۈرۈلۈشى ۋە يېزا ئىگىلىك كىرىمىنىڭ ئېشىشى سانائەتلىشىشنىڭ تەرەققىياتىنى جىددىي ئېھتىياجلىق بولۇۋاتقان دۆلەت ئىچى بازىرىنى كېڭەيتىپ، سانائەتنىڭ تەرەققىياتىنى ئىلگىرى سۈرىدۇ، پۈتكۈل يېزا ئىگىلىكىنىڭ تېخىمۇ تېز سۈرئەتتە ئېشىشى ئۈچۈن پۇختا ئاساس يارىتىپ بېرىدۇ.

(4) ئۈچىنچى كەسىپنىڭ نىسبىتى بارغانسېرى چوڭ بولىدۇ. 20 - ئەسىرنىڭ 40 - يىللىرى باشلانغان يېڭى تېخنىكا ئىنقىلابى يەنە ھازىرقى زامان ئىقتىسادىي قۇرۇلمىسىغا يېڭى ئۆزگىرىشلەرنى ئېلىپ كەلدى. سانائەتلىشىشنى ئىشقا ئاشۇرۇپ بولغان دۆلەتلەردە، مۇلازىمەت كەسىپى ياكى ئۈچىنچى كەسىپنىڭ تەرەققىياتى تەدرىجىي ھالدا سانائەتتىن ئېشىپ كەتتى، مىللىي ئىگىلىكتە ئاساسلىق ئورۇننى ئىگىلىدى، بۇ زامانىۋىلاشقان ئىگىلىك تەرەققىياتىنىڭ مۇقەررەر نەتىجىسى بولۇپ، سانائەتلىد.

شش بىلەن ھەرگىز زىت ئەمەس. ئالدى بىلەن، تەرەققىي تاپقان دۆلەتلەرنىڭ سانائەت ئىشلەپچىقىرىش مۇتلەق قىممىتى ھەرگىز تۆۋەنلىمىدى، ئەكسىچە داۋاملىق ئاشتى؛ ئىككىنچىدىن، سانائەتلىشىش يەنىلا زامانىۋى ئىقتىسادىي تەرەققىياتنىڭ ئاساسدۇر. سانائەتلىشىش بارلىققا كەلتۈرگەن چوڭقۇر ئىجتىمائىي ئىش تەقەسسىماتى ۋە مول ماددىي مەھسۇلاتلار بولمىغان بولسا، باشقا كەسىپلەرنىڭ تەرەققىياتىمۇ بولمىغان بولاتتى. ئۈچىنچىدىن، ئۈچىنچى كەسىپنىڭ گۈللىنىشى، بىلىم ۋە ئەقلىي كۈچنىڭ مىللىي ئىگىلىكنىڭ تەرەققىياتى جەريانىدا بارغانسېرى ھالقىلىق ئامىلغا ئايلنىۋاتقانلىقى، ئىگىلىكنىڭ تەرەققىياتى بارغانسېرى تېخنىكىنىڭ تەرەققىياتىغا تايىنىۋاتقانلىقىنى چۈشەندۈرىدۇ. تەرەققىي تاپقان دۆلەتلەرنىڭ ئىقتىسادىي قۇرۇلمىسىدىكى ئۆزگىرىش جەمئىيەتنى زامانىۋىلاشتۇرۇش جەريانىدا سانائەتلىشىشنى ئىشقا ئاشۇرغاندىن كېيىن، ئىگىلىك تەرەققىياتىنىڭ مۇھىم نۇقتىسىدا ئۆزگىرىش بولىدىغانلىقىنى، ئىنسانلارنىڭ ئىشلەپچىقىرىش پائالىيىتى تېخىمۇ يۇقىرى سەۋىيە ۋە تېخىمۇ چوڭقۇر قاتلامغا قاراپ ئىلگىرىلەيدىغانلىقىنى ئىپادىلەپ بەردى. پۈتكۈل ئىگىلىكنى زامانىۋىلاشتۇرۇش جەريانىدا بۇ خىل قۇرۇلما خاراكىتېرلىك ئۆزگىرىش ئوخشاش بولمىغان زامانىۋىلاشتۇرۇش سەۋىيىسىنى پەرقلەندۈرىدىغان مۇھىم بەلگە بولۇپ قالدى.

(5) زامانىۋىلاشقان ئىقتىسادىي تەرەققىيات يەنە ئومۇمىي خەلقنىڭ تۇرمۇش سەۋىيىسى ۋە تۇرمۇش سۈپىتىنىڭ يۇقىرى كۆتۈرۈلۈشى بولۇپمۇ ھېسابلىنىدۇ. ئەگەر ئىقتىسادنىڭ ئېشىشى بارلىق جەمئىيەت ئەزالىرىنى نامراتلىقتىن قۇتۇلدۇرالمىسا، كەڭ خەلقنىڭ تەربىيىلىنىش، ئىجتىمائىي پاراۋانلىق، داۋالدىنىش، سەھىيە - ساقلىقنى ساقلاش شارائىتى قاتارلىقلار ئۆزگەرتىلمىسە، ئەكسىچە باي ۋە نامراتلىق پەرقى چوڭىيىپ كەتسە، بىر قىسىم ئادەملەر «جەننەتتە»، يەنە بىر قىسىم ئادەملەر «دۇ-

زاخ» تا ياشسا، ئۇنداقتا، بۇنداق ئىقتىسادىي ئۆسۈش ھەرگىزمۇ ئىقتىسادىي تەرەققىياتقا باراۋەر بولمايدۇ.

جەمئىيەتنى زامانىۋىلاشتۇرۇش جەريانى ئىقتىسادنىڭ سان جەھەتتىكى ئۆسۈش جەريانى بولۇپلا قالماستىن، بەلكى قۇرۇلما ئۆزگىرىشى، جەمئىيەت ئەزالىرىنىڭ تۇرمۇش سۈپىتىنىڭ ئۆسۈشى ۋە تۇرمۇش سەۋىيىسىنىڭ يۇقىرى كۆتۈرۈلۈشى قاتارلىق تەزەپلەرنىڭ بىر پۈتۈن جەريانىدىن ئىبارەت.

3. ئىجتىمائىي قۇرۇلمىنىڭ مۇكەممەللىشىشى ۋە سىياسىيىنىڭ دېموكراتىيىلىشىشى

پەن - تېخنىكىنىڭ تەرەققىياتى ۋە سانائەتنىڭ راۋاجلىنىشى ئىجتىمائىي ماددىي ئىشلەپچىقىرىش پائالىيىتى ۋە باشقا ئىجتىمائىي ئىپتىدائىي پائالىيەتلەردە غايەت زور ئۆزگىرىشلەرنى كەلتۈرۈپ چىقاردى. تۈرلۈك ئىجتىمائىي پائالىيەتلەر كۈنسېرى مۇرەككەپلەشتى، تۈرلۈك پائالىيەتلەر ئوتتۇرىسىدىكى باغلىنىش بارغانسېرى قويۇقلاشتى. شۇنىڭ بىلەن كىشىلەر ئورتاق پائالىيەت ئېلىپ بارىدىغان كېيىنكى جامائە يەنى ئىجتىمائىي تەشكىلىي ئورگانلار بارغانسېرى تەرەققىي قىلىشقا باشلاپ، كىشىلەرنىڭ ئورتاق پائالىيەت لىيىتىنىڭ ئاساسلىق شەكلىگە ئايلاندى. ئىجتىمائىي پائالىيەت مۇرەككەپ بولغانسېرى، ئىجتىمائىي ئىش تەقسىماتى تەرەققىي قىلغانسېرى ئىجتىمائىي تەشكىلىي ئورگانلارمۇ شۇنچە تەرەققىي قىلىدۇ.

جەمئىيەتنى زامانىۋىلاشتۇرۇش جەريانىدا كىشىلەر سىياسىي تەشكىلىي ئورگان بولۇپمۇ دۆلەت ھاكىمىيەت ئورگىنىنىڭ تەرەققىياتىغا تېخىمۇ ئەھمىيەت بېرىدۇ. چۈنكى، دۆلەت ھاكىمىيەت يىتى ئورگىنى پۈتكۈل ئىجتىمائىي ئىقتىسادىي پائالىيەتلەرنىڭ ئەڭ يۇقىرى باشقۇرغۇچىسى، ئىجتىمائىي تەرتىپنىڭ ئەڭ ئالىي قوغدىغۇچىسى ۋە پۈتۈن جەمئىيەتتىكى باشقا تۈرلۈك پائالىيەتلەر.

نىڭ ئەڭ يۇقىرى تەشكىللىگۈچىسى، جەمئىيەتنى زامانىۋىلاشتۇرۇشنىڭ تەرەققىياتى سىياسىي تۈزۈمنىڭ زامانىۋىلىشىشىغا قاراپ راۋاجلىنىشىنى، تېخىمۇ كۆپ جەمئىيەت، ئەزالىرىنىڭ دۆلەت باشقۇرۇشقا قاتنىشىشىنى، جەمئىيەت ئەزالىرىنىڭ سىياسىيغا قاتنىشىش دەرىجىسى ۋە سىياسىي ئىقتىدارىنى ئۆستۈرۈشنى پۈتكۈل جەمئىيەت ئەزالىرىنىڭ ئاكتىپچانلىقى ۋە ئىجادچانلىقىنى جارى قىلدۇرۇشنى تەلەپ قىلىدۇ.

4. ئىجتىمائىي قىممەت قارىشى ۋە تۇرمۇش ئۇسۇلى.

نىڭ زامانىۋىلىشىشى

زامانىۋىلاشتۇرۇش جەريانىدا، ئىقتىسادىي، سىياسىي جەھەتلەردىكى ئۆزگىرىشلەرگە ماسلاشقان ھالدا، پۈتۈن جەمئىيەت ۋە پۈتۈن جەمئىيەت ئەزالىرى قالاق، نادان، چىرىك تۇرمۇش ئۇسۇلىدىن مەدەنىي، ئىلمىي، ساغلام بولغان تۇرمۇش ئۇسۇلىغا بۇرۇلىدۇ، ھازىرقى ھالەتكە شۈكۈر قىلىدىغان، ئۆزگىرىشتىن قورقىدىغان، كونا قائىدە - يوسۇنلارغا ئېسىلىۋالدىغان قىممەت قارىشى ئاكتىپ، يۇقىرى ئۆرلەيدىغان، ئالغا باسىدىغان روھىي ھالەتكە ئۆزگىرىدۇ.

ئىجتىمائىي قىممەت قارىشى ۋە تۇرمۇش ئۇسۇلىنىڭ زامانىۋىلىشىشى ئادەم ئارقىلىق ئۆز ئىپادىسىنى تاپىدۇ، شۇنداق بولغاچقا، جەمئىيەتنىڭ زامانىۋىلىشىشى ئادەمنىڭ زامانىۋىلىشىشى بىلەن زىچ باغلىنىشلىق بولىدۇ. بىر جەمئىيەت ياكى دۆلەت زامانىۋىلاشتۇرۇشقا قەدەم قويۇش جەريانىدا ئادەمنىڭ زامانىۋىلىشىشىدىن ئايرىلىپ قالدىغان بولسا، زامانىۋى تۈزۈمنىڭ ياخشى يۈرۈشەلىشى مۇمكىن بولمايدۇ.

ئامېرىكىلىق جەمئىيەتشۇناس، پسخولوگىيە ئالىمى ئىنكەل-رىس (A. InKels) ئەڭ بۇرۇن ئادەمنىڭ زامانىۋىلىشىشى مەسىلىسىنى تەتقىق قىلغان. 60 - يىللارنىڭ باشلىرىدا، ئۇ ئۆزىنىڭ

كى ئوخشاش بولمىغان ئالتە دۆلەتتە ئادەمنىڭ زامانئۆزلىشىشىغا مۇناسىۋەتلىك چوڭ كۆلەملىك تەكشۈرۈش ئېلىپ بارغان، ئادەم-نىڭ زامانئۆزلىشىشىنى سىستېمىلىق بايان قىلغان. ئۇنىڭ قارىشىچە ئادەمنىڭ زامانئۆزلىشىشى ئاساسلىقى سۈبېكتىپ پوزىتسىيە ۋە ئوبېكتىپ قىلمىشتىن ئىبارەت ئىككى تەرەپتە ئىپادىلىنىدۇ، زامانئۆز تۈزۈم، زامانئۆز تەشكىلى ئورگان ۋە زامانئۆز پەن - تېخنىكىنىڭ تەرەققىياتى ئارقىسىدا ماس ھالدىكى زامانئۆز پەزىلەت تەدرىجىي ھالدا يېتىلىپ چىقىدۇ. ئادەمنىڭ زامانئۆزلىشىشى دېگەندە، تۆۋەندىكى تەرەپلەرنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ: زامانئۆز ئادەم چوقۇم تەقدىرچىلىك بىلەن قارىمۇقارشى بولغان ئۇقۇم قارشىغا ئىگە بولۇشى، ئىجتىمائىي ئۆزگىرىشلەرنى خۇشاللىق بىلەن قوبۇل قىلىشى، يېڭى تۇرمۇش تەجرىبىلىرىنى قوبۇل قىلىشىنى خالايدىغان بولۇشى، خىلمۇخىل ئوخشاش بولمىغان پىكىرلەرگە ھۆرمەت قىلالايدىغان ھەم ئۇ پىكىرلەر توغرىسىدا ئويلىنىپ كۆرۈشنى خالايدىغان بولۇشى، يېڭى بىلىم ۋە ئۇچۇرلارنى ئاكتىپلىق بىلەن ئىگىلەيدىغان ۋە ئۇنىڭغا كۆڭۈل بۆلىدىغان بولۇشى، ۋاقىتقا رىئايە قىلىشى، ۋاقىتنى قەدىرلىشى، نىسبەتەن كۈچلۈك ۋاقىت كۆز قارىشىغا ئىگە بولۇشى، مەيلى ئاممىۋى تۇرمۇش، ياكى شەخسىي تۇرمۇشتا بولسۇن، پىلان بىلەن ئىش قىلىدىغان بولۇشى، ئەقلىي ئىشەنچ ئاساسىدا ئەتراپىدىكى ئادەملەرگە ئىشىنىشى، مەخسۇس تېخنىكا ۋە ئادىل تەقسىماتقا ئەھمىيەت بېرىشى، نىسبەتەن يۇقىرى بولغان تەربىيەلىنىش ۋە كەسىپ ئۆگىنىش ئارزۇسىغا ئىگە بولۇشى، ئومۇمىيلىق كۆز قارىشىغا ئىگە بولۇشى، كىشىلەرگە شەخسىي ئالاھىدىلىكى تۈپەيلىدىن ئوخشاش بولمىغان مۇئامىلىدە بولماسلىق،

تۇرمۇشقا تەھلىلى پوزىتسىيە بىلەن مۇئامىلە قىلىش، مەسلە ۋە زىددىيەتلەرگە يولۇققاندا ئۆزىنى قاچۇرماسلىق، ئەكسىچە ئاكا- تىپلىق بىلەن ھەل قىلىش پوزىتسىيىسىدە بولۇش قاتارلىقلار. زامانىۋى ئادەمنىڭ يۇقىرىدىكى ئالاھىدىلىكلىرى قۇرۇق- تىن - قۇرۇق بارلىققا كەلمەيدۇ. ئۇلار زامانىۋى تۈزۈم ۋە زامانىۋى تەشكىلى ئورگانلارنىڭ خاراكتېرى تەرىپىدىن بەلگىلە- نىدۇ. شۇنىڭ بىلەن بىرگە، كىشىلەرنىڭ زامانىۋى تۈزۈم ۋە زامانىۋى تەشكىلى ئورگانلاردىكى كەچۈرمىشلىرى يۇقىرىدىكى ئالاھىدىلىكلەرنىڭ شەكىللىنىشىگە ياردەم بېرىدۇ. زامانىۋى زا- ۋۇت، زامانىۋى مەكتەپ، زامانىۋى تارقىتىش ۋاسىتىلىرى زاما- نىۋى شەھەر تۇرمۇشى قاتارلىقلار ئادەمنىڭ زامانىۋىلىشىشىدا مۇھىم رول ئوينايدۇ. مۇشۇ مەنىدىن ئېيتقاندا، ئادەمنىڭ زاما- نىۋىلىشىشى توغما بولمايدۇ. مەلۇم بىر مىللەت ياكى مەلۇم بىر جەمئىيەتكىلا خاس بولۇشى تېخىمۇ مۇمكىن ئەمەس؛ ئادەمنىڭ دەسلەپكى مەزگىلدىكى تەربىيىلىنىشى ئادەمنىڭ زامانىۋىلىشىشى- غا قارىتا مۇھىم تەسىر كۆرسىتىدۇ. بىراق بۇنداق تەسىر ھەل قىلغۇچ رول ئوينايدۇ. ئادەم زامانىۋى ۋە زامانىۋى تەشكىلى ئورگان ياكى زامانىۋى ئىجتىمائىي قۇرۇلما شارائىتىدا، تەدرى- جىي ماسلىشىش ۋە ئۆگىنىش جەريانى ئارقىلىق پۈتكۈل جەمئى- يەتنى زامانىۋىلاشتۇرۇشنىڭ تەرەققىياتىغا ئەگىشىپ، زامانىۋى- لاشتۇرۇشتىن ئىبارەت ئالاھىدە ماھىيەتنى شەكىللەندۈرگەن. جەمئىيەتنىڭ تارىخىي مەدەنىيەت ئەنئەنىسى ئوخشاش بولمىغاچقا جەمئىيەتنى زامانىۋىلاشتۇرۇش يولى ۋە دەرىجىسى ئوخشاش بول- مايدۇ، ئادەمنىڭ زامانىۋىلىشىشىدىمۇ مەلۇم پەرق مەۋجۇت بو- لۇپ تۇرىدۇ.

ئۈچىنچى پاراگراف تەرەققىي قىلىۋاتقان دۆلەتلەرنىڭ زامانىۋىلاشتۇرۇش ئالاھىدىلىكى

1. تەرەققىي قىلىۋاتقان دۆلەتلەرنىڭ زامانىۋىلىشىدە -
شىددىكى تارىخىي شارائىتلىرى
دۇنيادا مۇتلەق كۆپ ساننى تەشكىل قىلىدىغان تەرەققىي
قىلىۋاتقان دۆلەتلەر جەمئىيەتنى زامانىۋىلاشتۇرۇش جەريانىدا تە-
رەققىي قىلغان دۆلەتلەرگە ئوخشىمايدىغان نۇرغۇن ئالاھىدىلىك-
لەرنى ئىپادىلەيدۇ. بۇ ئالاھىدىلىكلەرنى چۈشىنىش ۋە تەتقىق
قىلىش بۇ دۆلەتلەرنىڭ زامانىۋىلاشتۇرۇش تەرەققىياتىنى ئىلگى-
رى سۈرۈشكە پايدىلىق.

تەرەققىي قىلىۋاتقان دۆلەتلەرنىڭ زامانىۋىلىشىشقا قەدەم
قويغان ۋاقىتتىكى چىقىش نۇقتىسى، ئۇلار يۈزلەنگەن تارىخىي
شارائىت تەرەققىي تاپقان دۆلەتلەرنىڭ چىقىش نۇقتىسى بىلەن
زور دەرىجىدە پەرقلىنىدۇ.

ئالدى بىلەن، تەرەققىي قىلىۋاتقان دۆلەتلەرنىڭ مۇتلەق
كۆپ قىسمى جاھانگىرلىكنىڭ مۇستەملىكە ۋە يېرىم مۇستەملىكە-
كىسى بولغان. جاھانگىرلارنىڭ بۇ دۆلەتلەردىكى مۇستەملىكە
ھۆكۈمرانلىقى گەرچە بۇ دۆلەتلەرگە مۇئەييەن زامانىۋى ئىگىلىك
ۋە مەدەنىيەت ئامىللىرىنى ئېلىپ كەلگەن بولسىمۇ، بىراق ئەڭ
ئاساسلىقى بۇ دۆلەتلەرنىڭ تەبىئىي تارىخىي تەرەققىياتىغا بۇزغۇن-
چىلىق قىلدى. پەقەت زور مىقداردىكى بايلىقلارنى تالان - تاراج
قىلىپلا قالماستىن، يەنە تېخى ئۇلارغا ئىقتىسادىي ئىجتىمائىي،
سىياسىي، مىللىي بالايىپەتلەرنى ئېلىپ كەلدى. ئاندىن قالسا،
ئۇزاق مۇددەتلىك مۇستەملىكە ھۆكۈمرانلىقى ۋە شۇ دۆلەتلەردىكى

ئەزگۈچى سىنىپلارنىڭ ئېزىشى تۈپەيلىدىن، بۇ دۆلەتلەر سىيا-سىي مۇستەقىللىققا ئېرىشىپ زامانىۋىلىشىشقا قەدەم قويغاندا، ئاساسىي جەھەتتىن ئىنتايىن نامرات، قالاق ھالەتكە چۈشۈپ قالغان. بۇ دۆلەتلەردە زامانىۋى سانائەت ئاساسى ئاجىز، سىيا-سىي جەھەتتە چىرىكلەشكەن، ساۋاتسىزلىق ئومۇملاشقان، خەلق-نىڭ تۇرمۇش سەۋىيىسى تۆۋەن بولۇپ، ئۇلاردا نۇرغۇن جەھەت-لەردىن تەرەققىي تاپقان دۆلەتلەر بىلەن غايەت زور پەرق مەۋجۇت بولۇپ تۇرماقتا.

كاپىتالىزمنىڭ دۇنيا ئىقتىسادىي سىستېمىسى شەكىللە-نىپ، يەرشارى خاراكتېرلىك جەمئىيەتمۇ تەدرىجىي شەكىللەن-مەكتە. شۇڭا، تەرەققىي قىلىۋاتقان دۆلەتلەر تارىخىي ۋە رېئال خەلقئارا مۇھىتتا باشتىن - ئاخىر پايدىسىز ئورۇندا تۇرماقتا. ئۇلار پەقەت دۇنيا ئىقتىسادىي مۇناسىۋەت ۋە خەلقئارا ئىش تەق-سىماتىدا باراۋەر بولمىغان ئورۇندا تۇرۇپلا قالماستىن، بەلكى يەنە سىياسىي مۇستەقىللىقنى ساقلاش ۋە مۇقىملىقى قوغداش جەھەتتىمۇ غايەت زور قىيىنچىلىققا دۇچ كەلمەكتە.

مۇشۇنداق ئالاھىدە تارىخىي تەقەززا قىلىنغۇچى شەرتلەر تۈپەيلىدىن تەرەققىي قىلىۋاتقان دۆلەتلەرنىڭ زامانىۋىلاشتۇرۇش باسقۇچى بەزى ئالاھىدىلىكلەرنى ئىپادىلەيدۇ.

2. مەقسەتلىك، پىلانلىق ئېلىپ بېرىلىدىغان

«سەكرەش» شەكىلىدىكى زامانىۋىلاشتۇرۇش تەرەققىي قىلىۋاتقان دۆلەتلەر ئادەتتە تەرەققىي تاپقان دۆلەت-لەر بىلەن بولغان كۈچلۈك سېلىشتۇرما ئىچىدە، بولۇپمۇ جاھان-گىرلار ئۆز دۆلىتىگە تاڭغان خىلمۇخىل تەڭ باراۋەرسىز مۇناسى-ۋەت ھەمدە ھاقارەتلىك مۇستەملىكە تارىخىي كەچۈرمىشلىرى جەريانىدا، ئۆزلىرىنىڭ قالاقلىقى ۋە نامراتلىقىنى ھېس قىلغان، شۇنىڭ بىلەن جەمئىيەتنى زامانىۋىلاشتۇرۇش ئىرادىسىگە كەل-

گەن. ئۆز دۆلىتىنى قۇدرەت تاپقۇزۇش ۋە تەرەققىي قىلدۇرۇش نىشانىنى بەلگىلىگەن. بۇ خىل مەقسەتلىك زامانىۋىلاشتۇرۇش جەريانى ئادەتتە تەرەققىي تاپقان دۆلەتلەرنىڭ تارىخىي تەجرىبىلىرى ۋە تەرەققىيات يولىنى ئەينەك قىلىش ھەتتا دوراش بولۇپ ئىپادىلىنىدۇ. ئەينەك قىلىش زۆرۈر. بىراق، نوقۇل ھالدىكى دوراش شۇ دۆلەتنىڭ زامانىۋىلاشتۇرۇشىدىكى ئىلگىرى سۈرەلمەيدۇ.

تەرەققىي قىلىۋاتقان دۆلەتلەرگە نىسبەتەن ئېيتقاندا، ئەينەك قىلىش ۋە دوراش ئىمكانىيىتى بولغاچقا، ئۇلار تەرەققىي تاپقان دۆلەتلەر بېسىپ ئۆتكەن بەزى باسقۇچلاردىن ھالقىپ ئۆتۈپ كېتىشكە ئۇرۇنىدۇ. ئىمكانىيەتنىڭ بارىچە ئەڭ قىسقا ۋاقىت ئىچىدە تەرەققىي تاپقان دۆلەتلەرگە يېتىشىۋېلىش ھەتتا ئېشىپ كەتمەكچى بولىدۇ. «سەكرەش» بىر خىل ئۆز مىللىتىنى تېزىرەك قۇدرەت تاپقۇزۇش، دۆلەتنىڭ مۇستەقىللىقىنى ھەققىي ئىشقا ئاشۇرۇش ۋە ئۇنىڭغا كاپالەتلىك قىلىش، ئۆز دۆلىتى خەلقىنى نامراتلىق ھالىتىدىن قۇتۇلدۇرۇش ھەم بېيىتىشتىن ئىبارەت كۈچلۈك ئارزۇنى ئىپادىلەيدۇ. شۇڭا، «سەكرەش» تەرەققىي قىلىۋاتقان دۆلەتلەرنىڭ مىللىي ئىپتىخارلىق تۇيغۇسىنىمۇ ئىپادىلەپ بېرىدۇ.

جەمئىيەتنى زامانىۋىلاشتۇرۇش نىشانىنى ئىشقا ئاشۇرۇش ئۈچۈن، تەرەققىي قىلىۋاتقان دۆلەتلەر ئادەتتە مەلۇم دەرىجىدە پىلان تۈزۈش ئارقىلىق جەمئىيەتنى زامانىۋىلاشتۇرۇش جەريانىنى ئىلگىرى سۈرىدۇ. چۈنكى، پەقەت مەلۇم پىلان ئارقىلىقلا دۆلەت ئىچىدىكى بايلىق، چەكلىك مالىيە كۈچى ۋە ئىشلەپچىقىرىش ئامىللىرى ئىمكانىيەتنىڭ بارىچە ئۈنۈملۈك تەشكىللىنىپ، ئاندىن ئەڭ زۆرۈر ۋە ئەڭ پايدىلىق تەرەققىياتقا ئىگە بولغىلى ھەم بۇ خىل تەرەققىياتنى ئىمكانىيەتنىڭ بارىچە پۈتۈن دۆلەتنىڭ ئۇزاق مۇددەتلىك مەنپەئىتىگە ئۇيغۇنلاشتۇرغىلى بولىدۇ.

3. چەت ئەلنىڭ ئىلغار مەدەنىيىتى ۋە تەرەققىيات ئەندىزىسىنى كىرگۈزۈش ۋە قوبۇل قىلىش تەرەققىي قىلىۋاتقان دۆلەتلەرنىڭ زامانىۋىلاشتۇرۇش جەريانىدا ئەنئەنىۋىي تەرەققىي تاپقان دۆلەتلەر بىلەن بولغان كۈچلۈك سېلىشتۇرما ئىچىدە پەيدا بولغان ۋە قوزغالغان بولىدۇ. مۇنداقچە ئېيتقاندا، سىرتقى مۇھىت تەرىپىدىن قوزغىتىلغان ۋە ھەرىكەتلەندۈرۈلگەن بولىدۇ. 19 - ئەسىردە يۇقىرى پەللىگە يەتكەن غەربىي ياۋروپا ۋە شىمالىي ئامېرىكا دۆلەتلىرىنىڭ زامانىۋىلاشتۇرۇش جەريانى بۇ دۆلەتلەرنىڭ ئۇزاق مۇددەتلىك تارىخىي تەرەققىياتىنىڭ توپلىمىسى. شۇڭا، تەرەققىي قىلىۋاتقان دۆلەتلەر ئۆزىنىڭ زامانىۋىلىشىش جەريانىدا، مۇستەسناسىز ھالدا سىرتتىن تۈرلۈك زامانىۋىلاشتۇرۇش ئامىللىرىنى يەنى ئىقتىسادىي ئەندىزە، ئىجتىمائىي قىممەت قارىشى، تەرەققىيات ئىستراتېگىيىسى، پەن - تېخنىكا قاتارلىقلارنى كىرگۈزىدۇ. يات مەدەنىيەت ۋە سىرتقى ئەندىزىلەرنىڭ كىرگۈزۈلۈشى نۇرغۇن ئالاھىدە تەسىرلەرنى ئېلىپ كېلىدۇ. بىرىنچى، سىرتقى ئامىللارنىڭ كىرگۈزۈلۈشى مۇستەسناسىز ھالدا شۇ دۆلەت جەمئىيىتىدە ئەسلىدە بار بولغان ئەنئەنە ئامىللىرى ۋە جەمئىيەت قۇرۇلمىسى بىلەن قارىمۇقارشىلىق پەيدا قىلىدۇ، نۇرغۇن ئىجتىمائىي زىددىيەت ۋە توقۇنۇشلارنى كەلتۈرۈپ چىقىرىدۇ. ئىككىنچى، بۇ خىل سىرتقى ئامىلنى ئاساس قىلىپ قوزغالغان زامانىۋىلاشتۇرۇش جەريانى جەمئىيەتنىڭ جىددىي ئۆزگىرىشى ۋە تەرەققىي قىلىشىنى كەلتۈرۈپ چىقىرىدۇ. ئەسلىدىكى ئىجتىمائىي قۇرۇلما مۇناسىۋەتلىرىنىڭ پارچىلىنىشى ياكى قايتىدىن تەشكىللىنىشىنى كەلتۈرۈپ چىقىرىدۇ. شۇڭا بۇ دۆلەتلەرنىڭ زامانىۋىلاشتۇرۇش جەريانىدا تەرەققىي تاپقان دۆلەتلەرنىڭ زامانىۋىلاشتۇرۇش جەريانىغا قارىغاندا مۇقىمسىزلىق بەكرەك ئىپادىلىنىدۇ. مۇقىمسىزلىقنى كەلتۈرۈپ چىقىرىدىغان ئامىللار بىر تەرەپتىن، ئەنئەنىۋى ئىچىدە

ئىجتىمائىي كۈچلەردىن كېلىدۇ. يەنە بىر تەرەپتىن، جەمئىيەتنى زامانىۋىلاشتۇرۇشقا بەك ئالدىراپ كەتكەن ئىجتىمائىي كۈچلەر- نىڭ پۈتكۈل جەمئىيەتنىڭ ماسلىشىپ تەرەققىي قىلىشىنى بۇزۇ- شىدىن كېلىدۇ. ئۈچىنچىدىن، تەرەققىي قىلىۋاتقان دۆلەتلەرنىڭ «نەمۇنىلىك تەسىرى» غايەت زور ئىجتىمائىي بېسىم پەيدا قىلىپ، تەرەققىي قىلىۋاتقان دۆلەتلەرنىڭ نورمال، مۇقىم تەرەققى- ياتىغا بۇزغۇنچىلىق قىلىدۇ. بىر تەرەپتىن شۇ دۆلەت خەلقىدە يۇقىرى ئۈمىد، تەرەققىيات سەۋىيىسى ۋە بەرداشلىق بېرىش كۈچىدىن ھالقىغان جىددىيلىك پىسخىكىسى پەيدا قىلىدۇ. يەنە بىر تەرەپتىن، دۆلەت ۋە ھۆكۈمەتنى كۆز ئالدىدىكى مەنپەئەتتىنلا كۆزلەيدىغان تاكتىكا تۈزۈشكە مەجبۇر قىلىدۇ. شۇنىڭ بىلەن ئۇزۇن مۇددەتلىك پىلاننىڭ ئەمەلگە ئاشماسلىقىنى كەلتۈرۈپ چىقىرىدۇ. ئۇزۇن مۇددەت ئىستېمال ئېھتىياجىنى قاندۇرۇش مۇمكىن بولمىغاچقا، سىياسىي قالايمىقانچىلىق ۋە ئىجتىمائىي داۋالغۇش كېلىپ چىقىدۇ.

4. «ئىككى مەنبە» لىك جەمئىيەت قۇرۇلمىسىنىڭ

ئۇزۇن مۇددەت بىرلىكتە مەۋجۇت بولۇپ تۇرۇشى ئىككى مەنبەلىك ئىجتىمائىي قۇرۇلما دېگىنىمىز، پۈتكۈل ئىجتىمائىي قۇرۇلما سىستېمىسىدا بىرلا ۋاقىتتا نىسبەتەن زامان- نىۋىلاشقان شەھەر جەمئىيىتى بىلەن غەيرىي زامانىۋى يېزا جەم- ئىيىتىنىڭ روشەن سېلىشتۇرما بولۇپ بىرلىكتە مەۋجۇت بولۇپ تۇرغانلىقىنى كۆرسىتىدۇ. «ئىككى مەنبەلىك قۇرۇلما تەرەققىي تاپقان دۆلەتلەردىمۇ مەۋجۇت، بىراق دائىرىسى ناھايىتى تار. تەرەققىي قىلىۋاتقان دۆلەتلەردە «ئىككى مەنبە» لىك ئىجتىمائىي قۇرۇلما پەقەت ئىقتىسادىي جەھەتتىلا مەۋجۇت بولۇپ قالماستىن، بەلكى يەنە ئىجتىمائىي سىياسىي، ئىجتىمائىي تۇرمۇش ۋە ئىدىيە - مەدەنىيەت قاتارلىق تەرەپلەرگىچە سىڭىپ بولىدۇ.

ئامېرىكىلىق ئىقتىسادشۇناسلار لويىس بۇنداق ئالاھىدىلىكنى ئوب-
رازلىق بايان قىلىپ: بىز كانچىلىق ۋە مېتاللۇرگىيىگە ئوخشاش
يۈكسەك دەرىجىدە كاپىتاللاشقان سانائەت بىلەن ئەڭ قالاق ئىپتىد-
دائى تېخنىكىنىڭ بىرلىكتە مەۋجۇت بولۇپ تۇرۇۋاتقانلىقىنى،
ئاز ساندىكى ئالىي دەرىجىلىك ماگىزىنلارنىڭ ئەتراپىنى كونا
شەكىلدىكى دۇكانلارنىڭ ئوراپ تۇرغانلىقىنى، يۈكسەك دەرىجىدە
كاپىتالىزم شەكلىنى ئالغان ئېكىنزارلىقلارنىڭ ئەتراپىنى دېھقان-
لارنىڭ پايانسىز ئېتىزلىرىنىڭ ئوراپ تۇرغانلىقىنى، ئاز ساندى-
كى غەربچە تەربىيە كۆرگەن، غەربچە سۆزلىيەلەيدىغان، بىتخو-
ۋېن، ماركس ياكى ئېپىنىشتىيىنغا چوقۇنىدىغان كىشىلەرنىڭ بۇ
جەمئىيەتكە ئىنتايىن ماس كەلمەيدىغان كىشىلەر بىلەن بىللە
ياشاۋاتقانلىقىنى بايقىدۇق دەيدۇ. غايەت زور ئىجتىمائىي ئۆزگ-
رىش ياشاۋاتقان، تەرەققىي قىلىۋاتقان دۆلەت ئۈچۈن ئېيتقاندا،
«ئىككى مەنبە» لىك ئىجتىمائىي قۇرۇلمىنىڭ بارلىققا كېلىشى-
دىن ساقلىنىش قىيىن. كونترول قىلغىلى بولىدىغان زىددىيەت
دائىرىسىدە، «ئىككى مەنبە» لىك ئىجتىمائىي قۇرۇلما زامانىۋى-
لاشتۇرۇش مۇساپىسىگە پايدىلىق ياكى ئۇنى ئىلگىرى سۈرىدۇ.
بىراق، ئېغىر ئىجتىمائىي توقۇنۇش كەلتۈرۈپ چىقىرىشىمۇ
مۇمكىن. بولۇپمۇ نىسبەتەن قالاق ھالەتتە تۇرۇۋاتقان «ئىككى
مەنبە» ئىچىدىكى جەمئىيەت ئەزالىرى پۈتۈن جەمئىيەتكە قارىتا
كۈچلۈك نارازىلىق ۋە قارشىلىق كەيپىياتىنى شەكىللەندۈرۈشى
مۇمكىن. قانداق قىلىپ ئۆز دۆلىتىنىڭ ئەمەلىي ئەھۋالى ۋە
تەرەققىيات ئىستراتېگىيىسىنى چىقىش قىلىپ، ئاكتىپ ھەم
ئىجادچانلىق بىلەن «ئىككى مەنبە» لىك ئىجتىمائىي قۇرۇلمىنىڭ
مۇناپىسۋىتىنى ماسلاشتۇرۇش، ئۇنىڭ بىلەن پۈتۈن دۆلەتنىڭ
بىرلىككە كەلگەن زامانىۋىلاشتۇرۇش جەريانىنى ماسلاشتۇرۇش
ھالقىلىق مەسىلە بولۇپ ھېسابلىنىدۇ.

تۆتىنچى پاراگراف ئېلىمىزنىڭ سوتسىيالىستىك زامانىۋىلاشتۇرۇش يولى

1. ئېلىمىزنىڭ سوتسىيالىستىك زامانىۋىلاشتۇرۇش تارىخى

1949 - يىلى يېڭى جۇڭگو قۇرۇلغاندا ماۋزېدۇڭ پۈتۈن دۇنياغا: «جۇڭگو يۈكسەك مەدەنىيەتكە ئىگە مىللەت سۈپىتىدە دۇنياغا تونۇلىدۇ» دەپ جاكارلىغانىدى. 1954 - يىلى 9 - ئايدا 1 - نۆۋەتلىك مەملىكەتلىك خەلق ۋەكىللەر قۇرۇلتىيى 1 - قېتىملىق ئومۇمىي ۋەكىللەر يىغىنىدا ماۋزېدۇڭ يەنە: «بىرىنچى بەش يىللىق پىلان ئىچىدە جۇڭگونى سانائەتلەشكەن، يۈكسەك مەدەنىيەت سەۋىيىسىگە ئىگە ئۇلۇغ دۆلەت قىلىپ قۇرۇپ چىقىش كېرەك» دەپ كۆرسەتتى. 1958 - يىلى پارتىيە 8 - قۇرۇلتىيىدىن 2 - ئومۇمىي يىغىنىدا يەنىمۇ ئىلگىرىلىگەن ھالدا پۈتۈن مەملىكەت خەلقى «تېزلىك بىلەن دۆلىتىمىزنى زامانىۋى سانائەتكە، زامانىۋى يېزا ئىگىلىكىگە، زامانىۋى پەن - تېخنىكىغا ئىگە ئۇلۇغ سوتسىيالىستىك قۇدرەتلىك دۆلەت قىلىپ قۇرۇپ چىقىش ئۈچۈن كۈرەش قىلىش»قا سەپەرۋەر قىلىندى. گەرچە دۆلىتىمىزنىڭ سوتسىيالىستىك زامانىۋىلاشتۇرۇش مۇساپىسى سوتسىيالىستىك تارىخى باسقۇچىدا بىرنەچچە قېتىم بۇزىلغان ھەتتا ئۇزۇپ قويۇلغان بولسىمۇ، بىراق خەلقنىڭ ئىرادىسىنى، مىللەتنىڭ ئىرادىسىنى ھەرقانداق كۈچ توسۇپ قالالدى. 1982 - يىلى 9 - ئايدا، جۇڭگو كوممۇنىستىك پارتىيىسى 12 - قۇرۇلتىيىدا يەنە بىر قېتىم: «جۇڭگو كوممۇنىستىك پارتىيىسىنىڭ يېڭى تارىخى شارائىتىكى باش ۋەزىپىسى، پۈتۈن مەملىكەتتىكى ھەر مىللەت خەلقىنى ئىتتىپاقلاشتۇرۇپ، ئۆز كۈچىمىزگە تايىد-

نىپ ئىش كۆرۈپ، جاپا - مۇشەققەتكە چىداپ كۈرەش قىلىپ، تەدرىجىي ھالدا سانائەت، يېزا ئىگىلىكى، دۆلەت مۇداپىئەسى ۋە پەن - تېخنىكىنى زامانىۋىلاشتۇرۇشنى ئىشقا ئاشۇرۇش، دۆلەت-تىمىزنى يۈكسەك مەدەنىيەتكە، يۈكسەك دېموكراتىيىگە ئىگە سوتسىيالىستىك دۆلەت قىلىپ قۇرۇپ چىقىشتىن ئىبارەت» دەپ كۆرسىتىلدى. دۆلەتتىمىزنىڭ سوتسىيالىستىك زامانىۋىلاشتۇرۇشى توسۇۋالغىلى بولمايدىغان تارىخ ئېقىمىغا ئايلاندى.

دۆلەتتىمىز ئۇزاق تارىخقا ئىگە مەدەنىيەتلىك قەدىمىي دۆلەت، نەچچە مىڭ يىللىق مەدەنىيەت تارىخ ئەنئەنىسى غايەت زور تەسىر كۈچىگە ئىگە. شۇنىڭ بىلەن بىرگە، دۆلەتتىمىز يەنە نوپۇسى كۆپ چوڭ دۆلەت دۇنيا نوپۇسىنىڭ بەشتىن بىر قىسمىدىكى ئىگىلىدىغان نوپۇس ئىقتىساد، جەمئىيەت تەرەققىيات پەرقى چوڭ بولغان زېمىنغا تارقالغان. نەچچە مىڭ يىللىق فېئوداللىق جەمئىيەتنىڭ قاشاقلىقى يېقىنقى زاماندىن بۇيان ئېلىمىز جەمئىيەتنىڭ تەرەققىياتىنى دۇنيادىكى ئىلغار دۆلەتلەردىن زور دەرىجىدە ئارقىدا قويدى. نامرات، قالاق ھالەتتىكى چوڭ دۆلەتكە ئايلاندۇرۇپ قويدى. سوتسىيالىزم تۈزۈمى ئورنىتىلغان يېرىم ئەسىردىن بۇيان، ئېلىمىزنىڭ زامانىۋىلاشتۇرۇش ئىشلىرى جۇش ئۇرۇپ راۋاجلاندى. بۇ دۆلەتتىمىز كەلگۈسى سوتسىيالىستىك زامانىۋىلاشتۇرۇش قۇرۇلۇش ئىشلىرىنىڭ تارىخى ئالدىنقى شەرتىنى تەشكىل قىلىدۇ.

1979 - يىلىدىن بۇيان، ئىسلاھات - ئېچىۋېتىشنىڭ باشلانغىنى بىلەن دۆلەتتىمىزنىڭ زامانىۋىلاشتۇرۇش ئىشلىرى يەنە يېڭى تارىخىي تەرەققىيات باسقۇچىغا قەدەم قويدى. «جۇڭگوچە ئالاھىدىلىككە ئىگە سوتسىيالىستىك زامانىۋىلاشتۇرۇش» ھازىر-قى دەۋرنىڭ ئاساسىي تېمىسىغا ئايلاندى.

جۇڭگوچە سوتسىيالىستىك زامانىۋىلاشتۇرۇشنى ئىشقا ئاشۇرۇشتا، ئىقتىسادىي تۈزۈلمە ئىسلاھاتىنى مەركەز قىلغان ئومۇمىي-

يۈزلۈك تۈزۈلمە ئىسلاھاتىنى ئېلىپ بېرىش زۆرۈر. سوتسىيە-
لىستىك زامانىۋىلاشتۇرۇشنىڭ ئۈمىدى ئىسلاھاتتا. ئىسلاھات
سوتسىيالىستىك زامانىۋىلاشتۇرۇشنىڭ پۈتۈن جەريانغا سىڭدۈ-
رۈلۈشى كېرەك. بىر ئېغىز سۆز بىلەن ئېيتقاندا، ئىسلاھات-
سوتسىيالىستىك زامانىۋىلاشتۇرۇشنى ئىشقا ئاشۇرۇشنىڭ مۇقەر-
رە يولىدۇر.

2. ئېلىمىز سوتسىيالىستىك زامانىۋىلاشتۇرۇشنىڭ ئالاھىدىلىكى

(1) پەقەت ئىسلاھات ئېلىپ بارغاندىلا، ئاندىن سوتسىيە-
لىزىمنىڭ تارىخىي تەلىپىگە ئۇيغۇنلاشقىلى بولىدۇ
2 - دۇنيا ئۇرۇشىدىن كېيىن قۇرۇلغان سوتسىيالىستىك
دۆلەتلەر سابىق سوۋىت ئىتتىپاقىنىڭ سوتسىيالىستىك قۇرۇلۇش
تەجرىبىلىرىنى قوبۇل قىلىپ ۋە ئەينەك قىلىپ، ھوقۇق يۈكسەك
دەرىجىدە مەركەزلەشتۈرۈلگەن ئىقتىسادىي تۈزۈلمە بەرپا قىلدى.
بۇ خىل تۈزۈلمىنىڭ ئاساسلىق ئالاھىدىلىكى دۆلەت بارلىق ئىچ-
تىمىئايى، ئىقتىسادىي پائالىيەتلەرنىڭ تەشكىللىگۈچىسى، رەھ-
بەرلىك قىلغۇچىسى، دۆلەت مەمۇرىي بۇيرۇق خاراكتېرىدىكى
پىلان ئارقىلىق كارخانىنىڭ ئىقتىسادىي پائالىيەتلىرىنى بىۋاسىتە
كونترول قىلىدۇ. كارخانىنىڭ ئىگىلىك باشقۇرۇش پائالىيەتلى-
رىنى كونكرېت بەلگىلەيدۇ. بۇ خىل تۈزۈلمىنىڭ ئورنىتىلىشى
مىللىي ئىگىلىكنىڭ تېز سۈرئەتتە ئەسلىگە كېلىشى ۋە راۋاجلى-
نىشىدا ئاكتىپ رول ئوينىدى. مىللىي ئىگىلىكنى بىر مەزگىل
ئىچىدە يۇقىرى سۈرئەتتە تەرەققىي قىلدۇردى. بىراق، 60 -
يىللارنىڭ ئوتتۇرىلىرىدىن باشلاپ، بۇ خىل تۈزۈلمىنىڭ نۇقسان-
لىرى بارغانسېرى ئاشكارىلىنىشقا باشلىدى. ھەرقايسى دۆلەتلەر-
نىڭ ئىقتىسادىدا تۆۋەنلەش كۆرۈلدى. بۇ نۇقتىلار ئاساسەن
تۆۋەندىكىلەردىن ئىبارەت:

دۆلەت ھوقۇقى يۈكسەك دەرىجىدە مەركەزلەشكەن بۇيرۇق شەكلىدىكى پىلان ئارقىلىق ئىقتىسادنى باشقۇرغانلىقتىن، ھۆكۈمەت بىلەن كارخانا ئايرىلمىدى، تاۋار ئىشلەپچىقىرىشقا سەل قارالدى، قىممەت قانۇنىيىتى ۋە بازارنىڭ رولىغا ئېتىبار بېرىلدى، ماددىي مەنپەئەت پىرىنسىپى ئىنكار قىلىندى. كارخانىلاردا بولۇشقا تېگىشلىك ئۆز - ئۆزىگە خوجا بولۇش ھوقۇقى تارتىۋېلىنىپ، كارخانا ۋە ئەمگەكچىلەرنىڭ ئاكتىپچانلىقى، تەشەببۇسكارلىقى قاتتىق بېسىمغا ئۇچرىدى. شۇنىڭ بىلەن بىرگە بۇ خىل قاتتىق تۈزۈلمىنى دەۋر قىلغان ھالدا بىر قاتار سىياسىي، پەن - تېخنىكا، مائارىپ، مەدەنىيەت تۈزۈلمىسى ۋە قاتتىق يېرىم قاتتىق ھالەتتىكى ئىدىيەۋى ئۇسۇل ۋە تۇرمۇش ئۇسۇلى شەكىللىنىپ، ئەسلىدە ھاياتىي كۈچى تولۇپ تاشقان سوتسىيالىستىك زامانىۋىلاشتۇرۇش قۇرۇلۇشى زور دەرىجىدە تەرەققىيات ھاياتىي كۈچىنى يوقىتىپ قويدى. كەڭ كۆلەملىك مۇھاكىمە ۋە ئىزدىنىش ئارقىلىق ھەرقايسى دۆلەتلەر ئىلگىرى - ئاخىر بولۇپ پەقەت ئىسلاھات ئارقىلىق يۇقىرىدا بايان قىلىنغان قاتتىق سادىي تۈزۈلمىنى ئىسلاھ قىلغاندىلا ئاندىن سوتسىيالىستىك تۈزۈمنىڭ ئەۋزەللىكىنى تېخىمۇ جارى قىلدۇرغىلى بولىدىغانلىقىدىكى، سوتسىيالىستىك زامانىۋىلاشتۇرۇش ئىشلىرىنى يۇقىرى سۈرئەتتە ئالغا قاراپ راۋاجلاندۇرغىلى بولىدىغانلىقىنى تونۇپ يەتتى.

سوتسىيالىزىمنىڭ تۈپكى ۋەزىپىسى تېخىمۇ تېز سۈرئەت، تېخىمۇ يۇقىرى ئۈنۈمدە ئىجتىمائىي ئىشلەپچىقىرىش كۈچلىرىنى راۋاجلاندۇرۇش، خەلق ئاممىسىنىڭ كۈنسېرى ئۆسۈۋاتقان ماددىي مەدەنىيەت تۇرمۇش ئېھتىياجىنى ئۈزلۈكسىز ھالدا تېخىمۇ ياخشى قاندۇرۇشتىن ئىبارەتتۇر. بىز شۇنىڭ ئۈچۈن سوتسىيالىستىك زامانىۋىلاشتۇرۇش قۇرۇلۇشى ئېلىپ بېرىش بىلەن بىر ۋاقىتتا، ئىسلاھاتتا چىڭ تۇرىمىزكى، بۇنىڭ تۈپ سەۋەبى،

سوتسىيالىزم جەمئىيىتىدىكى تۈرلۈك ئامىللار ئوتتۇرىسىدا كېلىپ چىققان تۈرلۈك ماسلىشالماسلىقلار، ئۇيغۇنلاشمىغان مۇنا-سىۋەتلەرنى تەڭشەش ۋە ئىسلاھ قىلىش ئارقىلىق ئىجتىمائىي ئىشلەپچىقىرىش كۈچلىرىنىڭ تەرەققىياتى ۋە جەمئىيەتتىكى ھەر-قايسى تەرەپلەرنىڭ ئۆزگىرىشىگە ماسلاشتۇرۇش، سوتسىيالىستىك ئىقتىساد ۋە جەمئىيەت تەرەققىياتىنى ھەقىقىي ئىلگىرى سۈرەلەيدىغان جانلىق ۋە ھاياتىي كۈچكە باي تۈزۈلمە بەرپا قىلىش-تىن ئىبارەت. ئىسلاھات بىلەن سوتسىيالىستىك زامانىۋىلاشتۇرۇش ئوتتۇرىسىدا لوگىكىلىق باغلىنىش مەۋجۇت.

2) پەقەت ئىسلاھات ئېلىپ بارغاندىلا، ئاندىن تەشەببۇسكار-لىق بىلەن ئۈنۈملۈك ھالدا يېڭى تېخنىكا ئىنقىلابىنىڭ خىرىسى-نى كۈتۈۋالغىلى بولىدۇ.

نۆۋەتتە دۇنيا مىقياسىدا يېڭى تېخنىكا ئىنقىلابى كۈتۈرۈل-مەكتە. بۇ دۆلىتىمىزنىڭ سوتسىيالىستىك زامانىۋىلاشتۇرۇش قۇرۇلۇشىغا نىسبەتەن ھەم بىر خىل پۇرسەت، شۇنىڭ بىلەن بىرگە كۈچلۈك خىرىس بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. ئەگەر بىز پەن - تېخنىكا تەرەققىياتىنىڭ زامانىۋىلاشتۇرۇشتىكى ئالاھىدە ئەھمى-يىتىگە سەل قارىساق، پۇرسەتنى تۇتمىساق، يېڭى تېخنىكا ئىن-قىلابىنىڭ يېتىپ كېلىشىنى ئاكتىپ كۈتۈۋالمىساق، تارىخىي پەيتنى قولدىن بېرىپ قويىمىز. بۇنداق پۇرسەت ۋە خىرىسقا يەزلەنگەن ئەھۋالدا، بىز ھازىر يۈرگۈزۈۋاتقان ئىقتىسادىي تۈزۈل-مىنى، پەن - تېخنىكا تۈزۈلمىسىنى، ماكارىپ تۈزۈلمىسىنى ۋە ئىدىيىۋى ئۇسۇلىمىزنى ئىسلاھ قىلىشنى تېزلىتىشىمىز. دۆلە-تىمىز زامانىۋىلاشتۇرۇش ئىشلىرىنى ئەڭ يېڭى پەن - تېخنىكا مۇۋەپپەقىيەتلىرىنى قوبۇل قىلالايدىغان ۋە ئۇنىڭدىن پايدىلىنالا-يدىغان ئەڭ كۈچلۈك ئىقتىدارغا ئىگە قىلىشىمىز لازىم. پەقەت شۇنداق قىلغاندىلا، دۆلىتىمىز ئاندىن زامانىۋىلاشتۇرۇش ئېقى-مىدا دۇنيادىكى ھەرقايسى دۆلەتلەرنىڭ تەرەققىيات سېپىگە قو-

شۇلايدۇ.

3) پەقەت ئىسلاھات ئېلىپ بارغاندىلا، ئاندىن دۆلىتىمىز سوتسىيالىزم جەمئىيىتى ئۈزلۈكسىز ھالدا ئۆزىنى ئۆزى مۇكەممەلەشتۈرەلەيدۇ.

دۆلىتىمىز ناھايىتى ئۇزاق بولغان فېئوداللىق جەمئىيەت باسقۇچىنى بېشىدىن ئۆتكۈزدى. فېئوداللىق ئەنئەنىلەر ھازىرغا قەدەر داۋاملىشىۋاتىدۇ، بىز يەنىلا ناھايىتى ئېغىر بولغان ئىقتىساد ۋە مەدەنىيەتنىڭ قالاقلقى ھەم فېئوداللىق ئۇششاق ئىشلەپ-چىقىرىشنىڭ تەسىرىدىن ئىبارەت يۈكنى كۆتۈرۈپ كېلىۋاتىمىز. بۇ كونا، قالاق بولغان تارىخىي ئەنئەنىلەرنىڭ ئاسارىتىنى بۇزۇپ تاشلىمىغاندا، سوتسىيالىستىك زامانىۋىلاشقان ئىقتىساد، سىياسىي، مەدەنىيەت ۋە تۇرمۇش ئۇسۇللىرىنى راۋاجلاندۇرۇش ئىدى. تايىن قېيىن بولىدۇ. ئەڭ ئاساسلىقى شۇكى، ئۆتكەنكى سوتسىيالىزم دەۋرىدە، تەجرىبىنىڭ يېتەرسىزلىكى تۈپەيلىدىن، «سول» چىل ئىدىيىنىڭ يېتەكچىلىكى ۋە بىر قىسىم چەت ئەل ئەندىزىلىرىنىڭ تەسىرى تۈپەيلىدىن، بىزدە ئىجتىمائىي ئىشلەپ-چىقىرىش كۈچلىرىنىڭ تەرەققىيات تەلپى بىلەن ماسلاشمىغان، ئۆلۈك، قاتمال بولغان بىر يۈرۈش ئىقتىسادىي تۈزۈلمە شەكىل-لەندى. دۆلىتىمىز زامانىۋىلاشتۇرۇش قۇرۇلۇشىنىڭ تەرەققىياتىنى ھەقىقىي ئىلگىرى سۈرۈش ئۈچۈن جەزمەن ئىجتىمائىي ئىشلەپچىقىرىش كۈچلىرىنى زور دەرىجىدە تەرەققىي قىلدۇرۇش كېرەك. بۇ مۇقەررەر ھالدا كۆپ تەرەپلەردىن ئىشلەپچىقىرىش كۈچلىرىنىڭ تەرەققىياتىغا ماس بولمىغان ئىشلەپچىقىرىش مۇنا-سىۋەتلىرى ۋە ئۈستۈرۈلمىنى ئۆزگەرتىشنى، بارلىق ماس كەل-مەيدىغان باشقۇرۇش ئۇسۇلى، پائالىيەت ئۇسۇلى ۋە ئىدىيىۋى ئۇسۇللارنى ئۆزگەرتىشنى تەلپ قىلىدۇ. پەقەت مۇشۇ خىل ئۈزلۈكسىز ئۆزىنى ئۆزى مۇكەممەللەشتۈرىدىغان، ئۆز - ئۆزىنى يېڭىلايدىغان سوتسىيالىزم تۈزۈمىلا ئاندىن ھەقىقىي ھاياتىي

كۈچكە ئىگە بولىدۇ.

ئىسلاھات - ئېچىۋېتىشنىڭ ئەڭ ئاخىرقى نەتىجىسى -
جىددىي تەرەققىي قىلىپ ئۆزگىرىۋاتقان دۇنيادا، سوتسىيالىستىك
زىماننىڭ ئۆزگىرىشىدىن ئىبارەت ئۇلۇغ نىشانغا يېتىشتىن
ئىبارەت بولىدۇ.

ئون ئىككىنچى باب

ئىجتىمائىي كاپالەت ۋە ئىجتىمائىي خىزمەت

جەمئىيەت ئۆز تەرەققىياتى داۋامىدا تۈرلۈك ئامىللارنىڭ گىرەلىشىپ، ئۆزئارا تەسىر كۆرسىتىشى تۈپەيلىدىن ئۆزئارا ماسلاشمايدىغان ئىجتىمائىي ھادىسىنى پەيدا قىلىپ قويۇشى مۇمكىن. شۇنداقلا تۈرلۈك ئىجتىمائىي مەسىلىلەرنى كەلتۈرۈپ چىقىرىشى مۇمكىن. ئەگەر بۇنىڭغا سەل قارىساق، جەمئىيەتنىڭ مۇقىملىقىغا ۋە جەمئىيەتنىڭ تەرەققىياتىغا تەسىر يەتكۈزۈپ قويمىز. شۇڭلاشقا ئىجتىمائىي تىزگىنلەش ۋاسىتىلىرىدىن ئۈنۈم-لۈك پايدىلىنىشقا ماھىر بولۇش بىلەن بىر ۋاقىتتا يەنە ئىجتىمائىي مۇقىملىقنىڭ مۇھىم مىخانىزمى بولغان ئىجتىمائىي كاپالەت فونكسىيىسىنىڭ رولىنى جارى قىلدۇرۇشقا ۋە ئىجتىمائىي خىزمەت سىستېمىسىنى قۇرۇش ۋە ئۇنى مۇكەممەللەشتۈرۈشكە تېخىمۇ ئەھمىيەت بېرىشىمىز كېرەك.

بىرىنچى پاراگراف ئىجتىمائىي كاپالەت ۋە ئۇنىڭ مەزمۇنى

1. ئىجتىمائىي كاپالەت چۈشەنچىسى
ئىجتىمائىي كاپالەت ۋە ئۇنىڭ تۈزۈمى ئىنسانلار جەمئىيىتىدە ئەزەلدىنلا بار بولغان ئەمەس، ئۇنىڭ بارلىققا كېلىشى چوڭقۇر

ئىجتىمائىي - ئىقتىسادىي مەنبەگە ئىگە. شۇڭا جەمئىيەتنىڭ ئومۇمىي مەھسۇلاتلىرىنى تەخسىملەش تۈزۈمى ئىچىدىكى ئالاھىدە بىر تەركىب سۈپىتىدە تۇرۇۋاتقان ئىجتىمائىي كاپالەت بىر تارەپ خىي كاتېگورىيە ھېسابلىنىدۇ.

1935 - يىلى ئامېرىكا پارلامېنتى «ئىجتىمائىي كاپالەت قانۇنى» نى تۈزۈپ چىقىپ، تۇنجى قېتىم ئىجتىمائىي كاپالەت ئۇقۇمىنى ئوتتۇرىغا قويدى. شۇنىڭدىن باشلاپ، ئىجتىمائىي كاپالەت مەسىلىسى چوڭقۇر تەتقىق قىلىنىپ، كەڭ دائىرىلىك ئەمەلىيەتتىن ئۆتكەن بولسىمۇ، لېكىن ئىجتىمائىي كاپالەتنىڭ مەزمۇنى ۋە كاتېگورىيىسى دۆلەتنىڭ سىياسىي تۈزۈمى، ئىقتىسادىي دې تەرەققىياتى، ئىجتىمائىي ئارقا كۆرۈنۈشى، مەدەنىيەت ئەنئەنىسى، قىممەت قارىشى، مىللىي ئالاھىدىلىكى قاتارلىق ئامىللارغا باغلىق بولغاچقا، ھەرقايسى دۆلەتلەرنىڭ بۇ ئۇقۇمنى قوللىنىشى ۋە چۈشىنىشىدە مۇئەييەن پەرق مەۋجۇت. چۈنكى، ئىجتىمائىي كاپالەت سىستېمىسى ئادەتتە پۇقرالارنىڭ ئاساسىي ھوقۇقى - مەنپەئىتىگە كاپالەتلىك قىلىش، ئىجتىمائىي پاراۋانلىق قىلغا كاپالەتلىك قىلىش ۋە پۇقرالارنىڭ مائارىپ جەھەتتە تەربىيەلىنىشىگە كاپالەتلىك قىلىش قاتارلىق تەرەپلەرگە تاقىلىدۇ. ئېلىمىزنىڭ دۆلەت ئەھۋالىغا ئاساسلانغاندا، ئىجتىمائىي كاپالەت - دۆلەتنى ئاساسىي گەۋدە قىلىپ، قانۇن بەلگىلىمىلىرىگە ئاساسەن، خەلق ئىگىلىكى كىرىمىنى تەقسىملەش ۋە قايتا تەقسىملەش ئارقىلىق جەمئىيەت ئەزالىرىنىڭ ئىقتىسادىي تۈر-مۇش ھوقۇقىنى كاپالەتكە ئىگە قىلىدىغان بىر خىل تۈزۈم ھېسابلىنىدۇ. ئۇ ئىجتىمائىي سۇغۇرتا، ئىجتىمائىي پاراۋانلىق، ئىجتىمائىي قوتقۇزۇش ۋە ئىجتىمائىي نەپقە قاتارلىقلارنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. بۇنىڭدىن باشقا ئاساسىي قانۇندا بەلگىلەنگەن تېببىي داۋالىنىش ۋە ساقلىقنى ساقلاش، ئىجتىمائىي مۇلازىمەت قاتارلىق مەزمۇنلارمۇ ئىجتىمائىي كاپالەت تۈزۈمىنىڭ مۇھىم

تەركىبىي قىسمىگە كىرىدۇ. لېكىن بەزىلەر، ئىجتىمائىي كاپا-
لەت بىلەن ئىجتىمائىي سۇغۇرتا، ئىجتىمائىي قۇتقۇزۇش، ئىج-
تىمائىي پاراۋانلىق، نەپقە بېرىش قاتارلىقلار ئوخشاش قاتلامد-
كى ئۇقۇم بولۇپ، بۇلارنىڭ ھەممىسى ئىجتىمائىي خىزمەتنىڭ
ئاساسىي مەزمۇنى دەپ قارايدۇ.

ھەرقايسى دۆلەتلەر ۋە مۇناسىۋەتلىك خەلقئارا تەشكىلاتلار-
نىڭ ئىجتىمائىي كاپالەتكە بەرگەن تەبىرى ئوخشاش ئەمەس،
بولۇپمۇ ئىجتىمائىي كاپالەت بىلەن ئىجتىمائىي سۇغۇرتا، ئىجتى-
مائىي ياردەم، ئىجتىمائىي پاراۋانلىق، ئىجتىمائىي قۇتقۇزۇش
ۋە قوغداش قاتارلىق مۇناسىۋەتلىك ئۇقۇملارنىڭ مۇناسىۋىتى توغ-
رىسىدا بىرقەدەر ئېنىق بولغان بىردەك كۆز قاراش يوق. لېكىن
بىرقەدەر ئومۇمىي بولغان كۆز قاراش ئەنگىلىيەلىك مەشھۇر
پاراۋانلىق مۇتەخەسسسى ۋىليام، ھېنرى بىۋېرىچنىڭ
(1879—1963) خەلقئارا ئەمگەكچىلەر تەشكىلاتى يىغىنىدا ئوتتۇ-
رىغا قويغان كۆز قارىشى بولۇپ، ئۇ ئىجتىمائىي كاپالەت ھۆكۈ-
مەتنىڭ ئەمگەكچىلەرنىڭ كىرىمىگە كاپالەتلىك قىلىپ، ئۇلارنىڭ
ئىشىسىز قالغاندا، ئاغرىپ قالغاندا، مېيىپەلەنگەندە، پېنسىيىگە
چىققاندا شۇنداقلا ئۆلۈپ كېتىپ مائاشى توختاپ قالغاندا ئەڭ
ئاددىي ئۆلچەمدىكى تۇرمۇش كىرىمىدىن بەھرىمەن بولۇشقا كاپا-
لەتلىك قىلىشى كېرەكلىكىنى كۆرسىتىدۇ دەپ قارايدۇ. ئۇ
يەنە، ئىشىسىزلارغا قوللىنىلىدىغان تەدبىر ئۇلارنىڭ كىرىمى
توختاپ قالغانلىق مەسىلىسىنى تېزىرەك ھەل قىلىش ئۇسۇلى
بىلەن يەنى قايتا ئىشقا ئورۇنلىشىشقا يېتەكلەش، تەربىيەلەشنى
زىچ بىرلەشتۈرۈش كېرەكلىكىنى تەكىتلەيدۇ. بۇ بىر تەسۋىر
خاراكتېرىدىكى تەبىر بولسىمۇ، لېكىن ھەرقايسى دۆلەتلەرنىڭ
ئىجتىمائىي كاپالەت تۈزۈمىدىكى ئورتاق ئالاھىدىلىكىنى ئەكس
ئەتتۈرىدۇ. ئەمەلىيەتتە نۇرغۇن دۆلەتلەرنىڭ ئىجتىمائىي كاپال-
تى ئىشچى، ئەمگەكچىلەر دائىرىسىدىن ھالقىپ ئۆتۈپ، باشقا

قاتلامدىكى بىر قىسىم ئىجتىمائىي جامائەتلەرگە كېڭىيىپ بولدى. شۇڭا ئىجتىمائىي كاپالەت ئۇقۇمىنىڭ ھەجىمىنى يەنىمۇ ئىلگىرىلىگەن ھالدا تەجرىبە قاتلىمىدا تۇرۇپ بېكىتىشكە توغرا كېلىدۇ. ئۇ ئاساسەن تۆۋەندىكى ئىككى تۈرنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ.

بىرىنچى، سۇغۇرتا خاراكتېرىدىكى ئىجتىمائىي كاپالەت، ئادەتتە ئىجتىمائىي سۇغۇرتا ياكى دۆلەت سۇغۇرتىسى دەپمۇ ئاتىلىدۇ. ئۇ دۆلەتنىڭ باشقۇرۇشى بىلەن قانۇن تۈزۈش ئارقىلىق يۈرگۈزۈلىدىغان، ئاساسەن مەجبۇرلاش خاراكتېرىدىكى پىرىنسىپلار ئاساسىدىكى سۇغۇرتا تۈزۈمى بولۇپ، ياشانغانلار سۇغۇرتىسى، ئىشسىزلىق سۇغۇرتىسى، ئىش ئۈستىدە يارىلىنىش سۇغۇرتىسى، تۇغۇت سۇغۇرتىسى ۋە داۋالىنىش سۇغۇرتىسى قاتارلىقلارنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. سۇغۇرتا ئويىپكىتى ئىش ئورنىدىكى ئەمگەكچىلەر، شۇڭا ئۇ ئەمگەك سۇغۇرتىسى خاراكتېرىدە بولۇپ، سۇغۇرتىنىڭ مەزمۇنى ۋاقىتلىق ياكى مەڭگۈلۈك ھالدا ئەمگەك قىلىش ئىقتىدارىنى يوقاتقان ھەمدە ۋاقىتنىچە خىزمىتىنى يوقاتقان ھادىسىلەرگە قارىتىلىدۇ.

ئىجتىمائىي سۇغۇرتا بىلەن سودا سۇغۇرتىسى ئوخشاشلا مەلۇم بىر خىل خەۋپ - خەتىرى بولغان ئىش تۈرلىرىگە قارىتىلغان كەسپىي خىزمەت بولۇپ، مەبلەغ تەڭپۇڭلۇقىدا ئوخشاشلا چوڭ سان پىرىنسىپىغا ئەمەل قىلىنغاچقا، ئىككىلىسىلا «سۇغۇرتا» كاتېگورىيىسىگە كىرىدۇ. لېكىن بۇ ئىككىسىنىڭ پەرقىمۇ خېلى چوڭ. (1) سودا خاراكتېرىدىكى سۇغۇرتا پايدا ئېلىشنى مەقسەت قىلىدۇ. ئىجتىمائىي سۇغۇرتا بولسا پايدا ئېلىشنى كۆزلىمەيدۇ، ئۇنىڭ مەقسىتى ئەمگەكچىلەرنىڭ ئاساسىي كىرىمىگە كاپالەتلىك قىلىشتىن ئىبارەت. (2) سودا خاراكتېرىدىكى سۇغۇرتىنىڭ مەبلىغىنى پۈتۈنلەي سۇغۇرتىغا قاتناشقۇچىلار تاپشۇرغان سۇغۇرتا ھەققىگە تايىنىدۇ. ئىجتىمائىي سۇغۇرتا بولسا سۇغۇرتىغا قاتناش.

قۇچىلار تاپشۇرغان ھەققىدىن باشقا، يەنە ھۆكۈمەت مالىيىسىنىڭ ئوخشاش بولمىغان دەرىجىدىكى قوللىشىغا تايىنىدۇ. مەسىلەن، بىر قىسىم دۆلەتلەردە ياشانغانلار سۇغۇرتىسىنىڭ سۇغۇرتا ھەققىنىڭ 1/3 قىسمىنى ھۆكۈمەت ئۆز ئۈستىگە ئالىدۇ. (3) سودا خاراكتېرىدىكى سۇغۇرتىغا پەقەت ئۆز ئىختىيارلىقى بىلەن قاتنىشىدۇ. ئىجتىمائىي سۇغۇرتىنى بولسا دۆلەت ئارىلىشىپ تەشكىللىەيدۇ ۋە باشقۇرىدۇ.

ئىككىنچى، سۇغۇرتا خاراكتېرى بولمىغان كىرىم پاراۋانلىقى مەسىلەن، نۇرغۇن دۆلەتلەردە قۇرامغا يەتمىگەنلەر، ئىگە - چاقىسى يوق تۇل خوتۇن، سالتاڭ ئەرلەر، ئېغىر ئاياغ ئاياللار، مېيىپ ھەربىيلەر ۋە ئۆلۈپ كەتكەن ھەربىيلەرنىڭ ئائىلە - تاۋابىئاتلىرى قاتارلىق كىشىلەرگە قوشۇمچە ياردەم پۇلى ئاجرىتىدۇ ھەمدە تۇرمۇش سەۋىيىسى نامراتلىق سىزىقىنىڭ ئاستىغا چۈشۈپ قالغان كىشىلەر ۋە ئائىلىلەرگە قوشۇمچە ياردەم پۇلى بېرىدۇ. بۇ خىل پاراۋانلىق بىلەن ئىجتىمائىي سۇغۇرتىنىڭ ئورتاق يېرى شۇكى، بۇ خىلدىكى كىشىلەرنىڭ ئاساسىي كىرىمىگە كاپالەتلىك قىلىش ھەمدە دۆلەت ئوتتۇرىغا چىقىپ تەشكىللىەشتىن ئىبارەت. لېكىن بۇ ئىككىسى يەنە زور دەرىجىدە پەرقلىنىدۇ، سۇغۇرتا خاراكتېرى بولمىغان ئىجتىمائىي كاپالەتنى پۈتۈنلەي دۆلەت مالىيىسى ئۆز ئۈستىگە ئالغان بولىدۇ، مەنپەئەتدار بولغۇچىنىڭ ھەق تاپشۇرۇشىنىڭ ھاجىتى يوق، چۈنكى ئۇنىڭ ئوبىيېكتى دائىم دېگۈدەك ئىقتىدارى ئاجىز بولغان بىر قىسىم كىشىلەر بولۇپ، ئادەتتە ئۇلارنىڭ سۇغۇرتا ھەققى تاپشۇرۇشقا قۇربى يەتمەيدۇ.

سۇغۇرتا خاراكتېرى بولمىغان كىرىم پاراۋانلىقىنى يەنىمۇ پەرقلىندۈرۈپ، ئىككى تۈرگە بۆلۈشكە بولىدۇ: بىرىنچى تۈر، ئۆسمۈر بالىلار، ئېغىر ئاياغ ئاياللار، ئىگە - چاقىسى يوق ئاتا - ئانىلار، مېيىپ ھەربىيلەر، ئۆلۈپ كەتكەن ھەربىيلەرنىڭ

ئائىلە - تاۋابئاتلىرى قاتارلىق كىشىلەرگە بېرىلىدىغان قوشۇمچە ياردەم پۇل بولۇپ، بۇنىڭ پىرىنسىپى ئۇلارنىڭ نامرات ھالەتكە چۈشۈپ قېلىشىدىن ساقلىنىش. ئىككىنچى تۈرى، نامرات ھالەتتە كە چۈشۈپ قالغان شەخسلەر ياكى ئائىلىلەرگە ياردەم بېرىش. نامراتلىق ياردىمى ئىجتىمائىي سۇغۇرتىنىڭ ئەڭ ئاخىرقى چەك سىزىقى بولۇپ، كىشىلەرنىڭ ئىقتىسادىي كىرىمى بىلەن ئىجتىمائىي كاپالىتى ۋە ئۇنىڭدىن باشقا تۈرلەردىكى پاراۋانلىقى مەلۇم ئۆلچەمدىكى تۇرمۇش سەۋىيىسىگە يەتمىگەن چاغدا، بۇ خىل كىشىلەر ئەڭ ئاخىرقى چەك سىزىقىنىڭ بۇ خىل ھىمايىسىگە ئىگە بولىدۇ.

تەجرىبە ئاساسىدىكى تەبىرىنىڭ يۇقىرىقى مەزمۇنىنى نەزەرىيە جەھەتتىن تەھلىل قىلغاندا، ئىجتىمائىي كاپالەتنىڭ مۇنداق بىر قىسىم خاراكتېرىنى بىلەلەيمىز: (1) ئىجتىمائىي كاپالەتنىڭ مەقسىتى كىشىلەرنىڭ ئاساسىي تۇرمۇش ئېھتىياجىغا كاپالەتلىك قىلىش بولۇپ، بۇ خىل خاراكتېر ئىجتىمائىي كاپالەتنىڭ تۈپكى خاراكتېرى ھېسابلىنىدۇ. (2) ئىجتىمائىي كاپالەت مەلۇم بىر خىل ماددىي نەرسە ياكى مۇلازىمەت شەكلىدىكى بېرىلىدىغان ياردەم ئەمەس، بەلكى كىرىم شەكلىدە تەمىنلىنىدىغان قۇتقۇزۇش ياردىمى ھېسابلىنىدۇ. (3) ئىجتىمائىي كاپالەت دۆلەت ھەرىكىتى بولۇپ، ئادەتتە قانۇن ئارقىلىق بېكىتىلگەن تۈزۈم ھېسابلىنىدۇ. ئۇ ھەرگىزمۇ ئايرىم شەخسلەرنىڭ قىسمەن، تاسادىپىي ھالدا ئېلىپ بارغان ھەرىكىتى ئەمەس. ئۇنىڭ بۇ خىل خاراكتېرى ئۇنى ئىنتايىن خەير - ساخاۋەت ئىشلىرىدىن ۋە ئاپەتكە ئۇچرىغانلارغا ياردەم بېرىش ھەرىكىتىدىن ئالاھىدە پەرقلىنىدۇرۇپ تۇرىدۇ.

ئىجتىمائىي كاپالەت ئۇقۇمىنى تار مەنىدە ۋە كەڭ مەنىدە چۈشىنىشكە بولىدۇ، لېكىن بۇ ئىككىسىنىڭ ئاساسىي پەرقىمۇ «ئاساسىي ئېھتىياج» نى قانداق چۈشىنىشتە. نۇرغۇن كىشىلەر

ئاساسىي ئېھتىياج يېمەك - ئىچمەك، كىيىم - كېچەك، ئائىلە بىساتلىرى قاتارلىق كۈندىلىك تۇرمۇش بۇيۇملىرىنى كۆرسىتىپ قالماستىن، بەلكى يەنە سالامەتلىك ئەھۋالىنىمۇ ھەتتا ئولتۇراق ئۆي جەھەتتىكى ئەھۋاللارنىمۇ كۆرسىتىدۇ. شۇڭا ئىجتىمائىي كاپالەت تېببىي داۋالاشنى كاپالەتلىشىمۇ ئۆز ئىچىگە ئېلىشى كېرەك دەپ قارايدۇ. بەزىلەر ھەتتا ئولتۇراق ئۆي پاراۋانلىقىنىمۇ ئۆز ئىچىگە ئېلىشى كېرەك دەپ قارايدۇ. نەزەرىيە جەھەتتىن بۇ خىل كۆز قاراشنى مۇئەييەنلەشتۈرۈشكە بولىدۇ، لېكىن ئەمەس. لىيەتتە بۇ خىل كەڭ مەنىدىكى ئىجتىمائىي كاپالەت ئۇقۇمى غەرب دۆلەتلىرىدىمۇ ناھايىتى ئاز ئىشلىتىلىدۇ. ئەمما، تەرەققىي قىلىدۇ. ۋاتقان ئەللەردە خېلى كۆپ ئىشلىتىلىدۇ. ئېلىمىزنىڭ نۆۋەتتە كى ئەھۋالىدا مۇشۇ مەنىدىكى ئىجتىمائىي كاپالەت ئۇقۇمى كۆپ-رەك ئىشلىتىلىدۇ.

تەرەققىي تاپقان ئەللەر بىلەن تەرەققىي قىلىۋاتقان ئەللەرنىڭ ئىجتىمائىي كاپالەت ئۇقۇمىنى ئىشلىتىشتىكى پەرق، ئاساسەن مۇشۇ دۆلەتلەرنىڭ ئىجتىمائىي كاپالەت تەرەققىيات سەۋىيىسىنىڭ ئوخشاش بولماسلىقى ۋە غەربتىكى پاراۋانلىق دۆلەتلىرى ئومۇمىي يۈزلۈك تېببىي مۇلازىمەت، ئولتۇراق ئۆي پاراۋانلىقى ۋە شەخس پاراۋانلىق مۇلازىمىتىنىڭ ئاللىقاچان ئىشقا ئاشقانلىقىدا بولۇۋاتىدۇ. ماددىي نەرسە ۋە مۇلازىمەت خاراكتېرىدىكى پاراۋانلىق بىلەن كىرىم خاراكتېرىدىكى پاراۋانلىق ئوتتۇرىسىدا ھەقىقەتەن پەرق بولغاچقا، ئەمەلىي خىزمەت جەريانىدا تېببىي داۋالاش مۇلازىمىتى ۋە شەخسىي مۇلازىمەتنىڭ خىزمەت مىقدارى زور. بۇ كەسىپتە شۇغۇللىنىدىغان خادىملار كۆپ بولغاچقا، بۇ خىل پاراۋانلىق بىلەن كىرىم خاراكتېرىدىكى پاراۋانلىقنى پەرقلىنىدۇ. رۈشكە توغرا كېلىدۇ. شۇڭا ئۇلار تار مەنىدىكى ئىجتىمائىي كاپالەت ئۇقۇمىنى ئىشلىتىدۇ. دىنامىكىلىق نۇقتىسىدىن قارىغاندا، كەڭ مەنىدىكى ئىجتىمائىي كاپالەت ئۇقۇمىنى ئىجتىمائىي

كاپالەتنىڭ شەرت - شارائىتى پىشپ يېتىلمىگەن باسقۇچتا قول-لىنىشقا باب كېلىدۇ. تار مەنىدىكى ئىجتىمائىي كاپالەت ئۇقۇمى-نى ئۇنىڭ شەرت - شارائىتى پىشپ يېتىلگەندىن كېيىن قوللىنىشقا بولىدۇ.

ئىجتىمائىي پاراۋانلىقنى ئىجتىمائىي كاپالەت بىلەن ئارىلاش-تۈرۈۋېتىشكە ھەمدە ئىجتىمائىي پاراۋانلىق ئۇقۇمىنىڭ ھەجىمى-نى كېڭەيتىۋېتىشكە بولمايدۇ. نۆۋەتتە ئېلىمىزدە نۇرغۇن كىشى-لەر ئىجتىمائىي پاراۋانلىقنى ئىجتىمائىي كاپالەتكە تەۋە بىر ئۇ-قۇم دەپ قاراپ، مېيىپلار، يېتىم بالىلار، قېرىلار ساناتورىيىسى قاتارلىقلارنى پاراۋانلىق ھېسابلايدۇ. دېمەك ئۇنىڭ ھەجىمى ناھا-يىتى كىچىك، ئەمما غەرب دۆلەتلىرىدە ئىجتىمائىي پاراۋانلىقنىڭ ھەجىمى ناھايىتى كەڭ ئۇقۇم بولۇپ، ئىجتىمائىي كاپالەت، تېببىي داۋالاش، ئولتۇراق گۆي پاراۋانلىقى، شەخسىي مۇلازىمەت ھەتتا مائارىپ پاراۋانلىقى قاتارلىقلارنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. «پا-راۋانلىق دۆلەتلىرى» تەمىنلىگەن بۇ پاراۋانلىقنىڭ بازار ساھەسى ئىچىدە ئىشقا ئاشقان ئىقتىسادىي پاراۋانلىق بىلەن بولغان مۇھىم پەرقى ئۇنىڭ دۆلەتنىڭ تىزگىنلىشى ئاستىدىكى ئىجتىمائىي قايتا تەقسىمات ئارقىلىق ئىشقا ئاشقان پاراۋانلىق بولغانلىقىدا. بۇ خىل پاراۋانلىقنىڭ ئىستېمال جەريانى دائىم كونكرېت ئادەم بولىدۇ. جامائەت پاراۋانلىقىدەك ئورتاق ئىستېمال ئەمەس. بۇ خىل مەنىدىكى پاراۋانلىق ئۇقۇمى بىلەن كەڭ مەنىدىكى ئىجتىما-ئىي كاپالەت ئۇقۇمى بىرقەدەر يېقىنلىشىپ كېتىدۇ. شۇڭا ئىج-تىمائىي كاپالەت ئۇقۇمى بىلەن ئىجتىمائىي پاراۋانلىق ئۇقۇمىنى ئۆزئارا بىرلەشتۈرۈپ چۈشىنىش كېرەك. غەرب دۆلەتلىرىدە كەڭ مەنىدىكى ئىجتىمائىي پاراۋانلىق بىلەن تار مەنىدىكى ئىجتى-مائىي كاپالەت تۈزۈمى قوللىنىلىدۇ. لېكىن نۆۋەتتە ئېلىمىزدە ئاساسىي جەھەتتىن بۇنىڭ ئەكسىچە.

2. ئىجتىمائىي كاپالەتنىڭ ئاساسىي مەزمۇنى

ئىجتىمائىي كاپالەت ئۇقۇمى نەزەرىيە جەھەتتىن كەڭ دائىرىلىك ئۇقۇم بولۇپلا قالماستىن، بەلكى ئەمەلىيەت جەريانىدا ئىنتايىن مول مەزمۇننى ئۆز ئىچىگە ئالغان ئۇقۇم ھېسابلىنىدۇ. ئوخشاش بولمىغان دۆلەتلەردە ئىجتىمائىي كاپالەتنىڭ كونكرېت مەزمۇنى ئوخشاش بولمايدۇ. ئېلىمىز ئەھۋالىدىن ئېلىپ ئېيتقاندا، ئېلىمىز خەلق ئىگىلىكى ۋە ئىجتىمائىي تەرەققىياتىنىڭ 7 - بەش يىللىق پىلانىدا ئىجتىمائىي كاپالەتنى تۆۋەندىكىچە تۆت خىل ئاساسىي مەزمۇنغا بۆلىدۇ.

1) ئىجتىمائىي سۇغۇرتا

ئىجتىمائىي سۇغۇرتا - دۆلەت ۋە جەمئىيەتنىڭ قانۇن شەكلى ئارقىلىق ئەمگەكچىلەر ياكى پۈتكۈل جەمئىيەت ئەزالىرىنىڭ قېرىش، ئاغرىش، مېيىپىلىنىش ياكى باشقا سەۋەبلەر تۈپەيلىدىن ئەمگەك ئىقتىدارىنى يوقىتىپ، قىيىنچىلىققا دۇچ كەلگەندە ماددىي ياردەم بېرىش ئۇسۇلى ئارقىلىق ئۇلارنىڭ ئاساسىي تۇرمۇش ئېھتىياجىنى كاپالەتكە ئىگە قىلىدىغان بىر خىل كاپالەت تۈزۈمى ھېسابلىنىدۇ. ئۇ سودا سۇغۇرتىسى بىلەن ئوخشاشمايدۇ.

ئېلىمىز ئىجتىمائىي سۇغۇرتىسىنىڭ ئوبيېكتى، دائىرىسى ئاساسەن دۆلەت ئىگىلىكىدىكى كارخانىلارنىڭ ئىشچى - خىزمەتچىلىرى، دۆلەت ئورگانلىرى، كەسپىي ئورۇنلارنىڭ خىزمەتچى خادىملىرى ھەمدە شەھەر - بازارلاردىكى كوللېكتىپ ئىگىلىكىدىكى ئىشچى - خىزمەتچىلەرنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. دۆلەت ئىگىلىكىدىكى كارخانىلارنىڭ ئىشچى - خىزمەتچىلىرىگە قارىتا ئەمگەك سۇغۇرتىسى تۈزۈمى يولغا قويۇلىدۇ. دۆلەت ئورگانلىرى، كەسپىي ئورۇنلارنىڭ خىزمەتچى خادىملىرىغا قارىتا داۋالاش، كېسەل بىلەن دەم ئېلىش، پېنسىيەگە چىقىش قاتارلىق ئۇسۇللار قوللىنىلىدۇ. شەھەر - بازارلاردىكى كوللېكتىپ ئىگىلىكىدىكى كارخانىلارنىڭ ئىشچى - خىزمەتچىلىرىگىمۇ دۆلەت ئىگىلىكىدە

كى كارخانلارنىڭ سۇغۇرتا ئۇسۇلىنى تەتبىقلاشقا بولىدۇ. كارخاننىڭ كىرىمىگە ئاساسەن ئەمگەك سۇغۇرتىسى چارىسىنى مۇۋاپىق ھالدا قوللىنىشقا بولىدۇ. دۆلەت ئىگىلىكىدىكى كارخانلار ۋە دۆلەت ئورگانلىرى، كەسپىي ئورۇنلارنىڭ ئىشچى - خىزمەتچىلىرى تۇغۇتتا، خىزمەتتىن چېكىنگەندە، پېنسىيىگە چىققاندا، كېسەل بولغاندا، مېيىپلەنگەندە، ئۆلگەندە بەلگىلىك ئىجتىمائىي سۇغۇرتا مۇئامىلىسىدىن بەھرىمەن بولالايدۇ. ئەمگەك سۇغۇرتا ھەققىنى ئاساسەن كارخانا ياكى دۆلەت ئۆز ئۈستىگە ئالىدۇ. جۇڭگو ئىجتىمائىي سۇغۇرتا تۈزۈمى ئىنتايىن روشەن بولغان سوتسىيالىستىك خاراكتېرگە ئىگە بولۇپ، ئۇ دۆلەت ۋە جەمئىيەتنىڭ ئەمگەكچىلەر بىلەن پۈتكۈل جەمئىيەت ئەزالىرىغا بولغان غەمخورلۇقىنى نامايان قىلىدۇ. ئۇ ئەمگەكچىلەرنىڭ ئەمگەك ئىقتىدارىنى يوقاتقاندىن كېيىنكى ئاساسىي تۇرمۇشىغا كاپالەتلىك قىلىپلا قالماستىن، پۇقرالارنىڭ ھوقۇق - مەنپەئىتىگە كاپالەتلىك قىلىپ، جەمئىيەت مۇقىملىقىنى ساقلاش، ئىشلەپچىقىرىش تەرەققىياتىنى ئىلگىرى سۈرۈشتە بەلگىلىك رول ئوينايدۇ.

2) ئىجتىمائىي پاراۋانلىق

ئىجتىمائىي پاراۋانلىق دۆلەتنىڭ جەمئىيەت ئەزالىرىنىڭ كۈندىلىك تۇرمۇش ئىشلىرى ۋە تۇرمۇش يۈكسىلىنى يەڭگىلەشتۈرۈش، پۈتكۈل جەمئىيەت ئەزالىرىنىڭ ماددىي ۋە مەنىۋى تۇرمۇش سەۋىيىسىنى يۇقىرى كۆتۈرۈش ئۈچۈن تەمىنلىنىدىغان پاراۋانلىق تۈرلىرى، پاراۋانلىق ئەسلىھلىرى ۋە ئىجتىمائىي مۇلازىمەتنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. ئۇ يەنە ئىگە - چاقىسى يوق كىشىلەر، يېتىم - يىسىرلار، مەجرۇھلار ھەمدە قېرىلار، بالىلار قاتارلىق جەمئىيەت ئەزالىرىغا قارىتىلغان پاراۋانلىق تۈرى، پاراۋانلىق ئەسلىھلىرى ۋە ئىجتىمائىي مۇلازىمەتنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. ئالدىنقىسى ھەق ئۆلچىمى نىسپىي ھالدا تۆۋەن بولغان

ئىشچى - خىزمەتچىلەر ئاشخانىسى، يەسلى، بالىلار باغچىسى، ساتىراشخانا، مونچا ھەمدە ئىشچى - خىزمەتچىلەر ياتقى، ئىش-چىلار ساناتورىيىسى قاتارلىق تۇرمۇش، مائارىپ، سەھىيە - داۋالاش قاتارلىق جەھەتلەردىكى پاراۋانلىق ئەسلىھەلىرىنى ئۆز ئىچىگە ئېلىپلا قالماستىن، يەنە قاتناش، مەدەنىي كۆڭۈل ئېچىش، تەنتەربىيە قاتارلىق جەھەتلەردىكى پاراۋانلىقىمۇ ئۆز ئىچىگە ئالدى. ئەمما جەمئىيەت ئەزالىرىغا نىسبەتەن ئېيتقاندا، بۇ ھەرگىزمۇ شەخسىي ئىش ھەققى ئارقىلىق بىۋاسىتە ئىگە بولىدىغان پاراۋانلىق بولماستىن، بەلكى ئىشچىلار ئۈيۈشمىسى قاتارلىق ئىجتىمائىي تەشكىلاتلار ياكى باشقا ئىجتىمائىي يوللار ئارقىلىق ئىگە بولىدىغان پاراۋانلىق ھېسابلىنىدۇ. بەزى پاراۋانلىق پەقەتلا بىر قىسىم كىشىلەرنىڭ مەلۇم بىر تەرەپتىكى چىقىمىنى ياكى ئالاھىدە قىيىنچىلىقىنى ھەل قىلىش ئۈچۈن تەسىس قىلىنغان بولىدۇ. مەسىلەن، سوغاق رايوندىكى ئىشچى - خىزمەتچىلەرنىڭ ئىسسىنىش پۇلى، شارائىتى جاپالىق رايونلاردىكى ئىشچى - خىزمەتچىلەرنىڭ قوشۇمچە ياردەم پۇلى ۋە ئىشچى - خىزمەتچىلەرنىڭ ئائىلىنى يوقلاش يول پۇلى، ئالاھىدە قىيىنچىلىقتىن قۇتقۇزۇش ياردەم پۇلى قاتارلىقلار. كېيىنكى ئاساسەن ئىجتىمائىي پاراۋانلىق ئورۇنلىرى، قېرىلار ساناتورىيىسى، ئۆسمۈرلەر پائالىيەت مەركىزى قاتارلىقلارنى قۇرۇش جەھەتلەردە ئىپادىلىنىدىغان پاراۋانلىق بولۇپ، ئۇ ياشانغانلار، بالىلار ۋە مەجرۇھلار ئۈچۈن ھەقسىز ياكى سىمۋول خاراكتېرىدە ھەق ئېلىپلا تۈرلۈك ئىجتىمائىي مۇلازىمەت بىلەن تەمىنلەيدۇ.

3) ئىجتىمائىي قۇتقۇزۇش

ئىجتىمائىي قۇتقۇزۇش - دۆلەت ۋە جەمئىيەتنىڭ تەبىئىي ئاپەت ياكى باشقا بەختسىزلىككە ئۇچرىغان ھەمدە غەيرىي سۈيۈپكە تىپ ئامىللار نۆپەيلىدىن تۇرمۇشتا قىيىنچىلىققا يولۇققان بىر قىسىم جەمئىيەت ئەزالىرىغا بېرىلىدىغان ماددىي جەھەتتىكى يار-

دەمنى كۆرسىتىدۇ. ئىجتىمائىي قۇتقۇزۇش ئادەتتە ئائىلىلەرنى ئاساس قىلىدۇ. ئەڭ تۆۋەن دەرىجىدىكى تۇرمۇش سەۋىيىسىنى ساقلاپ قېلىش ئۈچۈن، دۆلەت قىيىنچىلىقى بار ئائىلىلەرگە ھەقسىز ياردەم بېرىدۇ. ئېلىمىزدە ئىجتىمائىي قۇتقۇزۇشنىڭ ئويىپكىتى ئاساسەن تۈرلۈك ئاپەت يۈز بەرگەن رايونلاردىكى ئاپەتكە ئۇچرىغان ئائىلىلەر ۋە كۈتۈلمىگەن سەۋەبلەر تۈپەيلىدىن ۋاقتىدا چە قىيىنچىلىققا ئۇچرىغانلار، ئەمگەك قىلىش ئىقتىدارى يوق، تۇرمۇش كىرىم مەنبەسى بولمىغان قېرى - چۆرىلەر، مەجرۇھلار ھەمدە ئەمگەك كۈچى كەم، كىرىمى تۆۋەن، تۇرمۇشى ئالاھىدە قىيىن بولغان ئائىلىلەر ھېسابلىنىدۇ. پارتىيە 11 - نۆۋەتلىك مەركىزىي كومىتېتى 3۰ - ئومۇمىي يىغىنىدىن بۇيان، سوتسىيالىزم لىزىم ئىشلىرىنىڭ تەرەققىياتىغا ئەگىشىپ ئېلىمىزنىڭ كۆپ قىسمى رايونلىرىدا كىشىلەرنىڭ قورسقى توق، كېيىمى پۈتۈن بولۇش مەسىلىسى ئاساسىي جەھەتتىن ھەل قىلىندى. لېكىن، ئېلىمىز ئاھالىسىنىڭ كۆپ قىسمى يېزىلاردا بولغاچقا، ئۇنىڭ ئۈستىگە ئېلىمىزنىڭ ھازىرقى ئىشلەپچىقىرىش تەرەققىيات سەۋىيىسى بىرقەدەر تۆۋەن، تەبىئىي ئاپەتلەرگە تاقابىل تۇرۇش ئىقتىدارى ئاجىز بولغاچقا، دېھقانلار تۈرلۈك ئاپەتلەرنىڭ زىيىنىغا كۆپرەك ئۇچراۋاتىدۇ. شۇڭا ئىجتىمائىي قۇتقۇزۇش ئېلىمىزدە كى نامرات رايونلاردا بولۇپمۇ يېزىلاردا كەم بولسا بولمايدىغان مۇھىم بىر تۈرلۈك خىزمەت ھېسابلىنىدۇ.

4) ئىجتىمائىي غەمخورلۇق ۋە نەپقە

ئىجتىمائىي غەمخورلۇق ۋە نەپقە دۆلەت ۋە جەمئىيەتنىڭ ئىنقىلابىي قۇربان ئائىلى - تاۋابىئاتلىرىغا، مېيىپلەنگەن ھەربىيلەرگە، كەسىپ ئالماشقان ھەربىيلەرگە غەمخورلۇق قىلىدىغان، نەپقە بېرىدىغان ۋە باشقا ماددىي جەھەتتە ئېتىبار بېرىدىغان ۋە مەنئىي جەھەتتىن ئىلھاملاندۇرىدىغان بىر خىل ئىجتىمائىي خىزمەت ھېسابلىنىدۇ. ئېلىمىز ھۆكۈمىتى مېيىپ ھەربىيلەرنىڭ

تۇرمۇشىغا كۆڭۈل بۆلۈپ، ئۇنى كاپالەتكە ئىگە قىلىپ كەلدى. ئىنقىلابىي قۇربان ئائىلە - تاۋابىئاتلىرىغا نەپقە بېرىپ، ھەربىي ئائىلە - تاۋابىئاتلىرىغا ئالاھىدە غەمخورلۇق قىلىپ كېلىۋاتىدۇ. شۇنداقلا ئارمىيىنى ھېمايە قىلىش، ئۇلارنىڭ ئائىلە - تاۋابىئاتلىرىغا غەمخورلۇق قىلىشتەك تۈرلۈك پائالىيەتلەرنى زۆر كۈچ بىلەن قانات يايدۇرۇپ كېلىۋاتىدۇ.

ئىجتىمائىي كاپالەتنىڭ بۇ تۈرلۈك ئاساسىي مەزمۇنىنى كونكرېت ئەمەلىيەت داۋامىدا ئۆزئارا پەرقلەندۈرۈش تەسكە توختايدۇ. ئۇلار ئۆزئارا گىرەلىشىپ، ئورگانىك ھالدا بىرلىشىپ كېتىدۇ ھەمدە ئىجتىمائىي پاراۋانلىقنى ئاساسىي نۇقتا قىلىدۇ. ئېلىمىزدە ئىجتىمائىي سۇغۇرتا مەيلى دۆلەت، كولىكتىپ ئۆز ئۈستىگە ئالغان سۇغۇرتا مەسئۇلىيىتى بولسۇن، ياكى پۇل ئاما-نتى ۋە ئۆزئارا ياردەملىشىش خاراكتېرىدىكى سۇغۇرتا بولسۇن، بۇلارنىڭ ھەممىسىدە دۆلەت، كولىكتىپنىڭ خەلق ئاممىسىنىڭ تۇرمۇشىغا كۆڭۈل بۆلۈش، خەلق ئاممىسىنىڭ ئۆزئارا ياردەملىشىش - ھەمكارلىشىشىدەك يېڭىچە ئىجتىمائىي مۇناسىۋەت گەۋدەلەندۈرۈلگەن. ئىجتىمائىي قۇتقۇزۇش ئېلىمىزدە ئەزەلدىن ئىجتىمائىي پاراۋانلىق بىلەن كەسكىن پەرقلىنىپ كەتمەيدۇ. ئېلىمىزنىڭ قۇتقۇزۇش ۋە پاراۋانلىقىدىن ئىبارەت ئىككى تۈرلۈك ئىشى كۆپ ھاللاردا ئۆزئارا مۇناسىۋەتلىك بولغان بىر پۈتۈن گەۋدە سۈپىتىدە ئوتتۇرىغا چىقىدۇ. ئىجتىمائىي غەمخورلۇق ۋە نەپقىمۇ ئوخشاشلا ئىجتىمائىي پاراۋانلىققا مەنسۇپ بولغان ئىجتىمائىي كاپالەت خىزمەتلىرىنىڭ بىرى ھېسابلىنىدۇ.

3. ئىجتىمائىي كاپالەت تۈزۈمىنىڭ رولى

ئىجتىمائىي كاپالەت جەمئىيەتنى مۇقىملاشتۇرىدىغان بىر خىل مېخانىزم. جەمئىيەت مۇقىملىقى بىلەن جەمئىيەت تەرەققى-ياتى ئۆزئارا بىر - بىرىنى شەرت قىلىدۇ، ئۆزئارا رول ئوينايدۇ.

دۇ. بىرقەدەر مۇكەممەل بولغان ئىجتىمائىي كاپالەت سىستېمىسى جەمئىيەت ئۈچۈن، دېموكراتىك، ئىناق، مۇقىم بولغان ئىجتىمائىي مۇھىت يارىتىپ، جەمئىيەت تەرەققىياتىنى ئىلگىرى سۈرىدۇ. ئىجتىمائىي كاپالەت نۆزۈمىنىڭ رولىنى تۆۋەندىكى بىرقانچە تەرەپلەر بويىچە چۈشىنىشكە بولىدۇ.

بىرىنچى، ھەرقانداق جەمئىيەتتە تەبىئىي ئاپەت، ئىجتىمائىي ئىي ئاپەت ھامان بولۇپ تۇرىدۇ. مۇشۇنداق ئاپەتلەر تۈپەيلىدىن بىر قىسىم ئادەملەر ۋاقىتلىق ياكى مەڭگۈلۈك ھالدا ئەمگەك ئىقتىدارىدىن ئايرىلىپ قالىدۇ. جەمئىيەتتە ھامان تۇغۇلۇش، قېرىش، ئاغرىش، مېيىپىلىنىش، ئۆلۈش بولۇپ تۇرىدۇ. ھەر قانداق جەمئىيەتتە باشپاناھسىز، يېتىم - يېسىر، مۇساپىر، نامرات كىشىلەر بولۇپ تۇرىدۇ. مۇشۇنداق كىشىلەرگە قارىتا قۇتقۇزۇش، ياردەم بېرىشتە ھەمدە پۈتكۈل جەمئىيەتتە تۇرمۇش بىخەتەرلىكىنىڭ كاپالىتىنى ئىشقا ئاشۇرۇشتا جەمئىيەت كۈچلىرىگە تايانماي بولمايدۇ. يېزا ئىگىلىك جەمئىيەتتە بۇنداق ئىشلار ئاساسەن جەمەت - ئائىلە ۋە قولىم - قوشنىلارنىڭ ياردىمىگە تايىناتتى. ئىنسانلار سانائەتلەشكەن جەمئىيەتكە قەدەم قويغاندىن كېيىن، كىشىلەرنىڭ تۇغۇلۇش، قېرىش، ئاغرىش، ئۆلۈش، يارىلىنىش، مېيىپىلىنىش قاتارلىق مەسىلىلىرى بارغانسېرى جەمئىيەتنىڭ تەسىرىگە ۋە چەكلىمىسىگە ئۇچراپ تۇرغاچقا، ئىجتىمائىي كاپالەتنى جەمئىيەتتىكى مەلۇم بىر تارماق ياكى ئورۇنغا تايىنىپلا ھەل قىلىپ كەتكىلى بولمايدىغان بولۇپ قالدى. شۇڭا ئىجتىمائىي ئىشلەپچىقىرىش كۈچلىرى تەرەققىياتىغا ئاساسەن، دۆلەت كۈچىگە تايىنىپ تۇرۇپ، ئىجتىمائىي كاپالەت ئىشلىرىنى تەرەققىي قىلدۇرۇش ھازىرقى دەۋرنىڭ تەلىپى، ئىنسانلار جەمئىيەتى تەرەققىياتىنىڭ مۇقەررەر نەتىجىسى بولۇپ قالدى. شۇڭا دۆلەت ۋە ھۆكۈمەت ئىجتىمائىي كاپالەتنىڭ ئاساسىي گەۋدىسى ھېسابلىنىدۇ.

ئىككىنچى، ئىجتىمائىي كاپالەت دۆلەتنىڭ قانۇن شەكلى ئارقىلىق بېكىتىلگەن. دۆلەت ۋە جەمئىيەتنىڭ بىر خىل مەسئۇ-لىيىتى ۋە تۈزۈمى. ئىجتىمائىي كاپالەت — دۆلەتنىڭ پۇقرالار-نىڭ ئەڭ تۆۋەن ئىقتىسادىي تۇرمۇشىغا كاپالەتلىك قىلىشنى ئادا قىلىدىغان بىر خىل ئىجتىمائىي مەسئۇلىيىتى ھېسابلىنىدۇ. بۇ خىل مەسئۇلىيەتنى تۈزۈملەشتۈرگەندە ۋە قانۇنلاشتۇرغاندىلا، ئاندىن ھەقىقىي ئىشقا ئاشۇرغىلى بولىدۇ. ئىجتىمائىي كاپالەت تۈزۈمىنىڭ بارلىققا كېلىشى ۋە ئۇنىڭ تەرەققىي قىلىپ مۇكەممەللىشىشى دۆلەت قانۇنى ئارقىلىق قوغدىغانلىقىنىڭ نەتىجىسى. دۆلەت قانۇن شەكلى ئارقىلىق سىياسىي جەھەتتە، قانۇنىي جەھەتتە پۇقرالارنىڭ ئاساسىي تۇرمۇش ھوقۇقىنى قوغدايدۇ. ھۆكۈمەت بىۋاسىتە ئارىلىشىپ، باشقۇرۇش ئورگانلىرىنى تەسىس قىلىپ، قانۇنىي ۋاسىتىلەر ئارقىلىق ئۇنى باشقۇرۇپ تىزگىنلەيدۇ. شۇڭا ئىجتىمائىي كاپالەت دۆلەت ۋە جەمئىيەتنىڭ بىر خىل مەسئۇلىيىتى ۋە تۈزۈمى بولۇپ قالغان.

ئۈچىنچى، ئىجتىمائىي كاپالەت فوندى ئادەتتە بەلگىلىك دەۋردىكى دۆلەت كىرىمىدىن ئاجرىتىلىدۇ. ئۇ دۆلەت كىرىمىگە بولغان قايتا تەقسىملەشنىڭ مۇھىم ۋاسىتىسى. ئىجتىمائىي كاپالەت فوندى دۆلەت كىرىمىنى قايتا تەقسىملەش جەريانىدا ئىستېمال مال فوندىنىڭ بىر قىسمىغا ئايلاندى. ئۇ دۆلەتنىڭ مالىيە خام چوتى ئارقىلىق دۆلەت كىرىمىنى قايتا تەقسىملەشتىن كېلىدۇ. شۇڭا ئىجتىمائىي كاپالەتنى ئىقتىسادىي نوقتىدىن قارىغاندا، ئۇ دۆلەت كىرىمىنى قايتا تەقسىملەشتىن كېلىپ چىققان بىر خىل شەكىل بولۇپ، ئۇ شەھەر بىلەن يېزا، جىسمانىي ئەمگەك بىلەن ئەقلىي ئەمگەك ئوتتۇرىسىدىكى پەرقنى تۈگىتىدۇ. تۈرلۈك ئەمگەكچىلەرنىڭ كىرىمى ئوتتۇرىسىدىكى پەرقنى ئازايتىپ، پۇقرا-لارنىڭ تۇرمۇش قىيىنچىلىقىنى ھەل قىلىشتا مۇھىم رول ئوينايدۇ. دېمەك، ئىجتىمائىي كاپالەت جەمئىيەتنىڭ ئۆزىنى ئۆزى

تەڭشەپ ۋە تىزگىنلەپ، ئىجتىمائىي باراۋەرلىكنى ئىشقا ئاشۇرا-
لىشىدىكى مۇھىم پىشاڭ ھېسابلىنىدۇ.

تۆتىنچى، ئىجتىمائىي كاپالەتنىڭ ئوبيېكتى پۈتكۈل جەمئى-
يەت ئەزالىرى بولۇپمۇ تۈرلۈك سەۋەبلەر تۈپەيلىدىن ئۆز كۈچىگە
تايىنىپ ئۆزىنىڭ نورمال تۇرمۇشىنى قامداپ كېتەلمەيدىغان كى-
شىلەر ھېسابلىنىدۇ. ئىجتىمائىي كاپالەت ئادەمگە قارىتىلغان
كاپالەت، ئۇ ئىجتىمائىي مۇناسىۋەت ۋە ئائىلە ئەھۋالىنى شەرت
قىلمايدۇ. شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا ئۇنىڭ ئوبيېكتى جەمئىيەت
ئەزالىرى ئىچىدىكى قىسمەن كىشىلەر ئەمەس، بەلكى پۈتكۈل
جەمئىيەت ئەزالىرىنىڭ ئاساسىي تۇرمۇش ھوقۇقىغا كاپالەتلىك
قىلىشتىن ئىبارەت. ئىجتىمائىي كاپالەتتىن بەھرىمەن بولۇش
ھازىرقى زامان دۆلەت پۇقرالىرىنىڭ ئاساسىي ھوقۇقى ھېسابلى-
نىدۇ.

بەشىنچى، ئىجتىمائىي پاراۋانلىقنىڭ تۈپكى مەقسىتى ئىچ-
تىمائىي مۇناسىۋەتنى تەڭشەش. بۇمۇ ئىجتىمائىي پاراۋانلىقنىڭ
ئاساسىي رولى ھېسابلىنىدۇ. ئىجتىمائىي پاراۋانلىق دۆلەتنىڭ
پۇقرالارنىڭ ئاساسىي تۇرمۇش ھوقۇقىغا كاپالەتلىك قىلىش مەس-
ئۇلىيىتىنى ئادا قىلىشلا بولۇپ قالماستىن، تېخىمۇ مۇھىمى
دۆلەت ۋە ھۆكۈمەت ئىجتىمائىي كاپالەت ئارقىلىق جەمئىيەت
ئەزالىرىنىڭ ئاساسىي تۇرمۇش مەسىلىلىرىنى ھەل قىلىش،
جەمئىيەت ئەزالىرىنىڭ تۈرلۈك ماددىي مەنپەئەت مۇناسىۋىتىنى
تەڭشەپ، ئىجتىمائىي مۇناسىۋەتتىكى تۈرلۈك زىددىيەتلەرنى پە-
سەيتىش، بۇ ئارقىلىق جەمئىيەتنىڭ مۇقىملىقىغا ۋە دۆلەتنىڭ
ئۇزۇن مۇددەت ئەمىن بولۇشىغا كاپالەتلىك قىلىشتىن ئىبارەت.
شۇڭا ئىجتىمائىي كاپالەت يەنە «جەمئىيەتنى مۇقىملاشتۇرغۇچى»
ۋە «بىخەتەرلىك تورى» دەپمۇ ئاتىلىدۇ.

ئىككىنچى پاراگراف ئىجتىمائىي خىزمەت

1. ئىجتىمائىي خىزمەت چۈشەنچىسى

ئىجتىمائىي خىزمەت دېگىنىمىز، ھازىرقى زامان دۆلەتلىرى ۋە باشقا ئىجتىمائىي تەشكىلاتلار ۋە شەخسلەرنىڭ جەمئىيەتنى تۈرلۈك شەكىلدىكى ئۈنۈمۈرسال ئىجتىمائىي مۇلازىمەت بىلەن تەمىنلەش ئۈچۈن ئېلىپ بارغان تەشكىلىي ھەرىكىتى ۋە ئىجتىما-ئىي پائالىيەتلىرىنى كۆرسىتىدۇ. بۇ خىل ئىجتىمائىي مۇلازىمەت-نىڭ مەقسىتى ئىجتىمائىي مۇناسىۋەت ۋە ئىجتىمائىي پىسخىكىنى تەڭشەپ، جەمئىيەت ئەزالىرىنىڭ تۈرلۈك ئالاھىدە-ئېھتىياجىنى قانائەتلەندۈرۈش، ئىنسانلارنىڭ تەشەببۇسكارلىق روھى ۋە يوشۇ-رۇن ئىقتىدارىنى قوزغاپ ۋە جارى قىلدۇرۇپ، ئىجتىمائىي سىياسەتنىڭ ئەڭ ئۈنۈملۈك بولۇشىنى ئىشقا ئاشۇرۇشتىن ئىبار-رەت.

نۆۋەتتە ئىجتىمائىي خىزمەتنىڭ خاراكتېرى بىلەن ۋەزىپى-سىگە بولغان تونۇش بىردەك ئەمەس ياكى مۇكەممەل، ئورتاق بولغان تەبىرى يوق. ئامېرىكا 1972 - يىلى نەشر قىلغان «دۇنيا ئىجتىمائىي پەن ئېنسىكلوپېدىيىسى» دە، ئىجتىمائىي خىزمەتنىڭ دائىرىسى بىرقۇر تەسۋىرلەنگەن. ئومۇلاشتۇرۇپ ئېيتقاندا: ئىج-تىمائىي خىزمەتنىڭ نىشانى جەمئىيەتتە زىيانغا ئۇچرىغان شەخس، ئائىلە، ئىجتىمائىي رايون ۋە توپلىشىپ ياشىغۇچىلارنى ئۆز ئىجتىمائىي ئىقتىدارىنى ئەسلىگە كەلتۈرۈش ۋە ياخشىلاشقا ياردەملىشىپ ھەم شارائىت يارىتىپ بېرىپ، ئۇلارنى ۋەيران بولۇشتىن ساقلاپ قېلىش. ئىجتىمائىي خىزمەتنىڭ فونكسىيىسى كىشىلەرنىڭ جەمئىيەتكە ئۇيغۇنلىشىشىغا ياردەملىشىش ھەم ئىج-تىمائىي تۈزۈمنى ياخشىلاشتىن ئىبارەت. كەسپىي ئىجتىمائىي

خىزمەتچىلەرنىڭ ۋەزىپىسى ھەر خىل مۇۋاپىق تەدبىرلەرنى قول-لىنىپ ئاشۇنداق نامرات، كېسەل بولۇش، ۋەزىپىسىدىن قالدۇ-رۇلۇش، توقۇنۇش تۈپەيلى شەخسىي ئائىلە ياكى جەمئىيەتنىڭ بۆلۈنۈشى تۈپەيلىدىن ئىقتىسادىي جەھەتتە ۋە ئىجتىمائىي مۇھىتتا تەڭپۇڭلۇقنىڭ بۇزۇلۇشى بىلەن قېيىنچىلىققا چۈشۈپ قالغان كىشىلەرگە ياردەم بېرىشتىن ئىبارەت بولىدۇ. ئۇنىڭدىن باشقا يەنە ئىجتىمائىي پاراۋانلىق سىياسىتى بىلەن ئىجتىمائىي جەھەتتە ئالدىنى ئېلىش لايىھىسىنى تۈزۈشىگە قاتنىشىدۇ دەپ بايان قىلىنغان.

ئىجتىمائىي خىزمەت مۇئەييەن ئىقتىسادىي، سىياسىي تۈ-زۈمنىڭ قوللىشى ۋە قوغدىشى ئاستىدا قانات يايدۇرۇلىدۇ ھەم مۇئەييەن ئىجتىمائىي تۈزۈم ئۈچۈن خىزمەت قىلىدۇ. ئۇنىڭ فونكىسىيەسىنى ئېلىمىزنىڭ نۆۋەتتىكى ئەھۋالىغا نىسبەتەن تۆۋەن-دىكىدەك ئىپادىلىگىلى بولىدۇ: ئىجتىمائىي خىزمەت پارتىيە بىلەن ھۆكۈمەتنىڭ رەھبەرلىكىدە ھەر خىل ئىجتىمائىي كۈچلەر-دىن پايدىلىنىپ، ئاممىنىڭ ئىجتىمائىي تۇرمۇش پاراۋانلىق ئىش-لىرىنى باشقۇرۇش، ئۇنىڭ ئىچىدە بولۇپمۇ ئىجتىمائىي ھاياتقا ماسلىشىش ئىقتىدارىنى يوقاتقان ياكى ماسلىشىشى كەمچىل بول-غان كىشىلەرگە قارىتا، مۇۋاپىق تەدبىر قوللىنىپ، ئۇلارنىڭ ساغلام ئىجتىمائىي ھاياتىنى ئەسلىگە كەلتۈرۈشكە ياردەم بېرىپ، جەمئىيەت تەرتىپىنى ساقلاش. مۇئەييەن ئىجتىمائىي تۈزۈمنىڭ مۇستەھكەملىنىشى ۋە تەرەققىي قىلىشىنى ساقلاپ قېلىش.

ئوخشاش بولمىغان تۈزۈمدىكى جەمئىيەتتە ئوخشاش بولمى-غان تۈزۈمدىكى ئىجتىمائىي خىزمەت بولىدۇ. كاپىتالىستىك تۈزۈمدىكى ئىجتىمائىي خىزمەت «پاراۋانلىق دۆلەت»، «مۇلا-زىمەت جەمئىيىتى» دېگەنلەرنى مەنبە قىلىدۇ. قانات يايدۇرغان خىزمىتى ئىجتىمائىي ھاياتنىڭ ھەرقايسى تەرەپلىرىگە چېتىلغان بولۇپ، مەزمۇنى ناھايىتى كەڭ بولىدۇ. ئەمەلىيەتتە ئۇلارنىڭ

ئاشۇ بىر يۈرۈش ئىجتىمائىي سۇغۇرتا تۈزۈمى، پاراۋانلىق ئەس-
لىمىھلىرى، ئىجتىمائىي قۇتقۇزۇش قاتارلىق ئىجتىمائىي سىيا-
سىتى، ئاساسەن ئەمگەكچى بىلەن كاپىتالىستنىڭ مەنپەئەت توقۇ-
نۇشىنى تەڭشەپ، سىنىپىي زىددىيەتنى پەسەيتىپ، ئۇنى مونوپول
بۇرژۇئازىيىنىڭ ئېھتىياجىغا ماسلاشتۇرۇش ئۈچۈن بولۇپ، بۇر-
ژۇئازىيىنىڭ ئىسلاھاتچىلىقىنى گەۋدىلەندۈرىدۇ شۇنداقلا بۇرژۇ-
ئازىيىنىڭ غەلىتە شەكىلدە تەرەققىي قىلىشىدە كېسەللىك ھا-
لىتىنىڭ يامراپ كەتكەنلىكىنىڭ بىر خىل ئىپادىسى. سوتسىيا-
لىزم تۈزۈمىدىكى ئىجتىمائىي خىزمەت بولسا، يۈزەكى قارىغاندا،
گەرچە ئوخشاشلا ئىجتىمائىي مەسىلىنى ھەل قىلىش ئۈچۈن
قوللانغان ئۇسۇلى بىلەن تېخنىكىسىدا يەنە ئوخشاشلىق بولسىمۇ،
ئەمما سوتسىيالىزم تۈزۈمىدىكى ئىجتىمائىي مەسىلىنىڭ خاراكت-
تېرى كاپىتالىزم دۆلىتىدىكىگە ئوخشىمايدىغانلىقتىن، كاپىتا-
لىستىك تۈزۈمىدىكى ئىجتىمائىي خىزمەت بىلەن ماھىيەتلىك پەرق-
قى بولىدۇ.

ئىجتىمائىي خىزمەت خەير - ساخاۋەت ئىشلىرىدىن كەل-
گەن. سىنىپىي قارىمۇ قارشىلىق مەۋجۇد بولۇپ تۇرغان جەمئى-
يەتتە، خەير - ساخاۋەت ئىشلىرى بولسا، «كەمبەغەل» لىكىنى
ئويىپىكت قىلغان بىر خىل قۇتقۇزۇش ئىشى. يەنى كەمبەغەللىر-
گە قارىتا پۇل ماددىي قۇتقۇزۇش، ئىلتىپات قىلىش بولۇپ،
ئاساسەن كىشىلەرنىڭ ئاجىز، كەمبەغەللىرىگە قارىتا بىر خىل
ئىچ ئاغرىتىش ھېسسىياتىدىن كېلىپ چىققان ئىجتىمائىي ھەرد-
كەت ئىدى.

مەملىكىتىمىزدە، ئىجتىمائىي خىزمەت ئۇزاقتىن بېرى ئۇ-
زۇلمەي داۋاملىشىپ كېلىۋاتىدۇ. مەسىلەن، قەدىمدىن تارتىپ
كېلىۋاتقان «قەھەتچىلىك سىياسىتى» بولسا بىر خىل دەسلەپكى
كۆلەمدىكى ئىجتىمائىي خىزمەتنىڭ مودېلىدۇر، تارىخىي كىتاب-
لاردا خاتىرىلىنىشىچە، جۇ سۇلالىسىدە ۋەزىر دەرىجىلىك ئەمەل-

دار تەسس قىلىنىپ، «خەلق ئالتە تەرەپتىن خاتىرجەملەندۈ-
رۈلگەن: بىرىنچى، بالىلارغا رەھىم قىلىش؛ ئىككىنچى، قېرىد-
لارنى بېقىش؛ ئۈچىنچى، كەمبەغەللەرنى يۆلەش؛ تۆتىنچى،
كەمبەغەللەرگە نەپقە بېرىش؛ بەشىنچى، كېسەلنى داۋالاش؛
ئالتىنچى، بايلارنى خاتىرجەم قىلىش (جۇ ئەدەپ - قائىدىسى،
ستۇ بابىغا قارالسۇن). مۇشۇ مەزمۇنلار ماھىيەتتە غەربنىڭ
ھازىرقى زاماندىكى بالىلارنى ئاسراش ئىشلىرى، ساقلىقنى ساق-
لاش ئىشلىرى، ئىقتىساد قوغداش ئىشلىرى ھەم كەمبەغەللىك-
تىن قۇتقۇزۇش ئىشلىرى قاتارلىق ئىجتىمائىي پاراۋانلىق ئەسلىد-
ھەلىرى بىلەن ئوخشاپ كېتىدۇ ۋە مەملىكىتىمىز تارىخىدا ئۆت-
كەن خان سۇلالىلىرى ئۆزلىرىنىڭ ئۇزاق ئىدارە قىلىش، خاتىر-
جەم ھالدا ھۆكۈمرانلىق قىلىشنى قوغداپ قېلىش ئۈچۈن، ھەم-
مىسىدە قۇتقۇزۇش ئىشلىرىنى ئېلىپ بارغان.

ئەنگىلىيەدە 1500 يىلنىڭ ئالدى - كەينىدە جەمئىيەتتىكى
ئاغرىق، غېرىب ۋە كەمبەغەل كىشىلەرنىڭ ھەممىسىنى، دىنىي
مەھكىمە مەسئۇل بولۇپ قۇتقۇزغان. 1601 - يىلى ئايال پادىشاھ
ئىلىزاۋىتتا بەلگىلىگەن كەمبەغەللەرنى قۇتقۇزۇش قانۇن لايىھىد-
سى، ئەنگىلىيەنىڭ قۇتقۇزۇش قانۇنىنىڭ ئاساسىنى سېلىپلا قال-
ماستىن، بەلكى ئامېرىكا، گېرمانىيە، فرانسىيە قاتارلىق غەرب
دۆلەتلىرىگە قارىتامۇ ناھايىتى زور تەسىر كۆرسەتكەن. ئىنسانلار
جەمئىيىتى تارىخىنىڭ بالدۇرقى مەزگىلىدىكى مۇشۇنداق ئىجتىد-
مائىي ئىشلار ۋە ئۆزئارا ياردەم بېرىش ئىشلىرى، مەسىلەن،
ياشاغانلارنى بېقىش ئورنى، بوۋاقلارنى بېقىش ئورنى، دارىلئ-
تام، ساراڭلار ئورنى، ئاياللارنى قۇتقۇزۇش ئورنى قاتارلىقلار
بىردەك شەخس ياكى كولىكتىپ تەرىپىدىن يولغا قويۇلغانىدى.
خەيرىيەت ئىشلىرى گەرچە خېلى بالدۇرلا مەۋجۇت بولغان
بولسىمۇ، ئەمما ئىجتىمائىي خىزمەت (ئىجتىمائىي ئىش) نامىنى
قوللىنىش 19 - ئەسىرنىڭ ئاخىرى 20 - ئەسىرنىڭ دەسلەپىدە.

كى ئىش بولۇپ، ئالدى بىلەن گېرمانىيە بىلەن ئامېرىكىدا قوللىنىلغان، كېيىن تەدرىجىي ھالدا تەرەققىي قىلىپ مۇستەقىل بىر پەن بولۇپ قالدى. بەزى جەمئىيەتشۇناسلار ئىجتىمائىي خىزمەت بىلەن خەيرىيەت ئىشلىرى ۋە ئادەتتىكى قۇتقۇزۇش ئىشلىرىدىن خىلنىڭ روشەن پەرقى بار دەپ قارايدۇ: (1) ئىجتىمائىي خىزمەت جەمئىيەتنىڭ (دۆلەتنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ) بىر خىل مەسئۇلىيەت تۇيغۇسىنى گەۋدىلەندۈرىدىغان خىزمەت بولۇپ، ئاساسەن جەمئىيەت تۇرمۇشقا ماسلىشالمىغان ياكى تىرىكچىلىك ئىقتىدارى ئاجىز ھالەتتىكى جەمئىيەت ئەزالىرىنى ئۆزىنىڭ خىزمەت ئوبيېكتى قىلىدۇ. خەير - ساخاۋەت ئىشلىرى بولسا بىر خىل دىنىي ئەقىدە بىلەن بولىدىغان ساۋابلىق ئىش بولۇپ، خەيرىيەتچىلەرنىڭ مۇددىئاسى «ياخشى ئىش قىلىش»، «خەيرىيەتتىن ساۋاب ئېلىش»، «جەننەتكە كىرىش»، «كەلگۈسىگە بەخت ياردەم تېشى ئۈچۈن يول ئېچىش» تىن ئىبارەت مەنىۋى غايىگە يېتىش. شۇڭلاشقا، ئۇلار پەقەت جەمئىيەتتىكى ئاز سانلىق ئادەملەرگە قارىتا تاماق بېرىش، كىيىم بېرىش، مال - مۈلۈك بېرىش قاتارلىق «ساۋابلىق» ئىشلارنىلا ئىشلەيدۇ. (2) ئىجتىمائىي خىزمەت بەزى جەمئىيەت ئەزالىرىنىڭ كىيىم - كېچەك، يېمەك - ئىچمەك، تۇرالغۇ جاي، قاتناش، مەدەنىيەت قاتارلىق جەھەتلەردىكى ئېھتىياجىنى كۆزلەشنى مەقسەت قىلغان بولۇپ، ئىجتىمائىي كوللېكتىپقا نىسبەتەن مەلۇم دەرىجىدە ئاكتىپ ئەھمىيەتكە ئىگە بولىدۇ. خەيرىيەت ئىشلىرى بولسا، خەيرى - ساخاۋەت قىلغۇچى چىن كۆڭلىدىن پۇل، مال - مۈلۈك ئىلتىپات قىلىپ، ئۆز ئىلتىپاتىنىڭ رېئال تەسىرىگە ئانچە كۆڭۈل بۆلمەيدۇ. (3) ئىجتىمائىي خىزمەتنىڭ مۇكەممەل، تەشكىلى چىڭ بىر يۈرۈش تېخنىكا ۋە چارىسى بولىدۇ ھەمدە باشقا ئورگانلار بىلەن زىچ ماسلىشىپ، ھەر خىل ئىجتىمائىي ئىشلارنى ھەمكارلىشىپ ئورۇنلىيالايدۇ. (4) ئىجتىمائىي خىزمەت يالغۇزلا پاس-

سىپ ھالدىكى قۇتقۇزۇش بىلەنلا توختاپ قالماي، تېخىمۇ مۇھىم خىزمىتى يەنىلا ئىشتىن ئاۋۋال ئالدىنى ئالىدۇ. دېمەك، ئىجتىدە- مائىي خىزمەت پاسسىپ ئىجتىمائىي قۇتقۇزۇش بىلەن ئاكتىپ ئىجتىمائىي پاراۋانلىق ئىشلىرىنى ئۆز ئىچىگە ئالغان بولۇپ، دائىرىسى كەڭ بولىدۇ. ئەمدى خەير - ساخاۋەت ئىشلىرىنىڭ دائىرىسى بىرقەدەر تار بولىدۇ. ئاكتىپ ھالدا ئالدىنى ئېلىش خىزمىتىگە قىلچىمۇ تاقالمايدۇ.

2. ئوخشاش بولمىغان ئىجتىمائىي تۈزۈمدىكى ئىجتىمائىي خىزمەتلەرنىڭ ئالاھىدىلىكى

ئوخشاش بولمىغان ئىجتىمائىي تۈزۈمدىكى ئىجتىمائىي خىزمەتلەر تارىخىيلىق، ئىلمىيلىك جەھەتلەردە ئورتاقلىققا ئىگە بولسىمۇ، لېكىن ئوخشاش بولمىغان دەۋردە ۋە ئوخشاش بولمىغان ئىجتىمائىي تۈزۈمدىكى دۆلەتلەردە ئىجتىمائىي خىزمەتنىڭ مەزمۇنى ۋە ئالاھىدىلىكى ئوخشاش بولمايدۇ. ئىجتىمائىي خىزمەتنىڭ مەزمۇنى ۋە خاراكتېرى مۇئەييەن ئىقتىسادىي - سىياسىي تۈزۈم تەرىپىدىن بەلگىلىنىدۇ. ئۇ ئىلىم - پەن، مەدەنىيەت مائارىپ تەرەققىياتى بىلەن زىچ مۇناسىۋەتلىك بولىدۇ.

بولۇپمۇ جەمئىيەتنى زامانىۋىلاشتۇرۇش جەريانىدا، ئوخشاش بولمىغان ئىجتىمائىي تۈزۈمدىكى دۆلەتلەرنىڭ ھەممىسىدە مۇقەر- رەر ياكى تاسادىپى شەكىلدە تۈرلۈك تەبىئىي ئاپەتلەر ۋە ئىجتىما- ئىي ھادىسە خاراكتېرلىك ئاپەتلەر يۈز بېرىپ تۇرىدۇ. مۇئەييەن ئىقتىسادىي - سىياسىي ئۆزگىرىش داۋامىدا ئوتتۇرىغا چىققان زىددىيەتلەر بىلەن مۇئەييەن مائارىپ ئىلىم - پەن ۋە مەدەنىيەت شارائىتىدا كېلىپ چىققان ئىجتىمائىي مەسىلىلەرنىڭ ئۆزىگە خاس ئالاھىدىلىكى ۋە ھەل قىلىش ئۇسۇلى بولىدۇ. دېمەك، ئوخشاش بولمىغان ئىجتىمائىي تۈزۈمدىكى ئىجتىمائىي خىزمەت- لەرنىڭ ئالاھىدىلىكىمۇ ماھىيەت جەھەتتىن پەرقلىنىدۇ. سوتە-

سىياسىيلىك تۈزۈم بىلەن كاپىتالىستىك تۈزۈمدىكى ئىجتىمائىي خىزمەتلەرنىڭ ئوخشاش بولمىغان ماھىيەتلىك ئالاھىدىلىكى تۈۋەندىكى بىرقانچە جەھەتلەردە ئىپادىلىنىدۇ.

1) ئىقتىسادىي بازىسى ئوخشىمايدۇ. سوتسىيالىستىك جەمئىيەتتىكى ئىجتىمائىي خىزمەت ئومۇمىي مۈلۈكچىلىكنى ئاساس قىلغان بازىسى ئۈستىگە قۇرۇلغان بولۇپ، ئىجتىمائىي خىزمەتنىڭ ماھىيەتلىك ئالاھىدىلىكى سوتسىيالىستىك تۈزۈمنىڭ ئۆزى ئۆزىنى مۇكەممەللەشتۈرۈش ئۈچۈن ئۈزلۈكسىز خىزمەت قىلىش ھېسابلىنىدۇ. ئۇنىڭ ئاساسىي ئالاھىدىلىكى دۆلەتنىڭ بىر تۇتاش رەھبەرلىكىدە، مۇناسىۋەتلىك ھەرقايسى تارماق، ئىجتىمائىي تەشكىلاتلار، ئاساسىي قاتلام ۋە جەمئىيەت ئەزالىرىنىڭ ئاكتىپ-چانلىقىنى تولۇق قوزغاپ، پىلانلىق، سىستېمىلىق ھالدا خىزمەت ئېلىپ بېرىشتىن ئىبارەت. كاپىتالىستىك تۈزۈمنىڭ ئىجتىمائىي خىزمىتى خۇسۇسىي مۈلۈكچىلىك ئاساسىغا قۇرۇلغان بولۇپ، ھۆكۈمەت تەرەپتىن باشقۇرۇلىدىغان بولسىمۇ، لېكىن ئوخشاش بولمىغان دەرىجىدە «خۇسۇسىيلىق»، «تارقاقلىق» ۋە «دېنىي» خاراكتېرگە ئىگە بولغان بولىدۇ. ئىجتىمائىي خىزمەتنى مەيلى ھۆكۈمەت ئورۇنلىرى، سىياسىي ساھەدىكى ئەربابلار، جانائەت ئەربابلىرى باشقۇرسۇن، ياكى كارخانىچى كاپىتالىستلار، دېنىي جەمئىيەتلەر باشقۇرسۇن ئۇلارنىڭ ھەممىسى ئاخىرقى ھېسابتا كاپىتالىستىك تۈزۈمنى قوغداپ قېلىشنى مەقسەت قىلىدۇ.

2) يېتەكچى ئىدىيە ئوخشىمايدۇ. سوتسىيالىستىك ئىجتىمائىي خىزمەت ماركسىزمنى يېتەكچى ئىدىيە قىلىدۇ. دىئالېكتىك-تىك ماتېرىيالىزمنىڭ كۆز قارىشى بويىچە ئىجتىمائىي خىزمەتلەرنى تەھلىل قىلىدۇ ۋە تەتبىقلايدۇ ھەمدە مۇناسىۋەتلىك پەنلەرنىڭ پىرىنسىپى بويىچە ئىجتىمائىي مەسىلىلەرنى ھەل قىلىدۇ ۋە ئالدىنى ئالىدۇ. سوتسىيالىستىك ئېتىكا چۈشەنچىسىنى ئىنساندۇ.

پەرۋەرلىك يېڭى مەزمۇنغا ئىگە قىلىپ، دۆلەت ۋە جەمئىيەتنىڭ خەلقىنىڭ ھوقۇق - مەنپەئىتىگە بولغان غەمخورلۇقى ۋە ھۆرمىتىدىكى گەۋدىلەندۈرىدۇ.

كاپىتالىستىك جەمئىيەتنىڭ ئىجتىمائىي خىزمىتىنىڭ يېتەكچى ئىدىيىسى كۆپ مەنبەلىك بولىدۇ. ئۇنىڭدا ھازىرقى زامان دېموكراتىيىسى ۋە ئىجتىمائىي ئېتىكا قارىشىنىڭ جەمئىيەت تەشكىلى قۇرۇلمىسىدىكى پىرىنسىپ قائىدىلىرى بولىدۇ. جەمئىيەت ۋە ئەخلاق پەلسەپىسىنى كىشىلىك تۇرمۇش قارىشىنىڭ ئاساسى قىلغان يەنى ئىنسانپەرۋەرلىك تەرىپىدىن نامايان بولغان ئادەمنىڭ قىممىتى، ئىززەت - ھۆرمىتى، ھەققانىيەت، باراۋەرلىك، ئىجتىمائىي مەسئۇلىيەت دېگەنلەرمۇ بولىدۇ شۇنداقلا «كۆيۈنۈش» ۋە «دىنىي پەلسەپە» مۇ بولىدۇ.

3) مەقسەت، نىشان ئوخشىمايدۇ. سوتسىيالىستىك ئىجتىمائىي خىزمەتنىڭ نىشانى جەمئىيەت ئەزالىرىنىڭ ئىجتىمائىي تۇرمۇشتىكى ماددىي ۋە مەنئىي جەھەتتىكى قىيىنچىلىقلىرىنى تۈگىتىپ، سوتسىيالىستىك قۇرۇلۇشنى ئىلگىرى سۈرۈش، خەلقنىڭ ئۈزلۈكسىز ئېشىۋاتقان ماددىي مەدەنىيەت ئېھتىياجىنى قانائەتلەندۈرۈشتىن ئىبارەت. كاپىتالىستىك جەمئىيەت ئىجتىمائىي خىزمىتىنىڭ نىشانى جەمئىيەتتىكى زىيانغا ئۇچراۋاتقان شەخسلەر، ئائىلە، ئىجتىمائىي رايونلار ۋە باشقا ئىجتىمائىي جامائەتلەرگە ياردەم بېرىش؛ ئۇلارنىڭ ئىجتىمائىي فونكىسىيىسىنى ئىشلىتىش ۋە ياخشىلىنىشى ئۈچۈن شەرت - شارائىت يارىتىپ، ۋەيران بولۇشتىن ساقلاپ قېلىشتىن ئىبارەت. ئۇنىڭ ئاخىرقى مەقسىتى تۇرمۇش پاراۋانلىقىنى ئاشۇرۇش ئارقىلىق ئەمگەكچىلەر بىلەن كاپىتالىستلار ئوتتۇرىسىدىكى زىددىيەت ۋە توقۇنۇشنى پەسەيتىپ، كاپىتالىستىك تەرتىپنى ساقلاپ قېلىش.

4) ئالاھىدىلىكى، رولى ئوخشىمايدۇ. سوتسىيالىستىك ئىجتىمائىي خىزمەت ماددىي پاراۋانلىقنى ئاشۇرۇش بىلەن مەنئىي

مەدەنىيلىكنى، دېموكراتىيە قۇرۇلۇشىنى ئۆزئارا بىرلەشتۈرۈش ئالاھىدىلىكىگە ئىگە بولۇپ، جەمئىيەت ئەزالىرىنىڭ ئاكتىپچانلىقى ۋە ئىجادچانلىقىنى ئاشۇرىدۇ. سوتسىيالىستىك جەمئىيەت-نىڭ ئالغا بېسىشى ۋە تەرەققىياتىنى ئىقتىسادىي بازىسى ۋە ئۈست-قۇرۇلمىدىن ئىبارەت ئىككى جەھەتتىن ئىلگىرى سۈرىدۇ. كاپىتالىستىك جەمئىيەت ئىجتىمائىي خىزمىتىنىڭ ئالاھىدىلىكى ئىجتىمائىي پاراۋانلىقنىڭ مۇلازىمەت سەۋىيىسىنى ئاشۇرۇپ، مەۋجۇت بولۇۋاتقان مەسىلىلەرنى ھەل قىلىشتىن ئىبارەت. ئۇ ئىلگىرىكى خەلقنىڭ مۇتلەق كەمبەغەللىشى ۋە باي - كەمبەغەللىك پەرقىنىڭ ئالاھىدە كېڭىيىپ كېتىشىنى بەلگىلىك دەرىجىدە توسۇپ، كاپىتالىستىك تەرەققىياتىنى ئىلگىرى سۈرىدۇ.

3. ئىجتىمائىي خىزمەتنىڭ ئەھمىيىتى ۋە رولى

مەملىكىتىمىزدە ئىجتىمائىي خىزمەتنى قانات يايدۇرۇش شۇنىڭ ئۈچۈن زۆرۈركى، ئۇ ناھايىتى زور دەرىجىدە سوتسىيالىستىك تۈزۈمنىڭ ئەۋزەللىكى، ئىشلەپچىقىرىشنى پىلانلىق، نىسبەتلىك ھالدا تەرەققىي قىلدۇرۇشتا ئىپادىلەنگەندىن تاشقىدا، يەنە ئىجتىمائىي مەسىلىلەرنى ئۆز ۋاقتىدا مۇۋاپىق ھەل قىلىشتا گەۋدىلىك ئىپادىلىنىدۇ. سوتسىيالىزم جەمئىيىتى گەرچە سىنىپلارنى يوقانغان بولسىمۇ، ئەمما خەلق ئىچىدە يەنە زور مىقداردا زىددىيەت مەۋجۇت بولۇپ تۇرىدۇ. مۇشۇ زىددىيەتلەر ئەگەردە ئۆز ۋاقتىدا ھەل قىلىنمىسا، ئۇنىڭدا نۇرغۇنلىغان ئىجتىمائىي مەسىلىلەر پەيدا بولىدۇ - دە، شەخسىي بىلەن كوللېكتىپ، شەخسىي بىلەن دۆلەت ئوتتۇرىسىدىكى ئورگانىك بىرلىك كىشىگە بىۋاسىتە تەسىر قىلىدۇ، تۆتىنى زامانىۋىلاشتۇرۇش قۇرۇلۇشىنىڭ كۈچىگە تەسىر قىلىدۇ. مەسىلەن، نۆۋەتتە مەملىكىتىمىزدە مەۋجۇت بولۇپ تۇرغان ئاھالە مەسىلىسى، ئىشقا ئورۇندۇرۇش مەسىلىسى، نىكاھ - ئائىلە مەسىلىسى، ياشلار مە-

سىلىسى، ئاياللار مەسىلىسى، ئىجتىمائىي ئەخلاق، ئۆرپ - ئادەت مەسىلىسى، تۇرالغۇ جاي مەسىلىسى، ياشانغانلارنى بېقىش مەسىلىسى، شەھەر، يېزا مۇناسىۋىتى مەسىلىسى ھەمدە زىيالىيەتلەرنىڭ تەمىنات مەسىلىسى ۋە شۇنىڭغا ئوخشاشلار. مۇشۇ مەسىلىلەرنى ھەل قىلىشتا، مۇناسىۋەتلىك سىياسەتلەرنىڭ يېتەكچىلىكىدە زور مىقداردىكى ئىجتىمائىي خىزمەتلەرنى ئېلىپ بېرىشقا توغرا كېلىدۇ.

جەمئىيەت تەرەققىياتى جەريانىدا، بىزنىڭ مۇشۇنداق بىر يەر مەيدانى بىپايان كەتكەن دۆلىتىمىزدە، دائىم ساقلانغۇسىز ھالدا سۇ ئاپىتى، قۇرغاقچىلىق ئاپىتى، مۆلدۈر ئاپىتى، يەر تەۋرەش قاتارلىق ھەر خىل تەبىئىي ئاپەتلەر يۈز بېرىپ تۇرىدۇ. تەبىئىي ئاپەت مۇۋاپىق ھەل قىلىنمىسا، ئوخشاشلا ھەر خىل ئىجتىمائىي مەسىلىلەرنى كەلتۈرۈپ چىقىرىدۇ. ھەتتا جەمئىيەتنىڭ مەلۇم تەرىپىدىكى ماسلاشماسلىقنى كەلتۈرۈپ چىقىرىدۇ. ئۇنىڭدىن باشقا، جەمئىيەتتىكى بىر قىسىم ئاجىزلار، مەسىلەن، مېيىپ ئادەملەر، روھىي كېسەللەر، تۆۋەن ئىقتىدارلىق بالىلار ھەم بويتاق - سالتاك ۋە يېتىم - يېسىرلاردىن باشقا يەنە بەزى ئۆز ئالدىغا تۇرمۇش كەچۈرەلمەيدىغان كىشىلەر بار. ئۇنىڭغا قارىتا مۇۋاپىق قۇتقۇزۇش تەدبىرىنى قوللىنىپ ھەل قىلىش لازىم.

نۆۋەتتە ئېلىمىزدىكى ئىجتىمائىي مەسىلىلەردە، ھەم ئومۇمىي مى خاراكتېرلىك (ئورتاقلىق) مەسىلە بار، ھەم ئالاھىدە خاراكتېرلىك مەسىلە بار. ئالدىنقىسى، مەسىلەن، يۇقىرىدا مەسىلە كەلتۈرۈلگەن ئاھالە، خىزمەتكە ئورۇنلىشىش قاتارلىق مەسىلىلەر؛ كېيىنكىسى، يۇقىرىدا دېيىلگەن تەبىئىي ئاپەت ۋە بىر قىسىم ئاجىزلاردىن باشقا، يەنە ھەر خىل ئادەملەرنىڭ يەنى بالىلار، ئۆسمۈرلەر، ياشلار، ئاياللار، ياشانغانلارنىڭ ئالاھىدە ئېھتىياجى بولۇپ ئىپادىلىنىدۇ. جەمئىيەت ئومۇمىي خاراكتېرلىك ئىجتىمائىي مەسىلىلەرنى ھەل قىلىپ، ئۇلارنىڭ ئورتاق

ئېھتىياجىنى قاندۇرۇش بىلەن بىر ۋاقىتتا، ئالاھىدە خاراكتېر-
لىك ئىجتىمائىي مەسىلىلەرگە قارىتا قاتتىق ئەھمىيەت بېرىش
كېرەك. تەڭپۇڭلۇقنى يوقاتقان ياكى ئۆزگىرىشچان ھالەتتىكى
ئىجتىمائىي ئاجىزلاشقا قارىتا تەربىيەلەش، ياردەم بېرىش، ئۆز-
گەرتىش زۆرۈرىيىتىمۇ بار بولۇپ، ئۇلارنى خۇشال ھالدا ئۆز
كەسىپى بىلەن شۇغۇللىنىدىغان، ئۆز قابىلىيىتىنى جارى قىلدۇر-
رىدىغان قىلىش كېرەك. جەمئىيەت بىر كولىكتىپ بولۇپ،
مۇشۇ بىر قىسىم كىشىلەرنىڭ جاراھىتىنى داۋالاپ، ئۇلارنىڭ
ئازابىنى تۈگىتىپ، مۇشۇنداق ئالاھىدە خاراكتېرلىك ئىجتىمائىي
مەسىلىلەرنى ھەل قىلغاندا، جەمئىيەت مۇقىملىقىنى تېخىمۇ
ساقلىغىلى، كەڭ خەلق ئاممىسىنىڭ مەنپەئىتىنى قوغدىغىلى
بولدۇ ھەم ئورتاق خاراكتېردىكى ئىجتىمائىي مەسىلىلەرنىڭ
ھەل قىلىنىشىمۇ ياردىمى بولىدۇ. پۈتۈن جەمئىيەت بۇ خىز-
مەتكە ئەھمىيەت بېرىش لازىم، جەمئىيەتشۇناسلار بىلەن ئىجتىما-
ئىي خىزمەتچىلەر مۇشۇنداق ئالاھىدە ئىجتىمائىي مەسىلىلەرنى
تېخىمۇ ئۆزلىرىنىڭ مۇھىم تەتقىقات ۋە خىزمەت ئوبيېكتى قىل-
شى لازىم. مۇشۇنداق ئالاھىدە مەسىلە ۋە ئېھتىياجغا قارىتا
ھەقىقىي تۈردە ئەھمىيەت بېرىش ۋە ئۇنى ھەل قىلىش كېرەك.
ئەلۋەتتە، ئىجتىمائىي ھاياتتا كىشىلەرنىڭ ئورتاق مەسىلىسى
بىلەن ئورتاق ئېھتىياجغا، مەسىلەن، بالىلار پاراۋانلىقى، ئايال-
لار پاراۋانلىقى، ياشانغانلار پاراۋانلىقى ھەمدە ياشلار - ئۆسمۈر-
لەرنى ئاسراش ۋە شۇنىڭغا ئوخشاشلارغا قارىتامۇ، ئوخشاشلا
ئەھمىيەت بېرىش لازىم. خۇددى دوختۇرلۇقتا كېسەل داۋالاش
ھەم ئالدىنى ئېلىشتەك قوش ۋەزىپە بولغىنىغا ئوخشاش، ئىجتى-
مائىي خىزمەتتە يالغۇزلا قۇتقۇزۇش ياردەم بېرىش بىلەنلا چەك-
لىنەنەي، بەلكى تېخىمۇ تىرىشىپ تۈرلۈك ئىجتىمائىي ھادىسە ۋە
مەسىلىلەرنىڭ ئالدىنى ئېلىشىمىز كېرەك. شەخس، گۇرۇھ
ئىجتىمائىي رايون ئەڭ ياخشى ئىقتىدارىنى جارى قىلدۇرۇش

بىلەن ، يەنىمۇ ئىلگىرىلىگەن ھالدا ئىجتىمائىي ھاياتنىڭ تېخىمۇ مۇكەممەل بولۇشى ، تېخىمۇ ماسلىشىشى ، تېخىمۇ ساغلام ھالدا تەرەققىي قىلىنىشى ئىلگىرى سۈرۈشىمىز لازىم . مەملىكىتىمىز جەمئىيەتشۇناسى يەن شېنجى ئەپەندى ئۆزىنىڭ « ھازىرقى زامان ئىجتىمائىي ئىشلىرى » دېگەن كىتابىدا مۇنداق دەيدۇ : « ئىجتىما- ئىي ئىش (ئىجتىمائىي خىزمەت) بولسا ھازىرقى زامان پېنىدىكى بىلىم بىلەن ئۇسۇلنى قوللىنىپ ، ھەر خىل ئىجتىمائىي قۇتقۇ- زۇش ئىشلىرىنى بېجىرىش بىلەن شەخسنىڭ كۆز ئالدىدىكى ئازا- بىنى تۈگىتىدۇ ھەم جەمئىيەتنىڭ نۆۋەتتىكى مەسىلىلىرىنى ھەل قىلىدۇ ، پاسسىپ ھالدىكى ھەر خىل ئىجتىمائىي كېسەل ھالىتى- نى ئازايتىدۇ . شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا ، ئىجتىمائىي ھاياتنىڭ كېسەل ھالىتىنىڭ پەيدا بولۇشىنىڭ ئالدىنى ئېلىشقا تەڭلا دىققەت قىلىدۇ . ئۇنىڭ ئاساسىي نىشانى شەخسىي بىلەن ئىجتىمائىي ھاياتنىڭ ئورتاق مۇناسىۋىتىنى تەڭشەپ ، ئاممىنىڭ پاراۋانلىقىنى ئىلگىرى سۈرۈش . » بۇنىڭدىن كۆرگىلى بولىدۇكى ، ئىجتىمائىي خىزمەتنىڭ مۇشۇنداق ئىجتىمائىي سىياسەتكە تۈرتكىلىك قى- لىش ، جەمئىيەتنىڭ ئېھتىياجىنى قاندۇرۇش ، ئىجتىمائىي ھا- ياتنى مۇكەممەللەشتۈرۈش جەريانى قۇتقۇزۇش ، ياردەم بېرىش ، ئالدىنى ئېلىش ، ئىلگىرى سۈرۈشتىن ئىبارەت بىر جەريانى بېسىپ ئۆتكەن بولىدۇ . قىسقىسى ، ئىجتىمائىي خىزمەتچىلەر ئىجتىمائىي مەسىلىنى ھەل قىلىش ، سوتسىيالىستىك ئىجتىما- ئىي ھايات بىلەن ئىجتىمائىي مۇناسىۋەتنى تەرەققىي قىلدۇرۇشنى ئۆز ۋەزىپىسى قىلىشى كېرەك .

4 . ئېلىمىزدىكى ئىجتىمائىي خىزمەتلىرىنىڭ

مەزمۇنى

ماكان ، زامان ئوخشاش بولمىغاچقا ، ھەرقايسى دۆلەتلەردە ئوتتۇرىغا چىققان ئىجتىمائىي مەسىلىلەر ئوخشاش بولمايدۇ .

ئىجتىمائىي خىزمەتنىڭ مەزمۇنىدىمۇ ئوخشاش بولمىغان ئالاھىدە... دىلىك بولىدۇ بولۇپمۇ ئىشلەپچىقىرىشنىڭ تەرەققىي قىلىشى، جەمئىيەتنىڭ ئىلگىرىلىشى، كىشىلەرنىڭ ئېھتىياجىنىڭ كۈندىن - كۈنگە ئېشىپ بېرىشى نەتىجىسىدە، ئىجتىمائىي خىزمەتنىڭ مەزمۇنى يەنە مۇناسىپ ھالدا تولۇقلىنىپ بارىدۇ. شۇڭا، ئىجتىمائىي خىزمەتنىڭ مەزمۇنى ۋە تۈرى ئوخشاش بولمىغان دۆلەتلەردە ئوخشاش ئەمەس.

ئېلىمىزنىڭ بۈگۈنكى كۈندىكى ئىجتىمائىي رېئاللىقىغا ئاساسەن، ئىجتىمائىي خىزمەتنى كەڭ مەنىدىن ئېيتقاندا، ئىجتىمائىي يېتەكچىلىك، ئىجتىمائىي سىياسەت (خەلق ئىشلار خىزمىتىدىكى ھەر خىل فاڭجېن، سىياسەتلەر) ئىجتىمائىي تەربىيە، ھەر خىل شەكىلدىكى ئىجتىمائىي مۇلازىمەت، ئىجتىمائىي مەسئۇلىيەتلەرنىڭ ئالدىنى ئېلىش، ئىجتىمائىي قۇرۇلۇش، ئىجتىمائىي ئىلگىرى سۈرۈش قاتارلىق مۇشۇ بىرنەچچە مۇھىم تەرەپلەرگە ئومۇملاشتۇرغىلى بولىدۇ. مۇشۇنداق يوللار ئارقىلىق ئىجتىمائىي ئىشلىشىشنى تەرەققىي قىلدۇرۇپ، شەخسنىڭ جەمئىيەتكە نىسبەتەن ماسلىشىش ئىقتىدارىنى تەڭشەپ، خەلقنىڭ تىنچ - ئىتتىپاقچىلىقى بىلەن جىسمانىي روھىي ساغلاملىقىنى ئىلگىرى سۈرۈپ، ھاياتلىقتىكى بىخەتەرلىكنى كېڭەيتىپ، تۇرمۇش سۈپىتىنى ئۆستۈرۈپ، جەمئىيەتكە بەخت يارىتىش، سوتسىيالىستىك تۈزۈمنى مۇستەھكەملەش ۋە تەرەققىي قىلدۇرۇش دېگەنلىك بولىدۇ. ئىجتىمائىي خىزمەت تارمىقىدىن ئالغاندا، مەخسۇس ئىجتىمائىي پاراۋانلىق خىزمىتىنى كۆرسىتىدۇ. ئاساسەن ئىجتىمائىي قۇتقۇزۇش، يېزىلارغا ئىجتىمائىي ياردەم بېرىش، ئىجتىمائىي پاراۋانلىق ئىشلىرى، ئىجتىمائىي پاراۋانلىق ئىشلەپچىقىرىش، مېھىپىلارغا نەپىقە بېرىش قۇربان بولغان ۋە كېسەل بولۇپ ئۆلگەنلەرنىڭ ئائىلە تاۋابىئاتلىرىغا نەپىقە بېرىش ھەمدە باشقا ئىجتىمائىي مەمۇرىيەتكە تەۋە بولمىغان بەزى خىزمەتلەرنى ئۆز

ئىچىگە ئالىدۇ.

مەملىكىتىمىزدىكى ئىجتىمائىي خىزمەتلەرنىڭ كونكرېت مەزمۇنىنى قىسقىچە تۆۋەندىكىدەك بايان قىلىشقا بولىدۇ:

(1) خەلق ئىشلىرى تارماقلىرىدىكى ئىجتىمائىي خىزمەت. ھەر دەرىجىلىك ھۆكۈمەتلەرنىڭ خەلق ئىشلىرى تارمىقى، مەملىكىتىمىزنىڭ ئىجتىمائىي پاراۋانلىق خىزمىتىدىكى ئاساسىي مەمۇرىي باشقۇرۇش ئورگىنى بولۇپ، پارتىيە بىلەن ھۆكۈمەتنىڭ ئىجتىمائىي مەسىلىلەرنى ھەل قىلىدىغان فۇنكسىيەلىك ئورۇن. ئۇنىڭ خىزمەت دائىرىسى ئارمىيىنى ھىمايە قىلىش، ئائىلە تەۋەلىرىگە ئېتىبار بېرىش، ئىجتىمائىي قۇتقۇزۇش، ئىجتىمائىي پاراۋانلىق، نىكاھ، ئائىلە ماجىراسىنى ياراشتۇرۇش ۋە شۇنىڭغا ئوخشاشلارنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. كۆپ قىسىم ئىجتىمائىي خىزمەتلەرنىڭ ھەممىسى خەلق ئىشلىرى تارماقلىرىنىڭ كەسىپ دائىرىسىدە دەپ ئېيتىشقا بولىدۇ.

(2) ئىجتىمائىي قۇتقۇزۇش ۋە ياردەم بېرىش.

بۇ خىزمەت چوڭ تەبىئىي ئاپەت (مەسىلەن، يەر تەۋرەش، غايەت زور تەيفىڭ بورىنى، كەلكۈن ۋە قۇرغاقچىلىق) يۈز بېرىش تۈپەيلى ئاپەتكە ئۇچرىغان خەلقنى قۇتقۇزۇش ۋە باشقا ئالاھىدە سەۋەبتىن كېلىپ چىققان يېزا - شەھەردىكى تۇرمۇش قىيىنچىلىقى بار ئاممىنى قۇتقۇزۇشنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. مەملىكىتىمىزنىڭ قۇتقۇزۇش ياردەم بېرىش فاكۇلتېتىنىڭ يادروسى «كىشىلەرنىڭ ئۆزىگە تايىنىشىغا ياردەم بېرىش» تىن ئىبارەت. بىر تەرەپتىن دۆلەتنىڭ مالىيە كۈچى، ماددىي كۈچىدىن پايدىلىنىش بىلەن بىرلا ۋاقىتتا يەنە ئاممىنى قوزغىتىپ، ئىشلەپچىقىرىشنى يولغا قويۇپ، ئاپەتتىن قۇتقۇزۇشنى قانات يايدۇرۇش؛ ھەرقايسى تەرەپلەردىكى ئىجتىمائىي كۈچلەرنى تەشكىللەپ، كوللېكتىپ ئۆزئارا ياردەم بېرىش، يەنى «ئاساسىي قاتلامغا تايىنىپ، ئىشلەپ-چىقىرىش ئارقىلىق ئۆزىنى قۇتقۇزۇش، ئامما ئۆزئارا ياردەم

بېرىش، ھۆكۈمەتنىڭ تېگىشلىك قۇتقۇزۇشىنى قوشۇمچە قىلىش» نى ئىزچىللاشتۇرۇش.

(3) ئىجتىمائىي پاراۋانلىق ئىشلىرى.

ئۇنىڭ دائىرىسى ناھايىتى كەڭ بولۇپ، پاراۋانلىق سىياسىتى، پاراۋانلىق تەشكىلاتى، پاراۋانلىق ئىشلەپچىقىرىشى، پاراۋانلىق ئەسلىھەلىرى قاتارلىق نۇرغۇنلىغان تەرەپلەرنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. خىزمەتتىكى ئىشچى - خىزمەتچىلەرنىڭ پاراۋانلىقىدا نى يولغا قويغان ئورۇنلار بۇ خىزمەتنى تارقاق ھالدا يولغا قويىدۇ. ئۇنىڭدىن باشقا يەنە تۆۋەندىكىدەك بىرنەچچە خىلى بار:

(1) بالىلار پاراۋانلىقى. ئانا - بالىلارنىڭ سالامەتلىكىنى ئاسراش ئورنى، يەسلى، بالىلارنىڭ باغچىسى، بالىلارنىڭ بالىدۇرغى مەزگىلىدىكى تەربىيىسى، مېيىپ بالىلارنى تەربىيەلەش، بالىلارنى ئاسراش ھەم بالىلار پاراۋانلىق ئورگىنى بىلەن ئەسلىدەلىرىنى داۋاملىق مۇكەممەللەشتۈرۈش قاتارلىق جەھەتلەردىكى خىزمىتىنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ.

(2) ياشانغانلار پاراۋانلىقى. شەھەردىكى ياشانغانلارنى بېقىش ئورنى، يېزىلاردىكى ياشانغانلارغا ھۆرمەت قىلىش ئورنى ياخشى يولغا قويۇش، جەمئىيەتتىكى پاناھسىز قېرى - چۈرىلەرنى يىغىپ ئورۇنلاشتۇرۇش ۋە پېنسىيىگە چىققان پاناھسىز قېرى - چۈرى، ئىشچى - خىزمەتچىلەرنىڭ خىزمىتىنى ياخشى يولغا قويۇشىنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ.

(3) مېيىپلار پاراۋانلىقى. ئەمما، گاس، كاچا، توكۇر، نېرۋا كېسىلى بار مېيىپ ئادەملەرگە قارىتا قىزغىن غەمخورلۇق قىلىش ۋە ئاكتىپ ھالدا قۇتقۇزۇپ ياردەم بېرىشىنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. پاراۋانلىق جەمئىيىتى بىلەن نېرۋا كېسىلىنى داۋالاش ئورۇنلىرى باشقۇرۇشنى كۈچەيتىپ مۇلازىمەت سۈپىتىنى ئۆستۈرۈشى كېرەك ھەمدە يىغىۋېلىش مىقدارىنى داۋاملىق كېڭەيتىش كېرەك. مەسىلەن، شاخخەي قىزىل كرىست جەمئىيىتى مۇناسىدە.

ۋەتلىك ئورۇنلارغا ماسلىشىپ، خەلق ئومۇمىي ياردەم بېرىش، ئەسلىدىكى ئاددىي شارائىتقا يارىشا ئىش كۆرۈش ئۇسۇلىنى قوللىنىپ، 1981 - يىلى «شەھەرلىك قىزىل كرېست ئىجتىمائىي پاراۋانلىق پونكىتى ۋە «كوچا قىزىل كرېست ئىجتىمائىي پاراۋانلىق پونكىتى» نى قۇردى ھەمدە مېيىپ ياشلارنى قوبۇل قىلىش ئۈچۈن بىر پاراۋانلىق ئورنى ۋە بىرنەچچە كوچا پاراۋانلىق پونكىتىنى قۇرۇش بىلەن ئۇلارنى مېيىپ بولسىمۇ ئىرادىسى مېيىپ ئەمەس، مېيىپ بولسىمۇ ياراملىق بولۇپ، تۆتنى زامانىۋىلاشتۇرۇش ئۈچۈن خىزمەت قىلىدىغان بولدى.

(4) ئاياللار پاراۋانلىقى. زاۋۇتلاردىكى ئاياللار ئىشچىلار خىزمىتى ۋە يېزىلاردىكى ئايال ئەزالارنىڭ خىزمىتىنى، پىلانلىق تۇغۇتتىكى تېخنىكا يېتەكچىلىك خىزمىتى، تۇغۇنلۇق ئاياللارغا ساقلىقنى ساقلاش، پەن ساۋاتىنى بېرىش، يولدىن چىققان ئاياللارنى يىغىپ تەربىيەلەش قاتارلىقلارنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ.

(4) ئىجتىمائىي سۇغۇرتا

ئىجتىمائىي سۇغۇرتىنىڭ ئوبيېكتى مۇستەھكەم، تۈمەنلىگەن ئائىلىلەرگە چېتىلىدىغان بولۇپ، خەلق تۇرمۇشى بىلەن زىچ مۇناسىۋەتلىك بولىدۇ. مەسىلەن، ئىشچى - خىزمەتچىلەرنىڭ ئەمگەك سۇغۇرتىسى قاتارلىقلار.

(5) كوچا - مەھەللىدىكى ئىجتىمائىي خىزمەت.

كوچا - مەھەللى، شەھەردىكى ئاساسىي قاتلام تەشكىلاتى بولۇپ، خىزمىتى ئالدىراش بولىدۇ، بېيجىڭ شەھىرىدىكى بىر ئاھالە كومىتېتىنىڭ دەسلەپكى قەدەمدىكى ستاتىستىكىغا قارىغاندا، ئەمەلىي خىزمەت 128 تۈردىن ئارتۇق بولغان. ئۇنىڭ ئىچىدە نۇرغۇنلىرى ئىجتىمائىي خىزمەتكە ياتىدۇ. مەسىلەن، ئىش كۆتۈپ تۇرغان ياشلارنىڭ خىزمىتى، يولدىن چىققان ياشلار - ئۆسمۈرلەرنى تەربىيەلەش، پېنسىيىگە چىققان ئىشچى - خىزمەتچىلەرنىڭ ئۆگىنىشى، مەھەللىدە تارقىلىپ يۈرگەن نېرۋا كېسىد.

لى بار ئادەملەرنى تەشكىللەپ داۋالاش خىزمىتى، شەھەردە قې-
يىنچىلىقى بارلارنى قۇتقۇزۇش خىزمىتى ۋە شۇنىڭغا ئوخشاشلا
كۆپلىگەن ئاھالە كادىرلىرى، پېنسىيىگە چىققان كەڭ ئىشچى -
خىزمەتچى ئاكتىپلارنى خىزمەتكە قاتناشتۇرۇپ، شەھەر ئىجتىما-
ئىي خىزمىدىكى بىر غايەت زور قوشۇننى تەشكىللەنگەندە، ئۇ
ئىجتىمائىي خىزمەتتىكى مۇھىم كۈچ بولۇپ قالدۇ.

(6) ئىشچىلار، دېھقانلار، ياشلار، ئاياللار قاتارلىق خەلق
تەشكىلاتلىرىدىكى ئىجتىمائىي خىزمەت.

بۇ خىزمەتلەرنىڭ بەزىسى مۇناسىۋەتلىك ئورۇنلارغا ماسلى-
شىپ ئورتاق ئورۇنلايدۇ. مەسىلەن، ئاياللار بىرلەشمىسىنىڭ
مائارىپ، ساقلىقنى ساقلاش تارماقلىرىغا ماسلىشىپ بالىلارنى
تەربىيەلەش ۋە ئانا بالىلارنىڭ ساقلىقنى ساقلاش خىزمىتى.
مۇشۇ ئاممىۋى تەشكىلاتلارنىڭ ئورتاق ئالاھىدىلىكى بولسا، ئۇلار
مەلۇم بىر تەرەپتىكى كەڭ ئامما بىلەن باغلانغان بولىدۇ، كەڭ
ئاممىۋى ئاساسقا ۋە بىر يۈرۈش تەشكىلىي سىستېمىغا ئىگە بولىدۇ.
مەلۇم بىر تەرەپتىكى ئاممىغا نىسبەتەن چاقىرىق قىلىش
كۈچىگە ئىگە بولىدۇ، ئۇلار مەملىكىتىمىزنىڭ ئىجتىمائىي خىزم-
مەت سېپىدىكى كەم بولسا بولمايدىغان قوشۇندۇر. ئاممىۋى خى-
راكتېرلىك ئىجتىمائىي خىزمەتنى قانات يايدۇرۇشتا مۇھىم رول-
لىنى جارى قىلدۇرىدۇ.

(7) ھەر خىل ئاممىۋى مۇلازىمەت خىزمىتى.

ئورتاق پايدىلىنىدىغان ئىشلار مۇلازىمىتى. تۇرمۇش مۇلازىم-
مىتى، داۋالاش ساقلىقنى ساقلاش ئىشلىرىدىكى مۇلازىمەت.
ياشلار - ئۆسمۈرلەر بىلەن پېنسىيىگە چىققان ئىشچى - خىزمەت-
چىلەرنىڭ ئۆز ئىختىيارى بويىچە تەشكىللەنگەن ئىجتىمائىي پارا-
ۋانلىك پائالىيىتى كىشىلەرنىڭ ئىجتىمائىي ۋە روھىي جەھەتتە
ساغلام تەرەققىي قىلىشىنى ئىلگىرى سۈرۈشتە ھەر خىل ئېھتىد-
ياجنى قاندۇرۇشتا ناھايىتى ياخشى رول ئوينىدى.

8) قائىدىگە خىلاپلىق قىلغان ۋە يولدىن چىقىپ جىنايەت ئۆتكۈزگەنلەرنى ئۆزگەرتىش يەنى «ئىجتىمائىي تەلىم بېرىش ئىشلىرى» .

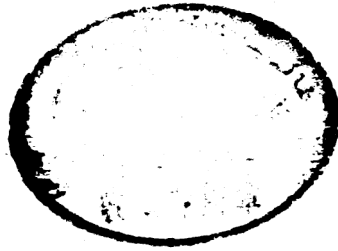
ئۇ جىنايەت ئۆتكۈزگەنلەرنى ئۆزگەرتىش، يېتەكلەش ۋەزدە- پىسىنى ئۆز زىممىسىگە ئېلىپلا قالماستىن، بەلكى ھەر خىل ساقلانغۇچى تەدبىرلىرىنى تۈزىدۇ، بولۇپمۇ جىنايەتچىلەر تۆۋە قىلىپ يېتىدىن ئادەم بولغاندىن كېيىن، ئۇلارغا روھىي جەھەتتە ئىلھام بېرىدۇ. ئۇلارنى خىزمەتتە، ئىجتىمائىي ئورۇندا كەمسە- تىشكە ئۇچرىمايدىغان قىلىدۇ.

يۇقىرىدىكى سەككىز خىل ئەمەلىي بولغان ئىجتىمائىي خىزمەت، مۇنداق قارمىققا تۈرى ناھايىتى جىق، مەزمۇنى كەڭ، مۇرەككەپ بولۇپ كۆرۈنگەندەك قىلىدۇ. ئەمما، ئىنچىكىلەپ تەھلىل قىلىدىغان بولساق، ئۇنىڭ ئىچىدىكى ئىچكى باغلىنىشىنى بايقاش تەس ئەمەس. ئىجتىمائىي خىزمەت بولسا، ھەر خىل ئىجتىمائىي كۈچلەرنى ئىشقا سېلىپ، جەمئىيەتنىڭ نورمال پائال- لىيىتىنى توسىدىغان ئامىللارنى ئازايتىپ، ساغلام، ئىجتىمائىي ھاياتنى تەرەققىي قىلدۇرۇشتەك بىر خىل جەريان. ھەربىر ئىچ- تىمائىي خىزمەتچى ئۆز خىزمىتىنىڭ خاراكتېرى، ئەھمىيىتى، دائىرىسىگە نىسبەتەن چوڭقۇر چۈشەنچىدە بولۇشى لازىم. مۇشۇ ئاساستا ئىجتىمائىي ھاياتنىڭ ئېھتىياجىنى ئۆز ۋاقتىدا ئىگە- لەپ، جەمئىيەت ئېھتىياجى بىلەن ئىجتىمائىي سىياسەت ئوتتۇ- رىسىدا ھەرقاچان ئوتتۇرىغا چىقىپ تۇرىدىغان ئەھۋاللارنى بايقاش بىلەن، ھەرقايسى تەرەپلەردىكى كۈچلەرنى تەشكىللەپ ۋە سەپەر- ۋەرلىككە كەلتۈرۈپ، ئىجتىمائىي مەسىلىلەرنى ھەل قىلغۇلى ياكى ئىجتىمائىي مەسىلىنىڭ پەيدا بولۇشىدىن ساقلانغۇلى بول- دۇ. شۇنىڭدىلا بىر ئاڭلىق ئىجتىمائىي خىزمەتچىنىڭ شەرەپلىك مەسئۇلىيىتىنى ئادا قىلغان بولىدۇ.

参考书目

- 1、刘豪兴主编：《社会学概论》(全国组编本)高等教育出版社,1999年第二版。
- 2、《社会学概论》编写组：《社会学概论》(试讲本)天津人民出版社,1984年版。
- 3、北京大学社会学系《社会学教程》编写组：《社会学教程》，北京大学出版社,1988年版。
- 4、郑杭生主编：《社会学概论新编》中国人民大学出版社,1987年版。
- 5、杨心恒,宗力编：《社会学概论》群众出版社,1986年版。
- 6、王继编著：《理论社会学》陕西师范大学出版社,1990年版。
- 7、陆学艺主编：《社会学》知识出版社,1996年版。
- 8、王康主编：《社会学词典》山东人民出版社,1988年版。
- 9、《中国大百科全书》中国大百科全书出版社 2000年电子光盘。

مەسئۇل مۇھەررىرى: ئابلىمىت ئىمىن
مەسئۇل كوررېكتورى: سەنەم، زەمىرە
مۇقاۋا لايىھىلىگۈچى: ئەكبەر سالىھ



جەمئىيەتشۇناسلىق

باش تۈزگۈچى: ئەخمەت يەھيا

*

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى نەشر قىلدى

(ئۈرۈمچى شەھىرى جەنۇبىي ئازادلىق يولى 348-نومۇر)

شىنجاڭ شىنخۇا كىتابخانىسىدىن تارقىتىلدى

شىنجاڭ شىندۇ ھەسسىدارلىق شىركىتى باسما زاۋۇتىدا بېسىلدى

فورماتى: 850×1168 مىللىمېتىر 1/32،

باسما تاۋىقى: 15.625 قىستۇرما ۋارىقى: 2

2001 - يىل 10 - ئاي 1 - نەشرى

2001 - يىل 10 - ئاي 1 - بېسىلىشى

تراژى: 1-3,000

ISBN7-228-06726-6/C. 99

باھاسى: 24.00 يۈەن